

ÉNOK könyve

[James H. Charlsworth az etióp nyelven megírt Énok könyvét fordította le angol nyelvre, s ez annak az angol verziónak a magyar fordítása. Azokat a Qumránban megtalált énoki töredékeket, amelyek rendelkezésre állnak, párhuzamosan behelyeztük a megfelelő helyre, zárójelben és Q-val jelölve.

1. Könyv [1-36]

Az őrangyalok könyve

1. 1. Énok áldásának szavai, amelyekkel megáldotta a kiválasztottakat és az igazakat, akik majd a nagy nyomorúság idejében fognak élni; amikor minden gonoszság és istentelenség el lesz távolítva.

[Q: Az áldás szavai amelyekkel Énok megáldotta a kiválasztott igazakat, ő, aki jelen lesz a megítélés napján, hogy tanúskodjon az ellenség ellen. Az igazak pedig megmenekülnek.]

2. És példázatokban beszélve így szólt: – Énok, egy igaz ember, akinek szemét az Isten felnyitotta és látomásban látá a Szentséges személyét a mennyekben, amit angyalok mutattak meg nekem, és tőlük hallottam mindent, és tőlük értettem meg azokat, amiket láttam, de mindezek a dolgok nem ezé a nemzedéké, hanem egy távolié, amely majd ezután fog eljönni.

[Q: És példázatot mondva így szólt Énok, az igaz férfiú, akinek látomása Istentől való kinyilatkoztatás. Szent és mennyei látomás jelent meg előttem, és a Virrasztók és szentek szavaiból hallottam ezeket. És minthogy tőlük hallottam, mindent megtudtam és megértettem én. Nem a jelen nemzedék számára, hanem egy távoli nemzedéknek szólok most.]

3. A választottakat érintően szólok, és az ő számukra szól a példabeszédem: A Szentséges és Hatalmas, a világ Istene eljön majd a lakhelyéről.

[Q: A kiválasztottak felől, mint azt már mondtam, róluk beszélek, amikor azt mondom: 'Eljön majd lakhelyéről.]

4. És a földre tapos akkor a Sinai Hegyén; eljön seregeit vezetve; és megmutatkozik a mennyei hatalom minden erejével.

[Q: és leszáll a földre az örökkévaló Isten. A Sínai hegyre megy és megmutatkozik hatalmas seregével együtt; és megmutatkozik majd vitézségének erejében, a legmagasabb égből.]

5. Félelem szállja meg akkor mind az élőket; és az őrangyalok megrettennek. Rettegés és félelem ragadja meg akkor mind a föld lakóit, bárhol is lakoznak a földön.

[Q: Remegni fog valamennyi Virrasztó, és kínozni fogják őket a rejtett helyeken, a föld minden határán. Megremeg majd a föld minden határa, őket pedig nagy reszketés és félelem fogja el, egészen a föld pereméig.]

6. A magas hegyek megrázkódnak, és a magasságok a mélybe szakadnak, és viasként olvadnak meg a lángokban.

[Q: Megremegnek, leomlanak és szétolvadnak a magaslatok, alásüllyednek a magas hegyek.]

7. A föld megnyílik, majd magába omlik, és minden, ami azon van, elpusztul; amikor az ítélet ideje eljön minden emberre, még a választottakra is. **8.** De a választottaknak mégis békességet ad; megóvjá őket, és megkegyelmez nekik. És mindannyian az Istenhez fognak tartozni; boldogok és áldottak lesznek ők, és az Isten dicsőségének fénye ragyog rájuk. **9.** Íme! Eljött az Úr tízezernyi szentjével, ítéletet végrehajtani mindenek fölött, és elpusztítani az istenteleneket, megfeddni minden élő az istentelen munkájukért, melyeket istentelenül elkövettek ellene, és minden súlyos beszédért, melyeket az istentelen bűnösök ellene szóltak.

2. 1. Figyeljete meg mindent; ahogy az égitestek működnek, hogy pályájukról nem térnek le, nem változtatnak azon, és a mennyei testek hogyan kelnek és nyugszanak, rendben, mind a kiszabott időben, és nem szegik meg soha a számukra meghatározott rendet. [Q: ... és megjelenésük rendjében tűnnek fel, és nem hágják át meghatározott rendjüket.]

2. Tekintsetek a földre, és tartsátok figyelemben a rajta történő dolgokat, a kezdettől a végig, hogy milyen állhatatosak, hogy egy sem változik meg a föld dolgaiból, hanem Isten munkái mind jól láthatóak számotokra.

[Q: Tekints a földre és szemléld műveit! Az elsőől az utolsóig mind változatlan, és mind látható (számadra)!]

3. Nézzétek a nyarat és a telet, hogyan telik meg az egész föld vízzel, és a felhők, és a harmat, és az esők vizei hogyan borítják be. [Q: A nyár jelei: (...) száll le; és a tél jelei, hogy az egész föld vízzel telik meg, és a felhők esőt öntenek.]

3. 1. Figyeljétek meg, és látni fogjátok, hogy (telenként) minden fa elszáradtnak látszik, leveleiket lehullajtva, kivéve tizennégy fát, melyek nem vesztek el, hanem megtartják öreg lombjaikat három vagy négy évig, mielőtt új lombok takarják be őket. [Q: Nézd, minden fa, valamennyiük levelet bont, majd lehullatja lombját, kivéve tizennégy fajtát, melyeknek lombja megmarad, és nem újul meg rajtuk két vagy három éven keresztül.]

4. 1. És figyeljétek meg a nyári napokat is, hogyan süt le a fennlévő nap a földre. És a naptól jövő hőség miatt árnyékot kerestek, és a föld is perzselődik a nap hevében, és nem taposhatjátok a földet vagy a köveket azok forrósága miatt. [Q: Jegyezd meg a nyár jeleit: azt, hogy a nap magasán áll, a föld fölött, ti pedig harmatot kerestek, és rejtekhelyet előle a föld színén; és nem tudtok sem a földre, sem a kőre lépni, a forróság miatt.]

5. 1. Figyeljétek meg, ahogyan a fák zöld levelekkel takarják be magukat és gyümölcsöket teremnek: okuljatok mindezekből, és vegyétek figyelembe mind az ő munkáit, és tudjátok meg, hogy ő, aki mindörökké él, hogyan teremtett mindent olyanná, amilyen az lett.

[Q: Nézd, és ismerd meg valamennyi fát: mind lombot hajt, a lomb beborítja őket, és gyümölcsöt hoznak és minden ékes gyümölcsük dicséri őket. Dicsérjük és szemléljük mindezeket a műveket, és lássuk be, hogy Isten, aki él mindörökkön örökké, hozta létre mindezeket a műveket.]

2. És az ő munkáit évről évre bevégzik, és minden feladatukat betöltik aszerint, amint ő meghatározta, és el nem térnek a nekik adott feladatok bevégzésétől, hanem akként működnek, ahogyan Isten azt elrendelte számukra. 3. És lássátok, ahogyan a tenger és a folyók vizei is hasonlóképpen és változatlanul bevégzik azt, ami nekik adatott az ő rendeletéből. [Q: Évről évre nem változtatják műveiket, valamennyien az Ő szent szavát teljesítik.]

4. De ti, akik nem voltatok állhatatosak, sem az Úr parancsolatait nem cselekedtétek, hanem elfordultatok és büszke, súlyos szavakat szóltatok a tisztátalan szájaitokkal az ő hatalmassága ellen. Ó, ti keményszívűek, számotokra nem lesz békesség.

[Q: Ti viszont változtatjátok tetteiteket, és nem az Ő szavának megfelelően cselekedtek, hanem vétkeztek ellene, igen gyakran és makacsul; azon a napon bűnt követtek el az Ő nagysága ellen. Jaj nektek, keményszívűek, nem lesz nyugalmatok!]

5. Azért utálni fogjátok majd napjaitokat, az életetek évei elillannak, és megsokszorozódnak a pusztulásotok évei az örök utálatosságban, és kegyelmet nem letek.

[Q: Akkor átkozottak lesznek napjaitok, és életetek évei elenyésznek. Pusztulásotok évei megsokszorozódnak az örök átok miatt. És nem lesz számotokra kegyelem és béke! Örök átok lesz hát nevetek minden igaz számára, és miattatok átkoznak el minden átkozottat. Minden bűnös és gonosz rátok fog esküdni, és minden bűnös ... {}]

6. a. Abban az időben a neveiteket mindörökké utálatossággá teszitek az igazak előtt.

b. És mindazok, akik átkoznak, általatos fognak átkot mondani.

c. A bűnösök és az istentelenek veletek szórják majd átkaikat, így lesznek majd az istentelenek a ti átkozóitokká.

d. És mind az ... [igazak?] vigadozni fognak,

e. És a bűnök bocsánatot nyernek akkor,

f. És kegyelem, és békesség, és teljes türelem adatik:

g. Üdvösséget nyernek, és csodálatos fényt.

i. És ti, mindannyian, akik bűnösök vagytok, nem nyertek üdvösséget.

j. Hanem maradandó átok alatt vagytok.

7. a. A választottaknak pedig fény jár, kegyesség és béke.

b. És ők örökölni fogják a földet.

8. És akkor a választottaknak bölcsesség adatik, és élni fognak, soha többé nem követve el bűnt. Sem istentelenségből, sem büszkeségből kifolyólag. Hanem aki bölcs, az alázatos. 9. És nem lesz többé áthágás, nem lesz bűnös cselekedet az életükben többé. Nem is hálnak meg az [isten] haragtól vagy bosszútól, hanem betöltik az életük napjait. 10. Életük békében halad majd, és örömeik évei megsokszorozódnak, örök gyönyörűségben és békességben, az életük minden napján át.

6. 1. És lőn abban az időben, miután az emberek fiai megsokasodának a földön, hogy leányaik születtek, akik bájosak és szépek voltak. [Q: Történt, amikor – azokban a napokban az emberfiak elszaporodtak – szép és csinos lányaik születtek.]

2. És amikor az angyalok, a mennyek fiai látták őket, kíváncsiak utánuk, és így beszéltek egymás között: Menjünk és válasszunk feleségeket magunknak az emberek fiai közül, és legyenek gyermekeink tőlük.

[Q: A Virrasztók, az ég fiai, meglátták és megkívánták őket és így szóltak egymáshoz: 'Menjünk és válasszunk magunknak feleséget az emberek lányai közül, hadd nemzzünk magunknak fiakat.]

3. És Shemjája, aki a vezérük volt, azt mondta nekik: Félek attól, hogy ragaszkodtok az elhatározásokhoz és meg is teszitek azt. [Q: Semihaza azonban, aki vezérük volt, így szólt hozzájuk: 'Félek, nem akarjátok véghez vinni ezt a tettet,]

4. És én pedig egyedül fogok szenvedni majd, ilyen nagy gonoszságért.

[Q: és én egyedül bűnhődöm e nagy bűnért' Ők választak és így szóltak hozzá:]

5. Azok, válaszolva neki, ezt mondták: Mindannyian megesküdünk;

[Q: Ők választak és így szóltak hozzá mindannyian: Tegyük esküt valamennyien,]

6. És fogadalommal kössük magunkat közös átkok alá, hogy ezen a terven nem változtatunk, hanem véghez visszük azt. [Q: és kössünk szövetséget egymással (fogadjuk egymásnak eskü alatt), hogy egyikünk sem áll el ettől a merész

tervtől, amíg azt a tettet véghez nem vittük.]

7. Ezután mind megesküdtek és a reá jövő átkok alá közösen kötötték magukat. Teljes számban kétszázan voltak, akik Járed idejében alászálltak az Árdiszra, ami az Ármon hegyének csúcsa.

[Q: Akkor esküt tettek mindnyájan, egy emberként, és szövetséget kötöttek egymással. Kétszázan voltak összesen azok, akik leszálltak Járed napjaiban a Hermon hegy csúcsára.]

8. Azt a hegyet azért Ármonnak hívják, mert annak csúcsán esküdtek meg és vetették magukat közös átkok alá. Ezek a vezérek nevei: Szamlázaz, aki a vezérük volt, Uraklbárméel, Rámláel, Kokábel, Támiel, Rámuel, Dánel, Ázákéel Baráqjéel, Asáel, Ármáres, Bátráel, Anánel, Szeráquel, Szamszávéel, Szatárel, Turel, Jomjáel, Száriel. Ezek voltak a tízek vezérei.

[Q: Azért nevezik ezt a hegyet Hermonnak, mivel itt tettek esküt és szövetkeztek egymással. Vezetőik nevei pedig a következők: [...] Semihaza, a vezérük; Ar'taqof, a második ő utána; Ram'tél, a harmadik ő utána; Kokab'él, a negyedik ő utána, [I]él, az ötödik ő utána; Ram'él, a hatodik ő utána; Dan'él, a hetedik ő utána; Ziqi'él a nyolcadik ő utána; Baraq'él, a kilencedik ő utána; Aszá'él, a tizedik ő utána; Hermoni, a tizenegyedik ő utána; Matar'él, a tizenkettedik ő utána; Anan'él, a tizenharmadik ő utána; Szetó'él, a tizennegyedik ő utána; Samisi'él, a tizenötödik ő utána; Szahri'él, a tizenhatodik ő utána; Tummi'él, a tizenhetedik ő utána; Túri'él, a tizennyolcadik ő utána; Jómi'él, a tizenkilencedik ő utána; Jehaddi'él, a huszadik ő utána; Ezek tehát a tízes csoportok vezetői.]

7. 1. Ők, és a velük lévő többi angyal feleségeket vettek magukhoz, mindegyik azt, akit kiválasztott magának, akikkel egybekeltek, és velük megfertőzték magukat.

[Q: Ezek pedig, valamint vezérek, valamennyien földi nőket vettek maguknak, ki-ki azt, akit választott. És kezdtek lejárni hozzájuk és bemocskolódni velük.]

2. És megtanították őket varázslatokra, bűvöletekre és a gyökereket vágni, és megismertették velük a növényeket.

[Q: Boszorkányságra, mágiára és gyökérvágásra kezdték tanítani őket, és megismertették velük a fűveket.]

3. Azok teherbe estek, és hatalmas óriásokat szültek, kiknek magassága háromezer könyöknyi volt.

[Q: A nők pedig teherbe estek tőlük, és óriásokat szültek: ezek magassága háromezer könyöknyi volt,

4. Ezek felélték az emberek minden termését, amíg azok nem bírták őket tovább eltartani.

[Q: világra jöttük, gyermekként, majd pedig megnőttek, felnőttek lettek és felfalták az emberfiak minden munkáját, az emberek pedig nem tudták már elviselni őket.]

5. Ekkor az emberek ellen fordultak, hogy azokat falják fel.

[Q: Az óriások pedig összefogtak, hogy megöljék és felfalják az embereket.]

6. És kezdtek bűnöket cselekedni a madarak, állatok, csúszómászók, és halak ellen is, és egymásnak estek, hogy egymást felfalják és igyák egymás véréit. És a föld vádat emelt a törvénytelenek ellen.

[Q: És vétkezni kezdtek, és ... minden szárnyas és földi élőlény ellen, és a csúszómászók ellen, amelyek a földön csúsznak, valamint a vizek és az ég ellen, hogy felfalják a rajtuk élők húsát és vért fogyasztottak. Ekkor a föld bevádolta a bűnösöket mindazokért, amik vele történtek.]

8. 1. És Azázel megtanította az embereket arra, hogy hogyan csináljanak maguknak kardokat, és késeket, és pajzsokat, és mellvérteteket, és megismertette velük a föld mélyén rejlő különböző fémeket, és azok megmunkálásainak műveleteit, és a karkötők, és ékszerek, és az öntvények használatát, a szemhéjak kifestését, és mindenféle értékes köveket, és minden színeknek festéshez való keverését. [Q: Aszá'él megtanította az embereket hogy készítsenek (...)] **2.** És megsokasodott az istentelenség, és paráznságokat követtek el, és mindnyájan eltévelyegtek, romlottakká lévén minden utaikban. **3.** Shemjáza tanította meg nekik az elbájolást és a gyökerek vágását, Ármáres az elbájolás alóli feloldást, Baráqjéel (tanította) az asztrológiát, Kokábel a csillagképet, Ázákéel a felhők és jelek ismeretét, Szerákiel a földnek jeleit, Szamszávéel a nap jeleit, Száriel a hold útját.

[Q: Semihaza tanította a bűvölést és a gyökérvágást, Hermoni tanította a bűbáj feloldását, a mágiát és a varázslatot és a praktikákat. Baraq'él tanította a villámok jeleit, Kokab'él tanította a csillagok jeleit. Ziqi'él tanította az égi tüzek jeleit, Ar'atoqof tanította a föld jeleit, Samsi'él tanította a nap jeleit, Szahri'él tanította a hold jeleit és mindannyian kezdtek titkokat felfedni feleségeiknek.]

4. És ahogyan az emberek pusztultak, felsírtak, és siralmaik feljutottak a mennybe...

[Q: És mivel az emberiség egy része kipusztult a földről, a megmaradtak hangja pedig az egekig emelkedett.]

9. 1. És Mikháel, Uriel, Rafael és Gábiel letekintve a mennyből, látták a sok vérontást ami a földön történt, és minden törvényteleniséget, ami a földet sújtotta.

[Q: lepillantott hát Mik'él, Szári'él, Rafá'él és Gábri'él az égi szentélyből a földre, és látták hogy sok vér omlott ki a földön, és hogy az egész föld telve mindazzal a bűnnel és erőszakkal, amit ellene elkövettek.]

2. És ezt mondták egymásnak: A föld városai kihaltakká váltak, és siralmaik feljutottak a mennyek kapujához.

[Q: Ezt hallván leszálltak azok négyen, és így szóltak maguk közt: "a föld fiainak vesztükben (hallatott hangja) és kiáltásai az ég kapujáig hallatszanak!"]

3. És most hozzátok, a mennyben lévő szent lényekhez könyörögnek az emberek lelkei, mondván: "Vigyétek a mi ügyünket a Magasságos elé". [Q: Majd így szóltak az ég szentjeihez (angyalokhoz): Ti, akik találkoztok az emberfiak lelkeivel és mondjátok (...)]

4. És azt mondák ők a korok Urának: "Urak Ura, istenek Istene, királyok Királya, és a korok Istene, a Te

trónodnak dicsősége minden nemzedékben és minden korban (fennáll), és a Te neved szent, dicsőséges és áldott, minden korokban! **5.** Te teremtettél meg mindent, és Neked van erőd mindenek felett: minden dolog meztelen és nyitott Te előtted, minden dolgot látsz, és semmi nem rejtheti el magát Előled. **6.** Láttad, mit tett Azázel, aki megtanított minden igazságtalanságot a földön, és megnyitotta előttük az örök titkokat, amelyek a mennyekben voltak [fenntartva], és amelyek után az emberek vágyakoztak, hogy megtanulhassák azokat: [Q: (...) a földön, és minden csak hamisság a földkerekségen. Ismertette az örök égi titkokat, hogy az emberfiak, azok ismeretében gyakorolhassák magukat.]

7. És Semjája, kinek hatalmat adott társai fölött, hogy vezesse őket. [Q: Mindezt Semihaza tette, akinek ti hatalmat adtatok, hogy uralkodjon társai felett!]

8. Akik lementek a földön élő emberek lányaihoz, és az asszonyokkal háltak, és így megfertőzték magukat, és feltártak előttük mindenféle bűnt. [Q: Bementek a földiek lányaihoz, és velük háltak, beszennyezvén magukat velük, a nőkkel.]

9. Az asszonyok óriásokat szültek, és azoktól az egész föld vérrel és igazságtalansággal telt meg. **10.** És lám, most pedig a meghaltak lelkei felkiáltanak, és kérelmeik feljutnak a mennyek kapujába, siralmaik felszálltak: és nem szűnik meg, a törvénytelen cselekedetek miatt, melyek a földön elterjedtek. **11.** Te mindent tudsz, mielőtt azok megtörténnek, látod mindezeket és megtűröd, s nem adsz utasítást nekünk arra, hogy mit tegyünk velük mindezek miatt."

10. 1. Ekkor megszólalt a Magasságos, a Szentséges és Hatalmas, szólt, és elküldte Urielt a Lámek fiához, mondván neki: [Q: (...) tanította az igazat, mit tegyen és Lámek fia (tanította), hogyan mentse meg lelkét az életre, és megmeneküljön örökre. És ültetvény nőtt belőlük, amely fennmarad a világ összes nemzedékén keresztül ...] **2.** "Menj el Noéhoz, és az én nevemben mondd neki – rejtse el magad –, és nyilvánítsd meg számára a közeledő véget: hogy az egész föld el lesz pusztítva, és özönvíz fogja elborítani az egész földet, ami elpusztít mindent, ami azon van. **3.** És ezért utasítsd őt, hogy megmenekülhessen, és az ő magja megmaradjon a világ eljövendő nemzedékeiért". **4.** És Rafaelnek pedig azt mondta az Úr: "Kösd meg Azázelt, kezét s lábát, és vedd őt a sötétségbe: vágj egy nyílást a sivatagba, amely Dudáel-ben van, és oda vedd őt.

[Q: Rafá'élhez pedig így szólt: Menj hát, Rafá'él, és kötd meg Aszá'él-t a kezénél és a lábánál fogva és vedd őt a sötétségre.]

5. És helyezzél rája durva, éles köveket, s takard őt be sötétséggel, és hadd lakjon ott örökké, és takard be orcáját, hogy ne láthasson világosságot. **6.** És az ítéletnek nagy napján a tűzre lesz vetve. **7.** És gyógyítsátok meg a földet, amelyet az angyalok megrontottak, és hirdessétek a föld gyógyulását, hogy felgyógyuljanak a csapásból, és nehogy kipusztuljanak az emberek összes gyermekei a titkos dolgok miatt, melyeket a Vigyázók tártak fel, és tanítottak fiaiknak. **8.** És az egész föld megromlott a munkáikon keresztül, melyeket Azázel tanított: neki tulajdoníts minden bűnt." **9.** És Gábielnek pedig monda az Úr: "Menj a fattyúk és a semmirekellők ellen, a parázñaság gyermekei ellen: és pusztítsd el a Vigyázók gyermekeit az emberek közül, [okozd azt, hogy meginduljanak]: küldd egyiket a másik ellen, hogy egymással harcolva pusztuljanak el: Mert napjaik nem lesznek hosszúak.

[Q: Gábielhez pedig így szólt az Úr: 'Indulj a fattyakhoz és a parázñaság fiaikhoz, és pusztítsd ki a Virrasztók fiait az emberek fiai közül; keverd őket pusztító háborúba, mivel napjaik nem lesznek hosszúak.]

10. És a kérelmeknek nem fogsz engedni, melyeket hozzád intéznek apáik azok érdekében; mert az örök életben reménykednek, ám mindegyikük ötszáz évet fog élni."

[Q: Semmiféle könyörgés érdekükben nem lesz megengedve atyáiknak; mivel azt remélik, örök életet élnek, vagy hogy közülük mindegyik ötszáz évet él majd.]

11. És monda az Úr Mikháelnak: "Menj, kösd meg Semjázat és társait, akik egybekötötték magukat az asszonyokkal, megfertőzve magukat minden tisztátalanságukkal. [Q: Míká'élhoz pedig így szólt az Úr: 'Menj, Míká'él, és mondd meg Semihazának és összes társának, akik nőkkel párosodtak, hogy beszennyeződjenek általuk az ő tisztátalanságukkal,]

12. És amikor fiaik leölik egymást, és látták az ő szeretteik pusztulását, kösd meg őket szorosan, hetven nemzedék idejéig a föld mélységeiben, amíg eljön az ítéletük napja és a bevégződésük, az ítéletnapig, amely örökkön át tartó ítélet. [Q: hogy fiaik meghalnak, ők pedig látni fogják kedveseik pusztulását; bilincselj meg őket hetven nemzedékre a föld völgyeiben, ítéletük napjáig]

13. Akkor majd a tüzes mélységhez lesznek vezetve: gyötrelemre és börtönre, örökre szóló elzárásra. **14.** És innentől mindazok, akik a kárhozatra lesznek ítélve és elpusztulnak, velük együtt lesznek megkötve a nemzedékek végéig. **15.** És pusztítsd el a semmirekellők lelkeit, és a Vigyázók gyermekeit, mert rosszat tettek az emberiséggel. **16.** Pusztíts el minden helytelen dolgot a föld színéről, és legyen vége minden gonosz munkának: Mutakozzon meg az igazság, és az igazságosság kinyíló növénye: és áldás legyen az; mert el lesznek ültetve az igazság és igazságosság munkái, igazságban és gyönyörökben mindörökké. **17.** És akkor megmenekülnek majd mind az igazak, és élni fognak, amíg gyermekek ezreit nemzik, fiatalságuk és öregkoruk [szombatjaik] minden napját békességben töltik be. **18.** Akkor az egész föld igazságosságban lesz majd megmunkálva, és fákkal lesz az teleültetve, mert áldásokkal fog megtelni. **19.**

És kívánatos fákkal és szőlővel ültetik be: és az elültetett szőlő bőséges termést fog hozni. **20.** És tisztítsd meg a földet minden elnyomástól, és minden igazságtalanságtól, és minden bűntől, és minden istentelenségtől. És pusztítsd el a föld színéről mindazt a tisztátalanságot, amely elterjedve betöltötte azt. **21.** És az emberek gyermekei mind igazakká válnak, és minden nemzet hálát ad és dicsőít engem, és mindannyian imádatlással hódolnak nekem.

[Q: És az emberek fiai mind igazak lesznek majd, és mindannyian meghajolnak majd, és minden nép áldani fog engem, és a földre borulnak előttem.]

22. És a föld meg lesz tisztítva minden undokságától, és minden bűntől, és minden büntetéstől, és minden gyötrelemtől, és ezeket többé soha nem hozom rájuk, nemzedékről nemzedékre mindörökké."

[Q: Megtisztul az egész föld minden szennytől és minden bűntől; én pedig többé soha nem küldök rájuk haragot vagy csapást, egyetlen nemzedékre sem, mindörökké.]

11. 1. És azokban a napokban megnyitom majd az áldások tárházait, melyek a mennyekben vannak, hogy leküldjem azokat a földre, az emberek fiainak munkáira és tevékenységeire. **2.** És akkortól az igazság a békességgel társulva együtt lesz majd a világ minden napjában, az emberek nemzetségein keresztül.

12. 1. Mindezen dolgok megtörténte előtt Énok el volt rejtve, és senki az emberek fiai közül nem tudta, hogy hol volt elrejtve, vagy hol lakott ezalatt és mi történt vele. **2.** Napjait a szentségesekkel töltötte, teendői velük és a Vigyázókkal voltak kapcsolatosak. **3.** És én, Énok, áldottam a dicsőség Urát, a korok Királyát, és nocsak! **4.** A Vigyázók hívtak engem – Énokot, az írnokot – és mondták nekem: "Énok, te, aki az igazságosság írnoka vagy, menj, és mondd meg a mennyei Vigyázóknak, azoknak, akik elhagyták lakhelyüket a magas mennyekben, az örök szent helyet, és megfertőzték magukat az asszonyokkal, és azt tették, amit a föld gyermekei tesznek, feleségeket választva maguknak: **5.** Nagy pusztulást hoztatok a földre: és nem lesz számotokra béke vagy bűnbocsánat. [Q: (...) ti nagy pusztítást vittetek végbe a földön. És nem lesz számotokra sem béke, sem bocsánat.] **6.** És amennyire örömet lelték a gyermekeikben, látni fogják az ő szeretteik legyilkolását, és siránkozni fognak a gyermekeik pusztulásán, és esedezni fognak örökön át, de békét és könyörületet nem kapnak." [Q: Ami pedig őket illeti, akiket szeretnek, fiaikat, látni fogják szeretteik megölését és fiaik pusztulásán fognak jajongani.]

13. 1. Énok pedig elment és ezt mondta: "Azázel, számodra nem lesz béke: szigorú ítélet lett rendelve ellened, hogy láncokba rakjanak téged: **2.** És nem lesz türelem irántad többé, kérelmeid sem lesznek meghallgatva a gonoszságok miatt, amelyeket tanítottál, és azon igazságtalanságok és bűnök miatt, melyeket az embereknek megmutattál." **3.** Azután pedig elmentem, és mindannyiukhoz egyszerre beszéltem, és félelem volt őbennük, rettegés és remegés ragadta meg őket. **4.** És kérelmeztek engem, hogy közbenjárjak értük, hogy bűnbocsánatot kaphassanak, és olvassam föl kérelmeiket a mennyek Urának jelenlétében. **5.** Mert attól az időtől fogva ők nem beszélhettek (Hozzá), és nem emelhették szemeiket a mennyek felé a bűneik szégyene miatt, amely kárhozatot hozott rájuk. **6.** Én pedig leírtam a kérelmeiket és imáikat a szellemeiket illetően és az egyéni cselekedeteik miatt, és kérelmüket, hogy bűnbocsánatot nyerhessenek **7.** És eltávoztam onnan, és leültem a Dán vizei mellett, Dán földjén, a Hermontól délre: olvastam kérelmeiket, amíg el nem aludtam. **8.** És íme, egy álom jött rám, és látomások töltöttek be, és fenyítések látomásait láttam, és egy hang utasított engem a mennyek fiainak megdorgálására **9.** És amikor felébredtem, elmentem hozzájuk, és mindannyian együtt ültek és arcukat elfedve siránkoztak Ábelsjáil-nál, ami Libanon és Széneszér között fekszik. **10.** És elmondtam nekik mindazokat a látomásokat, amelyeket álomban láttam, és elkezdtem beszélni az igazságosság szavai szerint, és megfeddtem a mennyei Vigyázókat.

14. 1. Ezek az igazság könyvének szavai az örök Vigyázók megfeddésére, azok szerint, amit a Szent Hatalmas meghatározott a látomásban. **2.** Amit az álomban láttam, azt most a nyelvem húsának beszédével, és szájamnak leheletével mondom el: amit a Hatalmas arra adott az embereknek, hogy beszéljenek azzal, és a szívükben pedig megértsek. **3.** Mert ahogyan megteremtette Ő az emberi értelmet azért, hogy általa megérthessék a bölcsességet, úgy teremtett meg engem is, és erőt adott nekem a Vigyázók, a mennyek gyermekeinek megfeddésére. **4.** Leírtam a kérelmeiteket, és látomásomban láttam azt, hogy kérelmeitek soha nem lesznek meghallgatva az örökkévalóság napjain át; és az ítélet ki lett róva reátok. **5.** Mert mostantól nem ereszkedhettek fel a mennyekbe az örökkévalóságon át, hanem a földben maradtok megkötve mindörökké, amíg a világ napjai tartanak. **6.** De mindezek előtt látni fogjátok a ti szeretett fiaitok pusztulását, és nem lesz többé gyönyörötök bennük, mert szemeitek előtt, kard által

hullanak el. **7.** És az ő érdekükben benyújtott kérelmeitek nem lesznek meghallgatva, sem azok, melyeket magatokért kértek: még ha imádkozva és siralmakkal kéritek is mindazokat, miket szavaitokkal a könyvemben megírtam. **8.** És íme, látomást láttam, eképpen: Látomásban a felhők magukhoz hívtak engem; és köd borított be, és a csillagok járásai és a villámlások gyorsasága ragadott el, és a szelek felrepítettek, s felemelve a mennyekbe vittek. **9.** És ott elindultam, amíg egy fal közelébe értem, amely kristályból volt felépítve és tüzes nyelvek fogták körbe: ekkor félni kezdtem. **10.** És keresztülmentem a tűznyelveken, miután egy kristályból épült hatalmas házhoz értem. És a ház falai kristállyal voltak burkolva, és a padlója szintén kristályból volt. **11.** A mennyezete olyan volt, mint a csillagok és villámok boltozata, és tüzes kerubok jártak benne, és az égboltjuk tiszta volt, mint a víz. **12.** És lángoló tűz ölelte át a falakat, és a bejáratai tűzben izzottak. **13.** És bementem a házba, és az forró volt mint a tűz, és hideg, mint a jég: nem volt ott látható az élet örömének semmi jele: félelem szállt meg, és remegés fogott el. **14.** És amint rázkódtam és remegtem, arcra estem, és egy látomást láttam. **15.** Íme! Egy másik házat láttam, amely nagyobb volt az előzőnél, és a nyitott bejárata előtt álltam, amely lángoló tűzből épült. **16.** És minden tekintetben csodaszép volt, annyira csodálatos, hogy ki sem tudom fejezni ékességének mértékét. **17.** A padlója tűzből készült, fölötte villámok csapkodtak és a csillagok ösvényei haladtak, és a mennyezete szintén tűzből volt. **18.** És láttam ott egy méltóságos trónt: kinézete olyan volt, mintha kristályból készült volna, és kerekei mint a ragyogó nap, és kerubok voltak a látomásban. **19.** A trón alól lángoló tűz lövellt ki, hogy rá sem tudtam tekinteni. **20.** És a Hatalmas Dicsőség ült a trónon, és ruhája a napnál erősebben ragyogott, és fehérebb volt a legfehérebb hónál. **21.** Az angyalok közül egyetlenegy sem léphetett hozzá, hogy az arcára tekintsenek, annak csodálatossága és dicsősége miatt, és egyetlen test nem nézhet arra. **22.** A lángoló tűz körbevette Őt, és egy hatalmas tűz égett előtte, hogy senki nem mehetett közelébe: tízezerszer tízezernyi angyal állt előtte, de nem volt szüksége tanácsadókra.. **23.** És a legszentebbek, akik közel álltak hozzá, nem mozdultak el a közeléből, el sem hagyták jelenlétét. **24.** És mindeddig az arcomra borulva álltam ott, remegve: És az Úr szájával szólított engem és ezt mondta: 'Jöjj hozzám Énok, és hallgasd szavaim.' **25.** És egyike a szentségeseknek hozzám jött és felébresztett engem, lábaimra állított és az ajtóhoz vitt. Én pedig lehajtottam a fejem.

15. 1. És hallottam a hangját, amint szólt hozzám és válaszolt nekem, én pedig figyeltem mindarra, amint mondott: "Ne félj Énok, te igaz ember vagy, az igazságosság írnoka; jöjj hát közelebb és halljad hangomat. **2.** És mondd meg a mennyek vigyázóinak [őrangyaloknak], akik elküldtek, hogy közbenjárj értük: "Nektek kellene az emberekért közbenjárnotok, és nem pedig az embernek tiértetek: **3.** Miért hagytátok el a magas, szent és örök mennyet, és háltatok asszonyokkal, és fertőztétek meg magatokat az emberek leányaival, és vettétek őket feleségül, és tettetek úgy, mint a föld gyermekei, és nemzettetek óriásokat fiakként. **4.** És bár szentek, szellemek voltatok, élvén az örök létet, mégis tisztátalanná tettétek magatokat az asszonyok vérével, és gyermekeket nemzettetek a test vérével, és csakúgy, mint az emberek gyermekei, ti is test és vér után sóvárogtatok, mint mindazok, akik meghalnak és elpusztulnak. **5.** Mert azért adtam én önökik feleségeket, hogy azokat teherbe ejtsék és gyermekeket nemzzenek tőlük, és e-képp ne legyen hiányuk nekik semmiben a földön. **6.** De ti, akik előzőleg szellemi lények voltatok, éltétek az örök életet, és halhatatlanok voltatok a világ minden nemzedékén át. **7.** És ez okból számotokra nem rendeltem feleségeket; mert a mennyek szellemlényeinek a mennyekben van lakozásuk. **8.** És mostantól az óriások, akik a hús és a szellem keveredéséből jöttek létre, gonosz szellemeknek lesznek ők nevezve a földön, és a föld lesz az ő lakhelyük. **9.** Gonosz szellemek hagyták el a testeiket; mert születésük emberi, és elsődleges eredetük pedig a mennyek szent őrangyalaitól van; gonosz szellemek lesznek ők a földön, és gonosz szellemeknek lesznek nevezve. **10.** Mert a mennyek szellemeinek a mennyekben lesz a lakhelyük, de a földön létrejött szellemeknek, akik a földön születtek meg, azoknak a földön lesz a lakhelyük is. **11.** És az óriásoktól jött lelkek gyötrik, elnyomják, pusztítják, támadják és a rombolás munkáival sújtják a földet, és bajokat okoznak azon: bár élelmet nem esznek, mégis éhesek és szomjasak és sérelmeket okoznak. **12.** És ezek a lelkek felkerekednek az emberek gyermekei ellen és az asszonyok ellen, mert ők maguk is azoktól származnak.

16. 1. Attól a naptól fogva, amikor az óriások le lesznek gyilkolva és el lesznek pusztítva, és halállal halnak, a testeiket elhagyó szellemek megindulnak majd és pusztítani fognak, anélkül, hogy ítéletben részesülnének – és így pusztítanak majd egészen a nagy ítélet eljövetelének beteljesedéséig, amelyben maga a kor is beteljesedik, az őrzőangyalok és az istentelenek felett, igen, mindennek beteljesedése eléri őket teljesen." **2.** És az őrangyaloknak pedig, azoknak, akik megkértek téged, hogy járj közben őértük,

azoknak, akik az előzőekben a mennyekben voltak, mondd ezt: 3. "Ti a mennyekben voltatok, de nem lettek megnyilvánítva nektek sem a mennyek minden titkai, azok pedig, amelyeket ismeritek, azok haszontalanok, amelyeket szívetek keménységében megmutattatok az asszonyoknak, és azokon a titkokon keresztül az asszonyok és a férfiak sok gonoszságot követtek el a földön." 4. Ennek okáért mondd meg nekik: "Nincs számotokra békesség."

17. 1. És megfogtak és egy olyan helyre vittek engem, ahol az ott levők olyanok voltak, mint a lángoló tűz, és amikor úgy akarták, emberként jelentek meg. 2. És egy olyan helyre vittek engem, ahol sötétség volt, és egy hegyhez, amelynek csúcsai az egekbe értek. 3. És láttam az égitegek lakhelyét, és a csillagok tárhelyeit, és a mennydörgését és a legmélyebb mélységeket, ahol tüzes íj volt és nyilak, és azoknak tegezük, és egy tüzes kard, és minden villámlását. 4. És az élő vizekhez vezettek engem, és a nyugati tüzekhez, ahol a nap mindig nyugovóra tér. 5. És egy tüzes folyóhoz értem, ahol a tűz vízként folyik, és beleömlik a nyugat felől álló nagy tengerbe. 6. Láttam a nagy folyókat, és a nagy folyóhoz értem, nagy sötétséghez, és egy olyan helyre mentem, ahol nem megy hús [test]. 7. Láttam a téli sötétség hegyeit, és helyet, ahol a mélységek vizei fakadnak. 8. Láttam a föld minden folyójának száját, és a mélységnek száját.

18. 1. Láttam a szelek tárhelyét: Láttam, hogyan látta Ő el azokkal az egész teremttést és a föld szilárd alapjait. 2. És láttam a föld szegletkövét: Láttam a négy szelet, amely [a földet és a] menny boltozatát tartja. 3. És láttam, ahogy a szelek feszítik az égboltot, és megállapodnak a föld és menny között: ezek a mennyek oszlopai. 4. Láttam a mennyek szeleit, amelyek körbeforgatják a napot és a csillagokat a pályáikon. 5. Láttam a földi szeleket, amint a felhőket viszik; Láttam az angyalok ösvényét: Láttam a föld végénél, honnan kezdődik a menny boltozata. 6. És továbbmenve láttam egy helyet, amely ég éjjel és nappal, ahol hét csodás kövekből álló hegy áll, három kelet felé, három pedig dél felé fekvő. 7. Azok, amelyek kelet felé néztek, azok közül egy színes kőből volt, és egy gyöngyből, és egy jácintból, és a dél felől állók pedig vörös kőből. 8. De a középső felnyúlt a mennybe, mint az Isten trónja, alabástromból, és a csúcsa a trónusnak zafírból volt. 9. És lángoló tüzet láttam. 10. És ezek mögött a hegyek mögött az a terület fekszik, ahol a nagy földnek a vége van: ott váltak a mennyek teljessé. 11. És egy mély mélységet láttam, ahonnan mennyei tűzoszlopok törtek fel, és ahová tűzoszlopok zuhantak alá, s megmérhetetlen volt a mélységük és magasságuk is. 12. És a-mögött a mélység mögött egy helyet láttam, ahol nem volt felül égbolt, és nem volt szilárd föld alul: nem volt ott víz, nem voltak madarak sem, hanem kietlen és rettenetes hely volt az. 13. Láttam ott hét csillagot, amelyek olyanok voltak, mint hatalmas égő hegyek, és kérdeztem azok felől. 14. Az angyal pedig azt mondta: 'Ez a hely a menny és a föld vége: ez a csillagoknak, a mennyei seregeknek a börtöne. 15. És a csillagok, amelyek a tűzben forognak, ezek azok, amelyek áthágták az Úr parancsolatát felemelkedésük kezdetén, mert nem jöttek fel a nekik megszabott időben. 16. És harcolt velük, és megkötözte őket addig, amíg bűnük beteljesül, (igen, még) tízezer esztendeig.

19. 1. És Uriel ezt mondta nékem: 'Itt fognak majd állni azok az angyalok, akik egybekötötték magukat az asszonyokkal, és akiknek szellemei különböző formákat öltve megfertőzik az emberiséget, és akik félre fogják majd őket vezetni, hogy a démonoknak, mint isteneknek áldozzanak, (itt fognak ők várni), az ítélet nagy napjáig, amikor ítélet alá esnek és eljön a végük. 2. És az angyaloktól származó asszonyok, akik eltévelyegtek és szirénekké lesznek. 3. És én, Énok, egyes egyedül láttam látomásban minden dolognak a végét: és egyetlen ember nem fogja azt látni, amit én láttam.

20. 1. Ezek a nevei azoknak a szent angyaloknak, akik mindig vigyáznak.

2. Uriel, egyike a szentséges angyaloknak, aki a világ és Tartarosz felett ügyel.

3. Rafael, egyike a szentséges angyaloknak, aki az emberek szellemei felett ügyel.

4. Ráguel, egyike a szentséges angyaloknak, aki büntetést mér a világra és az égitegekre.

5. Mikháel, egyike a szentséges angyaloknak, aki az emberiség jobbik része fölött ügyel, és a káosz felett.

6. Szarákiel, egyike a szentséges angyaloknak, aki azoknak az embereknek a szellemei felett áll, akik szellemükben vétkeztek.

7. Gábriel, egyike a szentséges angyaloknak, aki Ikiszát [a kígyók] a Paradicsom, és a Kerubok felett áll.

8. Rémiel, egyike a szentséges angyaloknak, akit Isten azok fölé rendelt, akik majd felkelnek.

21. 1. Innen tovább mentem egy másik helyre, ami még káoszban volt. 2. Itt rettenetes dolgokat láttam: Nem láttam ott sem mennyeket felülről, sem megszilárdult földet, hanem az a hely káoszban volt, és rettenetes hely az. 3. Láttam azon a helyen a mennyek hét csillagát együtt megkötve, mint nagy hegyeket, amelyek a tűzben égnak. 4. Ekkor megkérdeztem: "Milyen bűnök miatt vannak ők megkötve, és milyen oknál fogva lettek ide vetve?" 5. Uriel, egyike a szentséges angyaloknak, aki velem volt, válaszolt: 'Énok, miért kérdezel, és miért vagy buzgó az igazat megtudni?' 6. Ezek a mennyek csillagai közül valók, azok, akik az Úr parancsolatait megszegték, és itt megkötötték tízezer évre, amíg a bűnükért kijáró idő betöltődik.' 7. Innen egy másik helyre mentem, ami az előzőnél is rettenetesebb volt, és ahol szörnyű dolgot láttam: ott hatalmas tűz égett és lángolt, és a hely egy szakadék volt, egészen a mélység legaljáig, megtelve leereszkedő tűzoszlopokkal: melyeknek sem méretét, sem erejét nem tudtam felmérni, és azt sem, hogy honnan eredtek. 8. Megszólaltam, és mondtam: 'Milyen félelmetes ez a hely, még látni is szörnyű!' 9. Ekkor Uriel válaszolt nekem, egyike a szentséges angyaloknak aki velem volt, és mondta: 'Énok, miért van benned félelem és rettegés?' 10. Én válaszoltam neki: 'Mert félelmetes ez a hely, és a kínok látványától.' Ő pedig mondta nekem: 'Ez a hely az angyalok börtöne, és itt lesznek fogva tartva örökké.'

22. 1. Azután onnan egy másik helyre mentem, és a nyugati irányban mutatott nekem egy magas és hatalmas, kemény kőből álló hegyet. 2. És abban négy szép kinézetű üres helyet láttam, melyek mélységesek, szélesek és nagyon simák voltak. A sima, üres helyek mélyek, és rájuk nézve sötétek voltak. 3. És akkor Rafael, egyike a szent angyaloknak aki velem volt, megszólalt, mondván: 'Ezek a sima ürességek azért vannak itt, hogy (azokba) a halott lelkek szellemei legyenek gyűjtve, igen, az emberiség gyermekeinek minden lelkei ide gyűlnek össze. 4. És ezek a helyek arra lettek teremtvé, hogy magukba vegyék azokat az ítélet napjáig, amíg eljön számukra a meghatározott ítélet napja.' 5. És én láttam ott egy halott embernek a lelkét, amint kérelmezik, és akinek a hangja felszállt a mennybe, amint kérelmezett. 6. És megkérdeztem Rafaelt, az angyalt, aki velem volt, kérdezve tőle: 'Ez a szellem, akinek esedező hangja így feljut a mennybe, kinek a szelleme az?' 7. És ő válaszolt nekem, mondván, 'Ez az a szellem, amely elhagyta Ábelt, amikor testvére, Káin megölte őt, és vádjait hozza elő, amíg annak magja teljesen kipusztul a föld színéről, és amíg az ő magja az emberek magjai közül teljesen ki lesz irtva.' 8. Azután kérdeztem őt tovább mindezekről, az ítéletekről és a sima ürességekről: 'Miért vannak azok külön, egymástól elválasztva?' 9. És ő válaszolt nekem, mondván: 'Ez a három hely arra való, hogy ezekben a halottak lelkei elkülönüljenek. És az igazaknak olyan elkülönített hely lett készítve, ahol a ragyogó forrás vize van. 10. A bűnösöknek pedig olyan hely készült, ahol amikor meghalnak és testüket a földbe temetik, és az ítélet nem végződött be rajtuk az életük folyamán. 11. Itt az ő szellemeik elkülönülnek ebben a nagy fájdalomban az ítélet nagy napjáig és [akkor] büntetés és kínok jutnak azoknak, akik örökké átkoznak, s megtorlás lesz ez a szellemeiknek. Ide köti meg Ő őket örökre. 12. És ilyen elosztásban lettek elhelyezve a szellemek, amelyek kérelmeznek és közzéteszik pusztulásuk körülményeit, amikor elpusztultak a bűnösök korában. 13. És egy olyan helyre vannak elkülönítve azon emberek szellemei, akik nem lesznek igazak, hanem gonoszul, istentelenül éltek, és a törvénytelenek társai: de szellemeik nem lesznek elpusztítva az ítélet napján, s feltámadni sem fognak innen.' 14. Ezután ekként áldottam a dicsőség Istenét: 'Áldott légy Uram, az igazságosság Ura, aki mindörökké uralkodik.'

23. 1. És onnan (elindulva) egy másik helyre mentem, nyugati irányba, a föld legtávolabbi végére. 2. És ott egy szüntelenül égő tüzet láttam, melynek ereje nem lankad sem éjjel sem nappal, hanem állandóan égett. 3. És én megkérdeztem, így szólván, "Mi ez a meg nem szűnő (dolog)?" 4. Akkor Ráguel, egyike a szent angyaloknak, aki velem volt, válaszolt nekem, mondván, "Ez (a dolog) amit itt láttál az (a tűz) útvonala, és az a tűz, amely a nyugat irányába ég, azok a mennyei égitestek."

24. 1. Onnan a föld egy másik területére mentem, ahol egy éjjel-nappal égő tűzhegységet mutatott nekem. 2. És amögé kerülve láttam hét csodálatos hegyet, amelyek mind különböztek egymástól, és azok kövei fenségesek és szépek voltak, teljességgel pazar, ragyogó látványúak, és világos külsővel. 3. Három kelet felől, egymásba érve, és három dél felől, egymásba érve, mély szakadékokkal, amelyek egymásba értek. És a hetedik hegy ezek között állt, s magasabb volt a többinél. 4. Magasságában egy trónusra hasonlított: és illatos fák vették körül a trónt. Azok közt volt egy fa, amelyet soha nem szagoltam még, nem is volt belőle több, vagy ahhoz hasonló: illata minden illatot felülmúlt, és levelei, virágai és ágai nem

száradnak el sohasem; 5. a gyümölcse szépséges, és hasonlított a gyümölcs a pálmafa datolyáira. Akkor azt mondtam: "Milyen szépséges ez a fa, illatos és levelei tetszetősek, és virágainak megjelenése pompás." Akkor Mikháel, egyike a szent és méltóságos angyaloknak, aki vezetőjük, és aki velem volt, válaszolt nekem.

25. 1. És ezt mondta nekem: 'Énok, miért kérdezel engem a fák illatáról, és miért kívánod megismerni az igazságot?' 2. Én pedig válaszoltam: 'Mindent meg szeretnék tudni, különösen erről a fáról.' 3. És erre így válaszolt: 'Ez a magas hegy, amit láttál, amelynek csúcsa olyan, mintha Isten trónusa lenne, ez az Ő trónja, ahová majd leül a Szent Hatalmasság, a Dicsőség Ura, az Örök Király, akkor, amikor eljön a földet meglátogatni az Ő jóságában. 4. És az illatos fát illetően, halandó ember nem érintheti ezt meg a nagy ítélet idejéig, amikor bosszút áll mindenben és véghezvitt [mindent] mindörökké. 5. Akkor megadatik majd az igazaknak és a szenteknek. A gyümölcse a választottak eledele lesz: a szentélybe lesz átültetve, az Úrnak, az Örök Királynak templomába. 6. Akkor örömmel vigadnak majd, boldogok lesznek, és belépnek majd a szentélybe, és az illata átítatja majd csontjaikat, és hosszú életet élnek majd a földön, olyat, amelyet atyáik éltek: És azokban a napokban nem lesz többé bánat vagy vész, sem kínok, sem csapások nem érik már őket.' 7. Ezek után áldottam a Dicsőség Istenét, az Örök Királyt, aki eltervezte ezen dolgokat az igazakért, és véghezvitte mindezt, és megígérte nekik.

26. 1. És onnan a föld közepére mentem, ahol egy áldott helyet láttam, 2. és ott lombos fák voltak teljes virágzásban. 3. És ott láttam egy szent hegyet, és a hegy aljánál, keleti irányban egy patak áramlott dél irányába. És kelet felől egy ennél magasabb hegyet láttam, amelyek közt egy keskeny és mély szakadék volt: 4. Abban egy patak is folyt a hegy aljában. És kelet felől egy másik hegy volt, 5. alacsonyabb, mint az előző, és kisebb is, és egy mély, száraz szakadék volt közöttük: és egy másik mély és száraz szakadék volt a három hegy tetőfokain. És mindegyik szakadék mély és keskeny volt, kemény sziklából (állt), és nem voltak fák 6. azokban. És csodálkoztam a sziklákon, és csodálkoztam a szakadékon, igen nagy csodálkozással.

27. 1. Ekkor megszólaltam: 'mire való ez az áldott föld, amely telve van fákkal, s ez az átkozott völgy a közepén?' 2. Ekkor Uriel, egyike a szent angyaloknak aki velem volt, válaszolt és mondta: 'Ez az átkozott völgy azoké, akik mindörökre átkozottak: Ide lesznek majd egybegyűjtve mind az átkozottak, akiknek ajka helytelen szavakkal illetve az Urat, és az Ő dicsőségéről durván beszéltek. Ide lesznek egybegyűjtve, és ez lesz az ítéletük helye. 3. Az utolsó napokban látványosan jön el rájuk az igazságos ítélet mindörökké az igazak jelenlétében: itt áldják majd a könyöröletesek a dicsőség Urát, az Örök királyt. 4. Az elmúlt dolgok ítéletének napjaiban áldják majd Őt irgalmáért, 5. aszerint, amellyel kiválasztotta őket.' Akkor áldottam a dicsőség Urát és elősoroltam dicsőségét, és magasztaltam Őt dicsőségesen.

28. 1. Onnan pedig továbbmentem kelet felé, a sivatagi hegylánc közepette, 2. és láttam egy vadont és elhagyatott volt az, fákkal és növényekkel teli. És víz áradt 3. felülről. Észak-nyugatnak ömlött, mint egy bőséges folyam [ami árad] felhőket és felszálló párát képezve minden oldalon.

29. 1. És azután egy másik helyre mentem a sivatagban; és ezt a 2. hegyet megközelítettem a keleti irányból. 2. És ott láttam tömjén és mirrha illatát ontó illatos fákat, és hasonlítottak a fák a mandulafára is.

30. 1,2 És ezek mögött elmentem távol keletnek, és láttam egy másik helyet, és völgyet (telve) vízzel. És 3. volt abban egy fa, olyan színű (?), mint a mézgás jó illatú fák. És annak a völgynek az oldalain láttam illatos fahéjat. Ezeket elhagyva tovább mentem kelet felé.

31. 1. És láttam más hegyeket, és közöttük erdős ligeteket, és azokból 2. nektár áradt, melynek neve "sarara" és "galbánium". És ezek mögött a hegyek mögött láttam egy másik hegyet a föld keleti végeinél, amelyen aloe-fák voltak, és minden fa telve volt csepegő 3. mirrával, mintha mandulafák volnának. Ha azt valaki elégette, edesebben illatozott, mint bármely jó illatú dolog.

32. 1. És ezek után, ahogy észak felé néztem a hegyeken túl, hét hegyet láttam, tele a legfinomabb nárdussal és illatos fákkal és fahéjjal és fűszerekkel. 2. És ekkor felmentem ezen hegyek ormára, messze a

föld keleti felén, és átsuhantam az Erythraea-i tenger fölött, és messze elhagytam azt, és elsuhantam Zotiel angyal mellett. 3. És eljutottam az Igazságosság Kertjébe, és voltak ott fák számosan, nagyon hatalmasak, gyönyörűségesek és pompásak és fenségesek, és ott állt a tudás fája, melynek szent gyümölcsét ették és nagy bölcsességet tanultak abból. 4. Ez olyan magas volt, mint az erdei fenyők, és levelei olyanok, mint a karob fáé 5. és gyümölcsei olyanok, mint a szőlőfürtök, gyönyörűségesek: és az illata mint a messzire illatozó fáké. 6. Akkor azt mondtam: "Milyen gyönyörűséges eme fa, és mily szemet gyönyörködtető a látványa!" Akkor Rafael, a szent angyal, aki velem volt, válaszolt nekem szólván: "Ez a bölcsesség fája, melyről a te régi atyád és a te koros anyád, akik előtted éltek, ettek, és megismerték a bölcsességet és szemeik megnyíltak, és felismerték, hogy mezítelenek, és kiűzettek a kertből."

33. 1. És onnan továbbmentem a föld végei felé, és hatalmas vadállatokat láttam, mindegyik különbözött a másiktól; és (láttam) madarakat, melyek úgyszintén különböztek megjelenésükben és szépségükben és hangjukban. És az állatoktól keletre láttam a földnek végeit, melyen a mennyek 2. nyugodtak, és a mennyek ajtaját nyitva. És láttam, ahogy a mennynek csillagai elősorjáztak, és 3. megszámláltam a kapukat, amelyeken keresztülhaladtak, és leírtam minden kijáratot az egyes csillagok szerint, számukat és neveiket, feladatukat és pozícióikat, az 4. idejüket és hónapjaikat, ahogy Uriel, a szent angyal, aki velem volt, megmutatta nekem. Mindent megmutatott nekem és mindent leírt nekem: neveiket is felírta nekem, és törvényüket és rendjeiket.

34. 1. Onnan továbbmentem észak felé, a földnek végei felé, és láttam ott egy hatalmas és 2. pompás eszközt az egész föld végeinél. És láttam itt három nyitott ajtót a mennyben: mindegyiken keresztül északi szelek áramlottak: amikor ezek fújnak, hideget és jeget és fagyot és 3. havat és párákat és esőt hoznak. És amikor az egyik bejáraton keresztül fújnak, az jót hozott, de a másik két kapun keresztül fújva erőszakosság és nyomorúság jött a földre, és erőszakkal fújtak.

35. 1. És onnan nyugati irányba mentem, a föld végeire, és ott a mennyek három kapuját láttam, olyanokat, amelyeket keleten is láttam, ugyanannyi számban, ugyanannyi kijáratral.

36. 1. És onnan délre mentem a földnek végeire, és láttam ott három nyitott kapuját a mennynek: s onnan jött a harmat, az eső és a szél. 2. És onnan kelet felé mentem az egek végei felé, és láttam itt a mennynek három keleti kapuját nyitva, és kicsiny kapukat 3. felettük. Ezeken a kicsiny kapukon át a menny csillagai jöttek, és futották útjukat nyugat felé azon az ösvényen, melyet mutattak nekik. És ahányszor csak láttam ezt, mindig áldottam a Dicsőség Urát, és folyamatosan áldottam a Dicsőség Urát, aki nagyszerű és dicsőséges csodákat munkál, hogy bemutassa az Ő munkájának nagyszerűségét az angyaloknak és a szellemeknek és az embereknek, hogy dicsérhessék az Ő munkáit és minden teremtményét: hogy láthassák az Ő hatalmának munkáit, és dicsérhessék az Ő kezeinek nagyszerű munkáit, és áldják Őt örökké.

II. Könyv (37-71)

Példázatok könyve

37 1. Ezek a második alkalommal kapott látomások a bölcsesség látomásai – amelyeket Énok, Járed fia, Mahalálél fia, Kainán fia, Énos fia, Szeth fia, Ádám fia látott. 2. És ez a bölcsesség szavainak kezdete, amelyekkel felemelt hangon szólok azokhoz, akik a földön laknak: Hallgassátok, ti, akik régiek, s hallgassátok ti, akik majd a jövőben jöttök, a Szentséges szavait, amiket a Szellemek Ura előtt mondok. 3. Jó volt kijelenteni a régi idők embereinek, de azoktól sem tartjuk vissza a bölcsesség kezdetét, akik ezután jönnek. 4. A mai napig soha nem adatott embernek akkora bölcsesség, mint amit én a Szellemek Urától megkaptam értelmem szerint, a Szellemek Urának jóakaratából, Aki az örök élet sorsára rendelt engem. 5. Most hát három példabeszédet ültetett el bennem, és hangom felemelve mondtam el azoknak, akik a földet lakják.

38 1. Az első példázat: Amikor megnyilvánul az igazak gyülekezete, és a bűnösök megítéltetnek bűneikért, és elűzttetnek a föld felszínéről, 2. és amikor az Igazságos megjelenik majd az igazak arca előtt, ő, akinek elrendelt cselekedetei a Szellemek Urától függenek, és aki világosságot mutat az igazaknak, és a föld választottainak. Hol lesz akkor majd a gonoszok helye, és hol lesz megnyugvása

azoknak, akik megtagadták a Szellemek Urának nevét? Jobb lett volna nekik, ha nem születnek meg. 3. Amikor az igazak titkai megnyilvánulnak, és a bűnösök megítéltetnek, és a gonoszok ki lesznek taszítva az igazak és a választottak jelenlétéből, 4. attól az időtől kezdve nem birtokolják a földet többé sem az uralkodók, sem a fejedelmek: és képtelenek lesznek a szentek arcára nézni, mert a Szellemek Ura saját maga ragyogását öntötte a szentek, igazak és választottak orcájára. 5. Akkor elpusztulnak majd a hatalmasak és a királyok. És az igazaknak és szenteknek kezébe adatnak. 6. És attól az időtől fogva senki nem fog magának könyörületet kérni a Szellemek Urától. Mert az életük a véghez ért.

39 1. És eljön majd az idő azokban a napokban, hogy a kiválasztott és szent gyermekek leszállnak a magas mennyekből, és magjuk egygyé válik majd az emberek gyermekeivel. 2. És kapta azokban a napokban Énok a hevesség és harag könyveit, és a nyugtalanság és kiűzetés könyveit. És nem kapnak akkor könyörületet, így szól a Szellemek Ura. 3. És azokban a napokban egy forgósél felemelt engem a földről, és letett a mennyek végében. 4. És láttam ott egy újabb látást, a szentek lakóhelyét és az igazak pihenőhelyét. 5. Látták itt szemeim az ő lakóhelyüket együtt az Ő angyalaival, és az ő pihenőhelyüket a szentekkel. És esedeznek és könyörögnek és imádkoznak az emberek gyermekeiért, és igazságosság áradt előttük, akár a víz, és irgalom, akár a földnek harmatja: így van ez közöttük örökkön örökké. 6. És látták szemeim azon a helyen az igazságosság és hit Egyedüli Választottját, és láttam lakóhelyét a Szellemek Urának szárnyai alatt. És igazságosság uralkodik az ő napjaiban, és az igazságosak és választottak számlálatlanul állnak majd Őelőtte örökkön örökké. 7. És mind az igazságosak és választottak erősek lesznek Őelőtte, mint a tüzes lángok, és szájuk áldással lesz telve. És az ajkaik magasztalják a Szellemek Urának nevét, és az igazságosság soha nem romlik meg Őelőtte. 8. Óhajtottam ott lakozni, és szellemem vágyakozott arra a lakóhelyre. És ott lészen majd osztályrészem, mert így lett eldöntve felőlem a Szellemek Ura előtt. 9. Azokban a napokban imádtam és magasztaltam a Szellemek Urának nevét áldásokkal és imádsággal, mert Ő elvégezte felőlem, hogy áldás és dicsőség lesz részem, a Szellemek Urának jóakarata szerint. 10. Szemeim hosszú ideig figyelték azt a helyet, és én áldottam Őt és imádtam Őt, mondván: "Áldott Ő, és legyen áldva a kezdetektől mindörökké. És így legyen Őelőtte szüntelen. Ő a világ teremtese előtt tudja, mi az, ami örökké tart, és mi fog történni nemzedékről nemzedékre. Akik nem alszanak, mind áldanak Téged: ők a Te dicsőséged előtt állnak és áldanak, imádnak és magasztalnak, mondván: "Szent, szent, szent a Szellemek Ura: megtöltötte a földet szellemeivel." 11. És látták szemeim itt mindazokat, akik nem alszanak: Őelőtte állnak és áldják, mondván: Áldott légy, és áldott legyen az Úr neve örökkön örökké. És arcom elváltozott, mert már nem bírtam rátekinteni.

40 1. És azután százezerszer százezer, tízmilliószor tízmillió, számtalan és megszámlálhatatlan sokaságot láttam állni a Szellemek Urának dicsősége előtt. 2. És a Szellemek Ura mellett négy jelenlétet láttam, akik különböznek azoktól, akik soha nem alszanak, és hallottam az ő nevüket: mert az angyal, aki velem volt, tudatta velem az ő neveiket, és ő megmutatott nekem minden rejtett dolgot. 3. És hallottam a négy jelenlét hangját, amint a dicsőség Ura előtt dicséreteket hangoztattak. 4. Az első hang áldotta a Szellemek Urát mindörökkön örökké. 5. És a második hangot hallottam, amint áldja a Kiválasztottat és a választottakat, akik a Szellemek Urán függenek. 6. És a harmadik hangot hallottam, amint közbenjár a földön lakozókért, esedezve értük a Szellemek Urának nevében. 7. És hallottam a negyedik hangot, amint elhárítja a sátánokat és megtiltja nekik, hogy a Szellemek Ura elé járuljanak a földön lakozókat vádolni. 8. Ezután megkérdeztem a velem lévő békesség angyalát, aki megmutatott nekem minden rejtett dolgot: "Ki ez a négy jelenlét, akiket láttam, és akiknek szavait hallván mindent leírtam?" 9. És ő válaszolt nekem: "Az első Miháel, a könyörületes és hosszútűrő; a második, aki a betegségek és az emberek gyermekeit sújtó minden ártalom fölött áll, az Rafael; és a harmadik, aki az erők fölé lett helyezve, hogy azokat uralja, az Gábiel; és a negyedik, aki a reményteli megtérés fölé van helyezve, azok számára, akik az örök életet öröklik, az Pénuel." 10. És ők a Szellemek Urának négy angyala, és a négy hang, amit akkor hallottam.

41 1. És ezek után láttam a mennyek minden titkait, és azt, hogy hogyan van az uralom felosztva, és azt, hogy hogy vannak az emberek cselekedetei mérlegekben megmérve. 2. És láttam ott az igazak lakhelyeit és a szentek lakhelyeit, és szemeimmel láttam, amint minden bűnöst elűztek onnan, mindazokat, akik megtagadták a Szellemek Urának nevét, és elragadták őket onnan: mert nem lakhatnak ők azon a helyen, a Szellemek Ura által meghatározott büntetésből. 3. És szemeim látták a villámlás és mennydörgés titkait, és a szelek titkait, amint elosztják azokat, hogy fújjanak szerte a földön, és a felhők titkait és a harmatét.

4. És láttam ott, honnan jönnek ki és honnan töltik be a poros földet. És láttam ott lezárt kamrákat, amelyekből a szelek szétoztatnak, a jégeső és a szél kamráját, a köd kamráját és a felhők kamráját, és minden felhő onnan lebeg ki a föld fölé a világ kezdete óta. 5. És láttam a nap és a hold kamráit, ahonnan előállnak és ahová visszatérnek, és dicsőséges visszatérésüket, és azt, ahogyan egyik feljebbvaló a másíknál, és az ő méltóságteljes pályájukat, és hogy nem hagyják el azt, és semmit nem tesznek hozzá, és semmit nem vesznek el abból, és megtartják rendjüket, aszerint az eskü szerint, ami összeköti őket. 6. És először a nap halad elő, és elhalad útján a Szellemek Urának parancsa szerint, hatalmas az Ő neve örökkön örökké. 7. Azután láttam a hold rejtett és látható útját, és teljesíti a feladatát az úton nappal és éjszaka egyaránt. Az egyik a másikával szemközti helyen, a Szellemek Ura előtt. És hálákat mondanak, és imádják és nem pihennek; mert övék a hálaadás nyugalma.

8. Mert a nap mindig más, áldás vagy átok,
és a hold ösvényének útja fényességet ad az igazságosnak
és sötétséget az Úr nevében bűnt elkövetőknek,
Aki elválasztotta a világosságot és a sötétséget,
és elkülönítette az emberek szellemeit,
és megerősítette az igazak szellemét,
az Ő igazságosságának nevében.

9. Mert nincs angyal, aki megakadályozza, és nincs erő, amely ellen tudna állni, mert Ő meghatározza az ítéletet mindannyiuknak, és Ő megítéli mindet Őelőtte.

42 1. A Bölcsesség nem talált magának helyet, ahol megállapodhatott volna; ekkor kiutaltatott számára egy lakhely a mennyekben. 2. A Bölcsesség felkelt, hogy lakhelyét az emberek fiai közé tegye. És nem talált lakhelyet: a Bölcsesség visszatért hát önmaga helyére. És helyet foglalt az angyalok között. 3. És az igazságtalanság kiáradt a kamráiból: akiket nem keresett, azokat találta, és azokkal maradt, mint eső a sivatagban és harmat a szomjas földön.

43 1. És láttam más villámokat, és a mennyek csillagait, s láttam, amint Ő mindegyiket nevükön nevezi, s azok figyeltek Rá. 2. És láttam, miként lettek megmérve, igaz mérték szerint, fényeik aránya szerint: láttam a terjedelmük szélét és feltűnésük napjait, és forgásuk miként okoz villámlást: 3. és láttam forgásukat az angyalok számai szerint, és mindannyian hűek egymáshoz. És én megkérdeztem az angyalt, aki velem volt, aki megmutatta nekem a rejtett dolgokat: 4. 'Mik ezek?' És ő válaszolt nekem: 'A Szellemek Ura megmutatta neked e példázatok jelentését: ezek a földön lakozó szenteknek a nevei, akik hisznek a Szellemek Urának nevében, örökkön örökké.'

44 1. És láttam egy más jelenséget, ezt a villámokkal kapcsolatban láttam: mégpedig azt, hogy némelyek a csillagok közül villámokká változtak, s nem tudtak megválni ettől az új formájuktól.

45 1. És ez a második Példázat, azokról, akik megtagadják a szentségesek lakhelyének nevét és a Szellemek Uráét. 2. És a mennyekbe fel nem mennek, sem a földre le nem hullanak: ez lesz a sorsa a bűnösöknek, akik megtagadták a Szellemek Urának nevét, azoknak, akik eképpen lesznek megtartva a szenvedések napjára és a nyomorúságra. 3. Azon a napon az én Kiválasztottam fog majd a dicsőség trónján ülni. És megpróbálja az ő munkáikat, és az ő pihenőjének helyei számtalanok lesznek. És megerősödik akkor a bennük lévő lélek, amikor meglátják a Kiválasztottamat, mindazokban, akik az én dicsőséges nevemet hívták. 4. Azon a napon azt okozom, hogy az én Kiválasztottam közöttük lakjon. És megváltoztatom a mennyet, azt örök áldássá és világossággá teszem. 5. És megváltoztatom a földet, és áldássá teszem azt: és azt okozom, hogy az én kiválasztottaim lakják azt: de a bűnösök és a gonoszságokat cselekvők nem teszik be a lábukat. 6. Mert békeességgel elégítem ki az én igazságosaimat, és azt okozom, hogy előttem lakjanak; de a bűnösökre gyors ítéletet hozok, hogy kipusztítsam őket a föld színéről.

46 1. És ott láttam Őt, aki a Napok Feje [Idők Előtti, Korok Ura] volt, és a Ő feje fehér volt, mint a gyapjú, s vele volt egy másik lény, kinek kinézete olyan volt, mint egy emberé. Az ő arca kegyességgel volt teljes, olyan, mint a szent angyaloké. 2. És megkérdeztem az angyalt – aki velem volt és minden titkot megmutatott nekem –, az Ember Fiát illetően, hogy ki ő, honnan származik, és miért jár ő az Idők Előtti mellett? És válaszul ezt mondta nekem: 3. Ez az Ember Fia, akié az igazságosság, és akiben az

igazságosság lakozik, és aki feltárja a rejtett kincseket; mert a Szellemek Ura kiválasztotta őt, és ő győzelemre rendeltetett a Szellemek Ura előtt, örök igazságosságban. 4. És az Ember Fia, akit itt láttál, kiveti majd a királyokat és a hatalmasakat a kényelmes székeikből [és az erőket az ő trónjaikból]. Megszünteti az erőek uralmát, és fogait töri a bűnösöknek. 5. És ő az, aki le fogja majd vetni a királyokat a trónjaikról és országlásukból. Mert azok nem magasztalják fel Őt, és azt sem ismerik el alázattal, hogy honnan kapták a hatalmukat. 6. És alacsonyra hozza az erőek ábrázatát, és szégyennel tölti őket meg. A sötétség lesz azoknak a lakhelye, ágyaik pedig férgek lesznek. És nem lesz reményük arra, hogy ágyaikból felkeljenek, mert nem magasztalják fel a Szellemek Urát. 7. Mert ezek azok, akik a mennyek csillagait bírálják [és kezüket a Magasságos ellen emelik], és a földet tapossák, és azon laknak. Minden cselekedetük igazságtalanságról tanúskodik, és erejük a gazdagságukban van. És a hitük pedig olyan istenekben, melyeket saját kezeikkel csináltak. És ők megtagadják a Szellemek Urának nevét. 8. És üldözik az Ő gyülekezetének házeit és a hűségeseket, mindazokat, akik a Szellemek Urának nevén függenek.

47 1. És azokban a napokban feljutnak majd az igazak imái, és az igazak vére a földről a Szellemek Ura elé kerül. 2. Azokban a napokban a szentségesek, akik fent lakoznak a mennyben, egy hangon szólalnak meg. És kérelmeznek és imádkoznak és dicsőítenek, és köszönetet adva áldják a Szellemek Urának nevét az igazak kiontott véérért. És hogy ne legyen az igazak imája hiábavaló a Szellemek Ura előtt. Hogy elégtételt nyerjenek, s többé soha ne szenvedjenek. 3. Azokban a napokban láttam az Idők Urát, amikor dicsőségének trónjára ült és az élők könyveit kinyitották előtte: és az ég minden serege és minden tanácsosa Előtte állt. 4. és a szentek szíve örömmel telt meg, mert az igazak száma kinyilvánult, és az igazak imái hallgatást nyertek, és számonkéri az igazak kiontott vérért.

48 1. És azon a helyen láttam én az igazság forrását, mely kifogyhatatlan: mellette volt a bölcsességnek minden forrása:
És mindazok, akik szomjúhoztak, ittak belőle, és megteltek a bölcsességgel.
És akkor a lakhelyük az igazak és a szentek és a választottak mellett lett.
2. És abban az órában, az Ember Fia megneveztetett a Szellemek Urának jelenlétében,
És az ő neve elhívatott (elrendeltetett) az Idők Előtti előtt.
3. Igen, mielőtt a nap és az égi jelek meg lettek teremtvé, a mennyei csillagok megalkotása előtt,
Az Ő neve meg lett nevezve a Szellemek Ura előtt.
4. Ő lesz az igazak támasza, akire ha támaszkodnak nem esnek el,
és világosság lesz a pogányok számára,
és a bánatos szívűeknek reménye.
5. A föld minden lakója imádattal leborul előtte, és éltetik és áldják és énekekkel ünneplik a Szellemek Urát.
6. És ez okból lett ő kiválasztva és elrejtve Benne, a világ megteremtése előtt és mindörökké.
7. És a Szellemek Urának bölcsessége kinyilvánította neki a szenteket és igazakat; mert általa tartatik meg az igazak sorsa. Mert azok gyűlölik és megvetik e világ igazságtalanságait. És gyűlölték a [világ] cselekedeteit és utait a Szellemek Urának nevében: mert az ő nevében menekülnek meg. És öröme szerint tesz így, az életükért. 8. Azokban a napokban elborul majd a föld királyainak arca, s a földet birtokoló erőké, a kezük munkái miatt, mert gyötrelmük és büntetésük napján nem lesznek képesek megmenteni magukat. És a Kiválasztottam kezébe adom őket: 9. Mint pelyva a tűzben, úgy fognak felégni a szentségesek arca előtt. Mint ólom a vízben, úgy merülnek el az igazak színe előtt, s nyomuk sem marad többé. 10. És büntetésük napján béke és pihenés lesz a földön, előttük esnek el, s nem kelnek föl többé, és senki nem emeli fel őket kezével: mert megtagadták a Szellemek Urát és az ő Felkentjét. Áldott legyen a Szellemek Urának neve!

49 1. Mert a bölcsesség kiárad, mint a víz, és a dicsőség soha nem távozik el mellőle.
2. Mert hatalmas ő az igazság titkaiban,
És az igazságtalanság eltűnik, mint az árnyék,
És nem lesz tovább,
Mert a Választott megállt a Szellemek Ura előtt,
És dicsősége megmarad mindörökkön-örökké,
És hatalma minden nemzedéken át.

3. És benne lakozik a bölcsesség,
És a szellem, amely megvilágosít,
És az értelem és hatalom szelleme,
És azok szelleme, akik igazságosságukban aludtak el.
4. És megítéli a titkos dolgokat,
És senki nem fog hazug szavakat szólni előtte;
Mert ő a Kiválasztott a Szellemek Ura előtt, az Ő gyönyörűségére.

50 1. És azokban a napokban változás fog történni a választottak érdekében, és a nappal világossága fog rajtuk ragyogni. És dicsőség és méltóság jut a szenteknek, 2. A gyötrelem napján, amely napra felhalmozott a rossz a bűnösök számára. És az igazak győzedelmesek lesznek a Szellemek Urának nevében: és Ő azt teszi majd, hogy a többiek mindezt lássák, hogy talán megbánják bűneiket és megfedekezzenek kezeik munkáiról. 3. Nem lesz becsületük a Szellemek Urának nevében, mégis a Szellemek Urának neve által fognak megmenekülni, és a Szellemek Ura könyörületes lesz hozzájuk, mert nagy az Ő könyörületessége. 4. És igazságos Ő az Ő ítéletében, és az Ő jelenlétében igazságtalanság nem maradhat: ítélete szerint a dacoskodók elpusztulnak Őelőtte. 5. És mostantól kezdve nem leszek irgalmas velük, ezt mondja a Szellemek Ura.

51 1. És azokban a napokban a föld is visszaadja majd, amit rábíztak, és Seol is visszaadja, amit kapott, és a pokol visszaadja, amivel tartozik. Mert azokban a napokban felkel az Egyedüli Kiválasztott 2. és kiválasztja az igazakat és szenteket közülük, mert megmenekülésük napja elközelgett. 3. És az Egyedüli Kiválasztott ül majd az Én trónomon, és szájából ömlenek a bölcsesség és ismeret titkai: mert a Szellemek Ura neki adta (őket) és megdicsőítette őt. 4. És azokban a napokban a hegyek ugrálnak mint kosok, és a dombok szökdécselnek mint tejjel megelégedett bárányok, és a mennyek összes angyalának arca örömtől fog fényleni. 5. És a föld örvendezni fog, és az igazak lakoznak majd azon, és a választottak járnak majd rajta.

52 1. És azon napok után, és azon a helyen, ahol minden titkos látomást láttam, 2. mert felragadott egy forgószél, amely nyugati irányba vitt engem. Ott szemeim látták a mennyek minden titkos dolgát, a jövődő dolgokat, egy vasból való hegyet, és egy bronzból való hegyet, és egy ezüstből való hegyet, és egy aranyból való hegyet, és egy lágy fémből való hegyet, és egy ólomból való hegyet. 3. És megkérdeztem a velem tartó angyalt: 'Mik ezek a titkos dolgok, amiket itt láttam?' 4. Ő pedig így szólt hozzám: 'Mindaz a dolog, amit itt láttál, az Ő Választottjának uralmát fogja szolgálni, hogy ő hatalmas és erős legyen a földön. 5. És a békesség angyala felelt nekem, ezeket mondva: 'Várj egy kicsit, és megnyilvánul majd számodra minden titok, amely körülveszi a Szellemek Urát. 6. Ezek a hegyek, amelyeket szemeiddel láttál, a vasból való hegy, és a bronzból való hegy, és az ezüst hegy, és az arany hegy, és a lágy fémből való hegy, és az ólom hegy, mindezek a Választott jelenlétébe kerülnek, mint viasz a tűzben, és mint a víz, mely odafentről zúdul alá [ezekre a hegyekre], és erőtlenné válnak a lábai alatt. 7. És olyan napok jönnek akkor, amikor senki nem menekülhet meg, arany, vagy ezüst által, és senki nem menekül akkor. 8. Nem lesz akkor vas a háborúhoz, sem mellvértet nem ölt magára senki. A bronznak nem lesz haszna, és az ónt nem értékelik, és az ólom senkinek sem kell. 9. És mindezek a dolgok el lesznek pusztítva a föld színéről, amikor a Választott feltűnik a Szellemek Urának színe előtt.'

53 1. Ott pedig szemeim elé került egy nyílásokkal teli mély völgy, és mindazok, akik a földön, a tengereken és a tenger szigetein laknak, ajándékokat és tiszteletük jeleit hozzák oda, de a mély völgy sosem telik meg. 2. És kezeikkel törvénytelen cselekedeteket követnek el, és a bűnösök elpusztítják mindazokat, akiket törvénytelenül elnyomnak: Ám a bűnösök el lesznek pusztítva a Szellemek Urának orcája előtt, és el lesznek távolítva a földjének színéről, és örökre, mindörökre elpusztulnak. 3. Mert ott láttam lakni mind a büntető angyalokat, előkészíteni Sátán eszközeit. 4. És megkérdeztem a békesség angyalát, aki velem tartott: 'Kik számára készítik elő ezeket az eszközöket? 5. És ő ezt válaszolta: A királyok és a föld hatalmasai számára készítik elő ezeket az eszközöket, hogy ezek által vesszenek el. 6. És azok után az Igazságos és Választott megjeleníti házának gyülekezetét: onnantól nem gátolja őket semmi a Szellemek Urának nevében. 7. És ezek a hegyek nem állanak meg, mint a föld, az igazságossága előtt, de a hegyek olyanok lesznek, mint a víz forrásai, és az igazak nyugalomra lelnek a bűnösök elnyomása alól.'

54 1. És elfordulva onnan, a föld egy másik részére tekintettem, ahol egy mély völgyet láttam, amely tűzben égett. 2. És oda vezették a királyokat és a hatalmasokat, és ebbe a mély völgybe hajították őket. 3. És szemeimmel láttam, amint eszközöket készítenek számukra, vasláncokat, melyeknek mérhetetlen súlyuk van. 4. És megkérdeztem a békesség angyalát, aki velem volt: 'Kiknek készítik ezeket a láncokat?' 5. Ő pedig mondta nekem: 'Ezeket Azázel seregeinek számára készítik, hogy megragadván őket, a teljes kárhozat mélységébe vessék mindnyájukat, és befedjék állkapcsaikat durva sziklákkal, amint a Szellemek Ura megparancsolta. 6. És Mikáel, és Gábiel, és Rafael, és Pénuel megragadják majd őket azon a nagy napon, és a tüzes kemencébe vetik őket, hogy a Szellemek Ura megfizessen igazságtalanságaikért, amiért Sátán alattvalói lettek, és vétkekbe vitték a föld lakóit.' 7. És azokban a napokban büntetés jön a Szellemek Urától, és megnyitja a vizek kamráit, amelyek odafönt a mennyekben vannak, és a kutakat, melyek a föld felszíne alatt vannak. 8. És mind a vizek összegyülekeztek: a mennyekben levő mint hímnemű 9. és a föld alatti mint nőnemű. És elpusztítanak mindenkit, aki a földön lakozik 10. és azokat, akik a menny vége alatt élnek. És amikor felismerik hamisságukat, amelyet a földön gyakoroltak, akkor ezek által elvesznek.

55 1. És ezek után az Idők Fejedelme megbáná és ezt mondta: 'Hiába pusztítottam el mindazokat akik 2. a földön éltek' És megesküdött hatalmas nevére: "Ettől kezdve nem teszek ilyet többet a földön lakozókkal, és jelet teszek az égben: és ez legyen a jóakarát zálogául Közöttem és közöttük örökre, ameddig a menny a föld felett áll. És ez az én akaratom. 3. Amikor a megpróbáltatások és fájdalmak napján el akarnám veszejteni őket az angyalok keze által, emiatt megtartóztatom majd fenyítésemet és haragomat rajtuk, ezt mondja Isten, a Szellemek Ura. Ti hatalmas királyok, kik lakoztok a földön, figyelmezzetek az Én Egyetlen Kiválasztottamra, ahogyan a dicsőség trónján ül, és megítéli Azazelt, és az ő összes szövetségesét, és az ő seregeit a Szellemek Urának nevében.

56 1. És láttam ott menni a büntetés angyalainak sokaságát, és 2. vas és bronz ostorok és láncok voltak a kezükben. És megkérdeztem a békesség angyalát, aki velem volt, mondván: "Kikhez mennek 3. ezek, akik ostorokat visznek?" És ő mondta nekem: "A választott és kedvelt személyeikhez, hogy ők levettessenek a völgy szakadékába. 4. És akkor az a völgy megtelik majd az ő választott és kedvelt személyeikkel, és az ő életük napjainak vége lesz, és az ő tévelygéseiknek napjaira nem lesz emlékezés attól fogva. 5. És azokban a napokban az angyalok visszatérnek, és keletre sietnek a pártusok és médek ellen: és felsekítenek a királyokat, és a nyughatatlanság szelleme lesz bennük, és felriasztják őket trónjaikról, hogy előrontsanak, mint oroszlánok a búvóhelyről, és mint éhes farkasok a falkájukkal, 6. és felmennek és eltiporják az Ő választottainak országát, [és az Ő választottainak országa olyan lesz előttük, mint a szérűskert és mint az országút] 7. De az én igazaimnak városa akadály lesz az ő lovaiknak. És egymás között kezdenek hadakozni, és az ő jobbuk önmaguk ellen fordul. És a testvér nem ismeri majd a bátyját, sem a fiú az apját vagy anyját, amíg csak számolatlan lesz a holttest mészárlásuk miatt, és az ő büntetésük nem lesz hiábavaló. 8. Azokban a napokban Seol megnyitja az ő száját, és magába nyeli őket. És az ő pusztulásuk véget ér, Seol elnyeli a bűnösöket a választottak jelenlétében.

57 1. És ez véget ért, és ezután láttam egy másik seregnyi szekeret, és emberek ültek azokon, és 2. a keleti szeleken és a nyugati szeleken jöttek dél felé. És hallatszott a szekerek zaja, és amikor ez a zűrzavar elkezdődött, a szentek a mennyben észrevették, és a föld oszlopai elmozdítottak helyükből, és annak hangja elhallatszott a menny egyik végétől a másikig, egy egész napig. És mind leborulnak és imádják a Szellemek Urát. Ez a vége a második példázatnak.

58 1. És belekezdtem elbeszélni a harmadik példázatot, amely az igazakról és a választottakról szól: 2. Áldottak vagytok mind, ti igazak és választottak, mert dicsőség lesz osztályrészetek. 3. És az igazak a nap fényében fürdenek majd, és a választottak az örök élet fényében állnak: életük napjainak nem lesz vége, és a szentek napjai számolatlanok. 4. És keresik azok a fényt, és igazságosságra lelnek a Szellemek Uránál: békesség lesz az igazakkal az Örök Úr nevében. 5. És ezek után az mondatik a szenteknek a mennyben, hogy kutassák az igazságosság titkait, a hit örökségét: mert világossá lett az, mint a napfény a földön, és a sötétség elmúlt. 6. És soha el nem múló világosság lesz, és napoknak végéig (szó szerint: számos) nem jönnek el(?), mert a sötétség elsőként lesz elpusztítva, [és a fény létrehozva a Szellemek Ura előtt] és a

becsületesség fénye megalkotva a Szellemek Ura előtt örök időkre.

59 1. [Azokban a napokban látták szemeim a villámlás titkait, és a fények titkait, és az ítéleteket, amelyeket végrehajtanak (szó szerint: az ő ítéletüket): és vagy áldás vagy átok lesz az a Szellemek 2. Urának akarata szerint. És láttam ott a mennydörgés titkait, és azt, ahogyan hallatszik annak hangja a mennyben, amikor visszhangzik ott, és adta, hogy lássam a földön végrehajtott ítéleteket, akár jólétet és áldást, akár átkot hoztak, a Szellemek Urának ígéje szerint. 3. És azután a fények és a villámlás minden titkát megmutatták nekem, és fénylenek azok áldásra és meglegedésre.]

Noé könyvének töredéke

60 1. Énok életének 500. évében, a hetedik hónapban, a hónap tizennegyedik napján. Abban a példázatban láttam, ahogy egy hatalmas rázkódás megrázta a mennyek egeit, és a Magasságos serege, és az angyalok, ezerszer ezren és tízezerszer tízezen, mind 2. nyugtalanodtak nagy aggodalommal. És a Napok Ura az Ő dicsőségének trónján ült, és az angyalok és az igazak Ő körülötte álltak. 3. És erős remegés fogott el, és félelem ragadott meg, és belsőm megremegett, és szerveim megolvadtak, és arcomra estem. 4. És Mikáel elküldött egy másik angyalt a szentek közül, aki felemelt engem, és mikor felemelt, a szellemem visszatért; mert nem tudtam elviselni a látványát ennek a sokaságnak, és a 5. felfordulást és rengést a mennyben. És Mikáel szólt hozzám: "Miért nyugtalanít ez a látvány? Eddig a napig tartott az Ő irgalmának ideje; és könyörületes és 6. hosszútűró volt Ő a földön lakozókkal. És amikor eljön az a nap, és az erő, és a büntetés, és az ítélet, amelyet a Szellemek Ura készített azoknak, akik nem imádják az igaz törvényt, és azoknak, akik tagadják az igazságos ítéletet, és azoknak, akik az Ő nevét hiába felveszik – az a nap a választottaknak szövetség (menyegző?) lesz, de a bűnösöknek vizsgálat. Amikor a Szellemek Urának ítélete megnyugszik rajtuk, azért érkezik, hogy a Szellemek Urának büntetése ne legyen hiábavaló, és elpusztítja a gyermekeket az anyjukkal és az apjukkal együtt. Azután az ítélet következik az Ő irgalma és az Ő türelme szerint. 7. És azon a napon elindul két teremtmény (szörnyeteg?), a nőnemű lénynek neve Leviatán, és lemerül az óceán 8. mélységeibe a vizek forrásai fölött. De a hímneműnek neve Behemót, és az terméketlen pusztaságban lakozott, melynek neve Duidain, a kert keleti végein, ahol a választottak és igazak lakoznak, ahol az én nagyapám fel lett vitetve, aki a hetedik volt Ádámtól, az első 9. embertől, akit a Szellemek Ura teremtett. És kérleltem a másik angyalt, hogy mutassa meg azoknak a teremtményeknek az erejét, hogyan indultak útnak egy napon, és tértek kétfelé, egyik a 10. tenger mélységeibe, és a másik a szárazföld vadonjába. Az így szólt hozzám: "Te embernek fia, ne akard tudni azt, ami el van rejtve." 11. És az a másik angyal, aki velem volt és megmutatta a rejtett dolgokat, elmondta nekem, mi az első és az utolsó a magasságos mennyekben, és a föld alatt a mélyben, és a mennyek végeinél, és a menny alapjainál. 12. És a szelek kamráit, és azt, ahogy a szelek szét vannak osztva, és hogyan mérik őket, és (hogyan) vannak a szelek kapui kigondolva, mindegyik a szél erejének megfelelően, és a hold fényének erejéhez mérten, és az alkalmas erőnek megfelelően: és a csillagok osztályait neveik szerint, és azt, hogyan osztatnak fel mind. 13. osztatnak fel mind.

És a mennydörgéseket azoknak a helyeknek megfelelően, ahová lecsapnak, és a villámlásoknak minden osztályát, mely szerint világíthatnak, és az ő seregüket, melyben egyszerre engedelmesskednek. 4. Mert vannak a mennydörgésnek nyugvóhelyei, (amelyek) ki vannak jelölve számára, amíg várakozik hogy megzendülhessen; és a dörgés és villámlás elválaszthatatlanok, és noha nem egyek és osztatlanok, mégis együtt járnak a szellem által, és nem válnak szét. 15. Mert amikor a villám felvillan, a mennydörgés hangja is felhangzik, és a szellem egy szünetet iktat be a dörgés alatt, és egyenlően felosztja közöttük; mert az ő zendüléseiknek tárháza olyan, akár a homok, és mindegyik kantáron van tartva, és a szellem ereje által visszarántva, avagy előretolva, a föld számtalan pontjának (szükséglete) szerint. 16. A tenger szelleme pedig hímnemű és erős, és az ő erejének hatalma szerint vonja azt vissza egy gyeplővel, és ugyanígy előresodródik és szétterjed 17. a föld minden hegyei között. És a zúzmara szelleme az ő saját angyala, és a jégeső szelleme egy jó 18. angyal. A hó szelleme pedig elhagyta kamráját nagy ereje miatt – van ebben egy különleges szellem, és ami abból lehullik, az olyan, mint a füst, és annak neve dér. A köd szelleme pedig nem egyesül velük az ő kamráikban, hanem van saját külön helye, mert az ő útja dicsőséges fényben és sötétben egyaránt, télen is és nyáron is, és egy angyal van az ő kamrájában. 19. És a harmat szellemének lakhelye a mennyek szélein van, és az eső kamráihoz kapcsolódik, és télen és nyáron is jár: és ennek felhői és a 20. ködnek felhői összetartoznak, és egyik táplálja a másikat. És amikor az eső

szelleme előjön az ő kamrájából, az angyalok odajönnek és megnyitják a kamrát és kivezetik azt, és amikor (az eső) szétterül az egész földön, egyesül a földön levő vizekkel. És amikor csak összevegyül a 21. föld vizeivel ... Mert a vizek azok számára lettek, akik a földön lakoznak; mert táplálék az a föld számára a Magasságostól, aki a mennyekben van; ezért mértékkel adatik az eső, 22. és az angyalok őrizetére van bízva. Ezeket a dolgokat láttam az Igazak Kertje irányában. 23. És a békesség angyala, aki velem volt, így szólt hozzám: 'Ez a két teremtmény (szörnyeteg), melyek Isten nagyságának hasonlatosságára lettek elkészítve, táplálkozik majd ... (hiányos szöveg)

61 1. És láttam, hogy azokban a napokban hosszú zsinórokat adtak azoknak az angyaloknak, és ők szárnyra kaptak és elrepültek, észak irányába. 2. Megkérdeztem az angyalt, így szólván: "Miért vették azok (az angyalok) ezeket a zsinórokat és mentek el?" És ő válaszolta: "Mérni mentek." 3. És az angyal, aki velem volt, így szólt hozzám: "Meg fogják mérni az igazakat, és az igazságosság kötelét az igazakon, hogy mindörökké a Szellemek Urának nevében maradjanak. 4. A választottak megkezdik lakozásukat a választottakkal, és az lesz a hitnek adatott mérték, és megerősíti az igazságosságot. 5. És ezek a mérőkötelek felfedik a föld mélységeinek titkait, és azok, akik elpusztultak a sivatagban, és akiket felfaltak a vadállatok, és akiket elnyeltek a tenger halai, mind visszatérhetnek és megmaradnak az Egyetlen Választott napján; mert senki sem pusztíttat el a Szellemek Ura előtt, és egy sem pusztulhat el. 6. És mind, akik a mennyben lakoznak, egy ismereten lesznek, és erőt kapnak és egységes hangot, és olyan fényt, mint a tűznek lángja. 7. És első szavaikkal áldották azt az Egyetlent, és felmagasztalták és dicsőítették bölcsességben, és bölcsék voltak kijelentéseikben, és az élet szellemében szóltak. 8. És a Szellemek Ura a dicsőség trónjára helyezte az Egyetlen Választottat. És Ő megítéli a mennyben lakozó szentek minden cselekedetét, és a mérlegen megmértetnek tetteik. 9. És amikor felemeli tekintetét, hogy megítélje titkos útjaikat a Szellemek Ura nevének ígéje szerint, és az ő ösvényeiket a Szellemek Ura igazságos ítéletének eljárása szerint, akkor azok mind egy hangon szólnak és áldják, és dicsérik és magasztalják és megszentelik a Szellemek Urának nevét. 10. És Ő összehívja a mennyek minden sokaságát, mind a szenteket odafönt, és az Isten seregeit, a kerubokat, szeráfokat és ofánokat, és mind a hatalmas angyalokat, és az előjáró angyalokat, és az Egyetlen Választottat, és minden erősségeket a földön (és) a vizek felett. 11. Azon a napon egy hang fog felhangzani, és áldást mond, és dicsőít és felmagasztal a hit szellemében, és a bölcsesség szellemében, és a türelem szellemében, és az irgalmasság szellemében, és az ítélet és béke szellemében, és a jóság szellemében, és mind egy hangon mondják: "Áldott Ő, és legyen áldva a Szellemek Urának neve örökkön örökké." 12. Mind, aki nem alszik a mennyekben áldja Őt: mind a szentek a mennyekben áldják Őt, és mind a választottak, akik az élet kertjében lakoznak: és a fény minden szelleme, aki képes áldani, és dicsérni, és magasztalni, és megszentelni a Te áldott nevedet, és minden test mértéken felül dicsőíti és áldja majd a Te nevedet örökkön örökké. 13. Mert hatalmas a Szellemek Urának irgalmassága, és hosszútűró Ő, és minden alkotását és mindent, amit teremtett, megjelentett az igazaknak és választottaknak a Szellemek Ura nevében.

62 1. És így szólt az Úr a királyokhoz és hatalmasságokhoz és a magas rangúakhoz, és azokhoz, akik a földön lakoznak, és mondta: "Nyissátok ki szemeiteket és emeljétek fel kürtjeiteket (?), ha képesek vagytok felismerni az Egyetlen Választottat. 2. És a Szellemek Ura az Ő dicsőségének trónjára ültette őt, és az igazságosság szelleme kiöntetett rá, és az ő szájának ígéje megöli mind a bűnösöket, és minden igazágtalan elpusztul az ő orcája előtt. 3. És azon a napon felkelnek mind a királyok és hatalmasságok és a magas rangúak, és mindazok, akik uralják a földet, és látják majd és felismerik, ahogyan ő a dicsőség trónján ül, és igazságosságban ítél, és hazug szó nem hangzik el őelőtte. 4. És fájdalom jön rájuk, mint a vajúdó asszonyra, [és fájdalmai vannak a szülés miatt] amikor a gyermeke eléri méhének száját, és fájdalmai vannak a szülés miatt. 5. És egymásra tekintgetnek, és megrettennek, és lesütik szemeiket, és fájdalom fogja el őket, amikor látják az Ember Fiát az ő dicsőségének trónján ülni. 6. És a királyok és a hatalmasságok, és mind, akik a földön uralkodnak, áldják és dicsérik és magasztalják őt, aki mindeneken úr, aki el volt rejtve. 7. Az Ember Fia a kezdetektől rejtve volt, és a Magasságos megőrizte őt az Ő hatalmának jelenlétében, és felfedte őt a választottaknak. 8. És a választottak és szentek gyülekezete magként el lesz vetve, és a választottak mind őelőtte állnak majd azon a napon. 9. És mind a királyok és hatalmasságok és a magas rangúak, és mindazok, akik uralják a földet, arcukra esnek őelőtte, és imádják őt, és reményüket az Ember Fiába vetik, és esedeznek őelőtte, és irgalomért könyörögnek a kezei között.

10. Mindazonáltal a Szellemek ama Ura annyira szorongatja őket, hogy nagy sietséggel eltávoznak az Ő jelenlétéből, és arcuk elárad szégyenkezéssel, és a sötétség még jobban uralja arcukat. 11. És Ő átadja őket az angyaloknak büntetésre, hogy végrehajtsák bosszúját rajtuk, amiért nyomorgatták az Ő gyermekeit és az Ő választottait. 12. És látványosságául lesznek azok az igazaknak és az Ő választottainak: És örvendeznek majd felettük, és az Ő kardja megittasul vérüktől. 13. És az igazak és választottak megmenekülnek azon a napon, és attól kezdve soha nem látják majd a bűnösök és igazágtalanok arcát. 14. És a Szellemek Ura velük marad, és az Embernek ama Fiával együtt fognak enni, és feküdni és kelni örökkön örökké. 15. És az igazak és választottak felemelkednek a földről, nem járnak többé lesütött szemmel, és felöltöztetnek a dicsőség öltözkébe, 16. és ezek a Szellemek Urától való életnek öltözetei lesznek: és a te ruházatod soha nem kopik meg, sem a te dicsőséged nem múlik el a Szellemek Ura előtt.

63 1. És azokban a napokban a hatalmasságok és a királyok, akik uralkodnak a földön, esedeznek Hozzá, hogy adjon nekik egy kis haladéket a büntetés angyalaitól, akiknek átadta őket, hogy 2. leborulhassanak és imádhassák a Szellemek Urát, és megvallhassák bűneiket Őelőtte. És áldják és dicsőítik majd a Szellemek Urát, és így szólnak: "Áldott a Szellemek Ura és a királyok Ura, és a hatalmasak Ura és a gazdagság Ura, és a dicsőség Ura és a bölcsesség Ura, 3. és minden titkos dologban nagyszerű a Te hatalmad nemzedékről nemzedékre, és a Te dicsőséged örökkön örökké. Mélyek és számolatlanok a Te titkaid, és a Te igazságosságod felülmúlja értelmünket. 4. Megtanultuk most már, hogy dicsérnünk és áldanunk kell a királyok Urát, Őt, aki király minden királyok felett." 5. És ezt mondják mind: "Bárcsak lenne egy kis nyugalomunk, hogy dicsérjük és hálákat adjunk, és megvalljuk hitünket az Ő dicsősége előtt! 6. És most kívánczunk egy kis pihenésre, de nem lelünk nyugalmat, erősen keressük, de el nem érjük: és a fény eltűnt előlünk, és a sötétségben van lakozásunk örökkön örökké: 7. Mert nem volt hitünk Őelőtte, nem dicsőítettük a Szellemek Urának nevét, [sem nem dicsértük a mi Urunkat]. Hanem a mi reménységünk a mi birodalmunk jogarában volt, és a mi saját dicsőségünkben bízunk. 8. És a mi szenvedésünknek és megpróbáltatásunknak napján Ő nem ment meg bennünket, és nincs haladék, hogy megvallhassuk, hogy igaz a mi Urunk minden tetteiben, és az Ő ítéletében és igazságában, és az Ő ítélete nem személyválogató. 9. És mi a mi tetteink következményeként távoztatunk el az Ő színe elől, és minden bűnünk összeszámoltatik igazságosság szerint. 10. Most azt mondják magukban: "A mi lelkünk telve van igazágtalan nyereséggel, és ez nem óv meg bennünket attól, hogy innen a Seol legmélyébe süllyedjünk." 11. És ezek után az ő arcuk megtelik sötétséggel és szégyenkezéssel az Embernek ama Fia előtt, és elvitetnek az ő jelenlétéből, és a kard az ő belsejükbe talál. 12. Így szól a Szellemek Ura: "Ez a rendelete és ítélete a Szellemek Ura előtt a hatalmasoknak és a királyoknak és a magas rangúaknak, és azoknak, akik uralkodnak a földön."

64 1,2. És más alakokat is láttam azon a helyen elrejtve. És hallottam az angyal hangját, mondván: "Ezek azok az angyalok, akik alászálltak a földre, és feltárták az emberek gyermekeinek azt, ami addig rejtve volt, és bűn elkövetésére csábították az emberek gyermekeit."

65 1,2. És azokban a napokban látta Noé, hogy a föld elsüllyedt, és hogy annak pusztulása közel. És felkelt akkor és elment a földnek végére, és kiáltott hangosan az ő nagyatyjához, Énokhoz: 3. és így szólt Noé háromszor elkeseredett hangon: Figyelmezz rám, figyelmezz rám, figyelmezz rám." És mondtam: "Mondd el, mi az, ami a földdel történik, hogy ennyire ördögi állapotban van 4. és rázkódik, nehogy véletlenül én is elvessek azzal együtt?" És akkor hatalmas rázkódás lett a földön, és egy hang hallatszott a mennyből, és én arcomra estem. 5. És Énok, az én nagyapám odajött és elébem állt, és így szólt hozzám: "Miért kiáltottál hozzám keserű sirámokkal és zokogással? 6. Egy parancs jött ki az Úrtól a föld lakosaira vonatkozóan, hogy az ő romlottságuk betetőzőtt, mert eltanulták az angyalok minden titkát, és a sátánok (ördögök?) minden erőszakosságát, és minden hatalmukat – a legtitkosabbakat is – és azoknak minden erejét, akik varázslásokat űznek, és a boszorkányság erejét, és azoknak erejét, akik olvasztott szobrokat 7. készítenek az egész földnek: És eltanulták, hogyan készül a földnek porából ezüst, és hogyan származik lágy acél a földnek mélyéből. 8. Mert az ólom és az ón nem úgy készül a porból, mint az előbbiek: egy forrás 9. hozza létre azokat, és egy angyal áll ott, aki kiválóság." És ezek után az én nagyapám, Énok kézen fogott és felemelt engem, és így szólt: "Menj, mert 10. megkérdeztem a Szellemek Urát a földnek eme rázkódásáról. És Ő ezt mondta nekem: 'Elhatározott az ő ítéletük igazágtalanságuk miatt, és nem tartom azt vissza örökké. 11. A földnek és mindennek, ami azon lakozik,

el kell pusztulnia a varázslások miatt, amiket kikutattak és megtanultak. ' Ami ezeket (angyalok?) illeti – nem létezik bűnbánati hely a számukra, mert megmutatták nekik (az embereknek) azt, ami rejtve volt, és átkozottak ők: de terólad, fiam, tudja a Szellemek Ura, hogy tiszta vagy, és ártatlan a titkok kitudásának bűnében. 12. És elvégezte, hogy a te neved a szentek között legyen, és megőriz téged a föld lakosai közül, és a te igaz magodat királyságra és nagy tisztességre rendelte, és a te magodból számolatlanul fakad majd az igazaknak és szenteknek örök forrása."

66 1. És ezek után megmutatta nekem a büntetés angyalait, akik készek arra, hogy eljöjjenek és szabadon engedjék a vizeknek erejét, amely a föld alatt van, azért, hogy ítéletet és pusztulást hozzanak 2. mindazokra, akik [tartózkodnak és] lakoznak a földön. És a Szellemek Ura utasította a nekiinduló angyalokat, hogy ne engedjék a vizeket emelkedni, hanem tartsák vissza azokat; mert ezeknek az angyaloknak hatalmuk volt a vizeken. És eltávoztam Énok elől.

67 1. Azokban a napokban az Úr szava jött hozzám, és ezt mondta nekem: 'Noé, a te sorsod feljött eléem, 2. a sors, amely hibátlan, a szeretet és igazságosság sorsa. És most az angyalok egy fából készült (építményt) csinálnak, és mikor befejezik feladatukat, ráhelyezem az Én kezemet és megóvom azt, és az élet magja árad majd ki abból, és változás kezdődik, hogy ne maradjon a 3. föld lakosok nélkül. És megerősítem a te magodat előttem örökkön örökké, és elterjesztem azokat, akik véled lakoznak: nem lesznek gyümölcstelenek a földön, hanem áldottak lesznek és sokasodnak majd a földön az Úr nevében.' 4. És bebörtönzi azokat az angyalokat, akik igazságtalanul jártak, abban a tüzes völgyben, amelyet az én nagyapám, Énok korábban mutatott nekem, nyugaton, az arany 5. és ezüst és vas és lágy acél és ón hegyek között. És láttam azt a völgyet, amelyben hatalmas 6. forrongás volt, és a vizek hánykolódtak abban. És mialatt ez történt, azokból az olvadt fémekből és a forrongásból kénes szag szállt fel, és a vizekre csapódott, és az (emberiséget) tévútra vezető angyaloknak ama völgye égett 7. az alatt a talaj alatt. És tűzpatakok folytak azokon a völgyeken keresztül, ahol azok az angyalok viselték büntetésüket, akik tévútra vitték a föld lakosait. 8. De azok a vizek majd királyoknak és hatalmasságoknak és magas rangúaknak és a föld lakosainak tesznek szolgálatot azokban a napokban, a testnek gyógyulására, de a szellem büntetésére; most az ő szellemük telve van testi vággyakkal, ezért megbűnhődnek az ő testükben, mivel elutasították a Szellemek Urát 9. és naponta bűnhődnek, de mégsem hisznek az Ő nevében. És annak arányában, ahogy az ő testük égése egyre súlyosabb lesz, egy ennek megfelelő változás áll be a szellemükben örökkön örökké; 10. így a Szellemek Ura előtt egy sem tud kiejteni egyetlen szót sem. Mert a büntetésnek meg kell lennie, 11. mivel a testük vágyaiban hisznek, és megtagadják a Szellemek Urát. És ugyanazok a vizek megváltoznak majd azokban a napokban; mert amikor azok az angyalok bűnhődnek ezekben a vizekben, ezek a víz-források megváltoztatják hőmérsékletüket, és amikor az angyalok alászállnak, ezeknek a 12. forrásoknak a vize kihűl majd. És hallottam Mikháel válaszát, mondván: "Ez a büntetés, amellyel az angyalok bűnhődnek, bizonyosság a királyoknak és a hatalmasoknak, akik a 13. földön uralkodnak." Mert ezek a büntető vizek segítik a királyok testének és a testi kívánságoknak gyógyítását; ezért nem fogják érteni, és nem fogják elhinni, hogy azok a vizek megváltoznak majd, és örökké égő tűzzé lesznek.

68 1. Azután az én nagyapám, Énok megtanított engem a Példázatok könyvének minden titkára, amelyet neki adtak, és amelyet ő összeállított számomra a Példázatok könyvének 2. szövegeiben. És azon a napon Mikháel válaszolt Rafaelnek, mondván: "A szellem ereje hatalmába kerít és remegésre készít engem a titkok büntetésének súlyossága miatt, az angyalok büntetése miatt: ki tudja elviselni a szigorú ítéletet, amit végrehajtottak, és amitől azok 3. elolvadtak? És ismét szólt Mikháél, és mondta Rafaelnek: "Ki az, akinek szíve nem olvad meg ettől, és akinek bensője nem nyugtalankodik az ítéletnek e szavai miatt, 4. (amely) kimondatott rájuk azok miatt, akik így kivítették őket?" Történt pedig, hogy amikor a Szellemek Ura előtt állt, így szólt Mikháél Rafaelhez: "Nem fogom a pártjukat fogni az Úr szemei előtt; mert a Szellemek Ura dühös volt rájuk, mivel úgy viselkedtek, 5. mintha ők lennének az Úr. Ezért minden elrejtett dolog bekövetkezik majd rajtuk örökkön örökké; mert sem angyal, sem ember nem kap (abból) részt, egyedül azok (az angyalok) fognak bűnhődni örökkön örökké.

69 1. És ezután az ítélet után megrettennek és megremegnek, mert látni fogják, mi történik majd a föld lakóival. 2. És íme, lásd a neveit ezeknek az angyaloknak, mert ezek a neveik: az első közülük Shemjáza, a

második Artáqífa, és a harmadik Ármen, a negyedik Kokábel, az ötödik Turáel, a hatodik Ramjáel, a hetedik Dánel, a nyolcadik Néquáel, a kilencedik Baráqel, a tizedik Azázel, a tizenegyedik Armáros, a tizenkettedik Batárjáel, tizenharmadik Bazázéel, a tizennegyedik Hanánel, a tizenötödik Turáel, és a tizenhatodik Szimápésziel, a tizenhetedik Jetréel, a tizennyolcadik Tamáel, a tizenkilencedik Turáel, a huszadik Ramáel, a huszonegyedik Azázel. 3. És ezek az angyalok vezetői, és neveik, akik vezetői a százaknak, az ötveneknek és a tízeknek. 4. Az első ezek közül Jéqon: ő az, aki félrevezette az Isten fiait, és a földre hozta őket, és vitte őket vétekbe az emberek lányain keresztül. 5. A második Ásbéel; ő az, aki gonosz tanácsot adott az Isten szent fiainak, és félrevezette őket, hogy megfertőzzék testüket az emberek lányaival. 6. A harmadiknak neve Gádréel: ő az, aki megmutatta az emberek gyermekeinek mind a halálos ütések, és aki félrevezette Évát, és aki megmutatta a halálos fegyverek készítését az emberek fiainak, a pajzsot és a láncvértet és a kardot a harcra, és minden más, az emberek fiaira halált hozó fegyvert. 7. És az ő kezétől erednek mindezek, ettől kezdve mindörökké a földön lakozók ellen. 8. És a negyediknek a neve Pénemune: ő pedig az, aki megmutatta az embereknek a keserűt és az édeset, és megtanította azoknak minden titkait és azok bölcsességeit. 9. És ő tanította meg az embereket a tintával, papírral való írásra, ami által sokan estek bűnbe, öröktől örökre, mind a mai napig. 10. Mert az ember nem arra lett teremtvé, hogy ilyeneket tegyen, hogy a jó hitüket tollal és papírral való írásban vallják meg. 11. Mert az ember pontosan olyanná lett teremtvé, mint az angyalok, annak céljából, hogy tiszták és igazak maradhassanak, és a halál, ami mindent lerombol, ne tudjon uralkodni rajtuk, de ezek által az ismeretek által pusztulásban vannak, és ennek ereje felemészti őket. 12. És az ötödik, akinek a neve Kásdēja: ez az, aki megmutatta az emberek gyermekeinek a gonosz lelkek és démonok csapásait, és azt, hogy hogyan kell megütni a méhben lévő embriót, hogy az elvetéljen, [és a lelket gyötrő csapásokat], a kígyók marását, és a csapásokat, melyek a déli dagály hevének ideje alatt jönnek el a kígyó fia által, kinek neve Tabáet. 13. És Kásbéelnek, az eskü vezérének – amikor még a magasságban, dicsőségben lakozott – neki volt a feladata megmutatni azt az esküt a szentségeseknek, amikor nekik meg lett nyilvánítva az, s annak neve Biqa. 14. Ez volt az angyal, aki megkérdezte Mikháeltől az elrejtett nevet, hogy kimondhassa azt az esküben, és hogy azok, akik minden titkot megmutattak az emberek gyermekeinek, megremegjenek attól a névtől és eskütől. 15. És ez a hatalma ennek az eskünek; mert igen erős ez és hatalom van benne. És ez az Akáe eskü, amely Mikháel kezébe lett helyezve. 16. És ezek a titkai ennek az eskünek...És erősek azok [a titkok] ezen az eskün keresztül: és a menny ezáltal lett kifüggesztve a világ teremtése előtt, mindörökre. 17. És általa a föld meg lett alkotva a vizeken. És a hegyek titkos forrásaiból gyönyörű vizek áradtak. A föld teremtésétől kezdve és mindörökre. 18. És azáltal az eskü által lett a tenger megteremtve. És annak alapításakor homokból vetett gátat annak haragjának, és azt nem hágtá át a világ teremtése óta, soha nem is fogja. 19. És azáltal az eskü által a mélységek létrejöttek, és helyükön maradnak, el nem mozdulnak helyükről öröktől örökre. 20. És azáltal az eskü által járja a nap és a hold a pályáikat, és nem térnek le a meghatározott útjukról korszakról korszakokon át. 21. És azáltal az eskü által a csillagok teljesítik utait, és Ő nevükön hívja mindegyiket, és azok válaszolnak Neki öröktől örökké. 22. [És hasonló módon a víz szellemei, és a szeleké, és minden fuvallaté, és a szelek minden részének 23. az (ő) útjaik. És ott őrzik a mennydörgés hangját és a villámlás fényét: és ott őrzik a jégeső és a 24. zúzmara kamráit, és a köd kamráit, és az eső és harmat kamráit. És mindezek hisznek és hálákat adnak a Szellemek Urának, és dicsőítik (Őt) minden erejükkel, és a hálaadások tetteiben van az ő táplálékuk: köszöntik és dicsérik és magasztalják a Szellemek Urának nevét örökkön örökké.] 25. És ez a fogadalom erős bennük, és ezáltal [megtartatnak és] az ő útjaikat megőrzik, és az ő menetelük nem lesz tönkretéve. 26. És hatalmas öröm volt közöttük, és áldást mondtak és dicsértek és magasztaltak, mert ama Ember Fiának nevét feltárták előttük. 27. És ült ő az ő dicsőségének trónján, és az ítélet teljessége az Ember Fiának adatott, és ő tette, hogy a bűnösök meghaljanak és eltöröltessenek a föld színéről, és azok is, akik tévútra vitték a világot. 28. Láncokkal köttetnek meg, és a pusztításuk gyűjtőhelyén lesznek fogvatartva, és minden munkájuk eltűnik a föld színéről. 29. És attól fogva semmi nem lesz majd romlandó; mert eljött az Ember Fia, és dicsőségének trónjára ült, és minden gonoszság eltávozik a színe elől, és ennek az Ember Fiának a szava kiárad majd, és erős lesz a Szellemek Urának színe előtt.

70 1. És ezek után történt, hogy életének idejében a föld lakosai közül az ő neve felemeltetett a magasságba ama Ember 2. Fiához és a Szellemek Urához. És ő felvitetett a szellem 3. harci szekeren, és neve eltűnt közülük. És attól a naptól fogva nem számláltattam közülük többé: és a két szél közé ültetett engem, Észak és 4. Nyugat közé, ahol az angyalok kezükbe vették a mérőzsinórokat, hogy kimérjék nekem a választottnak és a szentnek helyét. És láttam ott az első atyákat, és az igazakat, akik kezdettől

azon a helyen lakoznak.

71 1. És ezek után történt, hogy szellemem elvitetett és felemelkedett a mennyekbe: és láttam az Isten szent fiait. Tűznek lángjain jártak: öltözetük [és az ő ruházatuk] fehér volt, és arcuk fénylett, akár a hó. 2. És láttam két tűzfolyamot, és annak a tűznek fénye úgy ragyogott, mint a jácint, és arcomra estem a Szellemek Urának színe előtt. 3. És Mikháél angyal [egyike az arkangyaloknak] megragadott jobb kezemnél fogva és felemelt, és előre vezetett a titkok közé, és megmutatta nekem az igazságosság minden titkait. 4. És megmutatta a menny széleinek minden titkát, és a csillagok és fényes égitestek összes kamráit, ahonnan kijönnek a szentek színe elé. 5. És elragadta szellememet a egek egéhez, és olyannak láttam azt, mint egy kristályokból épült szerkezet, és a kristályok között élő tűznek nyelvei voltak. 6. És látta szellemem azt az övet, amely körülvette a tűznek ama házat, és annak négy oldalán élő tűzzel teli folyamok voltak, és körülölelték azt a házat. 7. És köröskörül Szeráfok, Kerubok és Ofánok álltak: és ezek azok, akik soha nem alszanak, és őrzik az Ő dicsőségének trónját. 8. És láttam megszámlálhatatlan angyalt, ezerszer ezret, és tízezerszer tíezret, körbevenni azt a házat. És Mikháél, Rafael, Gábiel, Fanuél és a mennynek szent angyalai ki és bejárnak abba a házba. 9. És kiléptek abból a házból, Mikháél, Gábiel, Rafael és Fanuél, és sok szent angyal számolatlanul. 10. És velük együtt a Napoknak Ura (Ősöreg), feje fehér és tiszta, mint a gyapjú, és ruházata leírhatatlan. 11. És arcomra estem, és egész testem elernyed, és szellemem elváltozott, és nagy hangon kiáltottam az erő Szellemével, és áldottam és dicsőítettem és magasztaltam Őt. 12. És az ajkaimról kijövő áldások kedvesek voltak a Napok Ura előtt. 13. És a Napok Ura eljött, és vele együtt Mikháél, Gábiel, Rafael és Fanuél, és ezer és tíezer angyal, számolatlanul. [hiányzó rész, amelyben az Ember Fia a Napok Urának társaként van leírva, és Énok megkérdezi az egyik angyalt arról, hogy kicsoda az Ember Fia] 14. És ő (az angyal) odajött hozzám, üdvözölt az Ő hangján, és így szól hozzám: "Ez az az Ember Fia, aki igazságosságra születik, és igazságosság őrzi őt, és a Napok Urának igazságossága nem hagyja el." 15. És mondta nekem: "Ő békességet hirdet néktek az eljövendő világ nevében; Mert ettől kezdve elhatározott a békesség a világ teremtése óta, és így is lesz örökké és örökkön örökké. 16. És mindenek az ő útjain járnak majd, mivel sosem hagyta el őt az igazságosság: vele együtt lesz lakozásuk, és vele közös lesz örökségük, és soha el nem válnak őtől örökkön örökké. 17. És hosszú napoknak idejét töltik majd az Ember Fiával, és az igazaknak békességük és becsületes lakozásuk lesz a Szellemek Urának nevében örökkön örökké.

III.Könyv (72-82) Az asztronómiai könyv

[Az asztronómiai könyv, vagy A Mennyei égitestek mozgásának könyve, részlet.]

80. 1. Azokban a napokban válaszolt nekem Uriél angyal, és így szólt hozzám: - Íme, mindent megmutattam neked Énok, és mindent felfedtem előtted, hogy láthasd a Napot, a Holdat, az ég csillagainak útját, és mindazokat, melyeket forgatnak, tevékenkedéseiket, idejeiket és céljaikat. 2. A bűnösök napjaiban meg fognak rövidülni az évek, vetésük késlekedni fog földjeiken és mezősegeiken, a földön lévő minden dolog megváltozik, és nem jelenik meg idejében; az eső elmarad majd és az ég fogva tartja majd. 3. Azokban a napokban késni fognak majd a föld gyümölcsei, nem nőnek idejükben, és a fák gyümölcsei idejükben visszamaradnak. 4. A Hold megváltoztatja rendjét, és nem jelenik meg megállapított idejében. 5. Azokban a napokban látni fogják majd, hogyan megy a Nap este nagy kocsijának végén nyugaton és jobban világít majd, mint ahogy a fény szabályos rendje szerint lenni szokott. 6. A csillagok sok khiliarkhája (= ezrek felett állók) elpártol majd parancsától, és ezek meg fogják majd változtatni pályájukat és feladatukat, és nem az előírt évszakban jelennek meg. 7. A csillagok egész rendje el lesz rejtve az bűnösök előtt és a föld lakónak gondolatai eltévednek majd miattuk; letérnek minden útjukról, Bizony tévedésbe esnek és isteneknek tartják majd azokat. 8. A gonoszság csak szaporodik felettük, és csapások zúdulnak majd rájuk, hogy mindannyiukat megsemmisítsék.

81. 1. Így szólt hozzám: - Ó, Énok, nézd a mennyei táblák írásait, olvasd, amik rájuk vannak írva, és jegyezd meg magadnak egyenként mindegyiket! 2. Megnéztem mindent a mennyei táblákon, elolvastam mindent, ami rajtuk írva állt, mindent megjegyeztem magamnak, és elolvastam a könyvet, mely az emberek minden tetteről és a test minden gyermekéről szólt, akik a földön az utolsó nemzedékig lesznek. 3. Aztán rögtön dicsőítettem az Urat, a világ dicsőségének a királyát, hogy megalkotta a világ minden művét; dicsértem az Urat türelme miatt, és az emberek fiai miatt dicsőítettem. 4. Abban az órában azt mondtam: - Boldog az a férfi, aki igaz, és jó halállal hal meg, az, akiről nem írtak

igazságtalanság könyvét, és aki ellen nem találtatott ítélet napja. 5. Az a hét szent pedig megfogott és letett engem a földön, a házam ajtaja elé, és így szólt hozzám: - Add hírül mindezt fiadnak, Matuzsálemnek, és mutasd meg minden gyermekeidnek, hogy egyetlen test sem igaz az Úr előtt, mert Ő a Teremtőjük. 6. Egy évig hagyunk téged a gyermekeidnél, amíg újra meg nem erősödsz, hogy gyermekeidet tanítsd, felírd nekik ezt, és minden gyermekeidnek bizonyosságot tegyél; a második évben elviszünk téged közülük. 7. Szíved legyen erős, mert a jók igazságosságát közölnék az igazakkal; az igaz az igazsal együtt fog örülni, és egymásnak kívánnak szerencsét. 8. A bűnös azonban a bűnössel együtt fog meghalni, és az elpártoló az elpártolóval együtt süllyed majd el. 9. Azok, akik igazságosságot gyakorolnak, a gonosz emberek tettei miatt fognak meghalni, és az istentelenek tettei miatt gyűjtetnek be. 10. Azokban a napokban abbahagyták a velem való beszélgetést és én embereimhez jöttem, miközben a világ Urát dicsőítettem.

IV.Könyv (83-90) Az álomlátomások könyve

Látomás a vízözönről

83 1. És most, fiam Matuzsálem, megmutatom neked az összes látomást, amelyeket láttam s neked elmondom azokat. 2. Két látomást láttam, mielőtt még feleséget vettem magamhoz, és e látomások nagyon különböztek egymástól: Az elsőt akkor kaptam, amikor írni tanultam; a másikat, mielőtt anyádat magamhoz vettem akkor, amikor azt a rettenetes látomást láttam. 3. És imádkoztam is miattuk az Úrhoz. Lepihentem nagyapád, Mahálálel házában, amikor látomásban láttam, amint a menny összeomlik és szakadtan a földre zuhan. 4. És láttam, amikor a földre omlott, hogy hogyan nyelte el az egész földet a nagy mélység, és a hegyek alásüllyedtek, és a magas fák törzsei megrepedtek, és a mélységbe vetve elsüllyedtek. 5. És akkor hirtelen ige jött a számba, felemeltem hangom, s hangosan ezt kiáltottam: 6. "Elpusztult a föld." És erre nagyapám, Mahálálel, aki a közelemben feküdt, felébresztett engem, és kérdezte tőlem: "Fiam, miért siránkozol így, és miért ilyen erős a te siralmad?" 7. És én elmondtam neki a teljes látomást, amelyet láttam, és ő erre azt válaszolta: "Rettenetes dolgot láttál fiam, és álomlátomásod komoly titkokat tár fel a föld bűneinek titkait illetően: mert el kell süllyednie a mélységben, és hatalmas pusztulásban kell elpusztulnia. 8. És most, fiam, kelj fel, és mivel hívó vagy, járulj a dicsőség Ura elé, és kérelmezd Őt, hogy legyen egy maradék a földön, és nehogy elpusztítsa Ő az egész földet. 9. Fiam, mindezek el fognak jönni a mennyekből a földre, és a földet hatalmas pusztulás éri. 10. És ezután felkeltem és imádkozni kezdtem, és esedezve könyörögtem, és leírtam imámat a világ nemzedékei számára, és mindent megmutatok majd neked, fiam, Matuzsálem. És amikor alámentem és láttam a mennyet, és a nap keltét kelet felől, és a hold nyugtát nyugat felől, és néhány csillagot, s az egész földet, és mindent, ahogyan Ő ismerte a kezdettől, akkor áldottam az ítélet Urát és magasztalom Őt, mert Ő vezeti ki a napot a keleti ablakokból, és az felemelkedik a magasságba a mennyek orcáján, s megteszi azt az utat, ami ki lett jelölve neki.

84 1. És felemeltem kezeimet igazságban, és áldottam a Szent Hatalmast, s ajkaim leheletével szóltam, és testemnek húsnyelvével, amit Isten adott a hústestben élő embernek, hogy azzal beszélhessenek, és lehetetet és nyelvet és szájat adott nekik, hogy azok által beszélni tudjanak: 2. Áldott légy Te, ó Uram Királyom, hatalmas és erős vagy nagyságodban, a mennyei teremtés Ura, királyok Királya, az egész világ Istene. A Te hatalmad és uralmad, a te nagyságod megmarad mindörökké, és nemzedékeken át uralmad megmarad; és mind a mennyek a te trónusod örökké, és az egész föld a te lábadnak számolya mindörökkön örökké. 3. Mert Te teremtettél és Te uralsz mindent, és semmi sem nehéz Neked, a Bölcsesség nem hagyja el trónusod termét, s nem is fordul el jelenlétedtől, és semmi sem marad eltakarva előtted [mert mindent látsz]. 4. És még a te mennyeidnek angyalai is vétkesek az áthágásokban, és az emberek testét a haragod gyötrelmei kísérik az ítélet nagy napjáig. 5. És most, ó Isten és hatalmas Király, eléd jövök és kérlek Téged, hogy teljesítsd imámat, hagyj nekem utódot a földön, s ne pusztíts el minden testet a föld színéről, s ne tedd a földet lakatlanná, hogy a pusztulás örök legyen. 6. És most, Uram, pusztítsd hát el azok testeit, akik felgerjesztették haragodat, de az igazak és erényesek testét tartsd meg, legyenek ők olyanok, mint az örök növény magjai. És ne takard el arcodat a te szolgádnak imái elől, ó Uram.'

Az állatok Apokalipszise: Látomás a különböző bikákról

85 1,2 És ezután másik álmod láttam, és megmutatom neked az egészet, fiam. És Énok felemelte (hangját) és így szólt az ő fiához, Matusálemhez: 'Hozzád szólok, én fiam: figyelmezz szavaimra, hallgasd figyelmesen a te atyád álomlátását. Mielőtt édesanyádat, Ednát elvettem, egy látomást láttam az én fekvőhelyemen, és íme egy bika jött ki a földből, és fehér volt az, és utána egy üsző jött elő, és ezzel a másodikkal együtt jött két bika, az egyikük fekete, a 4. másik pedig vörös. És az a fekete bika megsebesítette a vöröset, és üldözte az egész földön át, és azután 5. többé már nem láthattam azt a vörös bikát. De a fekete bika megnőtt és az üsző vele ment, és 6. láttam, hogy számos borjú származott attól, melyek hasonlóak voltak hozzá, és követték azt. És az a tehén, az első, eltávozott az első bika színe elől, hogy megkeresse a vöröset, de 7. nem találta, és nagy keserőséggel siratta azt és kutatott utána. És figyeltem, amíg az az első 8. bika odajött (a tehénhez) és lecsendesítette, és attól kezdve nem sírt többet. És ezután fogant egy újabb fehér bikát, és utána még sok bikát és fekete teheneket. 9. És láttam álomban, ahogy az a fehér bika is ugyanúgy megnőtt és hatalmas fehér bikává lett, és Őtőle sok fehér bika származott, és azok hasonlítottak őrá. És elkezdtek sok fehér bikát nemzeni, melyek hasonlítottak rájuk, egyiket a másik után, igen sokat.

Látomás a lehullott csillagokról a borjók között

86 1. És ismét láttam az én szemeimmel álomban, láttam a mennyet odafönt, és íme egy csillag hullott 2. le a mennyből, és felkelt és evett és legeltetett azok közt a borjók között. És ezután láttam a hatalmas és fekete borjakat, és íme mindegyik elcsérélte az ő istállóját és legelőjét és csordáikat, és elkezdtek 3. egymással élni. És ismét láttam látomásban, és felnéztem a menny felé, és íme sok csillagot láttam leszállni és lehullani az égből ahhoz az első csillaghoz, és 4. bikává váltak a csordák közepette, és együtt legeltek azokkal [közöttük]. És rájuk tekintettem és láttam, és íme mind kibocsátották szemérmük testrészét, lovak módjára, és elkezdtek hágni a borjak teheneit, 5. és azok mind viselősek lettek, és szültek elefántokat, tevéket, és szamarakat. És az összes borjú félt azoktól, és rettegtek tőlük, és (azok) elkezdtek fogaikkal harapni és falni, és 6. szarvaikkal sebeket ejteni. És ezen felül elkezdtek felfalni a borjakat; és íme a föld minden gyermeke remegett és rázkódott előttük és elmenekült előlük.

Látomás a négy mennyi lényről

87 1. És ismét láttam, hogyan kezdték megsebezni egymást és felfalni egymást, és a föld 2. hangosan sírni kezdett. És ismét felemeltem szemeimet a mennyek felé, és láttam a látomásban, és íme a mennyből lények jöttek ki, akik olyanok voltak, mint (hó)fehér emberek: és négy jött ki onnan 3. és három övelük. És azok hárman, akik utoljára jöttek ki, kézen fogtak engem és felemeltek, távol a föld nemzedékeitől, és fölvittek egy tágas helyre, és 4. egy tornyot mutattak nekem, mely magasan a föld fölé magasodott, és minden hegy alacsonyabb volt (annál). És egyikük így szólt hozzám: 'Maradj itt, amíg mindent nem láttál ami elkövetkezik azokra az elefántokra, tevékre, és szamarakra, és a csillagokra és borjakra, és mindannyiukra.'

Látomás a lehullott csillagok büntetéséről

88 1. És azután láttam, hogy egyike annak a négynek, aki korábban kijött, megragadta az első csillagot, megkötve kezét és lábát és a mélységbe vetette őt – ez a mélység keskeny és mély, rettenetes és sötét. 2. És egyik [a négy közül] kivont egy kardot és odaadta az elefántoknak, a tevéknek és a szamaraknak; azok pedig egymásnak estek, és miattuk az egész föld megrengett. 3. És mialatt a látomást láttam, íme, egyike a négyeknek, akik kijöttek, megkövezte (azokat) a mennyből, és összegyűjtötte és megragadta mind a hatalmas csillagokat, akiknek szemérmük testrésze a lovakéhoz volt hasonlatos, és megkötözte kezeiket és lábaikat, és levetette őket a föld mélységeibe.

89 1. És a négyek egyike odament a fehér bikához és titokban utasította őt, anélkül, hogy megijesztette volna: bikaként született és emberré lett, és épített magának egy nagy hajót és abban lakozott; 2. és három bika lakott ott vele abban a bárkában és be voltak fedve. És ismét felemeltem szemeimet a mennyek felé és láttam egy tágas tetőt, azon pedig hét zuhatagot, és azok a zuhatagok sok vizet árasztottak egy körülzárt helyre. És ismét láttam, és íme források nyitattak annak a nagy területnek a felszínén, és a víz elkezdett hömpölyögni és emelkedni a felszínen, 4. és addig néztem azt a helyet, míg

az egész felszínét elborította a víz. És egyre nőttek a vizek, a sötétség, és a pára; és ahogy figyeltem a víz magasságát, az a víz a körülzárt hely (szélei) fölé emelkedett, és túlcsordult azon, az pedig a földön állt. 5. És annak a területnek minden barmai összegyülekeztek, majd láttam hogyan süllyedtek el és 6. merültek el és tűntek el abban a vízben. De a bárka úszott a vízen, míg az összes borjú és elefánt és teve és szamár a fenékre süllyedt a többi állattal együtt, így többet már nem láthattam azokat, és nem tudtak megmenekülni, (hanem) elvesztek és lesüllyedtek a mélységbe. 7. Továbbá látomásban láttam, amíg azok a zsilipek eltávolodtak attól a magas tetőtől, a föld szakadécai kiegyenlítődték és más szakadékok tárultak fel. 8. A víz pedig kezdett befelé folyni, amíg elő nem tűnt a föld. A bárka pedig megállapodott a földön, a sötétség visszavonult és fény támadt. 9. Az a fehér bika pedig, amely férfivá változott, a három bikával együtt kiment abból a bárkából. A három bika közül az egyik fehér volt, ahhoz a bikához hasonló; a másik vörös volt, mint a vér, és a harmadik fekete volt; és az a fehér bika eltávolodott tőlük. 10. Akkor elkezdtek vadállatokat és madarakat nemzeni, úgyhogy mindnyájukból egy sereg faj keletkezett: oroszlánok, tigrisek, farkasok, kutyák, hiénák, vaddisznók, rókák, mókusok, disznók, sólymok, keselyűk, héják, sasok és hollók; és közöttük született egy fehér bika. 11. Aztán nekifogtak egymást marni. Az a fehér bika pedig, amely köztük született, egy vadszamarat nemzett és rajta kívül egy fehér bikát; a vadszamar pedig szaporodott. 12. Az a bika pedig, melyet ő nemzett, egy fekete vaddisznót és egy fehér juhot nemzett, és az a vaddisznó sok vaddisznót nemzett, az a juh pedig tizenkét juhot nemzett. 13. Amikor felnőttek azok a juhok, egyiküket átadták a szamaraknak, és ezek a szamarak ismét átadták azt a juhot a farkasoknak, és így az a juh a farkasok között nőtt fel. 14. Akkor fogta az Úr a tizenkét juhot, hogy nála lakjanak és nála legeljenek a farkasok közepette, és sokasodtak, és sok juhnyájja szaporodtak. 15. Akkor félni kezdtek tőlük a farkasok, és addig szorongatták őket, amíg meg nem ölték ifjú bárányaikat. És egy víztől duzzadó folyóba vetették bárányaikat, de azok a juhok kiáltozni kezdtek bárányaik miatt, és Uruk nál panaszkodtak. 16. Az egyik juh, amelyik megmenekült a farkasok elől, megszökött, és elmenekült a vadszamarakhoz; és láttam, hogyan jajgattak, kiáltoztak, és kérték minden erejükből Uruk a juhok, amíg a juhoknak az az Ura le nem szállt a juhok kiáltására fenséges lakóhelyéből, és hozzájuk nem jött, és nem legeltette őket. 17. Akkor szólt annak a juhoknak, amelyik elmenekült a farkasoktól, és beszélt vele a farkasokkal kapcsolatban, hogy figyelmeztesse őket rá, hogy ne bántsák a juhokat. 18. A juh pedig az Úr parancsára elment a farkasokhoz, és egy másik juh összetalálkozott azzal a juhval, vele ment, és mindketten együtt léptek be azoknak a farkasoknak a gyülekezetébe, beszéltek velük és figyelmeztették őket, hogy ezután ne bántsák a juhokat. 19. Erre láttam, hogy nyomják el még jobban, minden erejükből a farkasok a juhokat, és a juhok kiáltoztak. 20. Akkor eljött a juhokhoz Uruk, és elkezdte ütni azokat a farkasokat. Akkor jajgatni kezdtek a farkasok: de a juhok megnyugodtak és nem kiáltoztak többet. 21. Láttam, hogy a juhok kivonultak a farkasok közül; a farkasok szemeit azonban elborította a sötétség, úgyhogy azok a farkasok minden erejükkel a juhok üldözésére keltek. 22. A juhok Ura vezetőjükként vonult velük, és összes juha követte Őt; arca ragyogott és dicsőséges és rettenetes látványt nyújtott. 23. A farkasok pedig üldözni kezdték azokat a juhokat, amíg el nem érték őket egy tengernél. 24. Az a tenger szétvált, és a víz mindkét oldalon állt előttük; Uruk pedig, aki vezette őket, közéjük és a farkasok közé lépett. 25. Amikor azok a farkasok még nem látták a juhokat, bevonultak annak a tengernek a közepébe, és a farkasok követték a juhokat, és azok a farkasok ide futottak utánuk a tengerbe. 26. Amikor azonban meglátták a juhok Urát, hátraarcot csináltak, hogy elmeneküljenek színe elől. De a tenger összezárt, és hirtelen újból felvette eredeti alakját; a víz megáradt, és addig emelkedett amíg el nem borította azokat a farkasokat. 27. Láttam, hogy az összes farkas, amelyik azokat a juhokat üldözte, elpusztult és elsüllyedt. 28. A juhok pedig megmenekültek attól a víztől, és egy víz- és fű nélküli pusztaságba jutottak. Akkor kezdték kinyitni szemüket, és láttam, hogyan legelteti őket a juhok Ura, és adott nekik vizet és fűvet, és hogyan ment az a juh, és vezette őket. 29. Az a juh felhágott annak a magas hegynek a csúcsára, és a juhok Ura ismét elküldte őt hozzájuk. 30. Ekkor láttam, hogy a juhok Ura előttük áll, és külseje félelmetes és fenséges volt; amikor meglátták őt mindazok a juhok, és megrémültek színe előtt. 31. Mindnyájan féltek és remegtek tőle, és ahhoz a juhhoz kiáltottak, amelyik náluk volt, amelyik köztük volt: - Nem vagyunk képesek rá, hogy megálljunk Urunk színe előtt, és reá nézzünk! 32. Akkor az a juh, amelyik vezette őket, újból felhágott annak a sziklának a csúcsára. A juhok azonban kezdtek megvakulni, és letérni arról az útról, amelyet ő mutatott nekik; az a juh azonban semmit sem tudott erről. 33. Akkor nagyon megharagudott rájuk a juhok Ura, és amikor az a juh tudomást szerzett róla, leszállt a szikla csúcsáról, a juhokhoz ment, és legnagyobb részüket megvakulva és elpártolva találta. 34. Amikor meglátták őt, megijedtek, reszkettek előtte, és azt kívánták, hogy visszatérjenek kamráikba. 35. Az a juh azonban más juhokat vett maga mellé, és azokhoz az elpártolt juhokhoz ment; erre hozzálátott, hogy megölje őket; akkor megijedtek

tőle a juhok, és az a juh visszahozta az elpártolt juhokat, és visszatérítette kamráikba. 36. Ebben a látomásban láttam, hogy az a juh férfivá lett, és házat épített a juhok Urának, és mindezeket a juhokat beeresztette abba a házba. 37. Láttam, hogy az a juh, amelyik találkozott azzal a juhokkal vezető juhval, elhunyt. Láttam, hogy mindegyik nagy juh elpusztult, és kisebbek emelkedtek a helyükre; egy legelőhöz értek és egy folyóhoz közeledtek. 38. Akkor az a vezető juh, amelyik férfivá lett, elvált tőlük, és elhunyt; mindazok a juhok keresték és nagy kiáltozásban törtek ki miatta. 39. Láttam, hogy abbahagyták az amiatt a juh miatt kiáltozásukat, és átkeltek azon a folyón, és mindig más, őket vezető juhok léptek az elhunytak helyébe, és vezették őket. 40. Láttam, hogy a juhok jó helyre és egy kedvező és pompás földre érkeztek, és láttam, hogy azok a juhok jóllaktak, és az a ház közöttük állt a kedvező földön. 41. Gyakran nyitva voltak szemek, gyakran vakok voltak, amíg egy másik juh nem támadt, vezette őket, mindegyiket visszahozta, és kinyílt a szemük. 42. A kutyák, rókák és vaddisznók kezdték felfalni azokat a juhokat, amíg aztán a juhok Ura egy másik juhok, egy kost nem támasztott közöttük, amelyik vezette őket. 43. Az a kos kezdte mindkét oldalon felöklelni azokat a kutyákat, rókákat és vaddisznókat, amíg sokat el nem pusztított. 44. Akkor megnyílt annak a juhoknak a szeme, és látta, hogy az a kos, amelyik a juhok között volt, hogyan tagadta meg méltóságát, és kezdte felöklelni azokat a juhokat, megtiporni őket, és minden nehézség nélkül járt-kelt. 45. Akkor a juhok Ura elküldte a juhok egy másik juhhoz, és őt állította kosként és vezérként annak a kosnak a helyébe, amelyik elfelejtkezett méltóságáról. 46. Elment hozzá, és egyedül vele beszélt, és kossá emelte, és a juhok fejedelmévé és vezérévé tette; de mindez idő alatt azok a kutyák szorongatták a juhokat. 47. Az első kos üldözte azt a második kost: az a második felkelt és menekült előle, és láttam, hogy azok a kutyák megbuktatták az első kost. 48. Az a második kos pedig felemelkedett, és vezette a juhokat, és az a kos sok juhok nemzett, és elhunyt; egy kis juh azonban kossá lett a helyébe, és azoknak a juhoknak a fejedelmévé és vezérévé. 49. Azok a juhok nőttek és szaporodtak; minden kutya, róka és vaddisznó félt és menekült tőlük. 50. Az a ház pedig nagy és széles lett; és egy magas és nagy torony épült azoknak a juhoknak a számára; a juhok Ura számára épült házra építették. Az a ház alacsony volt, de a torony kiemelkedett és magas volt és a juhok Ura állt azon a toronyon, és megrakott asztalt helyeztek elébe. 51. Továbbá láttam, hogyan pártoltak el újból azok a juhok, vándoroltak sokféle úton, és hagyták el azt a házukat. A juhok Ura azonban szólított néhányat a juhok közül, és a juhokhoz küldte őket, és a juhok kezdték megölni őket. 52. Egyikük megmenekült, és nem ölték meg, elszökött, és rákiáltott a juhokra, és azok meg akarták ölni; a juhok Ura azonban kimentette a juhok hatalmából, felhozta hozzám, és itt adott neki szállást. 53. Sok más juhok is küldött azokhoz a juhokhoz, hogy figyelmeztessék őket és panaszkodjanak rájuk. 54. Ezután láttam, hogy mindannyian elpártoltak, és megvakultak, amikor elhagyták a juhok Urának a házat, és tornyát; láttam, hogy okozott kötöttük egyes nyájaikban sok vérontást a juhok Ura, amíg azok a juhok ilyen vérontást provokáltak, és elhagyták az ő helyét. 55. Akkor kiszolgáltatta őket az oroszánoknak, tigriseknek, farkasoknak, hiénáknak, rókáknak, és minden ragadozónak; azok a ragadozók pedig kezdték széttépni azokat a juhokat. 56. Láttam, hogy elhagyta azt a házukat és tornyukat és mindnyájukat kiszolgáltatta az oroszánoknak, hogy széttépjék és felfalják őket, minden ragadozónak. 57. Akkor teljes erőmből kezdtem kiáltani, és a juhok Urát hívtam segítségül, és szemrehányást tettem nekik a juhok miatt, hogy felfalják őket az összes ragadozók. 58. Amikor ezt látta nyugton maradt, és örült, hogy elnyelik, felfalják és elrabolják őket, és átengedte őket az összes ragadozó hatalmába, hogy felfalják őket. 59. Hetven pásztort hívott, és eltaszította azokat a juhokat, hogy ők legeltessék azokat, és így szólt a pásztorokhoz és társaikhoz: - Mindegyikötöknek kell mostantól kezdve a juhokat legeltetnie, és tegyék meg mindazt, amit majd parancsolok nektek! 60. És én pontosan leszámolva akarom nektek átadni őket, és megmondom nektek melyiküket kell megölni – és ezt öljétek meg! Akkor átadta nekik azokat a juhokat. 61. Egy másikat szólított, és azt mondta neki: - Figyelje, és felügyeljen mindenre, amit a pásztorok ezekkel a juhokkal tenni fognak; mert többet ölnek majd meg közülük, mint ahányat megparancsoltam nekik! 62. Írj fel minden egyes áthágást és megsemmisítést, amelyet a pásztorok fognak végrehajtani, hányat ölnek meg parancsom szerint, és hányat ölnek meg önkényesen, és írd minden egyes pásztor kárára mindazt, amit megsemmisített. 63. Olvasd fel nekem szám szerint, hányat öltek meg önkényesen, és hányat adtak át a megsemmisülésnek, hogy ez bizonyosságul szolgáljon számomra ellenük, és ismerjem a pásztorok minden tettét, úgyhogy ha mérlegre teszem őket, lássam, mit tesznek: Vajon (hűek) maradnak-e a tőlem kapott parancshoz, vagy sem. 64. De nekik ezt nem szabad megtudniuk, és te ne közöld velük, ne is figyelmeztessd őket, hanem jegyezd fel mindegyikükről azt a megsemmisítést, amelyet a pásztorok visznek véghez, mindegyik a maga órájában, és mindent olvass fel nekem! 65. Láttam, hogy azok a

pásztorok legeltettek, mindegyik a maga órájában;és többet kezdtek el megölni és legyilkolni, mint amennyire parancsot kaptak, és kiszolgáltatták azokat a juhokat az oroszánoknak. 66. Az oroszánok és tigrisek elnyelték és felfalták azoknak a juhoknak a nagyobb részét, és a vaddisznók velük együtt faltak, és lángba borították azt a tornyot és szétrombolták azt a házat. 67. Akkor nagyon elszomorodtam amiatt a torony miatt, mert szét lett rombolva a juhoknak az a háza, és utána nem láthattam többé, vajon bemennek-e azok a juhok abba a házba. 68. A pásztorok és társai pedig átadták azokat a juhokat az összes ragadozónak, hogy falják fel őket; mindegyikük a maga órájában egy meghatározott számot kapott, és mindegyikükről beírta a másik egy könyvbe, hogy mennyit pusztított el belőlük. 69. Mindegyik többet ölt meg és pusztított el, mint amennyi számára elő volt írva. Akkor elkezdtem sírni azok miatt a juhok miatt és igencsak nagyon jajgatni. 70. Ily módon látomásban láttam, hogy írta fel az az írnok napról napra mindegyiket, amelyet a pásztorok megöltek, és az egész könyvet felvitte a juhok Urához, felolvasta, és mindent megmutatott, amit azok tettek, és mindent, amit mindegyikük megszüntetett, és mindent, amit a megsemmisítésnek adott át. 71. A könyvet felolvasták a juhok Urának, és Ő kivette kezéből a könyvet, elolvasta, lepecsételte és félre tette. 72. Aztán láttam, hogy legeltettek tizenkét órán át a pásztorok, és íme, azok közül a juhok közül hárman visszatértek, eljöttek, előálltak, és elkezdtek felépíteni annak a háznak minden romját; de a vaddisznók akadályozták őket, úgymint semmit sem tudtak (elérni). 73. Akkor ismét ugyanúgy elkezdtek építkezni, mint azelőtt és felépítették azt a tornyot, és azt a magas toronynak nevezték; ismét asztalt kezdtek teríteni a torony elé; de a rajta levő összes kenyér szennyes és tisztátalan volt. 74. Mindezek ellenére ezeknek a juhoknak, és éppúgy a pásztoroknak is a szemei vakok voltak, úgymint nem láttak, és nagy tömegben lettek átadva lemészárlás végett pásztoraiknak, és ők lábbal taposták a juhokat, és felfalták őket. 75. A juhok Ura azonban nyugodt maradt, amíg az összes juh szét nem széledt a mezőn, és össze nem keveredett velük (a ragadozókkal); és ők (a pásztorok) nem mentették ki azokat a ragadozók hatalmából. 76. Az pedig, aki a könyvet írta, felvitte, és megmutatta és felolvasta a juhok Ura előtt, közbenjárt értük, és kérte őt, miközben mindent megmutatott neki, amit a pásztorok tettek, és tanúságot tett előtte az összes pásztor ellen. 77. Akkor fogta a könyvet, letette nála és elment.

90. 1. Láttam egy időtartamot, amíg ily módon harmincöt pásztor legeltetett, és mindegyikük úgy fejezte be idejét, mint az előzők, és mások kapták őket hatalmukba, hogy legeltessék őket a maguk idejében, mindegyik pásztor a maga idejében. 2. Azután látomásban láttam, hogy jön az ég minden madara: sasok, keselyűk, héják, és hollók; de a sasok vezették az összes madarat, és elkezdtek felfalni azokat a juhokat; szemüket kivájták, és húsuikat megették. 3. A juhok pedig kiáltottak, mert a madarak ették a húsuikat, és mikor ezt láttam, jajgattam álmomban amiatt a pásztor miatt, aki a juhokat legeltette. 4. Láttam, hogy a kutyák, sasok és héják megették azokat a juhokat, és sem húst, sem bőrt, sem ínt nem hagytak rajtuk, amíg aztán csak a csontvázuk maradt meg; de csontvázuk is földre hullott, és így fogytak el a juhok. 5. Addig láttam, amíg huszonhárom pásztor vette át a legeltetést, és idejüknek megfelelően huszonhárom időt töltöttek be. 6. Azoktól a fehér juhoktól pedig kis bárányok születtek, és elkezdtek kinyitni szemüket, láttak és a juhokhoz kiáltottak. 7. A juhok azonban nem kiáltottak hozzájuk, és nem hallották, amit nekik mondtak, hanem határtalanul süketek voltak, és szemük igen-igen elvakult. 8. Látomásban láttam, hogyan szálltak hollók azokra a bárányokra, az egyiket megragadták azok közül a bárányok közül, és a juhokat szétarabolták és felfalták. 9. Láttam, hogy azoknak a bárányoknak szarvuk sarjadt, és a hollók legyőzték szarvaikat; láttam, hogy ama juhok egyikének nagy szarva nőtt, és kinyílt a szeme. 10. Legeltette őket, és kinyílt a szemük és a juhok után kiáltott; amikor pedig meglátták őt a kosok mind hozzá futottak. 11. Mindezek ellenére állandóan széttépték azok a sasok, keselyűk, hollók és héják a juhokat, rájuk szálltak, és felfalták őket. A juhok mégis nyugodtan viselkedtek, de a fiatal kosok jajgattak és kiáltottak. 12. Azok a hollók harcoltak és küzdöttek vele és igyekeztek letörni a szarvát, de nem volt hatalmuk fölötte. Láttam, hogy a pásztorok és sasok, azok a keselyűk és héját jöttek, és a hollókhoz kiáltottak, hogy törjék szét annak a fiatal kosnak a szarvát; harcoltak és küzdöttek vele és ő vívott velük, és kiáltott, hogy érkezzen meg a segítsége. 14. Láttam, hogy az a férfi jött, aki a pásztorok neveit felírta és a juhok Urának előterjesztette. És segített annak a fiatal kosnak, és mindent megmutatott neki, (és hogy) ő azért jött, hogy segítsen neki. 15. Láttam, hogy a juhoknak az az Ura haragosan jött hozzájuk és mind, akik csak látták Őt, menekültek, és mind sötétségbe borultak színe előtt. 16. Az összes sas, keselyű, holló és héja összegyűlt, magával hozta a mező minden juhát, mind összejöttek, és segítettek egymásnak, hogy letörjék a fiatal kosnak azt a szarvát. 17. Láttam, hogy az a férfi, aki az Úr parancsára a könyvet írta, felnyitotta annak a pusztításnak ama könyvét, amelyet az a tizenkét utolsó pásztor vitt végbe, és feltárta a

juhok Ura előtt, hogy ők messze többet öltek meg, mint elődeik. 18. Láttam, hogy a juhok Ura hozzájuk lépett, kezébe vette haragjának botját, és a földre ütött, úgy hogy az szétrepedt, és az ég minden állata és madara lecsúszott azokról a juhokról és elsüllyedt a földbe, mely bezárult felettük. 19. Láttam, hogy egy nagy kardot nyújtottak át a juhoknak és a juhok kirántották a mező minden állata ellen, hogy megöljék őket, és az ég minden állata és madara menekült előlük. 20. Láttam, hogy egy trónt állítottak fel a kedvező országban, és ráült a juhok Ura, és a másik fogta a lepecsételt könyvet és felnyitotta azokat a könyveket a juhok Ura előtt. 21. Az Úr szólította azt a hét első fehéret, és megparancsolta, hogy hozzanak elébe az első csillagtól kezdve, amelyik elsőnek jött ki, minden olyan csillagot, amelynek szeméremtagja olyan volt, mint a paripáké, és ők mint eléje hozták azokat. 22. Azt mondta annak a férfinak, aki előtte írt, aki egyike volt a hét fehérnek, és így szólt hozzá: - Vedd ezt a hetven pásztort, akiknek átadtam a juhokat, és miközben azokat vették, többet megöltek közülük, mint ahányat megparancsoltam nekik. 23. Íme, láttam, hogy mind össze van kötözve, és előtte áll. 24. Az ítélet a csillagokkal kezdődött, és elítélték, bűnösnek találták őket, és a kárhozat helyére mentek, és egy tűzzel teli lángoló és tűz oszlopokkal teli szakadékba vezették őket. 25. Azt a hetven pásztort is elítélték, bűnösnek találták, és abba a tűzpocsolyába vetették. 26. Láttam abban az időben, hogyan nyílt meg egy hasonló szakadék a föld közepén, tele tűzzel. Fogták azokat a megvakult juhokat; mindannyit elítélték, bűnösnek találták, és abba a tűzpocsolyába vetették, és égtek; ez a szakadék annak a nagy háznak a jobb oldalán volt. 27. Láttam, hogy azok a juhok és csontjuk égnek. 28. Felálltam, hogy lássam, hogy azt a régi házat beburkolták. Minden oszlopot kitettek, annak a háznak minden gerendáját és díszítését vele együtt beburkolták. Kivítették, és az ország déli részén egy helyre tették. 29. Láttam, hogy a juhok Ura egy új házat hozott, annál az elsőnél nagyobb és magasabb, és annak az elsőnek a helyére állította fel, amelyet beburkoltak. Minden oszlopa új volt, díszítményei is újak voltak és nagyobbak, mint azé az első régié, amelyet Ő kivitt; és a juhok Ura volt benne. 30. Láttam, hogy borult le az összes megmaradt juh és minden állat a földön, és az ég minden madara, imádták azokat a juhokat, könyörögtek hozzájuk, és minden szavuknak engedelmeskedtek. 31. Erre kézen fogott engem az a három fehér öltözetű, aki azelőtt felhozott engem, és miközben annak a fiatal kosnak a keze megragadott engem, fölvittek engem és letettek azok közé a juhok közé, mielőtt megkezdődött volna az ítélet. 32. Azok a juhok pedig mind fehérek voltak, és gyapjuk dús és tiszta volt. 33. Mindazok amelyek meg voltak öltve, vagy szétszóródtak, a mező minden állata és az ég minden madara összegyűlt abban a házban, és a juhok Ura nagyon örült, mert mind jók voltak, és visszatértek házába. 34. Láttam, hogy letették azt a kardot, amelyet a juhoknak adtak, visszahozták házába, és lepecsételték az Úr színe előtt. Minden juh meghívást kapott abba a házba, és nem fértek be oda. 35. Mindannyiuk szeme nyitva volt, hogy a jót lássák, és közülük egy sem volt olyan, aki ne lett volna látó. 36. Láttam, hogy a ház nagy volt, és tágas, zsúfolásig tele. 37. Láttam, hogy egy fehér tulok született, nagy szarvakkal. A mező minden állata és az ég minden madara félt tőle, és könyörgött hozzá minden időben. 38. Láttam, hogy minden nemzedéke átváltozott, és mind fehér tulokká lettek; közülük az első báránnyá lett, és az a bárány nagy állattá lett és nagy fekete szarvakat kapott a fején. A juhok Ura pedig örült neki és minden tuloknak. 39. Közöttük aludtam; akkor felébredtem és mindent láttam. 40. Ez az a látomás, amit álomban láttam. Amikor felébredtem, dicsőítettem az Igazságosság Urát, és dicsérő éneket zengtem neki. 41. Azután hangos jajgatásban törtem ki, és könnyeim nem apadtak el, amíg már nem bírtam elviselni. Valahányszor odanéztem, könnyim omlottak amiatt, amit láttam. Mert minden bekövetkezik és beteljesül majd; az emberek minden tettét megmutatták sorban nekem. 42. Azon az éjszakán visszaemlékeztem első álmomra; amiatt is sírtam és zavart lettem, mert azt a látomást láttam.

92. 1. Ez annak a bölcsességnek Énok, az írnok által megfogalmazott tökéletes tanítása, amely minden ember számára dicséretes, és az egész föld bírja, és amely összes gyermekeim számára, akik a földön lakni fognak, és azon eljövendő nemzedékek számára íródott, akik megtartják az egyenességet és a békét. 2. Szellemetek ne zavarodjon meg az idők miatt, mert a nagy Szent minden dolognak meghatározta napját. 3. Az igaz feltámad majd álmából, feltámad, és az igazságosság ösvényein fog járni és egész útja és beszéde örök jószág és kegyelem lesz. 4. Kegyes lesz az igazzal szemben, örök egyenességet ad neki, és hatalmat arra, hogy képes legyen igazságosságban és jószágban járni és örök fényben fog járni. 5. A bűn örökre megsemmisül a sötétségben, és attól a naptól fogva nem jelenik meg (többé) mindörökké.

91. 1. És most fiam, Matuzsálem, hívd ide nekem összes fivéredet, és gyűjtsd össze nekem anyádnak minden fiát, mert az Ige hív engem, és a szellem öntetett ki reám, hogy mindent megmutassak nektek, ami az örökkévalóságig történni fog veletek. 2. Erre elment Matuzsálem, magához hívta összes fivérét, és összegyűjtötte rokonait. 3. És Énok beszélt az igazságosság minden gyermekével, és ezt mondta: - Halljátok ti, Énok fiai, atyátok minden szavát, és pontosan figyeljetelek szám hangjára! Mert figyelmeztetek benneteket, és azt mondom nektek, szerettem: Szeressétek a egyenességet, és járjatok benne! 4. Ne kettős szívvel közeledjetelek az egyenességhez, és ne legyetek azoknak a társai, akiknek kettős a szívük, hanem járjatok becsületességben és igazságosságban, fiaim, és jó utakon vezet majd titeket, és az igazságosság lesz társatok. 5. Mert tudom, hogy az erőszakosságnak növekednie kell a földön, és nagy, büntető ítéletet ülnék majd a földön, véget vetnek minden igazságtalanságnak, bizony, gyökerestül lemetszik, és egész rendszere el fog pusztulni. 6. Másodszor is megismétlődik az igazságtalanság, és megvalósul a földön, és újból felülkerekedik majd az igazságtalanság minden cselekedete és az erőszakoskodás és a törvényszegés minden cselekedete. 7. És amikor minden cselekedetben fokozódik az igazságtalanság, káromlás és erőszakoskodás, hitehagyás, és növekszik az elpártolás, a törvényszegés és a tisztátalanság, akkor nagy büntető ítélet jön majd mindenkire a mennyből, és a szent Úr haraggal és büntetéssel lép elő, hogy ítéletet tartson a földön. 8. Azokban a napokban gyökerestül lemetszik az erőszakoskodást, éppen így az igazságtalanság gyökereit is a csalárdsággal együtt, és megsemmisülnek az ég alatt. 9. A nemzetek minden bálványuktól megszabadulnak, a templomokat tűz pusztítja el, és eltörlik őket az egész földről, és őket (ti. a pogányokat) a tűz kárhozatába fogják vetni, és haragban és súlyos, örök ítéletben pusztulnak majd el. 10. Az igaz feltámad álmából, és a bölcsesség felkel, és nekik adatik. 11. Akkor elmetszik az igazságtalanság gyökereit, és a bűnösök kard által pusztulnak el. ... a káromlóknak mindenütt elmetszik a gyökereit, és azok akik erőszakoskodást terveznek és káromkodnak, kard által pusztulnak el. 18. És most fiaim, elmondom nektek, és megmutatom nektek az igazságosság útjait és az erőszakoskodás útjait is, bizony, újra megmutatom nektek, hogy tudjátok, mi jön majd. 19. És most hallgassatok rám, fiaim, és járjatok az igazságosság útjain, és ne járjatok az erőszakoskodás útjain! Mert mindazok, akik nem az igazságosság útjain járnak, örökre elvesznek.

93. 1. Akkor hozzáfogott Énok, hogy elbeszélje a könyvek alapján; 2. így szólt: - Az igazságosság gyermekeiről, a világ választottairól és az igazságosság és az egyenesség ültetvényeiről – ezekről akarok nektek beszélni, és tudtokra adom, fiaim, én, Énok, annak megfelelően, amit nekem mennyei látomásban mutattak, és amit a szent angyalok szavából tudok, és a mennyei táblákról megtanultam. 3. És Énok hozzáfogott, hogy a könyvből elmondja, és így szólt: - Hetediként születtem az első héten, mialatt (még) élt az ítélet és az igazságosság, 4. Utánam, a második héten nagy gonoszság emelkedik majd fel, és csalárdság fakad; benne lesz az első vég, és csak egy férfi menekül meg benne. Miután elmúlt (a vég), növekedni fog az igazságtalanság, és törvény adatik majd a bűnösök számára. 5. Ezután a harmadik hét végén egy férfit választanak ki mint az igaz ítélet palántája, és az ő leszármazottja lesz az igazságosság örök csemetéje. 6. Ezután anegyedik hét végén láthatóvá lesznek a szentek és igazak látomásai; és egy törvény minden eljövendő nemzedék számára, és kerítést állítanak fel számukra. 7. Ezután az ötödik hét végén örökre felépítik a dicsőség és uralom házáat. 8. Erre a hatodik héten mind megvakulnak az akkor élők; és istentelen módon minden szívből kivész a bölcsesség; És egy férfi benne felemelkedik; A végén tűz pusztítja el az uralom házáat; és a választott gyökér egész nemzedéke szét fog szóródni. 9. Ezután a hetedik héten egy hitehagyott nemzedék támad; számos cselekedetet hajt végre, és minden tette elpártolás lesz. 10. Ugyanennek a végén ki lesznek választva az igazságosság örök ültetvényének választott igazai, hogy hétszeres oktatást kapjanak az Ő egész teremtéséről. 11. Mert hiszen ki olyan az összes emberfiak közül, aki képes lenne rá, hogy meghallja a Szent hangját, és ne remegne meg tőle? Ki az, aki képes lenne rá, hogy az Ő gondolatait gondolja, és ki az, aki képes lenne rá, hogy a menny minden művét szemlélje? 12. Hogyan lehetne bárki olyan, aki az eget képes lenne megvizsgálni, és ki az, aki képes lenne rá, hogy a menny dolgait belássa, hogy egy lelket, vagy egy szellemet lásson és arról beszéljen, vagy felemelkedjen, és mindenek végét lássa, felfogja, vagy azokat utánazza? 13. Az összes férfi közül ki az, aki képes lenne tudni, hogy mennyit tesz ki a föld szélessége és hosszúsága, és kinek mutatták meg ezeknek mértékét? 14. Vagy van-e bárki is, aki képes lenne megismerni az ég hosszát, mennyit tesz ki a magassága, mire alapul, milyen nagy a csillagok száma, és hol nyugszik minden csillag?

91. 12. Ezután egy másik hét támad, a nyolcadik, amely az igazságosságé, és egy kardot kap majd, hogy ítéletet és igazságosságot gyakoroljon azok felett, akik erőszakos tetteket követtek el, és a bűnösök az igazak kezeibe adatnak át. 13. Ugyanennek befejezésekor házakat szereznek majd igazságosságuk által, és a Nagy Király háza dicsőségben mindörökre felépül. 14. Ezután a kilencedik héten az egész világ számára kinyilvánul az igazságosság ítélete, és az istentelenek minden műve eltűnik majd az egész földről; a világ fel lesz jegyezve a pusztulásra, és minden ember az egyenesség útja után néz majd. 15. Ezután a tizedik héten, a hetedik részben következik be a nagy, örök ítélet, amelynek folyamán végrehajtja a büntetést az angyalok között. 16. Az első ég el fog tűnni és el fog pusztulni; új ég jelenik majd meg, és az ég minden ereje hétszeresen világít majd. 17. Ezután sok, számtalan hét telik majd el jószágban és igazságosságban mindörökké, és a bűn (többé) szóba sem kerül attól fogva mindörökké.

94. 1. És most azt mondom nektek, fiaim: Szeressétek az igazságosságot és járjatok benne! Mert az igazságosság ösvényei elfogadásra érdemesek, viszont az igazságtalanság útjai hamar elpusztulnak és eltűnnek. 2. Egy (eljövendő) nemzedék egyes embereinek kinyilvánulnak majd az erőszakoskodás és a halál útjai; távol tartják tőle magukat és nem követik őket. 3. És most így szólok hozzátok, ti igazak: Ne járjatok a gonoszság útjain, se a halál útjain! Ne közeledjetek hozzájuk, nehogy elpusztuljatok, 4. hanem keressétek és válasszátok az igazságosságot és a szent életet, és járjatok a béke útjain, hogy éljete és boldoguljatek! 5. Őrizzétek meg szavaimat szívetek gondolataiban, és ne engedjétek, hogy kitöröljék őket szívetekből! Mert tudom, hogy a bűnösök csábítani fogják az embereket a gonoszra-vágyó bölcsességre; nem lesz hely számukra, és nem szűnik meg majd a mindenféle kísértés. 6. Jaj azoknak, akik igazságtalanságot és erőszakot cselekszenek, és lefektetik, mint alapot a csalást, mert gyorsan kipusztulnak és nem lesz békéjük. 7. Jaj azoknak, akik bűn árán építik fel házaikat, mert letaszítják őket alapjukról, és kard által esnek el; azok pedig, akik aranyat és ezüstöt szereznek, hirtelen ítéletben vesznek el. 8. Jaj nektek gazdagok, mert vagyonotokban bíztatok, és ki kell majd vonulnotok kincseitekből; mert gazdagságotok napjaiban nem gondoltatok a Legfőbbre! 9. Káromoltatok, igazságtalanságokat követtetek el, és (így) elkészültetek a leölés napjára, a sötétség és a nagy ítélet napjára. 10. Ezt mondom, és tudotokra hozom, hogy aki alkotott, el is pusztít titeket. Nem könyörül bukásotokon, és Teremtőtök örvendezni fog pusztulásotoknak. 11. És azokban a napokban igazaitok pirulására lesznek a bűnösöknek és istenteleneknek.

95. 1. Ó, bárcsak vízfelhő volna a szemem, hogy megsiratna titeket, és vízfelhőként hullatná könnyeimet, hogy nyugalmat találnék szívem keserűségétől! 2. Ki engedte meg nektek, hogy szégyent és gonoszságot műveljetek? Utolér majd benneteket az ítélet, bűnösök! 3. Ne féljete a bűnösöktől, ti igazak, mert az Úr ismét át fogja adni őket kezetekbe, hogy tetszésetek szerint tartsatok ítéletet felettük. 4. Jaj nektek, akik kiejtitek visszavonhatatlan átkozódásaitokat: bűneitek miatt legyen távol tőletek a gyógyulás! 5. Jaj nektek, akik gonosz dolgot műveltek felebarátotokkal, mert cselekedetek alapján kell megkapnotok jutalmatokat! 6. Jaj nektek, hazug nyelvek, és azoknak akik igazságtalanságot mértek, mert hamar el kell pusztulnotok! 7. Jaj nektek, bűnösök, mert üldözitek az igazakat, mivel titeket szolgálatnak majd ki és üldöznek, ti igaztalanok, és (az igazak) igája súlyosan nehezedik majd rátok!

96. 1. Reméljete, ti igazak, mert gyorsan elpusztulnak előletek a bűnösök, és ti uralkodtok majd tetszésetek szerint fölöttük! 2. A bűnösök nyomorúságának napján felemeltetnek gyermekeitek, és felkelnek, mint a sasok; magasabban lesz fészketek, mint ahogy a keselyű fészkel. Felemelkedtek és beléptek a föld hasadékaiba, és sírnak majd miattatok, mint a szirének. 3. Ti, szenvedők azonban ne féljete, mert gyógyulásban lesz részetek; világos fény ragyog majd nektek, és a nyugalom hangját halljátok majd az égből. 4. Jaj nektek, bűnösök, hogy vagyonotok igaznak tulajdonít benneteket, de szívetek bűnösnek ítél. Ez a tény bizonyíték lesz ellenetek, hogy emlékeztessen gonoszságotokra. 5. Jaj nektek, akik felfaljátok a búza javát, és nagy edényekből szürcsölíte a bort, és erőszakkal letiporjátok az alacsonyakat! 6. Jaj nektek, akik minden forrásból vizet isztok, mert hamar bosszút állnak rajtatok; hirtelen elfonnyadtok és elszáradtok, mert elhagytátok az élet forrását! 7. Jaj nektek, akik igazságtalanságot munkáltok, csalást és káromlást: ez majd a gonoszra való emlékeztető lesz ellenetek! 8. Jaj nektek, hatalmasok, akik erőszakkal lesújtotok az igazra, mert eljön majd romlásotok napja; abban az időben sok boldog nap köszönt majd az igazakra, - ez a ti ítéletek napja!

97. 1. Higgyétek, ti igazak, hogy a bűnösök megszégyenülnek és elpusztulnak majd azon a napon, amikor véget ér az igazságtalanság. 2. Tudomásotokra jut majd (ti bűnösök), hogy a Leghatalmasabb az elpusztításokra gondol, és az ég angyalai örvendeznek pusztulásotoknak. 3. Mit fogtok tenni, ti bűnösök, és hova fogtok menekülni az ítéletnek ama napján, ha meghalljátok az igazak imájának hangját? 4. Bizony, nem az lesz sorsotok, mint az övék, ellenetek lesz ez a tanúság: „Bűnösök társai voltak” 5. Azokban a napokban az igazak imája az Úr elé jut, és ítéletetek napja hirtelen elérkezik. 6. Összes hamis szavakat felolvassák a Legszentebb előtt, és arcotok szégyenbe borul, és Ő kiveti minden hamisságra alapozott műveteket! 7. Jaj nektek, ti bűnösök, akik az óceán és a szárazföld közepén laktok: visszataszító még emlékezni is rátok! 8. Jaj nektek, akik hamissággal szereztek aranyat és ezüstöt, miközben ezt mondjátok: „Felette meggazdagodtunk, javaink vannak, és mindent megszereztünk, amire vágytunk; 9. most végre akarjuk hajtani, amit elterveztünk: hiszen ezüstöt gyűjtöttünk, és magtárainkat úgy megtöltöttük, mintha víz árasztotta volna el, és sok földművelő tartozik házainkhoz”. 10. Bizony, hazugságotok, mint a víz úgy folyik szét, mert gazdagságotok nem marad meg nektek, hanem hirtelen eltávozik tőletek. Mert mindent jogtalanság árán szereztek és ki lesztek szolgáltatva a nagy kárhozatnak!

98. 1. És most megesküszöm nektek, ti bölcsek és balgák, hogy sokat megtapasztaltok majd a földön. 2. Ha férfijaitok több ékszer is vesznek fel, mint egy nő, és több tarka holmit, mint egy szűz: királyi méltóságban, fenségben, uralkodói nagyságban, ezüstben, aranyban, bíborban, tiszteletben és eledelben is úgy ki lesznek öntve, mint a víz. 3. Mert ha nincs meg a kellő tudásuk és bölcsességük, úgy kincseikkel, és összes dicsőségükkel és tiszteletükkel együtt el fognak pusztulni, és szégyenben, leületésben és nagy szűkölködésben vetik majd be szellemeiket a tüzes kemencébe. 4. Esküszöm nektek, ti bűnösök: amint egy hegy nem rabszolga, sem azzá nem lesz, és amint egy domb se lesz egy nő cselédjévé, úgy a bűn sem küldetett a földre, hanem az emberek maguktól alkották, és ezért nagy kárhozat jut osztályrészül azoknak, akik elkövetik. 5. A terméketlenség nem (természeténél fogva) adatott az asszonynak, hanem kezeinek (gonosz) tettei miatt hal meg gyermektelenül. 6. Megesküszöm nektek, bűnösök, a nagy Szentre, hogy minden gonosz tettek nyilvánvaló az egekben, és erőszakoskodásokot egyetlen műve sincs eltakarva, vagy elrejtve. 7. Ne gondoljátok szellemetekben, se ne mondjátok szívetekben, hogy nem tudjátok, se nem látjátok, hogy minden egyes bűnt naponta feljegyeznek a mennyekben a Legfőbb előtt. 8. Mostantól fogva tudjátok meg, hogy összes zsarnokságotokat, mellyel nyomorgattatok, az ítéletek napjáig minden nap fel fogják jegyezni! 9. Jaj nektek, balgák, mert balgatagságotok által fogtok elpusztulni; nem hallgattatok a bölcsekre, és semmi jót sem kaptok! 10. Tudjátok meg most, hogy a romlás napjára vagytok előkészítve; ne reméljete, hogy ti, bűnösök életben maradtok, hanem kipusztultok és meghaltok; mert nincs értetek váltság, mivel a nagy ítélet napjára, a szomorúság és a szellemetekre beköszöntő nagy megszégyenítés napjára vagytok előkészítve. 11. Jaj nektek, megátalkodott szívűek, akik gonoszat műveltek, és vért esztek; Honnan vannak azok a jó dolgok az evéshez, iváshoz és jóllakáshoz? Mindazokból a jó dolgokból ugyanis, melyekkel Urunk, a Legfőbb gazdagon ellátta a földet. Nem leltek majd békét! 12. Jaj nektek, akik az igazságtalanság tetteit szeretitek! Miért reméltek jó szerencsét magatoknak? Tudhatnátok, hogy az igazak kezébe estek, és ők levágják nyakatokat, megölnék, és nem könyörülnek rajtatok. 13. Jaj nektek, akik az igazak nyomorúságán örvendeztek; mert nem ásnak sírt majd nektek! 14. Jaj nektek, akik semmibe veszitek az igazak szavait, mert nem lesz reményetek az életre. 15. Jaj nektek, akik hazug és istentelen szavakat írtok, mert azok hazugságaitokat jegyzi fel, hogy az emberek hallják azokat, és az istentelenséget cselekedjék a felebarátjokkal. 16. Ezért nem lelnek majd békét, hanem hirtelen halállal hálnak meg.

99. 1. Jaj azoknak, akik az istentelenségen munkálkodnak, hazug szavakat dicsérnek és magasztalnak: El fogtok pusztulni, és nem várhattok jó életre. 2. Jaj azoknak, akik hamisítják az igazság szavait, áthágják az örök törvényt, és átváltoztatják magukat azzá, amik korábban nem voltak [bűnösökké]: Szét lesznek taposva a földön. 3. Azokban a napokban készüljete fel rá, ti igazak, hogy felemelik imáitokat emlékeztetőül, hogy helyezték azokat bizonyosságul az angyalok elé, hogy emlékezetébe idézzék a Legfőbbnek a bűnösök gaztettét. 4. Azokban a napokban fel fognak lázadni a népek, és felkelnek a nemzetek családjai a pusztulás napjára. 5. Azokban a napokban a nyomorgók elindulnak és viszik gyermekeiket, azután elhagyják őket, hogy elpusztuljanak nélkülük: Bizony, elhagyják gyermekeiket, akik még csecsemők és nem térnek vissza hozzájuk és nem könyörülnek meg szeretteiken. 6. Ismét megesküszöm nektek, bűnösök, hogy a bűn a szakadatlan vérontás napjára van előkészítve. 7. És azok,

akik köveket, vagy aranyból, ezüstből, fából, és agyagból faragott képeket imádnak, és azok akik tisztátalan szellemeket és démonokat, és mindenféle bálványt imádnak tudatlanságból, semmiféle segítséget nem kapnak majd azoktól. 8. És szívük balgasága miatt istentelenné válnak, és szemük elvakul szívük félelme miatt és az álmaikban látott látomásaik miatt. 9. Ez okból kifolyólag lesznek istentelenné és gyávákká, mert minden munkájukat hazugságban hajtják végre, és köveket imádnak: így egy szempillantásban elpusztulnak. 10. Azokban a napokban áldottak lesznek mindazok, akik elfogadják és ismerik a bölcsesség szavait és megtartják a Legfőbb útjait és az Ő igazságának útján járnak és nem válnak istentelenné az istentelennel együtt, mert meg fognak menekülni. 11. Jaj nektek, akik gonoszsgot terjesztetek felebarátotokról, mert a Seolban kell elpusztulnotok. 12. Jaj nektek, akik csalárd és hamis mértéket készítettek, és akik keserűséget okoztok a földön, mert ezáltal fogtok teljességgel megemésződni. 13. Jaj nektek, akik mások kemény fáradozása által építetek házaikat, és minden építőanyaga a bűn téglája és kövei; Azt mondom nektek: Nem lesz békességetek! 14. Jaj azoknak, akik megvetik atyáik mértékét és örök hagyatékukat és akik lelke követi a bálványokat; nem lelnek majd nyugalmat! 15. Jaj azoknak, akik igazságtalanságot cselekesznek és segítik a zsarnokságot, és felebarátaikat ölik az ítélet nagy napjáig. 16. Mert Ő letaszítja dicsőségeket, csapást hoz szívetekre, felgerjeszti az Ő heves haragját és mindnyájatokat karddal pusztít el; minden szent és igaz megemlékezik bűneitekről.

100. 1. Azokban a napokban az atyákat a fiakkal együtt egy helyen ütik majd agyon, és az egyik testvér a másikkal hullik a halálba, míg a vérük folyamként nem árad. 2. Mert a férfi nem tartja vissza kezét, a gyerekeinek és unokáinak gyilkolásától, és a bűnös sem tartja vissza kezét, hogy megölje legbecsesebb testvérét. Hajnaltól napnyugtáig öldösní fogják egymást. 3. És a ló a szűgyéig gázol majd a bűnösök vérében és a szekér teljesen elmerül majd benne. 4. Azokban a napokban az angyalok leszállnak egy titkos helyre, és egy helyre gyűjtik majd mindazokat, akik a bűnt lehozták. A Legfőbb hozzálát majd az ítéletnek azon a napján, hogy megtartsa a nagy ítéletet a bűnösök között. 5. Az összes igaz és szent fölé szent angyalokat állít majd őrállóul, hogy úgy őrizzék őket, mint szemük fényét, amíg véget nem vet minden gonoszsgnak és minden bűnnek; ha hosszú álmod is alusznak az igazak, nincs félálójuk. 6. És (akkor) a föld fiai látni fogják a bölcséket biztonságban, és megértik e-könyv minden szavát, és felismerik, hogy gazdagságuk nem mentheti meg őket bűneik bukásától. 7. Jaj nektek, Bűnösök, a szorongattatás erős napján, nektek, akik kínozzátok az igazakat, és tűzzel égetitek el őket: Tetteitek szerint fizetnek majd nektek! 8. Jaj nektek, megátalkodott szívűek, akik azért virrasztotok, hogy gonoszt terveztek: Ezért félelem jó rátok és senki nem segít rajtatok! 9. Jaj nektek, bűnösök! Mert szátok szavai és kezeitek tettei szerint, melyeket istentelen módon követtetek el, lobogó tűzben fogtok égni. 10. Tudjátok hát meg, hogy Ő az angyaloktól meg fogja tudakolni a mennyben tetteiteket, és a Napot, a Holdat és a csillagokat kérdezi bűneitekről, mert a földön elítéltétek az igazakat. 11. Minden felhőt, ködöt, harmatot és esőt hoz majd fel ellenetek bizonysgul; mert mindazok visszariadnak tőletek, hogy leereszkedjenek rátok, és tekintetbe veszik bűneiteket. 12. Adjatok hát ajándékokat, hogy az eső ne óvakodjék attól, hogy leszálljon rátok, sem a harmat, ha ezüstöt és aranyat kapott tőletek, hogy lehulljon! 13. Amikor a dér és a hó hidegével, és az összes hóvihar kegyetlen csapásával együtt leszáll majd rátok, azokban a napokban nem lesztek képesek megállni előttük.

101. 1. Ti, az ég összes fiai, nézzétek az eget és a Legfőbb minden művét; és féljétek Őt, és semmi gonoszat ne tegyetek az Ő jelenlétében! 2. Ha bezárja az ég ablakait, és visszatartja az esőt, meg a harmatot, hogy miattatok ne hulljon a földre, mit tesztek akkor? 3. Ha rátok küldi harmatját cselekedeteitek miatt, akkor nem kérhetitek Őt, mert igazságossága ellen gőgösen és szemtelenül beszéltetek; nem lelték békességet! 4. Nem látjátok, mint a hajók tengerészei, ha hajóikat körbeforgatják a hullámok, és hintáztatják a szelek, akik félnek és emiatt rémületbe esnek? 5. Ezért megfélemlíttetnek, mert összes legjobb holmijuk a tengerbe vándorolt, és szívükben amiatt aggódtak, hogy a tenger elnyeli őket, és elpusztulnak benne. 6. Vajon a tenger összes vize és egész mozgása nem a Legfőbb műve? Nem szabott-e határt összes cselekedetének, és szorította körül homokkal? 7. Feddésére megrémül és kiszárad; benne minden hal és ami benne van, elpusztul; de ti, bűnösök, akik a földön laktok nem féltek tőle. 8. Nem Ő teremtette-e az eget, a földet és mindent ami bennük van? Ki adott megértést és bölcsességet mindazoknak, amik a földön és a tengerben mozognak? 9. Nem félnek-e a hajó tengerészei a tengertől? A bűnösök azonban nem félnek a Legfelsőbbtől.

102. 1. Azokban a napokban, amikor súlyos tüzet hoz rátok, hova fogtok menekülni és hol találtok szabadulást? És nem fogtok e megrémülni és félni, amikor ellenetek indítja Szavát? 2. Minden világító megrendül nagy félelemmel; az egész föld meg fog rémülni, reszketni és félni fog. 3. Minden angyal teljesíteni fogja parancsát; és a föld gyermekei arra törekcszenek, hogy elrejtcsék magukat a Hatalmas Dicsőség jelenléte elől, reszketni és rémüldözni fognak: de ti, bűnösök, örökre átkozottak vagytok és nincs békességetek! 4. Ne féljctek, ti, igazak lelkei, és legyetek telve reménnyel ti, akik igazságosságban haltok meg! 5. Ne búsuljatok, ha lelketek nagy szomorúságban megy le a Seolba, és életetek idején testetekben nem boldogultatok a ti jóságotoknak megfelelően, hanem várjátok a bűnösök ítéletének napját és az átoknak és büntetés napját. 6. És mégis, amikor meghatok, így beszélnek rólatok a bűnösök: „Ahogy mi halunk meg, úgy halnak meg az igazak (is) És mi hasznát aratták tetteiknek? 7. Ímé, ahogy mi, úgy halnak meg ők is, bánatban és sötétségben. És mi előnyük van velünk szemben? Mostantól fogva egyenlők vagyunk. 8. És mit fognak kapni, és mit fognak látni valaha? Hiszen lám, ők is meghaltak, és mostantól fogva soha nem látják a világosságot.” 9. Mondom nektek, ti, bűnösök, ti megelégedtek azzal, ha esztek és isztok, embereket meztelenre vetköztettek és kiraboltok, vétkeztek, jólétet szereztek, és jó napokat láttok. 10. Láttátok az igazakat, hogy hogyan lett végük? Mert semmiféle erőszakot nem találtak bennük, halálukig. 11. „Ennek ellenére elpusztultak, és olyanok lettek, mintha nem is lettek volna, és szellemeik nyomorúságban ereszkedtek a Seolba.”

103. 1. Most tehát megesküszöm nektek, igazak, annak a dicsőségére, aki Nagy, felmagasztalt és hatalmas az uralkodásban, és nagyságára esküszöm nektek: 2. Ismerem a titkot; és a mennyei táblákon olvastam, és láttam a szent könyveket, és abban leírva és róluk feljegyezve találtam, 3. hogy minden jóság, öröm és dicsőség számukra elkészítettett, és fel van írva azok szellemei számára, akik igazságosságban haltak meg, és hogy sokféle jót adnak majd nektek munkáitok jutalma gyanánt és osztályrészetek bőségesebb az eljövendőben, mint a most élőké. 4. Szellemeitek közül, amelyek igazságosságban haltak meg, élni és örvendezni fognak, és szellemeiteket nem pusztítják el, hanem emlékezetük a Nagy színe előtt lesz a világ összes nemzedékéig; ezért ne féljctek gyalázkodásuktól! 5. Jaj nektek, bűnösök, amikor meghaltok, ha bűneitek bőségében haltok meg, és azok akik kedvelnek, és mondják rátok: „Boldogok a bűnösök: egész életükben mindent (jót) láttak! 6. és hogyan haltak meg jólétben és gazdagságban, életükben nem láttak nyomorúságot és vérontást; megbecsülésben haltak meg, és életük idején nem teljesedett be az ítélet rajtuk.” 7. Tudjátok meg, hogy lelkeiket a Seolba küldik, boldogtalanok lesznek nagy nyomorúságukban. 8. Oda, ahol a nagy ítélet megy végbe, sötétségben, láncokban, lobogó tűzbe lép be majd szellemetek és nagy ítélet vár a föld minden nemzedékére. Jaj nektek, nem lesz békességetek! 9. Ne mondjátok az igazakról és jókról, akik élnek: „Nehéz napjaink során keményen dolgoztunk és sok nehézséget átéltünk, és sok gonosszal találkoztunk, ami elnyelt bennünket, és megkevesedtünk és szellemünk gyenge, és elpusztítottak bennünket és senki sem segített nekünk még csak egy jó szóval sem: Kínóztak bennünket [és pusztítottak] és nem volt reményünk, hogy életet lássunk napról-napra. 11. Azt remélték, hogy ők lesznek a fej, és farokká lettek; nehéz munkákkal kínlódtak és nem elégítették meg fáradságukért; A bűnösök ételévé lettek és az igaztalanok súlyosan rájuk szorították igájukat. 12. Akik gyűlölték és ütötték őket, azok kaptak uralmat felettük, azoknak hajtották meg hátukat akik gyűlölték őket, de nem voltak részvétell irántuk. 13. Igyekezünk elmenekülni tőlük, hogy biztonságba helyezzük magunkat, és nyugalomra találjunk, de nem találtunk olyan helyet, ahova elszökhettünk, vagy előlük elmenekülhettünk volna. 14. És panaszkodtak az uralkodóknál nyomorúságuk miatt, és kiáltottak azok ellen, akik felemésztették őket, de nem vették figyelembe siránkozásukat, és nem hallgatták meg hangjukat. 15. Azoknak segítettek, akik kirabolták, felemésztették és megtizedelték őket; eltitkolták erőszakoskodásukat és nem vették le róluk azoknak az igáját, akik felemésztették, szétszórták, és meggyilkolták őket. Eltitkolták legyilkolásukat, és nem gondoltak rá, hogy ellenük emelték kezüket.”

104. 1. Esküszöm nektek, igazak, hogy az angyalok a mennyben a ti javatokra emlékeznek meg a Nagy dicsősége előtt, s neveitek fel vannak írva a Nagy dicsősége előtt. 2. Legyetek bizalommal! Mert kezdetben a betegség és a szenvedés miatt szégyen jutott osztályrészetekül, de most úgy ragyogtok és fényletek majd, mint az ég világítói, bizony, világítani fogtok láthatóan, és az egek kapui kinyílnak nektek. 3. Tartsatok ki az ítélet utáni vágyakozásokban, akkor majd megmutatkozik nektek; minden nyomorúságotokért látogatás lesz az uralkodókon, és mindazokon, akik segítették a titeket

kizsákmányolókat. 4. Reméljétek, és ne adjátok fela reményt, mert nagy lesz az örömtők, mint az ég angyalainak! 5. Mit tesztek majd akkor? Nincs szükségetek rá, hogy elrejtőzzetek a nagy ítélet napján, és nem találnak bűnösnek benneteket; az örök ítélet a világ minden nemzedékében távol lesz tőletek. 6. Ne féljétek hát, igazak, ha látjátok, hogy a bűnösök megerősödnek és szerencsájuk van útjukon! Ne legyetek társaik, tartsátok távol magatokat erőszakosságuktól, mert a mennyei seregek társaivá kell lennetek! 7. Jóllehet, ti bűnösök, azt mondjátok: - „Összes bűneinket nem kutatják át, és nem jegyzik majd le!” - azonban ők (ti. az angyalok) minden bűntöket mindennap feljegyzik. 8. És most megmutatom nektek, hogy világosság és sötétség, nappal és éjjel, látja összes bűntöket. 9. Ne legyetek szívetekben istentelenek, ne hazudjatok, ne változtassátok meg az igazság szavait, és ne mondjátok hazugságnak a nagy Szent szavait! Ne vegyétek figyelembe bálványaitokat; hiszen összes hazugságotok és istentelenségetek nem az igazságosságnak, hanem nagy bűnnek a jele. 10. Én azonban ezt a titkot is ismerem, hogy sok bűnös megváltoztatja és elferdíti majd az igazság szavait számtalan módon, gonosz beszédekkel mond és hazudik, nagy csalásokat eszel ki, és könyveket ír beszédéből. 11. De amikor majd összes szavaimat helyesen írják le saját nyelvükön, semmit sem változtatnak meg, vagy hagynak ki szavaimból, hanem mindent helyesen írnak le, mindent, amit én rájuk vonatkozóan tanúsítottam, 12. akkor ismerek egy másik titkot: a könyvet átadják majd az igazaknak és bölcsseknek, és sok örömet, egyenességet és bölcsességet fognak nyújtani. 13. A könyvet átadják nekik; hinni fognak azokban, és örvendeznek annak és minden igaz, aki abból megtanulta a becsületesség minden útját, meg fogja kapni jutalmát.

105. 1. Azokban a napokban, az Úr megparancsolja nekik, hogy jelentsék ki és tegyenek tanúságot a föld gyermekeinek bölcsessége mellett: Mutassátok meg ezeket nekik, mert ti vagytok vezetőik, és a jutalomnak az egész földre (el kell jutni). 2. Mert én és az én Fiam örökre egyesülünk velük az igazságosság útjain, életükben. Békességet vesztek: örüljétek, ti, igazságosság gyermekei! Ámen.

106. 1. Napok múltával fiam, Matuzsálem, feleséget vett fiának, Lámekhnek; az terhes lett tőle, és fiút szült. 2. És teste fehér volt, mint a hó, és piros mint a rózsza, és a fején a haja és a hosszú hajtincsei fehérek voltak, mint a gyapjú, és szemei gyönyörűek voltak. Amikor kinyitotta szemét, a fény bevilágította az egész házat, mint a nap, és az egész ház világos lett. 3. Erre felállt a bába kezei közül, kinyitotta a száját, és az Úr igazságáról beszélt. 4. Akkor megijedt tőle atyja, Lámekh, elfutott és atyjához, Matuzsálemhez jött. 5. Azt mondta neki: „Különös fiút nemzettek; nem olyan mint egy ember, hanem az ég Istenének fiaihoz hasonlít; Természete más, mint a miénk, és nem olyan, mint mi vagyunk; szemei olyanok mint a napsugarak és arca dicsőséges. 6. Nekem úgy tűnik, hogy nem tőlem, hanem az angyaloktól származik, és félek, hogy az ő idejében csoda történhet a földön. 7. És most, atyám, itt vagyok, hogy könyörögve arra kérjelek, menj atyánkhoz, Énokhoz, hogy megtudd tőle az igazságot, mivel ő az angyaloknál tartózkodik. 8. Amikor pedig Matuzsálem meghallotta fia szavát, eljött hozzám a föld végeire, mert hallotta, hogy ott voltam, és hangosan kiáltott, és meghallottam hangját, eljöttem hozzá, és azt mondtam neki: „Ímé itt vagyok, fiam, miért jöttél hozzám?” 9. Válaszolt nekem és azt mondta: - Nagy gond miatt jöttem hozzád, és nyugtalanító jelenség miatt léptem hozzád. 10. És most hallgass meg engem, atyám: Fiamnak, Lámekhnek fia született, akinek alakja és természete nem olyan, mint egy embernek a természete. Testének színe fehérebb, mint a hó, és pirosabb, mint a rózsavirág. Haja fehérebb, mint a fehér gyapjú és szemei, mint a napsugarak; ha kinyitja szemeit, azok bevilágítják az egész házat. 11. Felállt a bába kezei között és kinyitotta száját, és áldotta az ég Urát. 12. Atyja, Lámekh megijedt és hozzám menekült; nem hiszi, hogy tőle származna, hanem az ég angyalainak képmása. Ímé azért jöttem hozzád, hogy tudtomra add az igazságot. 13. Erre én, Énok, válaszoltam és azt mondtam neki: - Az Úr egy új dolgot fog alkotni a földön, és ezt már láttam egy látomásban, és tudtadra adtam, hogy atyámnak Járednek az idejében az ég néhány angyala megszegte az Úr szavát. 14. Ímé, bünt következett el és áthágták a törvényt, egyesítették magukat asszonyokkal és vétkeztek velük, néhányukat feleségül vették és gyermekeket nemzettek velük. 15. Ők nemzették a földön az óriásokat, akik nem szellemük, hanem testük szerint azok. Nagy büntető ítélet jön majd a földre, és meg fogja tisztítani a földet minden tisztátalanságtól. 16. Bizony, nagy pusztulás jön majd az egész földre, vízőzön és nagy pusztulás egy éven keresztül. 17. Ez a fiú, aki nektek született, megmarad a földön, és az ő három fia vele együtt meg fog menekülni: amikor az egész emberiség elpusztul, (akkor) ő és fiai megmenekülnek. 18. Most pedig add tudtára fiadnak, Lámekhnek, hogy az aki született valóban az ő fia, és nevét Noénak hívja; mert ő marad

majd nektek, és fiaival együtt meg fog menekülni abból a pusztulásból, amely az összes bűn és a napjaiban a földön elkövetett összes istentelenség miatt köszönt a földre. 19. Ezután még sokkal nagyobb lesz az istentelenség annál, mint amelyet először követtek el a földön. Mert én ismerem a szentek titkait, mert Ő, az Úr megmutatta és a tudomásomra hozta azokat, és elolvastam azokat a mennyei táblákon.

107. 1. Láttam, hogy fel van rájuk írva, hogy egyik nemzedék a másik után fog vétkezni, amíg az igazságosság nemzedéke nem támad, és megsemmisül a vétkek, a bűn eltűnik a földről, és minden jó eljön rá. 2. Most pedig, fiam, menj, add tudtára fiadnak, Lámekhnak, hogy ez a fiú, aki született, valóban az ő fia, és hogy ez nem hazugság. 3. Amikor Matuzsálem meghallotta atyjának, Énoknak a beszédét, - hiszen az összes elrejtett meg lett mutatva neki -, visszatért és elmondta azokat neki. (Lámekhnak) Annak a fiúnak a nevét pedig Noénak hívta, mert ő fogja megörvendeztetni a földet, kárpótlásul minden szenvedésért.

108. 1. Egy másik könyv, melyet Énok fia, Matuzsálem és azok számára írt, akik utána fognak következni, és be fogják tartani a végidőkben a törvényt. 2. Ti, akik jót tettetek, várjatok arra a napra, amíg véget nem vetnek azoknak, akik gonoszat cselekszenek, és véget nem ér a vétkesek hatalma. 3. Csak várjatok, amíg meg nem szűnik a bűn; mert neveiket kitörlik az élet könyvéből és a szentek könyveiből, és utódaikat örökre megsemmisítik. Szellemüket elpusztítják, kiáltozni és jajgatni fognak egy zűrzavaros, puszta helyen, és lángban fognak égni egy olyan helyen, ahol nincs föld. 4. Láttam ott olyasvalamit, mint egy láthatatlan felhőt – mert mélysége miatt nem tudtam áttekinteni -, és egy világosan égő tűzlángot láttam, és olyannak tűnt, mint ragyogó hegyek, melyek körbe és oda-vissza mozogtak. 5. Erre megkérdeztem azoknak a szent angyaloknak az egyikét, akik velem voltak, és így szóltam hozzá: Mi ez a világosan ragyogó dolog? Mert nem úgy néz ki, mint az ég, hanem mint hangos kiáltással, sírással, jajgatással és hangos jajkiáltással kevert, ragyogó fénylő tűzláng. 6. Azt mondta nekem: - Erre a helyre, melyet látsz, hozzák a bűnösöket, a káromlókat és azoknak a szellemeit, akik gonoszat tesznek, és mindent megváltoztatnak, amit Isten a próféták szája által az elkövetkezendő dolgokról meghirdetett. 7. Mert erről fenn a mennyekben írások és feljegyzések vannak, hogy az angyalok elolvassák azokat, és ismerjék a bűnösök sorsát; az alázatosok szellemeinek a sorsát, azokét, akik sanyargatták testüket, és ezért Isten meg fogja jutalmazni őket, azokét, akiket a gonosz emberek gyalázni fognak; 8 akik Istent szerették, sem aranyat, sem ezüstöt, sem bármilyen világi jót nem szerettek, hanem odaadták testüket a kinnak; 9. azok, akik amióta beléptek az életben, nem a földi ételek után vágyódtak, hanem testüket mulandó leheletnek tartották, és ennek megfelelően éltek. Az Úr sokszorosan próbára tette őket; de szellemeiket tisztának találta, úgyhogy dicsérhetik az Ő nevét. 10. Minden jutalmat, amelyet kapnak, a korábbi könyvekben írtam le. Azért rendelt számukra jutalmat, mert olyannak találta őket, akik a mennyet jobban szerették földi életüknél, és engem dicsértek, miközben gonosz emberek letiporták őket, gyalázkodásokat és káromló szavakat kellett elviselniük tőlük, és becsmérelték őket. 11. Most azonban hívni fogom azoknak a jóknak a szellemeit, akik a világosság nemzedékéhez tartoznak, és meg fogom dicsőíteni azokat a sötétségben születetteket, akiket testükben nem jutalmaztak meg dicsőséggel, amint ez hűségük révén megillette volna őket. 12. Világos fénybe akarom kivezetni azokat, akik szent Nevemet szerették, és mindegyiket külön-külön a megtiszteltetés trónjára fogom ültetni. 13. Számptalan időn át fognak ragyogni, mert igazságosság az Isten ítélete. Mert a hűségeseket az emberek lakásában becsületes úton, hűséggel fogja jutalmazni. 14. Látni fogják, amint a sötétségben születetteket a sötétségbe vetik majd, mialatt az igazak ragyognak. 15. A bűnösök azonban hangosan kiáltozni fognak, ha látják, hogy fognak az igazak világítani, és ők is oda fognak menni, ahol számukra napok és idők vannak megszabva.

Ez a törvény és tanúbizonyság napjainak története, az évek eseményei, a hetedévek eseményei és a jubileumok eseményei szerinti elosztásuk alapján, a világ minden évének számai szerint, ahogyan az Úr beszélte Mózesnek a Sínai hegyén, amikor ő felment oda, hogy ott átvegye a törvény és parancsolatok tábláit, az Isten utasítására, amikor azt mondta neki: 'Menj fel a Sínai hegy tetejére.'

1. És lőn, Izrael gyermekeinek Egyiptomból való kivonulásának első évében, a harmadik hónapban, a hónap tizenhatodik napján, hogy Isten Mózeshez szólt, mondva neki: 'Jöjj fel hozzám a hegyre, és én átadom neked két kőtáblán a törvényt és parancsolatot, amelyeket én írtam, hogy taníthasd azt nekik.' 2. És Mózes felment Isten hegyére, és az Úr dicsősége töltötte be a Sínai hegyét, és felhő takarta be hat napon át. 3. És szólította Mózes a hetedik napon a felhő sűrűjéből, és az Úr dicsőségének megjelenése olyan volt, mint a lángoló tűz a hegy csúcán. 4. És Mózes negyven napon és negyven éjen át volt a hegyen, és Isten átadta neki a törvény és bizonyágtétel minden napjainak a korábbi és későbbi leosztásait. 5. És ezt mondta: Vedd szívedbe minden szavamat, amelyet hozzád szólok ezen a hegyen, és írd azokat könyvbe rend szerint, hogy láthassák nemzedékeiken át, nem hagytam el őket mindazokért a gonoszságokért, amelyekkel áthágták a szövetséget, amit megkötöttem köztem és nemzedékeitek között a mai napon a Sínai hegyén. 6. És eljön az idő, hogy amikor mindezek a dolgok eljönnek rájuk, felismerik majd, hogy én igazabb vagyok, mint ők, minden ítéletükben, és minden cselekedetükben, és felismerik majd, hogy igazul viselkedtem velük. 7. És írd le magadnak mindezeket a szavakat, amelyeket kijelentek neked a mai napon, mert tudom, lázongóak és keménynyakúak, mielőtt beviszem őket a földre, amelyet esküvel ígértem atyáiknak, Ábrahámnak, és Izsáknak, és Jákobnak, mondván: 'A te magodnak adom a tejjel és mézzel folyó földet. 8. És enni fognak, és megelégszenek, és idegen istenek felé hajlanak, azok felé, akik nem tudják megszabadítani őket úgy, mint én, a nyomorúságaikból: és ez a bizonyosság lesz tanúként ellenük. 9. Mert el fogják felejtani minden parancsolataimat, mindazt, amit megparancsolok nekik, és a pogányok után járnak majd, a tisztátalanságaik után, és szégyenük után, és az ő isteneiknek szolgálnak majd, és ez vétkükké válik, és nyomorúságukká és szenvedéssé és csapdává. 10. És sokan elpusztulnak majd és rabságba mennek, és az ellenségeik kezébe esnek, mert elhagyták az én rendeleteimet és parancsolataimat, az én ünnepeimet, a szövetségemet és szombatjaimat, és a helyet, amelyet megszenteltem Magamnak közöttük, a sátram és szentélyemet, melyet megszenteltem közöttük a földön, hogy nevem oda helyezzem, és az ott lakhasson. 11. És magaslatoikat fognak csinálni maguknak és emelkedéseket, és faragott képeket, és imádják majd, mindegyik a magáét (faragott képét), hogy eltévelyegjenek, és démonoknak áldozzák fel gyermekeiket, és szívük vétkeinek hibáiban járjanak. 12. És elküldöm majd tanúimat hozzájuk, hogy bizonyosságot tegyek ellenük, de nem fogják meghallgatni, és megölik tanúimat is, és üldözni fogják mindazokat, akik keresik a törvényt, és elvetnek és megváltoztatnak majd mindent, hogy gonoszságokat tegyenek a színem előtt. 13. És elrejttem majd orcámat előlük, és a pogányok kezébe adom őket rabságba, és áldozatul, és a pusztulásra, és eltávolítom őket a földről, és szétszórom őket a pogányok közé. 14. És megfélemeznek majd minden törvényeimről és minden parancsolataimról és minden rendeleteimről, és tévutakra térnek az újholdaimat, és szombatjaimat, és fesztiváljaimat, és jubileumaimat és határozataimat illetően. 15. És ezek után felém fordulnak majd a pogányoktól teljes szívükből és teljes lelkükből és minden erejükből, és én egybegyűjtöm őket minden pogányok közül, és keresni fognak és megtalálnak engem, amikor teljes szívükből és teljes lelkükből keresnek. 16. És feltárom előttük a békesség bőségeit igazságban, és elvetem tőlük az igazágtalanságot, teljes szívemből és teljes lelkemből, hogy áldássá legyenek, ne átokká, és a fejje lesznek, nem a farokká. 17. És felépítem majd szentélyemet közöttük, és velük lakom majd, és Istenük leszek, ők pedig népemmé lesznek igazságban és tisztán. 18. És nem hagyom el őket, és nem vetem el őket; mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek.' És Mózes imádkozva arcra borult és ezt mondta: 19. 'Ó Uram Istenem, ne hagyd el népedet és örökségedet, nehogy szívük hibái szerint eltévelyegjenek, és ne add őket ellenségeik kezébe, a pogányokéba, nehogy azok fölöttük uralkodva az ellened való bűnökbe sodorják őket. 20. Ó Urunk, legyen a te kegyelmed néped fölött, és teremts bennük igaz szellemet, és ne uralja őket Béliál szelleme, hogy megvádolja őket előtted és csapdába essenek, hogy letévedjenek az igazságosság ösvényéről, s miatta elpusztuljanak színed előtt. 21. Mert a Te néped ők, a Te örökséged, amelyet hatalmas erőddel váltottál meg az egyiptomiak kezéből: teremts bennük tiszta szívet és szent

szellemet, és ne engedd, hogy a bűn csapdájába essenek mostantól és mindörökké.' 22. És az Úr így szólt Mózeshez: 'Ismerem az ellenszegülésüket és gondolataikat és keménynyakúságukat, és hogy nem lesznek engedelmesek addig, amíg megvallják bűneiket és az atyáik bűneit. 23. Csak azután fognak majd felém fordulni teljes igazságosságban, és teljes szívükből, és teljes lelkükből, és én körülmételem majd a szívük előbőrét, és utódaik szívének előbőrét is, és szent szellemet fogok bennük teremteni, és megtisztítom őket, hogy többé nem fordulnak el tőlem, akkortól mindörökké. 24. És a lelkük ragaszkodni fog majd hozzám és minden parancsolatomhoz, és beteljesítik majd parancsolataimat, és én Atyjuk leszek nekik akkor, ők pedig az én gyermekeim. 25. És az élő Isten gyermekeinek fogják őket hívni, és minden angyal, minden szellem tudni fogja, igen, tudni fogják azt, hogy ezek az én gyermekeim, és én az Atyjuk vagyok nekik igazul és igazságosságban, és hogy szeretem őket. 26. Te pedig írd le magadnak ezeket a szavakat, amelyeket kijelentettem neked ezen a hegyen, az elsőtől az utolsóig, mert ezek beteljesednek a törvényben meghatározott napok leosztásaiban, és a tanúbizonyságban és az adott hetekben és jubileumokban mindörökké, amíg közéjük ereszkedem és velük lakom majd az örökkévalóságon át.' 27. És szólt a Jelenlét Angyalának: 'Írj le mindent Mózesnek a teremtés kezdetétől addig, amíg szentélyem felépül közöttük mindörökké. 28. És az Úr megjelenik majd mindenki szeme láttára, és mindannyian tudni fogják, hogy én vagyok Izrael Istene és Jákob minden fiának Atyja, és Sion Hegyének Királya mindörökké, és Sion és Jeruzsálem szentté lesz.' 29. És a Jelenlét Angyala, aki Izrael tábora előtt járt, fogta az évek leosztásainak tábláit – a teremtés kezdete óta –, és a törvényét és tanúbizonyságát, a jubileumok heteit, azok különálló évei szerint, a meghatározott számú jubileumok alapján, a [új] teremtésig, amikor a menny és föld újjá lesz téve, és bennük minden teremtmény, a mennyei erőket illetően és a föld minden teremtményét illetően, amíg az Úr Szentélye elkészül Jeruzsálemben a Sion Hegyén, és az égitestek megújulnak Izrael választottainak gyógyulásért és békéjéért és áldásáért, és hogy úgy legyen attól a naptól fogva a föld minden további napjain át.

2 1. És a jelenlét angyala elmondta mindezt Mózesnek az Úr szava szerint, mondván: 'Írd le a teremtés teljes történetét, hogyan végezte be az Úr minden munkáját hat nap alatt, és mindazt, amit megteremtett, és megpihent a szombat napján, a hetedik napon, és megszentelte azt minden koron át, és kijelölte azt minden munkájának jelként. 2. Mert az első napon teremtette az eget ami fönt van, és a földet és a vizeket és mindazokat a szellemeket, amelyek előtte szolgálnak – a jelenlét angyalait, és a megszentelés angyalait, és a tüzek szellemeinek angyalait, a süvöltő szelek (angyalait), és a felhő szellemeinek angyalait, a homályét, a jégét, a dérét, a harmatét és a hóét, a jégesőét, a fagyét, és a hangok angyalait; és a szélviharok angyalait, a villámlását és a hideg szellemeinek angyalait, a hőségét, a télet, a nyárárt, a tavaszét és az őszt, és teremtményeinek minden szellemét, amelyeket alkotott az egekben és a földön. (Ő alkotta) a mélységet, a sötétséget, az estét (és éjszakát), a világosságot, a hajnalt és a nappalt, amelyeket a szívének tudása által készített. 3. És láttuk az Ő munkáit, és áldottuk Őt és dicsőítettük Őt a hét nagy műért, amit alkotott az első napon. 4. A második napon pedig alkotta a (levegő) eget a vizek között, és a vizek el lettek választva azon a napon. Felük felment a (ég)bolt fölé, fele részük pedig leszállt a (első)ég alá, amely középujt van, az egész föld felszíne fölött. És ez volt az egyetlen munka, amit (Isten) alkotott (a második napon). 5. És a harmadik napon parancsolt a vizeknek, hogy gyűljenek egy helyre össze a föld felszínén; és a szárazföldnek, hogy megmutatkozzon. 6. A vizek pedig azt tették amit Ő parancsolt, és visszavonultak a föld külső felszínéről ennek az égnek egy helyére, és a szárazföld megmutatkozott. 7. Azon a napon megalkotta a tengereket, a különálló elválasztott gyűjtőhelyeik (medencéi) szerint, minden folyót, a hegyek és a földek vizeinek (víz)gyűjtőit, minden tavat, a föld összes párját (harmatát), és a fajtája szerint magot hozó magot, és minden sarjadékot, és gyümölcsöt termő fát, az erdőket és az Éden kertjét Édenben, kedvtelésre és táplálékul. 8. Ezt a négy nagy fajtát alkotta (Isten) a harmadik napon. A negyedik napon pedig alkotta az Úr a napot és a holdat és a csillagokat, és helyezte őket az égboltozatra, hogy megvilágítsák az egész földet, és hogy uralkodjanak a nappal és az éjszaka fölött, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. 9. A napot nagy jellé tette a föld felett, a napok és a hetek és a hónapok számára, az ünnepeknek és az éveknek, és az évheteknek és a jubileumoknak, és mindenfajta évciklusoknak. 10. Továbbá elválasztja a fényt a sötétségtől és gyógyulásul szolgál, hogy épségben megtartsa mindent, ami sarjad és nő a földön. Ezt a három fajtát alkotta a negyedik napon. 11. Az ötödik napon alkotta a hatalmas tengeri állatokat a vizek mélyében, mert ezek voltak a hús(test) első dolgai, amit a kezei alkottak, a halak és minden, ami a vizekben mozog, és minden, ami repül, a madarak fajtáik szerint. 12. A nap pedig feléjük emelkedett, hogy táplálja (azokat) és minden fölé, ami a földön volt, ami a földből kinőtt, és minden gyümölcstermő fa fölé és minden hús

fölé. 13. Ezt a háromfélét alkotta Ő az ötödik napon. A hatodik napon pedig minden földi állatot, a négy lábúakat, az összes csúszómászót a földön; 14. És mindezek után alkotta az embert; férfinak és nőnek teremtette őket, és uralmat adott nekik mindenben, ami a földön van, a tengerekben, mindenben, ami röpül, és minden vadállaton és négy lábún, minden apró állaton, amelyek a föld színén nyüzsögnek, és az egész földön, és mindezek fölött úrrá tette. 15. Ezt a négy fajtát alkotta a hatodik napon. Teljes számuk huszonkét fajta volt. 16. És befejezte minden művét a hatodik napon: mindent, ami az égben van, a földön, a tengerekben, a mélységekben, a fényben és a sötétségben, és mindenütt. 17. És adott nekünk egy nagy jelet, a szombatnapot, hogy hat napon át dolgozzunk, de tartsuk meg a szombatot, a hetedik napot pihenőként minden munkától. 18. Mivel nekünk a Jelenlét angyalainak és a Szentség angyalainak mind, ennek a két fajtának azt mondta: tartsunk pihenőt (szombatot) Vele együtt, a mennyben és földön. Így szólt hozzánk: 19. 'Íme, elválasztok majd egy népet magamnak az összes többi nép közül, amely megtartja majd a szombatnapot, és Magamhoz szentelem őket, saját népemként, és megáldom őket. Amint megszenteltem a szombat napját, és szentté tettem azt magam előtt, akként fogom őket is áldani, és népemmé lesznek, én pedig Istenük leszek. 20. És Jákob ivadékát választottam el mindazok közül, akik előttem vannak, bejegyeztem őket, mint elsőszülött fiút, Magamhoz szentelem őt mindörökre, és megismertetem velük a szombatnapot, hogy megtartsák a szombatot és megpihenjenek minden munkájuktól.' 21. Így alkotott egy jelet, s aszerint megtartják a szombatot velünk együtt a hetedik napon. Hogy egyenek és igyanak, és áldják azt, Aki a mindenséget megteremtette, amiként Ő maga megáldott és megszentelt Magának egy különleges népet, minden nép közül, és hogy velünk együtt megtarthassák a szombatot. 22. Parancsolatait pedig, mint kellemes illatáldozatot emeli magasba, amely tetszik neki, mindig. 23. Az emberiségnek huszonkét 'feje' volt Ádámtól Jákobig, és huszonkét fajta mű lett teremtve a hetedik napig; Egyik is, másik is áldott és szent; egyik is, másik is, együttesen szentségre és áldásra lettek teremtve. 24. Ez (Jákob és magja) arra rendeltetett, hogy mindig áldott és szent legyen az első törvénynek és tanúságtételnek megfelelően, úgy, ahogy megszentelte és megáldotta a Sabbath napját a hetedik napon. 25. Ő alkotta a mennyet és a földet és mindent, amit hat nap alatt létrehozott, és Isten megszentelte a hetedik napot, minden alkotása számára; ezért azt parancsolta, hogy bárki dolgozik azon, meg kell halnia, és aki beszennyezi azt, bizonyosan meghal. 26. Ez okból parancsolt meg Izrael fiainak, hogy tartsák meg és tartsák szentnek, és ne végezzenek munkát ezen a napon, és ne szennyezzék be, mert szentebb az minden más napnál. 27. Bárki, aki meggyalázza azt, bizony meghal, és bárki, aki munkát végez azon, pusztuljon el örökre; azért, hogy megtartsák Izrael fiai ezt a napot, nemzedékeiken át, és ne irtassanak ki a földről, mert szent és áldott ez a nap. 28. És mindenki, aki megőrzi azt, és Nyugalmat (sabbath) tart minden munkájától, szent és áldott lesz minden időben, úgy, mint mi. 29. Jelentsd ki és mondd Izrael gyermekeinek ennek a napnak törvényét, hogy tartsák meg a Sabbath napját, és ne hagyják el azt a szívük hibáiban; és hogy semmi munkát ne végezzenek, ami nem illő, ne a maguk élvezetét keressék, és ne készítsenek azért semmit evésre vagy ivásra (ami törvénytelen), és hogy tiltott vizet meríteni, és bármilyen terhet ki, vagy bevinni a kapukon, amivel nem készültek el a lakhelyeiken a hatodik napon. 30. És ne vigyenek se be, se ki semmit a házból ezen a napon, mert ez a nap szentebb és áldottabb, mint bármelyik jubileumi nap, ezen a napon Sabbathot (nyugalmat) tartottunk a mennyekben, mielőtt még tudtára lett volna adva bármely testnek, hogy attól fogva tartsa meg a Sabbath napját a földön. 31. És a mindenség Teremtője megáldotta azt, de nem szentelte meg az összes népeket és nemzeteket, hogy megtartsák a Sabbath napját, hanem egyedül Izraelt: csak nekik engedélyezte, hogy egyenek és igyanak [Isten előtt] és tartsák a Sabbath napját attól kezdve a földön. 32. És a mindenség Teremtője megáldotta ezt a napot, amelyet minden más nap felett való áldásra és szentségre és dicsőségre alkotott. 33. Ez a törvény és bizonyágtétel lett megadva Izrael gyermekeinek törvényként mindörökké a nemzedékeiken át.

3 1. És a második hét hatodik napján az Isten szava szerint Ádám elé vittünk minden vadállatot és minden barmot, és minden madarat, és mindent, ami a földön mozog, és mindent, ami a vízben él, az ő fajtáik szerint, és az ő típusaik szerint: a vadállatokat az első napon; a barmokat a második napon; a madarakat a harmadik napon; és mindent, ami a földön mozog, a negyedik napon; és azokat, amelyek a vízben mozognak, az ötödik napon. 2. És Ádám megnevezte azokat, mindegyiket saját névvel, és ami nevet ő adott nekik, az lett a nevük. 3. És ezalatt az öt nap alatt Ádám látta azt, hogy mindegyik hím és nőnemű, mindegyik a maga fajtája szerint, ami a földön járt, de ő egyedül volt, és nem talált segítő társat maga mellé. 4. És az Úr így szólt hozzánk:

'Nem jó az embernek, hogy egyedül legyen: teremtsünk neki segítőtársat.' 5. És az Úr, a mi Istenünk azt okozta, hogy mély álomba merüljön, és elaludt, és Ő bordái közül kivett egyet az asszonynak, és e-képp lett az asszony ebből a többi mellől elvett bordából, és hússal töltötte fel [a sebet] és abból alkotta az asszonyt. 6. És az Úr felébresztette Ádámot az alvásból, és felébredve felkelt a hatodik napon, és az Úr hozzávitte az asszonyt, és az ember ismerte az asszonyt, és ezt mondta neki: 'Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek [feleségnek] neveztesse, mert emberből [férjből] vétetett.' 7. Annakokáért a férfi és a feleség egyek, és ezért elhagyja a férfi az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté. 8. Az első héten lett teremtvé Ádám, és az oldalbordát - az ő feleségét - a második héten mutatta az Úr az embernek: és ez okból adatott a parancsolat, hogy (a nők) maradjanak az ő tisztátalanságukban fiúért hét napig, és lányért kétszer hét napig. 9. És miután Ádám eltöltött negyven napot az ő teremtésének földjén, elvittük őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt, de az ő feleségét a nyolcvanadik napon vitték be, és csak ezután lépett az be az Éden kertjébe. 10. És ennekokáért lett megírva a parancsolat mennyei táblákra a szülő asszonyra való tekintettel: ha fiat szül, tisztátalan legyen hét napig, a napok első hete miatt; Azután harminchárom napig maradjon az ő tisztulásának vérében; semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai fiúgyermek esetében. 11. De leánygyermek esetében maradjon az ő tisztátalanságában két hétig, az első két hét miatt, és hatvanhat napig maradjon az ő tisztulásának vérében, és így összesen nyolcvan napig. 12. És mikor kitöltötte ezt a nyolcvan napot, behoztuk őt az Éden kertjébe, mert szentebb az, mint a föld bármely más része, és szent minden fa, amely ültetve lett benne. 13. Ezért lett meg a parancsolat azokról a napokról a fiú vagy leánygyermeket világrahozó asszonyra vonatkozóan, hogy semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek ezek a napok fiúgyermek vagy leánygyermek esetében. 14. Ez a törvény és bizonyosság, ami le lett írva Izraelnek, hogy megemlékezzenek róla minden napon. 15. És az első jubileum első évhetében, Ádám és az ő felesége hét évig az Éden kertjében voltak, megművelték és őrizték azt, és mi adtunk neki munkát és megtanítottuk őt mindenre, ami alkalmas a kert művelésére. 16. És (Ádám) művelte a kertet, és meztelen volt, és nem tudott róla, és nem szégyenkezett, és védte a kertet a madaraktól, a vadaktól és a barmoktól, és összegyűjtötte a gyümölcsseit, és ette, és a maradékot félrerakta magának és az ő feleségének [és félrerakta amit megtartott]. 17. És miután eltelt a hét év, pontosan hét év, amelyet ott töltött, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján eljött a kígyó és megközelítette az asszonyt, és ezt mondta a kígyó az asszonynak: 'Isten (valóban) azt parancsolta nektek, hogy a kertnek egyetlen fájáról sem ehettek?' 18. És mondta az asszony a kígyónak: 'A kert fáinak minden gyümölcséről így szólt nekünk Isten, Egyétek; de annak a fának gyümölcséről, mely a kertnek közepette van, azt mondta nekünk Isten: Ne egyetek abból, meg se érintsétek, hogy meg ne haljatok.' 19. És mondta a kígyó az asszonynak: 'Bizony nem haltok meg; Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon esztek abból, megnyílnak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az istenek, és ismerni fogjátok a jót és a gonoszt.' 20. És látta az asszony, hogy szép a fa és kedves a szemnek, és annak gyümölcse jó eledelnek, és szakasztott annak gyümölcséből és evett. 21. És miután előbb eltakarta az ő szemérmét fügefalevelekkel, adott Ádámnak a gyümölcsből és ő is evett, és megnyilatkoztak az ő szemei, és látta, hogy meztelen. 22. És gyűjtött fügefaleveleket és összevarrta (azokat), és egy kötenyt készített magának, és eltakarta az ő szemérmét. 23. És Isten megátkozta a kígyót, és mindörökre megharagudott rá . . . 24. És dühös volt az asszonyra, mert az hallgatott a kígyó beszédére, és evett, és az Úr ezt mondta az asszonynak: 'Feletted igen megsokasítom bánatodat és fájdalmadat: bánatban hozol világra gyermeket, és epekedsz a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.' 25. És Ádámhoz így szólt: 'Mivelhog hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról; átkozott legyen a föld te miattad: tövist és bogáncskórót teremjen tenéked; orcád veritékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, ahonnan vétettél: mert por vagy te s a porba fogsz visszatérni.' 26. És csinált nekik bőr ruhákat, és felöltöztette őket, és kiküldte őket az Éden kertjéből. 27. És azon a napon, amelyen Ádám kiment a kertből, áldozatot ajánlott fel édes jóillatként, tömjént, galbanumot, mirrhát és fűszereket reggel, a nap felkelésekor, attól a naptól fogva, amelyen eltakarta az ő szemérmét. 28. És azon a napon bezáratott minden vadállatnak, és baromnak és madaraknak, és minden csúszó-mászónak szája, és többet nem tudtak beszélni: mert mind beszéltek egymással egy szájjal és egy nyelvvel. 29. És kiküldött Isten az Éden kertjéből minden testet, ami az Éden kertjében élt, és minden test szétszóródott az ő fajtája szerint, és típusai szerint azokra a helyekre, amelyek számukra lettek teremtvé. 30. És minden vadállat és barom közül egyedül Ádámnak adott (olyat, amivel) eltakarhatta a szemérmét. 31. Ennek következtében fel van

írva a mennyei táblákra, mindenkire vonatkozóan, aki ismeri a törvény ítéletét, hogy takarják el az ő szemérmüket, és ne fedjék fel magukat, mint az idegen népek (pogányok). 32. És a negyedik hónap újholdján, Ádám és az ő felesége kimentek az Éden kertjéből, és Elda földjén telepedtek le az ő teremtesük földjén. 33. És Ádám nevezte az ő feleségét Évának. 34. És nem volt gyermekük az első jubileumig, ezután pedig ismeré őt. 35. Ekkor (Ádám) úgy művelte a földet, ahogy megtanulta az Éden kertjében.

4 1. És a második jubileum harmadik évhetében született Évának Káin, és a negyedikben született Ábel, és az ötödikben az ő lánya, Awan. 2. És a harmadik jubileum első évében Káin meggyilkolta Ábelt, mert [Isten] elfogadta Ábel áldozatát, de nem fogadta el Káinét. 3. És megölte őt a mezőn: és vére felkiáltott a földről a mennybe, panaszt emelt, mert [Káin] meggyilkolta őt. 4. És az Úr megbüntette Káint, Ábel miatt, mert megölte őt, és üldözötté tette őt a földön testvérének vére miatt, és megátkozta őt a földön. 5. És emiatt irattatott meg a mennyei táblákon: 'Átkozott az, aki álnok módon kezét emel felebarátjára, s mindazok, akik látják és hallják ezt, mondják, hogy úgy legyen; és az ember, aki látja és hallja, de nem vallja meg ezt, legyen maga is átkozott.' 6. És ez okból kifolyólag, amikor megjelentünk az Úr, a mi Istenünk előtt, megjelentünk előtte minden elkövetett bűnt, ami a mennyben és a földön el lett követve, akár a világosságban, akár sötétségben, vagy bárhol is [történt az]. 7. És Ádám és az ő felesége gyászolták Ábelt négy évhétig, és az ötödik évhét negyedik évében megvidámodtak, és Ádám ismeré újra az ő feleségét, aki szült neki fiát, Ádám pedig nevezte a nevét Séthnek; mert így szól: 'ISTEN támasztott új magot nekünk a földön Ábel helyett, mert Káin megölte őt.' 8. És a hatodik héten lánya született neki [kinek neve] Azura volt. 9. És Káin elvette az ő húgát, Awant feleségül, aki szülte neki Hánókhót a negyedik jubileum lezárultakor. És az ötödik jubileum első évhetének első évében házak épültek a földön, és Káin épített egy várost, és nevezte a nevét az ő fia után Hánókhnak. 10. És Ádám ismerte Évát, a feleségét, és még kilenc fia született. 11. És az ötödik jubileum ötödik évhetében Séth elvette Azurát, az ő húgát feleségül, aki a hatodik évhét negyedik évében szülte neki Énóst. 12. Ő kezdte az Úr nevét hívni a földön. 13. És a hetedik jubileum harmadik hetében Énos feleségül vette lánytestvérét, Noámot, aki fiút szült neki az ötödik hét harmadik évében, és akit Kenan-nak nevezett el. 14. És a nyolcadik jubileum végén Kenán feleségül vette az ő lánytestvérét, Mualeth-ot, és fiút szült neki a kilencedik jubileum első hetében, a hét harmadik évében, és Mahalalelnak nevezte. 15. És Mahalalel feleségül vette Dinah-t a tizedik jubileum második (év)hetében, Barakiel lányát, az apja fítestvérének a lányát, és szült neki fiút a harmadik hét hatodik évében, és Járednek nevezte, mert az ő napjaiban szálltak le az Úr angyalai a földre, azok, akiket Vigyázóknak hívnak, akiknek az emberek gyermekeit kellett volna tanítani, és ítéletet és egyenességet gyakorolni a földön. 16. És Járed feleséget vett magának a tizenegyedik jubileumban, és az ő neve Baraka volt, Rasujal lánya, az apja fítestvérének a lánya, a jubileum negyedik hetében, és szült neki fiút az ötödik (év)hétben, annak negyedik évében, és nevezték Énoknak. 17. És ő volt a földön született emberek közül az első, aki megtanulta az írást, a tudományt és a bölcsességet, és aki leírta az ég jeleit a hónapjaik rendje szerint egy könyvbe, hogy az emberek megismerhessék az évszakokat a hónapjaik rendje szerint. 18. Továbbá ő volt az első, aki leírta a tanúságot és bizonyágot tett az emberek fiainak a föld nemzedékei között, és megismertette a jubileumok (év)heteit, és tudtukra adta az év napjait, és rendszerbe foglalta a hónapokat, és beszélt az évek Szombatjairól, ahogyan megalkottuk (azokat), melyekről ismerete volt. 19. És azokat, amik voltak és amik lesznek, látta egy álomlátomásban, (és) hogy mi fog történni az emberek fiaival nemzedékeken keresztül az ítélet napjáig; látott és megértett mindent, és leírta a bizonyágot, és elhelyezte a földön az emberek összes gyermekei és az ő nemzedékeik számára. 20. És feleséget vett a tizenkettedik jubileumban, annak hetedik (év)hetén, és az ő neve Edna volt, Danel lánya, az apja bátyjának a lánya, és szült neki fiát a hét hatodik évében, és a fiú neve Methuselah. 21. Továbbá ő volt az, aki az Isten angyalaival járt a hat jubileum évei alatt, és azok megmutattak neki minden dolgot a földön és a mennyekben, a nap uralmát, és ő mindent leírt. 22. És bizonyágot tett az őrangyalok ellen, akik bűnbe estek az emberek lányaival; mert azok egyesülni kezdtek egymás között, hogy megfertőzzék magukat az emberek leányaival, és emiatt tett tanúságot mindannyiuk ellen Énok. 23. És ő el lett ragadva az emberek közül, és az Édenkertbe helyeztük őt, magasztosságban és tiszteletben, és lám, ott lejegyzí a világ kárhozatát és ítéletét, és az emberek fiainak gonoszságait. 24. És ennek következtében Isten árvizet hozott Éden földjére; ezért jelként volt (Énok) odaállítva, hogy tegyen tanúságot az emberek fiai ellen, és hogy számba vegye a generációk összes cselekedetét, egészen a kárhozatás napjáig. 25. És égő áldozatot vitt, szent tömjént és édes fűszereket,

amik felszálltak az Úr előtt a Hegyen. 26. Mert az Úrnak négy helye van a földön, az Éden kertje és a Kelet Hegye, és ez az a hegy, amelyiken te állsz a mai napon, a Sinai Hegy, és a Sion Hegye, amely meg lesz szentelve az új teremtesben a föld megszenteléséért; ezen keresztül a föld is meg lesz szentelve minden bűnétől és tisztátalanságától a világ nemzedékei során. 27. És a tizennegyedik jubileumban Metuzsálem feleséget vett magának, Ednát, Azrial lányát, az apja testvérének a lányát, a harmadik évhét első évében, és fiút nemzett, akit Lámekhnek nevezett. 28. És a tizenötödik jubileum harmadik évhetében Lámekh feleséget vett magának, akinek neve Betenos volt, Barakiel lánya, az apja testvérének a lánya, és ebben az évhetben egy fia született tőle, és nevezte annak nevét Noénak, mondván: 'Ez vigasztal majd engem az én gondjaim és minden fáradságom miatt, és a folder, amit az Úr megátkozott.' 29. És a tizenkilencedik jubileum lezárultakor, a hetedik (év)hétben a hét hatodik évében Ádám meghalt, és a fiai eltemették a teremtetése földjében, és ő volt az első, akit eltemettek a földön. 30. És hetven év híján ezer esztendő volt; mert ezer év annyi, mint egy nap a mennyekben, és emiatt van megírva a tudás fájával kapcsolatban: "amely napon eszel róla, akkor meghalsz". Ezért nem töltötte be annak a napnak az éveit egészen, hanem meghalt, amíg tartott az a nap. 31. És ennek a jubileumnak lezárultakor Káin is meghalt őutána abban az évben; mert a háza rádőlt és meghalt az ő házában közepette, és megöletett a ház köveitől; mert egy kővel ölte meg Ábelt, és kő által halt meg ő is igazságos ítéletben. 32. Ezért el lett rendelve a mennyi táblákon: 'Amely eszközzel egy ember megöli embertársát, azzal kell meghalnia; amilyen módon megsebesítette, olyan módon bánjanak vele is.' 33. És a huszonötödik jubileumban Noé feleséget vett magának, akinek neve Emzara volt, Rakéel lánya, az apja testvérének a lánya, az ötödik évhét első évében: és annak harmadik évében született Shém, az ötödikben született Hám, és a hatodik évhét első évében született Jáfeth.

5 1. És eljött az idő, hogy amikor az emberek fiai kezdtek sokasodni a földön és leányaik születtek, akkor az Úr angyalai látták – annak a jubileumnak egy bizonyos évében –, hogy azok szép kinézetűek voltak, és feleségeket vettek maguknak közülük a maguk választásai szerint, és gyermekeket nemzettek nekik, akik óriások voltak. 2. És elhatalmasodott a törvénytelenység a földön, minden test megrontotta a maga útját, az emberek, és a háziállatok, és a vadállatok, és a madarak, és minden, ami a földön jár, elhagyta az adott rendjét s minden élő romlottá lett, és még egymást is enni kezdték, és igazságtalanság hatalmasodott el a földön, és az emberiség minden képzelete és minden cselekedete állandóan a gonoszság volt. 3. És az Isten letekintett a földre és íme, az romlottá vált, és minden test megrontotta a maga rendjét, és minden, ami a földön volt, gonoszságot cselekedett mindenben az Ő színe előtt. 4. És ezért azt mondta, hogy minden embert és minden testet elpusztít a föld színéről, amelyeket megteremtett. 5. De Noé kegyelemre talált az Úr színe előtt. 6. Az angyalokra pedig, akiket a földre küldött, hatalmas haragra gerjedt, és parancsot adott, hogy gyomlálják ki őket minden hatalmukból, és megkötöztette őket a föld mélységeiben, és íme, ott vannak megkötözve, és eképpen elkülönítve. 7. És fiaik ellen is parancsolt jött az Úrtól, hogy kard által hulljanak el, és tűnjenek el az egek alól. 8. És ezt mondta: 'Szellemem nem fog mindig az emberen maradni; mert ők testiek, és napjaiknak száma száz és húsz esztendő lesz.' 9. És kardját küldte rájuk, hogy egyik a másikat elpusztítsa, amíg mindnyájan elhullanak a kard által, hogy el legyenek pusztítva a föld színéről. 10. És látták ezt a szüleik, azok, akik ezek után meg lettek kötözve a föld mélységeiben mindörökké, a nagy ítélet napjáig, amikor eljön az ítéletük ideje s beteljesedik mindazokon, akik megrontották a maguk útait és cselekedeteit az Úr előtt. 11. És kitaszította mindannyiukat a maga posztjából, és egyetlenegy nem maradt, akit ne ítélt volna meg minden gonoszságáért. 12. És minden munkájának új és igazságos természetet adott, hogy ne bűnözzenek az egész természetüktől fogva soha többé, hanem mind mindenkor igaz lehessen. 13. És mindannyiuk ítélete elrendeltetett, amik meg vannak írva a mennyi táblákon az igazságosság szerint – és azok ítélete is velük együtt, akik letérnek majd az ösvényről, amelyek arra rendeltettek, hogy azokon járjanak; és ha letérnek arról, ítéletük megíratik minden teremtmény minden fajtája ellen. 14. És semmi nem létezik a mennyben vagy a földön, a világosságban vagy a sötétségben, a Seolban vagy a mélységben, vagy a legsötétebb helyeken, ami ne lenne megítélve; és minden ítéletük elrendeltetett, és le vannak írva és fel vannak róva. Mindenre vonatkozóan. 15. A nagyokat nagyságuk szerint ítéli meg, és a kicsiket pedig csekélységük alapján, és mindegyiket a maguk utai szerint. 16. És Ő nem nézi senkinek a személyét, sem nem fogad el ajándékot, amikor azt mondja, hogy végrehajtja az ítéletet egyenként: (és) ha valaki odaadna mindent, ami csak a földön van, Ő nem nézne az ajándékokra, sem a személyére (senkinek), sem nem fogad el semmit az ő kezeiből, mert Ő igazságos bírós. 17. [És Izrael gyermekeiről le van írva és el van rendelve: Ha igazságosságban fordulnak felé, Ő meg fogja bocsátani az összes vétkeket és elnézi minden

bűnüket. 18. Meg lett írva és el lett rendelve, hogy kegyelmet mutat mindazok iránt, akik bűnbánatot tartanak minden bűnükért, egyszer minden évben.] 19. Azokat illetően pedig, akik megrontották az ő utait és az ő gondolkodásukat az özönvíz előtt, közülük egy ember személye sem volt elfogadva, egyedül csak Noé-é; mert az ő személye által lettek az ő fiai is elfogadva, akiket (Isten) megmentett az özönvíz vizeitől; mert az ő szíve igazságos volt az ő minden útjában, ahogyan meg lett parancsolva neki, és nem tért el attól, ami el lett rendelve neki. 20. És azt mondta az Úr, hogy elpusztít mindent, ami van a földön, embert és barmot és vadállatokat, az ég szárnyasait, és amik csak mozogtak a földön. 21. És megparancsolta Noénak, hogy építsen magának egy bárkát, hogy megmenekülhessen az özönvíz vizeitől. 22. És Noé elkészítette a bárkát mindenben aszerint, ahogy Ő parancsolta neki, a huszonhetedik jubileumban, az ötödik évhét ötödik évében (az első hónap újholdján). 23. És beszállt a hatodik évben, a második hónapban, a második hónap újholdján, tizenhatodikáig; és ő és minden, amit odahoztunk neki, beléptek a bárkába, és az Úr bezárta azt kívülről a tizenhetedik estén. 24. És az Úr megnyitotta a menny hét özönvíz-kapuját, és a nagy mélység kútjainak száját, szám szerint hét száját. 25. És az özönvíz-kapuk elkezdtek vizet önteni a mennyből negyven napon és negyven éjen át, és a mélység kútjai is felbocsátottak vizeket, amíg az egész világ elárasztódott vízzel. 26. És a vizek megnövekedtek a földön: tizenöt singgel emelkedtek a vizek minden magas hegy fölé, és a bárka felemelkedett a föld fölé, és a vizek felszínén haladt. 27. És a víz öt hónapig uralkodott a föld felszínén – száz és ötven napig. 28. És a bárka úszott és megpihent a Lubar csúcsán, Ararát egyik hegyén. 29. És (újholdkor) a negyedik hónapban a nagy mélység kútjai bezáródtak, és a menny özönvíz-kapui bezáródtak; és a hetedik hónap újholdján a föld mélységeinek minden szája megnyílt, és a víz kezdett leereszkedni a mélységbe. 30. És a tizedik hónap újholdján a hegyek csúcsai láthatóvá lettek, és az első hónap újholdján láthatóvá vált a föld. 31. És az ötödik évhét hetedik évében a vizek eltűntek a föld színéről, és a második hónap tizenhetedik napján a föld száraz volt. 32. És huszonhetedikén kinyitotta a bárkát, és kiküldte a vadállatokat, a barmokat és madarakat és minden élő dolgot.

6 1. És a harmadik hónap újholdján kiment a bárkából, és oltárt épített azon a hegyen. 2. És jóvátétel(i áldozato)t készített a földért, és fogott egy gidát és jóvátételt készített annak vérével a föld minden bűnéért; mert minden, ami csak volt azon, el lett pusztítva, kivéve azokat, akik a bárkában voltak Noéval. 3. És a kövért az oltárra helyezte, és fogott egy ökröt, és egy kecskét, és egy bárányt, és gidákat, és sőt, és egy vadgerlét, és egy fiatal galambot, és égő-áldozatot készített az oltáron, és áldozatot öntött rá olajjal keverve, és borral meglocsolt és tömjénnel behintett mindent, és jó illat szállt fel, elfogadható az Úr előtt. 4. És az Úr megérezte a jó illatot, és szövetséget kötött övele, hogy ne legyen többé özönvíz a föld pusztítására; hogy a föld vetési időszakai és aratásai soha ne szűnjenek meg; hideg és meleg és nyár és tél, és nappal és éjszaka ne változtassák meg az ő rendjüket, se ne szüneteljenek örökké. 5. 'És téged megnövellek és megsokasítalak a földön, és számossá leszel rajta, és áldás leszel rajta. És tőled való félelmet és tőled való retteget szítok mindenben, ami csak él a földön és a tengerben. 6. És íme neked adok minden vadat, és minden szárnyas dolgot, és mindent, ami mozog a földön, és a halakat a vizekben, és minden dolgot eledelül; ahogy a zöld füveket neked adtam minden dolgot eledelül. 7. De a húst az étellel, a vérrel együtt meg ne edd; mert minden hús élete a vérben van, nehogy a ti életetek vére számon legyen kérve. Minden embertől és minden (vadtól) számon fogom kérni az ember vérért. 8. Aki ember vérért ontotta, annak ember által legyen vére ontva, mert Isten képére teremtette Ő meg az embert. 9. És szaporodjatok, és sokasodjatok meg a földön.' 10. És Noé és az ő fiai megesküdtek, hogy nem esznek semmi vért semmilyen hússal együtt, és Noé örökre szóló szövetséget kötött az Úr Isten előtt a föld minden nemzedékére vonatkozóan, ebben a hónapban. 11. Ezért szólt Ő tehozzád, mondván, hogy köss szövetséget Izrael gyermekeivel ebben a hónapban, fenn a hegyen esküvéssel, és hogy hints rájuk vért a szövetség minden szava miatt, amit az Úr kötött velük örökre. 12. És ez a titeket illető bizonyosság azért van leírva, hogy folyamatosan megtartsátok, hogy ne egyetek egy napon se semmilyen vadnak vagy madárnak vagy baromnak véréből amíg csak áll a föld, és az az ember, aki eszik a vadnak, vagy baromnak, vagy madárnak véréből a föld napjai idején, ő és az ő magja legyen kiirtva a földről. 13. És parancsolt meg Izrael fiainak, hogy ne egyenek vért, hogy nevük és magjuk az Úr, a mi Istenünk előtt legyen állandóan. 14. És e törvény napjainak nincsen vége, mivel örökkévaló. Tartsák meg nemzedékeiken keresztül, hogy az oltár előtt folyamatosan könyörögve vérrel (vér által) járjanak közben a te nevedben; minden nap, reggel és este keressenek megbocsátást örökké az Úr előtt a te nevedben, hogy megtartsák és ki ne irtassanak. 15. Továbbá adott Noénak és fiainak egy jelet, hogy nem lesz újra vízözön a földön.

16. Örökkévaló szövetség jeleként az ő ívét a felhőbe helyezte, hogy nem árasztja el újra a földet és nem pusztítja el, amíg tartanak a föld napjai. 17. Ez okból kifolyólag elrendeltetett és felíratott a mennyi táblákon, hogy meg kell ünnepelniük a hetek ünnepét ebben a hónapban évente, hogy megújítsák a szövetséget. 18. És ez az egész ünnep meg volt tartva a mennyben a teremtés napjaitól Noé napjáig, huszonhat jubileum és öt (év)hét idejéig: Noé és fiai megtartották hét jubileumon és egy évhéten keresztül, míg Noé meg nem halt, és Noé halálának napjától a fiai beszüntették (az ünneplést) egészen Ábrahám idejéig, és vért ettek. 19. De Ábrahám megtartotta azt, és Izsák és Jákób és a fiaik megtartották egészen a te napjaidig, és a te napjaidban Izrael fiai elfelejtették, amíg te meg nem tartottad újra ezen hegyen. 20. És parancsolt meg Izrael fiainak, hogy tartsák meg ezt az ünnepet az ő minden nemzedékeikben, parancsolatként legyen ez nekik: Tartsák meg az ünnepet az év egy bizonyos napján, ebben a hónapban. 21. Mert ez a hetek ünnepe, és az első zsengek ünnepe egyben: ez az ünnep kétjelentésű és páros természetű: annak megfelelően ünnepeld, ami meg van írva és kőbe vésve felőle! 22. Mert az első törvény könyvében leírtam, abban, amelyiket neked írtam, hogy saját évszakában kell megünnepelnetek azt, az év egy napján, és elmagyaráztam neked az áldozatait, hogy Izrael fiainak emlékeznie és ünnepelnie kell összes nemzedékein át, ebben a hónapban, egy napon minden évben. 23. És az első hónap újholdján, és a negyedik hónap újholdján és a hetedik hónap újholdján és a tizedik hónap újholdján vannak az emlékezés napjai, az évszakok napjai az év négy szakaszának (kezdetén). Ezek örök tanúbizonysággként vannak megírva és elrendelve. 24. És Noé ünnepekként rendelte el ezeket magának és a nemzedékeinek örökké, melyek ezáltal neki állítanak emléket. 25. Az első hónap újholdján rendeltetett el, hogy készítsen magának egy bárkát, és azon (a napon) a föld megszáradt, és ő kinyitotta a bárka ajtaját és meglátta a földet. És a negyedik hónap újholdjának idején a mélység szájának szakadékai zárva voltak. 26. És a hetedik hónap újholdján a föld szakadékának összes szája kinyílt, és a vizek elkezdtek lefolyni azokba. 27. És a tizedik hónap újholdján a hegyek csúcsai láthatóvá váltak és Noé örvendezett. 28. És ez oknál fogva rendelte el ezeket (a napokat) ünnepként magának, emlékeztetőül örökre, és ezért vannak elrendelve. 29. És el lettek helyezve (felíratok) a mennyei táblákon, mindegyik (évszak) tizenhárom hétből állt; az egyiktől a másig emlékeztetőül, elsőől a másodikig, másodiktól a harmadikig, harmadiktól a negyedikig. 30. A parancsolatok teljes ideje ötven és kettő hetet tesz ki, és ezek alkotnak egy teljes évet. Ez pedig felíratott és elrendeltetett a mennyi táblákon. 31. És nem lehet mellőzve (ez a parancsolat) egyetlen évre sem, vagyis évről évre. 32. És parancsolt meg Izrael fiainak, hogy tartsák az évet ezen számítás szerint – háromszázhatvannégy naposnak, és (ez) tegyen ki egy teljes évet, és ne térítsék el az időket a (parancsolat) napjaitól és ünnepeitől; mert minden e bizonyosság szerint fog megtörténni bennük, és nem marad ki egyetlen nap sem, és az ünnepek sem térnek el attól. 33. De hogyha mégis mellőzik és nem tartják meg azokat az Ő parancsának megfelelően, akkor összezavarodnak az összes évszakaik, és az évek eltávolodnak ettől (a rendtől), [és összezavarják az évszakokat és az évek kimozdulnak helyükről] és szem elől tévesztik a rendeltetésüket. 34. És Izrael összes fiai el fogják felejtani és nem találják az évek menetrendjét, és elfelejtik az újholdakat, az évszakokat, a szombatokat, és az évek minden rendszerét illetően hibáznak majd. 35. Mert tudom, és mostantól fogva kijelentem neked, és ez nem a saját elgondolásom; mert írva van az előttem levő könyvben, és a mennyei táblákon el van rendelve a napok beosztása, nehogy elfelejtsék a szövetség ünnepeit. 36. és idegen népek (pogányok) ünnepei szerint járjanak eltévelyedésük és tudatlanságuk következtében. Mivel kétségtelenül lesznek olyanok, akik megfigyelik majd a hold járását – hogy (az) hogyan befolyásolja az évszakokat és hogy évről évre mindig tíz nappal hamarabb érkezik. 37. Ennekokáért elkövetkeznek rájuk azok az évek, amikor megzavarják (a rendet), és egy gyalázatos napot jelölnek ki a bizonyosság napjául, és egy tisztátalan napot tesznek meg ünnepnapnak, és összekeverik a napokat, a szentet a közönséggel, és a tisztátalant a szenttel; mivel tévedésben lesznek a hónapokkal, a szombatokkal, az ünnepekkel és a jubileumokkal kapcsolatban. 38. Ezért parancsolatot szólok és bizonyosságot teszek neked, hogy te is tanúskodhass élőltük; mert halálad után a te gyermekeid összezavarják (azokat), és így az év nem csak 364 napos lesz, ezért tévedni fognak az újholdakat, az évszakokat, a szombatokat és az ünnepeket illetően, és mindenféle vért mindenféle hússal együtt megesznek majd.

7 1. És ennek a jubileumnak a hetedik (év)hetének első évében Noé szőlőt ültetett a hegyen, ahol a bárka megfeneklett, amit Lubarnak hívnak, az Ararát hegyeinek egyikén, és (az) meghozta gyümölcsét a negyedik évben, és őrizte annak gyümölcsét, az év hetedik hónapjában pedig leszüretelte. 2. És bort készített abból, amit edényekbe rakott és eltett az ötödik évig, az első hónap újholdnapján, az első napon. 3. És vidáman ünnepet tartott ezen a ünnepnapon, és égőáldozatot készített az Úrnak, egy fiatal

ökröt, és egy kost, és hét bárányt, amelyek mindegyike egy esztendő volt, és egy fiatal kecskét, engesztelésként maga és fiai számára. 4. És először a gidát készítette elő, és rakott annak véréből az általa készített oltáron levő húsrá, és minden kövérséget elhelyezett az oltáron, ahol égőáldozatot készített, és az ökröt és a kost és a bárányt, az ő húsuikat mind felfektette az oltárra. 5. És elhelyezte arra minden felajánlásukat olajjal keverve, ezután bort locsolt a tűzre, amit előzőleg az oltáron csinált, és tömjént rakott az oltárra, és édes illat emelkedett fel, elfogadható az Úr, az ő Istene előtt. 6. És örvendezett és itták ezt a bort, ő és az ő gyermekei örömmel. 7. És este volt, és elment az ő sátrába, és részegen lefeküdt és aludt, és fedetlen volt az ő sátrában, ahogy aludt. 8. És Khám látta Noét, az ő apját meztelenül, és kiment és elmondta a két testvérének odakint. 9. És Shem vette az ő öltözetét és felkelt, ő és Jáfeth, és az öltözetet az ő vállukra helyezték, és hátrafelé mentek és eltakarták az ő apjuk szégyenét, és az ő arcuk hátrafelé volt. 10. És Noé felébredt az ő alvásából és tudott mindent, amit az ő legifjabb fia tett vele, és megátkozta az ő fiát és mondta: 'Legyen átkozott Kánaán; leigázott szolgája legyen az ő testvéreinek.' 11. És megáldotta Shemet, és mondta: 'Áldott az Úr, Shemnek Istene, és Kánaán legyen az ő szolgája. 12. Isten meg fogja növelni Jáfetet, és Isten Shem lakhelyeiben fog lakozni, és Kánaán szolgája lesz neki.' 13. És Khám tudta, hogy az apja megátkozta a legifjabb fiát, és neheztelt, hogy megátkozta a fiát, és elvált az ő apjától, ő és az ő fiai vele, Khús, Miczráim, Pút és Kánaán. 14. És épített egy várost magának, és nevezte azt az ő felesége után Ne'elatama'uk-nak. 15. És Jáfeth látta ezt, és irigy lett az ő testvére, és ő is épített magának egy várost, és nevezte azt az ő felesége után Adataneses-nek. 16. És Shem atyjával, Noéval lakott, és várost épített közel atyjához a hegyekben, és ő is felesége neve után, Sedeqetelebab nevére nevezte azt el. 17. És íme ez a három város fekszik a Lubar hegy közelében; Sedeqetelebab a hegy keleti oldalán; és Na'eltama'uk délen; Adatan'eses pedig nyugati irányban. 18. És ezek Shem fiai: Élám, Assur, Arpaksád - ez (a fia) két évvel az özönvíz után született -, Lud és Arám. 19. Jáfetnek a fiai: Gómer és Magóg és Madai és Jáván, Tubál és Mések és Tíras: ezek voltak Noé fiai. 20. És a huszonnyolcadik jubileumban Noé felírta a fiai fiainak a rendelkezéseket és parancsolatokat, és minden ítéletet, amit megismert, és intette a fiait, hogy tartsák meg az igazságosságot, fedjék be a testük szégyenét, áldják a Teremtőjüket, tiszteljék atyjukat és anyjukat, szeressék felebarátjaikat, őrizzék meg a lelküket a parázناسágtól, a tisztátalanságtól és minden bűntől. 21. Mert emiatt a három dolog miatt jött az özönvíz a földre, nevezetesen a fajtalankodás miatt, amiben a Vigyázók elrendelt törvényük ellen cselekedtek, amikor az emberek lányai után mentek paráználkodva, és feleségeket vettek ki-ki, amint választott magának: és általuk kezdődött minden tisztátalanság. 22. És fiakat szültek, a Nefilimet, és azok mind különböztek egymástól, és felették egymást: az óriások ölték a Nefilt, és a Nefil ölte az Eljót, és az Eljó az embereket, és egyik ember a másikat. 23. És mind odaadta magát a gonoszság munkájára, hogy sok vért ontson, és a föld bűnnel telt meg. 24. Majd ezek után vétkeztek a vadállatok, a madarak és minden mozgó ellen a földön: és a sok vér betöltötte a földet, és az ember minden gondolata, képzelete és vágya folyton csak gonosz volt. 25. És az Úr eltörölt mindent a föld színéről; cselekedeteik gonoszága miatt, és elpusztított mindent amiatt a vér miatt, amit kiontottak a földön. 26. 'És mi maradtunk meg, én és ti, fiaim, és minden, ami velünk együtt lépett be a bárkába, és íme látom a ti dolgaitokat előttem, hogy nem jártok igazságosságban: hogy a pusztítás útján kezdtetek járni, és elpártoltok egymástól, és irigykedtek egymásra, és (emiatt van) hogy nem vagytok összhangban, fiaim, egyiketek sem az ő fitestvéreivel. 27. Mert látom, és íme a démonok elkezdtek csábítgatni titeket és a gyermekeiteket, és én most félek miattatok, hogy az én halálom után embervért ontotok majd a földön, és hogy ti is el lesztek törölve a föld színéről. 28. Mert aki ember vérént ontja, és aki bármely hús vérént eszi, mind pusztuljon el a földről. 29. És ne maradjon meg senki ember, aki vért evett, vagy ember vérént ontotta a földön, és ne maradjon életben semmi magja és leszármazottja az ég alatt; hanem a Seolba menjenek, és a kárhoztatás helyére szálljanak alá, és a mélység sötétjébe kerüljenek mind, erőszakos halál által. 30. Ne láttassék rajtatok semmi vér mindabból a vérből, mely minden napjaitokban (kiontatik), amikor megöltök bármely vadat vagy barmot vagy bármit, ami a földön repked, és tegyetek jól a ti lelketeknek azáltal, hogy befeditek azt, ami ki lett ontva a föld színére. 31. És ne legyetek a vérrel evőhöz hasonlóak, hanem őrizzék meg magatokat, hogy senki ne egyen vért előttem: fedjétek be a vért, mert így lett megparancsolva nekem, hogy tanúságot tegyek erről nektek és gyermekeiteknek, minden testtel együtt. 32. És ne tűrjétek el, hogy a lelkét a hússal együtt megegyék, azért, hogy a véretek, ami a ti életek, nehogy valamely test kezétől legyen majd számonkérve, amely kiontja (azt) a földre. 33. Mert a föld tisztátalan lesz a vértől, amit kiontottak rá; mert minden nemzedék idején (csak) annak véréből fog megtisztulni, aki vért ontott. 34. És most, gyermekeim, figyeljétek: munkáljatok ítéletet és igazságosságot,

hogy igazságosságban telepedhessetek le az egész föld színén, és a ti dicsőségetek felemelkedhessen az én Istenem elé, aki megmentett engem az özönvíz vizeitől. 35. És íme, elmentek és építetek majd magatoknak városokat, és ültetek bennük mindenfajta növényt, ami a földön van, és azonfelül minden gyümölcstermő fát. 36. Az élelemnek való dolgok termése három évig nem lesz betakarítva: és a negyedik évben a termés szentnek lesz nyilvánítva [és felajánlják majd az első zsenget], elfogadhatónak a Magasságos Isten előtt, aki teremtette a mennyet és a földet és minden dolgot. Legyen bőséggel felajánlva a bor és az olaj elsője, mint első zsengek az Úrnak oltárán, aki fogadja azt, és ami marad, egyék azt az Úr házának szolgálói az oltár előtt, amelyen felajánlották (azt). 37. És az ötödik évben cselekedjétek az elengedést, engedjétek el igazságosságban és becsületességben, és legyetek igazak, és akkor minden, amit ültettek, gyarapodni fog. 38. Mert ekként tett Énok, amikor ezt parancsolta Metuzsálemnak, fiának a te atyád atyjának, és Metuzsálem fiának Lámeknek, és Lámek átadta nekem a parancsolatokat, amelyeket az ő atyja adott meg neki. 39. És én is parancsolatot adok nektek, fiaim, miként Énok parancsolt az ő fiának az első jubileumokban: amíg élt, hetedikként az ő generációjában, parancsolatot adott és bizonyosságot tett az ő fiának és az ő fia fiainak egészen az ő halála napjáig.

8 1. És a huszonkilencedik jubileum idején, annak kezdetén, az első évhétben, Arpaksád feleséget vett maga mellé, akinek neve Raszú'ēja volt, Szúszánnak, Elám fiának a lánya, és ő fiút szült neki ennek az évhétnek a harmadik évében, akit Káinam-nak nevezett el. 2. És a fiú felnövekedett, és apja megtanította őt az írásra, és ez elindult, hogy keressen magának egy olyan területet, ahol várost alapíthat magának. 3. És egy írást talált, amelyet még a régiek véstek kőbe, és elolvasta a leírottakat, és lemásolta magának, amivel vétkeket követett el; mert abban az Őrangyalok tanításai voltak, arról, hogy miként figyelték a nap és a hold és a csillagok állásait, hogy azok jeleiből jósoljanak. 4. És leírta ezeket, de nem árult el semmit mindebből, mert félt Noénak erről beszélni, nehogy az haragra gerjedjen rá miatta. 5. És a harmincadik jubileumban, a második hétben, annak első évében feleséget vett magához, akinek neve Melka volt, Jáfet fiának, Madai-nak lányát, és a negyedik évben fia született, akit Szelának nevezett el, mert így szólt: 'Valóban küldött vagyok.' 6. És Szelah felnőtt, és feleséget vett magához, kinek neve Mu'ak volt, Kesednek, apja fivérének lányát, a harmincadik jubileumban, az ötödik hetében, az első évben. 7. És [Mu'ak] fiút szült neki az ötödik évben, akit Hébernek nevezett el: és az is feleséget vett magához, és feleségének neve Azurad volt, Nebrodnak a lánya, a harminckettedik jubileumban, a hetedik héten, a harmadik évben. 8. És a hatodik évben [Azurad] fiút szült neki, és nevezte annak nevét Peleg-nek; mert azokban a napokban, amikor született, kezdték a Noé fiai felosztani a földet maguk között: ennek okáért nevezte őt Peleg-nek. 9. És miután felosztották maguk között titokban, elmondták Noénak: 10. És eljött az ideje a harmincharmadik jubileum elején, hogy három részre osztották fel a földet maguk között, külön Shemnek, Khámnak és Jáfetnek, az ő örökségeik szerint, az első év első hetében, amikor egy közülünk el lett küldve hozzájuk, hogy velük legyen. 11. És előhívta fiait, akik eljöttek hozzá, ők és gyermekeik, és sorsot vetve osztotta fel közöttük a földet, ami szerint vette fel három fia az osztályrészét, és kezüket kinyújtva magukhoz vették Noé öléből az írásokat. 12. És az írás szerint Shemnek a föld középső része jutott örökrészlül, amelyet elfoglalhatott maga és gyermekei számára az örökkévalóság nemzedékein át, a Ráfa hegység középrészétől, a Tina folyó vizeinek öblétől (kezdődően), és az ő része ennek a folyónak a mentén folytatódik nyugat felé, és addig nyújtózik, míg a folyó eléri a nagy mélység vizeit, amelyből ez a folyó tovább folyik és a Me'at tengerbe önti vizeit, és a nagy tengerbe folyik. És minden, ami észak felé van, Jáfeté, és minden, ami dél felé esik, az Shémhez tartozik. 13. És kiterjedt egész Karaszo-ig: ez a keble a dél felé néző földnyelvnek. 14. És az ő része a nagy tenger mentén húzódik, és kiterjed egyenes vonalban, amíg eléri a nyelv nyugati végét, ami dél felé néz: mert ezt a tengert az Egyiptomi Tenger nyelvének nevezik. 15. És innen déli irányba fordul a nagy tenger szája felé annak partjain, és elterül 'Afrától nyugatig, és elterül amíg eléri a Gihon folyó vizeit, és a Gihon vizeinek déli részeig, e folyónak partjáig. 16. És elterül kelet felé, amíg eléri az Éden Kertjét, onnantól dél felé, és Éden egész földjétől és az egész kelettől fordul keletre és folytatódik, amíg eléri a Ráfa hegy keleti részét, és leereszkedik a Tina folyó szájának partjához. 17. Ez a rész a sorsvetés által Shemnek és fiainak jutott, hogy birtokolják azt mindörökké a nemzedékeiken át. 18. És Noét öröm töltötte el, amiért ez a terület Shemnek és fiainak a részeként jutott, és emlékezett mindenre, amiket saját szájával prófétált meg, amikor azt mondta: 'Áldott legyen Shemnek az Úr Istene. És lakozzék az Úr Shem lakhelyein.' 19. És tudta, hogy az Éden Kertje a szentek szentje, és az Úr lakóhelye, és a Sínai Hegy a sivatag központja, és a Sion hegye a föld köldökének közepe: ez a három szent helynek lett teremtve egymással szemben. 20. És áldotta az istenek Istenét, aki az Úr szavát a szájába helyezte, és [áldotta] az Urat mindörökké. 21. És

tudta, hogy Shem részeként jutott az áldott föld és az áldás, és az ő fiainak minden nemzedéken át örökké - az egész Éden földje és az egész Vörös-tenger földje, és az egész föld Indiától keletre, és a Vörös-tenger melletti hegyek, és Báshán egész földje, és Libanon földje, és Kafur szigetei, és Szanír és Almana összes hegyei, és Asshúr hegyei északon, és Elám, Asshúr és Babel földje, és Szúzán és Madai és az Ararát hegyei, és a tenger mögötti területek, amelyek Asshúr hegyei mögött fekszenek észak felé, áldott és bőséges területű föld, s minden, ami azokon terem, az igen jó. 22. És Khám számára jött ki a második rész, a Gihonon túl dél felé a Kert jobb oldalánál, és elterül dél felé és kiterjed a tűznek minden hegyeihez, és terjed tovább nyugatra 'Atel tengeréhez, és terjed tovább nyugatra, amíg eléri Ma'uk tengerét, amelybe minden leereszkedik, ami nincs elpusztítva. 23. És megy tovább észak irányába Gadir határáig, és megy tovább a tenger vizeinek partjáiig, a nagy tenger vizeihez, amíg a Gihon folyó közelébe ér, és végig tart a Gihon folyó mentén, amíg eléri az Éden Kertjének jobb oldalát. 24. És ez az a föld, ami Khámnak jutott részül, amit el kellett foglalnia saját maga és az ő fiai számára örökre szólóan a nemzedékeiken át. 25. És Jáfetnek jutott a harmadik rész a Tina folyón túl, a (folyó) vizeinek kiáramlásától északra, és kiterjed északkeletre Góg egész tartományáig, és minden onnantól keletre fekvő országig. 26. És terjed északi irányban, és tart tovább Qelt hegyeiig észak felé, és a Ma'uk tengerének irányába, és megy tovább Gadir keleti részéig egészen a tenger vizeinek területéig. 27. És kiterjed, amíg eléri Fara nyugati részét és visszatér Aferag irányába, és eltart kelet felé Me'at tengerének vizeiig. 28. És kiterjed a Tina folyó területéhez északkeleti irányban, amíg eléri a vizek határát a Rafa hegy irányában, és körbefordul északi irányba. 29. Ez az a föld, ami jutott Jáfetnek és az ő fiainak örökségül, hogy birtokolja magának és az ő fiainak, az ő nemzedékeiken át örökké; öt nagy sziget és egy nagy földrész északon. 30. De hideg, míg Khám földje forró, és Shem földje pedig változóan forró és hideg.

9 1. És Khám felosztotta a fiai között, és az első rész Khúsnak jutott, (mely) keleti irányban van, és a tőle nyugatra eső Miczáimnak, és a tőle nyugatra eső Pútnak, és őtőle nyugatra [onnantól nyugatra] a tengeren Kánaánnak. 2. És Shem szintén felosztotta a fiai között, és az első rész Élámnak és az ő fiainak jutott, a Tigris folyótól keletre, amíg (az) elér keletre, India egész földje, és a Vörös-tenger partjai, és Dedán vizei, és Mebri és Ela minden hegyei, és Susan minden földje és minden, ami Pharnak oldalán van a Vörös-tengerig és a Tina folyóig. 3. Assúrnak jutott a második rész, Assúr és Ninive és Shinar minden földje egészen India határáig, és felemelkedik és körülveszi a folyót. 4. És Arpaksadnak jutott a harmadik rész, a káldok területének minden földje az Eufrátesztől keletre, a Vörös-tengerrel határolva, és a sivatag minden vizei az Egyiptomra néző tengernyúlvány közelében, Libanon és Sanir és 'Amana minden földje az Eufrátesz határáig. 5. És Arámnak jutott a negyedik rész, Mezopotámia minden földje a Tigris és az Eufrátesz között, a káldoktól északra, Assúr hegyeinek határáig és 'Arara földje. 6. És Lúdnak jutott az ötödik rész, Asshúr hegyei és minden, ami azokhoz tartozik, amíg eléri a Nagy Tengert, és amíg eléri Assúrnak, az ő testvére (részének) keleti végeit. 7. És Jáfet szintén szétszította az ő örökségének földjét a fiai között. 8. És az első rész Gómernek jutott, a Tina folyó északi oldalától keletre; és északon jutott Magógnak észak minden belső része, amíg eléri Me'at tengerét. 9. És Madainak jutott részül, amit birtokol, az ő két testvérétől nyugatra a szigetekig, és a szigetek partjaiig. 10. És Jávánnak jutott a negyedik rész, minden sziget és a szigetek, amik Lúd határának irányában vannak. 11. És Tubálnak jutott az ötödik rész a földnyelv közepében, ami a Lúd része határának irányában húzódik, a második földnyelvig, a második földnyelven túli területen át a harmadik földnyelvig. 12. És Meseknek jutott a hatodik terület, a harmadik földnyelven túl minden terület, amíg eléri Gadir keleti oldalát. 13. És Tírásznak jutott a hetedik rész, négy nagy sziget a tenger közepén, ami elér Khám részéig [és Kamaturi szigetei] jutottak Arpaksad fiainak sorsrészül az ő örökségeiként.] 14. És így Noé fiai, Noé, az ő apjuk jelenlétében részt adtak az ő fiaiknak, és Noé eskü által egybekötötte mindnyájukat, megátkozva egy átokkal mindazokat, akik megpróbálják megszerezni azt a részt, amelyik nem nekik jutott sorsrészül. 15. És mind azt mondták: "Úgy legyen, Úgy legyen!" magukra és fiaikra nemzedékeken keresztül az ítélet napjáig, amelyen az Úr Isten megítéli majd őket karddal és tűzzel az összes tévelygésüknek tisztátalan gonoszságáért, amely által betöltötték a földet vétekekkel és tisztátalansággal és paráznasággal és bűnnel.

10 1. És ennek a jubileumnak a harmadik (év)hetében kezdték a tisztátalan szellemek félrevezetni Noé fiainak gyermekeit, hogy bűnbe vigyék és pusztítsák őket. 2. És Noé fiai apjukhoz, Noéhoz mentek, és beszámoltak neki a démonokról, amelyek félrevezették és elvakították és pusztították fiainak fiait. 3. És imádkozott az ő Ura és Istene előtt, eképpen:

'Minden szellem és test Istene, aki könyörülettel voltál irántam,
és megmentettél engem és fiaimat az özönvíz vizeitől,
és nem hagytad, hogy elpusztuljak, ahogyan azt tetted a kárhozat gyermekeivel;
mert kegyelmed nagy volt irántam,
és könyörületed nagy volt a lelkem iránt;
legyen hát kegyelmed a fiaimon,
és ne uralkodjanak felettük gonosz szellemek,
nehogy elpusztítsák őket a föld színéről.

4. Hanem áldj meg engem és fiaimat, hogy növekedjünk és sokasodjunk és betölthessük a földet. 5. És Te tudod, hogy a Te Vigyázóid, ezen szellemek atyái mit tettek az én napjaimban: és ami ezeket a szellemeket illeti, amik most élnek: Óh Istenem, börtönözd be és tartsd őket elzárva a kárhoztatás helyén, és ne engedd, hogy romlást okozzanak a te szolgád fiain; mert ezek megátalkodottan ellenségesek és pusztításra rendeltettek. 6. És ne uralkodjanak az élők szellemei fölött; mert egyedül a Te uralhatod őket. 7. És ne legyen erejük az igazságosak fiai fölött, mostantól mindörökké! 8. És az Úr Isten ránk bízta, hogy kössük meg mindannyiukat. És a szellemek feje, a Masztéma [Ellenség] megjelent és így szólt: 'Úr, Teremtő, hagyd, hogy mellettem maradjanak némelyek, és hadd hallgassanak a szavamra, és tegyék mindazt, amit mondok nekik, mert ha nem maradnak mellettem valamennyien, akkor nem leszek képes az akaratom erejét véghezvinni az emberek fiain; mert ezek a megrontásra valók és ítéletem szerint tévesztenek meg, mert nagy az emberek fiainak gonoszsága.' 9. És Ő ezt mondta: 'Hadd maradjon tizedrészük őmellette, és kilenced részüket vessétek alá az ítélet helyére.' 10. És egyikünknek megparancsolta, hogy Noénak tanítsuk meg mind a gyógyító szereket; mert tudta, hogy nem fognak az egyenes úton járni, sem epekedni az igazságért. 11. És az Ő szavának megfelelően cselekedtünk: a veszélyes gonoszakat egybekötöttük a kárhoztatás helyén, és tizedrészüket meghagytuk, hogy Sátán alárendeltjei legyenek a földön. 12. Továbbá elmagyaráztuk az ő (démonok) betegségeiknek és csábításaiknak (varázslásaiknak) összes gyógyszerét Noénak, hogy hogyan tudja azokat meggyógyítani a föld (gyógy)növényeivel. 13. És Noé mindent leírt egy könyvbe az összes orvossággal kapcsolatban, ahogy utasítottuk. Így a gonosz szellemek meg lettek gátolva Noé fiainak bántalmazásában. 14. És Shem-nek, a legidősebb fiának adta mindazt, amit leírt; mert leginkább őt szerette, minden fiai közül. 15. És Noé (elaludt) megtért atyáihoz, és eltemették Ararát földjén a Lubar hegyén. 16. (Noé) kilencszázötven évet élt, tizenkilenc jubileumot és két (év)hetet és öt évet. 17. És (Noé) földi életében különb volt az emberek minden fiainál, kivéve Énokot, aki tökéletes volt az igazságosságban. Mert Énok tisztsége bizonyságul lett elrendelve a világ nemzedékei számára, hogy elbeszélje a nemzedékek összes cselekedeteit az eljövendő nemzedékeknek, egészen az ítélet napjáig. 18. A harmincharmadik jubileumban, a második (év)hét első évében Péleg feleséget vett magának, Lomna-t, Sina'ar lányát, aki fiút szült neki ennek az (év)hétnek a negyedik évében, és Reu-nak nevezték; mert ezt mondta: "Íme az emberek fiai gonoszak lettek a bűnös szándék által, hogy várost és tornyot építsenek maguknak Shinar földjén. 19. Mivel kivándoroltak az Ararát földjéről kelet felé Sineár földjére; és az ő (Péleg) idejében várost és tornyot építettek, mondván: "Gyertek, hágjunk fel általa az égbe!" 20. És elkezdtek építeni és a negyedik (év)héten téglákat égettek ki, és a téglá kő gyanánt szolgált, és az agyag, amellyel összeillesztették azokat, aszfaltból volt, mely a tengerből, és Sineár földjének vízforrásaiból származott. 21. És megépítették: negyvenhárom évig építették azt; a szélessége kétszázhárom téglá volt, és (egy téglá) magassága egynek harmada volt; a magassága elérte az 5433 könyök és 2 tenyér magasságot, és (egy fal nagysága) tizenhárom stadion (és a másiktól harminc stadion) volt. 22. És az Úr, a mi Istenünk mondá nekünk: Íme, ők egy nép, és (ezt a dolgot) kezdik cselekedni, és most semmi sem elérhetetlen számukra. Menjünk le, és zavarjuk össze az ő nyelvüket, hogy ne értsék egymás beszédét, és szétszóródjanak városokba és nemzetekké, és többé nem lesznek egy akaraton egészen az ítélet napjáig. 23. És az Úr leszállt, és mi leszálltunk vele megnézni a várost és a tornyot, amit az emberek gyermekei építettek. 24. És Ő összezavarta a nyelvüket, és többé nem értették egymás beszédét, és megszűntek akkor építeni a várost és a tornyot. 25. Ennek okáért Shinar egész földjét Bábelnek nevezik, mert az Úr ott zavarta össze az ember gyermekeinek nyelvét, és onnét szóródtak szét az ő városaikba, mindenki az ő nyelve és nemzetsége szerint. 26. És az Úr hatalmas szelet bocsátott a toronyra és ledöntötte a földre, és íme az (a föld) Assúr és Babilon között volt Shinar földjén, és nevezték a nevét 'Megdöntésnek'. 27. A harmincnegyedik jubileumban, a negyedik évhét első évének kezdetén lettek szétszórva Shinar földjéről. 28. És Khám és az ő fiai mentek az ő elfoglalandó földjükre, amit részül kaptak a déli vidéken. 29. És Kánaán látta Libanon földjét az egyiptomi folyóig, hogy az igen jó volt, és nem ment az ő maga

örökségének földjére nyugat felé (amely) a tengernél van, hanem letelepedett Libanon földjén, keletre és nyugatra a Jordán határától és a tenger határától. 30. És Khám, az ő apja, és Khús és Miczráim, az ő testvérei szoltak neki: 'Oly földön telepedtél le, ami nem tiéd, és ami nem jutott jussként nekünk: ne cselekedj így, mert ha így cselekszel, te és a te gyermekeid el fogtok bukni azon a földön, és átkozottak lesztek a lázadás miatt; mert lázadás által telepedtél le, és lázadás által fognak elbukni gyermekeid, és örökre ki leszel gyomlálva. 31. Ne költözz a Shem részeként jutott lakhelyre; mert az Shemnek és utódainak sorsául jutott. 32. Átkozott vagy, és átkozott legyél Noé minden fia előtt, az átokkal, amihez kötöttük magunkat esküvel a szent bíró jelenlétében, és Noé, a mi apánk jelenlétében.' 33. De nem hallgatott rájuk, és lakozott Libanon földjén Hamathtól Egyiptom bejáratáig, ő és az ő fiai mind a mai napig. 34. És ennek okáért annak a földnek neve Kánaán. 35. És Jáfet és az ő fiai a tenger irányába mentek és letelepedtek az ő részükön, és Madai látta a tenger földjét és nem tetszett neki, és könyörgött egy (részért) Khámtól és Assúrtól és Arpaksadtól, az ő felesége testvérétől, és Média földjén lakozott, az ő feleségének testvéréhez közel mind a mai napig. 36. És nevezte az ő lakóhelyét, és az ő fiainak lakóhelyét Médiának, az ő apjuk, Madai neve után.

11 1. És a harmincötödik jubileum harmadik hetében, az első évben, Reu feleséget vett magához, akinek neve Ora volt, Úrnak, Keszed fiának a lánya, aki fiút szült neki, és akit Szerugh-nak nevezett, ennek a jubileumnak a hetének hetedik évében. 2. És Noé fiai háborúzni kezdtek egymással, egymást foglyul ejtették és lemészárolták, és embervért ontottak a földön, és vért ettek, és erős városokat építettek, és falakat, és tornyokat, és egyesek (kezdték) felmagasztalni magukat a nemzet fölé, és királyságokat alapítottak, és háborúba mentek, ember ember ellen és nemzet nemzet ellen, és város város ellen, és mindannyian (kezdték) gonosz cselekedni, és fegyvereket szereztek, és az ő fiaikat háborúzásra tanították, és kezdtek elfoglalni városokat, és eladni férfi és asszony rabszolgákat. 3. És Úr, Kesed fia építette fel a káldok Ara-ját [Úr-ját], amit saját maga nevééről és apja nevééről nevezett el. 4. És készítettek maguknak öntött képeket, és imádták a bálványt, az öntött képet, amelyet készítettek maguknak, és elkezdtek faragott képeket készíteni és tisztátalan bálványképet, és ennek a bűnnek és tisztátalanságnak az elkövetésére a gonosz szellemek segítettek és csábították őket. 5. És Masztéma fejedelem azon munkálkodott, hogy mindezt véghezvigye, és kiküldött más szellemeket, amelyek neki engedelmeskedtek, hogy mindenféle gonoszságot, bűnt és vétet tegyenek, hogy megrontsanak és pusztítsanak és töltsék be a földet vérrel. 6. Emiatt hívta (Reu) Seroh nevét Szerugh-nak, mert (akkoriban) mindenki bűnre és mindenféle gonoszságra adta magát. 7. És a fiú felnőtt és a káldok Úrjában lakott, közel a felesége anyjának apjához, és imádták a bálványokat, és feleséget vett magához a harminchatodik jubileum ötödik évhetének első évében, s felesége neve Melka volt, Kaber-nek, atyja fivérének lánya. 8. És ő szülte neki Náhort, ennek az évhetének első évében, és felnövekedett a káldok Úrjában, és apja megtanította őt a káldok ismereteire, a varázslatokra és a mennyek jeleiből történő jövendölésre. 9. És a harminchetedik jubileumnak a hatodik évhetében feleséget vett magához, akinek neve 'Tjaszka volt, a káldok közül való Nesztágnak a lánya. 10. És az megszülte neki Teráht, ennek az évhetének a hetedik évében. 11. Masztéma fejedelem pedig hollókat és madarakat küldött, hogy falják fel a magot, amely a földbe vettetett, azért, hogy elpusztítsa a földet, és meglopja az emberek gyermekeit az ő munkáik (eredményétől). Mielőtt beszánthatták volna a magokat, a hollók felkapkodták (azt) a földről. 12. Ez oknál fogva nevezte (Náhor) az ő nevét Terah-nak, mert a hollók és a madarak nyomorba és szűkölködéssé taszították őket, és felfalták az ő magvaikat. 13. És azok az évek meddők voltak, a madarak miatt, akik felfalták a fák összes gyümölcsét, amelyek a fákon voltak; és azokban a napokban csak nagy nehézség árán tudtak megmenteni egy keveset a föld minden gyümölcséből. 14. És ebben a harminckilencedik jubileumban, a második évhetének első évében, Terah feleséget vett magához, akinek neve Edna volt, Ábrámnak lányát, az atyja lánytestvéreinek lányát. És ennek az évhetének a hetedik évében fiút szült neki, akinek az Ábrám nevet adta, 15. az ő anyja apjának neve után; mert az meghalt, mielőtt a lánya teherbe esett a fiúval. 16. És ez a gyermek kezdte megérteni a föld vétkeit, hogy mindannyian eltévelyegtek a faragott képeket imádván és a tisztátalanságokba esve, és apja megtanította őt az írásra, és miután élete második évhetét betöltötte, akkor elkülönítette magát apjától, hogy ne imádják vele a bálványokat. 17. És a mindenek Teremtőjéhez kezdett imádkozni, hogy az óvja meg őt az emberek gyermekeinek vétkeitől, és hogy az ő része ne legyen a gonoszság szerinti hibákba és tisztátalanságokba esés sorsa. 18. És amikor eljött a magvetés ideje, hogy elvessek a magokat a földbe, mind kimentek együtt, hogy megvédjék a magokat a hollóktól, és Ábrám is kiment velük, és a fiú tizennégy éves volt. 19. És egy egész fellelegnyi

holló jött, hogy felfalja a magokat, és Ábrám eléjük futott, hogy találkozzon velük, mielőtt a földre szállnak, és mielőtt leszálltak volna a földre és felfalták volna a magokat, kiabált nekik, mondván: "Ne szálljatok le: térjete vissza oda, ahonnan jöttetek" és azok visszatértek. 20. És őmiatta a hollók felhője hetvenszer fordult vissza aznap, és az összes holló közül egyetlen egy sem szállt le a földek egész területén, ahol csak Ábrám megjelent. 21. És mindazok, akik a földeken vele voltak, látták őt kiáltozni, és látták, hogy minden holló visszafordult, és az ő neve naggyá lett a káldok egész földjén. 22. Abban az évben mindenki, aki vetni szeretett volna, hozzá ment, és velük ment, amíg a vetés ideje tartott: így bevetették a földjeiket, és abban az évben elég gabonát gyűjtöttek házaikba és ettek és megelégedtek. 23. És az ötödik (év)hét első évében Ábrám segített azoknak, akik az ökrök szerszámaikat készítették, a fafaragó ácsmestereknek, és csináltak egy tartóedényt fából a föld fölé az eke alvázával (tartószerkezete) szemben azért, hogy a gabona arra kerüljön, és onnan essenek le a magvak az ekevasak közé, így elrejtődve a földben, és többé nem kellett félni a hollóktól. 24. És ezen a módon készítettek (vetőgépet) a földön minden eke szerkezetéhez, és bevetették és felszántották az összes földeket akképpen, ahogy Ábrám megadta nekik, és többé nem féltek a madaraktól.

12 1. És történt a hatodik (év)hétben, annak a hetedik évében, hogy Ábrám szólt Terah-hoz, az ő atyjához, mondván: "Apám!" 2. És az mondta: "Íme, itt vagyok fiam", és ő mondta: "Mit segítettetek nekünk és mit nyertünk ezektől a bálványoktól, amelyeket imádsz;

És amelyeknek tisztességet adsz (melyek előtt leborulsz)?

3. mivel szellem nincs bennük,

Néma alakok és a szív félrevezetői.

Ne imádd hát őket:

4. Az egek Istenét imádd,

aki esőt ad és harmatot, ami leszáll a földre

És mindent Ő cselekszik a földön,

És mindent teremtett az Ő szavával,

És minden élet Tőle van.

5. Miért imádsz olyan dolgokat amelyekben nincs szellem?

Hiszen ezek emberi kezek munkái,

a vállaidon tudod vinni őket,

és nem tudnak neked segíteni,

hanem mélységes szégyenére vannak az ő készítőiknek,

és szívük félrevezetője azoknak, akik imádják őket:

Ne imádd azokat!

6. Erra az apja azt mondta neki: Ezt én is tudom, fiam, de mint tehetnék azok ellen, akik rávesznek, hogy előttük (bálványok előtt) szolgáljak? 7. Ha elmondom nekik az igazságot, megölnék engem; mert ragaszkodik a lelkük ahhoz, hogy imádják és megbecsülik azokat. Maradj csendben, fiam, nehogy megöljenek téged!" 8. Ezeket a szavakat elmondta a két fitestvérenek, és megharagudtak rá, és ő csendben maradt. 9. A negyvenedik jubileum alatt, a második (év)hetében, annak hetedik évében Ábram magához vette a feleségét, akinek neve Sári, az apjának a lányát, és a felesége lett. 10. Hárán, a fitestvére feleséget vett magának a harmadik (év)hét harmadik évében, és fiút szült ennek a (év)hétnek a hetedik évében és Lótnak nevezték. 11. És Nakhor is, az ő fitestvére feleséget vett magának. 12. És Ábrám életének hatvanadik évében, a negyedik (év)hétben, annak negyedik évében Ábrám felkelt éjszaka, és felgyújtotta a bálványok házát, és elégetett mindent, amik a házban voltak, és egyetlen ember sem tudott róla. 13. És azok felkeltek éjjel, és megpróbálták megmenteni az isteneiket a tűz közepéből. 14. Hárán sietett, hogy megmentse azokat, de a lángok körülvették és megégett a tűzben, és meghalt a káldok Urjában Terah, az ő apja előtt, és eltemették Urban, a káldok városában. 15. És Terah kivonult a káldeai Urból, ő és fiai, hogy Libanon és Kánaán földjére menjen, és letelepedett Háránban, és Ábrám Terah-val, az ő apjával lakott Háránban két évhéig. 16. A hatodik (év)hétben, annak ötödik évében Ábrám egész éjszaka virrasztott a hetedik hónap újholdján, (azért) hogy megfigyelje a csillagokat estétől reggelig, azért, hogy megtudja, milyen lesz az év az esők szempontjából, és egyedül virrasztott és figyelt. 17. És egy gondolat jutott a szívébe, és mondta: A csillagok összes jelei és a hold jelei és a Napé az Úr kezében vannak. Miért akarom kikutatni (azokat)?

18. Ha úgy kívánja, esőt fakaszt, reggel és este;

És ha úgy akarja, visszatartja,

És mindenknek az Ő kezében vannak.

19. És imádkozott azon az éjszakán, mondván:

"Istenem, Mindenható Isten, egyedül Te vagy az én Istenem,

És Téged és a te uralmatat választottam.

Te alkottál mindent,

és minden a Te kezed munkája.

20. Ments ki engem a gonosz szellemek kezéből, amelyek uralkodnak az emberek szívének gondolatai fölött,

És ne engedd meg nekik, hogy félrevezessenek Tőled, Istenem,

És hadd legyek a Tiéd én és az én magom örökre,

Hogy soha ne járjunk tévúton, mostantól fogva mindörökké."

21. És azt mondta: "Visszatérjek-e a káldeai Urba azokhoz, akik felkerestek, hogy térjek vissza hozzájuk, vagy maradjak ezen a helyen? Mutasd meg, melyik út helyes Teelőtted, add a te szolgád kezébe, hogy beteljesítse (azt) és hogy ne járjak a szívem csalárdságában, Óh Istenem!" 22. És mikor befejezte a beszédét és imádságát, íme az Úr szava elküldetett hozzá rajtam keresztül, mondván: "Menj ki a te földedből és a te rokonságodból és atyád házából a földre, amelyet mutatok neked, és nagy és számos néppé teszek téged."

23. És megáldalak téged,

És nagygyá teszem a neved,

És áldott leszel a földön,

És Benned megáldatik a föld minden családja,

És megáldom azokat, akik megáldanak

És megátkozom, akik megátkoznak.

24. És Istened leszek neked és fiadnak, és fiad fiának, és minden magodnak: Ne félj, mostantól fogva és a föld minden nemzedékében Én vagyok Istened. 25. Az Úr Isten pedig szólt: "Nyisd meg az ő száját és füleit, hogy érthessen és szólhasson szájával azon a nyelven, amely fel lett fedve (megadva, átadva)"; mert megszűnt az (a nyelv) az emberek minden fiainak szájából (Bábel) bukásának napja óta. 26. És megnyitottam az ő száját, és füleit és ajkait, és elkezdtem vele héberül beszélni, a teremtés nyelvén. 27. Majd vette apái könyveit, és azok héber nyelven íródtak, és lemásolta azokat, majd attól kezdve elkezdte tanulmányozni azokat, és én tudtára adtam, amit magától nem tudott (megérteni), és a hat esős hónap alatt tanulmányozta azokat. 28. És történt a hatodik (év)hét hetedik évében, hogy beszélt az apjával, és közölte, hogy elhagyja Háránt, hogy Kánaán földjére menjen, hogy megnézzé azt, majd visszatérjen.

29. Terah, az ő atyja pedig azt mondta neki: Menj békével:

Az örökkévaló Isten egyengesse utadat!

Az Úr legyen veled, és védjen meg minden gonosztól,

és adjon neked kegyelmet, irgalmat és támogatást mindenki előtt,

és az emberek fiai közül egy se vehessen erőt rajtad, hogy ártson neked;

menj békével!

30. És ha olyan földet találsz, amely kedves a te szemeid előtt a letelepedésre, akkor jöjj és vigyél engem is magaddal, és vigyed Lótót is magaddal, Háránnak, a te testvérednek fiát, mintha a saját fiad lenne: Az Úr legyen veled. 31. És Náhor, a testvéred velem marad, amíg visszatérsz békességgel, és akkor veled megyünk majd mindnyájan.

13 1. Ábrám pedig elindult Háránból Kánaán földjére, és magával vitte Sárait, a feleségét, és Lótót, a testvérének Háránnak fiát, és Asshurhoz érkezett, és tovább haladt Sekem-ig, és egy magas tölgynél letáborozott. 2. És látta, és íme, az a föld nagyon kellemes volt Hamath bejáratától a magas tölgyig. 3. És az Úr így szólt hozzá: "Neked és magodnak adom ezt a földet!" 4. És épített ott egy oltárt, és égőáldozatot mutatott be azon az Úrnak, aki megjelent neki. 5. Majd onnan a hegy felé vette az irányt.... nyugat felől Bétel és keletről Ai, és ott verte fel a sátorát. 6. És látta, hogy az a föld tágas és jó, és minden megtermett azon, szőlők, fügek, gránátalmák, tölgyek és magyal, terebintusok és olajfák, cédrusok, ciprusok, datolyák, a mező minden fája, és a hegyekből víz fakadt. 7. És áldotta az Urat, aki kivezette a káldbeli Urból, és aki elhozta erre a földre. 8. És a hetedik (év)hét első évében, az első hónap újholdnapján oltárt épített a hegyen és segítségül hívta az Úr nevét, mondván:

"Te, az örökkévaló Isten vagy az én Istenem." 9. És égőáldozatot ajánlott fel az oltáron az Úrnak, hogy vele legyen és ne hagyja el egész életében. 10. És elindult onnan és déli irányban haladt, és Hebron-hoz jutott, Hebront pedig akkor építették és két évig lakott ott, majd továbbment (onnan) dél földjére, Bealoth-hoz, és éhínség volt azon a földön. 11. A (év)hét harmadik évében Ábrám Egyiptomba ment és ott lakott öt évig, mielőtt a feleségét elvették tőle. 12. Az egyiptomi Tanais abban az időben épült, hét évvel Hebron után. 13. Történt pedig, hogy amikor a Fáraó elvette Sárait, Ábrám feleségét, az Úr lesújtott a Fáraóra és házanépére nagy dögvésszel Sárail, Ábrám felesége miatt. 14. És Ábrám megáldatott gazdagon sok juhokkal és barmokkal és szamarakkal, lovakkal és tevékkel és szolgálkkal és szolgálókkal, és ezüsttel és arannyal bőségesen. És Lót, a testvérének fia is gazdag lett. 15. A Fáraó visszaadta Sárait, Ábrám feleségét, és elküldte Egyiptom földjéről, és arra a helyre utaztak, ahol kezdetben felverték sátraikat, az oltár helyére, keletről Ai és nyugat felől Bétel, és áldotta az Urat, az ő Istenét, aki visszahozta erre a helyre békében. 16. A negyvenegyedik jubileum első hetének harmadik évében történt, hogy visszatért erre a helyre, és égőáldozatot ajánlott fel, és segítségül hívta az Úr nevét, mondván: "Te, a magasságos Isten (El 'Elyon) vagy az én Istenem örökkön örökké. 17. Ennek az (év)hétnek a negyedik évében Lót elvált tőle, és Sodomába ment lakni, és a sodomai férfiak kimagaslóan bűnösök voltak. 18. És bánkódott szívében, hogy testvérének a fia elválasztotta tőle; mert (Ábrámnak) nem voltak gyerekei. 19. Abban az évben, amelyben Lótot foglyul ejtették, az Úr szólt Ábrámnak, miután Lót elválasztotta tőle, ennek az (év)hétnek negyedik évében, mondván: "Emeld fel szemeidet arról a helyről, ahol lakozol, északra és délre és nyugatra és keletre. 20. Mert minden földet, amit látsz, neked és a te magodnak adok örökre, és olyanná teszem a te magod, mint a tenger homokja: hogy bár egy ember megszámlálhatja a föld porát, de a te magod megszámlálhatatlan lesz. 21. Kelj fel, járd (be e földet) hosszában és szélében, és tekints meg mindent; mert a te magodnak fogom adni azt." És elment Ábrám Hebronba, és ott lakozott. 22. És ebben az évben eljött Khédorlaomer, Elám királya, és Ampráfel, Shinar királya, és Ariokh, Sellasar királya, és Tergal, a nemzetek királya, és levágták Gomora királyát, és Sodoma királya elmenekült, és sokan elestek sebek által a Siddim völgyében, a Sós-tenger mellett. 23. És elfogták Sodomát és Ádámot és Zeboimot, és foglyul ejtették Lótot, Ábrám testvérének fiát is, és minden vagyonát, és Dánba mentek. 24. És egy (ember), aki megszökött, eljött Ábrámhoz és elmondta, hogy az ő testvérének fiát foglyuk ejtették, és (Ábrám) felfegyverezte az ő házának szolgálait... 25. ... Ábrámért, és az ő magjáért, az első zsengék tizedét az Úrnak, és az Úr elrendelte örök rendelésül, hogy adják azt a papoknak, akik szolgálnak Őelőtte, hogy birtokolják azt örökké. 26. És erre a törvényre nézve nincs a napoknak határa (lejárati ideje); mert Ő elrendelte a nemzedékeknek örökké, hogy adjanak mindenből tizedet az Úrnak, a magból és a borból és az olajból és a marhából és a juhból. 27,28. És Ő adta (azt) papjainak, hogy örömmel egyenek és igyanak Őelőtte. És Sodoma királya eljött hozzá (Ábrámhoz), és meghajolt előtte, és mondá: 'Mi Urunk Ábrám, add nekünk az embereket, akiket kiszabadítottál, de a zsákmány legyen a tiéd.' 29. És Ábrám mondá neki: "Felemelem kezeimet a Magasságos Istenhez, hogy egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, nehogy azt mondjad: 'Én gazdagítottam meg Ábrámot'; semmi egyebet, csupán amit a fiatal férfiak meettek, és ama férfiak részét, akik velem jöttek: Áner, Eskhol és Mamré. Ezek vegyék el az ő részüket."

14 1. Ezen dolgok után, ennek az évhétnek a negyedik évében, a harmadik hónap újholdján, az Úr szava lőn Ábrámhoz egy álomban, és mondá: 'Ne félj, Ábrám; én vagyok a te védelmeződ, és a te jutalmad igen bőséges lesz.' 2. És ő válaszolta: 'Uram, Uram, mit adnál nekem, látván, hogy gyermek nélkül járok, és Maseq fia, az én szolgálóm fia, a damaszkuszbeli Eliézer: ő lesz az örökösöm, és nekem nem adtál magot.' 3. És mondá az Úr: 'Ez (az ember) nem lesz a te örökösöd, hanem aki a te saját ágyéködből fog jönni; az lesz a te örökösöd.' 4. És Ő kivívte őt, és mondá neki: 'Nézz az ég felé és számold meg a csillagokat, ha képes vagy megszámlolni.' 5. És ő (Ábrám) az égre nézett, és megpillantotta a csillagokat. És Ő mondá neki: 6. 'Így lesz a te magod.' És ő hitt az Úrnak, és tulajdonították neki igazságosságnak. 7. És Ő mondá neki: 'Én vagyok az Úr, aki kihozott téged a káldok (városából) Urból, hogy neked adjam a kánaániták földjét, hogy birtokoljad örökké, és Istened leszek és a te magodnak teutánad.' 8. És ő mondá: 'Uram, Uram, miről tudhatom meg, hogy öröklöm (azt)?' 9. És így szólt hozzá: "Hozz nekem egy három esztendő üszőt, és egy három esztendő kecskét, és egy három esztendő juhot, egy gerlicét és egy galambot." 10. És elhozta ezeket mind a hónap közepén, és letelepedett Mamre tölgyesénél, amely Hebron közelében van. 11. És oltárt épített ott, és feláldozta mindezeket; és vérüket az oltárra öntötte, és kettéhasította ezeket középen, és (a két felet) egymással átellenben fektette, de a madarakat nem hasította ketté. 12. És madarak szálltak le a (feldarabolt) részekre, és Ábrám elüldözte őket, és nem

engedte, hogy a madarak hozzájuk érjenek. 13. És történt, mikor a nap lement, hogy elragadtatás fogta el Ábrámot, és lám! nagy sötétség iszonya jött rá, és így szóltak Ábrámhoz: 'Biztosan tudjad, hogy a te magod idegen lesz azon a földön, ami nem az övé, és fogságba fogják vinni, és nyomorgatják őket négyszáz évig. 14. És azon a nemzeten, akiknél fogságban lesznek, szintén ítéletet teszek, és azt követően nagy vagyonnal fognak onnan kijönni. 15. És te elmégy a te atyáidhoz békességben, és eltemetnek jó öregkorban. 16. De a negyedik generációban vissza fognak térni ide; mert az Emoreusok bűnei még nem teljesek.' 17. És felébredt az ő alvásából, és felkelt, és a nap (már) lement, és láng volt ott, és íme!, egy kemence füstölt, és a tűznek lángja áthaladt a részek között. 18. És azon a napon az Úr szövetséget kötött Ábrámmal, mondván: 'A te magodnak fogom ezt a földet adni, Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig, a Keneusokat, a Kenizeusokat, a Kadmoneusokat, a Perizeusokat, és a Refaimot, a Phakoreusokat, a Hiveusokat, és az Emoreusokat, és a Kananeusokat, és a Girgazeusokat, és a Jebuzeusokat. 19. És eltelt a nap, és Ábrám felajánlotta a részeket, és a madarakat, és a gyümölcs felajánlásait, és az ital felajánlásait, és a tűz elnyelte ezeket. 20. És azon a napon szövetséget kötöttünk Ábrámmal, ahogy szövetséget kötöttünk Noéval ebben a hónapban; és Ábrám megújította magának az ünnepet és szertartást örökre szólóan. 21. És Ábrám örvendezett, és mindezen dolgokat elmondta Szárainak, az ő feleségének; és hitte, hogy lesz magja, de Szárai nem esett teherbe. 22. És Szárai tanácsolta az ő férjét, Ábrámot, és mondá neki: 'Menj be Hágárhoz, az egyiptomi szolgálóhoz: talán magot szerzek neked őáltala.' 23. És Ábrám hallgatott az ő feleségének, Szárainak szavára, és mondá neki, 'Így legyen.' És Szárai fogta Hágárt, az ő szolgálóját, az Egyiptomit, és adta őt Ábrámnak, az ő férjének feleségül. 24. És Ábrám bement hozzá, és Hágár fogant és szült neki egy fiat, és Ábrám nevezte az ő nevét Ismáelnek, ennek az évhétnek az ötödik évében; és ez volt Ábrám életének nyolcvanhatodik esztendeje.

15 1. És ennek a jubileumnak a negyedik évhetének ötödik évében, a harmadik hónapban, a hónap közepén, Ábrám megünnepelte a gabonaaratás első zsongójának ünnepét. 2. És új terményeket ajánlott fel az oltáron, a termés első zsongóit, az Úrnak, egy üszőt és egy kecskét és egy juhot az oltáron égő áldozatként az Úrnak; az ő gyümölcs áldozataikat és az ő ital áldozataikat ajánlotta fel tömjénnel az oltáron. 3. És az Úr megjelent Ábrámnak, és mondá neki: 'Én vagyok a Mindenható Isten; járv én előtted, és légy tökéletes. 4. És megkötöm az én szövetségemet köztem és közted, és felette igen megsokasítalak téged.' 5. És Ábrám leborult az ő arcára, és Isten beszélt vele, és mondá: 6. 'Íme az én rendelésem veled van, és sok nemzetnek apja leszel. 7. Ne nevezzék a te neved többé Ábrámnak, hanem legyen ezentúl, és örökké, Ábrahám. Mert sok nemzetnek apjává tettelek téged. 8. És igen nagyra teszek, és nemzetekké teszek, és királyok fognak tőled származni. 9. És megalapozom az én szövetségemet köztem és közted, és a te magoddal teutánad, az ő nemzedékeiken át, örökkévaló szövetséggé teszem, hogy Istened legyek neked, és a te magodnak te utánad. 10. A földet, ahol jövevény voltál, Kánaán földjét, birtokolhatod majd örökké, és én leszek az ő Istenük.' 11. És mondá az Úr Ábrahámnak: 'Te pedig őrizd meg a szövetségemet, te és a te magod teutánad: minden férfi körülmetéltessék közöttetek, és metéljétek körül a ti előbőrötöket, és örök szövetségnek jele legyen az köztem és közted. 12. Közöttem és közöttetek. És a gyermeket a nyolcadik napon metéljétek körül, minden férfit a ti nemzedékeiteken át, aki a házában született, vagy akit pénzért vásároltok bármilyen idegentől, akit szereztek, de nem a te magodból való. 13. Aki a házában született, biztosan körülmetéltessék, és akiket pénzért vettél, körülmetéltessenek, és az én szövetségem legyen a ti húsothokban örökkévaló rendeletül. 14. És a körülmetéletlen férfi, aki nincs körülmetélve az ő előbőrének húzában a nyolcadik napon, az a lélek kivágassék az ő népéből, mert megszegte az én szövetségemet.' 15. És Isten mondá Ábrahámnak: 'A feleséged, Szárai, ne legyen többé Szárainak nevezve, hanem Sára legyen az ő neve. 16. És meg fogom áldani, és általa adok néked fiat, akit megáldok, és nemzetté lesz, és nemzetek királyai fognak tőle származni.' 17. És Ábrahám arcára borult, és örvendezett, és mondá az ő szívében: 'Vajon születhet-e gyermeke annak, aki száz éves, és kihordhatja-e Sára, aki kilencven éves?' 18,19. És mondta Ábrahám Istennek: 'Ó, bárcsak Ismáel élhetne előtted!' És Isten mondá: 'Bizony, és Sára szintén szül néked egy fiat, és nevezd az ő nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet ővele, örökkévaló szövetségként, és az ő magjának őutána. 20. És Ismáélért is meghallgattalak, és íme megáldom őt, és nagyra teszem, és felettébb megsokasítom; tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy nemzetté teszem. 21. De az én szövetségemet Izsákkal hozom létre, akit Sára fog néked szülni, ezekben a napokban, a következő évben.' 22. És elvégzé a beszélgetését ővele, és felment Isten Ábrahámtól. 23. És Ábrahám úgy tett, ahogy Isten mondá neki, és vevé Ismáelt, az

ő fiát, és mindenkit, aki az ő házában született, és akiket a pénzén vett, minden férfit az ő házában, és körülmetélte az ő előbőrük húsát. 24. És ugyanazon a napon lett Ábrahám körülmetélve, és minden férfi az ő házában, és mindenki, akit a pénzén vett az idegen gyermekétől, vele együtt lett körülmetélve. 25. Ez a törvény minden nemzedékre áll örökké, és nincs körülmetélés más napon (a nyolcadik nap előtt), és nem lehet kihagyni egy napot sem a nyolc napból; mert ez örökkévaló rendelet, mely elrendeltetett és felíratott a mennyei táblákra. 26. És minden élő ember, aki előbőrének húsa nincs körülmetélve a nyolcadik napon, az ilyen nem tartozik a szövetség gyermekeihez, amit az Úr kötött Ábráhámmal, hanem a pusztulás gyermekeihez; sőt nincs is rajta semmi jel, hogy ő az Úré, hanem pusztulásra és a földről való kivészésre van rendelve, és a földből való kiirtásra, mert megszegte az Úr, ami Istenünk szövetségét. 27. Mert a jelenlét angyalai és a megszentelés angyalai is mind így lettek teremtvé megalkottatásuk napjától fogva, és Isten már a jelenlét angyalait és a megszentelés angyalait megelőzően megszentelte Izraelt, hogy Vele és az Ő szent angyalaival legyenek majd (együtt). 28. És utasítsd Izráel gyermekeit, és tartsák meg ennek a szövetségnek a jelét az ő nemzedékeikben örökkévaló rendeletként, és nem lesznek kiirtva a földről. 29. Mert a parancsolat egy szövetségért lett elrendelve, hogy Izrael minden gyermekei között örökké megtartsák. 30. Mert Ismáelt és az ő fiait és testvéreit, és Ézsaut nem vonzotta Magához az Úr, és (pusztán) amiatt, hogy ők Ábrahám gyermekei, nem választotta ki őket, mert jól ismerte őket, hanem Izraelt választotta, hogy az Ő népévé legyenek. 31. És Ő megszentelte és összegyűjtötte (Izraelt) az emberek minden gyermekei közül; mert sok nemzet és sok nép van, és mindegyik az Övé, és mindegyik fölé hatalommal felruházott szellemeket helyezett, hogy eltérítsék azokat Őtőle. 32. De Izráel fölé nem jelölt ki egy angyalt vagy szellemet sem, mert egyedül Ő az uralkodójuk, és Ő megőrzi őket és számon kéri őket az Ő angyalai és az Ő szellemei kezéből, és minden hatalmasságai kezéből, azért, hogy megőrizze őket és megáldja őket, és hogy az Övéi legyenek, és Ő az övék legyen mostantól fogva örökké. 33. És én most kijelentem neked, hogy Izráel gyermekei nem maradnak majd igazak ebben a rendelésben, és nem fogják körülmetélni az ő gyermekeiket e szerint a törvény szerint; mert az ő körülmetélkedésük húsában elhagyják az ő fiaik körülmetélését, és mindannyian, a Beliár fiai, körülmetéletlenül hagyják az ő fiaikat úgy, ahogy azok megszülettek. 34. És nagy harag lesz az Úrtól Izrael gyermekei ellen, mert elhagyták az Ő szövetségét, és elfordultak az Ő szavától, és ingerelték és káromolták, mivelhogy nem tartották meg ennek a törvénynek a rendeletét; mert úgy bántak az ő tagjaikkal (testrészeikkel), mint az idegen népek (pogányok), így tehát eltöröltetnek és kiirtatnak a földről. És nem lesz több bűnbocsánat vagy megbocsátás számukra [ahogyan kellene, hogy legyen megbocsátás vagy bűnbocsánat] ennek az örökkévaló eltévelyedésnek egyetlen bűnéért sem.

16 1. És a negyedik hónap újholdnapján megjelentünk Ábrahám előtt a Mamre tölgyénél, és beszéltünk vele, és elmondtuk neki, hogy fia fog születni feleségétől, Sárától. 2. És Sára elnevette magát, mert meghallotta, hogy ezeket a szavakat szóltuk Ábrahámnak, és mi megdorgáltuk és ő megijedt, és letagadta, hogy nevetett volna a szavaink hallatán. 3. És megmondtuk neki fiának nevét, mivel az ő neve el lett rendelve, és fel van írva a mennyei táblákon (azaz) Izsák. 4. És (hogy) egy adott időben, amikor visszatérünk hozzá, teherbe fog esni egy fiúval. 5. És ebben a hónapban az Úr végrehajtotta az ítéletét Sodomán, Gomorán, valamint Zeboimon és a Jordán egész vidékén, tűzzel és kénkövel égetve és pusztítva el (városaikat) mind a mai napig, ahogy kijelentettem neked minden tettüket, hogy gonoszak és felette bűnösök, és bemocskolták magukat és paráznaságokat követtek el (hús)testükben, és tisztátalanságokat cselekedtek a földön. 6. És hasonló módon fogja Isten végrehajtani ítéletét azokon a helyeken, ahol a szodomiták tisztátalansága szerint cselekszenek, Sodoma ítélete szerint. 7. De Lótot megmentettük; mert Isten megemlékezett Ábráhámról, és kiküldte őt (Lótot) a kárhoztatás közepéből. 8. Majd Lót és a lányai vétkeztek a földön, ahogy eddig senki az Ádám napjai óta; mert a férfi a lányaival hált. 9. És ímé, el lett rendelve és fel lett írva minden magjára vonatkozóan a mennyi táblákon, hogy el kell távolítani, ki kell gyomlálni őket, és a Sodoma ítéletéhez hasonló ítéletet kell végrehajtani rajtuk, és nem hagyni meg a férfi magjából semmit a földön az ítélet napjára. 10. Ebben a hónapban Ábrahám elindult Hebronból, és Kádes és Súr vidékére érkezett, és letelepedett a Gerar hegyén. 11. Az ötödik hónap közepén pedig továbbment onnan, és a Fogadalom (Eskü) Kútjánál lakozott. 12. Az Úr pedig meglátogatta Sárát a hatodik hónap közepén, és megcselekedte, amit mondott, és az asszony megfogant. 13. És a harmadik hónapban, a hónap közepén fiat szült, abban az időben, amelyet az Úr mondott Ábrahámnak, az első termés (zsengék) ünnepén megszületett Izsák. 14. És Ábrahám körülmetélte fiát a nyolcadik napon: Izsák volt az első, aki annak a szövetségnek megfelelően lett körülmetélve, amely örök időkre lett elrendelve. 15. A negyedik (év)hét hatodik évében eljöttünk

Ábrahámhoz, a Fogadalom (Eskü) Kútjához, és megjelentünk előtte [ahogy Sárának is megmondtuk, hogy visszatérünk hozzá, és fiat fog foganni (addigra)]. 16. És visszatértünk a hetedik hónapban, és Sárát várandósan találtuk], és megáldottuk őt (Ábrahámot), és kijelentettük neki mindazokat a dolgokat, amelyek el lettek rendelve felőle, hogy nem lát halált, amíg nem nemz még hat fiút, és látni fogja (őket) mielőtt meghal; de (hogy) Izsák fogja hordozni a nevét és magját: 17. És (hogy) minden fiának magva idegen (pogány) lesz, és számláltatnak a pogányok közé; de Izsák fiai közül az egyik szent maggá lesz, és nem számláltatik majd a pogányok közé. 18. Mert a Magasságos (sors) részévé fog válni, és minden magja Isten tulajdonává lett, hogy legyen az az Úrnak az (Ő) népe minden nemzet fölött, és hogy királysággá, papokká és szent nemzetté váljanak. 19. És tettük a dolgunkat, és kijelentettük Sárának mindazt, amit neki (Ábrahámnak) elmondtunk, és ők mindketten ujjongtak túláradó, hatalmas örömmel. 20. Ábrahám pedig oltárt épített ott az Úrnak, aki megmentette őt, és aki örvendezővé tette tartózkodása földjén, és ünnepelt örömmel abban a hónapban hét napon át, az oltár mellett, amelyet a Fogadalom (Eskü) Kútjánál épített. 21. És lombsátrakat készített magának és szolgálóinak ezen az ünnepen, és ő volt az első a földön, aki megünnepelte a sátorok ünnepét. 22. És ezalatt a hét nap alatt minden nap égőáldozatot vitt az oltárhoz az Úrnak, két ökröt, két kost, hét bárányt, egy bakkecskét engesztelő áldozatul, hogy vezekeljen azáltal saját magáért és magjáért. 23. És hálaáldozatként hét kost, hét gidát, hét bárányt és hét bakkecskét, és gyümölcsáldozataikat és italáldozataikat; és azok minden kövérjét elégette az oltáron, választott áldozatként az Úrnak jóillatul. 24. Reggel és este pedig illatos jóillatú anyagokat füstolt el: tömjént és galbánt, stacktét, nárdust, és mirhát, fűszereket, costumt; összesen hétfélét ajánlott fel, tört és kevert össze egyenlő arányban (és) tisztán. 25. És hét napon keresztül ünnepelte ezt az ünnepet, teljes szívéből és egész lelkével örvendezve, ő és vele mindazok, akik a házában voltak, és idegenek nem voltak vele, sem senki, aki ne lett volna körülmetélve. 26. És áldotta a Teremtőjét, aki alkotta (őt) a nemzedékében, mivel jókedve szerint teremtette; és mert Ő tudta és előre látta, hogy belőle hajt ki majd az igazságosság sarja az örökkévaló nemzedékekben, és belőle szent mag (származik), amely Ahhoz hasonlónak fog válni, aki mindeneket alkotott. 27. És hálát adott és örvendezett, és elnevezte ezt az ünnepet az Úr ünnepének, mint olyan örömet, mely elfogadható a Magasságos Isten előtt. 28. Mi pedig megáldottuk örökreszólóan, és minden magját őutána a föld minden nemzedékében, mert megünnepelte ezt az ünnepet annak (rendelt) idejében, a mennyei táblák tanúságának megfelelően. 29. Annakokáért el lett rendelve a mennyei táblákon Izraellel kapcsolatban, hogy ünnepeljék a lombsátrak ünnepét hét napon át örömmel, a hetedik hónapban, elfogadhatóan az Úr előtt – törvény ez minden nemzedékük számára, minden évre vonatkozóan. 30. És ezt illetően nincs időhatár; mert örök időkre parancsolat ez Izrael számára, hogy ünnepeljék meg és lakjanak sátrakban, tegyenek koszorúkat a fejükre, és vegyenek leveles ágakat és fűzfát a patak mellől. 31. Ábrahám pedig pálmaágakat vett és csinos fák gyümölcsét, és minden reggel körbejárta az oltárt az ágakkal hétszer [naponta], és örömmel dicsérte és hálát adott az ő Istenének mindenért.

17 1. A jubileum ötödik (év)hetének első évében Izsák el lett választva, és Ábrahám nagy lakomát készített a harmadik hónapban, azon a napon, mikor fia, Izsák el lett választva. 2. És Izmáel, az egyiptomi Hágár fia, Ábrahám az ő apja előtt volt azon a helyen, és Ábrahám örvendezett és áldotta Istent, mert megláthatta fiait, és nem halt meg gyermektelenül. 3. És megemlékezett az Ő szavaira, amelyeket mondott neki azon a napon, amelyen Lót elvált tőle, és örvendezett, mert az Úr magot adott neki a földön, hogy legyen örököse, és teli szájjal áldotta mindenek Teremtőjét. 4. És Sára látta Ismaelt játszani és táncolni, és Ábrahám örvendezését nagy örömmel, és féltékeny lett Ismaelre, és monda Ábrahámnak, "Úzd el ezt a szolgálót és a fiát; mert ennek a szolgálónak fia nem lesz örökös a fiammal, Izsákkal." 5. És ez a dolog nehéz volt Ábrahám szemében, az ő szolgálója és a fia miatt, hogy elküldje őket magától. 6,7. Isten pedig szólt Ábrahámnak: "Ne legyen nehéz a gyermek és a szolgáló dolga a te szemeid előtt; mindenben, amit Sára mondott neked, hallgass az ő szavaira, és cselekedd meg; mert Izsákban neveztetik a te magod. De ami ennek a szolgálónak a fiát illeti, nagy néppé teszem, mert a te leszármazottad." 8. És Ábrahám korán reggel felkelt, és vett kenyeret és egy tömlő vizet, és Hágár és fia vállára tette, és elküldte őket. 9. Az pedig elindult és Beérseba pusztájában vándorolt, és a tömlőben levő víz elfogyott, és a gyermek szomjazott, és nem volt képes tovább menni és összeesett. 10. És az anyja letette és otthagyta egy olívafa alatt, és távolabb ment és leült vele szemben, egy nyíllövésnyi távolságban, mert azt mondta magában: "Ne lássam a gyermekem halálát", és ültében sírni kezdett. 11. És Isten egyik angyala, a szentek közül egy, szólt hozzá, mondván: "Miért sírsz, Hágár? Felkelvén vedd a gyermekedet; mert Isten

meghallotta a te hangodat, és rátekintett a gyermekre."12. És (Hágár) felnyitotta szemét, és meglátott egy víz-forrást, és odament és megtöltötte tömlőjét vízzel, és inni adott a gyermeknek, és felkelt és továbbment Párán pusztája felé. 13,14. És a gyermek felnövekedvén íjász lett, és Isten volt vele, és az anyja feleséget vett neki Egyiptom lányai közül, az pedig fiút szült neki, és nevezték Nebaioth-nak; mert (Hágár) ezt mondta: "Az Úr közel volt hozzám, amikor segítségül hívtam."15. És történt a hetedik (év)héten, annak első évében, a jubileum első hónapjában, a hónap tizenkettedikén, hogy egy hang szólt az égből Ábrahámra vonatkozóan, hogy hűséges volt mindenben, amit Ő mondott neki, és szerette az Urat, és minden próbában hű maradt. 16. És Masztéma fejedelem eljött és szólt az Isten előtt, mondván: "Ímé, Ábrahám szereti a fiát Izsákot, és minden másnál jobban gyönyörűséget talál benne; Utasítsd, hogy ajánlja fel (Izsákot) az oltáron mint égőáldozatot, és meglátod, hogy megcselekszi-e ezt a parancsot, és megtudod, hogy hűséges-e mindenben, amiben próbára teszed őt. 17. Az Úr pedig tudta, hogy Ábrahám hűséges maradt minden megpróbáltatásban; amikor megpróbálta az ő hazája által, és éhínséggel, a királyok vagyonával, és ismét megpróbálta a felesége által, amikor az elvettetett (tőle), és a körülmételekkel; és megpróbálta Ismael és Hágár, az ő szolgája által, amikor elküldte őket. 18. És mindenben amiben [Isten] megpróbáltatta, hűségesnek találtatott, és lelke nem volt türelmetlen, és nem késlekedett cselekedni (akaratát); mert hűséges és az Urat szerető volt.

18 1,2. És Isten szólt hozzá: "Ábrahám, Ábrahám!"; és szól, "Ímé, itt vagyok." és (Isten) mondta: "Vedd a te kedves fiadat, akit szeretsz, Izsákot, és menj egy magas helyre, és áldozd fel az egyik hegyen, amelyet mutatok neked." 3. És korán reggel felkelt és felnyergeltette a szamarát, és magával vitte két emberét és Izsákot, a fiát, és fát hasogatott az égőáldozathoz, és háromnap járőföldre ment, és meglátott a távolban egy helyet. 4. És egy víz-forráshoz jutottak, és azt mondta a férfiaknak, "Maradjatok ezen a helyen a számmal, én és a fiú elmegyünk amoda, és miután imádkoztunk, visszatérünk hozzátok." 5. És vette az égőáldozathoz való fát, és tette Izsákra, az ő fiára, és a kezébe vette a tüzet és a kést, és együtt mentek arra a helyre. 6. Izsák pedig szólt az apjához, és mondta: "Apám;" és válaszolt: "Itt vagyok, fiam!" És mondta Izsák: "Íme itt van a tűz és a kés és a fa; de hol van a bárány az áldozathoz, apám?" 7. Ábrahám válaszolt: "Az Isten majd gondoskodik magának bárányról az égőáldozathoz, fiam." És közelebb értek az Isten hegyéhez. 8. És (mikor odaértek) oltárt épített és rátette a fát, és megkötözte Izsákot, az ő fiát, és az oltárra tett farakás tetejére helyezte, és kinyújtotta a kezét, hogy vegye a kést és levágja Izsákot, az ő fiát. 9. És ott álltam előtte és Masztéma fejedelem előtt, és az Úr szólt, "Mondd neki, hogy ne emelje fel kezét a fiúra, ne csináljon vele semmit, mert igazoltam immár, hogy féli az Urat." 10. És kiáltottam neki az égből, és mondtam: "Ábrahám, Ábrahám!" és megrettent és szólt: 11. "Ímé, itt vagyok!" És mondtam neki: "Ne emeld kezedet a fiúra, ne tégy vele semmit, mert most már megmutattam, hogy féled az Urat, és hogy nem tagadtad meg tőlem a te fiadat, a te elsőszülöttedet." 12. És Masztéma fejedelem megszégyenült; Ábrahám pedig felemelte a szemeit és látta, íme egy kos fennakadt ... a szarvánál fogva, és odament, elhozta és felajánlotta égőáldozatul a fia helyett. 13. És Ábrahám azt a helyet úgy nevezte: "Az Úr gondoskodott" (JHVH-Jireh), ezért mondják, hogy az Úr gondoskodó: és az (a hely) a Sion Hegye. 14. És az Úr nevében szólította Ábrahámot másodszor is az égből, azáltal, hogy bennünket megjelenésre készítetett (előtte), hogy beszéljünk hozzá az Úr nevében. És mondta:

15. "(Én) Magamra esküszöm, mondja az Úr,
amiért ezt a dolgot megcselekedted,
És nem tagadtad meg Tőlem a te fiad, a te szeretettedet,
Hogy megáldván megáldalak,
És megsokasítva megsokasítom magod,
mint a mennyek csillagai, és mint tengerpart homokját.
És magod bírni fogja ellenségei városait.

16. És a te magodban áldott lesz a föld minden nemzete;
mert engedelmeskedtél Hangomnak,

És mindenkinek megmutattam, hogy hűséges vagy Hozzám mindenben, amit mondtam neked:

Menj békével!" 17. És Ábrahám visszatért a férfiakhoz, és együtt felkerekedtek és Beér-sebába mentek, és Ábrahám a Fogadalom (Eskü) Kútjánál sátorozott. 18. És minden évben megünnepelte ezt az ünnepet, és az Úr ünnepének nevezte, és hét napon át örömmel ünnepelte, a hét napnak megfelelően, amelyeken elment, majd visszatért békességben. 19. És eszerint van elrendelve és felírva a mennyei táblákon Izraelre és magjára vonatkozóan az, hogy tartsák meg ezt az ünnepet hét napon, mint örömnak ünnepét.

19 1. És a negyvenkettedik jubileum első (év)hetének első évében Ábrahám visszatért és letelepedett Hebronnal szemben, Kirjath Arbánál, két évhétig. 2. És ennek a jubileumnak a harmadik (év)hetének első évében Sára életének ideje a végéhez ért, és meghalt Hebronban. 3. És Ábrahám gyászolta és eltemette, és mi megpróbáltuk őt [hogyan lássuk], hogy a szelleme türelmes-e, és nem volt zúgolódó szájának szavaiban; és türelmesnek találtuk ebben, és nem nyugtalankodott. 4. Mert a szellem békességével beszélt Heth fiaival, abból a célból, hogy adjanak neki helyet, ahol halottját eltemetheti. 5. És az Úr kedvessé tette őt mindazok előtt, akik látták őt, és szelíden kérte Heth fiait, és ők neki adták a kettős barlang földjét Mamréval szemben, Hebronban, négyszáz ezüstart. 6. És kérték mondván: Neked adjuk ingyen; de nem akarta a kezükből ingyen elfogadni azt, és megadta a helynek árát, a teljes pénzeszeget, és meghajolt előttük kétszer, és ezután eltemette halottját a dupla barlangban. 7. Sára életének ideje pedig százhuszonhét év volt, vagyis két jubileum és négy (év)hét és egy év: ezek Sára élete éveinek napjai. 8. Ez a tizedik próba, amelyben Ábrahám megpróbáltatott, és hűségesebbnek találtatott, türelmesnek szellemében. 9. És egy szót sem fűzött hozzá ahhoz a földjén terjedő szóbeszédhez, hogy ez az Isten azt mondta, hogy ő neki adja azt, és az ő magjának őtána, sőt még halottja eltemetéséhez is csak könyörgött egy helyért; mivel hűségesebbnek találtatott, és Isten barátjaként jegyeztetett fel a mennyi táblákon. 10. És az ezt követő negyedik évben feleséget vett fiának, Izsáknak, és annak neve Rebeka volt [Betuél lánya, aki Náhornak, Ábrahám fittestvérenek fia], Lábán nővére és Bethuél leánya; és Bethuél Melka fia volt, aki Náhornak, Ábrahám testvérenek volt a felesége. 11,12. És Ábrahám egy harmadik feleséget vett magához, akinek Keturah volt a neve, aki szolgálóinak lányai közül való, mert Hágár már Sára előtt meghalt. És Keturah hat fiút szült neki, ezek: Zimram, Jóksan, Medan, Midian, Isbak és Sua, két évhét leforgása alatt. 13. A hatodik (év)hétben, annak második évében pedig Rebeka két fiát szült Izsáknak, Jákobot és Ézsaut, és Jákob sima és egyenes ember volt, Ézsau szenvedélyes, és a mezők embere, és szőrös, és Jákob sátrakban lakott. 14. És a fiatalok növekedtek, és Jákob megtanult írni; de Ézsau nem tanult, mert ő a mezők embere és vadász volt, és hadakozást tanult, és minden cselekedete csupa vadság volt. 15. És Ábrahám Jákobot szerette, de Izsák Ézsaut. 16. És Ábrahám látta Ézsau cselekedeteit, és tudta, hogy Jákobban és a magjában kell majd nevezetnie; és hívta Rebekát, és rendeléseket adott neki Jákobra vonatkozóan, mert tudta, hogy ő (is) jobban szereti Jákobot, mint Ézsaut.

17. És (Ábrahám) mondta neki:

Lányom, vigyázz az én fiamra, Jákobra,
Mert ő lesz majd az én helyemben a földön,
És áldásként az ember fiai között,
És Shem minden magjának dicsőségére.

18. Mert tudom, hogy az Úr kiválasztja majd, hogy Tulajdon sorsrésze legyen, minden népek előtt, amelyek vannak a föld színén. 19. És Ímé, Izsák fiam Ézsaut szereti jobban, mint Jákobot, de látom, hogy te igazán szereted Jákobot. 20. Legyen még bőségebb a te kedvességed iránta, és szeretettel tartsd rajta szemeidet; mert ő áldássá lesz nekünk a földön mostantól fogva a föld minden nemzedékein keresztül.

21. Legyen a te kezed erős

És örvendezzen a szíved a te fiadban, Jákobban;
Mert jobban szerettem őt minden fiaimnál.
Áldott lesz örökké,
És magja betölti az egész földet.

22. Ha az ember meg tudja számlálni a föld homokszemeit,
akkor tudhatja az ő magját is megszámlálni.

23. És minden áldás, amivel az Úr megáldott engem és a magomat, mindenkor Jákobhoz és magjához fog tartozni. 24. És magjában áldatik meg az én nevem, és az én atyáim neve, Shem, Noé, Énok, Mahalalel, Énos, Seth és Ádám neve.

25. És ezek szolgálni fognak

hogyan lefektessék az egek alapjait,

És hogy megerősítsék a földet,

És megújítsanak minden világítótestet, amely van az égen.

26. És hívta Jákobot Rebekának, az ő anyjának szemei előtt, és megcsókolta és megáldotta, mondván: 27. "Jákob, szerelmes fiam, akit a lelkem szeret, áldjon meg Isten odafönről az égből, és adja az Ő áldásait neked, melyekkel megáldotta Ádámot, Énokot, Noét, és Shemet; és mindazt, amiről beszélt nekem, és

mindazt, amit megígért nekem, és tartsd meg téged és magodat örökké, amíg csak az ég napjai tartanak a föld felett. 28. És Masztéma szellemei (démonjai) nem fognak uralkodni rajtad vagy a te magod felett, hogy elfordítsanak az Úrtól, aki a te Istened mostantól fogva mindörökké. 29. És legyen az Úr Isten a te atyád, és te elsőszülött fia neki, és az emberek számára örökké. 30. Menj békével, fiam!" És mindketten együtt eltávoztak Ábrahám színe elől. 31. És Rebeka szerette Jákobot, teljes szívéből és lelkéből, sokkal jobban, mint Ézsaut; de Izsák Ézsaut szerette jobban, mint Jákobot.

20 1. És a negyvenkettedik jubileumban, a hetedik (év)hét első évében Ábrahám magához hívta Izmáelt és annak tizenkét fiát, és Izsákot és annak két fiát, és Keturah hat fiát, és fiaikat. 2. És megparancsolta nekik, hogy tartsák meg az Úr útjait; hogy igazságosan cselekedjenek, és mindegyik szeresse felebarátját, és ilyen módon viseljék magukat az emberek között; hogy mindannyian eszerint járjanak, és legyenek tekintettel másokra, hogy jogot és igazságosságot szolgáltassanak a földön. 3. Hogy körül kell metélniük fiaikat, annak a szövetségnek megfelelően, amit Ő kötött velük, és ne hajoljanak se jobbra, se balra attól az úttól, amit az Úr parancsolt nekünk; és hogy tartózkodjunk mindenféle paráznaságtól és tisztátalanságtól [és vessünk ki minden paráznaságot és tisztátalanságot magunk közül]. 4. És ha bármilyen nő vagy szolgáló paráznaságot követ el köztetek, égessék meg tűzzel, nehogy újra paráznaságot kövessenek el vele, szemeiket és szívüket követve; és ne engedjétek, hogy Kánaán leányai közül vegyenek maguknak feleségeket; mert Kánaán magja gyökerestül kiirtatik majd a földről. 5. És beszélt nekik az óriások (nefilim) ítéletéről, és a Sodomaiak ítéletéről, hogy gonoszágaik miatt lett rajtuk ítélet, és meghaltak a fajtalanságaik, tisztátalanságuk és közös romlottságuk miatt, a paráznaságon keresztül.

6. "És őrizzék meg magatokat minden paráznaságtól és tisztátalanságtól,
És a bűn minden szennyétől,

Nehogy átkozottá tegyétek a mi nevünket,

És egész életetek gúny tárgyává legyen,

És minden fiad kard martaléka,

És elátkozott legyél, mint Szodoma,

És minden maradékok, mint Gomora fiai.

7. Kérlek titeket, fiaim, szeressétek az eget Istenét

És ragaszkodjatok minden Ő parancsolataihoz.

És ne járjatok bálványaik és tisztátalanságaik után!

8. És ne csináljatok magatoknak öntött és faragott isteneket;

mert hiábavalóságok azok,

És nincs bennük szellem;

Mert emberi kezek munkái,

És mindenki, aki azokban bíz, a semmiben bíz.

9. Ne szolgáljátok őket, se ne imádjátok,

Hanem szolgáljátok a legmagaságosabb Istent, és folytonosan imádjátok Őt,

És vágyódjatok orcája után mindig,

És cselekedjétek egyenességet és igazságosságot Ő előtt,

Hogy örvendhessen feletted és neked adja az Ő könyörületét,

És reggeli és esti esőt küldjön,

És megáldja minden munkádat, amellyel munkálkods a földön,

És megáldja kenyeredet és vizedet,

És megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét,

És marháid csordáját és juhaid nyáját.

10. És áldására lesztek a földnek,

És a föld minden nemzete vágyódik majd utánatok,

És áldja a ti fiaitokat az én nevemben,

hogy éppoly áldottak legyenek, mint én.

11. És ajándékokat adott Izmáelnak és fiainak, és Ketura fiainak, és elküldte őket távol fiától Izsáktól, és mindenét Izsákra, az ő fiára hagyta. 12. És Ismael és fiai, és Ketura fiai, és azok fiai együtt mentek, és Párántól Babilon bejáratáig sátoroztak mind az egész földön, amely Kelet felé, a sivataggal szemközt fekszik. 13. És ezek egymással elvegyültek, és nevüket hívták araboknak és izmáelitáknak.

21 1. A jubileum hetedik (év)hetének hatodik évében Ábrahám hívta fiát, Izsákot, és meghagyta neki a következőket: "Megöregedtem, és nem tudom halálom napját, mivel betöltöttem napjaimat. 2. Ímé százhetvenkét éves vagyok, és életem minden napján megemlékeztem állandóan Istenünkről, és teljes szívemből kerestem Őt, és egyenesen jártam minden útján. 3. A lelkem gyűlölte a bálványokat, és megvetettem, akik szolgálják azokat, és szívből és szellememből figyeltem, hogy megcselekedjem az Ő akaratát, aki alkotott. 4. Ő az élő Isten, a Szent és Hűséges, Igaz mindenek felett, nincs Nála személyválogatás és ajándék-elfogadás; mert igazságos Isten, 5. és ítéletet hajt végre azokon, akik áthágják parancsolatait és megvetik szövetségét. Fiam, figyelj és cselekedd meg az Ő parancsolatait és rendeléseit és ítéleteit, és ne járj az utálatosságok után, a faragott képek és az öntött képek után. 6. És ne egyed meg az állatok és jószágok vérét, és semmilyen madárét, amely repked az égen. 7. És ha elfogadható engesztelő áldozatot akarsz, vágd le, és öntsd a vérét az oltárra, és az áldozat minden kövérjét finom liszttel tedd az oltárra, és a hús felajánlásra önts olajat, az italáldozattal együtt – áldozd és égesd el az oltáron, kellemes illatáldozatul Istennek. 8. És a békeáldozat kövérjét füstölögtessétek el az oltáron levő tűzön, a hájat pedig, amely a belsőrészeken van, és mindazt a hájat, amely a belsőrészeken van, és a veséket és a rajtuk levő hájat, továbbá a csípőkön levőt, a máj lebenyét a vesékkel együtt vegyétek ki. 9. És füstölögtessétek el az egészet, mint kellemes illatáldozatot az Úr előtt, a vele járó étel- és italáldozattal együtt, kellemes (illatáldozatul), a felajánlás kenyere (gyanánt) az Úrnak. 10. Az (áldozati) húst pedig egyétek meg aznap és a következő napon, és a nap ne menjen le a második napon addig, amíg meg nem eszitek, és semmi ne maradjon belőle a harmadik napon; mivel ez nem elfogadott [mert ez nincs jóváhagyva], és ne egyétek azontúl, és mindenki, aki ezután eszik, vétkezik maga ellen; mert így találtam megírva ősatyáim könyveiben és Énok szavaiban és Noé szavaiban. 11. És minden áldozatot sózz be, és ne hiányozzon a szövetség sója egyetlen áldozatodról sem az Úr előtt. 12. És az áldozat fáját illetően vigyázz, nehogy másfajta fát hozz az oltárhoz, hanem csak ezeket: ciprus, babér, mandula, fenyő, erdei fenyő, cédrus, balzsam, füge, olíva, mirtusz, babér, aspalathus. 13. Ezekből a fafajtákból tégy az áldozati adomány alá az oltárra, olyanokat, melyek megvizsgált külsejük, és ne tégy (arra) semmilyen hasadt vagy sötét fát, (de legyen) kemény és tiszta, hiba nélküli, ép és új növéssű, és ne tégy (arra) előregedett fát, [mivel kellemes illata elszállt] mivel ennek nincs már olyan illata, mint azelőtt. 14. Ezeken a fafajtákon kívül mást nem helyezhetsz (az oltárra), mert azok illata eloszlik, és szaguk nem száll fel jóillatként a mennybe. 15. Tartsd meg ezt a parancsolatot, és gyakorold, fiam, hogy helyesen viselkedj minden cselekedeteden. 16. És minden időben légy tiszta testedben, és fürödj meg vízben, mielőtt áldozni indulsz az oltárhoz, és mosd meg a kezeidet és a lábaidat, mielőtt az oltárhoz közelítesz; és amikor elvégezted az áldozatot, mosd meg újra a kezeid és a lábad. 17. És ne látszódjon vér se rajtad, se a ruhádon; figyelj, fiam, a vérré, legyél rendkívül figyelmes; fedd be azt porral. 18. És semmilyen vért ne fogyassz, mivel a vér a lélek; semmiképp ne egyél vért. 19. Ne fogadj el ajándékot semmilyen emberi vértől, amelyet ártatlanul ontottak, ítélet nélkül; mivel a kiontott vér az, amely bűnössé teszi a földet, a föld pedig nem tisztulhat meg az emberi vértől, csakis annak a vére által, aki kiontotta. 20. Ne fogadj el ajándékot vagy váltságot emberi vértől: vért vér fejében, hogy elfogadott légy az Úr, a Magasságos Isten előtt; mert Ő a jók védelmezője: hogy megőrződj minden gonosztól, és hogy Ő megmenthessen téged mindenfajta haláltól.

21. Látom, fiam,

Hogy az ember fiainak minden munkája bűn és gonoszság,

És minden cselekedetük tisztátalanság, utálat és szenny,

És nincs velük igazságosság.

22. Vigyázz, ne járj az útjaikon

És ne lépj ösvényeikre,

És ne cselekedj bűnt, mely halálra visz a Magasságos Isten előtt.

Különben Ő [elrejtí az orcáját előled

és] visszaad téged a te törvényteleniséged hatalmába,

és kigyomlál téged a földből, és a te magodat szintén az egek színe elől,

akkor eltöröltetik neved és magod az egész földről.

23. Fordulj el minden cselekedetüktől és tisztátalanságuktól,

És figyelj a Magasságos Isten parancsolataira,

És teljesítsd az Ő akaratát, és légy egyenes minden dolгодban.

24. És Ő megáld minden tetteidben,

És igazságosság palántáját sarjasztja belőled az egész föld színén, a föld minden nemzedékében,
És nevem és a te neved soha nem lesz elfeledve az eget alatt.

25. Menj, fiam békével. A magasságos Isten, az én Istenem és a te Istened erősítsen meg, hogy megcselekedd akaratát, És megáldja minden magod, és magod maradékát az örökkévalóság minden nemzedékén keresztül, az igazságosság összes áldásával, hogy áldás lehess az egész földön. 26. Izsák pedig örvendezve jött ki tőle.

22 1. És történt a negyvennegyedik jubileum első (év)hetében, annak a második évében, amely az az év, melyben Ábrahám meghalt, hogy Izsák és Ismael elindultak a Fogadalom Kútjától Ábrahámhoz, az ő apjukhoz, hogy megünnepeljék a hetek ünnepét - vagyis az aratás első zsongéjének ünnepét -, és Ábrahám örvendezett, hogy mindkét fia eljött. 2. Mert Izsáknak sok java volt Beér-sebában, és Izsáknak szokása volt, hogy elment és meglátogatta, majd visszatért apjához. 3. És azokban a napokban Ismael eljött az apjához, és mindketten megjelentek, és Izsák áldozatot ajánlott fel égő áldozatként, és az apja oltárán mutatta be azt, amelyet (Ábrahám) Hebronban készített. 4. És hálaáldozatot adott és örömmünnepet ült Ismaellel, a bátyjával: és Rebeka friss süteményeket készített új gabonából, és adta Jákobnak, a fiának, hogy vigye Ábrahámnak, az atyjának a föld első zsongéjából, hogy ehessen és áldja mindenek Teremtőjét, mielőtt meghal. 5. És Izsák is, Jákob keze által elküldte Ábrahámnak a hálaáldozat legjavát, hogy egyen és igyon.

6. És evett és ivott és áldotta a Magasságos Istent,
Aki alkotta a mennyet és a földet,
Aki mindenek javát készítette,
És adta azokat az emberek fiainak,
Hogy ehessenek és ihassanak és áldják Alkotójukat.

7. "És most hálát adok Neked, Istenem, mert megláttattad velem ezt a napot: íme, száz és hatvan és még tizenöt esztendő vagyok, öregember, aki betöltötte napjait, és minden napom békében telt. 8. Az ellenség kardja nem győzött le mindabban, amit Te adtál nekem és gyermekeimnek, életem minden napján egészen a mai napig. 9. Istenem, a Te könyörületed és a Te békéd legyen a Te szolgálodon és fiainak magján, hogy a Te választott népeddé lehessenek, és örökséged legyenek ők a föld minden nemzetei közül, mostantól fogva a föld nemzedékeinek minden napjain keresztül, minden korban." 10. És hívta Jákobot és mondta: "Fiam, Jákob, áldjon meg téged mindenek Istene, és erősítsen meg, hogy igazságosan cselekedj, és az Ő akaratát tedd Őelőtte, és válasszon el téged és a te magodat, hogy népévé legyél és örökségévé az Ő akaratának megfelelően mindenkor.

11. És fiam, Jákob, hajolj közel, és csókolj meg." És közel hajolt és megcsókolta, és az mondta:

"Áldott legyen az én fiam, Jákob
és a Magasságos Isten minden fiai, minden korban:
Isten adja meg neked az igazságosság magját;
És szenteljen meg a te fiaid közül némelyeket az egész földön;
Nemzetek szolgáljanak néked,
És minden nemzet meghajoljon a te magod előtt.

12. Légy erős az emberek előtt,
És gyakorolj hatalmat Seth minden magja felett.
Akkor a te útaid és fiaid útjai igazak lesznek,
Így szent nemzetté fognak válni.

13. A magasságos Isten adja meg neked mindazon áldásait,
Melyekkel engem megáldott,
És amivel megáldotta Noét és Ádámot;
nyugodjanak (az Ő áldásai) a te magod szent fején nemzedékről nemzedékre, örökké.

14. És tisztítson meg téged (az Úr) minden igazságtalanságtól és tisztátalanságtól,
hogy bocsánatot nyerj minden törvényszegésért; amelyet tudatlanságból elkövettél.

És Ő erősítsen meg téged,

és áldjon meg téged.

És kaphasd örökségül az egész földet,

15. És újítsa meg az Ő szövetségét veled.

Hogy legyél nemzetévé és örökrészévé minden korban,

És hogy Ő legyen neked és a te magodnak Istened, igazságban és becsületességben, a föld minden

napjaiban.

16. És én fiam, Jákob, emlékezz meg szavaimról,
És tartsd meg Ábrahámnak, a te atyádnak parancsolatait:
Válaszd el magad a nemzetektől,
És ne egyél velük:
És ne cselekedj az ő tetteik szerint,
És ne válj társukká;

Mivel azoknak tettei tisztátalanok,
És minden útjaik szenny és útálatosság és tisztátalanság.

17. A holtaknak ajánlják fel áldozataikat
És gonosz szellemeket imádnak,
És a sírok felett esznek,
És minden cselekedetük hiábavalóság és üresség.

18. Nincs szívük az értelemre,
És szemeikkel nem látják, min munkálkodnak,
És azt, hogy tévesen mondják egy darab fának: "Te vagy Istenem"
És a kőnek: "Te vagy Uram és szabadítóm."
[És azoknak nincsen szívük.]

19. És ami téged illet, fiam, Jákob,
A Magasságos Isten segítsen téged,
És a mennyek Istene áldjon meg,
És emeljen ki az ő tisztátalanságukból és minden tévedésükből.
20. Óvakodj attól, fiam Jákob, hogy feleséget végy Kánaán lányainak magjából;
Mert minden magja ki lesz irtva a földről.

21. Mivel - Hám törvényszegésének következtében - Kánaán vétett,
És minden magja ki lesz pusztítva a földről és minden maradéka is,
És semelyik tőle való nem lesz megmentve az ítélet napján.

22. És ami a bálványok imádoit és a pogányokat illeti

(b) Nem lesz reménységük az élők földjén;

(c) És nem lesz róluk megemlékezés a földön;

(c) mivel a Seolba szállnak le,

(d) és ítélet helyére mennek,

Ahogy Szodoma népe kipusztult a földről,
úgy pusztul ki mindenki, aki bálványokat imád.

23. Ne félj, fiam Jákob,
És ne rettegj, ó Ábrahám fia:

A Magasságos Isten őrizzen meg minden romlástól,
És mentsen meg a tévedés minden útjától.

24. Ezt a házat (népet) építettem magamnak, hogy nevemet helyezhessem rá a földön: [ez örökre neked és magodnak adatott], és Ábrahám házának fogják nevezni; és örökre neked és magodnak adatik; mert te fogod megépíteni a házam, és megszilárdítod nevemet Isten előtt örökre: a te magod és neved állni fog a föld minden nemzedékeiben." 25,26. És befejezte a parancsolatok átadását és az áldást. És ketten együtt feküdtek egy ágyon, és Jákob Ábrahámnak, az ő nagyapjának kebelén aludt, és hétszer megcsókolta, és szerette és szíve örvendezett felette. 27. És teljes szívéből megáldotta és így szólt: "A Legmagasságosabb Isten, Mindenek Istene és Teremtője, aki kihozott engem a káldok Urjából, hogy nekem adja ezt a földet örökre szóló örökségül, és hogy szent magot alapítsak – áldott legyen a Magasságos mindörökké." 28. És megáldotta Jákobot és mondta: "Az én fiamon, aki felett teljes szívemmel és szeretetemmel örvendezek, legyen a Te jóságod és kegyelmed, és az ő magja fölött mindig. 29. És ne hagyd el őt, és ne tedd őt semmivé mostantól fogva az örökkévalóság napjain keresztül, és a Te szemeid nyitva legyenek rajta és az ő magján, hogy megőrizd és megáldjad, és megszenteld őt a Te népedként örökségedül; 30. És áldd meg őt minden áldásaiddal mától fogva az örökkévalóság minden napján, és újítsd meg a Te szövetségedet és kegyelmedet vele és az ő magjával, minden Te jókedved szerint a föld összes nemzedékeiben.

23 1. És a szemeire tette Jákob két ujját, és áldotta az istenek Istenét, és befedte arcát, kinyújtotta lábát és elaludt örök alvással, és takarították az ő atyáihoz. 2. És mindezek ellenére Jákob (továbbra is) a kebelén feküdt, és nem tudta, hogy Ábrahám, az ő nagyapja meghalt. 3. És felébredt Jákob alvásából, és íme Ábrahám hideg volt, mint a jég, és (Jákob) így szólt: "Atyám, atyám!"; de az nem beszélt, és (Jákob) tudta, hogy meghalt. 4. És felkelt kebeléről, futott és elmondta Rebekának, az anyjának; és Rebeka elment Izsákhöz éjszaka, és elmondta neki; és együtt mentek és Jákob velük, és egy lámpás volt a kezében, és amikor bementek, Ábrahámot (ott) találták holtan. 5. És Izsák atyja arcára borult és sírt, és megcsókolta őt. 6. És nagy kiáltások voltak hallhatók Ábrahám házában, és fia, Izmáel felkerekedett, és atyjához Ábrahámhoz sietett, és sírt Ábrahám, az ő atyja felett, ő és Ábrahám egész házanépe, és felette igen sírtak, nagy sírással. 7. Izsák és Izmáel pedig, a fiai, eltemették a kettős barlangban [Makpéla], Sára, a felesége mellé. És siratták negyven napon át, háza népének minden tagja, és Izsák és Izmáel, és minden fiaik, és Ketura minden fia lakóhelyeiken; majd a gyász napjai Ábrahámért befejeződtek. 8. Három jubileumot és négy (év)hetet élt, száz és hetvenöt évet, és betöltötte életének napjait, jó öregségben, megelégedéssel. 9. Ugyanis az ősatyák napjai, életük ideje tizenkilenc jubileum volt; és az Özönvíz után kevesebb kezdett lenni, mint tizenkilenc jubileum, és megfogyatkoztak a jubileumok, és gyorsan öregedtek, és napjaiknak különböző csapások és útjaik gonoszsága miatt lett vége, Ábrahám kivételével. 10. Mert Ábrahám tökéletes volt minden tetteiben az Úrral, és igazságban élte le élete minden napját; de ímé mégsem töltött be négy jubileumot életében, és már megöregedett a gonoszság miatt, és bevégezte napjait. 11. És minden nemzedék, amely mostantól az ítélet nagy napjáig támad, hamar megöregszik majd, mielőtt két jubileum éveit megélné, és tudásuk elhagyja őket öregkoruk folytán [és minden ismeretük elvész]. 12. És azokban a napokban, ha egy ember másfél jubileum éveit megéri, azt mondják majd róla: "Hosszú időt ért meg, és napjai nagyobbik része fájdalom, bánat és szorongatás volt, és nincs békesség. 13. Mivel csapás csapást ér, sérelem sérelmet, nyomorúság nyomorúságot, rossz hírek rossz híreket, és betegség betegséget, és mindenféle ezekhez hasonló rossz ítélet (jön), egyik a másik után: betegség és bukás, hó, fagy, és jég, láz, meghűlések, kábultság, éhínség, és halál, kard, rabság, és minden fajta szerencsétlenségek és fájdalmak." 14. És mindezek eljönnek a gonosz nemzedékre, amely vétkezik a földön: cselekedeteik tisztátalanok, paráznák, szennyesek és utálatosak. 15. Akkor ezt mondják majd: "Az ősök napjai hosszúak voltak (ugyan), akár ezer évesek, és jó (napok) voltak; de ímé, a mi életünk napjai - ha az ember sokáig él - hatvan és még tíz esztendő, és ha erős valaki, akkor nyolcvan év, és azok gonosz (napok), és nincs békesség e gonosz nemzedék napjaiban." 16. És abban a nemzedékben a fiak elítélik atyáikat és véneiket bűneikért és igazságtalanságukért, és szájuk beszédéért és a nagy gonoszságokért, amelyeket elkövettek, és a szövetségtől való elpártolásuk miatt, amelyet az Úr kötött köztük és Öközte, hogy megtartsák és cselekedjék az Ő parancsolatait, rendeleteit és minden törvényét, anélkül, hogy jobbra vagy balra térnének attól. 17. Mert mindenk gonoszul cselekedtek, és minden száj romlottságot beszél, és minden munkájuk tisztátalanság és utálatosság, és minden útjaik szenny, tisztátalanság és pusztulás. 18. Ímé a föld el lesz pusztítva az ő tetteik miatt, és nem lesz a szőlőnek magja, sem olaj; mert cselekedeteik mind hűtlenek, és mind együttesen el lesznek törölve, vadállatok és marhák és madarak, és a tenger minden halai, az emberek fiai miatt. 19. És küzdeni fognak egyik a másikkal, a fiatal az öreggel, és az idős a fiatallal, a szegény a gazdaggal, a kicsiny a hatalmassal, a koldus a fejedelemmel, a törvény és a szövetség miatt; mert elfelejtették a parancsolatokat és a szövetséget, az ünnepeket, a hónapokat, a Sabbatokat, a jubileumokat és minden ítéleteket. 20. És kard és a háborúság lesz, hogy visszatérítse őket az útra; de nem fognak visszatérni, amíg sok vér nem ontatik a földön, egymás által. 21. És azok, akik megmenekülnek, nem fognak megtérni gonoszságukból az igazságosság útjára, hanem mind felmagasztalják majd sajátmagukat megtévesztésül és gazdagodás céljából, hogy elvehessék mindazt, ami a felebarátjuké, és szólítják majd a nagy Nevet, de nem hűségben és igazságosságban, és tisztátalanságukkal és utálatosságuk undorával beszennyezik a Szentek Szentjét. 22. És nagy büntetés következik eme nemzedék tetteire az Úrtól, aki kiszolgáltatja őket a kardnak, ítéletnek, rabságnak, fosztogatásnak és pusztulásnak. 23. És feltámasztja ellenük a pogányok bűnöseit, akikben nincs sem irgalom, sem szánalom, és nem tisztelik senki személyét, sem öreget, sem fiataalt, senkit sem, mert gonoszabbak és erősebbek a rossz cselekvésére, mint az emberek minden fiai.

És erőszakot cselekednek Izrael ellen és vétkeznek Jákob ellen,

És sok vér fog folyni a földön,

És senki nem fogja azokat összegyűjteni és eltemetni.

(És nem lesz senki, aki összegyűjtse, és senki, aki eltemesse (azokat).)

24. Azokban a napokban fennhangon kiáltanak,

És könyörögnek és imádkoznak, hogy megmenekülhessenek a bűnösök kezétől, a pogányoktól;
De senki nem menekül meg.

25. És a gyermekek feje fehér lesz ősz hajuktól,

És a háromhetes gyermek olyan öregnek néz majd ki, mint egy százéves ember,
És természetük megrontatik nyomorúság és zsarnokság által.

26. És azokban a napokban a fiak elkezdik tanulmányozni a törvényt,

És kutatják a parancsolatokat,

És visszatérnek az igazságosság útjára.

27. És a napok elkezdenek gyarapodni és sokasodni az emberek azon fiai között,

Míg napjaik közel ezer évet tesznek majd ki.

És még nagyobb lesz számuk, mint az elődök napjainak száma (azelőtt).

28. És nem lesz öreg ember,

Sem olyan, aki napjait bevégezi,

Mivel mind olyanok lesznek, (mint) gyermekek és ifjak.

29. És betöltik minden napjukat, és élnek békességben és örömben,

És nem lesz sem Sátán, sem semmilyen gonosz romboló;

Mert minden napjaik áldás és gyógyulás napjai lesznek.

30. És abban az időben az Úr meggyógyítja szolgálait,

És felkelnek és nagy békét látnak majd,

És kiűzik ellenfeleiket.

És az igazak látják (ezt) és hálát adnak,

És örömmel örvedeznek örökkön örökké,

És látni fogják minden ellenségük ítéletét és átkát.

31. És csontjaik a földben nyugszanak majd,

És szellemeik mérhetetlenül ujjonganak,

És tudni fogják, hogy az Úr az, aki végrehajtja az ítéletet,

És kegyelmet tanúsít százakon és ezreken, és mindazokon, akik szeretik Őt

32. Te pedig, Mózes, írd le ezeket a szavakat; mert így vannak megírva, és ők feljegyezik (azokat) a mennyei táblákon bizonyságul a nemzedékeknek, mindörökre.

24 1. És Ábrahám halálát követően történt, hogy az Úr megáldotta Izsákot, a fiát, és ő elhagyta Hebront, és elment és lakozott a Látomás Kútjánál ennek a jubileumnak a harmadik [év] hetének első évében, 2. És a negyedik (év)hét első évében éhínség támadt a földön, az első éhínség mellett, amely Ábrahám napjaiban volt. 3. És Jákob lencse levest készített, és Ézsau éhesen érkezett a mezőről. És így szólt Jákobhoz, fitestvérehez: "Adj nekem ebből a vörös levesből!" És Jákob mondta: "Add el nekem az [a legidősebb fiúnak járó] elsőszülöttségi jogot, és adok neked kenyeret, és ebből a lencse levesből." 4,5. És Ézsau mondta szívében: "Meghalok; mi hasznomra van nekem ez az elsőszülöttség?" És mondta Jákobnak: "Neked adom." És Jákob mondta: "Esküdj meg nekem ezen a napon!", és megesküdt neki. 6. Jákob pedig kenyeret adott neki és lencsét, és Ézsau evett, amíg jól nem lakott, és így Ézsau semmibe vette elsőszülöttségét, ezért Ézsau nevét Edomnak hívják, mert Jákob vörös lencsét adott neki az elsőszülöttségért. 7. És így Jákob lett az idősebb [jogörökös], Ézsau pedig megfosztatott méltóságától. 8. És éhínség volt a földön, és Izsák felkerekedett, hogy Egyiptomba menjen az év(hét) második évében, és a filiszteusok királyától Gerárig ment, Abimélekhez. 9. Az Úr pedig megjelent neki és így szólt: "Ne menj Egyiptomba; hanem maradj, és lakj a földön, amit mondok neked, tartózkodj ezen a földön, és veled leszek és megáldalak. 10. Mert neked és magodnak adom ezt a földet, és megerősítem az eskümet, amellyel megesküdtem atyádnak Ábrahámnak, és megsokasítom magodat, mint a menny csillagait, és magodnak adom ezt az egész földet. 11. És magodban megáldatnak a föld minden nemzetei, mert apád engedelmeskedett Hangomnak, és megtartotta megbízásomat, parancsolataimat, törvényemet és rendeléseimet és szövetségemet; és most hallgass hangomra, és ezen a földön laksz. 12, 13. És Gerárban lakott három évhetet. És Abimélek védelmébe vette őt és mindenét, mondván: "Bizonynal meghal, aki hozzáér, vagy bármihez, ami az övé!" 14. És Izsák naggyá lett a filiszteusok előtt, és sok birtokot szerzett, ökröket, juhokat, tevéket, szamarakat és hatalmas háztartást. 15. És vetett Filisztea földjébe és százannyit hozott, és Izsák szerfelett naggyá vált, és a filiszteusok irigyelték. 16. És minden kutat, amelyet Ábrahám szolgálai ástak Ábrahám élete alatt, a filiszteusok megállították azokat Ábrahám halála után, és betemették

földdel. 17. És Abimélek így szólt Izsákhhoz: "Menj el tőlünk, mert nagyobbá lettél nálunk", és Izsák elindult onnan a hetedik évhét első évében, és Gerár völgyében tartózkodott. 18. És kiásták újra azokat víz-kutakat, amelyeket Ábrahámnak, atyjának szolgálai ástak, és amelyeket a filiszteusok bezártak Ábrahámnak, apjának halála után, és úgy nevezte nevüket, ahogyan Ábrahám, atyja nevezte azokat. 19. És Izsák szolgálai egy kutat ástak a völgyben, és élő vizet találtak, és Gerár pásztoraival versengtek Izsák pásztoraival, mondván: "A víz a miénk"; és Izsák nevezte a kút nevét "Romlottság"-nak, mert rossz módon viselkedtek velünk. 20. És egy másik kutat ástak, és azért is versengtek, és nevezte azt "Ellenségeskedés"-nek. És felkelt onnan és ásott egy másik kutat, és azért nem versengtek, és hívta a nevét "Férőhely"-nek, és Izsák mondta: "Most az Úr tág férőhelyet készített nekünk, és meggyarapodott a földünk." 21. És felment innen a Fogadalom Kútjához az első (év)hét első hetében, a negyvennegyedik jubileumban. 22. És az Úr megjelent neki éjszaka, az első hónap újholdján, és így szólt: "Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene; Ne félj, mert én veled vagyok és megáldalak, és bizonytalanságot megsokasítalak, mint a föld homokját, Ábrahámért, szolgáláért." 23. És oltárt épített ott, amelyet Ábrahám, az ő atyja épített először, és segítségül hívta az Úr nevét, és áldozatot mutatott be Ábrahám (atyja) Istenének. 24. És egy kutat ástak és élő vizet találtak. 25. És Izsák szolgálai másik kutat ástak és nem találtak vizet, és elmentek és elmondták Izsáknak, hogy nem találtak, és Izsák mondta: "Esküt tettem a mai napon a filiszteusoknak, és ezt a dolgot kijelentették nekünk" 26. És nevezte annak a helynek a nevét Fogadalom Kútjának; mert ott esküdött meg Abiméleknek és Ahuzzátnak, barátjának, és Pikolnak, Or elöljárójának és sokaságának. 27. És Izsák tudta azon a napon, hogy a kényszer miatt esküdött, hogy békében legyen velük. 28. És Izsák aznap megátkozta a filiszteusokat, és mondta: "Átkozottak legyenek a filiszteusok a harag napján, és botrány minden nemzet között; Tegyen Isten gúnyrá és átokká és harag tárgyává, és szolgáltsa ki a bűnösök, pogányok kezébe és Kittimnek kezeibe. 29. És ha bárki elmenekülne az ellenség és Kittim kardja elől, azt az igaz nemzet irtsa ki a mennyből való ítéletként; mert ők ellenségei és ellenfelei lesznek az én gyermekeimnek a föld minden nemzedékén keresztül.

30. És nem hagyaték nekik maradék,

sem olyan, aki megmentetik a harag és ítélet napján;

Mert pusztulás és romlás, és a földről való kitagadás [rendeltetett] a filiszteusok minden ivadékának.

És nem marad meg többé e kaptoritáknak a neve, sem ivadéka a földön.

31. Mert bár a mennyekbe emelkedik,

Onnan le lesz vetve.

És bár hatalmassá teszi magát a földön,

azon vonszolják őt tova.

És bár elrejti magát a nemzetek között,

még onnan is ki lesz irtva;

És lemehet akár a Seolba,

de ott is nagy lesz az ő károkozása,

és ott sem lesz számára nyugalom.

32. És ha fogságba megy,

azok keze által, akik életére törnek, megölik őt odamenet,

és sem a neve, sem ivadéka nem marad meg az egész földön;

Mert útja az örök átokba vezet.'

33. És ez felírva és bevésve rá vonatkozóan a mennyi táblákra, s eképpen bánnak majd vele az ítélet napján, hogy kiirtassék a földről.

25 1. És ennek a jubileumnak és évhétnek a második évében Rebeka magához hívta fiát, Jákobot, és beszélni kezdett hozzá, mondván: "Fiam, ne végy magadhoz feleséget a kánaániták lányai közül, ahogyan Ézsau, a te testvéred tette, aki két feleséget vett magához Kánaán lányából, és megkeserítették ők az én lelkemet a tisztátalan cselekedeteikkel; mert minden cselekedetük csak paráznaság és bujaság, és nincs bennük igazságosság, mert [tetteik] gonoszak. 2. És fiam, fölöttébb szeretlek téged, és a szívem és ragaszkodásom szerint áldalak a nap minden órájában és az éjjeli virrasztás idején. 3. Most pedig, fiam, figyelj a szavaimra, és tégy anyád akarata szerint; ne végy feleséget magadnak e föld lakóinak leányai közül, hanem csakis az én atyám házából, és az én atyám rokonságából. Az én atyámnak házából veszel magadnak feleséget, és a Felséges Isten megáld majd téged, és gyermekeid igaz nemzedékké, szent ivadékká válnak majd." 4. És ezután Jákob szólt anyjához, Rebekához, mondván: "Íme, anyám, kilenc évhetet értem meg, és eddig nem ismertem, de nem is érintettem egyetlen asszonyt sem, nem jegyeztem

el magam senkihez, és még annak gondolata sem merült fel bennem, hogy Kánaán leányai közül vegyek magamnak feleséget. 5. Mert emlékszem, anyám, Ábrahámnak, a mi atyánknak szavaira, aki megparancsolta nekem, hogy ne vegyek feleséget Kánaán leányai közül, hanem vegyek feleséget az én atyámnak házából és az én rokonságom közül. 6. Korábban már hallottam arról, hogy Lábánnak, a te testvérednek lányai születtek, és elhatároztam az én szívemben azt, hogy közülük veszek feleséget. 7. És ennél fogva a szellemem elhatározásából megőriztem magam a bűntől, és attól, hogy bármiben vétkes legyek az életem minden napjában; mert a paráznaságot és bujaságot illetően sok parancsolatot adott nekem Ábrahám, az én atyám. 8. És annak ellenére, hogy ő megparancsolta, ezalatt a huszonkét év alatt az én bátyám folyton készített, mondván: 'testvérem, vedd el feleségül az én két feleségemnek egy hűgát'; de elvettem azt, hogy úgy tegyek, ahogyan ő tett. 9. Megesküszöm előtted, anyám, hogy teljes életem napjaiban nem veszek magamnak feleséget Kánaán leányai közül, és nem cselekszem gonoszul, ahogyan Ézsau, a fivérem tett. 10. Ne félj, anyám! Vigasztaljon, hogy a te akaratodat teszem, és becsületességben járok, és sohasem rontom meg útjaimat". 11. Akkor (Rebeka) arcát az ég felé emelte, kiterjesztette kezének ujjait, felnyitotta száját, és áldotta a Magasságos Istent, az ég és a föld Teremtőjét. Köszönetet és dicsőítést adott neki. 12. Így szólt: "Áldott legyen az Úr Isten, és áldott legyen annak Neve mindörökkön örökké, aki Jákobot adta nekem, tiszta fiat és szent magot; 13. mivel Tiéd ő, és tiéd lesz magja folyton és minden nemzedéken át mindörökké. Áldd meg őt, ó Uram, s add ajkaimra az igazságosság áldásait, hogy megáldjam őt." 14. És abban az órában, amikor a szentség szelleme az ajkaira szállt, mindkét kezét Jákob fejére tette, és így szólt: 15. Áldott vagy te, igazságosság Ura és korok Istene. Áldjon meg Ő az emberek minden nemzetsége fölött. És áldjon meg téged Ő, fiam, az igazságosság ösvénye, és tárja fel az igazságosságot a te ivadékoknak. 16. Sokasítsa meg a te fiaid számát az életed folyamán, és fakadjanak az év hónapjainak száma szerint. És sokasodjon meg az ő fiaik száma, legyen az több, mint az ég csillagaié, és számuk haladja meg a tengerparti homokét. 17. És adja nekik ezt a jó földet, amelyről azt mondotta, hogy Ábrahámnak és az ő ivadéknak adja mindenkor. És tartsák meg ők tulajdonukban mindörökké. 18. És hadd lássam, hogy áldott gyermekek szülessenek neked az én életemnek idejében, és legyen áldott és szent ivadék a te ivadékok. 19. És ahogy megüdítettéd anyádnak szellemét az ő életében, az anyaméh, amelyben megfogantál, így áld téged, kebleim [gyengéd érzelmeim] áldanak téged, és ajkaim és nyelvem nagyra magasztalnak téged. 20. Sokasodj meg, és terítsd be a földet, és ivadékokban legyen tökéletes a mennyek és a föld öröme mindörökké; és vigadjon a te ivadékok, és a békeség nagy napján legyenek békében. 21. És maradjon fenn a te neved és a te ivadékok minden korszakon át, és a Felséges Isten legyen az ő Istenük, és lakozzon köztük az igazságosság Istene, és általuk épüljön föl az Ő szentélye a korokon át. 22. Áldott legyen az, aki áld téged, és a test, amely hamisan átkoz téged, legyen az átkozott.' 23. És megcsókolta őt, és mondta neki: 'Az Úrnak, a világ Istenének szeretete legyen veled, Ahogyan a te anyád szíve és az ő szeretete örömet lel benned és áld téged.' És ezzel befejezte áldásait.

26 1. És ennek az évhétnek a hetedik évében Izsák magához hívta Ézsaut, idősebb fiát, és mondta neki: "Öreg vagyok, fiam, lásd, szemeim elhomályosodtak a látásra, és nem tudom a halálom idejét. 2. Most pedig vedd magadhoz vadászfegyvereidet, tegzedet és íjadat, és menj ki a mezőre vadászni, és fogj

nekem őzet (vadat), fiam, és készíts abból ízletes húst, amelyet kedvel a lelkem, és hozd elém, hogy megegyem azt, és a lelkem megáld téged, mielőtt meghalok. " 3. De Rebeka meghallotta, mit mond Izsák Ézsaunak. 4. És Ézsau korán kiment a mezőre vadászni, hogy vadat fogjon és hazavigye azt apjának. 5. És Rebeka magához hívta fiát, Jákobot, és mondta neki: "Íme hallottam, amint atyád Ézsauval, a te fivéréddel beszélt, és azt mondta neki: 6. 'Menj vadászni és készíts nekem ízletes húst, és hozd elém, hogy egyek és megáldjalak téged az Úr előtt, mielőtt meghalok.' Most pedig, fiam, hallgass a szavamra, s tedd, amit parancsolok neked: menj ki a nyájhoz és hozz nekem két jó kecskegidát, és én ízletes húst készítek abból a te atyádnak, olyat, amelyet szeret, és te viszed majd azt a te atyádhoz, hogy egyen és megáldjon téged az Úr előtt, mielőtt meghal, és így áldás lesz terajta. "7. És Jákob így szólt Rebekához, az ő anyjához: "Anyám, nem fogom atyám elől visszatartani az eledelet, amit enni kíván, és amiben kedvét leli; csak attól tartok, anyám, hogy felismeri a hangomat és meg akar majd engem érinteni. 8. És tudod azt, hogy én sima vagyok, és Ézsau, az én fivérem szőrös, és [Izsák] szemei előtt gonosznak tűnök, és oly dolgot cselekszem, amire nem utasított engem, és haragudni fog rám, én pedig átkot hozok magamra, nem áldást." 9. És Rebeka, az ő anyja mondta neki: "Legyen az átok rajtam, fiam, csak hallgass a szavamra." 10. És Jákob engedett anyja, Rebeka szavainak, és kiment és elkapott két jó és kövér kecskegidát, és azokat az anyjához vitte, és az anyja ízletes húsételt készített azokból, olyat, amelyet [Izsák] szeretett. 11. És Rebeka elővette Ézsau, az idősebb fiának ünneplő ruháját, amit az ő házában tartott, és Jákobra, ifjabb fiára öltötte azt, és a gidák bőrét a karjaira kötözte, valamint a nyakának a ruha által el nem takart részére. 12. És az ételt és a kenyeret, amit elkészített, Jákob kezébe adta. 13. És Jákob bement az ő atyjához, és mondta: "Úgy tettem, ahogyan kértél engemet; ülj fel és edd meg a húst, amit fogtam neked, atyám, hogy lelked megáldjon engem. 14. És Izsák azt mondta fiának: "Hogyan találtál [vadat] ilyen gyorsan, fiam?" 15. És Jákob mondta: "Mert az Úr, a te Istened úgy hozta, hogy találjak." 16. És Izsák így szólt neki: "Gyere hozzám közel, hogy megérintselek, fiam, hogy [megállapítsam] valóban Ézsau, a fiam vagy-e vagy sem." 17. És Jákob Izsáknak, apjának közelébe állt, aki megérintette őt, majd mondta: "A hang Jákob hangja, de a kezei, azok Ézsau kezei. 18. És nem ismerte fel őt, mert mennyből való rendeltetés volt, hogy az ítélőképessége eltompuljon, és Izsák nem vette észre, ugyanis [Jákob] kezei olyan szőrösök voltak, mint fivérének, Ézsau kezei, s így megáldotta őt. 19. És mondta: "Ézsau, az én fiam vagy-e ? És [Jákob] felelt neki: "Én vagyok a te fiad." És mondta neki: "Hozd elém a húst, amit vadásztál nekem, fiam, hogy egyek abból, és megáldjon téged az én lelkem." 20. És [Jákob] elégette, ő pedig evett abból, és bort is tett elé, amiből ivott. 21. És Izsák, az ő atya mondta neki: "Gyere hozzám, és csókolj meg, fiam." 22. És odament hozzá és megcsókolta. És megszagolta ruhájának illatát, és megáldotta őt, mondva: "Íme, a fiam illata olyan, mint az Úr által megáldott mezők illata. 23. És az Úr adja neked az egek harmatát

és a föld harmatát, és bő gabonatermést és olajat:

Szolgaljanak neked a nemzetek,

és boruljanak le előtted a népek.

24. Uralkodj a te testvéreid fölött,

és anyád fiai boruljanak le előtted;

És az áldás, amellyel az Úr megáldott engem és megáldotta Ábrahámot, az én atyámat;

szálljon rád és a te ivadékodra mindörökké:

Átkozott legyen az, aki téged átkoz,

és legyen áldott, aki téged áld."

25. És miután Izsák megáldotta fiát, Jákobot, és Jákob elhagyta Izsákot, az ő apját, elrejtőzött Ézsau színe elől, aki ekkor tért vissza a vadászatból. 26. És ő is elkészítette az ízletes húst, és az atya elé vitte, és mondta az atyjának: "Keljen fel az én atyám és egyen a vadamból, hogy megáldjad az én lelkemet. 27. És Izsák, az ő atya mondta neki: "Ki vagy te?" És ő válaszolt neki: "Én vagyok elsőszülött fiad, Ézsau; és megtettem, amit parancsoltál nekem." 28. És Izsák nagyon megdöbben, és mondta: "Ki volt az, aki vadászni ment, [vadat] fogott és húst hozott nekem, én megettem azt, mielőtt te megérkeztél, és meg is áldottam őt; rajta marad az áldás, és ivadékan mindörökké." 29. És az történt, hogy amikor Ézsau meghallotta Izsáknak, atyjának szavait, hangosan és nagyon keservesen sírni kezdett, és mondta az ő atyjának: "Áldj meg még engem is, atyám." 30. És ő azt mondta neki: "A te fivéred csellel jött hozzám és elvette a te áldásaidat." És ő mondta: "Most már tudom, hogy miért Jákob az ő neve: Íme, már két alkalommal taszított ki engem; elvette tőlem a születési jogot, és most az áldásaimat is." 31. És mondta: "Nem tartottál meg nekem semmi áldást?" Izsák pedig felelt Ézsau, mondván:

'Lásd, uraddá tettem őt,

és minden testvérét szolgálóivá adtam,
és erőssé tettem őt, a gabona, a bor és az olaj bőségével:
És ezután mit is tehetnék veled, fiam?"
32. És Ézsau mondta az ő, apjának, Izsáknak:
"Csak egyetlen áldásod van, atyám?
Áldj meg engem is, atyám:"
33. És Ézsau hangosan sírni kezdett, és Izsák mondta neki:
"Íme, távol a föld harmatától lesz a te lakhelyed
és távol a menny harmatától.
34. És a kard által fogsz élni,
és szolgálni fogod majd a fivéredet.
És eljön majd az idő, hogy amikor naggyá válsz,
és lerázod az igáját magadról,
teljességgel vétekbe esel és halálos bűnt követsz majd el,
és a te ivadékokat kiirtják az egek alól."
35. És Ézsau fenyegetni kezdte Jákobot az áldások miatt, amelyekkel az atyja megáldotta őt, és ezt
gondolta az ő szívében: "Jöjjön csak el az atyám gyászolásának ideje, hogy megöljem az én testvéremet,
Jákobot."

27 1. És Rebekának álmában felidéződtek Ézsauinak, idősebb fiának szavai, és magához hívatta Jákobot,
ifjabb fiát, 2. és mondta neki: "Íme, Ézsau, a fivéred bosszút áll rajtad és meg akar téged gyilkolni. 3. Most
tehát, fiam, hallgass a szavamra, kelj föl és menekülj el Háránba, Lábánhoz, az én fivéremhez, és maradj
nála néhány napot, amíg testvéred haragja elmúlik, és dühét elfordítja tőled, és elfelejti mindazt, amit
tettél; én pedig érted küldök, s visszahívlak onnan." 4. És Jákob mondta: "Nem félek, ha meg akar ölni, én
ölöm meg őt." 5. De [Rebeka] mondta neki: "Nem akarom azt, hogy egy napon legyen megfosztva
mindkét fiamtól." 6. És Jákob mondta az anyjának, Rebekának: "Íme, tudod azt, hogy atyám
megöregedett, és nem lát, mert szemei elhomályosodtak, és gonosz dolognak véli azt, hogy elhagyom
őt, márpedig ha elhagyom őt és elmegyek tőletek, atyám megharagszik rám és átkozni fog engem. Nem
megyek el, csak akkor, ha ő maga küld el engem. 7. És Rebeka azt mondta Jákobnak: "Bemegyek hozzá és
beszélek vele, és ő maga fog majd elküldeni téged." 8. És Rebeka bement Izsákhöz, és mondta neki:
"Gyűlölöm az én életemet Heth két lánya miatt, akiket Ézsau feleségekként vett magához; és ha Jákob is e
föld leányai közül vesz feleséget, olyanokat, mint ők, akkor nem lesz miért élnem tovább, mert Kánaán
lányaai gonoszak." 9. És Izsák magához hívta Jákobot, megáldotta, és intelmekkel látta el, mondván: "Ne
végy feleséget Kánaán egyetlen lánya közül sem; 10. hanem indulj el és menj Mezopotámiába, Bethuel
házába, a te anyád atyjához, és onnan végy magadhoz feleséget, Lábánnak, a te anyád fivérének lánya
közül. 11. És a Mindenható Isten áldjon téged és szaporítson, hogy nemzetek csoportja legyél, és adja rád
az én atyámnak, Ábrahámnak az áldásait, neked és utánad ivadékoknak mindörökké, hogy örököljed a te
vándorlásaid földjét, és mindazt a földet, amit Isten Ábrahámnak adott; menj, fiam, békével." 12. És Izsák
útjára küldte Jákobot, és ő elindult Mezopotámiába, Lábánhoz, a szíriai Bethuel fiához, Rebekának, Jákob
anyjának fivéréhez. 13. És történt, hogy miután Jákob elindult Mezopotámiába, Rebeka szelleme
báncskodni kezdett a fia után, és sírt miatta. 14. És Izsák mondta Rebekának: "Hugom, ne sírjál Jákob, a
fiam miatt, mert békében ment el és békében fog visszatérni. 15. A Felséges Isten megtartja őt minden
gonosztól, vele lesz; mert sosem hagyja el őt az élete folyamán; 16. Mert tudom azt, hogy minden
dolgában sikerrel jár, bárhová megy is, amíg békében visszatér hozzánk, és békében látjuk őt [viszont].
17. Ne aggódj miatta, hugom, mert igaz ösvényen jár és tökéletes ember: és hűséges és nem pusztul el.
Ne sírj hát." 18. És Izsák így vigasztalta meg Rebekát az ő fia, Jákob miatt, és áldotta őt. 19. És a
negyvennegyedik jubileum második évhetének első évében elindult Jákob a Fogadalom Kútjától, hogy
Háránba menjen, és ennek a hétnek az első újjholdján a hegyeken fekvő Lúz-ba ért, ami Bétel, s este volt
már, amikor odaért, és letért az útról nyugat felé az éjjel: és megpihent ott, mivel a nap leszállt. 20. És
felvett onnan egy követ és a feje alá tette azt, [lefeküdt] egy fa alatt, és egyedül volt, és elaludt. 21. És
álmot látott az éjszaka folyamán, és íme egy létra állt a földön, és a teteje a mennybe ért, és íme, az Úr
angyalai le és fel mentek azon: és íme, az Úr állt azon. 22. És Jákobhoz szólt, mondván: "Én vagyok
Ábrahámnak, a te atyádnak az Úr Istene, és Izsáknak Istene; a földet, amelyen fekszel, neked adom, és a
te ivadékoknak utánad. 23. És ivadékok [száma] annyi lesz, mint a föld pora, és kiterjedsz majd nyugatra

és keletre, északra és délre, és benned, és a te ivadékaiddban lesznek megáldva a föld minden nemzetségének családjai. 24. És lásd, én veled leszek, és megtartalak téged, bárhová is mész, és békében hozlak vissza téged erre a földre; mert nem hagylak el, amíg meg nem teszem mindazt, amit néked elmondtam." 25. És Jákob felébredt álmából, és mondta: "Valóban az Úr háza ez a hely, és én nem tudtam ezt." És megrémülve azt mondta: "Félelmetes ez a hely, s nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja." 26. És Jákob korán reggel felkelt, és fogta a feje alá helyezett követ és felállította azt, hogy emlékjelül szolgáljon, és olajat öntött rá. És Bételnek nevezte azt a helyet; ám a hely neve azelőtt Lúz volt. 27. És Jákob esküt fogadott az Úrnak, mondva: "Ha velem lesz az Úr és megtart engem ezen az utamon, és kenyeret ad nekem, amit megeszek, és ruhát, amit viselek, és ha szerencsésen visszatérek atyám házába: akkor az Úr lesz az én Istenem, és ezt a követ, amit itt jelként felállítottam, az Isten házának fogják nevezni, s mindent, amit nekem adsz, annak tizedét neked adom, Istenem."

28 1. És folytatta útját, és megérkezett a keleti földre, Lábánhoz, Rebeka fivéréhez, s vele maradt és szolgált neki egy [év]héten át Rákhelért, az ő lányáért. 2. És a harmadik évhét első évében így szólt: "Add nekem a feleségem, akiért szolgáltam neked hét esztendőn át." És Lábán mondta Jákobnak: "Odaadom neked a feleségedet." 3. És Lábán nagy lakomát rendezett, majd fogta idősebb lányát és Jákobnak adta feleségként, s [lányának] adta Zilfát, a maga szolgálólányát, szolgálányként; és Jákob nem tudta, mert azt vélte, hogy ő Rákhel. 4. És bement hozzá, s íme, Lea volt az; és Jákob haragra gerjedt Lábán iránt, s mondta neki: "Miért tettél így velem? Avagy nem Rákhelért szolgáltam neked, s nem Leáért? Miért csaptál be? 5. Vedd a lányod, és én elmegyek, mert gonoszul viselkedtél velem." Mert Jákob jobban szerette Rákhelt, mint Leát, Lea szemei ugyanis gyengék voltak, bár formára csinos volt, míg Rákhelnek szépek voltak a szemei is, és alakja is nagyon csinos volt. 6. És Lábán azt mondta Jákobnak: "A mi földünkön nem szokás a fiatalabb lányt az idősebb lány előtt [házasságra] odaadni." Nem helyénvaló dolog ezt tenni, mert úgy van a mennyei táblákon elrendelve, hogy senki nem adhatja oda fiatalabb lányát az idősebb lánynak. És az embernek, aki ezt teszi, az ellen bűnként róják fel a mennyben, és senki nem lehet igazságos, aki ezt cselekszi, mert ez gonosz cselekedet az Úr előtt. 7. És parancsolt meg Izráel fiainak, hogy ne tegyék ezt a dolgot; se ne vegyék, se ne adják a fiatalabbat mielőtt az idősebbet elvonnák, mert ez nagyon gonosz. 8. És Lábán monda Jákobnak: 'Hadd múljon el ennek az ünnepnek a hét napja, és neked adom Rákhelt, hogy szolgálj nekem másik hét évet, hogy legeltesd a birkáimat ahogy tetted az előző évhéten.' 9. És azon a napon, amikor Lea ünnepének hét napja eltelt, Lábán odaadta Rákhelt Jákobnak, hogy szolgáljon másik hét évet, és adta Rákhelnek Bilhát, Zilpah testvérét, szolgálónak. 10. És ő szolgált még másik hét évet Rákhelért, mert Lea neki lett adva a semmiért. 11. És az Úr megnyitá Lea méhét, és ő teherbe esett, és szült Jákobnak fiat, aki nevezte őt Rúbennek, a kilencedik hónap tizennegyedik napján, a harmadik évhét első évében. 12. De Rákhel méhe zárva volt, mert az Úr látta, hogy Lea gyűlölve volt, Rákhel pedig szeretve. 13. És Jákob ismét bement Leához, és ő teherbe esett, és szült egy második fiat Jákobnak, aki nevezte annak nevét Simeonnak, a tizedik hónap huszonegyedikén, ennek az évhétnek a harmadik évében. 14. És Jákob ismét bement Leához, és ő teherbe esett, és szült egy harmadik fiat neki, aki nevezte az ő nevét Lévinek, az első hónapnak újjholdján, ennek az évhétnek a hatodik évében. 15. És Jákob ismét bement hozzá, és ő teherbe esett, és szült egy negyedik fiat, s Jákob elnevezte őt Júdának, a harmadik hónap tizenötödikén, a negyedik évhét első évében. 16. És mindezek miatt Rákhel irigyelte Leát, mert nem esett teherbe, és monda Jákobnak: 'Adj nekem gyermekeket' és Jákob felele: 'Én tartom-e vissza a te méhednek gyümölcsét? Vagy talán elhagytalak téged?' 17. És mikor Rákhel látta, hogy Lea négy fiat szült Jákobnak, Rúbent, Simeont, Lévit és Júdát, monda neki: 'Menj be Bilhához az én szolgálómhoz, és teherbe fog esni, és szülni fog egy fiat nekem.' (És odaadta (neki) Bilhát az ő szolgálóját feleségül). 18. Jákob pedig bement Bilhához, aki teherbe esett, és szült neki egy fiat, Jákob pedig nevezte annak nevét Dánnak, a hatodik hónap kilencedikén, a harmadik évhét hatodik évében. 19. És Jákob ismét bement Bilhához, másodszor, aki teherbe esett, és szült Jákobnak másik fiat, és Rákhel nevezte annak nevét Naftalinak, a hetedik hónap tizenötödikén, a negyedik évhét második évében. 20. És mikor Lea látta, hogy terméketlenné vált és nem szült, megirigyelte Rákhelt, és ő is Jákobhoz adta az szolgálóját, Zilpát feleségül, aki teherbe esett és szült egy fiat, és Lea nevezte annak nevét Gádnak, a nyolcadik hónap huszadikán, a negyedik évhét harmadik évében. 21. És Jákob ismét bement Zilpához, aki teherbe esett, és szült neki egy második fiat, és Lea nevezte annak nevét Ásernek a tizenegyedik hónap másodikán, a negyedik évhét ötödik évében. 22. És Jákob ismét bement Leához, aki teherbe esett, és szült neki egy fiat, és Lea nevezte annak nevét Iszakárnak, az ötödik hónap negyedik napján, a negyedik évhét negyedik évében, és (Lea) átadta őt egy dadának. 23. És Jákob ismét bement

hozzá, és Lea teherbe esett, és szült két gyermeket, egy fiút és egy lányt, és Lea elnevezte a fiút Zebulonnak, a lányt pedig Dinának, a hetedik hónap hetedikén, a negyedik évhét hatodik évében. 24. És az Úr kegyelmes volt Rákhelhez, és megnyitotta az ő méhét, és ő teherbe esett, és szült egy fiat, és Rákhel elnevezte azt Józsefnek, a negyedik hónap újholdján, ennek a negyedik évhétnek a hatodik évében. 25. És azokban a napokban, mikor József született, szólt Jákób Lábánnak: 'Add nekem feleségeimet és fiaimat, és hadd menjek atyámhoz, Izsákhöz, és hadd csináljak magamnak házat, mert betöltöttem az éveket, amikben szolgáltalak téged két lányodért, és el fogok menni atyámnak házába.' 26. És Lábán felele Jákóbnak: 'Maradj még a te béredért, és legeltesd újra az én nyájamat, és vedd el a te béredet.' 27. És megegyeztek egymással, hogy neki adja béreként a bárányok és kecskék közül, amelyek feketének születtek és pöttyösek és fehérek, ezek lesznek az ő bére. 28. És a juhok mind fekete, pöttyös fehér és foltos juhokat ellettek, azok pedig olyan juhokat, mint amilyenek maguk is voltak, és mindaz, amely foltos volt, Jákobé lett, a nem foltosak pedig Lábáné. 29. És Jákób javai megsokasodtak felette igen, és birtokolt ökröket, birkákat, szamarakat és tevéket és szolgálókat és szolgálólányokat. 30. Lábán és fiai pedig irigyelték Jákobot, és Lábán visszavette birkáit tőle, és gonosz indulattal tekintett rá.

29 1. És történt, mikor Rákhel Józsefet szülte, hogy Lábán elment juhait nyírni; mert távol voltak tőle, háromnapos járóföldre. 2. És Jákob látta, hogy Lábán elmegy megnyírni juhait, és Jákob magához hívta Leát és Rákhelt, és kedvesen beszélt velük, hogy jöjjenek vele Kánaán földjére. 3. Mert elmondta nekik, hogyan látott mindent egy álomban, mindazokat, amit Ő beszélt hozzá, hogy térjen vissza atyjának házába, és felelének: 'Minden helyre, amelyre mész, veled megyünk.' 4. És Jákob áldotta atyjának, Izsáknak Istenét, és Ábrahámnak, atyja atyjának Istenét, és felkelt, felszerelte az feleségeit és a gyermekeit, és fogta minden javát és átkelt a folyón, és Gileád földjére érkezett, és Jákob elrejtette szándékát Lábántól, és nem mondta el neki. 5. És a negyedik évhét hetedik évében fordította Jákob arcát Gileád felé, az első hónap huszonegyedikén. És Lábán követte őt, és utolérte Jákobot Gileád hegyén a harmadik hónap tizenharmadikán. 6. És az Úr nem engedte, hogy bántsa Jákobot; mert megjelent neki éjszakai álomban. És Lábán beszélt Jákobbal. 7. És azoknak a napoknak tizenötödikén Jákob ünnepet szerzett Lábánnak, és mindenkinek, akik vele jöttek, és Jákob megesküdött Lábánnak azon a napon, és Lábán is Jákobnak, hogy egyikük sem kel át Gileád hegyén a másikhoz gonosz céllal. 8. És csinált egy halmot bizonyosságul; ezért annak a helynek a neve: "A Bizonyosság Halma", erről a halomról elnevezve. 9. De előtte Gileád földjét a Refaim földjének nevezték; mert ez volt a refaiták földje, és a refaiták ott születtek, óriások, akiknek magassága tíz, kilenc, nyolc és hét könyök volt. 10. És lakhelyük Ammon gyermekeinek földjétől Hermon hegyéig volt, és a királyságuk székhelyei Karnaim és Astaroth és Edrei és Misur és Beon voltak. 11. És az Úr elpusztította őket cselekedeteik gonoszsága miatt; mert igen rosszindulatúak voltak, és az amoriták lakoztak helyettük, gonoszak és bűnnel teltek voltak, és nincs olyan nép mindmáig, akik elérték volna azok bűneinek teljességét, és nincs többé életidejük a földön. 12. És Jákob elküldte Lábánt, aki elment Mezopotámiába, Kelet földjére, és Jákob visszatért Gileád földjére. És átkelt a Jobbakon a kilencedik hónapban, annak tizenegyedikén. 13. És azon a napon Ézsau, a testvére jött hozzá, és kibékült vele, és elindult tőle Seir földjére, Jákob pedig sátrakban lakozott. 14. És ebben a jubileumban, az ötödik évhét első évében átkelt a Jordánon, és lakozott a Jordánon túl, és legeltette az ő juhait a halom tengerétől Bethshánig, és Dothánig, és Akrabbim erdejéig. 15. És küldött minden vagyonából atyjának, Izsáknak ruházatot, és élelmet, és húst, és italt, és tejet, és vaját, és sajtot, és valamennyit a völgy datolyáiból. 16. És anyjának, Rebekának szintén négyszer egy évben, a hónapok idejei között, szántás és aratás között, őszi és az esős évszak között, nyári és tavasz között, az Ábrahám tornyához. 17. Mert Izsák visszatért a Fogadalom Kútjától és felment atyjának, Ábrahámnak tornyához, és ott lakozott, külön fiától, Ézsautól. 18. Mert azokban a napokban, amikor Jákob Mezopotámiába ment, Ézsau elvette feleségül Mahalathot, Izmael lányát, és összegyűjtötte atyjának minden nyáját és feleségeit, és felment és a Seir hegyén lakozott, és otthagyta atyját, Izsákot a Fogadalom Kútjánál egyedül. 19. És Izsák felment a Fogadalom Kútjától és lakozott Ábrahámnak, atyjának tornyában a Hebron hegyein, 20. És Jákob oda küldött mindent, amit küldött az atyjának és az anyjának időről-időre, mindent, amire szükségük volt, és ők teljes szívükből és teljes lelkükből áldották Jákobot.

30 1. És a hatodik évhét első évének negyedik hónapján felment Sálembé békében, Sékemtől keletre. 2. És ott elragadták Jákób lányát, Dinát, elvitték Sékem házába, aki Hámor fia, hívva, annak a földnek a királya, és az együtt hált vele és bemocskolta, és Dina még kislány volt, tizenkét éves. 3. És (Sékem) kérte

atyját és (Dina) testvéreit, hogy legyen neki a lány feleségül adva. És Jákób és fiai megharagudtak, mert Sékem emberei meggyalázták Dinát, lánytestvérüket, és gonosz szándékkal beszéltek velük, és tört vetettek elébük, hogy becsapják azokat. 4. És Simeon és Lévi Sékembe törtek váratlanul, és ítéletet hajtottak végre Sékem minden férfiján, és levágtak minden férfit, akit találtak ott, és nem hagytak maradékul egyet sem: levágták mindet kínokban, mert meggyalázták lánytestvérüket, Dinát. 5. És ez többet ne forduljon elő ezentúl, hogy Izráel egy lányát bemocskolják; mert ítélet van rendelve a mennyekben ellenük, hogy pusztítsák el kard által Sékem minden férfiját, mert szégyent hoztak Izráelre. 6. És az Úr Jákób fiainak kezébe adta őket, hogy kiirthassák őket karddal és ítéletet hajtsanak végre rajtuk, és hogy ez többé ne történjen meg Izraelben, hogy Izráel egy szüze bemocskoltasson. 7. És ha van bármely férfi Izraelben, aki szeretné lányát vagy lánytestvérét feleségül adni a nemzetek ivadékának bármely férfiújához, az biztosan haljon meg, és kövezzék meg kövekkel; mert szégyent hozott Izraelre; és égessék meg az asszonyt tűzzel, mert megbecstelenítette atyja házának nevét, és ki kell irtani Izraelből. 8. És ne találtassék házasságtörő nő és tisztátalanság Izraelben a föld nemzedékeinek minden napján keresztül; mert Izráel szent az Úrnak, és minden ember, aki bemocskolta azt, biztosan haljon meg: kövezzék meg kövekkel. 9. Ezért el lett rendelve és felírva a mennyei táblákra Izráel minden magjára nézve: aki bemocskolja azt, biztosan haljon meg, és kövezzék meg kövekkel. 10. És ez a törvény minden időben (érvényes), és nincs elengedés, sem semmi jóvátétel: hanem az az ember, aki bemocskolta lányát, legyen kiirtva egész Izráel közepette, mert Moloknak adta az ő ivadékát, és szentségtörő módon azon munkálkodott, hogy bemocskolja. 11. És te, Mózes, parancsolt meg Izráel gyermekeinek és beszélj a lelkükre, hogy ne adják lányukat a nemzeteknek, és ne vegyenek a nemzetek lányaiból fiaiknak, mert ez utálatos az Úr előtt. 12. Ennek okáért megírtam neked a Törvény szavaiban a Sékembeliek minden dolgát, amit Dina ellen tettek, és hogyan beszéltek Jákób fiai, mondván: 'Nem fogjuk a mi lányainkat körülmételetlen emberhez adni; mert ez szégyen volt ránk.' 13. És ez szégyen Izraelre, azokra, akik élnek, és azokra, akik elveszik a nemzetek leányait; mert ez tisztátalan és utálatos Izraelnek. 14. És Izrael nem fog szabadulni ebből a tisztátalanságból, ha a nemzetek leányai közül van felesége, vagy ha adta bármelyik lányát a nemzetek közül bármelyik embernek. 15. Mert járvány lesz járvány után, és átok lesz átok után, és minden ítélet és járvány és átok el fog jönni: ha ezt a dolgot teszi, vagy elrejti szemeit azoktól, akik tisztátalanságot követnek el, vagy azoktól, akik bemocskolják az Úrnak szentélyét, vagy azoktól, akik meggyalázzák az Ő szent nevét, akkor az egész nemzet együtt lesz megítélve ennek az embernek a tisztátalansága és gyalázata miatt. 16. És nem lesz személyeknek a tisztelete [és nem lesz személyválogató kíméletesség] és nem lesznek az ő kezeiből gyümölcsök, és áldozatok, és égő áldozatok és kövér, sem édes aroma illatja átvéve elfogadásra: és így jár majd minden férfi és asszony Izraelben, aki bemocskolja a szentélyt. 17. Ennek okáért megparancsoltam neked, mondván: 'Tanúsítsd ezt a bizonyosságot Izraelnek: lássátok, hogyan jártak a Sékembeliek és fiaik: hogy lettek Jákób két fiának kezeibe adva, akik levágták őket kínzások alatt, és lett ez (beszámítva) nekik igazságossággul, és fel lett jegyezve nekik igazságossággul. 18. És Lévi magja ki lett választva a papságra, hogy Léviták legyenek, hogy szolgáljanak az Úr előtt, ahogyan mi, folyamatosan, és hogy Lévi és fiai legyenek örökké áldottak, mert buzgó volt, hogy igazságosságot és ítéletet és bosszút hajtson végre mindazokon, akik felkeltek Izrael ellen. 19. És ezért áldást és igazságosságot írnak fel róla szóló bizonyossággul a mennyei táblákra a mindenség Istene előtt: 20. És mi emlékezünk az igazságosságra, amit ez az ember betöltött élete folyamán, az évnél minden szakaszában; ezer nemzedéken át feljegyzik majd azt, és valóra válik őbenne és leszármazottaiban őutána, és az ő személye fel lett jegyezve a mennyei táblákban barátként és igazságos emberként. 21. Mindennek következtében megírtam neked, és megparancsoltam neked, hogy mondd Izráel gyermekeinek, hogy ne kövessenek el bűnt, se ne szegjék meg a rendeleteket, se ne törjék meg a szövetséget, ami el lett rendelve nekik, (hanem) töltsék be azt, és legyenek feljegyezve barátokként. 22. De ha megszegik és mindenféle tisztátalanságot munkálnak, ellenséggé lesznek feljegyezve a mennyei táblákban, és ki lesznek törölve az élet könyvéből, és fel lesznek jegyezve azoknak könyvében, akik el lesznek pusztítva, és azokkal együtt, akik ki lesznek írtva a földről. 23. És azon a napon, amikor Jákób fiai levágták Sékemet, egy írás lett feljegyezve róluk a mennyben, hogy igazságosságot és becsületességet és bosszút hajtottak végre a bűnösökön, és áldásként lett ez felírva. 24. És kivítették Dinát, lánytestvérüket, Sékem házából, és elvittek mindent, ami Sékemben volt, juhaikat, ökreiket, szamaraikat, minden gazdagságukat, minden nyájaikat, és elvitték az összeset Jákóbnak, az ő atyjuknak. 25. És Jákób szemrehányást tett nekik, amiért kardélre hányták a várost, mert félt azoktól, akik azon a földön lakoztak, a Kananeusoktól és a Perizeusoktól. 26. És az Úr félemlítése volt minden városon, ami Sékem körül volt, és nem keltek fel, hogy üldözzék Jákób fiait: mert rettegés szállt rájuk.

31 1. És a hónap újholdján Jákob így szólt a háza népéhez: "Tisztítsátok meg magatokat és váltsatok ruhát, és keljetek fel és menjünk Bételbe, ahol fogadalmat tettem Neki ama napon, amikor menekültem Ézsau testvérem színe elől, mivel Ő velem volt, és békében hozott engem erre a földre – vessétek hát ki az idegen isteneket magatok közül." 2. És átadták az idegen isteneket, és amik voltak a fülükben, a nyakukban, és a bálványokat, amelyeket Ráhel ellopott Lábántól, atyjától, mindet átadta Jákobnak. És Jákob elégette és darabokra törte és elpusztította azokat, és elrejtette egy tölgyfa alatt Sekem földjén. 3. És a hetedik hónap újholdján felment Bételbe. És épített ott egy oltárt, azon a helyen, ahol aludt, és felállított ott egy oszlopot, és üzenetet küldött atyjának, Izsáknak és anyjának, Rebekának, hogy jöjjenek el áldozatához. 4. És Izsák így szólt: "Jer fiam Jákób, hadd lássalak, mielőtt meghalok!" 5. És Jákob elment atyjához, Izsákhhoz és anyjához, Rebekához, Ábrahám házához, és magával vitte két fiát, Lévit és Júdát, és odaért atyjához Izsákhhoz, és anyjához Rebekához. 6. És Rebeka kijött a toronyból, annak elébe Jákobot megcsókolni, és megölelni. Mert szelleme felélénkült, amikor ezt hallotta: "Ímé, Jákob a te fiad megjött"; és megcsókolta. 7. És meglátta két fiát és felismerte őket, és azt mondta neki: "Ezek a fiaid, fiam?" és átölelte és megcsókolta őket, és áldotta őket, mondván: "Bennetek Ábrahám magja híres lesz, és áldásnak bizonyultok majd a földön." 8. És Jákob bement Izsákhhoz, atyjához a kamrába, ahol feküdt, és két fia vele volt, és megfogta apja kezét és lehajolva megcsókolta őt, Izsák pedig Jákobnak, az ő fiának nyakába kapaszkodott, és sírt annak vállán. 9. És a sötétség elhagyta Izsák szemeit, és látta Jákob két fiát, Lévit és Júdát, és szólt: "Ezek a fiaid, fiam? mert olyanok, mint te." 10. És Jákob mondta neki, hogy valóban a fiai: "És jól látod, hogy ők igazán a fiaim." 11. És hozzá járultak, és odafordult és megcsókolta őket, és együtt ölelte meg mindkettőt. 12. És a prófétálás szelleme szállt a szájára, és vette Lévit jobb keze felől és Júdát bal keze felől. 13. És Lévihez fordult először és kezdte áldani, és így szólt hozzá: "Mindenek Istene, minden korszakok Ura áldjon meg téged és gyermekeidet minden korszakon keresztül. 14. És adjon az Úr neked és magodnak nagyságot és nagy dicsőséget, és cselekedje, hogy minden hús közül te és a te magod jelenjete meg Előtte, és szolgálatok szentélyében úgy, mint a Jelenlét Angyalai és a szentek. Hozzájuk hasonlóan, fiaid magja legyen dicsőségre, nagyságra és szentségre, és tegye Ő naggyá őket minden korszakokban.

15. És bírák és fejedelmek lesznek és Jákob fiai minden magjának vezetői;

Az Úr beszédét szólják igazságosságban.

És gyakorolják az Ő minden ítéletét egyenességben,

És kijelentik az Én utaimat Jákobnak

És ösvényemet Izraelnek.

Az Úr áldása lesz szájukba adva,

hogy megáldják kedvelt magjának mindegyikét.

16 Anyád Lévinek nevezett,

És igazság szerint adta ezt a nevet;

Mert csatlakozol az Úrhoz

És társa leszel Jákob minden fiainak;

Legyen az Ő asztala tiéd,

És te és a te fiaid egyetek arról;

És legyen asztalod tele minden nemzedékben,

És ne fogyjon el étked minden korszakokon át.

17. És mindaz, aki gyűlöl téged, földre borul előtted,

És minden ellenségeid legyenek gyökerestül kitépve és elpusztítva;

És áldott legyen az, aki áld téged,

És átkozott minden nép, amely téged átkoz."

18. És Júdához így szólt:

"Az Úr adjon neked erőt és hatalmat,

Hogy megtagposd minden gyűlölődet;

Fejedelem leszel Te és fiaid közül Egy, Jákob minden fiain;

És neved és fiaid neve jusson el minden földre és vidékre.

Akkor az idegenek félni fognak arcodtól,

És minden nemzetek [emberek] reszketnek.

Benned lesz Jákob segítsége,

És benned találhatik majd Izrael szabadítása.

20. És amikor a te igazságosságod méltóságának trónján ülsz,

Nagy békesség lesz a kedvelt fiainak minden magjára;

Áldott legyen, aki megáld téged,

És mindaz, aki gyűlöl, nyomorgat és átkoz,

Legyen kigyomlálva és kipusztítva a földből, és legyen átkozott"

21. És megfordult és újra megcsókolta és megölelte őt, és felette örvendezett; mert látta Jákobnak, az ő fiának fiait, valóságosan. 22. És (Jákob) előre lépett és leborult és meghajolt előtte, és megáldotta őket, és aznap este ott pihent Izsákkal, az ő apjával, és ettek és ittak örömmel. 23. És elaltatta a Jákob két fiát, az egyiket jobbkéze felől, a másikat a bal oldalán, és ez igazságosságul számíttatott neki. 24. És Jákob elmondott mindent apjának ezen az éjszakán, hogy az Úr nagy könyörületet láttatott vele, és hogy minden útjában előre vitte, és megvédte minden gonosztól. 25. És Izsák áldotta atyjának, Ábrahámnak Istenét, aki nem vonta vissza könyörületét és igazságosságát szolgáljának, Izsáknak fiaitól. 26. És reggel Jákob elmondta atyjának, Izsáknak az esküt, amelyet tett az Úrnak, és a látomást, amelyet látott, és hogy épített egy oltárt, és hogy minden készen volt az áldozatra, hogy az Úr előtt megtegye azt, ahogy megfogadta, és hogy azért jött, hogy számárra ültesse Izsákot (és magával vigye). 27. És Izsák így szólt Jákobhoz, az ő fiához: "Nem vagyok rá képes, hogy veled menjek; mert öreg vagyok és nem bírnám ki az utat: Menj, fiam, békében; mert én ezen a napon százhatvanöt éves vagyok; Nem tudok hosszabb útra menni; Vidd anyádat (a számaron) és menjen ő veled. 28. És tudom, fiam, hogy miattam jöttél, legyen tehát ez a nap áldott, amelyen életben láttál engem, és én is láthattalak téged, fiam. 29. Teljesítsd és vidd végbe az esküt, amelyet fogadtál; és ne szegd meg esküdet; hogy ne légy felelősségre vonva az eskü miatt; most azért igyekezz, hogy megcselekedd azt, és legyen Ő elégedett, aki mindeneket alkotott, akinek tetted a te fogadásodat." 30. És mondta Rebekának: "Menj Jákob fiaddal!"; és Rebeka elment Jákobbal, fiával, és Debóra vele, és odaértek Bételbe. 31. És Jákob megemlékezett az imáról, amellyel atyja megáldotta őt és két fiát, Lévit és Júdát, és örvendezett és áldotta atyáinak, Ábrahámnak és Izsáknak Istenét. 32. És ezt mondta: "Most tudom, hogy örökkévaló reménységem van, és fiaimnak is, mindenek Istene előtt"; és így van elrendelve kettejük felől; és mintegy örökkévaló bizonyosságot jegyzik fel a mennyei táblákon, hogy miként áldotta meg őket Izsák.

32 1. És ott maradt azon az éjjelen Bételben, és Lévi megálmodta, hogy rendelet született, és megtették őt a Magasságos Isten papjává, őt és az ő fiait mindörökre; és felébredett alvásából és áldotta az Urat. 2. És Jákob korán reggel felkelt, ennek a hónapnak a tizennegyedikén, és tizedet adott mindenből, ami vele jött, emberből és baromból, aranyból és minden edényből és ruhából, igen, mindenből tizedet adott. 3. És azokban a napokban Rákhel terhes lett fiával, Benjáminnal. És Jákob megszámlálta fiait tőle fölfelé, és Lévi esett az Úrnak részére, és atyja felruházta a papságnak ruháival és megtöltötte kezeit. 4. És ennek a hónapnak a tizenötödikén az oltárhoz vitt tizennégy ökröt a marhák közül, és huszonnyolc kost, és negyvenkilenc juhot, és hét bárányt, és huszonegy kecskegidát égő áldozatul az áldozati oltáron, kedves illatul Isten előtt. 5. Ez volt áldozata, esküjének megfelelően, amit megfogadott, hogy egy tizedét adja (mindenének), a gyümölcsáldozatukkal és italáldozatukkal együtt. 6. És mikor a tűz felemésztette azt, tömjént égetett tűzzel a tűz fölött, és hálaáldozatul két ökröt, négy kost, négy juhot, négy bakkecskét, két egyéves juhot, és két kecskegidát; és ezt tette naponta hét napon keresztül. 7. És Jákob és minden fia és férfiai ették ezt ott örömmel a hét nap alatt, és áldva és hálálkodva az Úrnak, aki kihozta őt minden megpróbáltatásaiból, és megadta neki fogadását. 8. És megtizedelte az összes tiszta állatot, és készített égő áldozatot, de a tisztátalan állatokat (nem) adta Lévinek, fiának, és odaadta neki minden férfi lelkét. 9. És Lévi teljesítette a papi hivatását Bételben atyja, Jákob előtt, tíz testvérénél inkább, és pap volt ott, és Jákob megadta fogadalmát: ezért tizedet adott ismét az Úrnak, és megszentelte azt, és az szentté lett Őneki. 10. És ennek okáért ismét el van rendelve a mennyei táblákon a tized törvényként, hogy egyék azt az Úr előtt évről-évre, azon a helyen, amely ki van választva, hogy az Ő neve ott lakozzon, és ez a törvény mindörökké (érvényes). 11. A rendelés úgy szól, hogy töltsék azt be évről-évre, hogy egyék a második tizedet az Úr előtt azon a helyen, amely ki lett választva, és semmi ne maradjon meg abból az idei évről a következő évre. 12. Mert a saját évében legyen a mag elfogyasztva abban az évben a magoknak való betakarításáig, és a bor a bornak napjaiig, és az olaj az ő idényének napjaiig. 13. És minden, ami megmarad abból és megavul, legyen az szennyezettnek tekintve: legyen megégetve tűzzel, mert tisztátalan az. 14. És ezért egyék azt együtt a szentélyben, és ne engedjék, hogy megavuljon. 15. És minden tized az ökrökből és a juhokból szent lesz az Úr előtt, és a papjaié lesznek, amit el fognak

fogyasztani Őelőtte évről-évre; mert ezért lett ez elrendelve és bevésve a mennyei táblákra a tizedre nézve. 16. És a következő éjszakán, ennek a hónapnak a huszonkettedik napján, Jákob elhatározta, hogy megépíti azt a helyet, és hogy körbeveszi a kertet egy fallal, és megszenteli azt, és szentté teszi örökké, magának és gyermekeinek őutána. 17. És az Úr megjelent neki éjszaka, és megáldotta és mondá neki: 'A te neved ne neveztesse Jákobnak, hanem Izraelnek fogják nevezni a te neved.' 18. És ismét szólt hozzá: "Én vagyok az Úr, aki alkotta az eget és a földet, és megnövellek és igen-igen megsokasítalak téged, és királyok származnak majd tőled, és uralkodni fognak majd minden talpalatnyi helyen, ahová csak emberi láb lép. 19. És a te magodnak adok minden földet, amely az ég alatt van, azok pedig uralkodni fognak minden nemzeten akaratok szerint, és azután megkapják majd az egész földet és birtokolni fogják azt, örökre." 20. Miután befejezte beszédét vele, fölemelkedett mellőle. Jákob pedig nézte, amint felszállt az égbe. 21. És látta éjszakai látomásban, Íme egy angyal leszállt az égből hét táblával a kezében, és odaadta azokat Jákobnak, és elolvasta azokat, és megtudta mindazt, ami írva volt azokban, amelyek megtörténnek majd vele és fiaival az eljövendő korszakokban. 22. És megmutatott neki mindent, ami írva volt a táblákon, és mondá neki: 'Ne építsd meg ezt a helyet, és ne tedd ezt örökkévaló szentté, és ne lakozz itt; mert ez nem az a hely. Menj a te atyád, Ábrahám házához, és lakozz a te atyáddal, Izsákkal, a te atyád halálának napjáig. 23. Mert Egyiptomban fogsz meghalni békességben, és ebben a földben leszel eltemetve tisztességben a te atyáid sírjában, Ábrahámmal és Izsákkal. 24. Ne félj, mert ahogy láttad és olvastad, úgy lesz minden; és írd le mindent, amit láttál és olvastál.' 25. És Jákob mondá: 'Uram, hogyan emlékezzek mindenre, amit olvastam és láttam?' És felelé neki: 'Minden dolgot a te emlékezetedbe fogok juttatni.' 26. És felment tőle, és Jákob felébredt alvásából, és emlékezett mindenre, amit olvasott és látott, és leírta annak minden szavát, amit olvasott és látott. 27. És ünnepelt ott még egy napot, és áldozott mindannak megfelelően, ahogy áldozott az előző napokon, és nevezte ennek nevét 'Kiegészítésnek', mert ez a nap hozzá lett adva, és az előző napokat nevezte 'Az Ünnepek'. 28. És így nyilvánvaló lett, hogy ennek meg kell lennie, és hogy meg van írva a mennyei táblákon: ezért lelepleződött neki, hogy ünnepelje azt, és adja hozzá az ünnep hét napjához. 29. És ennek neve 'Kiegészítés' lett, mert fel volt jegyezve az ünnepnapok között, az év napjainak száma szerint. 30. És éjszaka, ennek a hónapnak a huszonharmadikán, Debóra, Rebeka ápolója meghalt, és eltemették a város alatt, a folyó tölgye alá, és nevezte ennek a helynek nevét 'Debóra folyójának' és a tölgyet 'Debóra gyásza tölgyének'. 31. És Rebekka elment és visszatért házába (Jákob) atyjához, Izsákhhoz, és Jákob küldött keze által kosokat, juhokat és bakkecskéket, hogy készítsen ételt (Rebeka) az ő (Jákob) atyjának, ahogy azt kívánta. 32. És elment anyja után, amíg Kabratan földjére érkezett, és ott lakozott. 33. És Rákhel fiat szült az éjjel, és úgy nevezte annak nevét: 'Az én bánatomnak fia'; mert szenvedett a szülés során: de atyja nevezte nevét Benjáminnak, ennek a jubileumnak a hatodik évhetének első évében, a nyolcadik hónap tizenegyedikén. 34. És meghalt ott Rákhel és el lett temetve Efrát földjében, ami ugyanaz, mint Betlehem, és Jákob oszlopot emelt Rákhel sírján, az úton Rákhel sírja felett.

33 1. És Jákob ment és lakozott Magdaladra'eftől délre. És elment atyjához, Izsákhhoz, ő és felesége, Lea, a tizedik hónap újholdján. 2. És Rúben látta Bilhát, Rákhel szolgálóját, atyjának ágyasát vízben fürdőzni egy titkos helyen, és szerette őt. 3. És elbújt éjszaka, és bement Bilha házába [éjszaka], és egyedül aludva talált rá az ágyában az ő házában. 4. És feküdt vele, és Bilha felébredt, és látta: íme Rúben feküdt vele az ágyában, és Bilha felemelte takarójának szegélyét és megragadta őt, és felkiáltott, és felfedezte, hogy Rúben az. 5. És elszégyellte magát miatta, és elengedte őt, és Rúben elszaladt. 6,7. És Bilha rendkívül elkeseredett a dolog miatt, és nem mondta el senkinek. És mikor Jákob visszatért és kereste őt, felelé neki: 'Nem vagyok tiszta teneked, mert be lettem mocskolva téged illetően; mert Rúben bemocskolt engem, és az éjjel velem feküdt, én pedig aludtam, és nem jöttem rá, amíg fel nem fedte az én alsóruhám és lefeküdt velem.' 8. És Jákob rendkívül dühös volt Rúbenre, mert az Bilhával hált, mert felfedte az ő atyjának alsóruháját. És Jákob többé nem közeledett Bilhához, mert Rúben bemocskolta. 9. És bármely ember, aki felfedi atyjának alsóruháját, annak cselekedete nagyon gonosz, mert utálatos az az ember Úr előtt. 10. Ennek okáért meg van írva és el van rendelve a mennyei táblákon, hogy az ember ne feküdjön atyjának feleségével, és ne fedje fel atyjának alsóruháját, mert ez tisztátalan: mindketten haljanak meg együtt, az ember, aki atyjának feleségével fekszik, és a nő szintén, mert tisztátalanságot hoztak a földre. 11. És ne legyen semmi tisztátalan a mi Istenünk előtt a nemzetben, amit kiválasztott Magának tulajdonul. 12. És ismét, írva van másodszor is:

"Átkozott, aki apja feleségével hál, mivel felfedte apja szemérmét." Az Úrnak minden szentjei pedig mondják rá: "Úgy legyen, Úgy legyen". 13. Te pedig, Mózes, rendeld el Izrael fiainak, hogy tartsák meg ezt az ígét; mivel halálos ítélet jár ezért, és tisztátalanság ez. Nincs engesztelés, mely kiengesztelne azért az emberért, aki ezt elköveti, sohasem. Hanem öljék meg és vágják le, és kövezzék meg kövekkel, és irtsák ki a mi Istenünk népének soraiból. 14. Mivel nem szabad élnie akár egyetlen napig is a földön annak, aki ilyet tesz Izraelben, mivel utálatos és tisztátalan az. 15. És ne mondják azt Rúbenről: "Életet nyert és megbocsájtást, miután atyjának ágyásával hált, és az asszony is, pedig férje volt neki, és az ő férje, Jákob, Rúben atyja, még életben volt." 16. Mert addig az ideig nem volt felfedve a rendelet, az ítélet és a törvény annak teljességében minderre vonatkozóan, de a te napjaidban fel lett fedve, mint az időszakok és napok törvénye, és egy örökkévaló törvény az örökkévaló nemzedékeknek. 17. És erre a törvényre nincs a napoknak bevégeződése, és nincs jóvátétel érte, hanem mindkettőt ki kell irtani a nemzet közepette: azon a napon, amelyiken elkövették ezt, pusztítsátok el őket. 18. És te, Mózes, írd (ezt) le Izraelnek, hogy megtartsák, és ezek szerint a szavak szerint tegyenek, és ne kövessenek el halálra vivő bűnt; mert az Úr, a mi Istenünk bírő, aki nem személyválogató és nem fogad el ajándékokat. És mondd el nekik a szövetségnek ezen szavait, hogy hallhassák és megtarthassák, és őrizzék magukat tisztelettel azokra nézve, és ne legyenek elpusztítva és kiirtva a földről; mert tisztátalanság, és utálatosság, és szenny, és mocskok mindenki, aki ezt elköveti a földön a mi Istenünk előtt. 20. És nincsen nagyobb vétek, mint a fajtalanokodás, amit ők elkövettek a földön; mert Izrael szent nemzet az Úrnak, Istenének, és örökség nemzete, és papi és királyi nemzet, és az Ő saját tulajdona; és ne mutakozzon ilyen tisztátalanság a szent nemzet közepette. 21. És ennek a hatodik évhétnek a harmadik évében Jákob és minden fia elment és lakozott Ábrahám házában, atyjához, Izsákhhoz és anyjához, Rebekához közel. 22. És ezek voltak Jákob fiainak nevei: az elsőszülött Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Iszakár, Zebulin, Lea fiai; és Rákhel fiai, József és Benjámin; és Bilha fiai, Dán és Naftali; és Zilpa fiai, Gád és Áser, és Dina, Lea lánya, Jákob egyetlen lánya. 23. És eljöttek és meghajoltak Izsák és Rebeka előtt, akik amikor meglátták őket, áldották Jákobot és minden fiát, és Izsák rendkívül örvendezett, mert látta Jákobnak, az ő kisebbik fiának fiait, és megáldotta őket.

34 1. A negyvennegyedik jubileumban, ennek az (év)hétnek a hatodik évében Jákob elküldte a fiait, hogy legeltessék juhait, és a szolgákat is velük Sekem legelőjére. 2. És az amoriták hét királya összegyűjtötte magát ellenük, hogy elpusztítsa őket, a fák rejtekéből, és hogy zsákmányként elvigye marháikat. 3. Jákob, Lévi, Júda és József Izsáknak, atyjuknak házában voltak; mert szelleme szomorú volt, és nem akarták elhagyni őt; és Benjámin volt a legfiatalabb, és ezért az apjával maradt. 4. És eljött[ek] Taphi királya[i] és Aresa királya[i] és Seragan királya[i] és Selo királya[i] és Gaas királya[i] és Betoron királya[i] és Maanisakir királya[i] és mindazok, akik a hegyekben laknak (és) akik az erdőkben laknak Kánaán földjén. 5. És tudtára adták Jákobnak, mondván: "Ímé, az amoriták királyai körülfogták a fiaidat, és kifosztották nyájaidat." 6. És felkelt házából, ő és három fia és atyjának minden szolgálója, és saját szolgálói, és elment ellenük hatezer emberrel, akik kardokat vittek. 7. És levágta őket Sékem mezőin, és üldözte azokat, akik elfutottak, és levágta őket a kard élével, és levágta Aresa-t és Taphu-t és Saregan-t és Selo-t és Amani-sakir-t és Ga[ga]'as-t, és visszaszerezte nyájait. 8. És uralkodott felettük, és adót vetett rájuk, hogy fizessenek adót neki, öt gyümölcs terményt földjeikről, és megépítette Robel-t és Tamnatares-t. 9. És visszatért békében, és békét kötött velük, és szolgálói lettek, addig a napig, amíg Jákob és fiai lementek Egyiptomba. 10. És ennek az évhétnek a hetedik évében elküldte Józsefet Sékem földjére, hogy tudja meg, hogyan boldogulnak házából való testvérei, és Dothan földjén talált rájuk. 11. És áruló módjára viselkedtek vele, és tervet készítettek ellene, hogy levágják, de meggondolták magukat, eladták izmaelita kereskedőknek, akik levitték Egyiptomba és eladták Potifárnak, a Fáraó eunuchjának, a szakácsok főnökének, Elew városa papjának. 12. És Jákob fiai levágtak egy gidát, és bemártották József köntösét a vérbe, és elküldték Jákobnak, atyjuknak a hetedik hónap tizedikén. 13. És Jákob aznap egész éjjel gyászolt, mert este vitték neki oda, és hevéssé lett gyásza haláláért, és mondá: 'Egy gonosz vadállat felfalta Józsefet'; és házában minden tagja [gyászolt vele azon a napon és] búsultak és gyászoltak vele egész nap. 14. És fiai és lánya felkelt, hogy vigasztalja, de ő elutasította a vigasztalást a fiáért. 15. És azon a napon Bilha meghallotta, hogy József meghalt, és meghalt őt gyászolva, és Qafratefben élt, és Dina, Jákob lánya szintén meghalt, miután József elveszett. 16. És egy hónapban jött Izráelre ez a három gyász. És eltemették Bilhát Rákhel sírkövével átellenben, és Dinát, lányát szintén ott temették el. 17. És gyászolt Józsefért egy évet, és nem szűnt meg (gyászolni), mert mondá: 'Hadd menjek le a sírba gyászolva az én fiamért.' 18. Ennek okáért el van rendelve Izrael gyermekei részére, hogy bánkódjanak a hetedik hónap tizedikén – azon a napon,

amikor a hír, amitől siratni kezdte Józsefet, elért Jákobhoz, atyjához – hogy adjanak jóvátételt magukért, egy fiatal kecskét a hetedik hónap tizedik napján, egyszer egy évben, bűneikért; mert megszorították atyjuknak szeretetét Józsefnek, fiának irányába. 19. És ez a nap el lett rendelve, hogy búsuljanak azon vétkeik miatt, és minden bűneik miatt és minden hibáik miatt, hogy megtisztíthassák magukat azon a napon, egyszer egy évben. 20. És miután József meghalt, Jákob fiai feleségeket vettek maguknak. Rúben feleségének neve 'Ada; és Simeon feleségének neve Adlba'a, egy kananeus; és Lévi feleségének neve Melka, Arám leányai közül, Terah fiainak ivadékaiból; és Júda feleségének neve Begasu'el, egy kananeus; és Izakár feleségének neve Hezaga; és Zebulon feleségének neve Ni'iman; és Dán feleségének neve 'Egla; és Naftali feleségének neve Rasu'u, Mezopotámiából; és Gád feleségének neve Maka; és Áser feleségének neve 'Ijona; és József feleségének neve Asenát, az egyiptomi; és Benjámin feleségének neve 'Ijasaka. 21. És Simeon megtért, és vett magának második feleséget Mezopotámiából, ahogy testvérei.

35 1. És a negyvenötödik jubileum első évhetének első évében Rebeka magához hívta Jákóbot, fiát, és megparancsolta neki atyjára és az ő testvérére tekintettel, hogy tisztelje őket életének minden napjában. 2. És Jákób mondá: 'Mindent megteszek, ahogy megparancsoltad nekem; mert ez a dolog tisztesség és nagyság lesz nekem, és igazságosság az Úr előtt, hogy tiszteljem őket. 3. És te is, anyám, tudod azidőtől, hogy megszülettem, a mai napig minden cselekedetemet, és mindent, ami az én szívemben van, hogy mindig mindent illetően jót gondolok. 4,5. És hogyan is ne tehetném ezt a dolgot, amit parancsoltál nekem, hogy tiszteljem az én atyámat és az én testvéreimet! Mondd el, anyám, milyen romlottságot láttál bennem, és elfordulok attól, és kegyelem lesz rajtam.' 6. És felele neki: 'Fiam, nem láttam benned egész életem során semmi romlottságot, hanem csak becsületes cselekedeteket. De most elmondom neked az igazat, fiam: meg fogok halni ebben az évben, és nem fogom túlélni ezt az évet az én életemben; mert álomban láttam halálomnak napját, hogy nem fogok élni százötvenöt évnél tovább: és íme betöltöttem az én életemnek minden napját, amelyet élnem kellett.' 7. És Jákób nevetett anyjának szavain, mert anyja azt mondta neki, hogy meg fog halni; és Rebeka szembe ült ővele, erejének teljében, és nem volt meggyengülve erejében; mert kiment és bejött és látott, és fogai erősek voltak, és semmi gyengélkedés nem érintette életének napjaiban. 8. És Jákób így szólt hozzá: "Boldog lennék, anyám, ha az én éveim megközelítenék a te életed éveit, és ha megmaradna erőm bennem, úgy mint a te erőd: Nem halsz meg, hanem tréfálsz velem a halálotat illetően." 9. És ő (Rebeka) bement Izsákhhoz és így szólt hozzá: "Egy kérésem van hozzád: Esked meg Ézsaut, hogy nem árt Jákobnak, és nem folytatja az ellenségeskedést; hiszen ismered Ézsau gondolatait (szándékát), hogy romlottak azok ifjúságától fogva, és nincs benne becsületesség; mert elhatározta, hogy megöli, halálot után. 10. És tudod mindazt, amit tett attól a naptól fogva, hogy fivére, Jákob Háránba ment, egészen a mai napig: hogyan hagyott el bennünket egész szívével és gonoszat tett velünk; nyájaidat elvette magának, és minden jószágodat elragadta tőled. 11. És amikor kérdeztük és könyörögtünk neki tulajdonunk miatt, úgy tett, mint aki sajnál bennünket. 12. Elkeseredett veled szemben, azért, mert Jákóbot áldottad meg, tökéletes és egyenes fiadat; mivel benne nincs gonoszság, csakis jó, és amióta megérkezett Háránból mindmáig nem rövidített meg bennünket egyáltalán semmivel, hanem mindig mindeneket élénk hoz a maga idénye szerint, és teljes szívével örvendezik, amikor elfogadjuk tőle azokat, és áld minket, és nem hagyott el bennünket Háránból való hazatérte óta egész a mai napig, és folyvást velünk van és tisztel bennünket.' 13. És Izsák mondá neki: 'Én is tudom és látom Jákob cselekedeteit, aki velünk van, hogy hogyan tisztel bennünket teljes szívéből; de korábban Ézsaut szerettem jobban, mint Jákóbot, mert ő volt az elsőszülött; de most Jákóbot szeretem jobban Ézsaunál, aki sokféle gonosz cselekedetet tett, és nincs benne igazságosság, mert minden útja igazságtalanság és erőszak, [és nincs körülötte igazságosság]. 14. És most szívem nyugtalan az ő cselekedetei miatt, és sem ő, sem magja nem lesz megmentve, mert ők azok, akik el lesznek pusztítva a földről, és ki lesznek irtva az ég alól, mert elhagyta Ábrahám Istenét, és feleségei után ment és tisztátalanságuk után és hibáik után, ő és gyermekei. 15. És te megkötsz engem, hogy esküdjön meg, hogy nem fogja levágni Jákóbot, testvérét; még ha megesküszik is, nem fog megmaradni esküje mellett, és nem fog jót cselekedni, hanem csak gonoszat. 16. De ha le kívánja vágni Jákóbot, testvérét, Jákob kezeibe lesz adatva, és nem fog menekülni kezeiből, [mert beleesik majd kezeibe]. 17. És ne félj Jákób felől; mert Jákób őrizője nagy és hatalmas és méltóságos, és jobban dicsőített, mint Ézsau őrizője.' 18. És Rebeka küldött Ézsauért és magához hívta, és hozzá jött, és Rebeka mondá neki: 'Van egy kérésem, fiam, tefeléd, és ígérd meg, hogy megteszed, fiam.' 19. És felele: 'Megteszek mindent, amit mondasz nekem, és nem fogom a te kérésedet elutasítani.' 20. És mondá neki: 'Megkérlek, hogy azon a napon, amelyen

meghalok, vigyél engem és temess el Sárához, a te atyád anyjához közel, és te és Jákób szeressétek egymást, és egyikőtök se kíváncsodik a másik ellen, hanem csak kölcsönös szeretetet, és így virágozni fogtok, fiaim, és tisztelve lesztek a földnek közepette, és nem fog semmi ellenség fölöttetek örvendezni, és áldás és kegyelem lesztek mindazok szemében, akik szeretnek titeket.' 21. És felele: 'Megteszek mindent, amit mondtál nekem, és el foglak temetni, amely napon meghalsz Sárához, atyám anyjához közel, ahogy kívántad, hogy csontjai a te csontjaidhoz közel legyenek. 22. És Jákobot, testvéremet, szintén szeretni fogom minden test felett; mert nincs nekem testvérem az egész földön, hanem csak ő, és ez nem nagy érdem nekem, ha szeretem őt; mert testvérem, és együtt vettettünk be a te testedbe, és együtt jöttünk ki méhedből, és ha nem szeretem az én testvéremet, kit szeressek? 23. És én magam könyörgök neked, hogy tanácsold Jákobot felőlem és fiaim felől, mert tudom, hogy kétségtelenül király lesz felettem és fiaim felett, mert azon a napon, amikor atyám megáldotta, őt tette a nagyobbá és engem az alacsonyabbá. 24. És megesküszöm neked, hogy szeretni fogom, és nem fogok gonosz kíváncsodik ellene életemnek minden napjában, hanem csak jót.' 25. És megesküdött Rebekának mindezen dolgok felől. És Rebeka magához hívta Jákobot Ézsau szemei előtt, és parancsot adott neki azon szavak szerint, amiket Ézsaunak mondott. 26. És Jákób felele: 'A te kedvedre teszek; higgy nekem, hogy nem fog tőlem gonosz eredni, vagy az én fiaimtól Ézsau ellen, és nem leszek első semmiben, kivéve a szeretetben.' 27. És ettek és ittak, ő és az ő fiai azon az éjjel, és meghalt (Rebeka), három jubileum és egy évhét és egy év idősen, azon az éjjel, és két fia, Ézsau és Jákób eltemette a kettős barlangban Sárához, atyjuk anyjához közel.

36 1. És ennek az évhétnek a hatodik évében Izsák magához hívta két fiát, Ézsaut és Jákobot, és hozzá jöttek, és monda nekik: 'Fiaim, elmegyek atyáim útjára, az örök házba, ahol atyáim vannak. 2. Azért temessetek közel Ábrahámhoz, atyámhoz, a kettős barlangba a hitteus Efron mezején, ahol Ábrahám megvásárolta a sírt, hogy temessen abban; a sírba, amit ástam magamnak, oda temessetek engem. 3. És azt parancsolom, fiaim, hogy gyakoroljatok igazságosságot és becsületességet a földön, hogy az Úr rátok hozhassa mindazt, amit az Úr mondott, hogy Ábrahámmal és magjával cselekszik. 4. És szeressétek egymást, fiaim, a ti testvéreteket úgy, mint aki szereti a maga lelkét, és mindegyikőtök keresse testvérének hasznát, és cselekedjete együtt a földön; és szeressék egymást, mint a saját lelküket. És a bálványokkal kapcsolatban megparancsolom és figyelmeztetlek titeket, hogy utasítsátok el azokat, és gyűlöljétek azokat, és ne szeressétek, mert tele vannak megtévesztéssel azok számára, akik imádják azokat, és azoknak, akik lehajolnak előttük. 6. Emlékezzetek, fiaim, Ábrahám, a ti atyátok Úr Istenére, és arra, hogy én is hogyan imádtam Őt és szolgáltam Őt igazságosságban és örömben, hogy Ő megsokasítson titeket és megnövelje a ti ivadékaitokat, sokaságban, mint az égnek csillagai, és beplántáljon benneteket a földön, mint az igazságosság növényét, amely nem lesz kiirtva minden nemzedékeken át, örökké. 7. És most megeskülek titeket egy nagy esküre – mert nincs ennél nagyobb eskü, mint a dicsőséges és tisztelt és nagy és nagyszerű és csodálatos és hatalmas Név által, amely alkotta az eget és a földet és minden dolgot együtt – hogy félni fogjátok Őt és imádni fogjátok Őt. 8. És hogy mindegyikőtök szeretni fogja testvérét ragaszkodással és igazságossággal, és egyikőtök sem fog gonosz kíváncsodik testvére ellen ezentúl mindörökké a ti életek minden napjában, hogy sikeresek legyetek minden cselekedeteitekben és ne legyetek elpusztítva. 9. És ha bármelyikőtök gonosz eszel ki az ő testvére ellen, tudjátok meg, hogy mostantól aki gonosz tervel testvére ellen, az testvére kezébe essen, és legyen kiirtva az élőknek földjéről, és magja legyen elpusztítva az ég alól. 10. De a zűrzavar és az utálat és a megbotránkozás és a harag napján majd, úgy, ahogyan elégette Szodomát, lángolva megemészthető tűzzel, hasonlóan fogja elégetni annak földjét és annak városát és mindent, ami azé (az emberé), és neve ki lesz törölve az emberek fiainak nevelésére szóló könyvből, és nem lesz feljegyezve az élet könyvében, hanem abban, ami az elpusztításra lett kinevezve, és örök utálatra fog eltávozni; úgy, hogy kárhozzátásuk mindig megújul gyűlöletben és haragban és kínban és megbotránkozásban és dögvészekben és betegségben örökké. Én mondom és tanúsítom nektek, fiaim, az ítélet szerint, ami el fog jönni az emberre, aki ártani kíván testvérének.' 12. És elosztotta minden vagyonát a kettő között azon a napon, és adta a nagyobb részt az elsőszülöttnak, és a tornyot és mindent akörül, és mindent, amit Ábrahám birtokolt a Fogadalom Kútjánál. 13. És monda: 'Ezt a nagyobb részt az elsőszülöttnak adom.' 14. És Ézsau felele, 'Eladtam Jákobnak és odaadtam Jákobnak születési jogomat; neki legyen adva, és nincs egyetlen szavam se erre vonatkozólag, mert az övé.' 15. És Izsák monda: 'Áldás nyugodjon meg rajtatok, fiaim, és ivadékaitokon ezen a napon, mert megnyugvást adtatok nekem, és nem fáj szívem a születési jog miatt, hogy nehogy bűnösséget munkáljatok annak következtében. 16. A Magasságos Isten áldja meg az

embert, aki igazságosságot munkál, őt és ivadékait örökké.' 17. És befejezte parancsolatait és áldásait felettük, és ettek és ittak együtt őelőtte, és (Izsák) örvendezett, mert egy akarat (értelem) volt kettejükben, és kimentek tőle és megpihentek azon a napon és aludtak. 18. És Izsák elaludt ágyában örvendezve; és az örök alvásba merült, és meghalt száznyolcvan évesen. Huszonöt évhetet és öt évet töltött be; és két fia, Ézsau és Jákob eltemették. 19. És Ézsau elment Edom földjére, Seir hegyeihez, és ott lakozott. 20. És Jákob Hebron hegyein lakott, atyja, Ábrahám tartózkodása földjének tornyában, és szolgálta az Urat teljes szívéből és a látható parancsolatok szerint, aszerint, ahogy Ő felosztotta nemzedékeinek napjait. 21, 22. És Lea, felesége meghalt a negyvenötödik jubileum második évhetének negyedik évében, és eltemette a kettős barlangban anyjához, Rebekához közel, Sárának, atyja anyjának sírjától balra, és minden fiaik eljöttek, hogy gyászolják Leát, az ő feleségét ővele, és hogy megvigasztalják miatta, mert Jákob siratta, mert rendkívül szerette, miután nővére, Rákhel meghalt; 23. mert Lea tökéletes és becsületes volt minden útjában, és tisztelte Jákobot, és mindaz idő alatt, amíg vele élt, Jákob egy durva szót sem hallott szájából, mert gyengéd, békeszerető és becsületes és tiszteletre méltó volt. 24. És Jákob megemlékezett Lea minden cselekedetéről, amiket tett élete folyamán, és nagyon siratta őt, mert szerette teljes szívéből és teljes lelkéből.

37 1. És azon a napon, amelyen Izsák, Jákobnak és Ézsauinak atyja meghalt, Ézsau fiai meghallották, hogy Izsák az idősebb részét a fiatalabbik fiának, Jákobnak adta, és nagyon dühösek voltak. 2. És versengtek atyjuknál, mondván: 'Miért adta atyád az idősebb részét Jákobnak, és mellőzött téged, holott te vagy az idősebb és Jákob a fiatalabb?' 3. És felele nekik: 'Mert eladtam a születési jogomat Jákobnak egy kis tál lencséért, és azon a napon, amikor atyám elküldött vadászni és fogni és vinni neki valamit, amit egyen és megáldjon, eljött (Jákob) csellel, és hozott atyámnak ételt és italt, és atyám megáldotta, és engem az ő keze alá helyezett. 4. És most az atyánk megesketett minket, engem és őt, hogy nem fogunk kölcsönösen gonoszt tervelni, egyikünk sem a másik ellen, és hogy maradjunk meg szeretetben és békében, mindegyikünk a maga testvérével, és ne rontsuk meg a mi utainkat.' 5. És mondták neki: 'Nem fogunk rád hallgatni, hogy békében legyünk vele; mert erőnk nagyobb erejénél, és erősebbek vagyunk nála; elmegyünk ellene és levágjuk, és elpusztítjuk őt és fiait. És ha nem fogsz velünk jönni, neked is ártani fogunk. 6. És most figyelj ránk: Hadd küldjünk Arámba és Filiszteába és Moábbba és Ammonba, és hadd válasszunk magunknak válogatott férfiakat, akik buzgóak a harcra, és hadd menjünk ellene és hadakozzunk ellene, és hadd irtsuk ki a földről, mielőtt megerősödik.' 7. És atyjuk felele nekik: 'Ne menjetek és ne háborúzzatok vele, nehogy elessetek őelőtte.' 8. És mondták neki: 'Pontosan ez a te viselkedésed fiatalágodtól mind a mai napig, és behajtod nyakadat az ő igája alá. 9. Nem fogunk hallgatni ezekre a szavakra.' És elküldtek Arámba és 'Aduramhoz, atyjuk barátjához, és közöttük felbéreltek ezer harcoló férfit, válogatott hadakozó férfit. 10. És jöttek hozzájuk Moábból és Ammon gyermekeitől, azok, akik fel lettek bérelve, ezer válogatott férfi, és Filiszteából ezer válogatott hadakozó férfi, és Edomból és a horitákból ezer válogatott harcoló férfi, és Kittimből erős hadakozó férfiak. 11. És mondták atyjuknak: 'Menj ki velük és vezesd őket, különben le fogunk vágni téged.' 12. És megtelt haraggal és felháborodással látván, hogy fiai ráerőszakolják, hogy menjen előttük, hogy Jákob, az ő testvére ellen vezesse őket. 13. De azután megemlékezett minden gonoszról, ami szívében elrejtve feküdt Jákob, az ő testvére ellen; és nem az esküre emlékezett, amit megesküdött atyjának és anyjának, hogy nem fog gonoszt tervezni Jákob, az ő testvére ellen minden napjaiban. 14. És mindezek mellett, Jákob egész addig nem tudta, hogy jönnek ellene hadakozni, és feleségét, Leát gyászolta, amíg csak azok nagyon közel nem értek a toronyhoz, négyezer harcossal és válogatott hadakozó férfiakkal. 15. És Hebron férfiai hozzá küldtek, mondván: 'Íme testvéred ellened jött, hogy harcoljon veled, négyezer karddal felövezett (emberrel), és pajzsokat és fegyvereket visznek'; mert jobban szerették Jákobot, mint Ézsaut. 16. Úgyhogy elmondták neki; mert Jákob nagylelkűbb és irgalmasabb ember volt, mint Ézsau. De Jákob nem hitte el, amíg nem jöttek egészen közel a toronyhoz. 17. És bezárta a torony kapuit; és a lőrészekre állt, és szólt testvéréhez, Ézsauhoz és monda: 'Nemes a vigasz, amivel eljöttél vigasztalni engem a feleségemért, aki meghalt. Ez az az eskü, amit megesküdöttél atyádnak és ismét anyádnak, mielőtt meghaltak? Megszegted az esküt, és abban az percben, amelyben megesküdöttél atyádnak, lettél elítélve.' 18. És akkor Ézsau válaszolt, és monda neki: 'Sem az ember gyermekeinek, sem a föld vadállatainak nincs igazságosság esküje, amit esküdve megfogadtak volna (esküként, mely érvényes) örökké; hanem minden nap gonoszt gondolnak ki egymás ellen, és bizony mindegyikük lemészárolja ellenfelét és ellenségét. 19. És te gyűlöltél engem és gyermekeimet örökké. 20. És nincs megtartva a testvéri kötelék teveled. Halld

ezeket a szavakat, amiket kijelentek neked, ha a vaddisznó megváltoztathatja bőrét, és a sörtéjét puhává teheti, mint a gyapjú, és mikor megteheti, hogy a fejéből szarvak nőjenek ki, mint a szarvasbika szarvai, vagy a juhé, akkor fogom megtartani a testvéri köteléket teveled, és ha az emlők elválasztják magukat anyjuktól, mert nem voltál te testvér számomra.

21. És ha a farkasok békét kötnek a bárányokkal, hogy ne falják fel, vagy bántsák őket,

És mikor a szívük azok felé fordul véglegesen,

Akkor lesz béke a szívemben tefeléd.

22. És ha az oroszlán az ökör barátjává válik és békét köt vele,

És ha egy igába lesz kötve és együtt szánt majd vele,

Akkor fogok békét kötni veled.

23. És mikor a holló fehérré válik, mint a raca

Akkor tudd, hogy szerettelek téged

És békét fogok kötni veled.

Ki leszel irtva,

És a te fiaid ki lesznek irtva,

És nem lesz számodra béke.'

24. És mikor Jákob látta, hogy ennyire gonosz szándékú volt szívével és teljes lelkével irányába, hogy levágja őt, és hogy úgy jött, mint a vaddisznó, ami rárohan a lándzsára, amely felnyársalja és megöli azt,

25. és (mégsem) nem hátrál meg attól; akkor szólt az övéihez és szolgálóihoz, hogy támadják meg őt és minden társát.

38 1. És ezután Júda szólt Jákobhoz, az ő atyjához, és mondá neki: 'Feszítsd az íjad, atyám, és küldd ki a te nyilaidat, és veszítsd el az ellenfelet és vágd le az ellenséget; és legyen meg tebenned az erő, mert mi nem fogjuk levágni a te testvéredet, mert ő olyan, mint te, és hasonlít tehozzád, hadd adjuk meg neki (ezt) a tiszteletet.' 2. Akkor Jákob kifeszítette az íját és kiküldte a nyilat, és az átütötte Ézsaut, az ő testvérét (annak jobb mellén) és megölte. 3. És újra kiküldött egy nyilat, és eltalálta az arámi Adoránt a bal mellén, és hanyatt lökte és megölte. 4. És aztán Jákob fiai kimentek, ők és szolgálók, csapatokra osztva magukat a torony négy oldalán. 5. És Júda ment ki elől, és Naftali és Gád vele, és ötven szolga vele a torony déli oldalán, és levágtak mindenkit, akit találtak maguk előtt, és egy személy sem menekült meg. 6. És Lévi és Dán és Áser kimentek a torony keleti oldalán, és ötven férfi velük, és levágták Moáb és Ammon harcoló férfiai. 7. És Rúben és Iszakár és Zebulon kimentek a torony északi oldalán, és ötven ember velük, és levágták a filiszteusok harcoló férfiai. 8. És Simeon és Benjámin és Énok, Rúben fia, kimentek a torony nyugati oldalán, és ötven férfi velük, és levágták Edomból és a horitáktól négyszáz férfit, bátor harcosokat; és hatszáz elmenekült, és Ézsau négy fia velük menekült, és hátrahagyták atyjukat, aki halva feküdt, úgy, ahogy elesett a dombon, ami Adurámban van. 9. És Jákob fiai üldözték őket Szeir hegyéig. És Jákob eltemette testvérét a dombon, ami Adurámban van, és visszatért házába. 10. És Jákob fiai keményen hajsolták Ézsau fiait Szeir hegyein, és (azok) meghajlították nyakaikat, úgyhogy Jákob fiainak szolgálóivá váltak. 11. És elküldtek atyjukhoz, hogy tudakozódjanak, hogy békét kössenek-e velük, vagy levágják őket. 12. És Jákob üzent fiainak, hogy kössenek békét, és békét kötöttek velük, és a szolgaság igáját rakták rájuk, úgy, hogy mindig adót fizettek Jákobnak és fiainak. 13. És mindaddig a napig megfizették az adót Jákobnak, amíg az le nem ment Egyiptomba. 14. És Edom fiai nem jöttek ki a szolgaságnak igája alól, amit Jákob tizenkét fia vetett ki rájuk, mind a mai napig. 15. És ezek azok a királyok, akik uralkodtak Edomban, mielőtt bármilyen király uralkodott volna Izrael gyermekein [eddig a napig] Edom földjén. 16. És a Beor fia Balaq uralkodott Edomban, és városának neve Danaba volt. 17. És meghalt Balaq, és a bóseri Zara fia, Jóbáb uralkodott helyette. 18. És meghalt Jóbáb, és Ásám, Teman földjéről uralkodott helyette. 19. És meghalt Ásám, és Adath, Barad fia, aki levágta Midiánt Moáb mezején, uralkodott helyette, és városának neve Avith volt. 20. És meghalt Adath, és Salman Amaseqából uralkodott helyette. 21,22. És meghalt Salman, és Saul a folyó melletti Ra'abothból uralkodott helyette. És meghalt Saul, és Ba'elunan, Ákhhór fia uralkodott helyette. 23. És meghalt Ba'elunan, Ákhhór fia, és Adath uralkodott helyette, és feleségének neve Maitabith volt, Matarat lánya, aki Matebedza'ab lánya volt. 25. Ezek azok a királyok, akik Edom földjén uralkodtak.

39 1,2. És Jákob atyja tartózkodásának földjén, Kánaán földjén lakozott. Ezek Jákob nemzetségei. És József tizenhét éves volt, amikor elvitték őt Egyiptomba, és Potifár, Fáraó egy eunuchja, a legfőbb szakács vette meg őt. 3. És felügyelővé tette egész házán, és az Úr áldása volt az egyiptomi házán József miatt, és az Úr

felvirágoztatta mindenben, amit tett. 4. És az egyiptomi rábízott mindent József kezeire; mert látta, hogy az Úr volt vele, és hogy az Úr felvirágoztatta minden dolgában. 5. És József külső megjelenése kellemes volt, és megjelenése nagyon szép volt, és gazdájának felesége felemelte szemeit és látta Józsefet, és szerette és könyörgött neki, hogy háljon együtt ővele. 6. De (József) nem adta fel lelkét, és emlékezett az Úrra, és azokra a szavakra, amiket Jákób, az ő atyja szokott felolvasni Ábrahám szavai közül, hogy egy ember se kövessen el paráznaságot asszonnyal, akinek férje van; mert az ilyen emberre halálbüntetés lett elrendelve a mennyekben a Magasságos Isten előtt, és ez a bűn mindig fel lesz jegyezve ellene az örök könyvekben az Úr előtt. 7. És József megemlékezett ezekről a szavakról, és megtagadta, hogy feküdjön ővele. 8. És az eunuch felesége egy évig könyörgött neki, de (József) elutasította és nem hallgatott rá. 9. De az megragadta és erősen fogta a házban, hogy rákényszerítse, hogy lefeküdjön vele, és bezárta a ház ajtajait és szorosan fogta (Józsefet); de ő hátrahagyta a köntösét az asszony kezeiben, és áttört az ajtón és elmenekült társaságából. 10. És az asszony látta, hogy József nem fog együtt hálni ővele, és megrágalmazta urának jelenlétében, mondván: 'A te héber szolgád, akit szeretsz, kényszeríteni akart engem, hogy lefeküdhessen velem; és az történt, hogy amikor felemeltem a hangom, elfutott és a kezeimben hagyta a köntösét, amikor megfogtam, és áttört az ajtón.' 11. És az egyiptomi látta József köntösét és a törött ajtót, és hallotta feleségének szavait, és börtönbe vetette Józsefet arra a helyre, ahol azok a foglyok voltak, akiket a király bebörtönzött. 12. És ott volt a börtönben; és kedvessé tette az Úr Józsefet a börtönőrök főnöke előtt, és együttérzést keltett abban, mert látta (az őt), hogy az Úr volt vele, és hogy az Úr minden cselekedetét felvirágoztatta. 13. És rábízott minden dolgot kezeire, és a börtönőrök főnöke nem is tudott semmiről, amiket rábízott, mert József megcsinált mindent, és az Úr tökéletesítette azokat. 14. És ott maradt két évig. És azokban a napokban Fáraó, Egyiptom királya dühös volt két eunuchjára, a fő komornyikra és a fő pékre, és őrség alá helyezte őket a legfőbb szakács házában, a börtönben, ahol Józsefet tartották. 15. És a börtönőrök főnöke kinevezte Józsefet, hogy szolgáljon nekik; és szolgált előttük. 16. És mindketten álmot álmodtak, a fő komornyik és a fő pék, és elmondták Józsefnek. 7. És ahogyan ő értelmezte azokat, úgy is történtek velük a dolgok, és Fáraó visszaállította a fő komornyikot a hivatalába, és a fő péket megölte, pont ahogyan József megmondta nekik. 18. De a fő komornyik megfélemedezett Józsefről a börtönben, pedig József közölte előre, mi fog történni vele, ám a fő komornyiknak nem jutott eszébe, hogy tudassa Fáraóval, József hogyan mondta meg neki, mert elfelejtette.

40 1. És azokban a napokban Fáraó egy éjszaka két álmot álmodott egy éhínségre vonatkozólag, ami az egész földre eljön, és felébredt alvásából és hívatta Egyiptom minden álmofejtőjét és varázslóját, és elmondta nekik mindkét álmát, és azok nem voltak képesek megjelenteni (az álmokat). 2. És akkor a fő komornyik megemlékezett Józsefről és beszélt róla a királynak, és Fáraó előhozta a börtönből, és elmondta a két álmát József előtt. 3. És ő elmondta Fáraónak, hogy a két álom valójában egy, és mondá neki: 'Hét esztendő jön, amik bőségesek lesznek Egyiptom egész földjén, és azután hét év éhínség jön, olyan éhínség, amilyen még nem volt az egész földön. 4. És most nevezzen ki Fáraó felügyelőket Egyiptom egész földjén, és halmozzák fel az élelmet minden városban a bőség napjainak idején, és így lesz élelem a hét év éhínség idejére, és a föld nem fog elveszni az éhínség miatt, mert az nagyon kemény lesz.' 5. És az Úr kedvessé és kegyelemre méltóvá tette Józsefet Fáraó szemeiben, és Fáraó mondá az ő szolgálóinak: 'Nem fogunk ilyen bölcs és megfontolt embert találni, mint ez az ember, mert az Úr szelleme van vele.' 6. És kinevezte másodiknak az egész királyságában, és fennhatóságot adott neki egész Egyiptom felett, és Fáraó második harci szekeren utazhatott. 7. És kagylóselyem köntösökbe öltöztette, és aranyláncot helyezett nyakára, és egy hírnök hirdette előtte járva: 'El 'El wa 'Abirer', és egy gyűrűt helyezett el kezén, és egész házának uralkodójává tette, és naggyá tette, és mondá neki: 'Csak a trónon leszek nagyobb, mint te.' 8. És József uralkodott Egyiptom egész földjén, és Fáraó minden hercege, és minden szolgája, és mindenki, aki a király ügyeiben munkálkodott, szerette, mert igazságosságban járt, mert büszkeség és gőg nélkül volt, és nem volt személyválogató, és nem fogadott el ajándékokat, hanem egyenességben ítélkezett a föld minden népe felett. 9. És Egyiptom földje békében volt Fáraó előtt József miatt, mert az Úr volt vele, és adott kedvességet és kegyelmet minden nemzedékére mindazok előtt, akik ismerték, és akik csak hallottak róla, és Fáraó királysága jól rendezett volt, és nem volt Sátán és nem volt gonosz személy (abban). 10. És a király a Sephantiphans nevet adta Józsefnek, és feleségül adta Józsefhez Potifár lányát, Heliopolis papjának, a legfőbb szakácsnak a lányát. 11. És azon a napon, mikor József Fáraó előtt állt, harminc éves volt. 12. És abban az évben meghalt Izsák. És történt, hogy ahogyan József

elmondta a két álom magyarázatában, pontosan aszerint, ahogy mondta, hét bőséges esztendő következett Egyiptom egész földjén, és Egyiptom földje bőségesen termett, egy mérték ezernyolcszáz mértéket (termett). 13. És József összegyűjtötte az élelmet minden városba, amíg tele nem lettek gabonával, és amíg többé már nem tudták megszámolni és megmérni annak sokasága miatt.

41 1. És a negyvenötödik jubileumban, a második évhét második évében Júda feleséget szerzett elsőszülöttének, Hérnek Arám leányai közül, Thámárt. 2. De Hér gyűlölte, és nem hált együtt vele, mert annak anyja Kánaán leányai közül volt, Hér pedig anyjának rokonságából szeretett volna feleséget venni, de Júda, az ő atyja, nem engedte neki. 3. És ez a Hér, Júda elsőszülötte gonosz volt, és az Úr levágta őt. 4. És Júda mondá Onánnak, a (Hér) testvérének: 'Menj be a testvéred feleségéhez, és végezd el a férj testvérének kötelességét, és támassz magot a te testvérednek.' 5. És Onán tudta, hogy a mag nem lenne az övé, hanem egyedül a testvéréé, és bement testvére feleségének házába, és a földre ontotta ki a magot, és gonosz volt az Úr szemében, és Ő levágta őt. 6. És mondta Júda Thámárnak, az ő menyének: 'Maradj a te atyád házában özvegyként, amíg Sela, az én fiam felnő, és neki adlak majd téged feleségül.' 7. És felnőtt, de Júda felesége, Bedsu'el nem engedte fiának, Sélának, hogy házasodjon. És meghalt Bedsu'el, Júda felesége ennek az évhétnek az ötödik évében. 8. És a hatodik évben Júda felment Timnába, hogy megnyírja juhait. 9. És mondták Thámárnak: 'Íme, apósod felment Timnába, juhainak nyírására.' És levette az özvegyi ruháit, és felvett egy fátylat, és kidíszítette magát, és leült a Timnába vezető út kapujába. 10. És ahogy Júda arra ment, rátalált, és azt hitte, hogy szajha, és mondá neki: 'Hadd jöjjen be hozzád'; és felele neki: 'Gyere be!' És bement. 11. És Thámár mondá neki: 'Add meg a bérem'; és felele neki: 'Nincs kéznél semmim, csak a gyűrűm az ujjamon, és a nyakláncom, és a pálcám, ami a kezemben van.' 12. És Thámár mondá neki: 'Add ezeket nekem, amíg elküldöd a béremet', és felele neki: 'El fogok neked küldeni egy kecskegidát'; és odaadta neki azokat, és Thámár teherbe esett tőle. 13,14. És Júda elment juhaihoz, Thámár pedig elment az atyja házához. És Júda elküldött egy kecskegidát a pásztora keze által, egy adullámbeli által, aki nem találta Thámárt, és megkérdezte a helyi embereket, mondván: 'Hol van a szajha, aki itt volt?' 15. És ők mondták neki: 'Nincsen itt szajha minálunk.' És visszatért és értesítette, és mondá neki, hogy nem találta meg: 'Megkérdeztem a helyi embereket, és mondták nekem: "Itt nincs szajha." ' 16. És felele: 'Hadd tartsa meg őket, nehogy gúnyolódás tárgya legyünk.' És amikor Thámár kitöltött három hónapot, megmutatkozott, hogy állapotos, és elmondták Júdának, mondván: 'Íme Thámár, a te menyed állapotos szajhaskodás által.' 17. És Júda elment Thámár atyjának házához, és mondá annak atyjának és annak testvéreinek: 'Hozzátok elő, és égettessek meg, mert tisztátalanságot cselekedett Izraelben.' 18. És történt, hogy mikor előhozták megégetni, elküldte apósának a gyűrűt és a nyakláncot és a pálcát, mondván: 19. 'Állapítsd meg, kiéi ezek, mert általa vagyok állapotos.' És Júda elismerte, és mondá: 'Thámár igazabb nálam. 20. Így tehát ne égessék meg őt'. És ennek okáért nem lett Sélához adva, és Júda többé nem közelített hozzá. 21. És ezután Thámár két fiút szült, Péreczet és Zérákhót, ennek a második évhétnek a hetedik évében. 22. És így fejeződött be a termékenység hét éve, amelyről József beszélt Fáraónak. 23. És Júda beismerte, hogy a cselekedet, amit tett, gonosz volt, mert együtt hált menyével, és gyűlöletesnek találta szemeiben, és beismerte, hogy bűnt követett el és tévúton járt, mert felfedte fiának alsóruháját, és siránkozni kezdett és esedezett az Úr előtt bűne miatt. 24. És elmondtuk neki egy álomban, hogy meg lett bocsátva neki, mert komolyan esedezett, és siránkozott, és többé nem követte el azt. 25. És megbocsátást kapott, mert elfordult bűnétől és tudatlanságától, mert nagyot vétkezett a mi Istenünk előtt; és mindenki, aki így cselekszik, mindaz, aki menyével együtt hál, égettessek meg tűzzel, hogy elégjen abban, mert tisztátalanság és szenny van az ilyeneken, tűzzel égessék meg őket. 26. És parancsolt meg Izráel gyermekeinek, hogy ne legyen tisztátalanság közöttük, mert mindenki, aki menyével, vagy az anyósával együtt hál, tisztátalanságot cselekszik; tűzzel égessék meg az embert, aki feküdt vele, és hasonlóképpen az asszonyt, és Ő elfordítja a haragot és a büntetést Izraelről. 27. És Júdának elmondtuk, hogy két fia nem hált együtt Thámárral, és ennek okáért az ő magja egy második nemzedékben is biztosítva van, és nem lesz kiirtva. 28. Mert a tekintet egyenességében járt és kereste a büntetést, mégpedig Ábrahám ítélete szerint, amit az megparancsolt a fiainak, ezért akarta Júda megégetni Thámárt tűzzel.

42 1. És a negyvenötödik jubileum harmadik évhetének első évében elérkezett az éhínség a vidékre, és egyáltalán nem adatott eső a földre, 2. És a föld kopárrá vált, de Egyiptom földjén volt élelem, mert József összegyűjtötte a föld magját a bőség hét esztendejében, és megőrizte azt. 3. És az egyiptomiak eljöttek Józsefhez, hogy adjon nekik élelmet, és kinyitotta a tárházakat, ahol az első év gabonája volt, és eladta

azt a föld népeinek aranyért. 4. És Jákob meghallotta, hogy Egyiptomban van élelem, és elküldte tíz fiát, hogy élelmet szerezzenek neki Egyiptomban, de Benjámint nem küldte el, és megérkeztek a fiai azok között, akik oda mentek. 5. És József felismerte őket, de ők nem ismerték fel őt, és beszélt velük és kikérdezte őket, és mondá nekik: 'Nemde kémek vagytok, és azért jöttetek, hogy felderítsétek, merről lehet a vidéket megközelíteni?' És őrizet alá helyezte őket. 6. És azután ismét szabadon eresztette őket, és egyedül Simeont tartotta vissza, és elküldte kilenc testvérét. 7. És megtöltötte a zsákjaikat gabonával, és az aranyukat a zsákjaikba rakta, és ők nem tudtak róla. 8. És megparancsolta nekik, hogy hozzák el a fiatalabb testvérüket, mert elmondták neki, hogy az atyjuk és a fiatalabb testvérük él. 9. És felmentek Egyiptom földjéről és megjöttek Kánaán földjére; és elmondtak atyjuknak mindent, ami történt velük, hogy milyen gorombán beszélt annak az országnak ura velük, és hogy ott fogta Simeont, amíg ők Benjámint oda nem viszik. 10. És Jákob felele: 'Megfosztotok a gyermekeimtől! József nincs és Simeon sincs, és most el fogjátok vinni Benjámint. Rám jön a ti gonoszágotok.' 11. És mondá: 'A fiam nem fog veletek lemenni, nehogy esetleg betegségbe essen; mert az anyja két fiúnak adott életet, de egy elpusztult, és ti ezt az egyet is elvennétek tőlem. Ha véletlenül lázas lesz az úton, azzal megkeserítenétek az én öreg koromat a halálig.' 12. Mert látta, hogy visszakerült a pénz mindenkihez annak zsákjába, és ennek okáért félt elküldeni őt. 13. És az éhínség növekedett és fájdalomossá vált Kánaán földjén, és minden földön, kivéve Egyiptom földjén, mert az egyiptomiak közül sokan magot halmaztak fel élelemnek abból az időből, mikor látták Józsefet összegyűjteni a magokat, és tárházakba rakni és megőrizni azokat az éhínség éveire. 14. És Egyiptom népe ellátta magát élelemmel az éhínségük első éve alatt. 15. De mikor Izrael látta, hogy az éhínség nagyon fájdalmas volt a földön, és hogy nincsen enyhülés, mondá fiainak: 'Menjete ismét, és szerezzetek be élelmet nekünk, hogy meg ne haljunk.' 16. És felelének: 'Nem megyünk; hacsak nem jön fiatalabb testvérünk velünk, nem megyünk.' 17. És Izrael látta, hogy ha nem küldi el velük, mindannyian elpusztulnak az éhínség okán. 18. És Rúben mondá: 'Add őt az én kezembe, és ha nem hozom vissza neked, vágd le két fiamat lelke helyett.' 19. És felele neki: 'Ne menjen veled.' És Júda odalépett és mondá: 'Küldd el velem, és ha nem hozom vissza, hadd hordozzam én a felelősséget előtted az életem minden napján.' 20. És Jákob elküldte velük ennek az évhétnek a második évében, a hónap első napján, és megérkeztek Egyiptomba mindazokkal, akik oda mentek, és ajándékok voltak a kezeikben, mirha és mandulák és terpentín diók és tiszta méz. 21. És mentek és József elé álltak, és látta Benjámint, testvérét, és felismerte, és mondá nekik: 'Ez a legifjabb testvéretek?' És felelének: 'Ő az.' És mondá: 'Az Úr legyen kegyelmes hozzád, fiam!' 22. És beküldte őt házába, és előhozta Simeont nekik, és lakomát készített nekik, és átadták neki az ajándékokat, amit kezeikben hoztak. 23. És ettek előtte, és mindannyiuknak adott egy-egy adagot, de Benjámin része hétszer nagyobb volt, mint bármelyiküké. 24. És ettek és ittak, azután felkeltek és a szamaraikkal maradtak. 25. És József kieszelt egy tervet, amiből megismerheti a gondolkodásukat, hogy vajon a béke gondolatai uralkodnak-e közöttük, és mondá a gondnoknak, aki a háza fölött volt: 'Töltsd meg a zsákjaikat élelemmel, és juttasd vissza nekik a pénzüket az edényeikbe, és a kelyhemet, az ezüst kelyhemet, amiből iszom, rakd a legfiatalabb zsákjába, és küldd el őket.'

43 1. És úgy tett, ahogy József mondta neki, és megtöltötte a zsákjukat élelemmel, és a pénzüket a zsákjukba rakta, és a kelyhet Benjámin zsákjába rakta. 2. És kora reggel elindultak, és az történt, hogy amikor eljöttek onnét, József így szólt a háza gondnokához: 'Kövesd őket, fuss és fogd meg őket, mondván: 'Jóért rosszal fizettetek nekem; elloptátok tőlem az ezüst kelyhet, amiből az én uram iszik.' 3. És hozd vissza hozzám a legfiatalabb testvérüket, és hozd el gyorsan, mielőtt kimegyek az én ítélőszékembe.' 4. És utánuk futott, és ezeknek a beszédeknek megfelelően szólt velük. És felelének neki: 'Isten őrizz, hogy a te szolgálid ezt cselekedjék, és lopjanak a te urad házából bármi eszközt, hiszen a pénzt, amit a zsákjainkban találtunk első alkalommal, mi, a te szolgálid azt is visszahoztuk Kánaán földjéről. Akkor hogyan lopnánk bármi eszközt? 5. Íme itt vagyunk, és a mi zsákjaink, keress, és ha megtalálsz a kelyhet bárkinek a zsákjában közülünk, legyen az levágva, és mi és a mi szamaraink szolgálni fogunk a te uradnak.' 6. És felele nekik: 'Nem úgy, hanem az embert, akinél megtalálom, csak őt viszem el szolgálként, és ti visszatérhettek békében a ti házatokba.' 7. És ahogy keresett az edényeikben, a legidősebbel kezdve és a legfiatalabbal végezve, megtalálta azt Benjámin zsákjában. 8. És meghasogatták a köntöseiket, felmálházták a szamaraikat, és visszatértek a városba és József házához mentek, és mindannyian meghajtották magukat arcukkal a föld felé előtte. 9. És József mondá nekik: 'Gonoszt cselekedtetek.' És felelének: 'Mit mondhatnánk, és hogyan védhetnénk magunkat? A mi urunk felfedezte

szolgái vétkét; íme urunk szolgái vagyunk, és a szamaraink is.' 10. És József mondá nekik: 'Én is félem az Urat; ami titeket illet, menjetelek otthonaitokba, és legyen a testvéretek szolgám, mert gonoszt cselekedtetek. Nem tudjátok, hogy a férfi örvendezik kelyhének, ahogy én is tettem ezzel a kehellyel? 11. És mégis elloptátok tőlem.' És Júda mondá: 'Ó uram, könyörgök neked, engedd, hogy a te szolgád szólhasson egy szót az én uram fülébe: a te szolgád anyja két testvért szült a mi atyánknak: egy elment és elveszett, és nem került elő, és egyedül ez maradt meg az anyjától, és a te szolgád, a mi atyánk szereti őt, és élete hozzá van kötődve ennek a fiúnak az életéhez. 12. És az fog történni, hogy mikor elmegyünk a te szolgádhoz, atyánkhoz, és a fiú nincs velünk, meg fog halni, és a bánat által a mi atyánknak halálát fogjuk okozni. 13. Most tehát hadd maradjak én, a te szolgád, itt a fiú helyett kezesként az én uramnak, és hadd menjen ez a fiú a testvéreivel, mert biztosíték lettem érte a te szolgádnál, a mi atyánknál, és ha nem hozom vissza, a te szolgád lesz a felelős a mi atyánk előtt mindörökre. 14. És József látta, hogy összhangban vannak egymással a jószágban, és nem tudta megtartóztatni magát, és elmondta nekik, hogy ő József. 15. És héber nyelven beszélt velük, és a nyakukra borult és zokogott. 16. De nem ismerték fel és zokogni kezdtek. És mondá nekik: 'Ne sírjatok miattam, hanem siessetek és hozzátok atyámat ide; és láthatjátok, hogy az én szájam szól, és testvérem, Benjámin szemei látnak. 17. Mert íme ez az éhínség második éve, és még öt év van hátra szüret, vagy a fák gyümölcse, vagy szántás nélkül. 18. Gyertek le gyorsan, ti és a ti háznépetek, hogy ne vesszetek el az éhínségben, és ne szomorkodjatok a ti javaitok felől, mert az Úr küldött engem előttetek, hogy elrendezzem a dolgokat, hogy sok ember élhessen. 19. És mondjátok el atyámnak, hogy még mindig élek, és ti, íme, látjátok, hogy az Úr olyanná tett, mint Fáraó atyja, és háza fölött és egész Egyiptom földje fölött uralkodóvá tett. 20. És mondjátok el atyámnak az egész dicsőségemet, és minden gazdagságomat és dicsőségemet, amit az Úr adott nekem.' 21. És Fáraó szájának parancsa által szekereket és ellátást adott nekik az útra, és mindannyiuknak sokszínű ruházatot és ezüstöt adott. 22. És az atyjuknak ruházatot és ezüstöt és tíz szamarat küldött, amik gabonát hordoztak, és útnak indította őket. 23. És felmentek és elmondták az atyjuknak, hogy József életben van, és gabonát mér ki a föld minden nemzetének, és hogy uralkodó Egyiptom minden földje felett. 24. És atyjuk nem hitte el, mert magán kívül volt elméjében; de mikor látta a szekereket, amiket József küldött, szellemének élete megújult, és mondá: 'Elég nekem, ha József él; lemegyek és meglátogatom, mielőtt meghalok.'

44 1. És Izrael útnak indult Háránból, a házából a harmadik hónap újholdján, és a Fogadalom Kútjának útján ment, és áldozatot mutatott be atyja, Izsák Istenének ennek a hónapnak a hetedikén. 2. És Jákób megemlékezett az álomról, amit Bételben látott, és félt lemenni Egyiptomba. 3. És mialatt azon gondolkodott, hogy üzen Józsefnek, hogy jöjjön el hozzá, és hogy nem megy le, ott maradt hét napig, hátha esetleg látomást látna arról, hogy vajon maradjon-e, vagy menjen le. 4. És megünnepelte az első gyümölcsök aratási ünnepét régi gabonával, mert Kánaán egész földjén nem volt egy maroknyi mag sem, mert éhínség volt minden vadon és barmon és madáron, és minden emberen is. 5,6. És tizenhatodikán az Úr megjelent neki, és mondá: 'Jákob, Jákob'; és ő felele: 'Itt vagyok.' És Ő mondá neki: 'Én vagyok atyáid Istene, Ábrahámnak és Izsáknak Istene; Ne félj lemenni Egyiptomba, mert ott nagy nemzetté teszek, lemegyek veled és ismét felhozlak majd, és ezen a földön leszel eltemetve, és József fogja lezárni szemeidet. Ne félj, menj le Egyiptomba.' 7. És a fiai felkeltek, és a fiainak fiai, és szekerekre rakták atyjukat és vagyonukat. 8. És elindult Izrael a Fogadalom Kútjától ennek a harmadik hónapnak a tizenhatodik napján, és elment Egyiptom földjére. 9. És Izrael előreküldte Júdát fiához, Józsefhez, hogy megvizsgálja Gósen földjét, mert József azt mondta a testvéreinek, hogy jöjjenek és lakozzanak ott, hogy közel lehessenek hozzá. 10. És ez volt a legszebb föld Egyiptom földjén, és közel volt Józsefhez, elegendő mindannyiuknak és a barmoknak is. 11. És ezek Jákób fiainak nevei, akik lementek Egyiptomba Jákobbal, az ő atyjukkal: Rúben, Izrael elsőszülöttje; 12. és ezek a fiainak nevei: Énok, és Pallu és Kheczrón és Khármí – öt. 13. Simeon és fiai; és ezek a fiainak nevei: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákhin, Czóhár és Saul a zefateus asszonynak fia – hét. 14. Lévi és fiai; és ezek a fiainak nevei: Gerson, Kehát, Mérári – négy. Júda és fiai; és ezek a fiainak nevei: 15. Sela és Pérecz és Zerákh – négy. Iszakár és fiai; és ezek a fiainak nevei: 17. Thóla, Puvah, Jób és Simrón – öt. Zebulon és fiai; és ezek a fiainak nevei: Szered, Élon, Jákhleél – négy. 18. És ezek Jákóbnak fiai és fiaik, akiket Lea szült Jákóbnak Mezopotámiában, hat, és egy lánytestvérük, Dina; és minden lélek Lea gyermekei közül, és fiaik, akik Egyiptomba mentek atyjukkal, Jákobbal, összesen huszonkilencen voltak, és mivel atyjuk, Jákob velük volt, így voltak harmincan. 19. És Lea szolgálójának, Jákób feleségének, Zilpának fiai, aki szülte Gádót és Ásert. 20. És ezek a fiaiknak nevei, akik Egyiptomba mentek vele. Gád fiai: Czifjon, Khaggi, Súní, Eczbón, Héri, Aródi és Areéli. - nyolc. 21. És Áser

fiai: Jimnáh, Jisváh, Jisvi, Beriha és Szerakh, az ő húguk – hat. 22,23. Az összes lélek tizennégy volt, és Leáéival együtt negyvennégy. 24. És Rákhelnek, Jákob feleségének fiai: József és Benjámin. És született Józsefnek Egyiptomban Efraim és Manasszé, mielőtt az atyja eljött Egyiptomba, akiket Asenát, Potifárnak, Héliopolisz papjának lánya szült neki – három. 25. És Benjámin fiai: Bela, Bekher, Asbél, Géra, Nahamán, Ekhi, Rós, Muphim, Khuphim és Ard – tizenegy. 26,27. És Rákhel minden lelkei tizennégyen voltak. És Bilhának, Rákhel szolgálójának, Jákob feleségének fiai, akiket Jákobnak szült, Dán és Naftali. 28. És ezek a fiaik nevei, akik lementek velük Egyiptomba. És Dán fiai Khusim, Sámon, Asudi, Ijaka és Salomon – hat. 29. És meghaltak abban az évben, amikor bementek Egyiptomba, és csak Khusim maradt meg Dánnak egyedül. 30. És ezek Naftali fiainak nevei: Jakhczeél, Gúni, Jéczer, Sillém és Iv. 31. És Iv, aki az éhínség éveit után született, meghalt Egyiptomban. 32,33. És Rákhel minden lelkei huszonhatan voltak. És Jákob minden lelke, akik Egyiptomba mentek, hetven lélek volt. Ezek gyermekei és a gyermekeinek gyermekei, összesen hetvenen, de öt meghalt Egyiptomban József előtt, és nem volt gyermekük. 34. És Kánaán földjén Júda két fia meghalt, Hér és Onán, és nem volt gyermekük, és Izrael gyermekei eltemették azokat, akik elvesztek, és ők a hetven idegen nép közé voltak számítva.

45 1. És Izrael bement Egyiptom országába, Gósen földjére, a negyvenötödik jubileum harmadik évhetének második évében, a hónap negyedik újholdján. 2. És József apja, Jákob elé ment, hogy találkozzon vele Gósen földjén, és atyja nyakába borult és sírt. 3. És mondta Józsefnek Izrael: "Most már meghalhatok, mivel láthattalak, és most legyen áldott Izrael Ura, Istene, Ábrahámnak és Izsáknak Istene, aki nem tartotta vissza kegyelmét és jóságát szolgáljától, Jákobtól. 4. Az nekem elég, hogy láthattam arcod, amíg élek; Igen, igaz volt a látás, amelyet Béthelnél láttam. Áldott legyen az Úr, Istenem örökkön örökké, és legyen áldott Neve." 5. És József és testvérei kenyeret ettek és bort ittak atyjuk előtt, és Jákob felette igen örvendezett, mert látta Józsefet enni testvéreivel és inni előtte, és áldotta minden dolgok Teremtőjét, aki megőrizte őt, és megmaradt neki mind a tizenkét fia. 6. És József ajándékba adta atyjának és testvéreinek annak jogát, hogy Gósen földjén és Ramszeszban lakjanak és azok körüli területeken, amelyet uralt a Fáraó előtt. És Izrael és fiai letelepedtek Gósen földjén, Egyiptom legjobb részén, és Izrael százharminc éves volt, amikor bement Egyiptomba. 7. És József ellátta táplálékkal atyját és fitestvéreit, és bőségesen elegendő kenyerük volt az éhínség hét esztendejére. 8. És Egyiptom földje szenvedett az éhínség miatt, és József megszerezte Egyiptom egész földjét Fáraónak élelemért cserébe, és birtokolta az embereket és a barmaikat és mindenüket Fáraó számára. 9. És az éhínség éveit befejeződtek, és József magot és élelmet adott a földön levő embereknek, hogy bevessék a földet a nyolcadik évben, mert a folyó kiáradt Egyiptom egész földjén. 10. Mert az éhínség hét évében nem áradt meg, és csak a folyó partjain néhány helyen öntözött, de most kiáradt, és az egyiptomiak bevetették a földet, és sok gabonát hozott abban az évben. 11. És ez a negyvenötödik jubileum negyedik évhetének első éve volt. 12. És József elvette az aratás gabonájából az ötödrészt a királynak, és négy részt hagyott nekik élelemként és magként, és József rendeletté tette ezt Egyiptom földjének mind a mai napig. 13. És Izrael tizenhét évet élt Egyiptom földjén, és az összes idő, amit megélt, három jubileum volt, száznegyvenhét év, és meghalt a negyvenötödik jubileum ötödik évhetének negyedik évében. 14. És Izrael megáldotta a fiait, mielőtt meghalt, és elmondott nekik mindent, ami történik majd velük Egyiptom földjén; és megismertette velük, mi fog elkövetkezni rájuk az utolsó napokban, és megáldotta őket, és Józsefnek két részt adott a földön. 15. És elaludt az atyáival, és a kettős barlangban lett eltemetve Kánaán földjén, Ábrahámhoz, atyjához közel, a sírba, amit magának ásott a kettős barlangban, Hebron földjén. 16. És minden könyvét és atyáinak könyvét Lévinek adta, hogy megőrizze azokat, és ismételje azokat gyermekeinek mind a mai napig.

46 1. És történt azután, hogy Jákob elhunyt, hogy Izrael gyermekei megsokasodtak Egyiptom földjén, és nagy nemzetté lettek, és a szívükben egyetértésben voltak, úgyhogy a testvér szerette a testvért, és minden ember segítette a testvérét, és növekedtek bőségesen, és felette igen megsaporodtak, tíz évhét alatt, József életének minden napjában. 2. És nem volt sem Sátán, sem semmi gonosz József életének minden napjában, amit élt az ő apja, Jákob után, mert minden egyiptomi tisztelte Izrael gyermekeit József életének minden napjában. 3. És József meghalt száztíz éves korában; tizenhét évig élt Kánaán földjén, és tíz évig volt szolga, és három évig volt börtönben, és nyolcvan évig volt a király alatt, uralkodván Egyiptom egész földjén. 4. És meghalt ő és minden testvére, mind az a generáció. 5. És megparancsolta Izrael fiainak, mielőtt meghalt, hogy vigyék magukkal az ő csontjait, amikor kimennek Egyiptom földjéről.

6. És megeskette őket a csontjai felől, mert tudta, hogy az egyiptomiak nem vinnék ki és nem temetnék el az ő csontjait Kánaán földjébe, mert Makamaron, Kánaán királya, amíg AsszírIA földjén tartózkodott, megharcolt a völgyben Egyiptom királyával, és levágta őt ott, és üldözte az egyiptomiakat Ermon kapujáig. 7. De nem tudott belépni, mert egy másik, egy új király támadt Egyiptomban, aki erősebb volt nála, ezért visszatért Kánaán földjére, és Egyiptom kapui bezárultak, és senki sem ment ki és senki nem jött be Egyiptomba. 8. És József meghalt a negyvenhatodik jubileumban, a hatodik évhét második évében, és Egyiptom földjén temették el, és minden testvére is meghalt utána. 9. És kiment Egyiptom királya, hogy háborúzzon Kánaán királyával a negyvenhetedik jubileumban, a második évhét második évében, és Izrael fiai kivitték Jákob gyermekeinek minden csontjait, kivéve József csontjait, és eltemették azokat a kettős barlang mezején a hegyen. 10. És a legtöbbje (közülük) visszatért Egyiptomba, de néhányan maradtak Hebron hegyeiben, és Amram atyátok velük maradt. 11. És Kánaán királya győzedelmeskedett Egyiptom királya felett, és bezárta Egyiptom kapuit. 12. És egy gonosz eszközt tervezett Izrael gyermekeinek nyomorgatására, és így szólt Egyiptom népéhez: "Íme Izrael fiainak népe felette megnövekedett és megsokasodott, jobban, mint mi. 13. Gyerünk, bánjunk okosan velük, mielőtt túl nagygyá válnak, és szorongassuk őket rabszolgassággal, mielőtt háború lenne rajtuk, és mielőtt ők is harcolnának ellenünk; különben csatlakoznak ellenségeinkhez, és (azok) kiviszik őket földünkről, mert szívük és arcuk Kánaán földje felé irányul. 14. És munkafelügyelőket helyeztek föléljük, hogy nyomorgassák őket, mint rabszolgákat; és erős városokat építettek a Fáraónak, Pitomot és Raamsest, és minden falakat és erődítményeket, amelyek Egyiptom városaiban találhatók. 15. És szigorúan dolgoztatták őket, és minél gonoszabban bántak velük, annál inkább növekedtek és sokasodtak. És Egyiptom népe gyűlölte Izrael fiai.

47 1. És a negyvenhetedik jubileum hetedik évhetének hetedik évében atyád kiment Kánaán földjéről, és te megszületted a negyedik évhét hatodik évében, a negyvennyolcadik jubileumban; ez volt a megpróbáltatás ideje Izrael gyermekein. 2. És Fáraó, Egyiptom királya kiadott egy parancsot rájuk nézve, hogy dobjanak minden fiúgyermeket, aki született, a folyóba. 3. És behajították őket hét hónapon keresztül, egész addig a napig is, amelyen születted. És a te anyád három hónapig rejtegetett téged, és beszélni kezdtek felőle. 4. És egy bárkát készített neked, és szurokkal és aszfalttal borította be, és a folyó partján a sás közé tette azt, és hét napon át abban helyezett el téged, és éjszaka eljött a te anyád és szoptatott téged, és nappal Miriám, a nővéred őrzött téged a madaraktól. 5. És azokban a napokban Tharmuth, Fáraó lánya eljött, hogy megfürödjön a folyóban, és meghallotta, ahogy sírsz, és szólt a szolgálóinak, hogy hozzanak elő téged, és azok hozzávittek téged. 6. És kivett téged a bárkából, és megszánt téged. 7. És a testvéred mondá neki: 'Elmenjek-e és hívjak neked egyet a héber asszonyok közül, hogy gondozza és szoptassa e csecsemőt neked?' 8. És felelte: 'Menj!' És elment és hívta Jókébedet, anyádat, és a Fáraó lánya bért adott neki, és gondozott téged. 9. És azután, mikor felnőtél, elvittek téged Fáraó lányához, és fia lettél, és Amrá, a te atyád írást tanított neked, és miután kitöltöttél három hetet, elvittek téged a királyi udvarba. 10. És három évhétig voltál a palotában addig az időig, amikor kimentél a palotából és megláttál egy egyiptomit megütni a barátodat, aki Izrael gyermekei közül volt, és levágtad az egyiptomit, és elrejtetted a homokban. 11. És ezután a második napon ketten Izrael gyermekeiből küzdöttek, és mondád annak, aki a rosszat cselekedte: 'Miért ütöd testvéreidet?' 12. És az dühös és felháborodott volt, és mondá: 'Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá felettünk? Arra gondolsz, hogy megölsz engem is, ahogy megölted tegnap az egyiptomit?' És te megijedtél és elmenekültél ezen szavak miatt.

48 1. A negyvenkilencedik jubileum harmadik évhetének hatodik évében indultál Midián földjére lakni, öt évhétig és egy évig. És visszatértél Egyiptomba az 50. jubileum második hetének második évében. 2. És magad is tudod, amit Ő mondott neked a Sinai hegyen, és hogy Masztéma fejedelem mit akart tenni veled, amikor visszatértél Egyiptomba. 3. Vajon nem azon volt-e minden erejével, hogy megöljön téged, és hogy kimentse az egyiptomiakat a te kezéből, amikor látta, hogy Egyiptom ítélete és büntetése végrehajtására vagy elküldve? 4. És kiragadtalak a kezéből, és végrehajtottad a jeleket és csodákat, amelyek miatt elküldtelek Egyiptomba a Fáraó ellen, és egész háza ellen, és szolgálai és népe ellen. 5. És az Úr végrehajtatta nagy bosszúját rajtuk Izrael miatt, és megverte őket vér és békák (csapásán) keresztül, tetvekkel és dög-legyekkel, és rosszindulatú kelésekkel, ragyákkal; és marháikat halál által; és jégeső által mindent elpusztított, ami nekik termett; és a sáskák felfalták a maradékot, amely a jégeső után megmaradt, és sötétség által és (halál által) az emberek és állatok elsőszülöttjeit; és minden bálványukon

bosszút állt, és elégette azokat tűzzel. 6. És minden a te kezéd által volt elküldve, hogy kijelentsd (ezeket a dolgokat), mielőtt meglennének, és te beszéltél Egyiptom királyával minden szolgái és népe előtt. 7. És minden szavaid szerint történt; tíz nagy és rettenetes ítélet jött Egyiptom földjére, hogy végrehajtsd a bosszút azon Izraelért. 8. És az Úr mindezt Izrael kedvéért cselekedte, és az Ő szövetségéért, amelyet megkötött Ábrahámmal, hogy bosszút álljon, amiért erőszakkal rabszolgáikká tették őket. 9,10. És Masztéma fejedelem felkelt ellened, és arra törekedett, hogy a Fáraó kezére adjon, és segített az egyiptomi mágusoknak (varázslóknak), és azok felkeltek és elődbe hozták a gonoszságokat, amiket megengedtünk nekik, hogy cselekedjék, de azt nem engedtük meg nekik, hogy a gyógyítás is a kezeik által történjen. 11. És az Úr megverte őket rosszindulatú fekélyekkel, és nem voltak képesek megállni, mert tönkretettük őket, úgy, hogy egy jelet sem tudtak bemutatni. 12. És mindezen jelek és csodák ellenére a Masztéma fejedelem nem szégyenült meg, mert bátorságot vett, és kiáltott az egyiptomiaknak, hogy üldözzenek titeket az egyiptomiak minden erejével, a szekereikkel és a lovaikkal és Egyiptom népeinek minden seregeivel. 13. És én az egyiptomiak és Izrael között álltam, és kihoztuk Izraelt kezéből, és az ő népének kezéből, és az Úr áthozta őket (Izraelt) a tenger közepén, mintha száraz föld lett volna. 14. És mindazon népeket, akiket hozott, hogy üldözzék Izraelt, az Úr, a mi Istenünk bevetette a tenger közepébe, a feneketlen mélységbe Izrael gyermekei alá, épp úgy, ahogy Egyiptom népe vetette gyermekeiket a folyóba, Ő bosszút állt 1,000,000-n közülük, és ezer erős és élettel teli férfi lett elpusztítva a te néped egy csecsemőjéért cserébe, akit a folyóba vetettek. 15. És a tizennegyedik napon és a tizenötödiken és a tizenhatodikon és a tizenhetediken és a tizennyolcadikon, Masztéma fejedelem meg volt kötözve és bebörtönözve Izrael gyermekei mögött, hogy ne vádolja őket. 16. És a tizenkilencediken szabadon engedték őket, hogy segíthessék az egyiptomiakat, és üldözzék Izrael gyermekeit. 17. És megkeményítette a szívüket és makacssá tette őket, és a tervet az Úr, a mi Istenünk gondolta ki, hogy megverje az egyiptomiakat és bevesse őket a tengerbe. 18. És a tizennegyedikén megkötöztük, hogy ne vádolja Izrael gyermekeit azon a napon, amikor az egyiptomiaktól edényeket és ruhákat, ezüst edényeket és arany edényeket és bronz edényeket kértek, hogy kifosszák az egyiptomiakat a fogságért cserébe, amibe kényszerítették őket (az egyiptomiak), hogy szolgáljanak. 19. És nem üres kézzel vezettük ki Izrael gyermekeit Egyiptomból.

49 1. Emlékezz a parancsolatra, amelyet az Úr parancsolt neked a húsvéti (pászká) bárány felől, hogy megünnepeld annak rendelt idejében, az első hónap tizennegyedikén, hogy öld meg azt, mielőtt beesteledik, és hogy egyék azt a tizenötödik nap estéjén, naplementétől kezdve. 2. Mert ezen az éjjelen – az ünnep kezdetén és az öröm kezdetén – ettétek a bárányt Egyiptomban, mikor Masztéma minden hatalmassága szabadon lett engedve, hogy levágjanak minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, Fáraó elsőszülöttjétől a foglyul ejtett szolgálóig a malomban, és a baroméig. 3. És ez volt a jel, amit az Úr adott nekik: az olyan házba, aminek szemöldökfáján egy elsőéves bárány vérének látják, abba a házba ne menjenek be ölni, hanem menjenek el mellette, hogy mindenki megmeneküljön abban a házban, mert a vérnek jele a szemöldökfán volt. 4. És az Úrnak erői mindent úgy tettek, ahogy az Úr parancsolta nekik, és elhaladtak Izrael minden gyermeke mellett, és a csapás nem jött rájuk, hogy elpusztítson közülük bármely lelket, akár barmot, akár embert, akár kutyát. 5. És a csapás nagyon fájdalmas volt Egyiptomban, és nem volt Egyiptomban olyan ház, amelyben ne lenne halott, és sírás és gyászos kiáltozás. 6. És egész Izrael ette a pászkabárány húsát, és itta a bort, és vígan dicsőítették és áldották és hálát adtak az Úrnak, atyáik Istenének, és készen álltak kimenni Egyiptom igájából, és a gonosz fogságból. 7. És emlékezz erre a napra életed minden napjában, és tartsd meg évről-évre életed minden napján, egyszer egy évben, annak napján, az egész törvénynek megfelelően, és ne halaszd el napról napra, vagy hónapról hónapra. 8. Mert ez örök rendelet, és felíratott a mennyei táblákra Izrael minden gyermekére vonatkozólag, hogy megtartsák azt minden évben, annak napján, egyszer egy évben, minden nemzedékeiken keresztül; és nem múlik el érvényessége, mert örökre lett ez rendelve. 9. És az olyan ember, aki mentes a tisztátalanságtól, és mégsem jön, hogy megtartsa ezt annak napjának alkalmán, úgy, hogy hozna egy elfogadható áldozatot az Úr előtt, és hogy enne és inná az Úr előtt annak ünnepének napján, az az ember, aki tiszta és közel való, legyen eltaszítva: mert nem kínálta fel az Úr áldozatát annak kijelölt időszakában, viselje az ilyen bűnösségét magán. 10. Jöjjenek el Izrael gyermekei és tartsák meg a páskát kijelölt idejének napján, az első hónap tizennegyedikén, az esték között, a napnak harmadrésztől az éjszaka harmadrészéig, 11. mert a napnak két része van adva a világosságnak, és egy harmadik rész az estének. 12. Ez az, amit az Úr parancsolt nektek, hogy tartsátok meg az esték között.

És nem szabad a világosság bármelyik szakaszában levágni azt, hanem csak az estét határoló időszakban, és az este ideje alatt egyék meg azt, az éjszaka harmadik részéig, és bármi marad meg minden húsából az éjszaka harmadik felétől és azután, égessék meg azt tűzzel. 13. És ne főzzék meg vízzel, nyersen se egyék meg, hanem tűzön süssék: sietséggel egyék meg, a fejét a belsőségekkel és a lábával együtt süssék meg tűzzel, és ne törjék el egy csontját se, mert Izrael gyermekei közül semmi csont nem lesz eltörve. 14. Mert ennek okáért parancsolta meg az Úr Izrael gyermekeinek, hogy megtartsák a páskát annak kijelölt idejének napján, és ne törjenek meg egy csontot sem akkor, mert ünnepnek napja ez, és rendelt nap, és ne legyen eltologatva egyik napról a másikra, sem egyik hónapról a másikra, hanem tartsák meg az ünnepnek napján. 15. És parancsolt meg Izrael gyermekeinek, hogy tartsák meg a páskát az ő minden napjaikban, minden évben, évente egyszer a kijelölt idején, és ez emlékeztetőül lesz kedvesen az Úr előtt, és semmi csapás nem fog rájuk jönni, hogy levágja, vagy lesújtsa őket abban az évben, amikor megünnepelték a páskát annak rendelt időszakában, minden tekintetben az Ő parancsolatának megfelelően. 16. És ne egyék azt az Úrnak szentélyén kívül, hanem az Úr szentélye előtt, és Izrael gyülekezetének minden népe ünnepelje azt a kijelölt időszakban. 17. És minden ember, amikor ez a nap eljön, egye a te Istened szentélyében az Úr előtt húsz évestől és felfelé; mert le van írva és elrendelve, hogy egyék azt az Úrnak szentélyében. 18. És mikor Izrael gyermekei bemennek a földre, amit birtokolni fognak, Kánaán földjére, és felállítják az Úrnak sátorát a földnek közepette az egyik törzsükben, amíg az Úrnak szentélye megépül a földön, jöjjenek és ünnepeljék a páskát az Úr sátorának közepén, és vágják le azt (a bárányt) az Úr előtt évről évre. 19. És azokban a napokban, mikor a ház megépült az Úr nevében örökségük földjén, menjenek oda és vágják le a bárányt este, napnyugtakor, a napnak harmadik szakában. 20. És ajánlják fel a vérét az oltár küszöbén, és helyezték a zsírt az oltáron levő tűzbe, és egyék meg annak tűzzel sült húsát a háznak udvarában, amely meg lett szentelve az Úr nevében. 21. És ne ünnepeljék a páskát a városaikban, sem bármi helyen, kivéve az Úrnak sátora előtt, vagy az Ő háza előtt, ahol az Ő neve lakozást vett; és ne tévelyedjenek el az Úrtól. 22. És te Mózes, parancsolt meg Izrael gyermekeinek, hogy tartsák meg a páska rendeleteit, ahogy meg lett neked parancsolva; jelentsd ki nekik minden évben és a napjainak napjában, és a kovásztalan kenyerek ünnepét, hogy hét napig egyenek kovásztalan kenyeret, és hogy tartsák meg annak ünnepét, és hogy hozzanak áldozatot minden nap az örömnök hét napja közben az Úr előtt, a te Istened oltárára. 23. Mert sietséggel ünnepeltétek ezt az ünnepet, amikor kimentetek Egyiptomból, amíg bementetek Súr pusztájába, és a tengernek partján végeztétek azt be.

50 1. És ezután a törvény után megismertettem veled a Sabbath-ok napjait a Sínai pusztában, ami Elim és Sínai között van. 2. És beszéltem neked a föld Sabbath-jairól a Sinai hegyen, és elmondtam neked a jubileumi éveket az évek sabbathjaiban: de az évet nem mondom meg neked, amíg be nem lépsz a földre, amit birtokolni fogsz. 3. És a föld szintén tartsa meg a sabbathjait, amíg rajta lakoznak, és ismerjék meg a jubileumi évet. 4. Ezért rendeltem el neked az évheteket és az éveket és a jubileumokat: negyvenkilenc jubileum van Ádám napjaitól eddig a napig, és egy évhét és két év: és még negyven év jön (szó szerint: távoli) az Úr parancsolatainak megtanulására, míg (végül) bemennek majd Kánaán földjére, átkelve a Jordánon, nyugat felé. 5. És a jubileumok tovább múlnak, amíg csak Izrael meg nem lesz tisztítva minden parázñaság bűnétől, és tisztátalanságtól és szennyezéstől és bűntől és hibától, és bizalommal lakozik majd az egész földön, és nem lesz többé Sátán, vagy bármilyen gonosz, és tiszta lesz a föld attól az időtől fogva örökké. 6. És íme a parancsolat a Sabbathokra vonatkozólag – leírtam azokat neked, és törvényeinek minden ítéletét. 7. Hat napig dolgozzatok, de a hetedik nap az Úr, a ti Istenetek Sabbathja. Semmiféle munkát ne végezzetek azon, te és a te fiaid, és a te szolgálóid és a te szolgálólányaid, és minden barmod és a nálad levő jövevény se. 8. És az az ember, aki bármi munkát végez azon, haljon meg: bárki megszentésteleníti azt a napot, bárki fekszik feleségével, vagy bárki mondja, hogy csinálni fog valamit azon a napon, hogy útnak indul bármilyen vásárlás vagy eladás miatt: és bárki vizet merít azon, amit nem készített elő magának a hatodik napon, és bárki terhet vesz fel, hogy kivigye a sátrából vagy a házából, haljon meg. 9. Ne végezzetek semmiféle munkát a Sabbath napján, kivéve, amit előkészítettek magatoknak a hatodik napon, hogy egyetek és igyatok és pihenjete, és tartsatok Sabbathot (nyugalmat) minden munkától azon a napon, és áldjátok az Urat a ti Isteneteket, aki egy ünnepnapot és egy szent napot adott nektek: és a szent királyságnak egy napja ez egész Izrael számára az ő napjaik között örökké. 10. Mert nagy a méltóság, amit az Úr Izraelnek adott, hogy egyenek és igyanak és legyenek megelégedve ezen az ünnepnapon, és pihenjenek azon minden munkájuktól, ami

az emberek gyermekeinek munkájához tartozik, kivéve a tömjénégetést és áldozatok és áldozások hozatalát az Úr előtt a napokért és Sabbathokért. 11. Egyedül ez a munka legyen elvégezve a Sabbath napokon az Úr, a ti Istenetek szentélyében; hogy áldozattal vezekeljenek Izraelért folyamatosan, napról-napra, emlékeztetőül kedvesen az Úr előtt, és hogy Ő megkapja azokat mindig, napról-napra, aszerint, ahogy meg lett parancsolva nektek. 12. És minden ember, aki munkát végez azon, vagy utazásra indul, vagy megműveli a birtokát, akár a házában vagy bármi helyen, és bárki tüzet gyújt, vagy bármilyen állaton lovagol, vagy hajózik a tengeren, és bárki lecsap vagy megöl bármit, vagy levág egy vadat vagy egy madarat, vagy bárki elfog egy állatot, vagy egy madarat vagy egy halat, vagy bárki böjtöl, vagy háborúzik a Sabbathokon: 13. Az ember, aki ezek közül bármit véghez visz a Sabbathon, haljon meg, úgyhogy Izrael gyermekei tartsák meg a Sabbathokat a parancsolatok szerint a földnek Sabbathjaira vonatkozólag, ahogyan le van írva a táblákra, amiket Ő adott a kezeimhez, hogy írjam fel neked az időszakok törvényeit, és az évadokat a napjaik felosztásának megfelelően.

Illés Apokalipszise

Előszó Illés Apokalipsziséhez

Az Illés Apokalipszise egy az ókeresztények által ismert és használt apokaliptikus írás. Az írás több nyelven is fennmaradt, így a koptik nyelv két különböző dialektusában, az akhimik és szahidik nyelveken, ezen kívül görögül, és van egy héber változat is. A héber példány dátumát az i.sz. 117 előttre teszik, vagyis az alexandriai zsidónegyed lerombolását megelőző időre. Sajnos egyik nyelven fennmaradt példány sem mondható teljesnek, így a mai formában ránk maradt írás hiányos. Az akhimik nyelven fennmaradt példány végén ez áll: tiakoplupszisz nheleiasz, azaz Illés apokalipszise. Az ókeresztény íróktól számos utalás található erre az írásra, akik szintén Illésnek tulajdonították. Amikor idéztek belőle, azt az "Illés megmondta" szavakkal kezdték. Az írást tehát Illés egy nem kanonizált írásának tartották, de a modern nyelvészek véleménye szerint az írásban számos keresztény betoldás van. Ez természetesen vitatott nézet, és itt nem kívánunk ebben véleményt nyilvánítani, csak az írást elérhetővé tenni magyar nyelven is. Ez a fordítás angol nyelvből lett magyarra fordítva, figyelembe véve az angolban használt szavak mellé tett megjegyzéseket is.

1. RÉSZ

1 Az Úrnak beszéde jött hozzám, mondván: Ember fia mondd ennek a népnek, miért adtok még több bűnt a bűneitekhez és gerjesztitek haragra az Úr Istent aki teremtett titeket? 2. Ne szeressétek a világot és a dolgokat, amelyek a világban vannak, mert a világ kérkedése és pusztulása az ördögtől van. 3. Emlékezzetek, hogy a dicsőség Ura, aki mindennek teremtője, megkönyörült rajtatok, hogy ennek a kornak a fogságából megmenekülhessetek. 4. Mert az ördög sokszor akarta visszatartani a napot attól, hogy a föld fölé emelkedjen, és nem akarta a földnek engedni, hogy gyümölcsseit megteremje, mert ő tűzben akarja az embereket megemészteni, amely őrzöngve ég a tarlóban, és el akarja nyelni őket, mint a vízáradat. 5. Ennekokáért a dicsőség Istene megkönyörült rajtunk, és elküldte a fiát a világba, hogy ő megmenthessen bennünket a fogságból. 6. Nem tudatta angyallal, vagy arkangyallal vagy bármely uradalommal azt, hogy mikor jön el közénk (Isten Fia), de ő megüresítette magát, emberformát öltve, amikor ideje volt annak, hogy eljőjön azért, hogy megmenthessen bennünket [a testtől]. 7. Annakokáért legyetek az ő fiaivá, mert ő atyátok néktek. 8. Emlékezzetek, hogy ő trónokat és koronákat készített elő nektek a mennyekben, ezt mondván: Mindazok, akik engedelmeskednek nekem, uralkodói székeket és koronákat kapnak, azok részeként, akik az enyéimek. 9. Ezt mondta az Úr: Nevemet a homlokukra írom és elpecsételem őket a jobb kezükön, és ők nem fognak éhezni vagy szomjazni. 10. A törvénytelenység fia sem fog uralkodni rajtuk, és a trónok sem fogják őket meggátolni, de az angyalaimmal együtt bejönnek majd a városomba. 11. A bűnösök pedig megszégyenülnek, és a trónok előtt nem állnak meg, 12. hanem a halál trónjai ragadják meg őket és azok uralkodnak rajtuk, mert az angyalok nem fogadják el őket. Elvágták magukat az ő lakhelyétől. 13. Halljátok, ó azok, akiknek értelme van a földön, a megtévesztőket illetően, akik majd megsokasodnak az utolsó időkben, úgy, hogy saját maguk által hoznak elő tanításokat, melyek nem Istentől jönnek, félre téve az Isten törvényét, azok, akik gyomrukat tették Istenükké, mondván: 'A böjt nem létezik, és nem is Isten teremtette azt,' elidegenítve magukat az Isten szövetségétől, és megrabolják önmagukat a dicsőséges ígéretektől. 14. Így tehát ezek egyáltalán nem megalapozottak a szilárd hitben. Ezért ne hagyjátok, hogy félrevezessenek benneteket. 15. Emlékezzetek, hogy attól az időtől fogva, amikor megteremtette a mennyeket, az Úr akkor megteremtette a böjtöt is az ember javára, a benne élő vágyakozások és szenvedélyek miatt, amelyek ellenetek harcolnak, hogy a gonoszság ne keljen lángra bennetek. 16. 'De tiszta az a böjt, amelyet én teremtettem' – mondta az Úr. 17. Az, aki a böjtöt folyamatosan gyakorolja, az nem fog bűnt elkövetni, bár irigység és viszály van a belsőjében. 18. Böjtöljenek hát a tiszták, de amikor az böjtöl, aki nem tiszta, az haragra gerjeszti az Urat, és az angyalait is. 19. És saját lelkének okoz fájdalmat, haragot halmaz maga ellen, a haragnak napján. 20. De tiszta az a böjt, melyet én teremtettem, tiszta szívvel és tiszta kézzel. 21. Megszabadít a bűntől. Meggyógyítja a betegségeket. Kiűzi a démonokat. 22. Hatékonyan jut fel az Úr trónjához kenetért, és felold a bűn alól a tiszta ima által. 23. Ki van olyan közöttetek, aki, ha megbecsült mesterember, szerszáma nélkül menne ki a mezőkre? Vagy ki megy úgy a háborúba harcolni, hogy nem viseli a mellvértjét? 24. Aki ilyennek találta, nem megölettetik-e azért, mert megvetette a király iránti szolgálatát? 25. Hasonlóképpen, senki nem mehet be a szent helyre, aki kételkedő. 26. Aki kételkedő az

imájában, sötét az önmaga számára. És még az angyalok sem bíznak az ilyenben. 27. Legyetek hát ezért határozottak az Úrban mindenkor, hogy minden pillanatban ismeretetek (megnyilvánulás) legyen.

2. RÉSZ

1. Továbbiak Asszíria királyait illetően, és a mennyek és föld és a föld alatti dolgok felbomlását illetően. 2. 'Annakokáért (azok, akik az enyéme) nem lesznek legyőzve' mondá az Úr, 'sem félelem nem szállja meg őket a harcban' 3. Amikor látni fogják [a királyt], aki feltámad északon [akinek a neve], az igazságtalanság [és Assíria] királya [aki megnöveli] támadásait és harcait Egyiptom ellen. 4. A föld fel fog akkor nyögni, mert a gyermekeiket elragadják tőlük. 5. Sokan a halált fogják majd kívánni azokban a napokban, de a halál elkerüli őket. 6. És egy király – akit majd a 'béke királyának' fognak nevezni – támad fel nyugatról. 7. A tenger fövenyére fut, mint egy dühös oroszlán. 8. Megöli majd az igazságtalanság királyát, és bosszút áll Egyiptomon, háborúval és sok vérontással. 9. Az fog történni azokban a napokban, hogy békét fog parancsolni és [hiábavaló] ajándékot ad Egyiptomnak. 10. Békét [fog nyújtani] azoknak, akik szentek, [ezt mondván], 'egy az [Isten] neve'. 11. Tiszteletet [fog] adni a szenteknek, és felmagasztalja a szentek helyeit. 12. Hiábavaló ajándékokat fog adni az Isten házában. 13. Egyiptom városait körbejárja fortélyból, anélkül, hogy tudnának róla. 14. Számbaveszi mind a szenthelyeiket. Felméri a pogányok bálványait. 15. Felméri az ő gazdagságukat. Papokat fog nekik kirendelni. Parancsot ad, hogy a bölcseket, és a nép nagyjait ragadják meg, és a tenger melletti metropoliszba fogják őket vinni, és így szól: 'Csak egy nyelv van'. 16. De amikor ezt halljátok: 'Béke és öröm uralkodik', ... fogok... 17. Elmondom a jeleit, amiről megismerhetitek őt. 18. Mert neki két fia van: egy a jobbán és egy a balján. 19. Az, aki a jobboldalon van, egy démoni arculatot kap, [és] Isten neve ellen fog harcolni. 20. És négy király fog attól a királytól [uralkodni?]. 21. A harmincadik évében feljön Memfiszbe (és) templomot fog Memfisben építeni. 22. Azon a napon saját fia áll ellene, és megöli őt. 23. És az egész ország zaklatott lesz a bajoktól. 24. Ekkor rendeletet ad majd ki az egész országban, a papok és az összes szentek elfogatására, mondván: " Fizessétek vissza duplán mindazt a sok jó dolgot és ajándékokat, amit atyám adott néktek." 25. Bezáratja a szent gyülekezőhelyeket. Elveszi házaikat. Fiaikat rabságba viszi. 26. Rendeleteket hoz, és áldozatadások, förtelmességek és keserű gonoszságok töltik meg a földet. 27. A nap és a hold előtt fog megjelenni. 28. Azon a napon a papok megtépik ruháikat. 29. Jaj nektek, Egyiptom uralkodói, azokban a napokban, mert eljött a ti időtök. 30. Az erőszak, amelyeket a szegények ellen [tettetek], saját magatok ellen fordul, és gyermekeiteket zsákmányként ragadják el tőletek. 31. Azokban a napokban felnyögnek Egyiptom városai, mert az eladók és a vásárlók hangjai nem hallatszanak bennük többé. Egyiptom városainak piacterei porossá válnak. 32. Az Egyiptomban lévőek mindannyian együtt sírnak. A halált fogják kívánni, (de) az elkerüli őket, hátat fordítva nekik. 33. Azokban a napokban a sziklára futnak, s onnan levetik magukat, mondván: 'Essetek ránk.' Mégsem fognak meghalni. 34. És kettős mértékkel sokasodnak meg a szenvedések az egész (egyiptomi) földön. 35. Azokban a napokban a király parancsot ad, hogy fogják össze rabságba és hozzák elé mind a szoptatós anyákat. És azokkal kígyókat fognak szoptatni. És vért fognak mellükből szívni, amivel a nyilaik hegyét mérgezik. 36. És a városokra eljövő bajok miatt újra parancsot ad, és minden fiatal fiúgyermeket összeszednek, akik tizenkét évesek vagy fiatalabbak, hogy megtanítsák őket nyilatkat löni. 37. A bábák mind elszomorodnak, az egész földön. Az asszony, aki szült, szemét a mennyekre emeli és így kiált: "Miért kellett nekem a szülősékre ülnöm, hogy fiat hozzak erre a világra?" 38. A meddő asszony és a szűz örülni fog akkor, így szólván: "Ez a mi örömünk ideje, mert nincs gyermekünk a földön, hanem gyermekeink a mennyben vannak. 39. Azokban a napokban három király tűnik fel a perzsák között, és az Egyiptomban lévő zsidókat fogságba viszik. Jeruzsálembe viszik őket, ahol letelepednek és lakni fognak. 40. És amikor azt hallani, hogy Jeruzsálemben biztonság van, akkor tépjétek meg ruháitokat, ó, földnek papjai, mert onnantól közel van a kárhozát fiának megjelenése. 41. Azokban a napokban a törvénytaposó megjelenik a szent helyeken 42. Azokban a napokban a perzsák királyai hirtelen harcot indítanak az asszírok királyai ellen. Négy király fog harcolni három ellen. 43. Három évig fognak azon a helyen maradni, mialatt elhordják az ott lévő templom gazdagságait. 44. Azokban a napokban vér fog folyni Kós-tól Memfiszig. Egyiptom folyója vérré változik, és három napig ihatatlan lesz a vize. 45. Jaj Egyiptomnak és az ott lakozóknak. 46. Azokban a napokban egy király fog uralomra jutni a városban, amelyet "a nap városának" neveznek, és az egész ország nyugtalanná válik. [A király] menekülni fog Memfiszből (a perzsákkal együtt). 47. A hatodik évben a perzsák királya tervet sző, és megtámadja Memfiszt. Megölik az asszírok királyát. 48. A perzsák bosszút állnak a földön, és parancsot kapnak, hogy

minden hitetlent és törvénytelenet öljenek meg. Parancsot adnak arra, hogy építsék fel a szentek templomait. 49. Dupla ajándékokat adnak az Isten házában. És mondani fogják majd, hogy "Egy az Isten neve." 50. Az egész földön éljenek majd a perzsákat. 51. A maradékuk pedig, azok, akik nem pusztultak el a csapásokban, azt mondják: "Az Úr egy igazságos királyt küldött nekünk, hogy földünk ne váljon sivataggá." 52. Parancsot ad, és semmi királyi határozatot nem hoz nyilvánosságra három évig és hat hónapig. A föld megtelik jóval és bőségben gyarapodik. 53. Akik élnek, így szólnak majd azokhoz, akik meghaltak: "Keljetek fel, és legyetek ti is velünk ebben a pihenőben."

3. RÉSZ - A törvénytelenység fiának eljövedele

1. Annak a királynak a negyedik évében fog megjelenni a törvénytelenység fia, aki azt mondja, "Én vagyok a Krisztus," holott nem ő az. Ne higgyetek neki! 2. Krisztus eljövedele hasonló lesz a galambokhoz, amelyek falkában repülnek fészükre, és galambok övezik körül koronaként. Járn fog a menny boltozatán a kereszt jelét vonva maga után. 3. Az egész világ látni fogja, mint ahogyan a napot látni, amely átragyog az égbolton keletről nyugatra. 4. Eképpen fog eljönni, körülötte minden angyalával. 5. De a törvénytelenység fia újra megjelenik a szent helyeken. 6. Azt mondja a napnak, hogy "ess alá", s az aláesik. Azt mondja "ragyogj", s az ragyogni fog. Azt mondja, "sötétülj el", s az el fog sötétülni. 7. Azt mondja a holdnak, "válj véressé", és az azzá válik. 8. Az égből fog alászállni az emberek közé, és közöttük jár. Úgy fog járni a tengeren és a folyókon, mintha szárazföldön járna. 9. A sántáknak visszaadja a járásukat. A süketeknek visszaadja hallásukat. A némáknak visszaadja beszédüket. A vakoknak visszaadja látásukat. 10. A leprásokat megtisztítja. A betegeteket meggyógyítja. A démonokat kiűzi. 11. Sok csodát tesz és jelet mutat majd azoknak, akik körülötte állnak. 12. Ugyanazokat fogja cselekedni, amiket Krisztus cselekedett, egyedül a halottakat nem fogja tudni feltámasztani. 13. Erről tudjátok meg, hogy ő a törvénytelenőség fia, mert képtelen életet adni. 14. Mert íme, elmondom az ő jeleit, hogy felismerhessétek. 15. Ő egy ... sovány lábú fiatalember, ősz hajtincs van elől a fején, amely amúgy kopasz. A szemöldökei a füléig érnek. A kezének fejein leprás folt. 16. Átváltozik azok jelenlétében, akik nézik őt. Fiatal gyermekké válik. Majd öregemberré változik. 17. Mindenféle jelekkel változtatja meg önmagát, de a fejének jeleit nem tudja elváltoztatni. 18. Arról tudjátok meg, hogy ő a törvénytelenőség fia.

4. RÉSZ

1. A szűz, kinek neve Tabitha, meghallja majd, hogy a szégyentelen megnyilvánította magát a szent helyeken. És magára ölti finom vászonruháját. 2. És utána ered Judeába, és megfeddi őt Jeruzsálemben, mondván: ó szégyentelen, ó törvénytelenőség fia, ó te, aki üldözted a szenteket. 3. A szégyentelen haragja felgerjed a szűz ellen. És üldözni fogja a naplemente földjéig. 4. Estére kiszívja a szűz véré. Testét a templomba veti, ahol az emberek gyógyulásává lesz. 5. Hajnalban feltámad, és életre kelve megfeddi őt, mondván: ó szégyentelen, nincs hatalmad a lelkem vagy testem fölött, mert mindig az Úrban élek. 6. És a vérem is, amit a templomra vetettél, a népek gyógyulása lett. 7. Amikor Illés és Énok meghallják, hogy a szégyentelen megnyilvánította magát a szent helyen, lejönnek és harcolnak ellene, mondván: 8. Valóban nincs benned szégyen, amikor a szentekhez csatolod magad? Mert te mindig idegen vagy közöttük. 9. És támadtad mindazokat, akik a mennyekhez tartoznak. És támadtad azokat is, akik a földhöz tartoznak. 10. A trónok ellen voltál. Az angyalok ellen cselekedtél. Állandóan elkülönült vagy. 11. Lehullottál a mennyből, mint a hajnalcsillagok. 12. Elváltoztál, és saját fajod idegen lett számodra. De szégyen az nincs benned. Amikor határozottan Isten ellen állítod magadat. Te ördög vagy. 13. A szégyentelen meghallja ezt, és harag szállja meg, és harcolni fog ellenük a város piacterén. És hét napon keresztül harcol velük. 14. És három és fél napot fognak a piactéren holtan, fekve tölteni, mialatt minden ember látni fogja őket. 15. De a negyedik nap feltámadnak és megróják őt, mondván: 'Ó te szégyentelen, ó te törvénytelenőség fia! Valóban nincs benned szégyen, hogy félrevezetted az Isten népét, azokat, akikért nem te szenvedtél? Nem tudod azt, hogy mi az Úrban élünk?' 16. Amint ezeket mondták, felülkerekedtek rajta: "Mindezekért levettük magunkról a húsból lévő testet a szellemi testért, és mi ölünk meg téged, mert azon a napon nem emelheted szavad, hiszen mi mindig erősek vagyunk az Úrban. Te viszont mindig az Úr ellen voltál." 17. És amikor a szégyentelen mindezeket meghallja, feldühödik majd és harcol ellenük. 18. És az egész város körülöttük áll. 19. Azon a napon a mennybe ragadtatnak, és ragyogni fognak, mialatt minden ember, és az egész világ látni fogja őket. 20. A törvénytelenőség gyermeke nem fog győzelmet aratni fölöttük. Haragját a föld felé veszi, és bünt kíván az emberek ellen tenni. 21. Üldözni fogja mind a

szenteket. 22. Azokat, és velük véneiket fogságba gyűjti a földről. Ölni fogja őket és pusztítani ... őket. 23. És szemeiket vas nyársakkal veszi ki. Fejükről a bőrt letépi. Körmeiket egyenként leszedi. És parancsot ad, hogy erős ecetet és meszet öntsenek az orrukba. 24. Azok pedig, akik nem képesek ennek a királynak mindezeket a kínszárait kiállni, aranyat vesznek magukhoz és gázlókon át a sivatagi helyekre menekülnek. 25. Ott lefekszenek, mint azok, akik alszanak. 26. Az Úr magához veszi a szellemeiket és lelkeiket. Testeik kővé merednek. Semmi vadállat meg nem eszi testüket, amíg eljön a nagy utolsó ítélet napja. 27. Akkor feltámadnak majd, és pihenőhelyet találnak. De ők nem lesznek a Krisztus uralmának országlásában, mint azok, akik kitartottak, mert azoknak az Úr ezt mondta: 28. "Nekik megadatik, hogy jobb kezem felől üljenek." Őket előbbrevaló dolgokban részesítem, mint másokat, és ők legyőzik majd a törvénytelenység fiát. És látni fogják, amint a menny és a föld felbomlik. 29. Ők fogják megkapni a trónokat, dicsőséget és a koronákat. 30. Hatvan igaz, akik erre az órára lettek felkészítve, hallani fogják mindezeket. És magukra öltik az Isten mellvértjét, és Jeruzsálembe futnak, és harcolnak a szégyentelen ellen, mondván: 31. "Mindazokat az erőket, melyeket a próféták is cselekedtek a kezdettől, te is megtetted. De te képtelen vagy a halottakat feltámasztani, mert nincs erőd életet adni. Ebből tudjuk, hogy a törvénytelenység gyermeke vagy." 32. Amikor ő meghallja ezeket, haragra gerjed, és parancsot ad, hogy gyűjtsanak tüzeket az oltárokon. És megkötözi az igazakat. 33. Majd felemelik és elégetik őket.

5. RÉSZ

1. És azon a napon sokaknak a szíve megkeményedik majd, és elfutnak tőle, mondván: "Ez nem a Krisztus. A Krisztus nem öli meg az igazakat. Ő nem üldözi az embereket, hogy elfogja őket, hanem csodákkal és jelekkel győzi meg az embereket. 2. Azon a napon a Krisztus megsajnálja az övéit. És elküld a mennyből hatvannégyezer angyalt, mindegyik hat szárnyú. 3. Dicsőítésük és imádatuk hangjai megrengetik a mennyet és a földet. 4. Ekkor mindazok, akiknek homlokára Krisztus neve van felírva, és akiknek kezén ott a jel, legyenek azok alacsonyok vagy hatalmasak, felvitetnek a szárnyaikon az ő haragja elől. 5. Akkor Gábiel és Uriel fényoszlopokként vezetik őket a szent földre. 6. Megadatik nekik, hogy egyenek az élet fájáról. Mindannyian fehér ruhát viselnek... és az angyalok vigyáznak rájuk. Nem szomszarnak már többé, és a törvénytelenység fia nem győzedelmeskedhet fölöttük. 7. Azon a napon a föld háborogni fog, és a nap elsötétül, és a békeség elvétetik a földről. 8. A madarak döglötten hullanak a földre. 9. A föld szikadttá válik. 10. A bűnösök felnyögnek a földön, és így kiáltanak: "Mit tettél velünk, ó törvénytelenység fia, azt mondtad nekünk, hogy te a Krisztus vagy, holott te az ördögtől vagy. 11. Magadat sem vagy képes megmenteni, nemhogy minket. Jeleket mutattál nekünk, amelyekkel elcsaltál bennünket a Krisztustól, aki megteremtett minket. Jaj nekünk, amiért rád hallgattunk. 12. Íme, most elpusztulunk az éhínségben. Hol lelhetnénk most az igazságosnak nyomára, hogy imádhassuk őt, vagy hol van az, aki tanítana bennünket és mi hallgatnánk rája. 13. De most valóban elpusztulunk a haragban, mert engedetlenek voltunk Isten iránt. 14. A tengerek sötét mélységeit kutattuk, de nem találtunk vizet. A folyókban a papirusznád között ástunk, de ott sem leltünk vízre." 15. És azon a napon a szégyentelen sírni fog, mondván: "Jaj nekem, mert az időm letelt, miközben azt mondtam, az én időm soha nem múlik el. 16. Az éveim hónapokká váltak és napjaim elmúltak, ahogyan a por elszáll. És most veletek én is elpusztulok. 17. Most tehát rohanjunk a sivatagba és ragadjuk meg a rablóinkat, és pusztítsuk el őket. 18. Hozzuk elő a szenteket, mert miattuk adja a föld a gyümölcsseit. Mert értük ragyog a nap a földre. Miattuk száll harmat a földre." 19. A bűnösök felnyögnek, mondván: "Te tettél minket Isten ellenségévé. Ha képes vagy rá, menj és hozd elő magad őket." 20. Akkor tüzes szárnyakra kap, s a szentek után röpül. Újra harcra kel ellenük. 21. Az angyalok ezt meghallják, s aláereszkednek. Csátát vívnak vele, sok kard által. 22. Azon a napon történik, hogy az Úr parancsa szerint harag jön a mennyre és a földre. És tüzet árasztanak a földre. 23. És a tűz emésztí a földet hetvenkét könyök magasságban. Elemésztí a bűnösöket és ördögöket, mint a pelyvát. 24. Igazságos ítélet történik ekkor. 25. Azon a napon megszólalnak a hegyek és a föld. A hágók egymáshoz szólnak, mondván: "Hallottatok-e olyan eleven emberről ma, akit ne ítélt volna meg az Isten Fia?" 26. Mindegyiknek a bűne ellene fog szólni, azon a helyen, ahol elkövették azt, tették azt éjjel vagy nappal. 27. Azok, akik az igazak közé tartoznak és ... látni fogják a bűnösöket és üldözőiket, azokat, akik kínokra és halálra adták őket. 28. Akkor a bűnösök [gyötrelmeikben] látni fogják az igazak állapotát. 29. Akkor eljön a kegyelem. Azokban a napokban amit az igazak ismételten kérnek, megadatik nekik. 30. Azon a napon az Úr megítéli a mennyet és a földet. Ítéletet hirdet azokra, akik a mennyekben vétkeztek, és azokra is, akik azt a földön tették. 31. Megítéli a nép pásztoraikat. Számon kéri a nyáj juhait, és azok neki adatnak úgy,

hogy nem lesz már bennük halálos gonoszság 32. Ezek után alászáll Illés és Énok. Levetik magukról a világ testét, és magukhoz veszik a szellemi testet. Üldözőbe veszik a törvénytelenység fiát, és megölik őt, aki akkor képtelen lesz szólni. 33. Azon a napon elfoszlik a jelenlétükben, mint ahogy jég megolvad a tűzben. Elpusztul majd, mint a kígyó, amelyben nincs meg az élet lehelete. 34. Azt mondják majd neki: "Az időd lejárt. Most pedig te és mindazok, akik hittek benned, elpusztultok." 35. A mélység fenekére lesznek vetve, és az bezárul fölöttük. 36. Azon a napon Krisztus, a király, és vele mind az ő szentjei eljönnek a mennyekből. 37. Megégeti a földet. Ezer esztendő fog eltölteni rajta. 38. Mivel a földet a bűnösök uralták, új földet és új mennyet teremt majd. Azon nem élnek már halálos ördögök. 39. Uralkodni fog szentjeivel, akik állandóan le s fel szállnak, az angyalok között élnek, és Krisztussal lesznek, ezer esztendeig.

Polikarp levele a Filippibelieknek

Polikárp, és a presbitertársai a Filippiben tartózkodó Isten gyülekezetéhez; A Mindenható Istennek, és a mi Megváltónknak, az Úr Jézus Krisztusnak bőséges kegyelme legyen veletek.

I. Rész 1. Együtt örvendtem veletek az Úr Jézus Krisztusban, mert az igaz szeretet példáját követtétek, a hozzátok illő módon, és együtt tartottatok azokkal, akiket a szenteknek kijáró láncokba vertek, s amely láncok Isten és Urunk igazán kiválasztott szentjeit megillető diadémok, 2. mert hitetek gyökere erős, amit régtől fogva emlegetnek és a mai napig megmaradt, és gyümölcsöket hoz az Úr Jézus Krisztusban, aki bűneinkért egészen a halálig szenvedett, [de] akit Isten feltámasztott a halálból, megoldva a sír kötelékeit. 3. "Anélkül, hogy látnátok őt, mégis hisztek benne, és a hit dicsőséges és kimondhatatlan örömében vigadtok", amelybe sokan kívántak belátást nyerni, tudván, hogy "kegyelem által vagytok megmentve, nem cselekedetek által", Isten akaratából Jézus Krisztus által.

II. Rész 1. "Övezzétek hát fel derekatokat". "félelemmel telve szolgáljátok az Urat" és igazságban, mint olyanok, akik elhagyták a hiábavaló üres beszédet és a sokak eltévelygését, és "higgyetek abban, aki feltámasztotta az Úr Jézus Krisztust a halálból, és dicsőséget és trónt adott neki a maga jobbján". Alávetett neki mindent a mennyben és a földön, és neki szolgál minden szellem, és el fog majd jönni az élők és holtak bírájaként. 2. Ám aki őt halottaiból feltámasztotta, feltámaszt bennünket is, ha akaratát teljesítjük, és követjük parancsolatait, s szeretjük azt, amit ő szeret, ha távol tartjuk magunkat minden igazságtalanságtól, kapzsiságtól, a pénz szeretetétől, hamis vádaktól, hamis tanúskodástól. A rosszért rosszal ne fizessetek, vagy átokért átokkal, ökölcsapásért ökölcsapással, szidalmakért szidalmakkal, 3. hanem emlékezzetek arra, mit mondott az Úr: "Ne ítéljetek, hogy meg ne ítéltessetek! Bocsássatok meg, hogy ti is bocsánatot nyerjete, irgalmazzatok, hogy nektek is irgalmazzanak! Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek nektek is vissza", és tartsátok emlékezetben: "Boldogok a szegények, és azok, akik az igazságosság miatt szenvednek üldözést, mert övéké az Isten országa!"

III. Rész 1. Ezeket a dolgokat nem önszántamból írom nektek az igazságosság felől, testvérek, hanem azért, mert előzőleg ti kértetek meg arra, hogy írjak nektek az igazságosság dolgairól. 2. Hiszen sem én, sem a hozzám hasonlóak nem léphetnek az áldott és megdicsőült Pál bölcsességének nyomába, aki amikor nálatok volt, pontosan és állhatatosan tanította az igazság szavait az akkor élő emberek színe előtt, és aki, amikor távol volt tőletek, levelet írt hozzátok, amelyet ha óvatosan tanulmányoztok, tapasztalhatjátok, a nektek adott hit épülését szolgálja majd. 3. Ez a hit mindannyiunk anyja. Ezt a remény követi, de mindenekelőtt az Isten, Krisztus, és a felebarátaink iránti szeretet áll. Mert aki belülről rendelkezik ezekkel a kegyelmi ajándékokkal, az betöltötte az igazságosság parancsolatait, mert akiben megvan ez a nagy szeretet, az távol áll a bűntől.

IV. Rész 1. "De a pénzsóvárgásból fakad minden gonoszság". Hiszen tudjátok, "nem hoztunk magunkkal semmit erre a világra, ahogy nem is viszünk innen magunkkal semmit", fegyverkezzünk fel az igazságosság fegyvereivel, először magunk tanuljuk meg az Úr parancsolatainak követését; 2. azután feleségeiteket tanítsátok arra, hogy a nekik adott hitben járjanak, szeretetben és szentségben, mindenkor őszinte tisztasággal szeressék férjüket, minden megtartóztatásban, és gyermekeiket az Úr félelmének ismeretére neveljék; 3. az özvegyeket is tanítsátok megfontoltságra és az Úr hitére, hogy mindenkiért szüntelenül imádkozzanak, tartózkodjanak a rágalmaktól, megszólástól, hamis tanúskodástól, kapzsiságtól, és minden gonosztól; tudniuk kell, hogy Isten oltára ők, hogy Isten mindent élesen lát és semmi nincs elrejtve előtte, sem gondolat, sem elképzelés, sem a szívbe rejtett titkos dolgok.

V. Rész 1. Tudnotok kell, hogy "Isten nem rászédhető", parancsolataihoz és dicsőségéhez méltóképpen kell járnunk. 2. A dékánusoknak is feddhetetlennek kell lenniük az igazságosságának színe előtt, mint akik nem emberek, hanem Isten és Krisztus szolgálói; ne rágalmazzanak, ne beszéljenek kétértelműen, ne legyenek pénzsóvárok, hanem mindenben mértéktartók legyenek, irgalmasak, gondosak, az Úr igazságának megfelelő életet éljenek, aki mindenki szolgálója lett. Ha a jelen világban tetszése szerint élünk, akkor elnyerjük a jövő világot is, ahogyan azt megígérte nekünk, hogy feltámaszt halálunkból,

s ha hozzá méltón élünk, ha hitünk van, akkor "vele együtt is fogunk uralkodni". 3. Hasonlóképpen, az ifjak is legyenek minden tekintetben kifogástalanok, elsősorban tisztaságukat őrizték meg, zabolázzák meg magukat, és tartózkodjanak minden rossztól. Helyénvaló és szép dolog ugyanis a világ vágyainak féken tartása, mert "minden vágyalom a szellem ellen hadakozik", és "sem paráznák, sem kéjencek, sem fajtalanok nem öröklék Isten országát", de azok sem, akik az illendőség ellen cselekszenek. Tartózkodni kell tehát mindezekről, engedelmeskedve a presbitereknek és dékánusoknak, mint Istennek és Krisztusnak. A szüzek pedig szeplőtlen és tiszta lelkiismerettel éljenek.

VI. Rész 1. A presbiterek pedig legyenek szolgálatkészek, könyörületesek mindenki iránt, fordítsák vissza az eltévelygőket, látogassák meg a betegeket, ne hanyagolják el az özvegyeket, az árvákat, sem a szegényeket; hanem mindenkor "azzal törődjenek, ami jó az Isten és emberek előtt", tartózkodjanak minden haragtól, a személyválogatástól, igazságtalan ítélettől; tartsák magukat távol a fősvénységtől, ne adjanak könnyelmű hitelt az emelt vádaknak, ne legyenek kemények az ítéletben, tudván, hogy mindannyian adósak vagyunk a bűneinkért. 2. Ha az Urat kérjük, ő megbocsát nekünk, ez okból nekünk is meg kell bocsátanunk; Az Úr és Isten szeme előtt vagyunk, és "mindegyikünknek oda kell majd állni Krisztus ítélőszéke elé, és mindannyiunknak számot kell adni magunkról". 3. Úgy szolgáljunk neki félelemmel és teljes tisztelettel, ahogyan ő maga parancsolta, és az evangéliumot nekünk hirdető apostolok meghagyták, és a próféták, akik előre meghirdették Urunk eljövetelét. Szorgalmasan törekedve a jóra, kerülve a megbotránkoztatást, az álnok testvéreket, akik képmutatóan viselik az Úr nevét, és tévedésbe viszik az üres embereket.

VII. Rész 1. "Mert mindaz, aki nem vallja meg, hogy Jézus Krisztus eljött a testben, az Antikrisztus"; és aki nem vallja meg a keresztség tanúbizonyságát, az az ördögtől való; és aki az Úr ígéit a maga igényeinek megfelelően meghamisítja, és azt mondja, hogy nincs feltámadás, sem ítélet, az a sátán elsőszülöttje. 2. Hagyjuk hátra a sokak hiábavalóságait, és a hamis tanításokat, térjünk vissza a kezdettől fogva nekünk adott tanításhoz; "éberén virrasszunk imádságban", tartsunk ki a böjtölésben, könyörgésekkel kérlelve Istent, aki mindent lát, "ne vigyen bennünket kísértésbe", mert amiként az Úr is megmondta: "a szellem készséges, de a test erőtlenséges."

VIII. Rész 1. Szüntelenül tartsunk ki tehát reménységünkben és igazságosságunk letétjében, aki Jézus Krisztus, "aki bűneinket saját testében a keresztfára vitte", aki "bűnt nem követett el és álnokság sem volt ajkán", de mindent elviselt értünk, hogy benne élhessünk. 2. Az ő türelmének utánpótlói legyünk, s ha nevéért szenvedünk, dicsőítsük őt. Ő példát mutatott ebben nekünk, mi pedig hittünk benne.

IX. Rész 1. Mindannyiótokat arra kérlek, hogy engedelmeskedjete az igazságosság szavának, tartsatok ki minden tűrésben, amely kitartásnak példáit saját szemetekkel láttátok, nem csak a boldog Ignatioszban, Zozimoszban és Rufuszban, de másokban is, akik közületek valók voltak, sőt, magában Pálban és a többi apostolban is. 2. Abban a meggyőződésben, hogy ezek nem hiába futottak, hanem a hitben és igazságosságban, és hogy a nekik kijáró hely megvan az Úrnál, akivel együtt szenvedtek. Mert nem e jelen világot szerették, hanem őt, aki miattunk halt meg, s akit értünk Isten feltámasztott a halálból.

X. Rész 1. Álljatok meg biztosan mindezekben, kövessétek az Úr példáját, erősen és megingathatatlanul a hitben, egymás felé elkötelezve, egyesülve az igazságban, buzdítsátok egymást az Úr szelídségében, senkit meg ne vessetek. 2. Ha jót tehettek, el ne mulasszátok, mert "az adakozás megment a haláltól". "Vessétek alá magatokat egymásnak, legyetek feddhetetlenek a pogányok előtt", hogy jó tetteitekért dicsérjenek titeket, és ne káromolják az Urat miattatok. Mert jaj annak, aki miatt az Úr nevét káromolják! Józanságra tanítsatok mindenkit, és magatok is abban éljete.

XI. Rész 1. Rettenetesen bánkódtam Valens miatt, aki presbiter volt nálatok, mert nem fogta fel a neki adatott tiszttség jelentőségét. Figyelmeztetlek ezért titeket arra, hogy tartózkodjatok a sóvárgástól, és legyetek tiszták és igazak, és "tartózkodjatok minden gonosztól". 2. Mert aki ezekben a dolgokban nem képes uralkodni önmagán, miképpen oktathat másokat minderre? Aki nem tartja meg magát a vágyakozásoktól, tisztátalanná teszi a bálványimádat is, és úgy ítéltetik meg, mint bárki a pogányok közül, akik nem ismerik az Úr ítéletét. "Avagy nem tudjuk-e, hogy a szentek fogják ítélni a világot?", amint azt Pál tanította? 3. Nem hallottam, nem értesültem semmi ilyesmiről köztetek, akiknél az áldott Pál is

munkálkodott, akiket dicsérve ajánlott levele kezdetén. Mert veletek dicsekszik minden egyházban, mint amely akkor egyedül ismerte Istent, mi azonban [Szmírnában] még nem ismertük őt. 4. Nagyon bánkódom hát miatta testvérek, és felesége miatt is, akikben bárcsak megadná az Úr az igaz megtérést! Kimérték legyetek ebben is, "az ilyeneket ne tekintsétek ellenségeiteknek", hanem mint szenvedő és megtévelyedett tagokat hívjátok őket vissza, hogy egész testetek üdvözüljön. Mert az ilyen tettekkel önmagatok építését szolgáljátok.

XII. Rész 1. Hiszem, hogy alaposan ismeritek a Szentírásokat, nincs előttem rejtve semmi; nekem ez még nem adatott meg. A Szentírás ezt mondja: "Haragudjatok, de ne vétkezzetek", és "ne nyugodjon le a nap haragotok fölött". Boldog az, aki erre emlékezik, mint ahogy tudom, nálatok így van. 2. Az Isten, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak az Atyja, és Jézus Krisztus, aki az Isten Fia és az örök főpapunk, építsen titeket a hitben és igazságban, és minden szelídségben, haragtól mentesen, és türelemben, nagylelkűségben és tűrésben és tisztaságban; adjon nektek részt a szentjei között, és nekünk is veletek együtt; és mindenkinek, aki az ég alatt van, akik hinni fognak Urunkban, Jézus Krisztusban és az ő Atyjában, aki feltámasztotta őt a halálból. Imádkozzatok az összes szentekért! 3. Imádkozzatok a királyokért, uralkodókért és fejedelmekért, és azokért is, akik üldöznek benneteket, azokért is, akik gyűlölnék titeket, a kereszt ellenségeiért is, hogy gyümölcsötök nyilvánvaló legyen, és tökéletesen legyetek őbenne.

XIII. Rész 1. Ti is és Ignatiosz is írtatok nekem, hogy ha valaki Szíriába menne, vigye el a tí leveleiteket; amiről gondoskodni is fogok, mihelyt alkalmas idő nyílik rá, akár én személyesen, akár futár által, kéréseteknek eleget teszek. 2. Ignatiosz nekünk írt leveleit, s egyéb írásokat is, amelyek itt vannak nálunk, elküldjük nektek is, ahogyan azt kértétek. Ezeket is a leveleihez csatoljuk, mert a hitről, a kitartásról és mindenféle másról szólnak, olyan dolgokról, amelyek a mi Urunkban való épüléseteket szolgálják. Ha valami biztosabbat megtudtok Ignatioszról és azokról, akik vele voltak, azt jelezzétek nekünk.

XIV. Rész Ezeket írtam nektek Kreszensz által, akit eddig is, most is ajánlok nektek, mert feddhetetlenül élt köztünk, s hiszem, köztetek is eképpen fog élni. Továbbá nővérét is ajánlom, tartsátok becsben, amikor hozzátok érkezik. Békében és kegyelemben éljetez mindannyian Jézus Krisztusban. Ámen.

Ireneusz megjegyzései Polikárpól: "Ám Polikárpot az apostolok nem csupán tanították, és sokakkal beszélt, akik még látták Krisztust, hanem az ázsiai apostolok a szmírnai egyház püspökévé is kinevezték őt ... [Polikárp] mindig azt tanította, amit az apostoloktól tanult, s amit az egyház adott tovább, s ami egyedül igaz. Emellett tanúskodik mindegyik ázsiai gyülekezet, ahogyan azok is, akik Polikárp utódaivá lettek a mai napig" (Irenaeus, Adversus Haeres. III. könyv, 4. fejezet 3. verse, és a 3. fejezet 4. verse).

József és Asenáth

Az Ótestamentumi Apokrif & Pszeudoepigráf írásokból
C Burchard Verzió alapján magyarul - Fordította: Póli Pál

I. RÉSZ: ASENÁTH MEGTÉRÉSE ÉS HÁZASSÁGA

I. 1 Történt ez a hét bőséges esztendő első évének a második hónapjában, annak a hónapnak az ötödik napján. Amikor Fáraó elküldte Józsefet, hogy körbejárja egész Egyiptom földjét. 2 És József érkezett Heliopolisz területére az első év negyedik hónapjában, annak a hónapnak a tizennyolcadik napján, és begyűjtötte a gabonáját annak a területnek, annyit, mint amennyi homok a tenger partján van. 3 És élt egy ember abban a városban, a Fáraó egy szatrapája, és ez az ember volt minden szatrapa és nemesember feje, mert az ő értelme nagyobb volt a Fáraó minden nemes emberénél. És ennek az embernek a neve Pentefrés volt, Heliopolisz papja. 4 Neki volt egy leánya, egy tizennyolc éves szűz, aki magas termetű és helyes lány volt, és aki szebb kinézetű volt a föld minden többi szüzeinél. 5 És ez a leány semmiben nem hasonlított Egyiptom szüzeire, hanem minden tekintetben a héber leányaihoz hasonlított; mert magas volt, mint Sára, és helyes, mint Rebeka, és szépséges, mint Rákhel. 6 Ennek a szűznek a neve Asenáth volt, és az ő szépségének híre eljutott annak a földnek minden területére és a világ minden végébe, ahol emberek laktak. Mind a nemesemberek fiai, és mind a szatrapák fiai, és minden királyoknak a fiai, kik mind fiatalok és erősek valának, megkérték az ő kezét házasságra, és nagy civakodás volt közöttük Asenáth miatt, akkora, hogy harcra kívánták hívni egymást őerte. 7 És Fáraó elsőszülött fia is meghallotta e híreket órála, és esedezett az ő apjához, hogy adja őt neki feleségül. És az elsőszülött így szólt Fáraóhoz: "Atyám, add nekem feleségként Asenáthot, Pentefrésnek, Heliopolisz papjának a lányát." 8 És Fáraó, az ő atyja, ekként válaszolt neki: "Miért keresnél magadnak olyan feleséget, aki alattad áll, mikor te az egész Egyiptom földjének királya vagy?" 9 Lásd, Moáb királyának, Joakimnak a leánya nem el van már jegyezve hozzád, aki királynő és nagyon szépséges is? Őt vedd el feleségül."

II. 1 És Asenáth megvetette és kigúnyolta mindezeket a férfiakat, és kérkedő és gőgös volt mindenkivel szemben. És férfi őt soha nem látta, mert Pentefrés házához egy torony tartozott, amely nagy volt és magas, és ennek a toronynak a tetején, annak legfelső emeletén volt tíz szoba. 2 És az első szoba tágas és pompás volt, lila kövekkel kipedlőzve, és a falai ki voltak rakva értékes és színes kövekkel, a mennyezete pedig aranyból volt. 3 És annak a szobának a falaira az egyiptomiak számtalan istenei voltak felfüggesztve, istenek aranyból és ezüsből. És Asenáth imádta és félté mindegyiket, áldozatokat adva nekik minden nap. 4 És a második szobában voltak Asenáth ékszerei és szekrényei, ahol nagyon sok arany volt (a szobában) és ezüst és ruhák, amelyekbe aranyszálak voltak szőve, és válogatott és értékes, és az ő szüzességének megkülönböztető ruhái és díszei. 5 És a harmadik szoba Asenáth tárháza volt, és abban a föld minden jó dolgai ott voltak. 6 És hét szűz lakott a maradék hét szobában, mindegyik a maga szobájában, és ezek szolgálták Asenáthot, mindegyikük egyidős, Asenáth-tal egy éjjelen születtek, és ő felettébb szerette ezeket. És mindannyian szépségesek voltak, mint a mennyek csillagai, és férfival ők soha nem beszéltek, még csak fiúgyermekkel sem. 7 És Asenáth nagyszobájának három ablaka volt, ahol szüzességét ápolta, és az egyik ablak igen nagy méretű volt, az a kelet felől álló kert felé nézett, a második ablak délre tekintett, és a harmadik ablak az utca felől állt, ahol az emberek jártak. 8 És a szoba közepén egy arany ágy állt, az ágy a kelet felé tekintő ablak irányába nézett, és az ágyon aranyszövésű lila szőttes volt, átszőve bordóval, mélykékkel és fehérrel. 9 Abban az ágyban aludt Asenáth egyedül; soha nem ült azon az ágyon férfi vagy más nő, csak egyedül Asenáth. 10 És a házat egy nagy kert vette körül, a kertet pedig egy nagyon magas, nagydarab kockakövekből épített fal kerítette. 11 És a kertnek négy vasveretű kapuja volt, amelynek mindegyikét tizennyolc fiatal fegyveres férfi őrizte. És sokféle szép gyümölcsfa volt elültetve a kertben, végig a falak mentén. És azok gyümölcsei érettek voltak, mert éppen a termés ideje volt. 12 És a kertben, a jobboldalon élő víz forrása fakadt, s a forrás alatt egy medence, amelybe annak a forrásnak a vizei gyűltek. Onnan patak folyt keresztül a kerten, amely a kert fát eltette.

III. 1 És történt a hét bőséges esztendő első évében, annak negyedik hónapjában, a hónapnak a tizennyolcadik napján; József Heliopolisz területére érkezett, hogy annak a területnek a bőséges

gabonatermését begyűjtse. 2 És amikor a városnak a közelébe ért, József előreküldött hét férfit Pentefréshoz, a paphoz, üzenve neki. "Nálad fogok megpihenni, mert délnek órája van, ideje az ebédnek, és a nap is igen hevesen tűz, szeretnék hát felfrissülni házad árnyékában." 3 És amikor ezt Pentefrész meghallotta, nagyon megörült, vidámmá lett, és így szólt, "Áldott legyen az Úr, Józsefnek Istene, mert az én uram, József érdemesnek talált engem arra, hogy hozzánk jöjjön." 4 És Pentefrész előhívatta házának főszolgáját, és ezt mondta neki. "Siess, és tedd házam késszé, és készíts bőséges eledelt, mert József, az Isten Hatalmasa jön ma hozzánk." 5 És Asenáth meghallotta, hogy apja és anyja megjött a mezőről, amely az örökségük volt, és megörült, majd ezt mondta: 'Megyek és atyámhoz és anyámhoz, mert megérkeztek a mezőről, ami a mi örökségünk.' Mert ekkor az aratás időszaka volt. 6 És Asenáth gyorsan a szobájába ment, ahol ruhái voltak, és vászonruhába öltözött, amelybe arany és lila szálak voltak szőve, felövezte magát egy aranyozott övvel, és karkötőket vett karjaira és lábaira, és drága ékszerekkel és értékes kövekkel díszítette magát körül, és Egyiptom isteneinek a nevei voltak bevésvé ékszeribe, a karkötőkbe és a díszkövekbe, és melléjük a bálványok ábrázatai is oda voltak vésvé. És fejdíszet vett fejére, amiről két diadém lógott halántékaira, és fátyollal takarta be fejét.

IV. 1 És lesietett a felső emeletről, hogy üdvözlje atyját és anyját, és megcsókolta őket. És Pentefrész és felesége együtt örültek lányuknak, gyönyörködtek benne, mert látták, hogy felékesítve magát úgy nézett ki, mint az Isten menyasszonya. 2 És elővették a mindenféle jót, amit begyűjtöttek az örökségük földjéről, és odaadták leányuknak. És Asenáth megörült a sok jó ajándéknak, a gyümölcsöknek és szőlőnek, a datolyáknak és galamboknak, és a gránátalmáknak, és fügeknek, mert szépek voltak és nagyon ízletesek. 3 És Pentefrész így szólt Asenáth-hoz: "'Gyermekem.' És ő válaszolt: 'igen, uram, előtted vagyok.'" 4 Apja pedig folytatta: 'Ülj ide közénk, és én elmondom, amit szeretnék mondani.' 5 És Asenáth leült atyja és anyja közé. És Pentefrész, az atyja, megfogta lányának jobbkezét és megcsókolta őt, és kedvesen szólt hozzá: 'Gyermekem, Asenáth.' 6 És Asenáth válaszolt: 'Előtted állok uram. Beszéljen hát atyám és uram.' 7 És Pentefrész, az atyja beszélni kezdett hozzá: 'József, az Isten Hatalmasa jön ma el hozzánk. És ő egész Egyiptom földjének a feje, és Fáraó, a király jelölte ki őt királlyá az egész föld fölött, és begyűjti a gabonát az egész földről, hogy félretegye azt az eljövendő éhínség miatt. És József Istent imádó ember, önuralommal, és szűz, mint ahogyan te is az vagy ma. És József hatalmas bölcsességgel rendelkezik, és megpróbált, és Isten szelleme van rajta, és az Úr kegyelme vele van. 8 'Jöjj hát gyermekem, és én átadlak neki feleségül, s te menyasszonya leszel neki, ő pedig vőlegényed lesz örökkön örökké.' 9 És amikor Asenáth meghallotta atyjának e szavait, piros verejték öntötte el az arcát, és dühös lett, nagy haraggal, sértődötten atyjára tekintett, és ezt mondta: 'Miért beszél az én uram és atyám ilyen szavakat, hogy átad engem, mint egy foglyot, egy idegenből jött embernek, aki menekült közöttünk, s akit rabszolgaként adtak el? 10 Nem ő-e a kánaáni pásztor fia, az, akit rajtakaptak, amikor az úrnőjével akart hálalni, és ura ezért sötét börtönbe vetette; és Fáraó engedte szabadon a börtönéből, mert megfejtette álmait? 11 Nem, hanem a király elsőszülöttéhez megyek feleségül, mert ő lesz az egész Egyiptom földjének királya' 12 Pentefrész ennek hallatán annyira megszégyellte magát, hogy nem beszélt tovább Józsefről lányának, Asenáthnak, mert látta, hogy merészen beszélt, és kevélyen, és nagyon haragosan.

V. 1 Ekkor besietett egy fiatal ember Pentefrész szolgálai közül, és mondta: 'Íme, József a kertünk kapuja előtt áll.' 2 És Asenáth elszökött az apja és anyja mellől, amikor meghallotta e szavakat tőlük Józsefet illetően, és felszaladt az emeletre, ott szobájába ment, és megállt a nagy ablak előtt, az egyedüli ablaknál, amely kelet felé nézett, hogy lássa, amint József belép atyjának házába. 3 És Pentefrész és felesége, és az egész háznép kisietett József elé, hogy vele találkozzanak. 4 És kitérték a keletre néző kaput, ahol József bevonult a Fáraó második harciszekerén állva, amelybe négy ló volt befogva, fehérek, mint a hó, és arany zablákkal felszerelve, és az egész szekér színaranyból készült. 5 És József előkelő fehér tunikába volt öltözve, és a vállain keresztülvetett köpeny lila volt, lenből készült, aranszálakkal beszőve, és fején arany korona volt, és a koronán tizenkét választott kő volt körben, és a tizenkét kő tetejéből tizenkét aranysugár állt ki. És bal kezében királyi pálca volt, jobb kezében pedig egyenesen kitartva egy olajágot tartott, amelyen bőven volt gyümölcs, és a gyümölcssei duzzadtak az olajtól. 6 És amikor József a kertbe érkezett, a kert kapuit bezárták, és minden férfi és minden nő, akik idegenek voltak, kívül maradtak a kerten, mert a kapuk őrzői szorosra zárták a kapukat, és minden idegen ki lett zárva. 7 És Pentefrész és felesége, és az egész háznép, kivéve Asenáthot, leányukat, kimentek és mélyen meghajoltak arcukkal lefelé József előtt. És József leszállt a szekérről, és jobb kezével intve üdvözölte őket.

VI. 1 És Asenáth meglátta Józsefet a harciszekéren, és mélyen megrendült egész szívében, és lelke összeomlott, és térdai megbénultak, és egész testében remegni kezdett, és hatalmas félelem fogta el. És nagyot sóhajtva ezt mondta szívében:

2 Mit tehetek én, nyomorult, aki vagyok?

Nem én beszéltem akként, hogy jön József,
a pásztor fia Kánaán földjéről?

És íme, a nap jött el a mennyekből a szekeren,
és lépett be házukba a mai napon,
ragyogva, amint a fény betölti a földet.

3 De én ostoba és merész, megvetettem őt,
és gonosz szavakat szoltam felőle,
s nem tudtam azt, hogy József az Isten fia.

4 Mert kinek van birtokában ekkora szépség a föld férfiai között,
és mely anyaméh hozhat, szülhet meg ilyen világosságot?

Milyen nyomorult és ostoba lány vagyok,
mert gonosz szavakat szoltam ellene az atyámnak.

5 És hová mehetnék, hogy elrejtőzzem orcája elől
nehogy meglásson engem József, az Isten fia,
mert rettenetes dolgokat mondtam róla?

6 És hová menekülhetnék, hová bújhatnék előle,
hiszen minden titkos helyet lát ő,
és semmi nem rejthető el előtte
a benne lévő hatalmas fényesség miatt?

7 Légy hát kegyelmes hozzám Uram, József Istene,
mert gonosz szavakat szoltam ellene az én tudatlanságomban,
és hadd adjon engem atyám Józsefnek szolgálóleányként,
és én szolgaként fogom szolgálni őt mindörökkön örökké.

VII. 1 És József belépett Pentefrész házába, és leült a trónra. És megmosták a lábait, majd asztalt raktak eléje, különállót, mert József soha nem étkezett az egyiptomiakkal, mert az utálatosság volt számára. 2 És amikor József felnézett, látta Asenáthot az ablakból kihajolni. És József azt mondta Pentefrésznek és egész családjának: "Ki ez a nő, aki a felső emeleten az ablakban áll? Menjen ki a házból." 3 Mert Józsefet aggodalom fogta el, mondván: "Nem akarom, hogy ő is molesztáljon engem." Mert minden férjes asszony, és a nemesek és szatrapák minden leányai az egész Egyiptom földjén molesztálták őt, és vele akartak hálni, és az egyiptomiak feleségei és leányai mind rosszul lettek, amikor Józsefet meglátták az ő szépsége miatt. 4 De József megvetette őket, és a futárokat, akiket az asszonyok hozzá küldtek arannyal és ezüsttel és egyéb ajándékokkal, József visszaküldte kemény fenyegetésekkel és sértő szavakkal, mert József elhatározta: "Nem fogok elkövetni bűnt az én atyámnak, Izraelnek az Úr Istene előtt, sem az én atyám, Jákob előtt." 5 És József mindig maga előtt látta atyjának, Jákobnak az arcát, és emlékezett atyjának parancsolataira. Mert Jákob gyakran mondta Józsefnek, és többi fiának: "Gyermekeim, erősen őrizkedjetelek attól, hogy idegen nővel lépjetelek kapcsolatba, mert az ilyenekkel való kapcsolatból romlás jön és pusztulás." 6 Ez okból mondta József: "az a nő hagyja el a házat." 7 És Pentefrész azt mondta neki: "Uram, akit láttál a felső emeleten állni, nem idegen asszony ő, hanem a mi lányunk, szűz, aki gyűlöl minden férfit, és még nem is látta őt más férfi, csak egyedül te a mai napon. S ha kívánod, lejön, hogy tiszteletét kifejezze, mert lányunk olyan, mintha húgod lenne. 8 És ennek hallatán József nagyon megörült, mivel Pentefrész azt mondta: "Szűz ő, aki gyűlöl minden férfit." És József így gondolkodott magában: "Ha szűz, és gyűlöl minden férfit, akkor ez a lány bizonyára nem fog molesztálni engem." És József így szólt Pentefrészhez, és annak egész családjához: "Ha ő a ti leányotok, és szűz, akkor jöjjön le, mert húgom ő nekem, s mátol húgomként fogom őt szeretni.

VIII. 1 És Asenáth anyja felment az emeleti szobába, s lehozta őt, és József elé állította. És Pentefrész így szólt lányához: "Üdvözzél bátyádat, mert ő is szűz, mint te vagy ma, és ő is gyűlöl minden idegen asszonyt, ahogyan te is gyűlölsz minden ismeretlen férfit." 2 És Asenáth így szólt Józsefhez: "Légy vidám, uram, akit megáldott a Magasságos Úr" 3 És József felelt Asenáthnak: "Áldjon meg téged Isten, aki

minden élet adója." 4 És Pentefrészt ezt mondta lányának, Asenáthnak: "Menj, és csókold meg bátyádat." 5 És Asenáth Józsefhez ment, hogy megcsókolja őt, de József kinyújtott kezét a mellkasára tette, a két melle közé, melyek már érettek voltak, mint az almák, és visszatartotta őt, mondván: "Nem helyénvaló az istenfélő embernek, aki szájával az élő Istent áldja, és az élet áldott kenyerét eszi, és a halhatatlanság áldott kelyhéből iszik, és aki a romolhatatlanság áldott keneteivel keni magát, az, hogy idegen nőt csókoljon, olyat, aki szájával az élettelen és süket bálványokat áldja, és azok megfojtott [állatainak] asztalának kenyerét eszi, és az alattomoság keverékeiből iszik, és a pusztulás keneteivel keni magát. 6 Mert az olyan ember, aki Istent imádja, az csak anyját és az attól született lánytestvérét csókolja meg, lánytestvérét, aki saját nemzetségében és családjában született meg, és feleségét, akivel ágyát megosztja, s akik mindannyian szájukkal áldják az Istent. 7 Hasonlóképpen, nem helyénvaló az istenfélő asszonynak sem az, hogy idegen férfit csókoljon, mert ez utálatosság az Úr Isten előtt. 8 És amikor Asenáth meghallotta Józsefnek e szavait, mélyen szíven ütötte és nagyon elszomorodott miattuk, és csak nézte Józsefet tágra nyitott, könnyes szemekkel. József pedig ezt látva erős könnyöretet érzett iránta, és magának is mélyen szívébe hatolt mindez, mert József nagyon gyengéd és könnyöretes volt, aki félté Istent. 9 és felemelte jobb kezét, s azt Asenáth fejére tette, s imádkozni kezdett érte:

10 Az én atyámnak, Izraelnek Ura és Istene,
Jákob Magasságosa és Hatalmasa,
aki mindennek életet adott,
és aki a sötétségből a világosságra vezeti őket,
és a hamisságból az igazságra,
és a halálból az életre,
Te, Uram, áldd meg ezt a szüzet,
és tedd őt újjá Szellemed által,
és formáld őt újjá láthatatlan kezeiddel,
és adjál neki életet a Te életedből,
és engedd meg neki, hogy egyen Tőled az élet kenyeréből,
és igyon áldásaid kelyhéből,
s vedd őt néped számai közé,
melyet elválasztottál, mielőtt bármi létrejött volna,
és engedd be őt a pihenődbe,
amit választottaidnak készítettél el,
és éljen a te örök valóságodban, mindörökkön örökké.

IX. 1 És Asenáth nagyon megörült József áldásának, és sietve felment a felső emeletre egyedül, és nagyon fáradtan az ágyára esett, mert kavargott benne az öröm és a bánat, és akkora félelem, hogy remegett és verejtékezett tőle, azok után a szavak után, amelyeket Józseftől hallott, és amelyeket a Magasságos Isten nevében szólt hozzá. 2 És sírni kezdett keserves sírással, és bűnbánat fogta el az istenekhez való kötődése miatt, akiket azelőtt imádott, és megvetéssel gondolt a bálványokra, és várta, hogy eljöjjön az este. 3 Miután József evett és ivott, szolgálóihoz szólt: "Fogjátok be a lovakat a szekér elé, mert tovább megyek az egész földet bejárni. 4 És Pentefrészt ekként szólt Józsefhez: "Szálljon meg énnálam az uram a mai napra, és folytassa az utat a holnapi napon." 5 De József így felelt neki: "Nem, hanem még ma elindulok, mert a mai nap az, amelyen Isten elkezdte teremtesét létrehozni, de visszatérek a nyolcadik napon hozzád, és akkor megszálllok majd nálad."

X. 1 És József útjára indult, Pentefrészt és egész családját pedig visszamentek birtokukra. 2 És Asenáth egyedül maradt a szüzekkel, és továbbra is nyugtalanság zaklatta, és sírt egész naplementéig. Nem evett kenyeret, sem vizet nem ivott. És eljött az éjszaka, s mindenki aludni tért a házban, csak ő maradt ébren, továbbra is szomorúan és sírva; és néha mellkasát ütötte kezeivel, és rettenetes félelem szállta meg, és erős remegés fogta el. 3 És Asenáth ágyából felkelve csendesen lement az alsó emeletre, és kiment a kerti kapuhoz, ahol a kaput felügyelő asszony aludt a gyermekeivel. És Asenáth az egyik ablakból letépte a függönyként lógó állatbőrt, és megtöltötte hamuval a tűzhelyről, és gyorsan felvitte a felső emeletre, ahol a padlóra öntötte. És szorosan bezárta az ajtót, elhúzta a vasreteszt, és nagyot sóhajtván keserűen sírni kezdett. 4 És az egyik szűz, aki fogadott testvére volt, és akit Asenáth jobban szeretett a többi szűznél, meghallotta a sóhajtozást és sietve felébresztette a másik hat szüzet. És mindannyian Asenáth

ajtájához siettek, de az ajtót zárva találták. 5 És hallották, amint Asenáth sóhajtozik és sír, és így szóltak hozzá: "Mi történt és miért oly szomorú az úrnőnk, és mi bántja ilyen nagyon? Nyisson ajtót nekünk, hogy lássuk, miben segíthetünk." 6 De Asenáth nem nyitott ajtót, hanem csak kiszólt: "Nagyon heves fejfájásom van, és ágyamban pihenek, és nincs erőm arra, hogy felkeljek és ajtót nyissak nektek, mert tagjaim annyira gyengék. 7 Ti pedig menjetek vissza saját szobáitokba pihenni, és hagyjatok magamra." 8 És a szüzek elmentek tőle, ki-ki a maga szobájába. És Asenáth felkelt, és halkán kinyitva az ajtót második szobájába ment, ahol öltözekeinek szekrényei voltak, és kinyitotta ruhásládáját, majd kivett abból egy egyszerű fekete tunikát. És ez volt a gyászruhája, amelyet akkor viselt, amikor öccse fiatalon meghalt. És ebbe a ruhába öltözve siratta testvérét. 9 És magához vette fekete ruháját és visszavitte azt szobájába, és újra szorosan bezárta az ajtót, eltolva a reteszt. 10 És Asenáth sietve levette magáról az aranszállakkal átszőtt királyi vászonruháját, és felöltötte fekete gyászruháját, és levéve arany övét, hánckötelet kötött derekára, és levette fejéről a fejéket és diadémot, és a karkötőket karjairól és lábairól, és mindezeket a padlóra dobta. 11 És fogta kedvenc ruháját, az arany övet és a fejdíszeket, a diadémot, és mindent kidobott az észak felé néző ablakon a szegények számára. 12 És Asenáth sietve összeszedte a szobájában lévő isteneiket, a számtalan arany és ezüst bálványt, s mindegyiket darabokra törte, és Egyiptom minden bálványát kidobta az emeleti szobájának északra néző ablakán a koldusoknak és szegényeknek. 13 Majd Asenáth fogta a királyi edeleket, az ételek színét, a halat és üszők húsát, mindent, amit a bálványoknak áldoztak, és az áldozati bort tartalmazó edényeket, és mindent kidobott az észak felé tekintő ablakon, a kóbor kutyák élé vetve. Mert Asenáth ezt gondolta magában: "az én kutyáim semmiképpen ne egyenek vacsorámból és a bálványok áldozataiból, hanem egyék ezeket meg a kóbor kutyák." 14 Ezután Asenáth fogta a hamuval teli állatbőröket, és a padlóra öntötte. És fogva egy darab zsákszővetet, azt dereka köré kötötte. És hajfonatait kiengedve, fejére hamut szórt. 15 És a hamut szerteszórva a szobában, két kezével gyakran melleit ütötte, és a hamuba borulva sírt nagyon keserves sírással egész éjjel át, sóhajtozva és kiáltozva napfelkeltéig. 16 És napkeltekor felkelt Asenáth, s látta, hogy könnyeitől sárossá vált a hamu egy része. És Asenáth arccal vissza esett a hamuba estig, amíg a nap lement. 17 És ezt tette Asenáth hét napon át, és nem evett kenyeret, sem vizet nem ivott ezen a hét napon, amíg megalázta magát.

XI. 1 És a nyolcadik napon, amikor hajnalodott és a madarak már énekeltek és a kutyák ugatták a járókelőket, akkor Asenáth kissé felemelte fejét a földről és hamuból, amelyben feküdt, mert nagyon fáradt volt, és képtelen volt tagjait megmozdítani a hétnapi éhezés után. És tenyereit a padlóra téve térdre emelkedett, és lassan próbálta magát tovább emelni, fejét még leszegve, és haja szerteállt a sok hamutól. És Asenáth összeütötte tenyereit, ujjait ujjaihoz, és fejét rázta, és kezeivel mellét ütötte, és fejét ölébe hajtva arcát könnyek borították el, és hatalmasat sóhajtott, és haját tépte és hamut szórt fejére. És Asenáth fáradt volt és kedveszegett, és minden ereje elszállt. És hátát a falnak támasztva ült a kelet felé néző ablak alatt. 2 És fejét az ölébe szegte, és ujjával megragadta jobb térdét, és szája zárva volt, mert nem nyitotta ki a hét nap és hét éjjelen át tartó megalázkodásának ideje alatt.

3 És szívében ekképp beszélt, ajkainak megnyitása nélkül:

Mit tehetek én nyomorult, aki vagyok,
vagy kihez fordulhatnék,
kiben lesz nekem menedékhelyem,
vagy kihez szólhatnék,
én, a szűz és árva és elhagyatott és kitagadott és utált?

4 Mindenki meggyűlölt engem,
mindenek után még atyám és anyám is,
mert én is meggyűlöltem az isteneiket és összetörtem azokat,
és emberekkel tapostattam össze őket.

5 És ez okból az én atyám és anyám, és egész családom
meggyűlölt engem, és azt mondják: "Asenáth nem a lányunk többé,
mert összetörte isteneinket."

6 És minden ember meggyűlölt engem,
mert én magam is meggyűlöltem minden férfit,
és mindazokat, akik kezemet kérték házasságra.
És most pedig szégyenemre mindannyian gyűlölnek engem,
és kárörvendve nézik szenvedésemet.

7 És a hatalmas József Ura és Istene, a Felséges

gyűlöli mindazokat, akik bálványokat imádnak,
mert féltékeny és rettenetes Isten Ő,
mindazok iránt, akik idegen istenekhez fordulnak.
8 Annak okáért gyűlölt engem is,
mert süket és néma bálványokat imádtam,
és azokat áldottam,
9 és ettem a nekik adott áldozatokból,
és szám tisztátalan lett az asztaluktól,
és nincs bátorságom ahhoz, hogy a Mennyegek Úr Istenéhez szóljak,
a hatalmas József Magasságosához, a Hatalmashoz,
Mert szám tisztátalan a bálványok áldozataitól.

10 De hallottam, azt beszélik sokan,
hogy a héberek Istene az igaz Isten,
és az élő Isten, aki kegyelmes Isten,
és könyörületes, és hosszútűrő, és szánalmat érző, és gyengéd,
és nem rója fel az alázatosak bűneit,
fel sem fedi a meggyötört ember törvénytelen cselekedeteit, amikor az gyötrődik miattuk.

11 Ennek okáért bátorságot veszek és Hozzá fordulok,
és Hozzá menekülök,
és megvallom minden bűnömet Neki,
és kiöntöm esedezéseim Előtte.

12 Ki tudja, talán figyelembe veszi alázatosságom,
és kegyelmes lesz irántam.

Talán látni fogja az elhagyatottságom
És szánakozó lesz hozzám,

13 Vagy figyelembe veszi árvaságom
és oltalmába fogad engem,
mert atyja Ő az árváknak,
és az üldözöttek védelmezője,
és a gyötrelmekben szenvedők megsegítője.

Bátorságot veszek, és Hozzá fogok sírni.

15 És Asenáth felkelt a fal mellől, ahol ült, és a kelet felőli ablak felé fordulva térdeire ereszkedett, s
kinyújtotta karjait a mennyek felé. És félt kinyitni a száját, és Isten nevét kimondani. És újra a fal mellé ült,
és kezeivel mellkasát és fejét ütötte, és szívében kezdett beszélni, anélkül, hogy száját kinyitotta volna.

16 Milyen nyomorúságos nő vagyok én, árva és elhagyatott,
ajkaim fertőződtek a bálványoknak adott áldozatoktól
és az egyiptomiak isteneinek áldomásaitól.

17 És most, a könnyeim között, és a szerteszórt hamuban és az alázatom mocskában,
hogyan nyithatnám meg számat a Felséges felé,
és hogyan nevezhetném meg rettenetes szent nevén,
hogy az Úr meg ne haragudjon rám?

18 Mit is tehetnék most, én nyomorult?

De inkább bátorságot veszek és kinyitom a számat Hozzá
És nevét hívom.

És ha haragjában az Úr le is csap rám,
Ő maga meg is fog gyógyítani engem;
És ha megfenyít engem ostoraival,
Maga meg is fog könyörölni rajtam;
és ha dühös rám a bűneim miatt,
visszabékít engem Magához, és megbocsátja minden bűnömet.
Bátorságot veszek hát, és megnyitom ajkaim Hozzá.

19 És Asenáth újból felemelte magát a fal mellől, és térdeire egyenesedett és kitérte karjait kelet felé, és
szemeit a mennyekre emelve kinyitotta ajkait Istenhez, és ezt mondta:

XII. 1 Korok Ura és Istene,

Aki megteremtettél mindent, és életet adtál,

Aki az élet lehetését adtad minden teremtményednek,

Aki világosságra hoztad a láthatatlan dolgokat,

2 Aki létrehozta a meglévőket és mindazt, ami a nem láthatóból a látható létté vált,

Aki a mennyeket az ég boltozatára emelted, és a szelek hátára támasztottad,

Aki megalapítottad a földet a vizeken,

Aki hatalmas köveket helyeztél a vizek mélységeire, hogy a kövek nem merülnek el,

hanem mint a tölgyek levelei úsznak a víz felszínén,

és élő kövek azok, és hallják szavaidat, Uram,

és tartják parancsolataidat, amelyeket megparancsoltál nekik,

és soha el nem térnek rendeleteidtől, hanem akaratom végzik mindvégig.

Mert Te, Uram, kijelentetted és azok létrejöttek, mert szavad, Uram, élet a teremtményeidnek.

3 Hozzád menekülök, Uram, és Tehozzád kiáltok, Uram,

Hozzád öntöm ki kérelmeimet, Neked vallom meg bűneimet,

és Eléd tárom törvénytelen cselekedeteimet.

4 Ments meg, Uram,

mert sokat vétkeztem Előtted, törvénytelenségben és tiszteletlenségben éltem,

és gonosz szavakkal méltatlan beszédeket szoltam Előtted.

5 Számat megfertőzték a bálványoknak adott áldozatok

és Egyiptom isteneinek asztalai.

Vétkeztem, Uram,

sokat vétkeztem Előtted a tudatlanságomban,

amikor élettelen és néma bálványokat imádtam.

És méltatlan vagyok arra, hogy számat megnyissam feléd, Uram,

és én, Asenáth, Pentefrésznek, a papnak lánya, a szűz és a hercegnő,

aki büszke voltam és kevély,

és bővölködtem gazdagságaimban felettébb mindenki másnál,

most árva vagyok és magányos, akit mindenki elhagyott.

6 Hozzád menekülök, Uram,

és Te eléd hozom kérelmeimet, és Hozzád kiáltok.

7 Ments meg engem üldözőim elől, mielőtt elérnek engem.

8 Mert amint egy félő gyermek az atyjához menekül,

és atyja kinyújtott karjaival felkapja őt a földről,

és karjaival átölelve a mellére vonja,

és a gyermek az apja nyakára akaszkodik,

és visszatér lélegzete a félelme után,

és megpihen atyja kebelén,

az apja azonban mosolyogja a gyermeki elme zavarát,

akképpen Te is, Uram, karjaid nyújtod felém, mint gyermekét szerető atya,

és felragadsz engem a földről.

9 Mert íme, a vad, öreg oroszlán üldöz engem,

mert ő az egyiptomi istenek atyja,

és az ő gyermekei azok az istenek, akikért a bálványimádók őrvongenek.

És én meggyűlöltem őket,

mert ők az oroszlán gyermekei,

és mindegyiket elvettem magamtól, és összetörtem azokat.

10 És az oroszlán, az atyjuk, dühösen üldöz engem

11 de Te, Uram, szabadíts meg kezei közül,

és óvjál meg szájától,

nehogy elragadjon engem, mint egy oroszlán,

és széttépjen és a tűz lángjaira vessen,

és a tűz a forgószelekre dobjon,

és a forgószelel a sötétségbe burkoljon

és a tengerek mélységeibe vessen,
és a hatalmas tengeri szörny, amely öröktől fogva van, elnyeljen engem,
és elpusztulok mindörökre.
12 Szabadíts meg, Uram,
mielőtt mindezek rám jönnek.
Szabadíts meg, Uram,
az elhagyottat és magányost,
mert apám és anyám kitagadott, s ezt mondták: "Asenáth nem a mi lányunk",
mert darabokra törtem és elpusztítottam isteneiket,
amelyeket meggyűlöltem.

13 És most árva lettem és elhagyott,
és nincs másban reményem, csak Benned, Uram,
s nincs hová futnom, csak könyörületedbe, Uram,
mert Te atyja vagy az árváknak,
és az üldözöttek oltalmazója.
14 Könyörülj hát rajtam, Uram,
és óvjál engem, a szüzet, akit elhagytak és árvává lett,
mert Te, Uram, kedves és jó és gyengéd atya vagy.
15 Mely atya olyan kedves, mint Te, Uram,
és ki lehet annyira gyors a könyörületben, mit Te, Uram,
és ki más olyan hosszútűró a bűneink ellenére, mint Te, Uram?
Mert mindazok az ajándékok, amelyeket atyám, Pentefrés hagyott rám örökségként,
múlандóak és ingatagok,
de a Te örökséged ajándékai, Uram, romolhatatlanok és örökkévalók.

XIII. 1 Légy hát tekintettel megalázottságomra és könyörülj rajtam.
Lásd, hogy árva vagyok, és mutass szánalmat a szenvedő iránt.
Mert íme, mindent hátrahagytam és oltalmazom futottam, Uram,
Aki az egyedüli igaz barátja vagy az embernek.
2 Íme elfordultam minden földi jótól, s Hozzád menekültem, Uram,
így, zsákruhában és hamuban,
meztelenül és árván és elhagyottan.
3 Íme, levettem királyi vászonruhám, a kézzel és arannyal szőttet,
és fekete gyászruhát vettem magamra.
4 Íme, leoldottam magamról az arany övet és elvettem magamtól,
és kötelet és zsákot kötöttem magamra.
5 Íme, levettem fejpántom és a diadémet fejemről,
és hamuval szórtam be.
6 Íme, szobámnak színes és lila kövekkel kirakott padlója egykor illatszerekkel volt hintve
és tiszta vászonnal törölve,
most pedig könnyeim hintik azt,
és hamunak porától piszkos.
7 Íme, Uram, a könnyeimtől és a hamutól olyan sáros lett a szobám padlója,
mint a széles utcáé.
8 Íme, Uram, a királyi vacsorámat és ételeimet
az idegen kutyák elé vettem.
9-10 És íme, hét napon és hét éjjelen át böjtöltem,
és nem ettem kenyeret, sem vizet nem ittam,
és szám kiszáradt mint egy dob,
és nyelvem, mint a szaru,
és ajkam, mint a cserépedény,
és arcom beesett,
és szemeim szégyenben égnek a könnyeim sokaságától,

és minden erőm elhagyott.

11 Íme, most mindazokat az isteneket, amelyeket egykor tudatlanságban imádtam, felismertem, hogy azok mind élettelen és néma bálványok, és kivettem azokat, hogy az emberek lábbal tiporják, és a tolvajok ragadják el azokat, amelyek aranyból és ezüsből készültek.

12 És Benned találtam menedéket, ó Uram és Istenem.

Ments hát engem meg tudatlanságom minden cselekedeteitől.

13 És bocsáss meg nekem, mert tudatlanságban vétkeztem ellened, mert szűz vagyok, és akaratlanul estem hibába,

és így szóltam becsmérő szavakat Józsefet, uramat illetően,

nem tudván nyomorultként, aki vagyok, hogy fiad ő,

hanem amint azt az emberek mondták felőle, hogy József a kánaáni pásztor fia.

És én nyomorult, hittem szavaiknak és vétekbe estem.

És megvettem őt, és gonosz szavakkal szóltam felőle,

És nem tudtam azt, hogy fiad ő.

14 Mert ki képes az emberek fiai közül ilyen szépséget nemzeni,

és akkora bölcsességgel, méltósággal és hatalommal,

mint a gyönyörű Józsefé?

15 Uram, maradjon ő kegyeidben,

mert jobban szeretem őt, mint saját lelkemet.

Tartsd meg őt kegyelmed bölcsességében.

És Uram, adj engem hozzá, mint szolgálóleányt, szolgálaként.

És én megvetem ágyát, és megmosom lábait, és szolgálok előtte,

És szolgálja leszek, és neki szolgálok mindörökkön örökké.

XIV. 1 És amikor Asenáth befejezte megvallását az Úrhoz, íme, kelet felől felkelt az égen a hajnali csillag.

És amikor Asenáth meglátta, megörült és így szólt: "Az Úr Isten meghallgatta az imám, mert ez a csillag úgy kelt fel, mint egy hírnök, mint egy világosságot hozó szép napnak a hírnöke." 2 És Asenáth tovább figyelte, s íme, a hajnalcsillag közelében megnyílt a menny, és hatalmas, kimondhatatlan fény támadt. 3 És Asenáth amikor meglátta, arcára borult, a hamu közé. És egy férfi jelent meg előtte a mennyből, s megállt Asenáth feje fölött. 4 És megszólította, s ekként hívta: "Asenáth, Asenáth." 5 És Asenáth válaszolt:

"Ki szólít engem, mert szobám ajtaja zárva van, és a torony igen magas, miként jöhetett bárki a szobámba?" 6 És a férfi másodjára is megszólította: "Asenáth, Asenáth." 7 És ő válaszolt: "Íme, itt vagyok, Uram, mondd meg, ki vagy?" 8 És a férfi válaszolt neki: "Én vagyok az Isten házának fejedelme, és a Felséges minden seregeinek kapitánya. Kelj fel, és én elmondom neked, amit mondani akarok." 9 És Asenáth felemelte fejét, s ránézett, és íme, az előtte álló férfi minden tekintetben Józsefre hasonlított,

ruhája, koronája és királyi pálcája, csak annyiban különbözött, hogy arca olyan volt, mint a villám, szemei mint a nap sugarai, és fejének haja olyan, mint az égő fáklyának a lángnyelvei, és kezei és lábai ragyogtak, mint a tűzben izzó vas, és kezeiből és lábaiból szikrák tüzeltek ki. 10 És Asenáth ezt látva leborult lábai elé a földre. És Asenáthot rettenetes félelem fogta el és tagjai remegni kezdtek. 11 De a férfi ekként szólt hozzá: "Végy bátorságot, ne félj, hanem állj fel, és én elmondom, amit mondani akarok." 12 És Asenáth lábaira állt, a férfi pedig ezt mondta neki: "Menj gyorsan a második szobádba, és vedd le magadról a fekete gyászruhát, és oldd le a zsákruhát a derekadról, és rázd ki hajadból a hamut, és mosd meg az arcod és kezeidet élő vízben, és öltösz magadra egy új ünnepi vászonruhát, amely még nem volt használva, és köss magadra egy új páros övet, szüzességedért. 13 És gyere vissza hozzám, és én elmondom, amit mondanom kell." 14 És Asenáth a második szobájába sietett, ahol ékességeit tárolta, és kivett ládájából egy új vászonruhát, ünnepi ruhát, amelyet soha nem viselt, és levetette fekete gyászruháját, és leoldotta zsákruháját a derekáról, és felvette a még soha nem viselt ünnepi ruhát, és maga köré vette szüzességének páros öveit, és szorítóval körbetekerte melleit. 15 És kirázta hajából a hamut, és élő vízben megmosta kezeit és arcát. És magára vett még egy soha nem használt ünnepi vászon fátylat, amellyel betakarta fejét.

XV. 1 És visszatért az első szobájába, és megállt a férfi előtt. És a férfi így szólt hozzá: "Vedd le fejedről a fátylat, miért vetted azt fel? Egy erényes szűz vagy ma, és fejed olyan, mint fiatal férfié." 2 És Asenáth levette fátylát a fejéről. És a férfi újra szólt: "Bátorság, Asenáth, erényes szűz. Íme, hallottam megvallásod

és imád minden szavát. 3 És íme, láttam alázatodat is, és sanyarúságodnak hét napját, amint éhezted. Íme, láttam, hogy sárossá vált a hamu könnyeidtől. 4 Bátorság, Asenáth, erényes szűz. Mert íme, neved be lett írva az élők könyvébe a mennyben; a könyv elején, mint a legelsőké, nevedet az én ujjaim írták fel, és soha ki nem lesz törölve onnan. 5 Íme, a mai naptól megújulsz és újjá leszel formálva, és élővé válsz, és enni fogod az élet áldott kenyerét, és iszol a halhatatlanság áldott kelyhéből, és a romolhatatlanság áldott kenetével kened fel magad. 6 Bátorság, Asenáth, erényes szűz. Íme, a mai napon neked adom Józsefet vőlegényként, és ő pedig vőlegényed lesz mindörökkön örökké. 7 És a te neved nem lesz többé Asenáth, hanem neved Menedék Városa lesz, mert sok nemzet általad talál majd menedéket az Úrban, a Felségesben, és szárnyaid alatt kap védelmet sok nép, akik bízni fognak az Úr Istenben, és falaid mögött találnak oltalomra azok, akik a megtérés nevében magukat a Felséges Istenhez csatolják. Mert a megtérés a mennyből való, egy kiváltképpen szép és jó leánya a Felségesnek. Mert ő állandóan esedezik a Felséges előtt értetek, és mindazokért, akik megtérnek az Felséges Isten nevében, mert Ő a megtérés Atyja. És ő [a megtérés] minden szűznek a megőrzője, és szeret titeket nagyon, és mindenkor a Felséges előtt jár miattatok, és helyet készített a mennyben mindazok számára, akik megtérnek. És ő megújítja mindazokat, akik megtérnek, és segíti őket mindörökkön örökké. 8 Mert a megtérés felettébb gyönyörű, mindig tiszta és vidám szűz, aki gyengéd és szelíd. És ezért a Felséges Atya szereti őt, és minden angyal ámulattal figyel rá. És én magam is nagyon szeretem őt, mert ő az én lánytestvérem. És mert ő szeret titeket, szüzeket, én is szeretlek benneteket. 9 És íme, most elmegyek Józsefhez, és mindent elmondok rólad őneki, amit el kell mondanom. És József el fog jönni hozzád ma, és látni fog, és megörül neked, és szeretni fog, és te menyasszonya leszel neki mindörökkön örökké. 10 Figyelj hát rám, Asenáth, erényes szűz, és öltsd magadra menyasszonyi ruhád, az ősidőkből való első ruhát, amely öröktől fogva félre lett téve a szobádban, és vedd magadra menyegzői ékszereidet, és ékesítsd fel magad, mint egy jó menyasszony teszi, és menj, találkozz Józseffel. Mert íme, ő maga jön el hozzád ma, és amikor meglát, örülni fog neked. 11 És amikor a férfi befejezte ezeket a szavakat, Asenáthot nagy öröm fogta el mindezek hallatán, és leborult lábai elé, és meghajolt arccal a föld felé, és ezt mondta neki: "Áldott legyen az Úr, az Istened, a Felséges, aki elküldött, hogy megmentes engem a sötétségtől, és felhozz engem a mélység fenekéről, és áldott legyen a neved mindörökké. 12 Mi a neved Uram, mondd meg, hogy dicsőíthessem azt mindörökké." És a férfi ezt mondta neki: "Miért akarod tudni a nevem, Asenáth? Az én nevem a mennyekben van, a Felséges könyvébe írva az Isten ujjá által, a könyv elején, minden más név előtt, mert én vagyok a Felséges házának a fejedelme. És minden név, ami a Felséges könyvébe van írva, az kimondhatatlan, és ember nem mondhatja ki vagy hallhatja meg ebben a világban, mert azok a nevek fölöttébb nagyok, és csodálatosak és hangzatosak." 13 És Asenáth ekképp szólt: "Ha kedves vagyok a színed előtt, Uram, és tudni fogom, hogy beteljesíted minden szavadat, melyeket felőlem mondtál, engedd, hogy szolgálólányod megszólaljon." És a férfi mondta neki: "beszélj". És Asenáth kinyújtva jobb kezét a férfi térdeire tette, majd megszólalt: "Könyörgöm, Uram, ülj le erre az ágyra, mert ez az ágy tiszta és nincs megrontva, egyetlen férfi vagy nő azon nem ült. És én asztalt teríték neked, és kenyeret hozok, hogy egyél, és hozok kamrámból jó óbort, melynek aromája a mennyekig száll, hogy igyál abból. És azután térjél utadra." 14 És a férfi így szólt: "Menj, hozd elő gyorsan."

XVI. 1 És Asenáth sietve asztalt terített neki, és elment a kenyérért. És a férfi pedig így szólt: "Hozzál nekem lépesmézet is." 2 És Asenáth aggódva megállt, mert nem volt kamrájában lépesmész. 3 És a férfi megkérdezte tőle: "Miért álltál meg?" 4 Asenáth pedig válaszolt: "Elküldök egy szolgálófiút a piacra, mert az örökségünk tárolói zárva vannak, és ő sietve hozni fog neked lépesmézet, hogy ehessél abból." 5 De a férfi ekképp szólt: "Menj be kamrádba, és találni fogsz lépesmézet a polcon fekve". 6 És Asenáth azt mondta: "Uram, lépesmész nincs a kamrámban". 7 De a férfi rászólt: "Menj, és találni fogsz". 8 És Asenáth, amikor bement kamrájába, megtalálta a polcon a lépesmézet. És a lép nagy volt, fehér, mint a hó, és csordultig volt mézzel. És az a méz olyan volt, mint a mennyek harmata, és illata, mint az élet lehelete. 9 És Asenáth elcsodálkozott ezen, és mondta magában: Ez a méz a férfi szájából jött volna? Hiszen illata olyan, mint az ő lehelete. 10 És Asenáth fogta a lépét és a férfi elé vitte, és az asztalra tette, amit megterített neki. 11 És a férfi megkérdezte tőle: "Miért mondtad azt nekem, hogy nincs lépesmész a kamrádban? És íme, egy csodálatos lépesmész hoztál elém." 12 És Asenáth ijedten így szólt: "Uram, egyáltalán nem volt lépesmész a kamrámban, de te megszólaltál, és lett. Bizonyára a szádból jött, mert illata olyan, mint a te szádnak lehelete." 13 És a férfi elmosolyodott Asenáth értelmén, és magához hívta őt, és jobb karját felé nyújtva fejére tette azt, és megrázta fejét a jobb kezével. 14 És Asenáth megrettent

a férfi kezétől, mert kezéből olyan szikrák szóródtak, mint a forrón fortyogó vas. És Asenáth szemeivel ámulva meredt a férfi jobb kezére, aki elmosolyodott ennek láttán, és ezt mondta: "Boldog vagy te Asenáth, mert a Felséges Isten megfejthetetlen titkai lettek kinyilvánítva neked, és boldogok mindazok, akik a megtérés hatalmas Istenéhez kötik magukat, mert enni fognak ebből a lépesmézből. Mert ez a lép az élet szellemével van tele. És a paradicsomi örömök méhei készítették ezt az élet rózsáinak harmatából, akik az Isten paradicsomában vannak. És Isten minden angyalai esznek ebből, és az Isten választottai, a Felségesnek a fiai, mert ez az élet lépe, s mindazok, akik ebből esznek, soha nem halnak meg." 15 És a férfi jobb kezét kinyújtva letört egy kis darabot a lépből és maga is evett abból, s ami megmaradt, azt kezével Asenáth szájába tette, s mondta neki: "Egyél". És Asenáth evett abból. 16 Ekkor a férfi ezt mondta: "Íme, ettél az élet kenyéréből, és ittál a halhatatlanság kelyhéből, és a romolhatatlanság kenetével lettél felkenve. Íme, a mai naptól tested virágozni fog, mint a Felséges földjéből növő élet virágai, és csontjaid megerősödnek, mint az Istennek az öröm paradicsomában lévő cédrusai, és fogyhatatlan erők ölelnek át, és fiatalságod nem lát öregkort, és szépséged nem múlik el sohasem. És olyan leszel, mint egy körülkerített anya-város mindazok számára, akik benned találnak menedéket, az Úr Istennek, a korok Királyának nevében." És a férfi kinyújtva jobb kezét, megérintette a lépesmézet ott, ahol letört belőle, és az újra egésszé lett, mintha le sem törték volna abból. 17 És a férfi megint kinyújtotta jobb kezét, és mutatóját a lép keleti szélére helyezte, majd végighúzta rajta ujját a nyugati széléig, és ujjának nyoma mintha véres csíkot hagyott volna. És másodjára is kinyújtotta kezét, ujját a lép északi szélére helyezve, és áthúzta azt a déli széléig, és ujjának nyoma mintha véres csíkot hagyott volna. És Asenáth bal felől állva nézte, amit a férfi csinál. A férfi pedig [a lépre nézve] ezt mondta: "Gyertek". Erre méhek jöttek elő a lép sejtjeiből, s a sejtek száma megszámlálhatatlan volt, tízezerszer tízezer, és ezerszer ezernyi. 18 És a méhek fehérek voltak, mint a hó, és szárnyaik lila és ibolyaszínűek, és mint a skarlát, és mint az arannyal átszőtt vászon kelme, és diadémok voltak fejeiken, és éles fullánkjaik voltak, és senkinek nem ártanak. 19 És körözték Asenáth-ot a méhek, lábától a fejéig. És más méhek is voltak, nagyok, mintha királynőjükként lettek volna választva, és a lép megtört részéről szálltak föl, s ezek Asenáth szája körül repkedtek, és száján és ajkain olyan lépet készítettek, mint amit a férfi elé tett. 20 És ezek a méhek ettek arról a lépről, amely Asenáth száján volt. És a férfi ezt mondta a méheknek: "Menjetek a helyetekre". 21 És a méhek mind felröppentek, s felszálltak a mennybe. 22 Azok a méhek, amelyek ártani akartak Asenáth-nak, a földre hullottak és elpusztultak. És a férfi kinyújtotta botját a halott méhek fölé, és ezt mondta: "Keljete fel ti is, és menjetek a helyetekre". 23 És az elpusztult méhek életre keltek és kiszálltak az Asenáth házat övező kertbe, és a gyümölcsfákon találtak menedéket.

XVII. 1 És a férfi ezt mondta Asenáth-nak: "Láttad mindazt, ami történt?" És ő válaszolt: "igen, Uram, láttam mindent." 2 És a férfi így szólt: "Ekképpen lesz minden szavammal, amelyeket ma mondtam neked." 3 És a férfi megérintette a lépet, mire tűz ütött ki az asztalon és felégette a lépet; és az égő lép üdítő illattal töltötte be a szobát. 4 És Asenáth így szólt a férfihoz: "Hét szűz van velem, uram, akik velem együtt nőttek fel, és akik szolgálnak nekem; egy és ugyanazon az éjszakán születtek meg, mint amelyen én, és nagyon szeretem őket; hadd hívjam őket eléd, hogy megáldd őket is, mint ahogyan engem megáldottál. 5 És a férfi ezt mondta: "Hívd őket"; és Asenáth előhívta őket és a férfi megáldotta mindannyiukat, és így szólt: "A Felséges Isten áldjon titeket mindörökké." 6 És ezután a férfi ezt mondta Asenáth-nak: "Vidd el ezt az asztalt"; Asenáth pedig az asztalhoz fordult, és a férfi eltűnt a szeme elől, és csak egy tüzes szekérnek látszó dolgot látott, amint felemelkedik az égbe Kelet irányába. 7 És Asenáth így szólt: "Légy könyörületes ó Uram, a te szolgálólányodhoz, mert tudatlanságból szóltam gonoszat előtted."

XVIII. 1 És mialatt ez történt, íme egy fiatal legény jött, József egyik szolgálója, aki így szólt: "József, Isten hatalmasa jön ma hozzád." 2 És Asenáth előhívta szolgálóját, és utasította: "Készíts el egy különleges vacsorát nekem, mert József, Isten hatalmas embere jön ma hozzánk." 3 És Asenáth a szobájába ment, kinyitotta ruhásszekrényét, és kivette onnan legszebb ruháját, ami ragyogott mint a villám, és felöltötte magára. 4 És csillogó királyi övet tett dereka köré - és ez az öv drágakövekkel volt kirakva. 5 És arany karkötőket vett karjaira, és aranyozott csizmát a lábaira, és drága nyakéket a nyaka köré; és egy arany koronát tett a fejére, és annak a koronának az elejét a legdrágább ékkövek díszítették. 6 És fejét fátyollal fedte be. 7 És szólt a szolgálólányának: "Hozz nekem tiszta vizet a forrásból. És Asenáth lehajolt a lavór [tengeri kagyló] fölé; és az arca ragyogott, mint a nap, és szemei, mint a felemelkedő hajnalcsillag.

XIX. 1 És előjött az egyik kis szolgáló, aki szólt Asenáthnak: "Íme, József a kertkapu előtt áll"; és Asenáth lesietett a hét szűz kíséretében, hogy üdvözölje őt. 2 És amikor József meglátta őt, így szólt hozzá: "Jöjj hozzám, érintetlen szűz, mert a mennyekből való jó hírem van számodra, s mindent elmagyarázok neked veled kapcsolatban." 3 És József kitárta karjait, és megölelte Asenáth-ot, és Asenáth megölelte Józsefet, és eképpen üdvözölték egymást, hosszú időn át, és szellemük új életet kapott.

XX. 1 És Asenáth megszólalt: "Jöjj uram, jöjj be a házamba"; és megfogta jobb kezét és bevezette a házába. 2 És József leült [Asenáth] apjának, Pentefrésznek székébe, és vizet hozott elő, hogy megmossa lábait; és József így szólt: "Hívd be a szűzek egyikét, hogy az mossa meg a lábamat." 3 És Asenáth így szólt: "Nem uram, mert kezeim a te kezeid, és lábaid az én lábaim, és senki más nem fogja lábaidat megmosni"; és ekként is tett, és megmosta lábait. 4 És József megfogta jobb kezét és megcsókolta, Asenáth pedig megcsókolta József homlokát. 5 És Asenáth szülei visszatértek vidéki birtokukról, és meglátták, amint Asenáth együtt ül Józseffel és menyegzői ruhát visel; és megörültek, és dicsőítették Istent, és ettek és ittak. 6 És Pentefrés így szólt Józsefhez: "Holnap meghívom Egyiptom urait és a szatrápokat, és megünnepeljük a menyegzőt, és feleségül veszed Asenáthot. 7 És József így szólt: "Előtte be kell mutatnom Asenáthot a Fáraónak, mert atyám ő, és ő maga adja Asenáthot hozzám feleségül. 8 És József Pentefrésszel maradt aznap; és nem hált együtt Asenáth-tal, hanem azt mondta: "Nem helyénvaló dolog az Istent imádó embernek az, hogy a házasság előtt közösjön a feleségével."

XXI. 1 És József kora reggel felkelt és elment Fáraóhoz, és beszélt neki Asenáthról. 2 És Fáraó küldöttek által maga elé hívta Pentefrészt és Asenáthot. 3 És Fáraó megrendült szépségétől és ezt mondta: "Az Úr megáld benneteket, aki József Istene és téged választott az ő menyasszonyaként, mert ő az Isten elsőszülött fia, és téged ezután a Felső lányként neveznek, és József lesz a te vőlegényed mindörökké." 4 És Fáraó arany koronát vett elő és fejükre helyezte azokat, mondván: 5 "A Felső Isten áldani fog titeket és bőséget biztosít családoknak mindörökké." 6 És Fáraó egymással szembe állította őket, és megcsókolták egymást. És Fáraó megünnepelte az esküvőt, nagy vigadalmat tartott, és hét napon át tartó örömnepet rendezett; és meghívta Egyiptom földjének minden főemberét. 7 És rendeletet adott ki, ezzel az utasítással: "Bárki aki valami munkát végez József és Asenáth menyegzőjének hét napja alatt, az halállal lakoljon." 8 És amikor a menyegző véget ért és a mulatozás megszűnt, József együtt hált Asenáth-tal, és Asenáth fiakat szült József házában, Manassét és testvérét Efraimot.

XXII. 1 És ezek után véget ért a bőség hét éve, és megkezdődött a hét ínséges esztendő. 2 És amikor Jákob hírt hallotta fiának Józsefnek, az egész családjával Egyiptomba költözött, a második hónap huszonegyedik napján, és megtelepedtek Góshen földjén. 3 És Asenáth azt mondta Józsefnek: "Elmegyek atyádhoz, mert a te atyád, Izrael az én atyám is." Erre József így válaszolt: "Menjünk hát együtt." 4 És megérkezett József és Asenáth Góshen földjére, és József testvérei a földre hajolva üdvözölték őket. 5 És Jákob elé álltak, aki megáldotta és megcsókolta őket; és Asenáth csüngött atyja, Jákob nyakán, és megcsókolta őt. 6 És ezután enni és inni kezdtek. 7 Ezután József és Asenáth visszatértek otthonukba, és Simeon és Levi biztosított védelmi kíséretet nekik: Levi Asenáth jobboldalán, Simeon pedig a baloldalán. 8 És Asenáth megfogta Lévi kezét, mert szerette őt, mint olyan embert, aki próféta és Isten imádója, és mint aki féli az Urat. És (Lévi) belelátott a mennybeli írásokba, és azokat felolvasta és elmagyarázta Asenáthnak maguk között; és Levi látta az ő pihenőhelyét a legfelsőbb mennyben.

XXIII. 1 És amint József és Asenáth elhaladt, a Fáraó legidősebb fia meglátta őket a vár faláról. 2 És amikor meglátta Asenáthot, megrendítette őt annak szépsége, mert Asenáth nagyon szép volt; és a Fáraó fia követeket küldött, és maga elé hívta Simeont és Levit, és azok eljöttek és elé álltak. 3 És a Fáraó fia így szólt hozzájuk: "Azt hallottam, hogy ti jobb harcosok vagytok mindenki másnál a világon, és saját jobbkezetekkel pusztítottátok el Ségemet, és a ti két kardotokkal vágtatok darabokra harmincezer harcos férfit. 4 Íme, szükségem van a segítségetekre: lépjünk azonnali szövetségbe, és én bőségesen megfizetlek benneteket arannyal és ezüsttel, szolgálakkal és szolgálólányokkal, házakkal és birtokokkal. Csak szövetkezzetek velem, és mutassatok jóságot irántam; mert nagy igazságtalanság ért engem a ti testvéretek, József részéről, mert ő vette feleségül Asenáth-ot, holott őt eredetileg nekem jegyezték el. 5 És tartsatok most velem, mert fegyvert fogok József Ellen, és megölöm őt a kardommal, és én veszem el Asenáthot; és ti testvéreim és barátaim lesztek mindörökké, 6 de ha nem hallgattok rám, titeket is

kardommal öllek meg" (és megmutatta nekik kivont kardját). 7 Ám Simeon, aki rettenthetetlen, de indulatos ember volt, kirántotta kardját hüvelyéből, hogy rátámadjon Fáraó fiára, mintha le akarná őt vágni. 8 És Levi előre felismerte Simeon szándékát, mert Levi próféta volt, aki előre látott mindent, ami meg fog történni; és Levi keményen rátaaposott Simeon jobb lábára, hogy jelezze neki, uralkodjon a haragja fölött. 9 És Lévi így szólt hozzá: "Miért keltél oly nagy haragra iránta? Mert mi olyan ember gyermekei vagyunk, aki Istent imádja, és az Istent imádó emberhez nem méltó dolog az, ha felebarátjának gonosszal fizet meg a gonoszért." 10 És Lévi szólt felebarátjához, Fáraó fiához, tisztelettel és kedélyesen: "Uram, miért mondod ezeket nekünk? Mi olyan emberek vagyunk, akik Istent imádják, és a mi atyánk a Felségest szolgálja, és a mi testvérünket, Józsefet szereti Isten; hogyan is cselekedhetnénk meg egy ilyen Isten előtt nagyon gonosz dolgot? 11 Hallgass ránk, és soha meg ne ismételd azt, amit Józsefről, a testvérünkről állítottál. 12 Ám ha akaratosan kitartasz e gonosz terv mellett, lásd, kardunk ki van vonva ellened." 13 És kivonták kardjaikat és folytatták: "Látod-e ezeket a kardokat? Ezekkel álltunk bosszút az Izrael fiait érő sérelmekért, amelyeket Sékem férfiai követtek el Dinával, a mi húgunkkal, akit Sékem, Hámor fia meggyalázott." 14 És Fáraó fia látta a kivont kardokat, és megrettent, és remegve a földre esett, arcára borulva a lábaik előtt. 15 És Lévi kinyújtotta kezeit és felemelte őt, majd így szólt: "Ne félj tőlünk, csak vigyázz, miként beszélsz Józsefről, a mi testvérünkről." 16 És ezzel otthagyták őt, remegő félelmében.

XXIV. 1 De Fáraó fia nem talált nyugalmat, tovább gyötrődött Asenáth miatt, és rettenetesen szomorú volt miatta. 2 És az ő szolgálói a fülébe súgták: "Íme, Bilha és Zilpah fiai, akik Jákob feleségeinek, Leának és Rákhelnek voltak szolgálólányai, gyűlölik Józsefet és Asenáthot, és irigyek rájuk, ők megteszik mindazt, amit kívánsz." 3 És Fáraó fia futárokat küldött, és maga elé hívta őket, és azok eljöttek hozzá az éjszaka folyamán; és Fáraó fia így szólt hozzájuk: "Úgy hallottam, hogy ti nagyon jó harcosok vagytok." 4 És Gád és Dán, a két testvér ezt mondta Fáraó fiának: "Mondja meg az urunk, hogy mit kíván szolgáitól, és mi megteesszük azt." 5 És Fáraó fiát öröm töltötte el, és szólt szolgálóinak: "Hagyjatok bennünket magunkra, mert beszélnem kell ezekkel az emberekkel egy magánüggel kapcsolatban." 6 És az összes szolgáló kiment onnan, Fáraó fia pedig hamis beszéddel szólt hozzájuk: "Választást ajánlok nektek, a gazdagságot, vagy halált; így válasszatok a gazdagságot, és ne a halált. 7 Tudom, jó harcosok vagytok, és nem úgy haltok meg, ahogyan az asszonyok; hanem férfiként viselkedtek, akik bosszút állnak ellenségeiken. 8 [és folytatta] Meghallottam, hogy testvéretek, József ezt mondta atyámnak, Fáraónak: 'Dán és Gád szolgálányok fiai, és nem az én testvéreim ők. 9 És csak azt várom, hogy atyám meghaljon, és én nyomban ellenük és minden utódaik ellen fordulok, így nem fognak osztozkodni a mi örökségünkben, mert szolgálányok fiai ők, és ők adtak el engem az izmaelitáknak. 10 Atyám halála után bosszút állok mindazért a gonoszért, amit velem tettek.' 11 És atyám, Fáraó megdicsérte Józsefet, mondván neki: 'Helyesen beszéltél, fiam; végy hát magad mellé katonáimból és indulj ellenük, ahogy ők ellened fordultak, és én segíteni foglak.'" 12 És amikor meghallották mindazt, amit Fáraó fia mondott nekik, felháborodtak és szorongás fogta el őket, és így válaszoltak: "Hozzád fordulunk, uram, segíts meg bennünket; és bármire utasítasz bennünket, megteesszük azt." 13 És Fáraó fia ekként szólt hozzájuk: "Ma éjjel megölöm atyámat, mert atyám, Fáraó olyan Józsefnek, mintha atyja lenne; ti pedig megölitek Józsefet, és én veszem feleségül Ashenátot." 14 És Dán és Gád így válaszoltak: "Megteesszük mindazt, amit mondtál nekünk. Hallottuk, amint József ezt mondta Ashenáthnak: 'Holnap menj el a vidéki birtokunkra, mert itt a szüret ideje; és mellé rendelt hatszáz katonát, valamint ötven kísért.' 15 És amikor Fáraó fia meghallotta ezt, négyük mellé rendelt fejenként ötszáz katonát, s azok vezéreivé tette őket. 16 És Dán és Gád ezt mondta neki: "Az éjszaka folyamán megyünk ellenük, lest vetünk nekik a pataknál, és elrejtőzünk a parti fák között. 17 Te pedig végy magad mellé ötven lovas íjászt, és menj mielőttünk egy bizonyos távolságra; és amikor hozzánk érnek, a kezünkbe esnek, és levágunk minden embert, akik vele vannak. 18 És Asenáth elmenekül majd a szekeren, és a kezébe fog futni, és te majd tetszésed szerint bánsz vele. 19 Ezek után pedig megöljük Józsefet, amikor Asenáth miatt bánkodik; és fiait saját szeme előtt öljük meg." 20 És Fáraó fiát végtelen öröm fogta el ennek hallatán, és melléjük adta a kétezer katonát. 21 És amikor a patakhöz érkeztek, megbújtak a partmenti erdőben, és ötszáz katonát fentebbre küldtek, hogy álljanak készenlétbe; és közöttük feküdt az úttest.

XXV. 1 És Fáraó fia apja szobájába indult, hogy megölje őt, de az apja testőrei nem engedték bemenni hozzá. 2 És Fáraó fia így szólt hozzájuk: "Látnom kell atyámat, mert elutazom, hogy leszüreteljük a szőlőt az újonnan telepített tövekről. 3 És a testőrök így válaszoltak: "Atyád fájdalomtól szenved, az egész

éjszakát virrasztva töltötte, de most végre elaludt, és meghagyta nekünk; 'Ne engedjétek be hozzám senkit, még a legidősebb fiamat sem.'" 4 És haraggal távozott; és magához vett ötven lovas íjászt, és előre haladt, ahogy Dán és Gád meghagyta neki. 5 És Naftali és Áser [ők Dánnal és Gáddal tartottak] így szóltak Dánhoz és Gádhoz: "Miért áskálódunk atyánk, Izrael és testvérünk, József ellen? Mert Isten gondjukat viseli, mintha szemének fénye volnának. 6 Avagy nem eladtátok-e Józsefet rabszolgának, és a mai napig az egész föld királya ő, és nem ő volt-e a mi megmentőnk, aki ellátott bennünket gabonával? 7 És most ha újból gonoszat forraltok ellene, Izrael Istenét hívja segítségül, és Ő tüzet bocsát rátok az égből, ami megemészt benneteket, és Isten angyalai fognak harcba szállni ellenetek." 8 De Dán és Gád, az idősebb fivérek haragra gerjedtek és ezt mondták: "Úgy haljunk-e meg, mint az asszonyok? Távol legyen! És elindultak, hogy véghezvigyék József és Asenáth elleni tervüket.

XXVI. 1 És Asenáth korán reggel kelt, és szólt Józsefnek: "Elmegyek a vidéki birtokunkra; de aggódok, mert te nem tartasz velem." 2 És József ezt mondta neki: "Légy erős és ne félj, hanem menj el, mert az Úr veled tart, és megment minden gonosztól, mint szemének fényét. 3 Én pedig elmegyek és elosztom a gabonát, és gabonát adok a város lakosainak, hogy senki ne pusztuljon el éhínség miatt Egyiptom földjén. 4 És Asenáth útjára indult, József pedig [elindult] a gabonát elosztani. 5 És Asenáth a patakhoz ért a vele lévő hatszáz emberrel; és hirtelen előrohantak a lesből Fáraó fiának katonái, és harcolni kezdtek Asenáth katonáival, és karddal vágták le mindannyiukat, és megölték Asenáth összes kísérőjét. 6 És Asenáth elmenekült szekeren. 7 És Lévi, Léa fia megtudta mindezt (mert próféta volt ő), és elmondta testvéreinek, hogy Asenáth veszélyben van. És mindegyikük kardot kötött az oldalára, és pajzsokat kötöttek kezeikre, és lándzsákat ragadtak jobb kezükbe, és amilyen gyorsan tudtak, Asenáth után mentek. 8 És ahogy Asenáth menekült, belefutott Fáraó fiába, és a vele lévő ötven emberbe; és amikor Asenáth meglátta őt, félelem és remegés fogta el.

XXVII. 1 És Benjámin vele ült a szekéren. 2 És Benjámin robusztus legény volt, mindössze tizennyolc esztendő, kimondhatatlanul szép, és erős, mint egy oroszláncolyók, és félté Istent. 3 És Benjámin leugrott a szekérről, és felragadott egy követ a patakból és teljes erejéből a Fáraó fiához vágta azt, és eltalálta a bal halántékán, súlyosan megsebesítve őt, és félholtan zuhant le a lováról. 4 És Benjámin felmászott egy sziklakőre, és így kiáltott Asenáth szekérének vezetőjéhez: "Szedj nekem köveket a patakból"; és az előhozott neki ötven darab követ. 5 És Benjámin hajigálni kezdte a köveket, és megölte azokkal a Fáraó fiának ötven emberét; és a kövek mélyen a halántékukba hatoltak. 6 Ekkor Léa fiai, Rúben, Simeon, Lévi és Juda, Isszakár és Zebulon rávetette magát a lesből támadó harcosokra, és hirtelen értek oda, és levágták a kétezer férfit, és hatan ölték meg mindannyiukat. 7 És testvéreik, Bilha és Zilfa fiai elmenekültek, és ezt mondták: "Meggátoltak bennünket a testvéreink; és Fáraó fia is halott, akit Benjámin ölt meg, és mindenki, aki vele volt, elpusztult a kezétől; menjünk hát, és öljük meg Asenáthot (és Benjámint), és meneküljünk az erdőbe." 8 És előjöttek kivont kardokkal, vérben fürödve, és amikor Asenáth meglátta őket, így szólt: "Ó Uram Istenem, aki megmentett a haláltól és ezt mondta nekem: 'A te lelked örökké élni fog', ments meg engem ezektől az emberektől!" És az Úr Isten meghallotta a hangját, és azon nyomban kiesett kezükből a kard és porrá vált a földön.

XXVIII. 1 És Bilha és Zilfa fiai látták a csodát, ami történt, és megrettentek és ezt mondták: "Az Úr Asenáthtal van és ellenünk harcol." 2 És arccal a földre estek, és tiszteletet adtak Asenáthnak, mondván: "Könyörülj rajtunk, szolgálidon, mert úrnő vagy te és királynő, és nagy gonoszsgót követtünk el ellened és testvérünk, József ellen. 3 És Isten most megfizetett nekünk; kérünk hát, légy könyörülettel irántunk, és ments meg bennünket testvéreink kezétől, mert bosszút állnak a borzalomért, amit ellened tettünk, és kardjaikat ellenünk fordítják." 4 És Asenáth így válaszolt: "Ne féljétek, testvéreitek istenfélő emberek, és senkinek nem fizetnek vissza gonosszal a gonoszért. 5 De menjetek az erdőbe, amíg szót emelek érdeketekben és megennyhítem haragjukat; mert amit tenni kívántatok ellenük, az nem kicsiny dolog. 6 De legyetek bátrak és ne féljétek, mert az Úr igazságot tesz közöttünk." 7 És Dán és Gád az erdőbe menekültek. 8 És íme, megérkeztek Léa fiai, futva mint a szarvasok, hogy üldözőbe vegyék őket. És Asenáth leszállt a szekéréről, és könnyekkel üdvözölte őket. 9 És tisztelettel meghajoltak előtte a földig, és hangosan sírtak, és testvéreik, a szolgálólányok fiai felől kérdezték őt. 10 És Asenáth így kérte őket: "Kíméljétek meg testvéreiteket és ne ártsatok nekik, mert az Úr megóvott engem, és kardjaikat porrá tette kezeikben, és úgy olvadtak el, mint viasz a tűzben. 11 Legyen az elég nekünk, ha az Úr harcol

értünk, így kíméljétek meg testvéreiteket." 12 És Simeon így szólt Asenáth-hoz: "Miért védi meg úrnőnk az ő ellenségeit? 13 Ne tegye! Kardjainkkal vágjuk le őket, mert gonoszságot terveztek atyánk, Izrael ellen, és testvérünk, József ellen, immáron második alkalommal, és te ellened is a mai napon." 14 És Asenáth ezt mondta neki: "Nem, testvér, nem szabad a felebarátod gonoszságát gonosszal visszafizetni, mert az Úr bosszulja meg ezt a gaztettet." 15 És Simeon meghajolt Asenáth előtt, és Lévi hozzáíetett és megcsókolta a jobb kezét, és megáldotta őt. 16 És így mentette meg Asenáth őket a testvéreik haragjától, és így nem ölték meg őket.

XXIX. 1 És Fáraó fia felemelkedett a földről, felült és kiköpte szájából a vért, mert a vér a halántékáról a szájába folyt. 2 És Benjámin odament hozzá, elvette tőle a kardját és kihúzta azt a hüvelyéből [mert Benjáminnál nem volt kard]. 3 És amikor épp levágta volna Fáraó fiát, Lévi odarohant hozzá és megfogta kezét, és ezt mondta: "Ne tedd ezt testvérem, hiszen mi Istent imádó emberek vagyunk, és nem helyénvaló az Istent imádó embernek a gonoszt gonosszal megfizetni, vagy eltiporni az olyan embert, aki már a földre esett, vagy halálba vinni az ellenfelét. 4 De gyere, és kössük be a sebét; és ha él, barátunk lehet, és apja a Fáraó atyánkká lesz." 5 És Levi felsegítette Fáraó fiát, és lemosta a vért az arcáról, és bekötözte a sebét; majd lovára ültette és apjához vitte őt. 6 És Levi elmondott mindent, ahogyan történt. 7 És Fáraó felállt a trónjáról, és meghajolt Lévi előtt a földön. 8 És a harmadik napon meghalt Fáraó fia a Benjámin köve által elszenvedett sebtől. 9 És Fáraó gyászolta legidősebb fiát és bánat gyötörte miatta. 10 És meghalt Fáraó életének százkilencedik évében; és koronáját Józsefre hagyta. 11 És József Egyiptom királya volt negyvennyolc éven át. 12 És ezután József Fáraó unokájának adta a koronát; József pedig mintha Atyja lett volna neki Egyiptomban.

2 Esdras / II. Ezsdrás

Bible, Revised Standard Version / Biblia, Felújított általános változat
4Ezra.1 / IV Ezsdrás 1.

1. Ezsdrás próféta második könyve, aki a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia, ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia, 2. ki Ahája fia, ki Fineás fia, ki Éli fia, ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia, ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia, ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, 3. ki pedig a Lévi törzséből való Áronnak fia, aki fogságban volt a Médek országában Artaxerxes, a perzsák királyának uralma idején. 4. Az Úr szava lett hozzám, mondván: 5. „Menj és hirdesd népemnek az ő gonosz tetteiket, és gyermekeiknek bűneiket, amelyeket ellenem elkövettek, hogy elmondhassák gyermekeik gyermekeinek 6. hogy szüleik bűnei megnövekedtek bennük, mivel megfedkeztek rólam, és idegen isteneknek ajánlottak áldozatokat. 7. Nem én hoztam-e ki őket Egyiptom földjéről, a szolgaság házából? De ők felbosszantottak engem és semmibe vették szándékaimat. 8. Tépd ki hajadnak szálaikat fejedről és vess rájuk minden gonosságot, mivel nem tartották meg törvényemet – lázongó népek ők. 9. Meddig viseljem el még őket, akiknek annyi nagyszerű jótéteményt ajándékoztam? 10. Az ő kedvükért sok királyt félreállítottam: lesújtottam a Fáraóra és szolgálira és minden seregeire. 11. Népeket töröltem el előttük, és két keleti tartomány, Tirusz és Szidon népét elszélesztettem; levágtam ellenségeiket.” 12. „De szólj hozzájuk és mondd, ezt mondja az Úr: 13. Bizonytal én hoztalak által a tengeren, és biztos országutakat készítettem nektek ott, ahol nem voltak ösvények sem; Nektek adtam Mózeszt vezetőül és Áront papotokul; 14. Fényt nyújtottam nektek a tűzoszlopból, és nagy csodákat tettem köztetek. Mégis megfedkeztek rólam”, így szól az Úr. 15. Ezt mondja a Mindenható Úr: „A fürjek jelek voltak nektek; táborhelyeket adtam nektek védelmekre, és panaszkodtatok azokban. 16. Nem örvendeztetek nevemben az ellenség pusztulásán, hanem a mai napig még mindig panaszkodtok. 17. Hol vannak a javaim, melyekkel megajándékoztalak titeket? Amikor éheztek és szomjaztatok a pusztában, nem hozzám kiáltottatok-e, 18. mondván, 'Miért hoztál bennünket ebbe a pusztaságba, hogy meghaljunk? Jobb lett volna nekünk az egyiptomiakat szolgálni, mint meghalni ebben a pusztaságban.' 19. Megszántalak sóhajtozásaidban, és manna-t adtam nektek étékül; az angyalok kenyerét ettétek. 20. Amikor szomjaztatok, nem hasítottam-e ketté a sziklát, hogy víz ömöljön bőségesen? A hőségben fáknak leveleivel védelmeztelek. 21. Termékeny földeket osztottam szét köztetek; kiűztem a Kánaánitákat, a Perizeusokat és a Filiszteusokat előttetek. Mit tehetné még értetek? mondja az Úr. 22. Így szól a Mindenható Úr: Amikor a pusztában voltatok, a keserű forrásnál, szomjasan és nevemet káromolva, 23. Nem küldtem rátok tüzet a káromlás miatt, hanem egy pálcát dobva a vízbe megédesítettem a patakot. 24. „Mit tegyek érted, ó Jákob? Nem engedelmeskedsz nekem, ó Júda! Más nemzetekhez fordulok majd és adom nekik az én nevemet, hogy megtartsák rendeleteimet. 25. Mivel elhagytál engem, én is elhagylak téged. Amikor kegyelmemért könyörögsz, nem fogok kegyelmet mutatni. 26. Amikor hívsz, nem fogok figyelni rád; mert vérrel mocskoltad be kezedet, és lábaiddal fürgék a gyilkolásra. 27. Nem olyan ez, mintha engem hagytál volna cserben; saját magadat hagytad cserben, mondja az Úr. 28. Így szól a Mindenható Úr: „Nem úgy bántam-e veled, ahogy az atya a fiával vagy az anya a lányával, vagy a dajka a gyermekeivel, 29. hogy ti az én népem legyetek és én legyek Istenetek, és hogy fiaimká legyetek és én atyátok? 30. Összegyűjtöttem, ahogy a kotlós szárnya alá gyűjti ivadékait. És most, mit cselekedjem veletek? Kiteszítalak jelenléteimből. 31. Amikor áldozatot ajánlasz nekem, elfordítom arcomat tőled; mert elvettem ünnepeidet, és újhaldjaidat, és a test körülmetélését. 32. Szolgálóimat, a prófétákat küldtem hozzád, de megfogtátok és levágtátok őket, és testüket darabokra szaggattátok; az ő vérüket számonkérem rajtatok, mondja az Úr. 33. Így szól a Mindenható Úr: Házatok elhagyatott; szétszórlak titeket, ahogy a szél elhordja a szalmát; 34. és fiaitoknak nem lesznek gyermekei, mivel veletek együtt figyelmen kívül hagyták parancsolataimat, és azt tették, ami gonosz az én szemeim előtt. 35. Eljövendő népeknek adom házatok, akik hisznek majd bennem anélkül, hogy hallottak volna engem. Azok, akiknek nem mutattam semmilyen jelet, cselekszik majd rendeléseimet. 36. Nem ismernek prófétákat, mégis visszaemlékeznek korábbi állapotukra. 37. Hívlak, hogy lásd az eljövendő nép háláját, akiknek gyermekei nagy örömmel örvendeznek, habár nem látnak engem testi szemeikkel, mégis a szellem által hisznek majd az én szavaimnak. 38. És most, atyám, tekints büszkén a keletről érkező népre; 39. vezetőjükül adom majd Ábrahámot, Izsákot, és Jákobot és Hóseást és Ámost és Mikeást és Joelt és Abdiást és Jónást 40. és Náhumot és Habakukot, és Sofóniást, és Aggeust, Zakariást és Malakiást, aki az

1. Így szól az Úr: Kihoztam ezt a népet a fogságból, és az én szolgálaimon, a prófétákon keresztül parancsolatokat adtam nekik; de ők nem hallgattak rám, és érvénytelenné tették rendelkezéseimet. 2. Az anya, aki szülte őket, így szól hozzájuk: 'Eredjete, gyermekeim, mert özvegy vagyok és elhagyatott. 3. Felneveltelek örömmel; de gyászolva és fájdalommal elveszítettelek, mert vétkeztél az Úr Isten előtt és azt tetted, ami gonosz az én szemeim előtt. 4. És most mit tehetnék érted? Mivel özvegy vagyok és elhagyatott. Menjete, gyermekeim, és kérjétek az Úr kegyelmét.' 5. Hívlak, atyám, hogy tanúskodj a gyermekek anyja mellett, mert azok nem tartják meg szövetségemet, 6. hogy szerezz zűrzavart közöttük, és rontsd meg anyjukat, hogy ne legyenek utódaik. 7. Szórassanak szét a nemzetek között, legyen nevük beszennyezett a földön, mert megvetették szövetségemet. 8. Üdvözlégy, Asszíria, aki elrejtetted az igazságtalanokat magadnál! Ó, gonosz nép, emlékezz, mit tettem Szodomával és Gomorrával, 9. amelyeknek földje szurok rakások és hamuhalmok alá van temetve. Így teszek majd mindazokkal, akik nem hallgatnak rám, mondja a Mindenható Úr." 10. Így szól az Úr Ezsdráshoz: 'Mondd meg népemnek, hogy nekik adom Jeruzsálem királyságát, amelyet Izraelnek akartam adni. 11. Sőt, visszaveszem magamhoz azok dicsőségét, és odaadom ezeknek a többieknek az örökkévaló lakóhelyet, amelyet Izraelnek készítettem. 12. Az élet fája fog illatozni nekik, és nem kell vesződniük (gürcölniük), sem fáradozniuk. 13. Kérj és adatik; imádkozz, hogy napjaid kevesek legyenek, és megrövidítsenek. A királyság már elő van készítve számodra; légy éber! (vigyázz, őrködj) 14. Hívlak, ó menny és föld, tanúnak, mert kívül hagyom a gonoszt és jót teremtettem, mert élek én, így szól az Úr. 15. Anya, öleld át fiaidat; neveld fel őket örömmel, ahogy a gerlék; erősítsd meg lépteiket, mert kiválasztottalak, így szól az Úr. 16. És felkeltem a holtakat helyükről, és kihozom őket sírjaikból, mert felismerem nevemet bennük. 17. Ne félj, gyermekek anyja, mert kiválasztottalak, így szól az Úr. 18. Segítséget küldök majd neked, szolgálmat Ézsaiást és Jeremiást. Az ő tanácsuk szerint felszenteltem és előkészítettem neked tizenkét fát, melyek különféle gyümölcsöktől roskadoznak. 19. és ugyanennyi forrást, melyek tejet és mézet árasztanak, és hét hatalmas hegyet, amelyeken rózsák és liliumok nyílnak; ezek által örömmel töltöm el gyermekeidet. 20. Vigyázd az özvegyek jogait, biztosíts igazságosságot az apátlanoknak, adj a szűkséget szenvedőknek, véd meg az árvát, ruházd fel a mezítelent, 21. ápolj a sebesültet és a gyengét, ne gúnyold a bénát, óvd a csonkákat, és láttasd meg a vakokkal az én ragyogásomat. 22. Védelmezd az öreget és az ifjút falaidon belül; 23. Ha halottat találsz, tedd sírba és jelöld meg, és első helyet adok neked feltámadásomban. 24. Állj meg és légy csendben, én népem, mert nyugalmad el fog jönni. 25. Jó dajka, tápláld fiaidat, és erősítsd meg lábaikat. 26. Az én szolgálaim közül, akiket neked adtam, egy sem fog elpusztulni, mivel kikérem őket a te sokaságod közül. 27. Ne aggodalmaskodj, mert amikor eljön a megpróbáltatás és gyötrelem napja, mások sírnak majd és szomorkodnak, de te örvendezel és bővelkedsz majd. 28. A népek irigyelnek téged, de nem tudnak majd semmit tenni ellened, így szól az Úr. 29. Kezeim betakarnak majd téged, hogy fiaid ne jussanak a Gyehennára. 30. Örvendezz, ó anya a fiaiddal, mert én megszabadítalak, így szól az Úr. 31. Emlékezz fiaidra, akik alusznak, mert én kihozom őket földi rejtékhelyeikről, és megkegyelmezek nekik; mert én irgalmas vagyok, így szól a Mindenható Úr. 32. Öleld át gyermekeidet, amíg eljövök, és kegyelmet hirdetek nekik; mert forrásaim túlcsordulnak, és az én kegyelmem nem hiúsul meg." 33. Én, Ezsdrás, azt az utasítást kaptam az Úrtól a Hóreb hegyén, hogy menjek Izraelhez. Amikor közéjük jöttem, ők elutasítottak engem, és megtagadták az Úr parancsolatait. 34. Ezért ezt mondom neked, ó nemzet, amely hall és ért, „Várjad a te pásztorodat; ő örökkévaló nyugalmat ad majd neked, mert ő, aki az idők végén eljön, közel van. 35. Légy kész a királyság jutalmaira, mert örökös fényesség fog világítani rájuk mindörökké. 36. Menekülj ennek a kornak az árnyékából, részesülj a te dicsőségednek örömeiben; nyíltan felhívom a Megmentőt tanúnak. 37. Fogadd el, amit az Úr rád bízott és légy vidám, hálákat adva Neki, aki elhívott a mennyei királyságokba. 38. Kelj fel és állj talpra, és lásd meg az Úr ünnepnapját, és azoknak nagy számát, akik el lettek pecsételve. 39. Azok, akik eltávoztak ennek a kornak az árnyékából, dicsőséges öltözetet kaptak az Úrtól. 40. Jöjj tisztába magaddal, ó Sion, és állítsd össze a te népednek listáját, akik fehérbe vannak öltözve, akik betöltötték az Úr törvényét. 41. Gyermekeid száma, akiket vágytál, immár teljes; könyörögj az Úr erejéért, hogy a te néped, akik a kezdetektől elhívottak voltak, megszentelődjenek." 42. Én, Ezsdrás, a Sion hegyén nagy tömeget láttam, amelyet nem számlálhattam meg, és mind énekekkel imádták az Urat. 43. Volt közöttük egy hatalmas termetű ifjú, magasabb mindenkinél, és mindegyikük fejére koronát helyezett, de ő magasabb rangú volt náluk. És

lenyűgözve álltam ott. 44. Aztán kérdeztem az angyalt, „Kik ezek, én uram?” 45. Ő válaszolt, mondván: „Ezek azok, aki letették a halandó öltözetet és felöltözték a halhatatlant, és megvallották az Isten nevét; most megkoronáztatnak, és pálmaágakat kapnak.” 46. Akkor így szóltam az angyalhoz, „Ki az az ifjú, aki koronákat tesz a fejükre és pálmaágakat a kezükbe?” 47. Ő válaszolt, mondván: „Ő az Isten Fia, akiről tanúságot tettek a világban.” Így hát dicsérni kezdtem azokat, akik bátran megálltak az Úr nevéért. 48. Akkor az angyal így szólt hozzám: „Menj, mondd el népemnek, mily hatalmasak és számtalanok az Úr Isten csodái, amelyeket láttál.”

4Ezra.3

1. A mi városunk lerombolását követő harmincadik évben én, Szalatiél, akit Ezsdrásnak is hívnak, Babilonban voltam. Nyugtalanság vett rajtam erőt, ahogy ágyamban feküdtem, és gondolataim felbugyogtak szívemben, 2. mert láttam Sion elhagyatottságát, és a jólétét azoknak, akik Babilonban éltek. 3. Szellemem erősen zaklatott volt, és aggodalmas szavakkal kezdtem szólni a Magasságoshoz, mondván: 4. "Ó Legfőbb Úr, nem Te szóltál-e a kezdetkor, amikor megalkottad a földet – segítség nélkül – és parancsoltál a pornak 5. és lett Ádám, mint élettelen test? Mégis a Te kezéd munkája volt, és Te lehelted belé az élet leheletét, és a te jelenlétedben lett élővé. 6. És vezetted őt a kertbe, amelyet a Te jobbod ültetett, mielőtt a föld megjelent. 7. És egyetlen parancsolatot adtál elé; de ő megszegte azt, és te azonnal halálra jelölted ki őt és leszármazottait. Népek és nemzetek származtak belőle, emberek és családok számolatlanul. 8. És minden nemzet a saját akarata szerint járt, és istentelen dolgokat cselekedtek előtted, és megvetettek téged, és te nem gátoltad őket. 9. Azonban, a maga idejében özönvizet hoztál a világ lakosaira és elpusztítottad őket. 10. És ugyanaz volt a sorsuk: ahogy a halál érte Ádámot, úgy érte őket a vízözön. 11. De meghagytál közülük egyet, Noét és házanépét, és mind az igazakat, akik tőle származtak. 12. Akkor azok, akik a földön lakoztak, elkezdtek sokasodni, gyermekeket és népeket és sok nemzetet hoztak létre, és megint csak még istentelenebbek voltak, mint ők. 13. És amikor gonoszságot cselekedtek előtted, kiválasztottad egyiküket magadnak, akinek neve Ábrahám volt; 14. és szeretted őt, és csak neki felfedted az idők végének dolgát, titokban, éjszaka. 15. Örökké tartó szövetséget kötöttél vele, és megígérted, hogy sosem hagyod el leszármazottait; és adtad néki Izsákot, és Izsáknak adtad Jákobot és Ézsaut. 16. És elválasztottad Jákobot magadnak, de Ézsaut elutasítottad; és Jákob nagyon megsokasodott. 17. És amikor kivezeted leszármazottait Egyiptomból, elvitted őket a Sinai Hegyéhez. 18. Meghajlítottad az egeket és megráztad a földet, és megmozgattad a világot, és a mélységek megremegek, és az időket összezavartad. 19. És a Te dicsőséged áthaladt a tűz, a földrengés, a szél és a jég négy kapuján, hogy átadja a törvényt Jákob leszármazottainak, és a te parancsolataidat Izrael utódainak. 20. Azonban nem vetted el tőlük gonosz szívüket, azért, hogy törvényed gyümölcsöt teremhessen bennük. 21. Mivel az első Ádám, megterhelve egy gonosz szívvel, bűnt követett el, és legyőzetett, ugyanígy voltak mind, akik az ő utódai. 22. Így azután a betegség állandósult; a törvény, és a gonoszság gyökere együtt volt jelen az emberek szívében, de a jó eltávozott, és maradt a gonosz. 23. Az idő múlt és az évek teltek, és te felemeltél magadnak egy szolgát, akinek neve Dávid. 24. És parancsoltad, hogy építsen egy várost a te nevednek, és helyet az áldozatok bemutatására. 25. Ez sokáig így zajlott; de a város lakosai áthágták a törvényt, 26. mindenben úgy cselekedve, ahogy Ádám és az ő összes leszármazottai tettek, mert nekik is gonosz volt a szívük. 27. Ezért a te ellenségeid kezébe adtad a várost. 28. Ezután így szóltam szívemben: Vajon Babilon lakosainak tettei jobbak? Ezért szerezhetett hatalmat Sion felett? 29. Mert amikor ide érkeztem, istentelen tetteket láttam számolatlanul, és sok bűnöst látott lelkem ez alatt a harminc év alatt. És megfélemltettem szívemben, 30. mert láttam, hogy Te elviseled azokat, akik vétkeznek, és megkíméled azokat, akik gonosan cselekszenek, de elpusztítottad népedet, és megőrizted ellenségeidet, 31. és nem mutattad meg senkinek, hogyan lehetne felfogni a te útjaidat. Vajon Babilon tettei jobbak-e a Sionénál? 32. Avagy megismert-e más nép téged Izraelen kívül? Vagy mely törzs hitt a te szövetségedben, ahogy a Jákob törzse? 33. Mégis az ő jutalmuk nem jött el, és vajúdásuk nem hozott gyümölcsöt. Mert én sokfelé utaztam a nemzetek között, és láttam, hogy jólétben vannak és bővelkednek, pedig megfélemlkeznek a te parancsolataidról. 34. Ezért most tedd mérlegre gonoszságainkat és azokét is, akik a földnek lakosai; és így kiderül majd, melyik irányba lendül a mérleg nyelve. 35. Mikor volt olyan, hogy a föld lakosai ne vétkeztek volna előtted? Vagy melyik nemzet tartotta meg parancsolataidat? 36. Lehet, hogy találsz néhány egyedülálló embert, akik megtartották parancsolataidat, de nemzeteket nem fogsz találni.

1. Ezután az angyal, aki hozzám küldetett, akinek neve Uriel, válaszolt 2. és mondta nekem, "A te gondolkodásod teljesen félreérti ezt a világot, és azt hiszed, megértheted a Magasságos útjait?" 3. Akkor ezt mondtam: "Igen, uram." És ő válaszolt nekem, "Azért küldtek, hogy megmutassak neked három utat/irányt, és hogy eléd adjak három kérdést. 4. Ha egyet megfejtesz közülük, én is megmutatom azt az utat, amit látni kívánsz, és megtanítalak, miért gonosz a szív." 5. És mondtam: „Beszélj, uram.” És így szólt, „Menj, mérd meg nekem a tűz súlyát, vagy mérd meg a szelek mennyiségét, vagy hozd vissza az elmúlt napokat.” 6. Én válaszoltam, mondván, „Kicsoda tudná ezeket megtenni, amiket kérsz tőlem?” 7. És ő ezt mondta, „Ha azt kérdeztem volna tőled: hány lakhely van a tenger szívében, vagy hány patak folyik a mélység forrásából, vagy hány folyam árad az égbolt fölött, vagy hol van a pokol kijárata, vagy melyik a paradicsom bejárata – 8. talán így válaszoltál volna: Sosem jártam a mélységekben, sem a pokolban még nem voltam, sem a mennybe nem emelkedtem még fel. 9. De én csak a tűzről, a szélről és a napokról kérdeztelek, olyan dolgokról, melyeket ismersz, és amelyek nélkül nem is élhetnél, mégsem adtál feleletet róluk!” 10. És ezt mondta, "Nem érted azokat a dolgokat sem, amelyek között felnőttél; 11. hogyan foghatná fel elméd a Magasságos útjait? És olyasvalaki, akit már megrontott ez a romlott világ, hogyan érthetné meg a romlatlanságot?" Amikor ezt hallottam, arcomra estem 12. és mondtam neki, "Jobb volna nekünk, ha nem is volnánk itt, mint hogy itt élünk istentelenségben, és szenvedünk és nem értjük, miért." 13. És válaszolt nekem, mondván, "Jártam egy erdőben, és a fák egy tervet készítettek 14. és mondták, 'Jöjj, engedj járni minket és háborúzzunk a tengerrel, hogy visszahúzódjon előttünk, és mi még több erdőt alapíthassunk.' 15. És ugyanígy a tenger hullámai is tervet készítettek és mondták, 'Jöjj, engedj felkelni minket, hogy legyőzzük a szárazföld erdőit, és még több területet szerezzünk magunknak.' 16. De az erdő terve hiábavalóság volt, mert jött a tűz és felemésztette; 17. ugyanígy a tenger hullámainak terve is, mert a homok erősen ellenállt és megállította azokat. 18. Ha most te bíró volnál közöttük, melyiknek adnál igazat és melyiket ítélnéd el?" 19. Én válaszoltam, mondván, „Mindkettő ostoba tervet eszelt ki, mert a föld az erdőnek van fenntartva, és a tenger az ő helyére van helyezve, hogy ott hordozza hullámainak." 20. Válaszolt nekem és mondta, „Helyesen ítéltél, de miért nem teszel így a saját ügyedben is? 21. Mert ahogyan a föld az erdő és a hullámok a tengeréi, úgy a földnek lakosai csak azt érthetik, ami a földön van, és aki odafönt a mennyben van, az értheti azt, ami a mennyek magasában van." 22. Akkor válaszoltam és mondtam, „Könyörgöm, uram, miért lettem én felruházva az értelem képességével? 23. Mivel én nem a magasság dolgairól tudakozodom, hanem a mindennap tapasztalt dolgaink felől: miért lett Izrael átadva a pogányoknak szégyenszemre; miért lett szeretett néped istentelen törzseknek adva, és apáink törvénye erőtlenné lett és az írott szövetség nem létezik többé; 24. és miért távozzunk a világból úgy, mint a sáskák, és életünk olyan akár a köd, és nem vagyunk kegyelemre méltóak. 25. Mit fog tenni ő az ő nevéért, amelyről hívatunk? Ezekről a dolgokról kérdeztelek." 26. Válaszolt nekem és mondta, „Ha élsz még, látni fogod, és ha sokáig élsz, gyakran csodálkozol majd, mert a korszak sebesen rohan a vég felé. 27. Mert ez a kor nem fogja tudni meghozni a megígért dolgokat az igazaknak a kitűzött időben, mert ez a korszak telve van szomorúsággal és erőtlenséggel. 28. Mert a gonosz, amelyről kérdeztél, már el van vetve, de az aratás még hátra van. 29. Ha azért azt, amit elvetettek nem aratják le, és ha a hely, ahová a gonoszt elvetették nem tűnik el, akkor nem jön el annak a mezőnek az ideje, ahol a jó lett elvetve. 30. Mert a gonoszság magvának egy szeme el lett vetve Ádám szívében a kezdetektől, és mily sok istentelenséget okozott mostanáig, és fog még okozni ezután, amíg eljön a cséplés ideje! 31. Gondold el tehát, mennyi istentelen gyümölcsöt hozott egy szemernyi gonosz mag. 32. Amikor pedig számolatlanul vettetik majd nagycsomó mag, milyen hatalmas szérüskertet töltenek majd meg!” 33. Ezután válaszoltam és mondtam, „Mennyi idő még, és mikor lesznek meg ezek a dolgok? Miért oly rövid a gonoszok és a mi éveink?” 34. Válaszolt nekem és mondta, „Ne siettesd jobban, mint a Magasságos, mert a te sürgetésed saját magadért van, de a Magasságos sokak miatt sietteti az időt. 35. Nem kérdezősködnék-e az igazak lelkei az ő kamráikban ezekről a dolgokról, mondván: 'Mennyi ideig kell még itt maradnunk? És mikor jön el a mi jutalmunk aratása?’ 36. És Jeremiél, az arkangyal válaszolt nekik és mondta, 'Amikor a hozzátok hasonlók száma betelik; mert ő lemérte mérlegen a korszakot, 37. és megmérte az időket mérőruddal, és megszámlálta az időket számuk szerint; és nem fogja kimozdítani vagy felkelteni őket, amíg az a mérték betelik.'” 38. Ezután válaszoltam és mondtam, „Ő legfelsőbb Úr, mindannyian telve vagyunk istentelenséggel. 39. És talán mi miattunk van késleltetve az igazak cséplésének ideje – a föld lakosainak bűnei miatt.” 40. Válaszolt nekem és mondta, „Menj, és kérdezz meg

egy asszonyt, aki gyermekkel viselő, hogy vissza tudná-e tartani méhében a gyermeket, ha egyszer letelik az ő kilenc hónapja." 41. És mondtam, „Nem, uram, nem tudná." És ő mondta nekem, „A Hadesban a lelkek kamrái olyanok, mint az anyaméh. 42. Mert ahogy a vajúdó asszony igyekszik, hogy mielőbb megszabaduljon a szülési fájdalmaktól, éppúgy ezek a helyek is sietnek visszaadni mindazt, amik nekik adattak a kezdetektől. 43. Azután a dolgok, amelyeket látni vágysz, feltáruznak neked." 44. Én válaszoltam és mondtam, „Ha kedves vagyok szemeid előtt, és ha lehetséges, és ha érdemes vagyok rá, 45. mutasd meg nekem ezt is: hogy több idő van-e hátra, mint amennyi elmúlt, vagy számunkra a nagyobb rész már eltelt. 46. Mert ismerem azt, ami elmúlt, de azt nem tudom, mi következik." 47. És mondta, „Állj a jobb oldaladra, és megmutatom neked egy példázatot értelmét." 48. Így hát mellé álltam és figyeltem, és megpillantottam egy lángoló kemencét előttem, és amikor a lángok kialudtak, odatekintettem és láttam, hogy füst maradt utánuk. 49. És ezután egy vízzel teli felhő jött elém és lezúdult a heves és viharos eső, és amikor a zivatar elvonult, esőcseppek maradtak utána a felhőben. 50. És mondta, „Jól figyeld meg ezt; mert ahogy az eső több, mint a cseppek, és a tűz hatalmasabb, mint a füst, úgy az elmúlt idők is sokkal nagyobbak voltak; de a cseppek és a füst megmaradt." 51. Akkor imádkoztam és szóltam, „Gondolod, hogy én megérem azokat a napokat? Vagy kicsoda lesz életben azokban a napokban?" 52. Ő válaszolt nekem és mondta, „A jeleket illetően, amikről kérdeztél engem, részben válaszoltam; de nem azért küldtettem, hogy az életedről beszéljek neked, mert azt nem ismerem."

4Ezra.5

1. „Most pedig, ami a jeleket illeti: vigyázz, közelednek a napok, amikor a föld lakosain nagy rettegés lesz úrrá, és az igazság útja elrejtetik, és a föld hit nélkül való lesz. 2. És az igazságtalanság megnövekedik még annál is jobban, ahogyan most látod, és jobban, mint amiről valaha hallottál. 3. És az ország, amit most uralkodni látsz, pusztá és néptelen lesz, és az emberek elhagyatottnak találják. 4. De ha a Magasságos életben tart, láthatod majd, ahogy zűrzavarba taszítják a harmadik korszak (periódus) után; és a nap hirtelen felragyog majd éjszaka, a hold pedig nappal. 5. Vér fog csöpögni a fákból, és a kövek megszólalnak; az emberek megzavarodnak, és a csillagok lehullanak. 6. És olyasvalaki fog uralkodni, akitől ezt nem várnák a föld lakosai, és a madarak együtt repülnek el messzire; 7. és a szodamai tenger halakat vet ki magából; és egyvalaki, akit sokan nem ismernek, hallatja majd hangját éjszaka, és mindenki hallja majd a hangját. 8. Káosz lesz sok helyen, és gyakran törnek ki tűzvészek, és a vadállatok elhagyják odúikat, és havibajos asszonyok szörnyeket szülnek majd. 9. És sós víz keveredik az édesvizekbe, és a barátok egymással hadakoznak; akkor az értelem (ésszerűség) elrejteti önmagát, és a bölcsesség visszavonul kamráiba, 10. és sokan keresik majd, de nem találják, és az igazságtalanság és féktelenség megnövekszik a földön. 11. És az egyik ország kérdezi a szomszédját, 'Járt-e igazságosság, vagy bárki, aki igaz módon cselekszik, tenálad?' És az válaszol majd, 'Nem'. 12. És abban az időben az emberek remélnek majd, de nem elégítetnek meg; munkálkodnak majd, de tevékenységeik nem lesznek sikeresek. 13. Ezek azok a jelek, melyeket engedélyem van elmondani neked, és ha ismét imádkozol, és könyörögsz, ahogyan most, és böjtölsz hét napig, ezeknél nagyobb dolgokat is hallhatsz majd." 14. Ezután felébredtem, és testem erősen reszketett, és lelkem annyira zaklatott volt, hogy elájult. 15. De az angyal, aki beszélt velem, megfogott, megerősített és talpra állított. 16. Azután a második éjszakán Phaltiel, az emberek egyik vezetője jött hozzám és szólt, „Hol voltál? És miért szomorú az arcod? 17. Avagy nem tudod-e, hogy rád bízott Izrael az ő száműzetése földjén? 18. Kelj fel azért és egyél némi kenyeret, hogy nehogyan elhagyj bennünket, mint egy pásztor, aki magára hagyja a nyáját kegyetlen farkasok prédájául." 19. Akkor így szóltam, „Hagyj magamra és ne gyere hozzám hét napig, azután újra gyere ide." Ő megértette, amit mondtam és magamra hagyott. 20. Így tehát böjtöltem hét napig, gyászoltam és könyörögtem, ahogy Uriel, az angyal tanácsolta. 21. És hét nap után az én szívem gondolatai ismét nagyon szomorúak voltak. 22. Azután a lelkem visszakapta a megértés szellemét, és újra beszélni kezdtem a Magasságos jelenlétében. 23. És mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, a föld minden erdejéből és az összes fák közül Te kiválasztottál egy szőlőtőkét, 24. és a világ minden földje közül kiválasztottál magadnak egy vidéket, és a világ minden virága közül kiválasztottál magadnak egy liliomot, 25. és a tenger összes mélységeiből egy folyót árasztottál magadnak, és minden városok közül, melyek valaha épültek, a magadénak szentelted Siont, 26. és minden teremtetett madár közül egy galambot magadénak nevezted, és minden létrehozott nyáj közül gondoskodtál a magad számára egy bárányról, 27. és a rengeteg ember közül magadénak vettél egy nemzetet; és ennek a népnek, akiket szeretted, adtad a te

törvényedet, amelyet mindennek helyeselnek. 28. És most, Ó Uram, miért adtad át az egyetlen a sokaságnak, és szégyenítetted meg az egyetlen gyökeret a többi között, és szórtad szét a te egyetlenedet a sokaság közé? 29. És azok, akik ellenkeztek ígéreteiddel, eltaposták azokat, akik hittek a te szövetségedben. 30. Ha valóban meggyűlölted a te népedet, a te saját kezedtől kellene büntetést szenvedniük." 31. Amikor ezeket elmondtam, hozzám küldetett az angyal, aki előző éjjel velem volt, 32. és így szólt hozzám, „Hallgass rám, és én majd tanítalak téged; figyelj rám, és új dolgokat mondok neked." 33. És szóltam, „Beszélj, uram" És ő mondta nekem, „Nagyon nyugtalan az elméd Izrael miatt? Avagy jobban szereted-e azt, mint a Teremtője?" 34. És mondtam, „Nem, uram, csak a szomorúságom miatt beszélek így; mivel a szívem halálán van minden órában, amíg próbálom megérteni a Magasságos útjait, és kikutatni ítéletének részleteit." 35. És ő mondta nekem, „Nem fogod tudni." És mondtam, „Miért nem, uram? Minek születtem hát? Vagy miért nem lett az én anyámnak méhe a sírom is, hogy ne kelljen látnom Jákob szenvedését és Izrael népének kimerültségét" 36. Mondta nekem, „Számláld meg nekem mindazokat, akik még nem jöttek el, és gyűjtsd össze a szertefoszlott esőcseppeket, és tedd, hogy az elhervadt virágok újra nyíljanak; 37. nyisd meg nekem a lezárt kamrákat, és hozd elő az azokban bezárt szeleket, vagy mutasd meg a hang képét (megtestesült hangot); és akkor majd elmagyarázom neked azt a szenvedést, amelyet szeretnél megérteni." 38. És én szóltam, „Ó, legfelsőbb Úr, kicsoda tudhatná ezeket a dolgokat, ha nem Ő, aki nem emberek között lakozik? 39. Ami engem illet, én bölcsesség nélkül vagyok, hogyan beszélhetnék azokról a dolgokról, amit kérdeztél tőlem?" 40. Ő mondta nekem, „Ahogy nem tudod megtenni az említett dolgokat, éppúgy nem tárhatod fel ítéletemet, vagy a szeretet célját, amelyet megígértem az én népemnek." 41. És szóltam, „Mégis várj, ó Uram, te valóban gondjaidba veszed azokat, akik a vég idején élnek, de mit tegyenek azok, akik előttünk éltek, vagy mi, vagy azok, akik utánunk jönnek?" 42. Ő mondta nekem, „Ítéletemet egy körforgáshoz hasonlítanám; ahogy nincs lassúság az utolsóknak, úgy nincs sietség az elsőeknek." 43. Akkor válaszoltam és mondtam, „Nem teremthetted volna meg egyszerre mindazokat, akik voltak, akik vannak és akik lesznek, hogy hamarabb elvégezhesd ítéletedet?" 44. Ő válaszolt nekem és mondta, „A teremtés nem siethet jobban, mint a Teremtő, és a világ sem bírná el egyszerre (egy időben) mindazokat, akik teremtettek benne" 45. És mondtam, „Hogy lehet akkor, hogy egyszer már teremtettél egy időben mindeneket? Ha tehát minden teremtmény egyszerre élt és a teremtés fenntartotta őket, talán most is képes lenne ellátni mindannyiukat egyszerre." 46. Ő mondta nekem, „Kérdezd meg egy anya méhét, szólván, 'Ha tíz gyermeket szülsz, miért szülsz egyiket a másik után?' Mondd azért neki, hogy hordozza mind a tízet egy időben." 47. Szóltam, „Ez persze nem lehetséges, egyszerre csak egyet lehet, a maga idejében." 48. Ő mondta nekem, „Mégis adtam én a föld méhét azoknak, akik időről időre bele vettetnek. 49. Mert ahogy egy gyermek nem szülhet, és ahogy egy asszony megöregszik és többet nem adhat életet, éppígy szerveztem meg a világot, amelyet alkottam." 50. Akkor kérdeztem és mondtam, „Mivel megadtad nekem a lehetőséget, engedd, hogy szóljak előtted. Ez a mi anyánk, akiről szóltál nekem, fiatal még? Vagy már kezdi elérni az öregséget?" 51. Ő válaszolt, „Kérdezz egy asszonyt, aki gyermekeket szül, és ő majd elmondja neked. 52. Mondd neki, „Miért mások azok, akiket mostanában szültél, mint azok, akiket azelőtt, miért kisebb termetűek?" 53. És ő válaszol majd neked, 'Azok, akik az ifjúság erejéből születtek, különböznek azoktól, akik az időskor ideje alatt születtek, amikor az anyaméh meggyengül.' 54. Ezért vedd eszedbe azt is, hogy te és a kortársaid kisebb termetűek (gyengébb szellemi kaliberűek) vagytok az előttetek élteknél, 55. és azok, akik utánatok jönnek, kisebbek lesznek nálatok, mivel olyan teremtestől születnek, amely már öregszik és elveszíti az ifjúság erejét." 56. És mondtam, „Ó Uram, könyörgök neked, ha kedvet találtam előtted, mutasd meg a te szolgádnak, kiken keresztül fogod meglátogatni a te teremtesedet."

4Ezra.6

1. És ő mondta nekem, „A föld körforgásának kezdetén, mielőtt a világ kapui helyükre kerültek volna, és mielőtt az összegyűjtött szelek fújtak volna, 2. és mielőtt a mennydörgés robaja hallatszott volna, és mielőtt a villámlás fényei világítottak volna, és mielőtt a paradicsom alapjait lerakták volna, 3. és mielőtt a gyönyörű virágok láthatóak lettek, és mielőtt a mozgás erői létrejöttek, és mielőtt az angyalok számolatlan seregei összegyűltek, 4. és mielőtt a levegőég magasságai felemeltettek, és mielőtt az égboltozat mértékei nevet kaptak, és mielőtt Sion zsámolya megalapított, 5. és mielőtt a mostani évek kiszámoltattak; és mielőtt a jelenlegi bűnösök elképzelései elidegenedést szültek, és mielőtt elpecsételtettek azok, akik a hit kincseit gyűjtögettek - 6. akkor már elterveztem ezeket a dolgokat, és általam lettek meg, nem más által, ahogy a vég is általam jön majd el és nem más által." 7. És válaszoltam

szólván, „Mi fogja az időket különválasztani (megosztani)? Vagy mikor jön el az első korszak vége és a következő korszak kezdete?” 8. Ő mondta nekem, „Ábrahámtól Izsáig, mert őtőle született Jákob és Ézsau, mivel Jákob keze Ézsau sarkába kapaszkodott a kezdetektől. 9. Mert Ézsau a vége ennek a korszaknak, és Jákob a kezdete a következőnek. 10. Mert az ember kezdete az ő keze, és a vége az ő sarka; a sarok és a kéz között ne keress semmi mást, Ezsdrás!” 11. Válaszoltam és mondtam, „Ő legfelsőbb Úr, ha kedvet találtam előtted, 12. mutasd meg a te szolgádnak a jelek végét, amelyeket mutattál nekem előző éjjel.” 13. Ő válaszolt és mondta nekem, „Állj lábaidra és hallani fogsz egy erős, messzehangzó hangot. 14. És hogyha a föld, amelyen állsz erősen megremeg 15. mialatt a hang beszél, ne rémülj meg; mert a szózat a végidőről szól, és a föld alapjai érteni fogják 16. hogy a beszéd érinti őket (rájuk vonatkozik). Remegnek és rázkódnak majd, mert tudják, hogy az ő végüknek meg kell lennie.” 17. Amikor ezt hallottam, lábamra álltam és figyeltem, és egyszerre egy hang szólt, és hangja olyan volt, mint sok vizeknek zaja. 18. És így szólt, „Vigyázz, mert a napok közelednek, és amikor eljövök, hogy meglátogassam a föld lakosait, 19. és mikor megkövetelem majd a gonoszság cselekvőitől az ő gonoszságuk büntetését, és mikor teljes lesz Sion megalázása, 20. és amikor rákerül majd a pecsét erre a korszakra, amely elmúlóban van, akkor ezeket a jeleket mutatom majd: az égbolt előtt könyveket nyitnak meg, és mindenek együtt láthatják azokat. 21. Egy éves csecsemők szólnak és beszélnek majd, és a várandós asszonyok idő előtt adnak életet gyermekeiknek, három és négy hónapra, és ezek élnek és táncolnak majd. 22. Bevetett területek pusztává válnak hirtelen, és teli raktárak váratlanul üresen találtnak; 23. és hangosan szól majd a trombita, és amikor mindenek hallják, hirtelen megrémülnek majd. 24. Abban az időben barát a baráttal harcol mint ellenséggel, és a föld és annak lakosai megfélemlenek, és a kutak forrásai megállnak, és három órán át nem folynak majd. 25. És úgy lesz, hogy aki csak megmarad mindazok után, amiket előre megmondtam, ő maga megmenekül és látja majd megváltásomat az én világom végén. 26. És látják majd az embereket, akik felvitettek, akik születésüktől fogva nem ízlelték a halált; és a föld lakosainak szíve megváltozik majd, és másmilyen szellemmé változik. 27. Mert a gonosz kitöröltetik, és az álnokság kioltatik; 28. virágzik majd a hűségesség, és a romlottság legyőzetik, és az igazság, amely oly sokáig gyümölcstelen volt, megnyilatkozik.” 29. Amíg beszélt hozzám, észrevettem, hogy a hely, ahol álltam, apránként elkezdett előre-hátra rázkódni. 30. És mondta nekem, „Ezen az estén ennyit mutattam neked. 31. Ha azért újra imádkozol és böjtölsz megint hét napig, ismét kijelentek majd neked ezeknél nagyobb dolgokat is, 32. mert a te hangod meghallgattatott a Magasságos előtt; mert a Mindenható látta a te becsületességedet és észrevette tisztaságodat, amelyet ifjúságod óta megőriztél. 33. Ezért küldött engem hozzád, hogy megmutassam mindezeket neked, és hogy azt mondjam: 'Higgy és ne félj! 34. Ne légy készséges fölösleges gondolatokkal foglalkozni az elmúlt időket illetően, nehogy elhamarkodottan ítélj az utolsó időket illetően.'” 35. Ezután ismét zokogtam és böjtöltem hét napig, ahogy korábban, azért, hogy teljesítsem a három hetet, ahogy megmondatott. 36. És a nyolcadik éjszakán a szívem a bensőmben ismét nyugtalan volt, és beszélni kezdtem a Magasságos jelenlétében. 37. Mivel a szellemem nagyon feltámadt bennem, és a lelkem aggodalmas volt. 38. Így szóltam, „Ő Uram, te szóltál a teremtés kezdetén, és az első napon mondtad, 'Legyen a menny és a föld megalkotva', és a te igéd véghezvitte a munkát. 39. És ezután a Szellem lebegett, és sötétség és csend borított mindent; az ember hangja még nem volt jelen. 40. Azután parancsoltad hogy egy fénysugár hozassék elő a te kincstáradból, hogy láthatóvá legyen a te alkotásod. 41. És újra, a második napon, megteremtetted az égbolt szellemét, és parancsoltad, hogy válassza ketté a vizeket, hogy egyik részük felfelé menjen, másik részük maradjon odalent. 42. A harmadik napon parancsoltad a vizeknek, hogy gyűljenek egybe a föld hetedik táján; hat részt szárazzá tettél és megőrizted, hogy némelyiket teleültessék és megműveljék, és azok szolgáljanak előtted. 43. Mert a te igéd kijött, és a munka egyszerre elvégeztetett. 44. Mert hirtelen gyümölcsök teremtek végtelen bőségben, és különféle ízűek voltak; és virágok utánozhatatlan színekben; és illatok kimondhatatlan illatokkal. Ezek a harmadik napon lettek alkotva. 45. A negyedik napon parancsoltál a nap fényességének, és a hold fényének, és a csillagok rendjeinek, hogy jöjjenek létre; 46. és parancsoltad nekik, hogy szolgálják az embert, akit majd megformálsz. 47. Az ötödik napon parancsoltad a hetedik vidéknek, ahol a vizek összegyűltek, hogy hozzon élő teremtményeket, madarakat és halakat; és úgy történt. 48. A néma és élettelen vizek élő teremtményeket hoztak, ahogy a parancs szólt, hogy a nemzetek hirdessék a te csodálatos munkádat. 49. Azután életben tartottál két teremtményt; az egyiknek nevét nevezted Behemótnak, és a másiknak neve Leviatán. 50. És elválasztottad őket egymástól, mert a hetedik vidék, ahol a vizek összegyűltek, nem bírta megtartani mindkettőt. 51. És adtad Behemótnak az egyik

szárazföldet, mely a harmadik napon jött létre, hogy azon éljen, ahol ezrével vannak hegyek; 52. de a Leviatánnak a hetedik vidéket, a vizek részét adtad; és megtartottad őket, hogy azok és akkor egyék majd meg őket, amikor te akarod. 53. A hatodik napon parancsoltad a földnek, hogy hozzon barmokat és vadakat és csúszómászó állatokat; 54. és ezek fölé helyezted Ádámot, mint uralkodót minden munkádon, amit készítetted; és őtőle származunk mi mindannyian, a nép, akit te kiválasztottál. 55. Mindezeket azért mondtam el előtted, Ó Uram, mert azt mondtad, mi vagyunk azok, akiknek teremtetted a földet. 56. A többi nemzetekről pedig, akik szintén Ádámtól származtak, azt mondtad, hogy semmik azok, és olyanok mint a köpet, és az ő sokaságukat egy csepphez hasonlítottad a vödörben. 57. És most, Ó Uram, lásd, ezek a nemzetek, melyek semminek neveztetnek, uralkodnak felettünk és pusztítanak bennünket. 58. És mi, a te néped, akit a te elsőszülöttednek hívtál, egyetlenednek, érted buzgóknak és legdrágábbnak, mi az ő kezeikbe adattunk. 59. Ha a világ valóban számunkra lett teremtvé, miért nem birtokoljuk azt úgy, mint örökségünket? Meddig lesz ez még így?"

4Ezra.7

1. Amikor befejeztem e szavak szólását, az angyal, aki előző este elküldetett hozzám, ismét eljött, 2. és mondta nekem, „Kelj fel, Ezsdrás, és hallgasd a szavakat, amelyeket elbeszélni jöttem.” 3. Mondtam, „Beszélj, uram.” És ő mondta, „Van egy tenger, amely nagy szélességű, tágas és hatalmas, 4. de bejárata egy keskeny résznél van, amely olyan, akár egy folyó. 5. Ha tehát bárki el akarja érní a tengert, hogy lássa vagy hajózzon rajta, hogyan juthatna a tágas részre anélkül, hogy keresztülmenne a keskeny részen? 6. Másik példa: Van egy város, amely síkságon épült, és telve van minden jó dologgal; 7. de a bejárata szűk és egy meredek helyen található, ahol tűz van jobbkéz felől és mély vizek a baloldalon; 8. és egyetlen ösvény vezet csak át köztük, vagyis a tűz és a víz között, így egyszerre csak egy ember mehet azon. 9. Ha most ez a város örökségül adatik egy embernek, hogyan fog az örökös hozzájutni örökségéhez, anélkül, hogy átmenne a veszélyek között, melyek előtte állnak?” 10. És mondtam, „Sehogy, uram.” És ő mondta nekem, „Így van az Izrael osztályrészével is. 11. Mert én kedvükért alkottam a világot, és amikor Ádám áthágta rendeletemet, ítélet alá került, ami teremtetett. 12. És így ennek a világnak a bejáratai szűkek és bánattal teliek és fáradságosak; kevés van belőle és gonosz az, telve veszéllyel és sok viszontagsággal. 13. De a nagyszerűbb világ bejáratai szélesek és biztonságosak, és igazán megtermik a halhatatlanság gyümölcsét. 14. Ezért hacsak az élők keresztül nem mennek a nehézségek és hiábavalóságok megtapasztalásán, soha nem kaphatják meg azokat a dolgokat, amelyek elő vannak készítve számukra. 15. És most miért vagy zaklatott, látván, hogy pusztulás a sorsod? És miért vagy megrendülve, látva, hogy halandó vagy? 16. És miért nem azon töröd a fejed, ami eljövendő, ahelyett, ami jelenvaló?” 17. Akkor válaszoltam és mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, lásd, te elrendelted a te törvényedben, hogy az igazak öröklék ezeket a dolgokat, és az istentelenek elpusztulnak. 18. Ezért az igazak elviselnek nehéz körülményeket is, miközben jobb időkben reménykednek; de azok, akik gonoszul cselekednek, megszenvedik a nehézségeket és nem fognak jobb időket látni.” 19. És mondta nekem, „Nem vagy te jobb bíró, mint Isten, vagy bölcsebb a Magasságosnál! 20. Hadd pusztuljon el sok a mostani élők közül, inkább, mint hogy az Isten törvényét, mely elébük adatott, semmibe vegyék! 21. Mert Isten szigorúan megparancsolta azoknak, akik a világba jöttek, amikor jöttek, hogy mit tegyenek azért, hogy életük legyen, és mire figyeljenek, hogy elkerüljék a büntetést. 22. Azonban ők nem voltak engedelmesek, és ellene szóltak; hiábavaló gondolatokat eszeltek ki maguknak, 23. és gonosz csalásokat tűztek ki célul maguknak; még azt is kijelentették, hogy a Magasságos nem létezik, és figyelmen kívül hagyták útjait! 24. Megvetették az ő törvényét, és megtagadták szövetségét; hűtlenek voltak rendelkezéseihez, és nem vitték véghez az ő munkáját. 25. Ezért, Ezsdrás, az üres dolgok az üreseké, és a teli dolgok a teljeseké. 26. Mert lásd, eljön az idő, amikor a jelek, amelyeket előre megmondtam neked, megtörténnek, és a város, amely most nem látható, megjelenik majd, és a föld, amely most el van rejtve, feltárul majd. 27. És mindazok, akik megszabadítottak a bajokból, amelyeket előre megmondtam, látják majd az én csodáimat. 28. Mert az én fiam, a Messiás, megjelenik az övével, és akik megmaradnak, (négy)száz évig örvendeznek majd. 29. És ezután az én fiam, a Messiás, meghal majd, és mindazok, akikben emberi lélegzet van. 30. És a világon visszaállítatik az eredeti (ősi) csendesség hét napig, ahogy az első kezdetkor volt; és senki sem marad meg. 31. És a hét nap után a világ, amely még nincs ébren, felköltetik, és ami megromolhat, elpusztul majd. 32. És a föld kiadja majd azokat, akik benne alszanak, és a por is azokat, akik csendesen nyugszanak benne; és a kamrák kiadják a lelkeket, amelyeket rájuk bízta. 33. És a Magasságos megjelenik majd az ítélszékekben, és a könnyörület eltávozik és a türelem visszavonul; 34. és csak az ítélet

marad, az igazság megáll, és a hűségesség megerősödik. 35. És kárpótlás következik majd, és a jutalom szemmel láthatóan megnyilvánul; az igazságos cselekedetek felébrednek, és az igaztalan tettek sem alszanak majd. 36. Akkor megjelenik a kínok szakadéka, és szemben vele lesz a nyugalom helye; és a pokol kemencéje megnyitattik, és szemben vele az öröm paradicsoma. 37. Akkor a Magasságos így szól a nemzetekhez, amelyek feltámasztattak a halálból, 'Nézzetek ide, és lássátok, kit tagadtatok meg, kit nem szolgáltatok, kinek a parancsolatait vettétek semmibe! 38. Nézzetek erre az oldalra és a másikra; itt gyönyörűség és nyugalom van, ott pedig tűz és kínok!' Így beszél majd hozzájuk az ítélet napján -- 39. amelynek nem lesz napja sem holdja sem csillagai, 40. sem felhő, sem mennydörgés, sem villám, sem szél, sem víz, sem levegő, sem sötétség vagy este vagy reggel, 41. sem nyár, sem tavasz vagy hőség, sem tél vagy fagy és hideg és zúzmara, sem eső sem pára, 42. sem dél vagy éjjel, sem hajnal vagy ragyogás vagy fényesség vagy fény, hanem csak a Magasságos dicsőségének ragyogása, amelynél mindenek megláthatják, mi lett elkészítve számukra. 43. Mert nagyjából egy év-hétig fog ez tartani. 44. Ez az én ítéletem és annak előírt rendje; és egyedül neked mutattam meg ezeket." 45. Válaszoltam és mondtam, „Ő legfelsőbb Úr, eddig is ezt mondtam, és most is ezt mondom: Áldottak, akik életben vannak és megtartják a te parancsolataidat! 46. De mi lesz azokkal, akikért imádkoztam? Mert kicsoda nem vétkezett az élők közül, és kicsoda nem szegte meg szövetségedet az emberek közül? 47. És most azt látom, hogy az eljövendő világ gyönyörűséget fog hozni egy kevésnek, de sokaknak kínokat. 48. Mert gonosz szív növekedett fel bennünk, amely elidegenített minket Istentől, és romlásba vitt minket és a halál útjára vezetett bennünket, és a kárhozat ösvényét hozta elénk, és messzire eltávolított bennünket az élettől – és nem csak néhányunkat, hanem majdnem mindeneket, akik csak teremtettek!" 49. Ő válaszolt és mondta, „Figyelj rám, Ezsdrás, és én tanítalak téged, és figyelmeztetlek ismét. 50. Mert ez okból a Magasságos nem egy, hanem két világot teremtett. 51. Mert te azt mondd, hogy az igazak nincsenek sokan, hanem kevesen, míg az istentelenek hemzsegnének, halld hát a magyarázatát ennek a dolognak. 52. „Ha csak egy kevés értékes köved van, közéjük keversz-e ólmot és agyagot?" 53. Mondtam, „Uram, hogy tenném?" 54. És mondta nekem, „Nem csak ennyi, hanem kérdezd a földet és ő elmondja; hallgass rá és ő kijelenti neked. 55. Mondd neki, 'Te aranyat és ezüstöt és rezes készítesz, és vasat, ólmot és agyagot is; 56. de az ezüst gyakoribb az aragnál, és a réz az ezüsthöz, a vas a réznél, az ólom a vasnál és az agyag az ólomnál.' 57. Ítéld meg tehát, mely dolgok értékesebbek és kívánatosabbak, azok-e, amelyek gyakoriak, vagy azok, amelyek ritkák?" 58. Mondtam, „Ő, legfelsőbb Úr, amiből bőven van az értéktelenebb, és ami ritka, az sokkal drágább." 59. Ő válaszolt és mondta, „Fontold meg magadban ezt a gondolatot, mivel valóban, akinek nehezen szerzett dolga van, az jobban örvekedik, mint aki olyat birtokol, ami bőségesen kapható. 60. Éppígy lesz az ítélet is, amelyet megígértem; mert örvendezni fogok a kevesek fölött, akik megmentetnek, mert ők azok, akik által most uralkodik dicsőségem, és rajtuk keresztül megdicsőíttetik az én nevem. 61. És nem fogok gyászolni azon sokaság miatt, akik elpusztulnak; mert ők most már olyanok, mint a köd, és hasonlatosak a lánghoz és a fűsthez – felgyújtatnak és elégnének, és eltöröltetnek." 62. Én válaszoltam és mondtam, „Ő föld, mit is hoztál létre, ha az elme/lélek is porból készült úgy, ahogy a többi teremtett dolog! 63. Mert jobb lett volna, ha maga a por meg sem születik, hogy így az elme/lélek se formálódhasson meg belőle. 64. De most az elme/lélek velünk együtt növekszik, és így amiatt gyötrődünk, hogy elpusztulunk, és ezt tudjuk is. 65. Hadd siránkozzon hát az emberi nemzetség, de a mezők vadjai örvendjenek; panaszkodjék minden megszületett, de a négylábú vadak és a nyájak örvendezzenek! 66. Mert jobb soruk van nekik, mint nekünk; mert őket nem várja ítélet, és nem tudnak semmi büntetésről vagy megváltásról sem, amely az ő haláluk utánra ígértetett volna. 67. Mert mi jó származik abból nekünk, ha megtartatunk életben, de kegyetlenül kínoztatunk? 68. Mert mindenek, akik megszülettek, részt vesznek a gonoszságokban, és bűnökkel teljesek és rakva vannak vétkekkel. 69. És hogyha nem kellene ítélet elé járulnunk halálunk után, az talán jobb volna nekünk." 70. Ő válaszolt és mondta, „Amikor a Magasságos megalkotta a világot és Ádámot és mindazokat, akik tőle származtak, legelőször az ítéletet készítette elő, és azokat a dolgokat, melyek az ítélethez tartoznak. 71. És most próbáld megérteni a saját szavaid által, hiszen te mondtad, hogy a lélek/elme együtt növekszik velünk. 72. Mert ez okból kell a föld lakosainak kínoztatniuk, mivel, habár volt ismeretük, mégis bűnöket követtek el, és habár megkapták a parancsolatokat, nem tartották meg azokat, és habár birtokukban volt a törvény, hűtlenül bántak azzal, amit kaptak. 73. Mit kell tehát mondaniuk majd az ítéletkor, avagy hogyan válaszolnak majd az utolsó időkben? 74. Mert igen hosszú ideig volt a Magasságos türelemmel a föld lakosai iránt, és nem az ő kedvükért, hanem az idők miatt, amelyeket előre elrendelt!" 75. Válaszoltam és mondtam,

„Ha kedvet találtam előtted, ó Uram, mutasd meg ezt is a te szolgádnak: vajon halálunk után, azt követően, hogy kileheljük lelkünket, nyugalomban tartatunk-e, amíg eljön a teremtés megújulásának ideje, vagy azonnal kínoztatni fogunk?” 76. Ő válaszolt és mondta, „Megmutatom neked ezt is, de ne társítsd magadat azokkal, akik megvetést hintettek, se ne számláld magad azok közé, akik kínoztatnak. 77. Mert neked kincsed van munkáidból a Magasságos előtt; de ez nem lesz megmutatva neked a legutolsó időkig. 78. Most, ami a halált illeti, így szól a tanítás: Amikor a döntő rendelet kijön a Magasságostól, hogy egy ember meghaljon, a szellem elhagyja a testet, hogy visszatérjen ahhoz, aki adta, és először is imádja a Magasságos dicsőségét. 79. És ha ez egy azok közül, akik megvetést mutattak, és nem őrizték meg a Magasságos útját, és akik semmibe vették törvényét, és gyűlölték azokat, akik félik az Istent – 80. az ilyen szellemek nem léphetnek be a lakóhelyre, hanem azonnal elmennek gyötrelmek közepette, örökké gyászolva és szomorúan, hét úton/módon. 81. Az első mód, mert megvetették a Magasságos törvényét. 82. A második mód, mert nem tudnak bűnbánatot gyakorolni, hogy élhessenek. 83. A harmadik mód, hogy látni fogják majd a jutalmat, ami azoknak lett előkészítve, akik bíztak a Magasságos szövetségében. 84. A negyedik mód, hogy át kell gondolják a gyötrelmet, amelyet saját maguknak okoztak az utolsó napokban. 85. Az ötödik mód, hogy látniuk kell, ahogyan angyalok őrzik a többiek lakhelyét mélységes csendben. 86. A hatodik mód, hogy látniuk kell, ahogyan némelyikük belezuhan a kínokba. 87. A hetedik mód rosszabb, mint az összes előzőleg említett, mert teljesen el kell pusztulniuk nagy zűrzavarban és felemésztődniük gyalázatban, és elsorvadniuk nagy félelemmel, amikor látják majd a Magasságos dicsőségét, aki előtt vétkeztek életük során, és aki előtt megítéltetnek az utolsó időkben. 88. Ez pedig a rendeltetése azoknak, akik megőrizték a Magasságos útjait, amikor elválasztódnak halandó testüktől: 89. Azalatt az idő alatt, amíg abban éltek, szorgalmasan szolgálták a Magasságost, és ellene álltak a veszélyeknek minden órában, hogy tökéletesen megőrizték a Törvényadó törvényét. 90. Ezért ez a róluk szóló tanítás: 91. Először is látni fogják nagy örömmel annak a dicsőségét, aki magához veszi őket, és hét módon fognak megpihenni. 92. Első rendben, mert nagy erőfeszítéssel igyekeztek legyőzni a gonosz gondolkodást, ami bennük volt, nehogy eltérítse őket az életből a halálba. 93. Másodszor, mert látják a tanácstalanságot, amelyben az istentelenek lelkei tévelyegnek, és látják a büntetést, amely azokra vár. 94. Harmadszor, látják a tanúságtételt, amelyet az, aki formálta őket, tud róluk, hogy életük során megtartották a törvényt, amely bizalommal adatott nekik. 95. Negyedszer, megtapasztalják a nyugalmat, amelyet mostantól élvezhetnek, összegyűlnek kamráikban, és angyalok őrzik nyugalmukat teljes csendben, és a dicsőséget, amely az utolsó napokban vár rájuk. 96. Ötödször, örvendeznek, hogy megmenekültek minden romlandó dologtól, és öröklik majd az eljövendőket; és emellett látják a nehézségeket és gürcölést, amelyekből immár megszabadítottak, és a végtelen szabadságot, amelyet megkapnak és élvezhetnek a halhatatlanságban. 97. Hatodszor, megmutatják nekik, hogyan fog arcuk fényleni, akár a nap, és hogyan válnak majd olyanokká, mint a csillagok fénye, és romolhatatlanná válnak attól fogva. 98. Hetedszer, és ez nagyszerűbb, mint az összes előbb felsoroltak, örvendeznek majd nagy bátorsággal, és bizonyosságuk lesz megtévesztések nélkül, és boldogok lesznek félelem nélkül, mert sietnek, hogy meglássák annak arcát, akit életükben szolgáltak, és akitől megkapják majd jutalmukat, amikor megdicsőíttetnek. 99. Ez az igazak lelkeinek sorsa, ahogyan előre megmondatott; és az előbbi kínok várnak azokra, akik nem szívlelik meg ezeket.” 100. Válaszoltam és mondtam, „Lesz tehát idő hagyva a lelkeknek, miután elválasztatnak a testektől, hogy lássák mindezt, amit leírtál nekem?” 101. Ő így szólt, „Szabadságuk lesz hét napig, hogy ez alatt a hét nap alatt láthassák azokat, amelyeket neked elmondtam, és ezután összegyűjtik őket a saját lakozóhelyükre.” 102. Válaszoltam és mondtam, „Ha kedvet találtam előtted, mutasd meg a te szolgádnak, hogy lesz tovább, vajon az ítélet napján az igazak közbenjárhatnak-e majd az istentelenekért, vagy esedezhetnek-e a Magasságoshoz értük, 103. atyák a fiakért, fiak a szülőkért, testvér a testvérért, családtagok a rokonokért, vagy barátok a nekik kedvesekért.” 104. Válaszolt nekem és mondta, „Mivel kedves vagy előttem, ezt is megmutatom neked. Az ítélet napja meghatározó, és mindenkinek megnyilatkoztatja az igazság pecsétjét. Ahogyan az apa most sem küldi fiát, sem a fiú az apját, sem a gazda a szolgát, sem a barát a barátot, hogy betegeskedjék vagy aludjon, vagy egyen, vagy gyógyuljon őhelyette, 105. éppígy nem fog senki másvalakiért imádkozni azon a napon, sem másra nem terheli a saját dolgát; mivel akkor mindenki a saját igazságosságát vagy igaztalanságát viseli majd.” 36(106). Válaszoltam és mondtam, „Akkor hogyan lehet, hogy azt találjuk, hogy előbb Ábrahám imádkozott Szodoma lakóiért, később Mózes a mi atyáinkért, akik vétkeztek a pusztában, 37(107). és őutána Józsué is Izraelért Akán napjaiban, 38(108). és Sámuel a Saul napjaiban, és Dávid a döghalál miatt, és Salamon a szentélyben levőkért, 39(109). és Éliás

azokért, akik az esőt kapták, és azért, aki halott volt, hogy élhessen, 40(110). és Ezékiás is az emberekért Szanhérib idejében, és sokan mások is imádkoztak sokakért? 41(111). Ha tehát most, amikor a romlottság megnövekedett és az igazságtalanság megsokasodott, az igazak mégis imádkoznak az istentelenekért, miért nem lesz majd így akkor is?" 42(112). Válaszolt nekem és mondta, „Ez a jelenlegi világ még nem a végső; nem lakozik benne a teljes dicsőség; ezért akik erősek voltak, imádkoztak a gyengékért. 43(113). De az ítélet napja ennek a korszaknak a végét jelenti majd, és az eljövendő halhatatlan korszak kezdetét, amelyben nem lesz romlottság, 44(114). a bűnös élvezeteknek vége szakad, a hitetlenség kivágit, és megnövekedik az igazságosság és megnyilatkozik az igazság. 45(115). Ezért akkor majd senki sem fog tudni megkönyörülni azon, aki kárhozatra ítéltetett az ítéletben, vagy ártani annak, aki győzedelmes." 46(116). Válaszoltam és mondtam, „Ennyit mondok csak, hogy jobb lett volna, ha a föld meg sem alkotja Ádámot, vagy pedig, ha már megalkotta, visszatartotta volna a bűnök elkövetésétől. 47(117). Mert mire jó az, hogy mindenki szomorúságban él most, és büntetést várhat a halál után? 48(118). Ó, Ádám, mit tettél? Mert bár te voltál, aki bűnbe esett, az elesés nem egyedül a tiéd, hanem a miénk is, akik a te leszármazottaid vagyunk. 49(119). Mert mit ér az nekünk, hogy egy örökké tartó korszak ígértetett számunkra, ha olyan tetteket cselekszünk, amelyek halált hoznak? 50(120). És mit ér, hogy örökkévaló reménység ígértetett nekünk, ha egyszer szánalmasan elbuktunk? 51(121). Vagy hogy biztonságos és egészséges lakóhelyek vannak fenntartva számunkra, hogyha mi gonoszul élünk? 52(122). Vagy hogy a Magasságos dicsősége fogja védelmezni azokat, akik tiszta életet élnek, ha a leggonoszabb utakon járunk? 53(123). Vagy hogy megnyílik a paradicsom, amelynek gyümölcssei romlatlanok, és amelyben bővelkedés és gyógyulás vár, ha nem léphetünk be oda, 54(124). mert helytelen/illetlen helyeken éltünk? 55(125). Vagy hogy az önmérsékletet gyakorlók arca jobban fog ragyogni a csillagoknál, ha a mi arcunk feketébb lesz a sötétségnél? 56(126). Mert amíg éltünk és bűnöket követtünk el, nem vettük figyelembe, hogy hogyan kell majd szenvednünk halálunk után." 57(127). Válaszolt és mondta, „Ez a lényege a küzdelemnek, amelyet minden földre született embernek meg kell harcolnia, 58(128). ha legyőzetik, azokat kell szenvednie, amikről beszéltél, de ha győzedelmes, azokat kapja majd, amelyekről én beszéltem. 59(129). Mert erről beszélt Mózes is az embereknek, amikor még élt, mondván, 'Válasszátok magatoknak az életet, hogy élhessetek!' 60(130). De ők nem hittek neki, sem az őt követő prófétáknak, sőt még nekem sem, aki velük beszéltem. 61(131). Ezért nem lesz bánkódás a pusztulásuk felett, hanem inkább öröm azok miatt, akiknek a üdvösség biztosítva van." 62(132). Válaszoltam és mondtam, „Tudom, Ó Uram, hogy a Magasságos irgalmasnak hívatik, mert könyörületes azokkal, akik még nem jöttek el erre a világra ; 63(133). és kegyelmesnek, mert kegyelmez azoknak, akik bűnbánással/töredelmesen fordulnak a törvény felé; 64(134). és türelmesnek, mert türelmet tanúsít azok felé, akik bűnösök voltak, hiszen az ő teremtményei; 65(135). és bőkezűnek, mert inkább ad, minthogy elvenne; 66(136). és nagy részvétűnek, mert kegyelmét egyre bőségesebben árasztja az élőkre és az eltávozottakra és a még eljövendőkre, 67(137). mert ha nem bőveltetné őket, nem volna élete a világnak és lakosainak; 68(138). és adakozónak hívatik, mert ha nem árasztaná ki jóságát, hogy azok, akik bűnöket követtek el, megszabadíttassanak azokból, akkor az emberiségnek még csak egy tized részre sem élhetne; 69(139). és bírónak, mert ha ő nem bocsátana meg azoknak, akiket szavával teremtett és nem törölné ki bűneik sokaságát, 70(140). akkor minden bizonnyal csak igen kevés maradna meg a megszámlálhatatlan sokaságból."

4Ezra.8

1. Válaszolt nekem és mondta, „A Magasságos sokak részére teremtette ezt a világot, de az eljövendőt kevesek számára. 2. De mondok egy példázatot, Ezsdrás. Amint a föld is elmondja, ha kérdezed, hogy nagyon sok agyagot biztosít, amelyből edények készülnek, de csak kevés olyan port, amelyből arany keletkezik; éppígy van a jelen világ rendje. 3. Sokak teremtettek, de kevesen tartatnak meg." 4. Válaszoltam és mondtam, „Idd ki tehát a megértést bőséggel ó én lelkem, és igyál bölcsességet, ó én szívem! 5. Mert nem saját akaratodból jöttél a világba, és akaratod ellenére távozol, mert csak kevés idő adatott az életre. 6. Ó Uram, aki felettünk való vagy, engedd a te szolgálidnak, hogy imádkozzunk előtted, és adj magot a mi szívünknek, és műveld meg értelmünket, hogy gyümölcs teremhessen, amely által minden halandó, aki emberi testnek hasonlóságában van, életet nyerhet. 7. Mert egyedül csak Te létezel, és mi a te kezeden munkái vagyunk, ahogy kinyilatkoztattad. 8. És mert Te adod az életet a testnek, amely az anyaméhben formálódik, és ellátod azt tagokkal (testrészekkel), és amit teremtettél tűzben és vízben őriztetik, és kilenc hónapon át az általad teremtett méhben tartatik meg a te teremtményed,

amelyet abban teremtettél. 9. De az is, ami megtart, és az is, ami megtartatik, mindkettő a Te gondviselésed által marad meg. És amikor a méh kiadja, ami benne teremtetett, 10. a Te parancsodra a tagokból (vagyis a mellékből) tej fakad majd, amely az emlők gyümölcse, 11. hogy ami megformáltatott, tápláltasson egy ideig; és azután majd te vezéreljed őt a te kegyelmedben. 12. Felneveltetted őt a te igazságosságodban, és irányítottad törvényed által, és megdorgáltad bölcsességedben. 13. Te fogod elvenni életét, hiszen ő a te teremtményed; és te fogsz neki életet adni, mivel ő a te munkád. 14. Ha tehát hirtelen és gyorsan elpusztítod őt, aki oly nagy munkával formáltatott a te parancsod által, mivégre készítetted őt akkor? 15. És most nyíltan szólok: Az egész emberiséget jól ismered; de én a te népedről beszélek, akik miatt én bánkódom, 16. és a te örököseidről, akik miatt könyörgök, és Izraelről, aki miatt szomorkodom, és a Jákob magjáról, akikért nyugtalankodom. 17. Ezért imádkozom előtted magamért és őmiattuk, mivel látom a mi elbukásunkat, akik lakozunk ezen a földön, 18. és hallottam, hogy sebes lesz az eljövendő ítélet. 19. Ezért halld meg hangomat, és értsd meg szavaimat, és én szólok előtted." Ezsdrás imájának kezdete, amelyet felvitele előtt mondott. Így szólt: 20. „Ó Uram, aki az örökkévalóságban lakozol, akinek szemei magasságosak, és akinek felső kamrái az égben vannak, 21. akinek trónusa minden nagyságot felülmúl, és akinek dicsősége meghaladja az értelmet, aki előtt az angyalseregek reszketve állnak, 22. és akinek parancsára azok széllé és tűzzé változnak, akinek szava bizonyos és kijelentései biztosak, akinek rendelete erős, és akinek parancsa rettenetes, 23. akinek tekintete kiszárítja a mélységeket, és akinek felháborodása megolvasztja a hegyeket, és akinek igazsága örökre megáll -- 24. halld, Ó Uram, a te szolgádnak imáját, és figyelmezz a te teremtményed fohászára; hallgasd szavaimat. 25. Mert amíg csak élek, szólni fogok, és amíg van bennem értelem, válaszolok. 26. Ó, ne nézd a te népednek bűneit, hanem azokat figyeld, akik igazságban szolgáltak téged. 27. Ne figyelj azoknak igyekezetére, akik gonoszul cselekszenek, hanem azoknak erőfeszítéseire, akik a megpróbáltatások közepette is megtartották szövetségedet. 28. Ne azokra gondold, akik bűnösen éltek a te színed előtt; hanem emlékezz meg azokról, akik készséggel elismerték, hogy félni kell téged. 29. Bárcsak ne az lenne az akaratod, hogy elpusztuljanak, akik a csorda útját járták; hanem azokra figyelnél, akik dicsőségesen tanították a te törvényedet. 30. Ne légy haragos azokra, akik a vadállatoknál is rosszabbak; hanem szeresd azokat, akik állandóan a te dicsőségedbe vetik bizalmukat. 31. Mert mi és a mi apáink olyan utakra tértünk életünkben, amelyek halált hoznak, de te miattunk, bűnösök miatt irgalmasnak hívatatsz. 32. Mert ha megkönyörülsz rajtunk, akiknek nincs igazságos cselekedete, akkor te kegyelmesnek fogsz hívatni. 33. Mivel az igazak, akiknek sok tettük van előtted, megkapják majd jutalmukat a saját tetteik következményeként. 34. De micsoda az ember, hogy dühös vagy rá; vagy micsoda ez a romlandó faj, hogy ennyire megkeseredtél ellene? 35. Hiszen igazság szerint nincsen azok között, akik megszülettek, egy sem, aki ne cselekedett volna gonoszul, és az élők között nincs senki, aki ne vétkezett volna. 36. Mert ebben, Ó Uram, megnyilatkozik majd a te igazságosságod és jóságod, ha irgalmas leszel azokhoz, akiknél nincsenek jó tettek felhalmozva." 37. Ő válaszolt nekem és mondta, „Néhány dolgot helyesen mondtál, és a te szavaid szerint fog történni. 38. Mert valóban nem fogok aggódni azoknak megformálása miatt, akik bűnösök, vagy a haláluk miatt, az ítéletük vagy elpusztításuk miatt; 39. hanem örvendezek az igazak teremtése felett, és az ő zarándoklatuk felett, és megváltásuk, és jutalmuk megadása felett. 40. Ezért ahogy szóltam, úgy legyen. 41. Mert ahogy a földműves is sok magvat szór szét a földjén és számtalan palántát ültet, és mégsem fog az összes elvetett mag kicsírázni a kellő időben, és nem minden palánta fog gyökeret eresztetni; épp így nem mindenki, aki elvettetett a világban, fog megmenekülni." 42. Válaszoltam és mondtam, „Ha kedvet találtam előtted, hadd beszéljek. 43. Mivel ha a földműves magjai nem csíráznak ki, mert nem kaptak esőt a kellő időben, vagy ha tönkretette a túl sok eső, azok elpusztulnak. 44. De az ember, akit saját kezeddal formáltál és a te képmásodnak hívatik, mert olyanná lett készítve, mint te magad, és akinek kedvéért készítettél mindeneket – olyanná tetted volna őt is, mint a földműves magva? 45. Nem, ó Uram, aki felettünk vagy! Hanem őrizd meg népedet és légy irgalmas a te örököseiden, mivel kegyelmes vagy a te saját teremtményeidhez." 46. Ő válaszolt nekem és mondta, „A jelenlegi dolgok azoké, akik most élnek, és a jövőnek dolgai azoké, akik majd ezentúl élnek. 47. Mert te távolról sem vagy képes jobban szeretni az én teremtesemet, mint ahogy én szeretem azt. De gyakran hasonlítod magad az igazságtalanokhoz. Ne tedd soha! 48. De még ebből a szempontból is dicséretes vagy a Magasságos előtt, 49. mert megaláztad magad, ahogy illik hozzád, és nem számítottad magad az igazak közé, csak hogy megkaphasd a legnagyobb dicsőséget. 50. Sok nehézség fogja érni a világ lakosait az utolsó időkben, mert nagy büszkeségben jártak. 51. De gondold a saját esetedre, tudakozódj a dicsőségről, amely azoké, akik hozzád hasonlóak, 52. mert számotokra van megnyitva a paradicsom, elültetve az élet fája, előkészítve az eljövendő korszak, sok minden biztosítva, egy város felépítve,

nyugalom előkészítve, jóság megalapozva és bölcsesség tökéletesítve előzetesen. 53. A gonosz gyökere el van pecsételve előletek, a betegség száműzve töletek, és a halál elrejtve; a pokol megfutamodott, és a romlottság el van feledve; 54. a bánat elmúlt, és végül a halhatatlanság kincse világosan megmutatkozik. 55. Ezért ne kérdezz többet arról a sokaságról, akik elvesznek. 56. Mert ők is megkapták a szabadságot, de megvetették a Magasságost, és semmibe vették az ő törvényét, és elhagyták az ő útjait. 57. Sőt, még az ő igazait is megtaposták, 58. és azt mondták szívükben, hogy nincsen Isten – habár nagyon jól tudták, hogy meg kell halniuk. 59. Mert ahogy azok a dolgok, amiket előre jeleztem neked, várnak rátok, éppúgy megvan a szomjúság és a kínzás, amely azokra vár. Mert a Magasságos nem szándékozott az embert elpusztítani; 60. hanem ők maguk, akik teremttettek, gyalázták meg annak a nevét, aki alkotta őket, és ők voltak hálátlanok afelé, aki elkészítette nekik az életet. 61. Ezért az én ítéletem immár közel van; 62. Nem sokaknak mutattam ezt meg, hanem csak neked, és még néhány hasonlónak." Akkor válaszoltam és mondtam, 63. „Figyelmezz, Ó Uram, jelek sokaságát mutattad meg nekem, amelyeket az utolsó időkben teszel majd, de azt nem mutattad meg, mikor lesznek ezek."

4Ezra.9

1. Válaszolt nekem és mondta, „Gondosan mérlegelj elmédben, és amikor látod, hogy az előre megmondott jelek bizonyos része megtörtént, 2. akkor tudni fogod, hogy ez az az idő, amikor a Magasságos eljön, hogy meglátogassa a világot, amelyet teremtett. 3. Tehát amikor a világban földrengések történnek, emberek összecsoódnak, nemzetek ármánykodnak, a vezetők megrendülnek (ingadoznak), az uralkodók összezavarodnak, 4. akkor tudni fogod, hogy ez az, amiről a Magasságos beszélt hajdanán, a kezdetektől fogva. 5. Mert ahogy a földön mindennek nyilvánvaló a kezdete és kézzelfogható a vége; 6. épp így vannak a Magasságos időszakai: a kezdetek megvalósulnak csodákban és hatalmas munka által, a vég pedig jutalmazásban és jelekben. 7. És úgy lesz, hogy mindenki, aki megkíméltetik és megmenekülhet a elvégzett dolgai, vagy a hite, amellyel bízott, következtében, 8. mindazok túlélnek majd a veszélyeket, amelyek megjövedöltek, és látják majd üdvözitésemet az én földemen és az én határainon belül, amelyet megszenteltem magamnak a kezdetektől fogva. 9. Azután azok, akik most gyalázzák az én útjaimat, csodálkoznak majd, és akik lenézéssel elutasították azokat, kínok közt fognak lakozni. 10. Mert azok is, akik nem fogadtak el engem életükben, habár megkapták jótéteményeim, 11. és akik megvetették törvényemet, amíg még volt szabadságuk, és nem értették, mégis semmibe vették azt, amíg a megbánás lehetősége még nyitva állt előttük, 12. azok haláluk után kínok közt fogják elismerni azt. 13. Ezért ne légy továbbra is arra kíváncsi, hogy hogyan lesznek az istentelenek megbüntetve; hanem azt tudakozzad, hogyan lesznek az igazak megmentve, azok, akiké a korszak, és akiknek kedvéért a korszak alkottatott." 14. Válaszoltam és mondtam 15. „Eddig is ezt mondtam, most is mondom, és fogom is újra mondani: többen vesznek el, mint ahányan megmenekülnek, 16. ahogy a hullám is nagyobb egy vízcseppnél." 17. Válaszolt nekem és mondta, „Amilyen a mező, olyan a mag, és amilyenek a virágok, olyanok a színek, és amilyen a munka, olyan a termék, és amilyen a földműves, olyan a szérű. 18. Mert volt idő ebben a korszakban, amikor a most élők miatt készülődtem, még a számukra lakóhelynek 19. szánt világ megalkotása előtt, és senki sem állt/mondott ellent nekem, mert senki sem létezett; 20. de most azok, akik ebben a világban lettek megalkotva, amely el van látva végeleáthatatlan fennsíkokkal és kimeríthetetlen legelőkkal egyaránt, romlottá lettek útjaikban. 21. Így tehát megvizsgáltam világomat, és lásd, az el volt veszve, és az én földemet, és az veszedelem volt azoknak eszközei miatt, akik belefurakodtak. 22. És láttam ezt, és nagy nehézségek árán megóvtam néhány (embert), és megmentettem magamnak egyetlen szemet a szőlőfűrtből, és egyetlen fát a hatalmas erdősegből. 23. Tehát hadd vesszen el a sokaság, amely hiába született, de hadd meneküljön meg az én szőlőm és az én fácskám, mert sok munkával tökéletesítettem meg azokat. 24. Ha te most újabb hét napot vársz – azonban ne böjtölj ezalatt; 25. hanem menj ki egy virágos mezőre, amelyen nem épült még ház, és egyed a mező virágait, és ne ízlelj húst és ne igyál bort, hanem csak virágot egyél, 26. és imádkozz a Magasságoshoz folyamatosan – akkor eljövök és beszélek veled (újra)." 27. Így tehát kimentem, ahogy utasított engem, a mezőre, melynek neve Ardat; és ott leültem a virágok között és a mező növényeiből ettem, és a táplálék, amelyet adtak, megelégtett engem. 28. És hét nap elteltével, ahogy a fűben feküdtem, az én szívem ismét nyugtalankodott, ahogy korábban. 29. És megnyílt a szám, és beszélni kezdtem a Magasságos előtt, mondván, 30. „Ó Uram, Te megmutattad magadat közöttünk, a mi atyáinknak a pusztaságban, amikor kijöttek Egyiptomból, és amikor az ember

nem járta és gyümölcstelen pusztában jártak; 31. és így szóltál, 'Halld, ó Izrael, és figyelmezz szavamra, ó Jákob nemzetsége. 32. Mert íme, én elvettem törvényemet beléd, és az gyümölcsöt hoz majd benned, és megdicsőölsz általa örökre' 33. Azonban a mi atyáink, habár megkapták a törvényt, nem tartották meg azt, és nem vigyáztak a parancsolatokra; ám a törvény gyümölcse mégsem semmisült meg – hiszen nem is tudna, mert az a Tiéd. 34. Azok azonban, akik kapták, elvesztek, mert nem tartották meg azt, ami bennük el volt vetve. 35. És íme, a törvényszerűség az, hogy amikor a földbe magot hintenek, vagy a tengerre száll egy hajó, vagy bármilyen edénybe ételt, italt tesznek, és aztán amikor az, amit elvetettek, vagy kibocsátottak vagy belehelyeztek elpusztítatik, 36. akkor az elvesz, de a dolgok, amelyek befogadták őket, megmaradnak; ám velünk mégsem így történt. 37. Mert mi, akik megkaptuk a törvényt és vétkeztünk, el fogunk veszni, és a szívünk is, amely befogadta azt; 38. a törvény azonban nem fog elveszni, hanem megmarad dicsőségében." 39. Amikor ezeket mondtam szívemben, felnéztem és egy asszonyt láttam a jobbomon, és íme, hangosan gyászolt és siratott, és mélységesen meg volt rendülve szívében, és ruhái szakadtak voltak, és hamu volt a fején. 40. Akkor elengedtem a gondolatokat, amelyek addig foglalkoztattak, és hozzá fordultam 41. és mondtam neki, „Miért siratsz, és miért gyászolsz szívedben?" 42. És ő mondta nekem, „Hagyj engem, uram, hogy magamban sírjak és tovább gyászolhassak, mert nagyon megkeseredtem szellememben és mély a bánatom." 43. És szóltam hozzá, „Mi történt veled? Mondd el nekem." 44. És ő mondta, „A te szolgád meddő volt és nem volt gyermekem, pedig már harminc éve élek a férjemmel. 45. És annak a harminc évnek minden napján és minden órában könyörögtem a Magasságoshoz, éjjel és nappal. 46. És harminc év után Isten meghallotta a te szolgáló leányodat, és megtekintette erőtlén állapotomat, és figyelembe vette az én gyötrelmemet, és fiat adott nekem. És hatalmasan örvendtem felette, én és a férjem, és minden szomszédaink; és nagy dicsőséget adtunk a Hatalmasnak. 47. És nagy odaadással neveltem fel. 48. És amikor felnőtt és én eljöttem, hogy feleséget vegyek neki, kijelöltem egy napot az esküvői lakomára."

4 Ezra 10.

1. „De az történt, hogy amikor a fiam belépett az esküvői kamrába, összeesett és meghalt. 2. Akkor mindannyian kioltottuk a lámpákat, és minden szomszédunk eljött, hogy részvétezt nyilvánítson; és én csendes/nyugodt maradtam egészen a második nap estéig. 3. De amikor mind befejezték a vigasztalásomat, hogy nyugodt legyek, felkeltem éjszaka és eljöttem, kijöttem erre a mezőre, ahogy láthatod. 4. És most az a szándékom, hogy nem térek vissza a városba, hanem itt maradok, és sem enni, sem inni nem fogok, hanem szünet nélkül gyászolok és böjtölök halálomig." 5. Akkor kibontakoztam a látásokból, amelyek még mindig foglalkoztattak, és haragosan szóltam hozzá, és ezt mondtam, 6. „Te asszonyok legbolondabbja, nem látod a mi gyászunkat, és hogy mi történt velünk? 7. Hiszen Sion, mindannyiunk anyja, mély gyászban és nagy fájdalomban van. 8. Nagyon helyénvaló gyászolni most, mert mi mind gyászolunk, és szomorkodni, mert mi mind szomorúak vagyunk; te egyetlen fiú miatt bánkódsz, de mi, az egész világ, a mi anyánkért. 9. Kérdezd hát a földet, és ő elmondja majd neked, hogy ő az, akinek gyászolnia kell mindazért a sokaságért, akik őrajta éltek. 10. És kezdettől mindenek tőle születtek, és még fognak is; és íme, majdnem mindegyik kárhozatra jut, és nagyobb részük pusztulásra ítéltetett. 11. Kinek kell hát jobban gyászolnia, annak, aki hatalmas sokaságot veszített el, vagy neked, aki egyet sirat? 12. De te mondhatod, 'Az én siránkozásom nem olyan, mint a földé, mert én az én méhemnek gyümölcsét veszítettem el, amelyet fájdalommal szültem és bánatban hordtam; 13. Ám a föld esetében ez a világ folyása (így mennek a dolgok) – a sokaság, amely ma benne él, ahogy jött, úgy el is távozik majd.' 14. Én viszont ezt mondom neked, 'Ahogyan te bánatban szültél, éppúgy adta a kezdetektől a föld is gyümölcseit, amely az ember, Annak, aki alkotta őt.' 15. Most azért tartsd meg a te szomorúságodat magadnak, és viseld bátran a bajokat, melyek jöttek rád. 16. Mert ha elismered, hogy az Isten határozata igazságos, visszakapod majd a fiadat a maga idejében, és imádnak majd téged az asszonyok között. 17. Ezért menj vissza a városba a férjedhez." 18. Ezt válaszolta nekem, „Nem megyek; nem fogok visszamenni a városba, hanem itt halok meg." 19. Ezért újra szóltam hozzá és mondtam, 20. „Ne mondd ezt, hanem győződj meg a Sion gondjairól, és aggódj Jeruzsálem szomorúsága miatt. 21. Mert láthatod, hogy a mi szent helyünk (el van hanyagolva), oltárunk ledöntve, és templomunk lerombolva; 22. Hárfaink elhagyatva hevernek, és énekünket elhallgattatták, és örövendezésünknek véget vetettek; a mi lámpásunknak fényét kioltották, a mi szövetségünknek ládáját kifosztották, a mi szent tárgyainkat megfertőztették, és a nevet, amelyről neveztetünk, káromolták; szabad férfaink gyalázkodást szenvedtek, papjainkat halálra égették, Lévitáinkat fogságba vetették, szüzeinket bemocskolták, és

feleségeinket elrabolták; igaz férfiainkat elhurcolták, kicsinyeink elvesztek, ifjaink foglyokká lettek, és erős embereinket erőtlenné tették. 23. És ami mindennél fontosabb, Sion pecsétje – mivel elveszítette dicsőségének pecsétjét, és azok kezébe adatott, akik gyűlölnék minket. 24. Ezért rázd le a te nagy szomorúságot, és tedd félre sok bánatodat, hogy a Hatalmas könyörülhessen rajtad ismét, és a Magasságos békességet adhasson neked, és feloldozzon gondjaidból." 25. Mialatt beszéltem hozzá, íme, az ő arca hirtelen rendkívül fényleni kezdett, és ábrázata ragyogott, akár a villámlás, én pedig túl rémült voltam, hogy a közelébe menjek, és szívem megfélemllett. Amíg azon tanakodtam, mit jelent ez, 26. íme, az asszony hirtelen hangos és félelmetes kiáltást hallatott, amelynek hangjától megremegett a föld. 27. És odanéztem, és íme, az asszony nem volt többé látható, hanem egy alapokkal bíró város állt ott, és egy hatalmas kiterjedésű hely mutatkozott meg. Akkor megijedtem, és hangosan így kiáltottam, 28. „Uriel, hol van az angyal, aki először hozzám jött? Mert ő volt az, aki belevitt ebbe az ellenállhatatlan zavarodottságba; a végem bomlottság lett, és az imám szégyenné vált." 29. Ahogy kimondtam ezeket a szavakat, íme, az angyal, aki először is jött hozzám, odajött és rám tekintett; 30. és íme úgy feküdtem ott, mint egy holttest, és megfosztattam értelmemtől (elveszítettem az eszméletemet). Akkor megragadta a jobb kezemet, és megerősített engem és lábamra állított, és így szólt hozzám, 31. „Mi bajod van? És miért vagy zavart? És miért zavarodott meg a te értelmed és a te elmédnek gondolatai?" 32. Szóltam, „Mert magamra hagytál engem! Úgy tettem, ahogy utasítottál, és kimentem a mezőre, és íme olyat láttam és látok még most is, amit nem vagyok képes megmagyarázni." 33. Ő így szólt, „Állj fel, ahogy férfihez illik, és én majd irányítalak." 34. Szóltam, „Beszélj, uram; csak ne hagyj magamra, mert idő előtt meghalok. 35. Mert olyat láttam, amit nem ismerek, és olyat hallottam, amit nem értek. 36. Avagy megcsalatik az én elmém, és álmodik a lelkem? 37. Most azért könyörgöm, hogy adj magyarázatot a te szolgádnak erre a zavarba ejtő látomásra." 38. Válaszolt nekem és mondta, „Figyelj rám és én felvilágosítalak, és beszélek neked a dolgokról, amelyek megijesztettek téged, mert a Magasságos sok titkot felfedett már neked. 39. Mert látta a te igazságos magaviseletedet, hogy állandóan szomorkodtál a te néped miatt, és erősen gyászoltál Sion felett. 40. Ez tehát a látás jelentése. 41. Az asszonyt illetően, aki kis idővel ezelőtt megjelent előtted, akit gyászolni láttál, és vigasztalni kezdted – de most már nem egy asszony alakját látod, hanem egy alapokkal bíró város jelent meg előtted – 42. és aki elbeszélte neked fiának szerencsétlen sorsát, ez a magyarázat: 43. Ez az asszony, akit láttál, akit most megalapozott városként látsz, ez Sion. 44. És hogy azt mondta neked, hogy meddő volt harminc évig, azért volt, mert 300 év telt el a világban, mielőtt felajánlás/áldozat lett volna téve/felajánlva benne. 45. És 300 év elteltével Salamon megépítette a várost, és áldozatokat ajánlott fel; ekkor szült a meddő asszony fiát. 46. És hogy elbeszélte, hogyan nevelte fel azt nagy törődéssel, ez volt a jeruzsálemi tartózkodás időszaka. 47. És hogy azt mondta, 'Amikor a fiam belépett az esküvői terembe, meghalt', és hogy ez a csapás letaglózta őt, ez volt a pusztulás, amely Jeruzsálemet érte. 48. És íme, te felismerted a hasonlóságot, és hogy hogyan gyászolja a fiát, és vigasztalni kezdted őt a történetek miatt. 49. Ezért a Magasságos, mivel látta, hogy őszintén gyászolsz és mélységesen szenvedsz miatta, megmutatta neked az ő (Sion) dicsőségének ragyogását, és szépségének kedvességét. 50. Ezért mondtam neked, hogy olyan mezőn tartózkodj, ahol nem épült ház, 51. mert tudtam, hogy a Magasságos felfedi neked ezeket. 52. Azért mondtam neked, hogy olyan mezőre menj, ahol nincsen alapozása semmilyen háznak, 53. mert semmilyen emberkéz által emelt épület nem állhat meg ott, ahol a Magasságos városa megmutatkozik. 54. Ezért tehát ne félj, és ne engeddd megrémülni szívedet; hanem menj be és lásd meg az építmény nagyszerűségét és mérhetetlen nagyságát, amennyire lehetséges a te szemeiddel meglátni azt, 55. és azután hallasz majd dolgokat, annyit, amennyit füleid hallhatnak. 56. Mert áldottabb vagy, mint sokan mások, és úgy hívtál a Magasságos előtt, ahogyan csak kevesek. 57. De holnap éjjel maradj még ezen a helyen, 58. és a Magasságos megmutatja majd neked álomlátásokban, amiket a Magasságos tenni fog azokkal, akik az utolsó napokban lakoznak a földön." 59. Így (ott) aludtam azon az éjszakán és a következőn, ahogy parancsolta nekem.

4 Ezra 11.

1. A második éjjelen álmot láttam, és íme, a tengerből feljött egy sasmadár, amelynek tizenkét tollas szárnya és három feje volt. 2. És figyeltem, és íme, kiterjesztette szárnyait az egész földkerekségre, és az egeknek minden szelei fújtak feléje, és felhők gyülekeztek körülötte. 3. És láttam, hogy a szárnyaiból ellentétes szárnyak nőttek ki; de azok kicsiny és gyöngye szárnyak lettek. 4. A fejei pedig nyugton voltak; a

középső fej nagyobb volt a másik kettőnél, de az is együtt nyugodott azokkal. 5. És figyeltem, és íme, a sasmadár felszállt szárnyain, hogy uralkodjon a földön és annak lakosain. 6. És láttam, ahogy minden dolog az ég alatt neki adatott, és senki sem szólt ellene, egyetlen teremtmény sem a földön. 7. És figyeltem, és íme, a sasmadár felemelkedett az ő karmain, és kiáltást hallatott a szárnyainak, mondván, 8. „Ne vigyázzon egyszerre mindegyik; hadd aludjon mind a maga helyén, és figyeljen, amikor rá kerül a sor; 9. a fejek pedig maradjanak utoljára.” 10. És figyeltem, és íme, a hang nem a fejéből jött, hanem a teste belsejéből. 11. És megszámloltam az ellentétes szárnyait, és íme, nyolc volt belőlük. 12. És figyeltem, és íme, a jobb oldalon felemelkedett egy szárny, és uralkodott az egész földön. 13. És mialatt uralkodott, elérkezett a vége és eltűnt, úgy, hogy helye sem találtatott. Akkor a következő szárny emelkedett fel és uralkodott, és folytatta uralkodását hosszú ideig. 14. És mialatt uralkodott, ennek vége is elérkezett, és éppúgy eltűnt, ahogy az első. 15. És íme egy hang szólt, ezt mondván neki, 16. „Hallgass rám, te, aki egész mostanáig uraltad a földet; kijelentem ezt neked, mielőtt eltűnsz. 17. Senki sem fog olyan sokáig uralkodni teutánad, mint te, vagy akár csak fele annyi ideig.” 18. Akkor a harmadik szárny felemelte magát, és fennállt, ahogy az előzőek, majd ez is eltűnt. 19. És így tovább az összes szárnyak; egyik a másik után hatalmat gyakorolt, és azután soha többet nem volt látható. 20. És figyeltem, és íme, kellő sorrendben a következő szárnyak szintén felemelkedtek a jobb oldalon, azért, hogy uralkodjanak. Volt köztük, amelyik uralkodott, mégis hirtelen eltűnt; 21. Mások közülük felemelkedtek, de nem volt hatalmuk. 22. És ezután figyeltem, és íme, a tizenkét szárny és a két kicsi szárny eltűntek; 23. és semmi más nem maradt a sasmadár testén, csak a három fej, amely nyugodott, és hat kicsi szárny. 24. És figyeltem, és íme, két kicsi szárny a hatból elvált a többitől, és a jobboldali fej alatt voltak; a többi négy pedig a helyén maradt. 25. És figyeltem, és íme, ezek a kicsi szárnyak eltervezték, hogy felemelkednek és átveszik a hatalmat. 26. És figyeltem, és íme, az egyik felállt, de hirtelen eltűnt; 27. a második is, és ez még gyorsabban eltűnt, mint az első. 28. És figyeltem, és íme, a fennmaradt kettő egymás között kitervelte, hogy együtt fognak uralkodni; 29. És amíg terveztek, íme, a nyugvó fejek közül az egyik (a középső) felébredt; mert ez nagyobb volt, mint a másik két fej. 30. És láttam, hogyan szövetkezett a két fej önmagával, 31. És íme, a fej a vele levőkkel együtt felkelt, és elnyelte a két kicsi szárnyat, amelyek uralkodni akartak. 32. Sőt ez a fej irányítást szerzett az egész föld felett, és nagy elnyomással uralta annak lakosait; és nagyobb hatalma volt a világ fölött, mint az összes szárnyak, amelyek előtte voltak. 33. És ezután figyeltem, és íme, a középső fej szintén eltűnt hirtelen, ahogy a szárnyak tették. 34. De a másik két fej megmaradt, amelyek uralták a földet és annak lakosait. 35. És figyeltem, és íme, a jobboldali fej elnyelte a baloldali. 36. Azután egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám, „Nézz magad elé, és figyeld meg, amit látsz.” 37. És figyeltem, és íme, egy oroszlánhoz hasonló teremtmény emelkedett ki az erdőből, ordítva; és hallottam, ahogyan emberi hangon szólt a sasmadárhoz, és beszélt, mondván, 38. „Figyelj és én szólok hozzád. A Magasságos ezt mondja neked, 39. 'Nem te vagy-e az, aki megmaradt a négy vadállat közül, amelyeket készítettem, hogy uralkodjanak világomban, hogy az idők vége általuk jöhessen el? 40. Te, aki negyedikként jött el, legyőzted mindegyik vadállatot, amelyek előtted voltak; és uralkodtál a világon nagy rettentéssel, és az egész földön súlyos elnyomással; és oly sokáig lakoztál a földön megtévesztéssel. 41. És megítélted a földet, de nem igazságban; 42. Mert te bántottad a szelídeket és megsebezted a békességeket; gyűlölted az igazat beszélőket, és szeretted a hazugokat; leromboltad azoknak lakóhelyét, akik gyümölcsöket hoztak, és leomlasztottad azoknak falait, akik nem törtek ellened. 43. És ezért a te arcátlanságod feljutott a Magasságos elé, és a te büszkeséged a Hatalmashoz. 44. És a Magasságos rátekintett az Ő időszakaira, és íme, azoknak vége volt, és a korszak befejeződött (teljes volt)! 45. Ezért bizony el fogsz tűnni, te sasmadár, és a te félelmetes szárnyaid, és leggonoszabb kicsi szárnyaid, és rosszindulatú fejeid, és leggonoszabb karmaid, és a te egész értéktelen tested, 46. hogy az egész föld, felszabadulva a te erőszakosságod alól, felfrissüljön és életre keljen, és reménykedhessen annak ítéletében, Aki teremtette azt.”

4 Ezra 12.

1. Amíg az oroszlán ezeket mondta a sasmadárnak, figyeltem, 2. és íme a fennmaradt fej eltűnt. És a két szárny, amelyek fölé kerültek, felemelkedtek és elindultak, hogy uralkodjanak, és uralmuk rövid volt és felfordulással teljes. 3. És figyeltem, és íme, ezek is eltűntek, és a sasmadár egész teste elégett, és a föld rendkívül megrémült. 4. Akkor felébredtem nagy tanácstalanságban és nagy félelemben, és így szóltam szellememhez, 5. „Íme, Te hoztad ezt rám, mert a Magasságos útjait kutatod. 6. Íme, az én elmém még mindig kimerült, és nagyon gyenge vagyok szellememben, és egy csepp erő sem maradt bennem, a nagy

félelem miatt, amellyel megrémültem ezen az éjszakán. 7. Ezért most könyörögni fogok a Magasságoshoz, hogy erősítsen meg a végig." 8. És így szóltam, „Ó, Felséges Uram, ha kedves vagyok előtted, és hogyha igaznak számláltattam előtted sok más után, és ha az én imádságom valóban eljutott a te orcád elé, 9. Erősíts meg és mutasd meg nekem, a te szolgádnak, a jelentését és értelmét ennek a rettenetes látomásnak, hogy teljesen megnyugtathasd az én lelkemet. 10. Mert te érdemesnek találtál engem arra, hogy láthassam az idők végét, és az idősorok utolsó eseményeit." 11. Ő mondta nekem, „Ez a jelentése a látomásnak, amelyet láttál: 12. A sasmadár, amelyet a tengerből láttál feljönni, az a negyedik királyság, mely megjelent a te atyádfiának, Dánielnek látomásában. 13. De neki nem volt úgy elmagyarázva, ahogy én most elmondom, vagy megmagyaráztam neked. 14. Íme, közelednek a napok, amikor egy királyság fog felemelkedni a földön, és félelmetesebb lesz, mint minden előtte volt hatalom. 15. És tizenkét király fog uralkodni benne, egyik a másik után. 16. A másodikként uralkodó pedig hosszabb ideig fog uralmat gyakorolni, mint bármelyik a tucatból. 17. Ez a magyarázata a tizenkét szárnynak, amit láttál. 18. Ami a hangot illeti, amely beszélt, és amely nem a sasmadár fejéből, hanem a teste belsejéből jött, ez annak magyarázata: 19. Annak a királyságnak az uralma idején nagy küzdelem lesz majd, és az a bukás szélére kerül; 20. Mindazonáltal nem fog elbukni akkor, hanem visszanyeri korábbi erejét. 21. Ami a nyolc kicsiny szárnyat illeti, amelyeket szárnyakhoz tapadni láttál, ez a jelentésük: 22. Nyolc király fog felkelni, akiknek ideje rövid lesz, és éveik gyorsan cserélődnek; 23. És kettő közülük elpusztul, amikor az idejének fele közeledik; és nyolc másik megtartatik addig, amíg elközelít az idejüknek vége; kettő pedig megtartatik egészen a végig. 24. Ami a három nyugalomban levő fejet illeti, amelyeket láttál, ez arra a magyarázat: 25. Az utolsó napjaiban a Magasságos három királyt fog felemelni, és azok sok mindent megújítanak abban (a királyságban), és még nagyobb elnyomásban uralják majd a földet. 26. és annak lakosait, mint mindazok, akik előttük voltak; ezért a sasmadár fejének hívatnak. 27. Mert ezek azok, akik beteljesítik gonoszságát, és utolsó tetteit megcselekszik. 28. Amikor pedig láttad az egyik nagy fejet eltűnni, azt jelenti, hogy az egyik király ágyában hal meg, mégpedig szenvedések között. 29. A fennmaradt kettőt illetően pedig, kard fogja elpusztítani azokat. 30. Mert az egyiknek kardja fogja elpusztítani azt, aki együtt volt azzal; de ő maga is kard által vész el az utolsó napokban. 31. Ami a két kicsi szárnyat illeti, amelyeket láttál átmenni a jobboldali fejhez, 32. ez a magyarázat: Ezek azok, amelyeket a Magasságos megtartott a sasmadár végére; ez az az uralom, amely rövid volt, és felfordulással teljes, ahogyan láttad. 33. Ami pedig az oroszlánt illeti, akit az erdőből láttál előjönni és ordítani és beszélni a sasmadárhoz, megítélve azt igazságtalanságáért, és mindazokat a szavait illetően, amelyeket hallottál. 34. ez a Felkent, akit a Magasságos megtartott a napok végéig, aki a Dávid leszármazottjából fog támadni, és eljön és szól hozzájuk; ő majd leleplezi azokat istentelenségükért és gonoszságukért, és felsorolja előttük az ő felfuvalkodott üzeneteiket. 35. Mert először élve állítja azokat az ő ítélőszéke elé, és miután megdorgálja őket, azután elpusztítja azokat. 36. De irgalmasan megmenti az én népemnek maradékát, azokat, akik megőriztettek szerte a határimon, és örömmel tölti el majd őket, amíg eljön a vég, az ítélet napja, amelyről az elején beszéltem neked. 37. Ez volt az álom, amelyet láttál, és ez a magyarázata. 38. És egyedül te voltál méltó arra, hogy megtudd a Magasságosnak ezt a titkát. 39. Ezért írd le mindazokat a dolgokat, amelyeket láttál, egy könyvben, és rejtse el azt; 40. És taníts azokról a néped bölcseinek, akiknek tudod, hogy szívük képes lesz megérteni és megtartani ezeket a titkokat. 41. De várj még hét napot itt, hogy megláthasd azokat, amiket a Magasságos még meg szándékozik mutatni neked." Ezután magamra hagyott. 42. Amikor az emberek meghallották, hogy eltelt a hét nap és én még nem tértem vissza a városba, összegyűltek mind, a legkisebbtől a legnagyobbig, és eljöttek hozzám, és szóltak hozzám, mondván, 43. „Mivel bántottunk meg téged, vagy milyen kárt okoztunk neked, ami miatt elhagytál bennünket és ezen a helyen tanyázol? 44. Mert az összes próféták közül egyedül te maradtál meg nekünk, mint egyetlen szőlőfűrt a termésből, és mint egy lámpás a sötét helységben, és mint egy biztos kikötő a viharból megmenekült hajónak. 45. Nem volt-e elég a sok rossz, amely ért bennünket? 46. Ezért ha te is elhagysz bennünket, bizony jobb lett volna nekünk, ha mi is elpusztulunk Sion égésekor! 47. Mert nem vagyunk mi jobbak azoknál, akik ott meghaltak." És hangosan sírtak. Akkor feleltem nekik, mondván. 48. „Légy bátorságos, ó Izrael; és ne szomorkodj, ó Jákob háza; 49. mert a Magasságos emlékezetében tart téged, és a Hatalmas nem feledkezett meg rólad küzdelmedben. 50. Ami engem illet, sem el nem hagytalak titeket, sem vissza nem vonultam tőletek; hanem azért jöttem erre a helyre, hogy imádkozzam Sion kipusztulása miatt, és hogy irgalomért könyörögjek a szenthelyünk megalázása miatt. 51. Most menjetek, mindenki térjen a maga házába, és néhány nap múlva eljövök hozzátok." 52. Az emberek pedig visszatértek a városba, ahogy mondtam nekik. 53. Én pedig hét napig a mezőn ültem,

ahogyan az angyal utasított; és csak a mező virágaiból ettem, és ételem növényekből állt azok alatt a napok alatt.

4 Ezra 13.

1. Hét nap elteltével álmot láttam éjszaka; 2. És íme, szél támadt a tenger felől és felkavarta annak minden hullámait. 3. És figyeltem, és íme, a szél egy emberforma alakot alkotott, amely a tenger szívéből jött ki. És figyeltem, és íme, ez az ember a menny felhőivel együtt szállt; és amerre csak fordította az arcát, minden megremegett tekintete alatt, 4. És amikor csak felhangzott hangja a szájából, mind, akik hallották szavát, megolvadtak, mint a viasz, amikor a tűz melegíti. 5. Ezután figyeltem, és íme, megszámlálhatatlan sokaságú ember gyűlt össze az egek négy szelei felől, hogy harcoljanak a tengerből kijött ember ellen. 6. És figyeltem, és íme, ő kimetszett egy hatalmas hegyet magának, és felrepült arra. 7. És próbáltam meglátni a helyet vagy területet, ahonnan a hegyet kimetszették, de nem tudtam. 8. Ezután figyeltem, és íme, mindazok, akik összegyűltek ellene, hogy háborúzzanak vele, nagyon ijedtek voltak, mégis harcba merészkedtek ellene. 9. És íme, amikor látta a közeledő sokaság támadását, ő nem emelte fel kezét, sem lándzsát, sem másmilyen harci fegyvert nem tartott kezében; 10. Hanem azt láttam, ahogy a szájából mintegy tűzpatakot árasztott, és ajkairól lángoló lehetetet, és nyelvéről szikraeső lövellt elő. 11. Mindezek egyggyé álltak össze, a tűzpatak és a lángoló lehetet és a nagy vihar, és ráhullottak az előre törő sokaságra, mely készen állt harcolni, és felégették mindazokat, és így hirtelen semmi más nem maradt a megszámlálhatatlan sokaságból, csak por és hamu és a füstnek szaga. Amikor ezt láttam, elámultam. 12. Ezután láttam ugyanazt az embert lejönni a hegyről, és magához hívni egy másik sokaságot, amely békés volt. 13. Akkor sok ember jött hozzá, voltak közöttük boldogok és voltak bánatosak; néhányan megkötözve voltak, néhányan pedig másokat hoztak felajánlásul. Akkor felébredtem nagy félelemben; és könyörögtem a Magasságoshoz, mondván, 14. „A kezdetektől megmutattad szolgádnak ezeket a csodálatos dolgokat, és méltóvá tettél arra, hogy meghallgasd imámat; 15. mutasd meg tehát nekem ennek az álomnak is az értelmét. 16. Mert ahogyan elmémben forgatom, Jaj azoknak, akik az utolsó napokban megmaradnak! És még inkább jaj azoknak, akik nem maradnak meg! 17. Mivel azok, akik nem maradnak meg, bánatosak lesznek, 18. Mert megértik, mi lett elkészítve az utolsó napokra, de nem érik azt meg. 19. De azoknak is jaj, akik megmaradnak, és ugyanezen ok miatt! Mert nagy veszélyeket látnak majd és sok nyomorúságot, ahogyan ezek az álmok megmutatták. 20. És mégis jobb ezeket a dolgokat megtapasztalni, habár veszélynek teszi ki magát az ember, mint eltűnni a világból mint a felhő, és nem látni meg, mi történik majd az utolsó napokban.” Válaszolt nekem és mondta, 21. „Elmondom neked a látomás értelmét, és megmagyarázom azokat a dolgokat is, melyeket említettél. 22. Amit azokról mondtál, akik megmaradnak, íme ez a magyarázat: 23. Aki abban az időben elhozza a veszedelmet, ő maga fogja megvédelmezni azokat, akik bajba jutnak, akiknek van munkásságuk és hitük a Mindenhatóban. 24. Értsd meg azért, hogy áldottabbak azok, akik megmaradnak, mint azok, akik meghaltak. 25. Ez pedig a látomás értelme: Ami az embert illeti, akit a tenger szívéből láttál feljönni, 26. Ez az, akit a Magasságos sok időn át elrejtett, aki majd megváltja az ő teremtését; és ő fogja irányítani azokat, akik megmaradnak. 27. Ami a szelet és tüzet és vihart illeti, amit az ő szájából láttál kijönni, 28. És hogy nem tartott kezében sem lándzsát, sem harci fegyvert, és mégis megsemmisítette a nagy sokaságot, amely az ő legyőzésére tört, ez az értelme: 29. Íme, közelegnek a napok, amikor a Magasságos megváltja azokat, akik a földön vannak. 30. És megzavarodik az elméjük a földön lakozóknak. 31. És háborúkat terveznek egymás ellen, város város ellen, terület terület ellen, egyik nép a másik ellen, és királyság királyság ellen. 32. És amikor ezek a dolgok megtörténnek, és feltűnnek a jelek, amelyeket korábban mutattam neked, akkor felfedem az én Fiamat, akit a tengerből feljövő emberként láttál. 33. És mikor a nemzetek meghallják az ő hangját, minden ember elhagyja majd a saját földjét, és odahagyják a háborúskodást, amelybe egymás ellen vonultak; 34. És egy megszámlálhatatlan sokaság fog összegyülekezni, ahogyan láttad, azzal a szándékkal, hogy legyőzzék őt. 35. De ő a Sion hegyének tetejére áll majd, 36. És eljön Sion és láthatóvá lesz minden embernek, előkészítve és felépítve, ahogyan láttad, hogy a hegy kéz érintése nélkül lett kifaragva. 37. És ő, az én Fiam, megdorgálja majd az egybegyűlt nemzeteket az ő istentelenségük miatt (ezt jelképezte a vihar), 38. És vádolja majd őket szemtől szembe az ő ördögi gondolataikkal és a kínokkal, melyekkel majd megkínóztatnak (ezt jelképezték a lángok), és erőfeszítés nélkül, a törvény által fogja elpusztítani őket (ezt jelképezte a tűz). 39. Ami a másik sokaságot illeti, melyet ő maga köré gyűjtött, és amely békességes volt, 40. Ezek a tíz törzs, amelyeket Hóseás király idején fogságba hurcoltak saját földjükről, akiket Szalmanezár, Asszíria királya

vetett fogságba; átvitte őket a folyón és idegen földre hurcolta őket. 41. De ezek tervet készítettek maguknak, mely szerint elhagyják a nemzetek közösségét, és egy még távolabbi területre mennek, ahol ember még nem élt soha, 42. Hogy ott majd megtarthassák azokat a rendelkezéseiket, melyekről korábban megfeledkeztek saját hazájukban. 43. És elindultak az Eufratesz folyó keskeny ösvényein. 44. Mivel abban az időben a Magasságos jeleket adott nekik, és megállította a folyó csatornáit, míg ők átkeltek rajta. 45. Hosszú út várt rájuk azokon a területeken keresztül, egy másfél éves utazás; Arzaret annak az országnak a neve. 46. Azután az utolsó időig ott laktak; és most, amikor hamarosan újra visszatérnek, 47. A Magasságos ismét megállítja majd a folyó vizeit, hogy még egyszer átkelhessenek. Ezért láttad a nagy sokaságot békében összegyülekezni. 48. De azok, akik megmaradnak a te népedből, akik az én szent határaiton belül találtnak, megmenekülnek majd. 49. Ezért amikor ő elpusztítja az összegyülekezett nemzetek tömegeit, megvédelmezi majd a megmaradt embereket. 50. És nagyon sok csodát mutat majd nekik." 51. És szóltam: „Ó, Felséges Uram, magyarázd ezt meg nekem: Miért láttam ezt az embert a tenger szívéből feljönni?" 52. Ő válaszolt nekem: „Ahogyan senki sem ismerheti meg, vagy tudhatja, mekkora a tenger mélysége, épp úgy senki a földön nem láthatja az én Fiamat, vagy azokat, akik vele vannak, csak majd az Ő napjainak idején. (amikor eljön az Ő ideje) 53. Ez az értelme az álomnak, amit láttál. És egyedül te kaptál efelől világosságot, 54. Mivel te elhagytad saját utadat, és az enyémnek szentelted magad, és kutattad az én törvényemet; 55. Mert a bölcsességnek rendelted alá az életed, és édesanyádnak nevezted a megértést. 56. Ezért mutattam meg neked ezeket, mivel díjad van a Magasságosnál. És három nap múltán újabb dolgokat fogok elmondani neked, és hatalmas és csodálatos dolgokat magyarázok majd meg." 57. Ezután felkeltem és sétáltam a mezőben, nagy dicsőséget adva és dicsőítve a Magasságost az ő csodás dolgaiért, melyeket időről időre cselekedett, 58. És amiért ő irányítja az időszakokat, és minden dolgot, amely csak történik a maga idejében. És ott maradtam három napig.

4 Ezra 14.

1. A harmadik napon, mikor egy tölgyfa alatt üldögéltem, íme egy hang hallatszott a velem szemközt bokorból, és így szólt: „Ezsdrás, Ezsdrás." 2. És válaszoltam: „Itt vagyok, Uram", és lábaimra álltam. 3. Akkor így szólt hozzám: „Megmutattam magamat egy bokorban és beszéltem Mózeshez, amikor az én népem Egyiptom rabságában volt; 4. És elküldtem őt, és kivezettem népemet Egyiptomból; és felvittem őt a Sinai hegyére, ahol sok napon át velem volt; 5. És sok csodás dolgot beszéltem neki, és megmutattam neki az idők titkait, és kinyilatkoztattam neki az idők végét. Ezután parancsoltam neki: 6. 'Ezeket a szavakat nyíltan szólhatod, emezeket azonban tartsd titokban.' 7. Neked pedig most ezt mondom; 8. Tedd félre a szívedben a jeleket, melyeket mutattam neked, és az álmokat, amelyeket láttál, és a magyarázatokat, melyeket hallottál; 9. Mert felvitedsz az emberek közül, és attól fogva az én Fiammal és a hozzád hasonlókkal fogsz élni, amíg eljön az időknek vége. 10. Mert ez a korszak már túljutott ifjúságán, és az idők elkezdtek megöregedni. 11. Mert a korszak tizenkét részre lett felosztva, és ebből kilenc már elmúlt, 12. És a tizediknek is a fele; így tehát még két rész van hátra, a tizedik szakasz második felén kívül. 13. Ezért most rendezd el házadat, és intsed népedet; vigasztald meg az elgyötörteteket közöttük, és tanácsolj a bölcsüket. És most mondj le a romlandó életről, 14. És vesd el a halandó szerint való gondolataidat; távolítsd el magadtól az emberi terheket, és szakítsd el magadat a te gyöngye természetedtől, 15. És vesd félre a számodra leginkább fájdalmas gondolatokat, és siess megmenekülni ezektől az időktől. 16. Mivel az általad eddig látottaknál sokkal rosszabb gonoszságok fognak történni ezek után. 17. Mert minél gyengébbé válik a világ az öregsége miatt, annál jobban megszorodik a gonoszság a lakói között. 18. Mert az igazság egyre inkább eltávolodik, és a hamisság egyre közelebb férközik. Mert az a sasmadár, amelyet látomásban láttál, immár készülődik, hogy eljöjjön." 19. Akkor feleltem neki, mondván: „Hadd szóljak a te színed előtt, Uram. 20. Mert íme, elmegyek, ahogy parancsoltad, és inteni fogom a most élő embereket; de ki fogja figyelmeztetni azokat, akik majd csak ezután születnek meg? Mivel a világ sötétségben van, és a lakosai világosság nélkül. 21. Mert a te törvényedet elégették, és így senki sem ismeri már a dolgokat, melyeket Te cselekedtél, vagy amelyeket cselekedni fogsz. 22. Ezért, ha kedvességet találtam előtted, küldd el a Szent Szellemet nekem, és én majd leírok mindent, ami a világban történt a kezdettől fogva, mindazokat a dolgokat, melyek írva voltak a te törvényedben, hogy az emberek megtalálhassák az ösvényt, és hogy azok, akik az utolsó időkben élni szeretnének, életet találhassanak." 23. Felelt nekem, mondván: „Menj, gyűjtsd össze a népet, és mondd meg nekik, hogy ne keressenek téged negyven napig. 24. És készíts elő magadnak sok író-táblát,

és vidd magaddal Sareát, Dabriát, Selemiát, Etánuszt és Ázielt – őket ötöket, mert ezek megtanultak gyorsan írni; 25. És gyere vissza ide, és én meggyújtom majd szívedben az értelem lámpását, amely nem fog kialudni, amíg be nem fejezed, amit le kell írnod. 26. És amikor befejezted, néhány dolgot nyilvánosságra hozhatsz majd, de lesz néhány, melyet titokban kell a bölcseknek átadnod. Holnap ebben az órában elkezdted az írást." 27. Ezután elmentem, ahogy parancsolta nekem, és egybegyűjtöttem az embereket, és szóltam: 28. „Hallj ezeket a szavakat, Izrael, 29. Atyáink Egyiptomban jövevényként éltek, majd kimenekítették onnan, 30. És megkapták az élet törvényét, amelyet azonban nem tartottak meg, és amelyet őröktök ti is áthágtatok. 31. Azután földet kaptatok birtokul a Sion földjén; de ti és a ti atyáitok gonoszságot követtetek el, és nem tartottátok meg az utat, melyet a Magasságos parancsolt nektek. 32. És mivel ő igazságos bíró, a maga idejében visszavette tőletek, amit adott. 33. És most itt vagytok, és a ti testvéreitek még inkább benne vannak. 34. Ha most ti képesek lesztek uralni elméteket és megrendszabályozni szíveteket, akkor életben tartattok, és a halál után kegyelmet nyertek. 35. Mert a halál után eljön az ítélet, amikor ismét életre kelünk majd; és akkor az igazak nevei ismertté válnak, és az istentelenek tettei lelepleződnek. 36. Hanem most senki se jöjjön énhozzám, és ne keressetek engem negyven napig." 37. Azután magam mellé vettem az öt embert, ahogyan parancsolta nekem, és kimentünk a mezőre, és ott maradtunk. 38. A következő napon, íme, egy hang szólt hozzám, mondván: „Ezsdrás, nyisd ki szájadat és add meg, amit én adok neked inni." 39. Akkor kinyitottam a számat, és íme, egy teli poharat kínáltak nekem; olyasmivel volt tele, mint a víz, de a színe olyan volt, mint a tűznek. 40. Elvettem és ittam; és amikor megittam, a szívem megtelt értelemmel, és mellkasomban megnövekedett a bölcsesség, mert szellemem visszanyerte emlékezetét; 41. És megnyíltak ajkaim, és nem voltak többé bezárva. 42. És a Magasságos értelmet adott az öt férfinak is, és váltásban írták, amiket diktáltam, olyan betűkkel, melyeket korábban nem ismertek. Negyven napig ültek, és nappal írtak, és éjjel ették kenyérüket. 43. Ami engem illet, nappal beszéltem, és nem hallgattam éjjel sem. 44. Így a negyven nap alatt kilencvennégy könyv íratott meg. 45. És amikor a negyven nap véget ért, a Magasságos ismét szólt hozzám, mondván: „Hozd nyilvánosságra az első huszonnégy könyvet, amit írtatok, hadd olvassák az arra érdemesek és az érdemtelenek egyaránt; 46. De őrizd meg a többi hetvenet, hogy a néped között levő bölcseknek adhasd azokat. 47. Mert bennük van az értelem csírája, a bölcsesség forrása, és a tudás folyama." 48. És így tettem.

4 Ezra 15.

1. Azt mondja az Úr: „Figyelj, és beszéld el népem fülének a prófécia szavait, melyeket adok a te szádba, 2. És írasd le velük papírra; mert hitelesek azok és igazak. 3. Ne rettenj meg az ellened való cselszövéstől, és ne zavarjon meg a veled szembeszegülők hitetlenkedése. 4. Mert minden hitetlenkedő az ő hitetlenségében fog meghalni." 5. „Íme" azt mondja az Úr „gonosz dolgokat hozok a világra, kardot és éhínséget, és halált és pusztítást. 6. Mert romlottság borított el minden földet, és az ő ártalmas tetteik elérték tetőpontjukat. 7. Ezért" mondja az Úr 8. „Nem hallgatok tovább az ő istentelen tetteikről, melyeket tiszteletlenül elkövettek, és nem fogom elviselni gonosz viselkedésüket sem. Íme, ártatlan és igaz vér kiált hozzám, és az igazak lelkei folytonosan kiáltanak. 9. Bizonynal megbosszulom őket" mondja az Úr „és magamhoz veszem közülük mind az ártatlan vért. 10. Íme, az én népemet mintegy mézsárszékre viszik, ahogy a nyáját; (de én) nem fogom engedni, hogy továbbra is Egyiptom földjén lakozzanak, 11. Hanem kihozom őket hatalmas kézzel és kinyújtott karral, és megverem Egyiptomot dögvésszel, ahogy korábban is, és tönkreteszem minden földjét. 12. Hadd gyászoljon Egyiptom és annak alapjai a fenytés és a büntetés dögvésze miatt, amit az Úr hoz majd rájuk. 13. Gyászoljanak a földművesek, akik a talajt felszántják, mert az ő magjaik elhalnak, és fáikat üszög és jégeső és szörnyű vihar teszi tönkre. 14. Jaj a világnak és akik abban élnek! 15. Mert a kard és az ínség közel van hozzájuk, és nemzet kel majd fel, hogy harcoljon más nemzetekkel, karddal a kezében. 16. Mert nyugtalanság lesz az emberek között; erőt gyűjtenek egymás ellen, és oly nagy lesz hatalmuk, hogy nem fogják tisztelni királyukat vagy vezetőik főnökét. 17. Mivel ha valaki fel akar menni egy városba, nem fog tudni. 18. Mert büszkeségük miatt a városok zűrzavarosak lesznek, a házakat lerombolják, és az emberek félnek majd. 19. Az ember nem fogja sajnálni szomszédját, hanem karddal megy annak háza ellen, és fosztogatja annak javait, a kenyérnek éhezése miatt és a nagy megpróbáltatás miatt. 20. Íme" mondja az Úr „összehívom a föld összes királyát, hogy féljenek engem, a felkelő naptól kezdve és a délvidéktől kezdve, keletről és Libanonból is; hogy visszafizessék nekik, amit ők adtak nekik. 21. Ahogyan ezek cselekedtek az én választottaimmal eddig a napig, én is úgy teszek majd, és visszafizetek szívük szerint." Így szól az Úr Isten:

22. „Az én jobbnom nem kíméli a bűnösöket, és kardom nem múlik el azokról, akik ártatlan vért ontottak a földön.” 23. És tűz jön majd ki az ő haragja által, és felemészti a föld alapjait, és a bűnösöket, ahogy a szalmát, amely lánggra lobban. 24. „Jaj azoknak, akik bűnt cselekszenek, és nem tartják szem előtt parancsolataimat.” Mondja az Úr; 25. „Nem fogom megkímélni őket. Távozzatok, ti hitetlen gyermekek! Ne szennyezzétek be szentségemet!” 26. Mert ismeri az Úr mindazokat, akik vétkeznek ellene; ezért halálra adja majd őket. 27. Mert most csapások vannak az egész földön, és azokban fogtok maradni; mert Isten nem fog megmenteni titeket, mivel vétettetek ellene. 28. Íme, rettenetes látvány tűnik fel keletről! 29. Arábia sárkányainak nemzetei jönnek sok harci szekérrel, és attól a naptól fogva, hogy elindulnak, az ő zúgásuk szétterül az egész földön, hogy aki csak hallja, megrémül és remegni kezd. 30. És ugyanígy a Karmoniak (?), nagy haraggal telve, előtörnek majd, mint az erdő vaddisznói, és hatalmas erővel jönnek, és csatába szállnak, és az asszírok földjének egy részét felmorzsolják fogaikkal. 31. Ezután a sárkányok megemlékeznek származásukról, és még erősebbé válnak; és hogyha összefognak nagy erővel, és ellenük fordulnak, hogy üldözzék azokat, 32. Akkor azok rendezetlenné lesznek és elnémulnak a (sárkányok) erejétől, és megfordulnak és elmenekülnek. 33. És az asszírok földjéről lesben álló ellenség támad és bekeríti őket, és elpusztítja egyiküket, és félelem és remegés lesz úrrá seregükön, és határozatlanság a királyaikon. 34. Íme, keletről fellegek jönnek, és északról és délről is; ezek megjelenése nagyon rémisztő, telve vannak dühvel és zivatarokkal. 35. Egymásnak rontanak, és nagy viharral árasztják el a földet, a saját viharukkal; és olyan magasan árad majd a kard által kiontott vér, mint a lovak hasa, 36. és az ember combja és a teve háta. 37. És félelem és hatalmas rettegés lesz a földön; és akik látják majd azt a dühöngést, rémülettől lesznek sújtva és megdermednek a rettegéstől. 38. És ezután súlyos viharfelhők gomolyognak elő dél felől, és északról, és más részük nyugatról. 39. És a keleti szelek legyőzik a haragban növelt felleget, és eloszlatják azt; és a vihar, amely a keleti szél által pusztítani készült, erőteljesen elsodortatik dél és nyugat felé. 40. És nagy és hatalmas felhők jönnek, telve dühvel és viharral, hogy lerombolják az egész földet és minden lakosát, és hogy a magaslatokra és fennsíkokra rettenetes vihart bocsássanak, 41. Tüzet és jégesőt és repülő kardokat és áradásokat, hogy minden mező és minden patak telve legyen azoknak a vizeknek a sokaságával. 42. És lerombolnak városokat és falakat, hegyeket és dombokat, az erdők fáit, a rétnak fűvét és terményeit. 43. És egyenesen Babilonig mennek, és elpusztítják őt (nőnemű). 44. Odamennek és körülveszik; kiárasztják rá a vihart és annak minden dühét; azután a por és a füst felszáll a mennybe, és mindazok, akik vele voltak, siratják majd őt. 45. És akik túlélnek, szolgálni fogják azokat, akik elpusztították őt (nőnemű). 46. És te, Ázsia, aki osztozol Babilon csillogásában, és az ő személye dicsőségében – 47. Jaj neked, nyavalyás hitvány! Mert olyanná tetted magad, mint ő; felcicomáztad lányaidat paráznaságra, hogy megelégtsd és dicsőítsd szeretőidet, akik folyton vágyakoztak utánad. 48. Utánoztad azt az utálatos szajhát minden tetteiben és csalásaiban; ezért ezt mondja Isten: 49. „Gonoszokat küldök rád, özvegyiséget, szegénységet, éhínséget, kardot, és járványokat, hogy elhagyatottá legyenek házaid, és pusztulásba és halálba vigyenek téged. 50. És a te hatalmadnak dicsősége úgy fog elfonnyadni, mint egy virág, ez fog veled történni, amikor a hőség megnövekszik. 51. Meggyengülsz majd, ahogy a nyomorult asszony, akit megvertek és megsebesült, és így nem fogadhatod majd hatalmas szeretőidet. 52. Nem sújtanálak ilyen erőteljesen” így szól az Úr 53. „ha nem gyilkoltad volna állandóan az én választottaimat, ujjongva és tapsolva kezeiddel, részegségedben az ő halálukról diskurálva. 54. Cicomázd fel arcod szépségét! 55. A parázna jutalma van a szívedben, ezért megkapod majd a megtorlást. 56. Ahogyan az én választottaimmal cselekszel,” így szól az Úr „úgy fog Isten cselekedni veled, és viszontagságoknak teszt majd ki. 57. Gyermekeid éhen halnak, te pedig kard által hullasz el, és városaidat eltörlik, és minden néped, akik a nyílt vidéken laknak, kard által vesznek el. 58. És akik a hegyekben és felföldeken élnek, elhullanak az éhségtől, és saját húsuikat eszik majd kenyér utáni éhségükben, és saját vérüket isszák majd víz utáni szomjúságukban. 59. Mindenek közt a legboldogtalanabb te leszel majd, és új csapásokat szenvedsz majd. 60. És ahogyan tovább vonulnak, szétverik majd a gyűlöletes várost, és lerombolják földed egy részét, és eltörlik dicsőséged egy darabját, visszatérve az elpusztított Babilonból. 61. És letörnek téged mint a tarlót, és olyanok lesznek neked, mint a tűz. 62. És felemésztenek téged és a te városodat, a földedet és a hegyeidet; tűzzel felégetik minden erdőségedet és gyümölcsöző fáidat. 63. Gyermekeidet fogságba viszik, és kifosztják gazdagságodat, és eltörlik a te ábrázatod dicsőségét.”

1. Jaj neked, Babilon és Ázsia! Jaj neked, Egyiptom és Szíria! 2. Öltözz zsákruhába és szőrruhába, és jajgass gyermekeidért és sirasd őket; mert a te pusztulásod közel van. 3. A kard már elküldetett terád, és kicsoda fordíthatná vissza? 4. Tűz lett elküldve rád, kicsoda olthatná ki? 5. Csapások lettek rád küldve, és ki tudná elfordítani azokat? 6. Kikerülheted-e az éhes oroszlánt az erdőben, vagy elolthatod-e a tarlót emésztő tüzet, ha már elkezdett lángolni? 7. Visszafordíthatsz-e egy erős íjász által kilőtt nyilat? 8. Az Úr Isten küldi a csapásokat, és kicsoda fordíthatja el azokat? 9. Tűz árad ki az Ő haragja miatt, és kicsoda olthatná el azt? 10. Villámot lobbant fel, és kicsoda ne félne? Menydörgést hallat, és kicsoda ne rettegne? 11. Az Úr megfenyít, és kicsoda ne lenne egészen megrendülve az Ő jelenlétében? 12. A föld és annak alapjai megrendülnek, a tenger a mélységekig felkavarodik, és annak hullámai és a halak is abban háborognak az Úr jelenlétében, és az Ő erejének dicsősége előtt. 13. Mert az Ő jobbjá, amely az íjat feszíti, erős, és a nyilai, melyeket kilő élesek, és nem tévesztenek célt, miután kilövik őket a világ szélei felé. 14. Íme, a csapások ki lettek küldve, és nem térnek vissza, amíg le nem győzik a földet. 15. A tűz fellobbant, és nem oltatik ki, amíg meg nem emészti a föld alapjait. 16. Ahogyan az erős íjász által kilőtt nyilvessző nem tér vissza soha, éppígy nem fordulnak majd vissza a földre kiszabott csapások. 17. Jaj nekem! Jaj nekem! Kicsoda ment meg engem azokban a napokban? 18. A szomorúság kezdetén, amikor sok lesz a kesergés; az éhezés kezdetén, amikor sokan elpusztulnak; a háborúk kezdetén, amikor a hatalmasságok megrettennek; a csapások kezdetén, amikor mindenek megrendülnek. Mit fognak tenni az emberek. ilyen körülmények között, amikor bekövetkeznek a csapások? 19. Íme éhezés és járvány, üldöztetés és szorongatás lesznek elküldve, hogy megjavuljon az ember. 20. Azonban még ezek által sem fognak elfordulni romlottságuktól, sem nem fognak figyelmezni az ostromoztatásra. 21. Íme, az élelmezés/ellátás annyira olcsó lesz a földön, hogy az emberek azt képzelik majd, a béke garantált számukra, és akkor fognak a csapások elterjedni a földön – a kard, az éhezés, és nagy zűrzavar. 22. Mert sokan a föld lakói közül éhségtől vesznek majd el; és akik túlélnek az éhséget, kard által halnak meg. 23. És a holtak kivettetnek akár a trágya, és nem lesz senki, aki vigasztalja őket; mert a föld elhagyatott lesz, és a városok romba dőlnek. 24. Senki sem marad majd, hogy művelje a földet vagy vessen belé. 25. A fák gyümölcsöt hoznak, és kicsoda gyűjti össze? 26. A szőlőfürtök megérnek, és ki fogja kisajtolni azokat? Mert minden helyen nagy elszigeteltség lesz; 27. Az ember vágyakozik majd, hogy láthasson egy másik embert, vagy akár csak hallja valaki más hangját. 28. Mert egy egész városból csak tízen maradnak meg; és kint a mezőn csak ketten, akik elrejtőztek a sűrű ligetekben, és sziklahasadékokban. 29. Ahogyan egy olajkertben három vagy négy oliva marad csak fenn minden fán, 30. Vagy ahogyan egy szőlőlugasban néhány fürtöt hagynak csak ki azok, akik figyelmesen szüretelnek a szőlőben, 31. Így azokban a napokban is csak három vagy négy ember marad meg, akiket meghagynak azok, akik karddal kutatják át a házakat. 32. És a föld kietlen lesz, és mezői túskebokornak lesznek átadva, és útjai és minden ösvényei tuskét fognak hajtani, mert nem lesznek birkák, akik járjanak azokon. 33. A szüzek gyászolnak majd, mert nem lesz vőlegényük; az asszonyok gyászolnak majd, mert nem lesz férjük; leányaik gyászolnak majd, mert nem lesznek segítők. 34. A vőlegényeiket háborúban ölik meg, és férjeiket az éhség pusztítja el. 35. Halljátok ezeket a dolgokat, és értsétek meg, ó szolgálai az Úrnak. 36. Íme az Úrnak beszéde, fogadjátok be; ne hitetlenkedjétek az Úrnak beszédében. 37. Íme a csapások már közel vannak, és nem késnek. 38. Ahogyan a viselős asszonynak a kilencedik hónapban, amikor közeledik a szülés ideje, nagy fájdalmai vannak a méhében már két vagy három órával korábban is, a gyermek pedig nem késlekedik egy percet sem, amikor kibújik a méhéből, 39. Épp így a csapások nem fognak késlekedni, hogy kiáradjanak a földre, és a világ nyög majd, és fájdalmak fogják el minden oldalról. 40. "Halljátok szavam, ó én népem; készüljétek a csatára, és a csapások közepette legyetek olyanok, mint az idegenek ezen a földön. 41. Hadd legyen az, aki elad, olyanná, mint aki menekül; legyen a vevő olyanná, mint aki veszít; 42. Legyen az, aki üzletel, olyanná, mint aki nem termel hasznot; és legyen az, aki házat épít olyanná, mint aki nem fog abban élni; 43. Legyen a vető olyanná, mint aki nem fog aratni; és ugyanígy a tőkét metsző olyanná, mint aki nem fogja a szőlőt szüretelni; 44. Azok, akik házasok, olyanná, mint akiknek nem lesznek gyermekeik; és akik nem házasok, olyanná, mint az özvegyek. 45. Mert akik munkálkodnak, hiába dolgoznak; 46. Mert idegenek fogják szüretelni gyümölcsöiket, és fosztogatják javaikat, és ledöntik házaikat, és fogságba viszik gyermekeiket; mert fogságban és éhezésben nemzik gyermekeiket. 47. Akik üzleti vállalkozást vezetnek, kifosztatnak; minél jobban imádják városaikat, házaikat és vagyontárgyaikat, és saját magukat, 48. Annál inkább lesznek dühös rájuk a bűneik miatt" mondja az Úr. 49. Ahogyan egy tiszteletreméltó és erényes asszony utálja a szajhát (irtózik tőle), 50. Éppígy fogja gyűlölni az igazságosság a romlottságot, amikor az feldíszítgeti magát, és szemébe mondja a vádakat; amikor eljön Ő, aki kikutat minden bűnt a földön, kicsoda védelmezheti meg. 51. Ezért ne legyetek olyanok, mint ő (nőnemű), vagy az ő tettei. 52.

Mert íme, csak egy kis idő még, és a gonoszság eltöröltetik a földről, és igazságosság fog uralkodni felettünk. 53. Ne mondja egyetlen bűnös sem, hogy nem vétkezett; mert Isten parázsló szemet éget mindazok fején, akik így beszélnek: "Nem vétkeztem Isten és az Ő dicsősége előtt." 54. Íme, az Úr ismeri az emberek minden tetteit, elképzeléseiket és gondolataikat és a szívüket. 55. Így szólt: "Legyen meg a föld", és az előállt; "Legyen meg a menny", és az előállt. 56. Szavára helyükre kerültek a csillagok, és Ő ismeri a csillagok számát. 57. Ő az, aki kutatja a mélységeket és azok kincseit, aki kimérte a tengert és minden benne lévő; 58. Aki körülkerítette a tengert a vizek közepette, és szavával a vizek fölé függesztette a földet; 59. Aki kiterjesztette az egeket mint egy boltozatot, és a vizeken vetett neki alapot; 60. Aki vizek forrásait helyezte a sivatagba, és vízgyűjtőket a hegyek tetejére, hogy folyókat indítson a magasból, hogy öntözzék a földet; 61. Aki megalkotta az embert, és szívet helyezett a teste közepébe, és lélegzetet és életet és értelmet adott neki. 62. És a Mindenható Isten szellemét; aki minden dolog alkotója, és aki kikutatja az elrejtett dolgokat a rejtekhelyeken. 63. Bizony ismeri elképzeléseiteket, és hogy mit gondoltok szívetekben! Jaj azoknak, akik vétkeznek és el akarják rejteni bűneiket! 64. Mert az Úr szigorúan megvizsgálja majd minden tetteiket, és nyilvános látványosság lesz mindannyiótokból. 65. És amikor bűneitek kiderülnek az emberek előtt, szégyenre adnak titeket; és azon a napon a saját bűneitek fognak vádolni benneteket. 66. Mit fogtok tenni? Vagy hogyan rejthetnétek el bűneiteket Isten és az Ő angyalai előtt? 67. Íme, Isten a bíró, féljétek Őt! Hagyjatok fel bűneitekkel, és felejtétek el a ti gonoszságaitokat, hogy sose kövessétek el azokat többé; akkor Isten vezet majd benneteket, és megment minden nyomorúságtól. 68. Mert egy hatalmas sokaság lángoló dühe íme fellobbant ellenetek, és nehányatokat elvisznek majd, hogy olyasmivel etessenek, ami bálványoknak volt áldozva. 69. És azok, akik beleegyeznek, hogy egyenek, gúnyolódásnak és megvetésnek lesznek kitéve, és lábakkal megtapostatnak. 70. Mert sok helyen és a szomszédos városokban nagy lázadás/felkelés lesz azok ellen, akik félik az Urat. 71. Olyanok lesznek, mint az őrültek, senkit sem kímélnek, hanem kifosztják és elpusztítják azokat, akik továbbra is félik az Urat. 72. Mert lerombolják és fosztogatják az ő javaikat, és kiűzik őket otthonaikból. 73. Akkor az én választottaimnak kipróbált értéke nyilvánvaló lesz, mint a tűzben edzett aranyé. 74. "Halljátok, én választottaim" így szól az Úr. "Íme, a megpróbáltatás napjai közel vannak, és én majd megszabadítlak benneteket. 75. Ne féljétek vagy kételkedjétek, mert Isten a ti vezetőtök. 76. Ti, akik megtartjátok parancsolataimat és tanításomat" azt mondja az Úr Isten "ne engedjétek, hogy bűneitek lerántsanak titeket, vagy a ti gonoszságaitok legyőzzenek benneteket." 77. Jaj azoknak, akiket fojtogatnak az ő bűneik, és akiket elárasztanak/ki sem látszanak az ő gonoszságaik, ahogyan egy mezőt fojtogat a bozót, és annak ösvényeit ellepik a tüskék, annyira, hogy senki sem járhat rajta! 78. Lezárják azt és tűznek adják, hogy megeméssze.

Hermasz Pásztor

I. LÁTOMÁS

1.

I. 1. Gondviselőm eladott engem egy Ródé nevű asszonynak Rómába. Sok esztendő elteltével viszontláttam őt, és kezdtem úgy szeretni, mintha csak a nővérem lenne. 2. Bizonyos idő múltán a Tiberis folyóban láttam fürödni, kezemet nyújtottam feléje, és kivezettem a folyóból. Szépsége láttán a szívemben ilyenképpen gondolkodtam: Boldog lennék, ha a feleségem szépségében és viselkedésében hozzá hasonló lenne. Egyedül erre gondoltam, semmi másra. 3. Bizonyos idő múltán Cumaeába mentem, dicsőítettem az Isten teremtményeit, mivel azok oly nagyok, kiválóak meg erősek, és a sétálgatás közben elaludtam. A Szellem megragadott engemet, majd olyan helyen vitt keresztül, amely úttalan volt, ahol ember még sohasem járhatott; szakadékos vízmosta terület volt az. Átkelvén a folyón, egy sík vidékre érkeztem, ott letérdeltem, az Úrhoz kezdtem imádkozni és megvallottam bűneimet. 4. Imáim közben megnyílt az ég, és láttam azt az asszonyt, aki után vágyódtam, az égből köszöntött ezekkel a szavakkal: Üdvözöllek, Hermasz. 5. Rátékittem és így szóltam hozzá: Úrnőm, mit csinálsz te ott? Ő pedig így válaszolt: Azért vétettem fel ide, hogy az Úr előtt bűneidért vádoljalak téged. 6. Azt mondtam neki: És most te a vádlóm vagy? Nem, – válaszolta – de hallgasd meg szavaimat, amelyeket neked akarok elmondani. Az Isten, aki az egekben lakozik, a nem létezőkből a létezőket megteremtette, majd megsokasította és megnövelte azokat az ő szent Egyházáért, megharagudott rád, mivel te vétkeztél ellenem. 7. Ezt válaszoltam neki: Vétkeztem ellened? Hogyan? Mikor szóltam hozzád akár egy illetlen szóval is? Nem tartottalak mindenkor istennőnek? Nem úgy viselkedtem veled szemben minden esetben, mintha csak a nővérem lennél? Hogyan is hazudhattál rólam, ó asszony, ilyen gonosz és tisztátalan dolgokat? 8. Erre ő elmosolyodott és így szólt: Szívedben támadt fel a gonosztól eredő vágyódás. Vagy talán te nem úgy látod, hogy az igaz ember számára gonosz cselekedet az, ha a rossz utáni vágyódás támad fel a szívedben? Bizony ez bűn – mondotta. Mert az igaz ember az igazság szerint gondolkodik, annak dicsősége eléri az egeket, és minden tetteivel könnyen megengeszteli az Urat. Aki pedig a szívében gonoszságot forgat, halált és fogságot szerez magának, kiváltképpen, akik ezen világot akarják megnyerni, gazdagságukkal büszkélkednek és nem ragaszkodnak az eljövendő javakhoz. 9. Lelkük bűnbánatot fog tartani; azok, akiknek nincsen már reményük, akik maguk miatt és az életük miatt reménytelenségben élnek. Te csak könyöröggél az Istenhez, ő pedig meggyógyítja bűneiteket, a tiedet, egész házadét, valamint az összes szentekét!

2.

II. 1. Amint elmondotta ezeket a szavakat, bezárultak az egek. Egészen megrémültem és elszomorodtam. Azt mondtam magamban: Ha még ezt is mint bűnömet jegyzik fel, egyáltalán hogyan üdvözülhetek? Hogyan tekintek az Istenre elkövetett bűneim miatt? Milyen szavakkal fogom kérlelni az Urat, hogy irgalmas legyen hozzám? II. 2. Amíg ezeken töprengtem, és a szívemben fontolgattam, magam előtt láttam egy nagy fénylő karosszéket, amely hófehér gyolccsal volt letakarva. Majd megjelent ott egy agg asszony ragyogó öltözetben, egy kis könyvvel a kezében, leült egymagában és köszöntött engem: Hermasz, üdvözöllek! Én pedig elszomorodtam és sírva szólaltam meg: Üdvözlégy Úrnőm! 3. Erre ő megkérdezte tőlem: – Miért vagy olyan szomorú, Hermasz: Te, aki olyan türelmes, nyugodt és mindenkor vidám voltál; miért vált hát szomorúvá az arcod és nem örömteli? Ezt válaszoltam neki: – Mert az az asszony, aki a legméltóbb a szeretetre, azt mondta nekem, hogy vétkeztem ellene. 4. Erre ő így szólt: Semmiképpen sem történt így Isten szolgájával, de szívedben vágyódás ébredt utána. Az ilyen gondolat Isten szolgálóinak bűnt hordoz magával. Maga az a szándék, hogy gonosz dolgok után vágyódjon, rossz és utálatos egy ilyen nemes és megpróbált szellem számára; elsősorban pedig Hermasz számára, aki önmegtartóztató, aki minden rossz utáni vágyódástól távol tartja magát, teljesen egyszerű és egészen ártatlan.

3.

III. 1. De nem is azért támadt fel az Isten haragja ellened, hanem mert elvárja tőled, hogy visszatérítsd házadat, amely vétkezett az Isten ellen, és ellenetek, a szülők ellen. Gyermeked iránti szeretetedben nem intetted meg házad népét, hanem hagytad azokat rettenetes romlásba jutni, és ezért haragudott meg rád

az Úr, de meg fog gyógyítani minden elkövetett gonoszságot, ami csak a házadban történt! Bűneik és a törvénnyel ellenkező tetteik miatt romlottak le a minden napi ügyeid is! 2. De az Úr nagy irgalma megkönyörült rajtad és házadon, erőssé tesz tégedet és dicsőségben megszilárdít! Te pedig ne legyél könnyelmű, légy inkább kitartó, és tedd erőssé a házadat! Mert ahogyan a kovács kalapácsütésekkel alakítja ki a munkáját azzá, amivé ő akarja, ugyanúgy a mindennap igaz Ige is legyőzi az összes gonoszságot. Ezért ne szűnjél meg figyelmeztetni gyermekeidet, mivel tudod, hogyha ők teljes szívükből megtérnek, akkor feliratnak az élet könyvébe együtt a szentekkel. 3. Ezen szavainak befejeztével így szólt hozzám: Szeretnéd meghallgatni azt, amit felolvasok? Én azt válaszoltam rá: – Igen Úrnőm. – Mire ő ezt mondta: Legyél hát figyelmes – és hallgasd az Isten dicsőségét. Mindazt amit hallottam egyszerű volt és csodálatos; nem is tudtam megjegyezni. Minden szava súlyos volt, úgy hogy ember azt nem tudja befogadni, de a végső szavait már megjegyeztem, ezek hasznosak voltak és vidámmá tettek. 'Íme a hatalmasságok Istene láthatatlan erejével, hatalmával és nagy értelmével megteremtette a világot, és dicsőséges tervében elrendezte alkotását, erős szavával kifeszítette az eget és megszilárdította a földet a vizek felett. Bölcsességében és gondviselésében megteremtette szent Egyházát, majd megáldotta azt; íme áthelyezi az egeket, a hegyeket és a halmokat, valamint a tengereket és minden síkká lesz választottjai előtt, hogy megadja nekik az ígéretet, amit megígért sok dicsóséggel és örömmel együtt, ha megtartják a törvényeit, amelyeket ők nagy hitben fogadtak el.'

4.

IV. 1. Ezzel befejezte a felolvasást és fölkelte a karosszékből. Majd négy ifjú jött oda, megfogták a karosszéket és elvitték kelet felé. 2. Engem pedig magához intett, megérintette mellemet és ezeket mondotta: Tetszett neked amit felolvastam? Így válaszoltam: Úrnőm az utolsó szavak tetszettek, de az előbbiek nehezek és kemények voltak. Ezt mondotta rá: Ez utóbbiak az igazak számára, az előbbiek pedig a pogányoké és a hitehagyottaké. 3. Amíg velem beszélt, két férfi jelent meg, karjukra emelték és kelet felé vitték, amerre a karosszéket. Vidáman távozott, miközben odaszólt hozzám: Embereld meg magadat Hermasz!

II. LÁTOMÁS

5.

I. 1. Abban az időben Cumeaba mentem, ugyanúgy mint az előző esztendőben; sétálgatás közben eszembe jutott az előbbi látomásom, és ismét megragadott a Szellem, elvitt ugyanarra a helyre, mint az előző alkalommal. 2. Amikor megérkeztem arra a helyre letérdeltem és imádkozni kezdtem az Úrhoz; dicsőítettem az Ő nevét, mert arra méltatott, hogy megismertesse velem korábbi vétkeimet. 3. Amint az imádkozásból felálltam, magam előtt találtam azt az agg asszonyt, akit már azelőtt is láttam; sétálgatott és egy kis könyvet olvasgatott, majd így szólt hozzám: Tudnád-e hirdetni mindezt az Isten választottainak? Azt válaszoltam rá: Úrnőm, ilyen sokat nem tudok megjegyezni. Add ide nekem a kis könyvet, hogy lemásolhassam! Fogd hát – mondotta , – de majd add is vissza nékem! 4. Én akkor átvettem és félrevonultam a szántóföld egyik részére, majd betűről betűre lemásoltam az egészet. Tagolást nem találtam benne. Amint befejeztem a kis könyv utolsó betűjének a leírását is, valaki kiragadta azt a kezeim közül; hogy ki tehette nem láttam.

6.

II. 1. Tizenöt napig böjtöltem, és igen sokáig kérleltem az Urat, amíg az írás értelme feltárult előttem. Ezek voltak benne leírva: 2. A te magvad, Hermasz, elpártolt az Istentől, káromolták az Urat, és szüleiket is kiszolgáltatták nagy gonoszsággal, hallgattak azokra, akik elárulták a szüleiket, de ez nem vált az árulók javára, hanem a bűneiket még csak növelték a kicsapongásokkal, meg mindenféle gonoszsággal, és így betelt romlottságuk mértéke! 3. Ezen szavakat mondd el majd minden gyermekednek és a feleségednek is, aki ezután már a nővéred lesz! Bár ő most még nem fékezi meg a nyelvét, és így gonoszságot művel vele. Ám ha ezeket a szavakat meghallja, abbahagyja, és irgalmat fog nyerni. 4. Akkor, ha már te megismertetted ezen szavakat velük, amelyekkel kapcsolatban megparancsolta nekem az Úr, hogy feltárja előtted, bocsánatot nyernek a korábban elkövetett összes bűneik és mindazon szenteké is, akik a mai napig bünt követtek el, feltéve, ha teljes szívükből megtérnek, és kivetik szívükből a kételkedést. 5. Megesküdött ugyanis az Úr saját dicsőségére a választottjainak, hogy ezen esküvés napján túl, ha valaki

még vétkezne, az már nem nyeri el az üdvösséget. A szentek számára már beteltek a megtérés napjai, a pogányok számára pedig egészen az utolsó napig tart a megtérés. 6. Mondd meg tehát az egyház előjáróinak, útjaikat javítsák meg az igazságban, hogy sok dicsőséggel részesedjenek az ígéretek teljességéből. 7. Legyetek tehát állhatatosak, ti, akik az igazság szerint cselekedtek, és nem kételkedtek abban, hogy az utatok közös a szent angyalokéval! Boldogok vagytok ti, akik az eljövendő nagy szenvedésben helytálltok, és nem tagadjátok meg az életeteket. 8. Mert Fiára esküdött meg az Úr, hogy mindazok életét elveti, akik megtagadják az Urukat, akik a most elközelgő napokban elárulják őt. Azok iránt meg, akik bár ezideig megtagadták, nagy irgalmasságban könyörületes lesz.

7.

III. 1. Te pedig Hermasz, ne emlékezzél meg többé gyermekeid gonoszságáról! Nővéredet se küldd el magadtól, hogy így megtisztulhasson korábbi vétkeitől! Az igaz fenyítéssel neveled őket, ha nem emlékezel meg gonoszágaikról. A gonoszagtól való megemlékezés a halált eredményezi. Házad bűnei miatt nagy szorongatásokban lesz majd részed, Hermasz, mert nem viselted gondjukat, elhanyagoltad őket, sőt még gonosz cselekedetekbe is belekeveredtél. 2. Mentségedre szolgál ugyan, hogy nem fordultál el az élő Istentől, hasonlóképpen egyszerűséged és nagyfokú önmegtartóztatásod is. Ha megmaradsz bennük, ezek fognak majd megmenteni; és ez menti majd meg mindazokat, akik ugyanígy élnek, akik ártatlanságban és egyszerűségben járnak; legyőznek ők minden rosszat és megmaradnak az örök életre. 3. Boldogok mindazok, akik az igazság szerint cselekednek, mert nem pusztulnak el sohasem. Mondd meg Maximusnak: Íme, elközelgett a szorongatás, ha úgy látod, tagadj ismét. A megtérőkhöz pedig közel van az Úr, ahogyan az Eldádnál és Modátnál írva van, ők azok akik a pusztában prófétáltak a népnek.

8.

IV. 1. Álmomban, testvérek, egy szépséges ifjú kinyilatkozást adott át nekem; Így szólt hozzám: Mit gondolsz, ki lehet az az agg asszony, akitől a kis könyvet kaptad? Szibilla – válaszoltam rá. Tévedsz – mondotta erre –, nem az. Akkor hát ki ő? – kérdeztem. Az Egyház – válaszolta. Miért olyan öreg? – kérdeztem tőle. Mert, mindennek előtte teremtetett, ezért olyan koros ő – válaszolta –, és a világmindenség érte állíttatott fel. Majd a házamban láttam egy látomást. 2. Eljött hozzám az agg asszony és megkérdezte, hogy a kis könyvet oda adtam-e már a presbitereknek. Azt feleltem, hogy még nem. Helyesen tetted – válaszolta –, mert van még néhány ige, amit hozzá akarok tenni. Ha majd befejeztem minden egyes beszédet, te fogod azt megismertetni minden választottal. 3. Két könyvecskét fogsz majd megírni, az egyiket elküldöd Klémésznek, a másikat pedig Grapténak. Klémész a városon kívülre fogja azt eljuttatni, neki az a megbízatása; Grapté az özvegyeket és árvákat fogja inteni; te pedig ebben a városban olvasod majd fel az egyház élén álló presbiterekkel együtt.

III. LÁTOMÁS

9.

I. 1. Amit láttam, testvérek ez volt. 2. Miután oly sokat böjtöltem és kérleltem az Urat, hogy tárja fel előttem azok kinyilatkoztatását, amit az agg asszony által megígért, hogy megmutatja nekem, azon az éjszakán megjelent előttem az agg asszony és ezt mondta: – Mivel szorgalmasan kérdeztél azért, hogy mindent megismerjél, gyere ki hát arra a szántóföldre, amit bevetettél, és az ötödik óra tájban megjelenek előtted, megmutatom neked mindazt, amit látnod kell. 3. Úrnőm, a föld melyik részén? – kérdeztem tőle. – Ahol te akarod – válaszolta. Ki választottam egy szép, magányos területet, de mielőtt még megmondtam volna neki ezt a helyet, így szólt: – Odamegyek majd, ahová te akarod. 4. Kimentem tehát, testvéreim, a szántóföldre, megnéztem az időt, és arra a helyre mentem, ahol szerettem volna, hogy ő megjelenjen nékem; és láttam ott egy elefántcsontból készült bírói széket, rajta egy lenből készült párna feküdt, felette pedig egy finom lenszöttes volt. 5. Amikor mindezt észrevettem, még senki sem volt ott, ezért nagyon meglepődtem, remegés fogott el, hajszáim az égnek meredtek, és félelem szállt belém, mert egyedül voltam. Mikor végre magamhoz tértem, megemlékeztem az Úr dicsőségéről, bátorság szállt belém, majd térdre estem, és ismételten megvallottam bűneimet az Úrnak, éppen úgy mint azelőtt. 6. Akkor ő megérkezett azzal a hat ifjúval, akiket már azelőtt is láttam; odaállt mellém, meghallgatta könyörgéseimet, az Úrnak tett bűnvallomásomat, majd megérintett és így szólt: – Hermasz, hagyd abba már a bűneid miatt való örökös könyörgéseidet, könyörögj inkább az igazságosságért, hogy

abból a házadba visszakapjál valamennyit! 7. Kezemnél fogva felemelt engemet és a bírói székhöz vezetett, az ifjaknak pedig ezt mondta: – Menjetek és építkezzetek! 8. Az ifjak eltávozása után egyedül maradtunk ott, és így szólt hozzám: – Ülj le ide! Azt mondtam neki: Úrnőm, engedd, hogy előbb a presbiterek üljenek le! – Neked mondtam, hogy üljél le! – felelte rá. 9. A jobb felőli oldalra akartam leülni, de azt nem engedte meg, hanem intett a kezével, hogy a bal oldalára üljek le. Elgondolkodtam rajta és elszomorodtam, mert nem engedte meg, hogy a jobbán foglaljak helyet. De ő így szólott hozzám: – Elszomorodtál, Hermasz? A jobb oldali hely az másoké; azoké, akik elnyerték az Isten tetszését, mivel szenvedtek az ő nevéért. Sok minden hiányzik még nálad ahhoz, hogy velük egy helyre ülhess, de hogyha továbbra is megmaradsz az egyszerűségben – maradj is meg –, együtt ülhetsz velük te is, és mindazok akik hozzájuk hasonlóan cselekednek, és ugyanazt szenvedik végig, amit ők elviseltek.

10.

II. 1. Mit kellett elviselniük? – kérdeztem. Halljad hát – mondotta – nevéért megostorozásokat, börtönt, kínzásokat, keresztek, vadállatokat; és ezért az övéké a megszentelt jobbfelőli hely; tehát mindazoké, akik az ő nevéért szenvedtek. A többiek helye a bal oldalon van, de mind a bal, mind a jobb oldalon ülőket ugyanaz az adomány és ígéret illeti meg, egyedül a jobb oldalon levők részesednek ezenfelül még valami dicsőségben. 2. Te ugyan arra törekszel, hogy a jobb oldalon levőkkel ülhess együtt, bár még nagyon sok hiányosságod van. Majd megtisztulsz ezektől a hiányosságaidtól, és mindenki meg fog tisztulni egészen a mai napig elkövetett minden bűnétől, a kételkedők kivételével. 3. Ahogy ezeket elmondotta, távozni akart. Lábaihoz estem, úgy kérleltem őt az Úrra, hogy mutassa meg nekem a megígért látomást. 4. Ismét megfogta a kezemet, felállított, majd leültetett a bírói szék bal oldalára, ő pedig a jobb oldalon foglalt helyet. Ezek után egy fényes vesszőt emelt fel és így szólott hozzám: – Látsz valami egészen nagy dolgot? Azt mondtam neki: – Úrnőm, semmit nem látok. Majd így folytatta: – Nem látod, ott veled szemben, a vizek fölött, négyszögletű, fényes kövekből épülő nagy tornyot? 5. Ezt a tornyot négyszögletű alapra építette az a hat ifjú, akik vele jöttek. Tízezrekre menő számú ember hordta oda a köveket, voltak akik a (vizek) mélységéből, voltak akik a földből, majd átadták ezeket a hat ifjúnak. Ők pedig az építkezésnél felhasználták a köveket. 6. A vizek mélyéből kiemelt köveket mind belerakták az épületbe, ezek kivétel nélkül jó formájúak voltak, és a többi kövekkel egységbe lehetett foglalni; úgy kapcsolódtak egymáshoz, hogy az egybeillesztés nyomai nem is látszóttak, és a toronyépítmény olyannak tűnt, mintha egyetlen kőből épült volna fel. 7. Más köveket is hordtak oda, ezek a szárazföldből kerültek ki, közöttük volt olyan, amit félredobtak; és volt olyan, amit az épületbe raktak. Más köveket összetörtek, és a toronytól messzire elhajították. 8. Sok más kődarab feküdt a torony körül, ezek nem voltak megfelelőek ahhoz, hogy az építkezésnél felhasználják. Voltak közöttük érdes felületűek, repedtek, megcsonkítottak, fehérek, de lekerekítettek, és ezek nem illettek bele az építménybe. 9. Láttam ott más köveket is, amelyeket a toronytól messzire elvetettek, és az úton még messzebbre gördültek, de nem maradtak meg az úttesten, hanem legurultak onnan az úttalan területekre: akadtak olyanok, amelyek a tűzbe estek és égtek, míg mások a víz mellé estek, és nem tudtak befordulni a vízbe, bár a vízbe szerettek volna befordulni.

11.

III. 1. Amikor megmutatta ezeket, el akart menni. Így szóltam hozzá: – Úrnőm, mi hasznom van abból, ha láttam mindezt, de nem tudom, hogy mit jelent? Erre ő így válaszolt: – Kíváncsi ember vagy, amikor a toronnyal kapcsolatos dolgokat szeretnéd megismerni. – Valóban, Úrnőm – mondtam –, de azért, hogy a testvéreimnek hírül adhassam, ők ezeket hallván örvendezzenek, és nagy dicsőségben ismerjék meg az Urat. 2. Sokan fogják hallani – válaszolta erre –, de azok közül, akik hallották, lesznek akik örvendezni fognak, de lesznek olyanok is akik majd sírnak; ha ők ezeket hallván megtérnek, örvendezni fognak. Halljad hát a torony példázatát! Kinyilatkoztatok néked mindent, de ne alkalmatlankodjál tovább mindezek feltárásáért, mert e dolgok feltárásának megvan a határa, ezeknek ugyanis már megvan a bevégeződése. De te azért mégsem szűnjél meg kérni a kinyilatkoztatásokat, mivelhogy még nem tudsz eleget. 3. A torony, amelyet épülni látsz, én vagyok, az Egyáz, aki neked most, meg az előzőekben is megjelentem. Amit csak kérdezni akarsz a toronnyal kapcsolatban, mind feltárom előtted, hogy a szentekkel együtt örvendezzél. 4. Én pedig kérleltem őt: – Ha egyedül engemet méltattál arra, hogy mindent feltárj előttem – tedd meg! Ő meg azt válaszolta: – Minden, ami csak kinyilatkoztatható számodra, feltárul előtted, de a szíved az Istennél legyen, és ne kételkedjél abban amit majd látni fogsz. 5.

Megkérdeztem tőle: – Miért vizek fölött épül a torony, Úrnőm? Mondtam már előbb is neked, hogy szorgalmasan kérdezz az Írások felől, és kitartóan keresel; ha pedig szorgalmasan keresed, akkor meg is találod az igazságot – válaszolta rá. Hogy miért épül a torony a vizek fölé, halljad! Mert a ti életeteket a víz mentette meg, és az is fogja megmenteni. A mindenható és dicsőséges Név szava által rakta le a torony alapját és az Úr láthatatlan ereje tartja fenn.

12.

IV. 1. Ezt válaszoltam neki: – Nagyszerű és csodálatos az ő műve, Úrnőm, és az a hat ifjú, akik építették, kik lennének Úrnőm? Az Isten szent angyalai ők, első teremtményei; ha befejeződik a torony építése, mindnyájan örvendezni fognak a torony körül, és dicsőítik az Istent, mert a torony építése befejeződött. Az Úr rájuk bízta az egész teremtetést, hogy gyarapítsák, építsék, uralkodjonak rajta. Ők fejezik be a torony építését. 2. Kik a többiek, akik köveket hordanak? Azok is Isten szent angyalai, de többen vannak mint hatan. 3. Úrnőm, szeretném tudni, mi történik a kövekkel, és mi azoknak a sorsa? Erre ő így válaszolt: Nem mintha mindenkinek méltóbb lenné arra, hogy ez feltáruljon előtted, mert vannak mások is, akik náladnál különbek, és jobbak is mint te, és nekik kellett volna megmutatni ezeket a látomásokat, de hogy az Isten neve megdicsőüljön, néked tárul fel, és fog feltárulni a kételkedők miatt, kik szívükben kétségbe vonják, hogy mindezek léteznek-e vagy sem. Mondd meg nekik: – Mindez igaz, és ezen kívül nincs más igazság, minden erős, hatalmas és megalapozott.

13.

V. 1. Halljál hát azokról a kövekről, amelyek bejutottak az épületbe. Azok a kövek, amelyek négyszögletűek, fehérek és az összeilleszkedésük olyan pontos, ezek az apostolok, püspökök, tanítók és diakónusok. Ők az Isten szentsége szerint jártak, felügyelték, tanították és szolgálták az Isten választottjait, tisztán és szentül. Egyesek már elhunytak, mások még élnek, de minden időben egyetértésben voltak egymással, békesség volt közöttük, az egyik hallgatott a másakra; és ezért egységes az épületben való összekapcsolódásuk. 2. Kiket jelölnek azok, amelyeket a mélyből hoztak elő, majd az épületbe rakták, meg azokkal is, amelyeket már beépítettek? Ők azok, akik az Úr nevéért szenvedtek. – 3. Szeretném tudni, Úrnőm, azt is, hogy kik azok a kövek, amelyeket a szárazföldből hoztak elő! Ezt válaszolta: – Azok a kövek, amelyek bekerültek az épületbe úgy, hogy nem kellett megmunkálni, azok, akiket az Úr megpróbált, és ők az Úr igazsága szerint jártak, követték annak parancsolatait. 4. És amelyeket idehozta, majd az épületbe rakták, kik lennének? – A hűségesek ők, akik újonnan lettek hívókké. Az angyalok a jóra intik őket, és gonoszságot nem lehet találni bennük. 5. És azok, amelyeket elvetettek, sőt kidobtak, kik lennének? – Ők azok akik vétkeztek, és szándékukban volt, hogy megtérjenek, és ezért nem dobták őket messze a toronytól, mert ha valóban megtérnek, még alkalmasak lesznek az épületbe. Azok ugyanis, akiknek szándékukban áll megtérni, vagy már ezt meg is tették, megerősödnek a hitben, ha eljutnak a megtéréshez, míg a torony még épülőben van; de ha az építkezés befejeződik, akkor már nem marad ott hely számukra, és így kidobják őket. Csupán azt érik el, hogy a torony közelében maradhatnak.

14.

VI. 1. A széttört és a toronytól messzire eldobott kövek jelentését is ismerni akarod? Ők a bűn fiai. Színlelve lettek hívókké, de egyetlen gonoszság sem hiányzott belőlük. Nincs mentség számukra, gonoszságuk miatt az épületbe alkalmatlanok, ezért összetörték őket, és az Úr haragja miatt messzire dobták. 2. Sok más követ is láttál ott heverni, amelyek nem kerültek be az épületbe. Vannak közöttük érdesek, ők azok, akik megismerték az igazságot, de nem maradtak meg benne, a szentekhez sem kapcsolódtak, ezért használhatatlanná is váltak. 3. És azok a repedtek kik lennének? – Ők azok, akiknek a szívében egymás ellen van valami, és nem békülnek meg egymással. Ha együtt vannak, akkor békességet mutatnak, de ha elválnak egymástól, a gonoszság marad meg a szívükben; és ezt jelzik a köveken lévő repedések. 4. A megcsonkított kövek pedig azok, akik hittek, és nagyobb részben az igazságosság szerint éltek, de bizonyos részben bűnökben, ezért csonkák ők, és nem épek. 5. A fehér és kerek alakúak, amelyek nem illenek bele az építménybe, kik lennének, Úrnőm? – Ezt válaszolta nekem: – Ugyan meddig maradsz még balga és esztelen, hogy mindezt megkérdezed, és semmit sem értesz meg? Ők azok, akikben ugyan megtalálható a hit, de ennek a világnak a gazdagsága is övéké. Amikor majd üldözés támad, gazdagságuk és különféle ügyeik miatt megtagadják az Urukat. 6. Majd megkérdeztem tőle: Úrnőm, mikor lesznek ők alkalmasak ebbe az épületbe? – Ha a gazdagságukat lefáragják róluk, mely

most a lelket irányítja, – mondotta – akkor majd az Isten számára is hasznosakká válnak. Ahogyan a kerek köveket, ha nem faragják meg, és így nem vetnek el belőlük semmit, soha sem lesznek négyszögletűvé, ugyanúgy azok, akik ebben a világban gazdagok, ha nem faragják le a gazdagságukat, nem lesznek hasznosakká az Úr előtt. 7. Legelőször is magadból kiindulva értsd meg! Amikor még gazdag voltál, nem voltál hasznos, de most hasznos és alkalmas vagy az életre. Legyetek ti is hasznosak az Isten számára, mert magad is egy voltál ezen kövek közül.

15.

VII. 1. Más köveket is láttál, amelyeket a toronytól messze elvetettek és az útra estek, de az útról legurultak az úttalan helyre. Ők azok, akik hittek, de a kételkedésük miatt az igaz utat elhagyták, azt gondolván, hogy majd jobb útra fognak találni, de tévednek, mert úttalan helyeken járkálva gyötrődnek. 2. Amelyek pedig a tűzbe estek és égnek, ők azok, akik végképpen elszakadtak az élő Istentől, szívükben sohasem támadt fel a megtérés gondolata, a kicsapongás utáni vágyaik és az elkövetett gonoszágaik miatt. 3. Akarod tudni, hogy kik azok a kövek, akik a vízhez közel estek, de nem képesek a vízbe belefordulni? Ők azok, akik az Igét hallgatták, szándékukban állt az Úr nevére megkeresztelkedni, de akkor eszükbe jutott az igazsággal járó tisztaság, elpártoltak, és ismét vágyódásaik, meg a gonoszágaik után jártak. 4. Ezzel befejezte a torony magyarázatát. 5. De én tovább zaklattam és kérdeztem őt, hogy mindazon köveknek, amelyek elvettettek, és nem illettek bele a toronyépületbe, van-e számukra megtérés, és van-e még helyük a toronyban? 6. – Van számukra megtérés, de ebbe a toronyba már nem illenek bele. Más, sokkal kisebb helyre illenek ők, de csak azután, hogy gyötrődtek, ha a bűneikért járó napok már beteltek. Áthordják őket, mivel az igaz igéknek részesei voltak. Akkor sikerül majd kijutni a szenvedéseik közül, ha elhagyta szívüket minden gonosz cselekedet, amit ők elkövettek; de ha nem hagyja el szívüket, keményszívűségük miatt nem fognak megmenekülni.

16.

VIII. 1. Miután ezekkel a dolgokkal kapcsolatos kérdezgetést már abbahagytam, így szólt hozzám: – Szeretnél-e még valami mást is látni? Nagyon vágytam arra, hogy láthassak valamit, és örültem annak, hogy még látni is fogok. 2. Rám tekintett, majd elnevette magát, és azt mondta: Látod azt a hét asszonyt a torony körül? Látom, Úrnőm – válaszoltam. Ezt a tornyot ők hordozzák, az Úr parancsának megfelelően. Halld hát mostan ezeknek erejét. 3. Közülük az elsőt, akinek olyan erős kezei vannak, Hitnek hívják, általa üdvözülnek Isten választottai. 4. A másodikat pedig, aki olyan erőteljes és felövezte magát, Önmegtartóztatásnak nevezik. Ő a hit leánya. Mindaz, aki őt követi, életében boldog lesz, mert minden gonoszág kerülni fogja, és ha még a gonosz vágyaktól is távol tartja magát, az örök élet lesz az öröksége. 5. A többiek, Úrnőm, kik lennének? – Egyik a másiknak leánya. Nevük: Egyszerűség, Tudás, Ártatlanság, Tisztaság és Szeretet; hogyha az anyjuk szerint cselekszel, akkor majd képes leszel az életre. 6. Szeretném tudni Úrnőm, hogy miben is áll ezek ereje? – Halljál hát az erejükről – mondotta. 7. Az erők egymástól függenek, kötik egymást, mégpedig abban a sorrendben, ahogyan megszülettek. A Hitből született meg az Önmegtartóztatás, az Önmegtartóztatásból az Egyszerűség, az Egyszerűségből az Ártatlanság, az Ártatlanságból a Tisztaság, a Tisztaságból a Tudás, a Tudásból pedig a Szeretet. Mindegyiknek a cselekedete tiszta, szent és isteni. 8. Mindaz, aki szolgálja őket, cselekedeteik szerint él, ezért a toronyban lesz majd lakása a szentekkel együtt. 9. Ezután az idővel kapcsolatban megkérdeztem tőle, hogy a befejezés ideje már itt van-e? Ő erre hangos kiáltással válaszolt: – Esztelen ember, nem látod azt, hogy a torony még épülőben van? A vég akkor lesz, ha az épülőfélben levő torony elkészül. Hamarosan megépül. Többé már ne kérdezzél semmit se tőlem, ez a figyelmeztetés elég neked, és elég a szenteknek is, hogy szellemetek megújulását szolgálja. 10. De nemcsak egyedül neked nyilatkoztattatt ki mindez, hanem hogy ismertesd meg mindenkivel ezt három nap elteltével. 11. Előbb ugyanis neked, magadnak kell megértened. Legelőször azt parancsolom meg Hermasz, azokat a szavakat, amelyeket majd mondani fogok néked, mindegyiket mondd a szentek fülébe. Mert ha majd meghallják ezeket, és követni fogják, minden gonoszágaikból megtisztulnak, és velük együtt te is megtisztulsz.

17.

IX. 1. Hallgassatok rám, gyermekeim! Fölneveltelek benneteket igen nagy egyszerűségben, ártatlanságban és tisztaságban Isten irgalmából, ki az igazságot rátok hintette, hogy így gonoszágaitokból, minden tévelygéseitekből megigazuljatok és megszentelődjete, ám ti nem akarjátok

elhagyni gonoszságaitokat. 2. Most már hallgassatok rám, béküljetek meg egymással, legyen gondotok egymásra, fogadjátok el egymást, és az Isten teremtményeit ne csak magatok élvezzék, hanem adjatok belőle a rászorulóknak is. 3. Egyesek a sok evés miatt betegséget szereznek testük számára, míg másoknak ennivaló sem jut, és a testük ezért gyengül el; mivel nincs meg még a szükséges táplálékuk sem, a testük tönkremegy. 4. Az ilyen mértéktelenség káros nektek, akik bár bővelkedtek, de mégsem adtok a rászorulóknak. 5. Vegyétek figyelembe az eljövendő ítéletet! Ezért ti akik bővelkedtek, addig keressétek fel a rászorulókat, amíg a torony építése be nem fejeződik, mert ha már befejeződött a toronyépítés, hiába akartok jót tenni, nem lesz helyetek abban. 6. Vigyázzatok hát, ti, akik tobzódtok a gazdagságban, nehogy siránkozzanak a szegények, mert ha ezek jajszavai feljutnak az Úrhoz, javaitokkal együtt kirekesztenek benneteket is a torony kapujából. 7. Most hát azt mondom néktek, az egyház előjáróinak, ne legyetek olyanok, mint a méregkeverők! A méregkeverők szelencékben hordozzák a mérgeiket, ti pedig mérgeiteket és varázsszereiteket a szívetekben. 8. Megkövesedtetek, és nem akarjátok megtisztítani a szíveteket, sem az elméteket a szívetekkel egyesíteni annak érdekében, hogy a nagy királytól irgalmat nyerjete. 9. Vigyázzatok tehát gyermekeim, nehogy a széthúzástok elragadja tőletek az életeteket! 10. Hogyan is akarjátok ti az Isten választottjait nevelni, ha bennetek nincs meg ez a fegyelem? Intsétek egymást, és legyetek békességesek egymás között, hogy én vidáman állhassak meg az Atya előtt, és az Úrnak számot tudjak adni mindnyájatokról.

18.

X. 1. Amint befejezte a hozzám intézett szavait, odajött hozzá az a hat ifjú, akik a toronyhoz vezették őt, majd másik négy ifjú felemelte a bírói széket és a toronyhoz vitték. Ezeknek az arcát nem láttam, mert elfordultak tőlem. 2. Távoztakor arra kértem, hogy tárja fel előttem a három alakban való megjelenésének a jelentését. Ezt válaszolta: – Ezekről majd mást kell megkérdezned ahhoz, hogy feltáruljon előtted. 3. Mert én az első, az egy évvel ezelőtti látomásomban úgy láttam őt, testvéreim, mint aki már igen előregedett, és a karosszékekben ült. 4. A másik látomásomban az arca már fiatalabb volt, de a teste és a haja mint az aggoké, állva beszélt hozzám, és akkor már vidámabb volt mint azelőtt. 5. A harmadik látomásomban egészen szépnek és fiatalnak mutatkozott, egyedül a haja volt olyan, mint az öregeké, egészen vidám volt és a bírói széken ült. Így egészen nyugtalan lettem amiatt, hogy ezt a kinyilatkoztatást megismerjem. 6. Majd éjszakai látomásomban láttam őt, és ezt mondotta: – Minden kérdésed alázatosságot követel. Bőjtölj tehát, hogy megkapd az Úrtól azt, amit kérsz tőle! 7. Egy álló napon keresztül böjtöltem, és megjelent előttem azon az éjszakán egy ifjú, és így szólt hozzám: – Miért kéred könyörgéseidben a kinyilatkoztatást olyan hamar? Vigyázz, nehogy a tested kárt szenvedjen, mivel sokat kérdegsz! 8. Elég neked az eddigi kinyilatkoztatás. Vajon képes lennél-e annál is hatalmasabb kinyilatkoztatásokat meglátni, mint amilyeneket már láttál? 9. Ezt válaszoltam rá: – Uram, csak egyet szeretnék, az agg asszony három alakjáról szólót, hogy a kinyilatkoztatás teljes legyen. Erre ő ezt mondotta: – Ugyan meddig leszel még oktan? A kételkedéseitek ugyanis esztelenné tesznek benneteket, és így a szívetek nincsen ott az Úrnál. 10. Majd újra válaszoltam szavaira:– Tőled, Uram, pontosabban megtudhatjuk ezeket.

19.

XI. 1. Halljál hát a három alakról, amelyeket annyira szeretnél megismerni. 2. Hogy az első látomásban miért láttad őt olyan aggnak, és miért ült ő a karosszékekben? Mert a ti szellemeitek is öreg, és már olyan megfáradt, nincsen benne erő elpuhultágtok és kételkedéseitek miatt. 3. Ahogyan a koros emberek nem reménykednek megfiatalodásban, és már semmi mást nem várnak, mint az elszenderedésüket, ugyanúgy ti is elerőtlenedtek a világ dolgaiban, átadtátok magatokat az elpuhultágnak, és nem hagytátok az Úrra aggódásaitokat, ezért az értelmetek eltompult, szomorkodásaitok miatt pedig már megvénültetek. – Szeretném tudni, Uram, miért ül ő karosszékekben? 4. Mert minden elgyengült ember a gyengesége miatt karosszékekben ül, mivel visszatartja őt testének erőtlensége. Íme most már tiéd az első látomás magyarázata.

20.

XII. 1. – A második látomásban már állva láttad őt, fiatalabb és vidámabb volt az arca az előbbinél, de a teste meg a haja olyan volt, akár az aggoké. Halljál most tehát erről a példázatról is. 2. Amikor már valaki öreg, reménytelenné lesz gyöngesége és szegénysége miatt, semmi mást nem vár, mint az élete végső napjait; de ha egyszer, úgy váratlanul, valami örökséget hagynak rá, meghallván ezt, nagyon megörül,

erőre kap, és már nem fekszik többé, hanem talpra áll, a szelleme megújul – mely már leromlott az előbbi dolgok miatt –, többé már nem ül, mivel erőteljessé lett. Így lesz majd veletek is, ha meghalljátok a kinyilatkoztatást, amit az Úr feltár előttetek. 3. Mert ő megkönyörül rajtatok, és a szellemetek ezáltal megújul. Vessétek le tehát gyöngeségeiteket, hogy eljuthasson hozzátok az erősség, öltsetek magatokra a hitet, és így az Úr meglátja a ti erősségeiteket, igen megörül annak. Ezért tárult fel előttetek a torony építése, és még más is feltárul majd, ha teljes szívetekből megbékültök egymással.

21.

XIII. 1. A harmadik látomásban úgy láttad őt, mint aki fiatal, szép és vidám, akinek megjelenése egészen széppé vált. 2. Ahogyan egy szomorkodóhoz eljut valami jó hír, gyorsan elmúlik szomorúsága, és többé már nem is figyel másra, mint a hallott örömhírré, majd a jóban megerősödik, szelleme pedig megújul a kapott örömtől. Ugyanígy ti is megkaptátok szellemetek megújulását, mivel ezeket a jó dolgokat láttátok. 3. És hogy bírói széken ülve láttad őt? Mert igen erőteljessé vált az ő állapota. A bírói székeknek négy lába van, és ezáltal szilárdan áll, mint ahogyan a világ is négy alapelemből tevődik össze. 4. Akik megtérnek, teljes egészében megfiatalodnak, és szilárdakká válnak, mivel teljes szívéből megtértek. És ezzel megkaptad a teljes kinyilatkoztatást, többé már semmit se kérdezzél a kinyilatkoztatás felől; ha valamire pedig még szükséged lenne, fel fog tárulni előtted!

IV. LÁTOMÁS

22.

I. 1. Amelyet, testvéreim, húsz nappal az előző látomásom után láttam, az eljövendő szorongattatás előképeként. 2. A Via Canpanián mentem ki a szántóföldre, ez a közúttól mintegy tíz stadionnyira van, és eléggé elhagyatott hely. 3. Egyedül sétálgatva arra kértem az Urat, hogy tegye teljessé a szent Egyház által nekem megmutatott kinyilatkoztatásokat és látomásokat, erősítsen meg engemet, és adja meg a megtérést azon szolgálóknak, akik botrányokba sodródtak, hogy ezáltal megdicsőüljön az ő nagy és dicsőséges Neve, mivel engem arra méltatott, hogy csodálatos tettei feltárljanak előttem. 4. Amíg őt dicsőítettem és néki hálát adtam, mintha egy hang szólott volna hozzám: – Ne kételkedjél, Hermasz! Töprengeni kezdtem magamban, és azt mondtam: – Mi kételkedni valóm volna, hiszen az Úr annyira megszilárdított, és aki olyan dicsőséges dolgokat láttam?! 5. Kicsit előbbre mentem, testvéreim, és íme egy szinte égig érő porfelleget láttam. Arra gondoltam magamban, talán valami barmok jönnek, és azok verik fel ezt a porfelleget. Ez mintegy mérföldnyire volt tőlem. 6. A porfelleg egyre nagyobb és nagyobb lett, úgyhogy már valami istenire gondoltam. Majd kissé kiviláglott a Nap, és íme, egy hatalmas vadállatot láttam ott, olyan volt mint egy nagy cethal, a szájából tüzes sáskák törtek elő. A vadállat hosszúsága mintegy tíz láb volt, a feje pedig mintha agyagból lett volna. 7. Sírni kezdtem, és kérleltem az Urat, hogy szabadítson meg tőle. Akkor eszembe jutott az imént hallott mondat: "Ne kételkedjél, Hermasz!" 8. Az Úrban vetett hitet öltöttem magamra testvéreim, és megemlékeztem azokról a nagy tettekről, amelyekre ő tanított meg engemet, ezáltal felbátorodva a vadállat felé közeledtem. A vadállat pedig akkora zúgással jött felém, hogy azzal még egy várost is képes lett volna elpusztítani. 9. Közelebb értem hozzá, és akkor az oly hatalmas cethal elnyúlt a földön, csak a nyelvét dugta ki, de mozdulatlan maradt mindaddig, amíg elhaladtam mellette. 10. A vadállat feje négyszínű volt: fekete, majd vörös és vérszínű, majd aranyszínű, majd fehér.

23.

II. 1. Miután a vadállatot elkerültem, és már vagy harminc lépést megtettem, íme, szembe jött velem egy szűz, aki olyan ékes volt, mintha a nászgyárról szállt volna le. Ruhája fehér volt, saruja is fehér, egészen a homlokáig lefátyolozva, fátyolát a mitréja fogta egybe, még a haja is fehér volt. 2. Felismertem az előző látomásaimból, mert az Egyház volt ő, és vidám lettem. Köszöntött engem: – Ember, üdvözöllek! Majd én is köszöntöttem őt: – Üdvözlégy, Úrnőm! 3. Senkivel sem találkoztál? – kérdezte tőlem. Úrnőm, egy olyan hatalmas vadállattal – válaszoltam rá –, amely képes lenne népeket elpusztítani, de az Úr erejéből és nagy irgalmából megmenekültem tőle. 4. Bizony megmenekültél – mondotta –, mert aggódásaidat az Istenre bízta, szívedet megnyitottad az Úr felé és hitted, hogy senki másképpen nem képes megszabadítani téged, csakis a hatalmas és dicsőséges Név által. Ezért az Úr elküldötte angyalát, mely ezen vadállat felett áll – az ő neve Thegri –, és becsukta annak száját, nehogy elnyeljen tégedet. Hited által nagy

veszedelemből szabadultál meg, mivel láttad a hatalmas vadállatot és mégsem kételkedtél. 5. Menj hát, és ennek nagyságát mondd el az Úr választottainak, mondd meg azt is nekik, hogy ez a vadállat az eljövendő szorongattatás előképe. Ha felkészültök rá, és teljes szívetekből az Úrhoz fordultok, akkor képesek lesztek elmenekülni előle, ha a szívetek tiszta és szeplőtelen lesz, és ha életetek hátralevő napjaiban az Úrnak szolgáltok szeplőtelenül. Aggódásaitokat pedig bízzátok az Úrra, mert ő az, aki orvosolja azokat! 6. Higgyetek az Úrnak, ti, kételkedők, hogy minden lehetséges, vagy haragját fordítja el tőletek, vagy az ostorcsapásait küldi rátok, kételkedőkre. Jaj annak, aki hallja ezen ígéret és semmibe veszi; jobb lett volna neki, ha meg nem született volna!

24.

III. 1. Majd arról a négy színről kérdeztem őt, amely a vadállat fején volt. Ezt válaszolta: – Már megint olyan kíváncsi vagy ezekben a dolgokban. – Igen, Úrnőm, feleltem rá –, de mondd is el nékem ezeket! 2. Halljad hát – mondotta – a fekete szín jelöli ezt a világot, amelyben most laktok. 3. A tűzvörös és a vérvörös pedig azt, hogy ennek a világnak vérben és tűzben kell elpusztulnia. 4. Az aranyszínű rész ti vagytok, akik megmenekültetek ebből a világból. Ahogyan az aranyat tűzben próbálják meg, és ez javára válik, ugyanúgy ti is ebben a világban élve kerültök próbára. Akik a tűzpróba után megmaradnak, azok megtisztulnak. Ahogyan az arany elveti salakját, úgy ti is vessétek el a szomorúságot és az aggodást, hogy így megtisztuljatok, és alkalmasak legyetek a torony épületébe. 5. A fehér rész pedig az eljövendő világot jelenti, amelyben az Isten választottai élnek. Az örök életben szeplőtelenek és tiszták lesznek majd az Isten választottai. 6. Ezért ne szűnjél meg a szentek fülébe mondani: Ez az eljövendő nagy szorongattatás előképe, de ha ti is azon lesztek semmi sem lesz belőle. 7. Emlékezzetek mindarra, ami előre megíratott. Amint kimondta ezeket a szavakat, eltávozott, de nem láttam, hogy hová ment, mivel nagy zúgás támadt mögöttem, én meg félve megfordultam, mert arra gondoltam, hogy a vadállat közeledik.

V. KINYILATKOZTATÁS

25.

1. Amikor otthon a fekhelyemen imádkoztam, odajött hozzám egy ragyogó arcú ember. A pásztorok öltözetét viselte, fehér kecskebőrt, a vállán tarisznya és bot a kezében. Köszöntött engem, és én is köszöntöttem őt. 2. Majd hirtelen leült mellém és így szólt: – A legszentebb angyal küldött engem, hogy veled együtt lakjam életed hátralevő napjaiban. 3. Én pedig azt hittem, hogy a kísértésemre jött, és így szóltam hozzá: – Ki vagy te, Uram? Mert én ismertem azt, akire rábíztak engem. – Hát nem ismered meg engem? – felelte rá. Nem – mondtam. – Én vagyok, folytatta, a Pásztor, akire téged bíztak. 4. Amíg beszéltem, alakjában egészen megváltozott, és így már felismertem őt, hogy ő az, akire rábíztak engem. Hirtelen zavar támadt bennem, és félelem fogott el, majd pedig nagyon elszomorodtam, hogy ilyen rosszul és ostobán válaszoltam neki. 5. Akkor ő így szólt: – Ne legyél zavarban, inkább erősödjél meg az én parancsolataimban, amelyeket parancsolni fogok! Mert azért küldettem hozzád – mondotta –, hogy mindazt, amit már láttál, ismét megmutassam neked; azokat az igen jelentős dolgokat, amelyek hasznosak számodra. Mindenekelőtt a parancsolataimat és a példázataimat írd le. Mindazt ami ezután következik, úgy írd meg, ahogyan azt megmutattam neked. Ezért megparancsolom – mondotta –, hogy előbb a parancsolataimat és példázataimat írd le, és ezeket mindjárt olvasd is fel saját kezedből, és őrizd meg mind! 6. Leírtam a parancsolatokat és példázatokot úgy, ahogyan ő azt nekem meghagyta. 7. Ha ezeket halljátok és meg is tartjátok, általuk előbbre juttok; ha tiszta szívvel megteszitek, megkapjátok az Úrtól mindazt, amit megígért. Ha pedig halljátok ezeket, de nem tértek meg, hanem még a bűneiteket is gyarapítjátok, az ellenkezőjét kapjátok az Úrtól is. Mindezt a Pásztor, a megtérés angyala parancsolta meg nekem, hogy leírjam.

I. PARANCSOLAT

26.

1. Mindenek előtt hidd, hogy egy az Isten, aki mindent megteremtett és elrendezett, a nem létezőből alkotott meg minden létezőt, mindennek ő ad helyet, de ő az, aki helyhez nem köthető! 2. Higgyél hát benne, és féljed őt, őt félvén legyél önmegtartóztató! Ezeket pedig tartsd meg, akkor levetsz magadról

minden rosszat, és felöltöd az igazság összes erényét! Istennek élsz, ha ezt a parancsot megtartod!

II. PARANC SOLAT

27.

1. Ezt mondta nékem: legyen meg benned az egyszerűség, és legyél ártatlan, mert így olyan leszel, mint a kisgyermek, akik még nem ismerik a gonosz ságot, amely az emberek életét tönkre teszi. 2. Először is senkiről se mondjál rosszat, és ne is hallgasd szívesen a rágalmozókat, mert ha ezt megteszed, hallgatásoddal részese leszel a rágalmozó vétkeknek, hogyha a hallott rágalomnak hiszel. Ha hitelt adsz neki, akkor a te szívedben is megmarad valami a testvéred ellen, és így részese leszel a rágalmozó vétkének. 3. A gonosz megszólalás olyan, mint egy nyugtalan démon, sohasem lesz békés, hanem mindig a viszálykodásban lakozik. Tartsd távol tőle magad, és boldogan élsz mindenkor mindenki vel. 4. Öltsd magadra a megfontoltságot, mert ebben nincs semmiféle gonosz buktató, hanem mindenben egyenes és vidám. Tedd a jót, és a javaidból, amelyeket az Isten adott neked, adjál egyszerűségben minden szűkölködőnek. Ne tegyél különbséget abban, hogy kinek adsz, és kinek nem adsz, adj mindenkinek, mert az Isten mindenkinek akar adni a maga adományaiból. 5. Akik pedig megkapják, Istennek adnak számot, hogy miért kapják és milyen célra, mert akik szorongatásaik miatt kapták meg, nem ítéltetnek el, de akik képmutatásaik miatt kapták meg, azoknak ítéletben lesz részük. 6. Aki adja, az ártatlan marad, mert az Úrtól kapta ő is és csak a szolgálatát teljesíti vele; de ezt egyszerűségben tegye, és ne döntse el, hogy kinek adjon és kinek ne. Isten előtt dicsőséges az ilyen egyszerűségben végzett szolgálat. Aki egyszerűségben szolgál, az Úrnak él. Tartsd meg tehát ezt a parancsot, amit most mondtam el neked, hogy a te megtérésed, és házad megtérése őszintének, tisztának, ártatlannak és szeplőtelennek találtasson.

III. PARANC SOLAT

28.

1. Majd ezt mondotta: Szeresd az igazságot és szádat ne hagyja el más, csak az igazság, hogy a szellem, amelyet az Isten ott lakoztat ebben a testben, igaznak találtasson minden ember előtt, és ezáltal a bennetek lakozó Úr megdicsőüljön; mert az Úr igaz minden szavában, és benne nincs semmi hazugság. 2. A hazugok elvetik maguktól az Urat, sőt még meg is rabolják őt, mert nem adják vissza neki a kölcsönt, amit tőle kaptak; ők ugyanis nem hazug szellemet kaptak tőle, és a hazugok ezt adják vissza, beszennyezik az Úr parancsotát, és így csalókká válnak. 3. Ezeket hallván nagy sírásra fakadtam, és amikor meglátta, hogy sírok, ezt mondotta: – Miért sírsz? – Mert nem tudom, Uram – válaszoltam –, hogy így egyáltalán üdvözülhetek-e? Miért? – kérdezte. Életemben sohasem az igazat mondtam, Uram – válaszoltam –, hanem mindig és mindenki vel szemben csalóként éltem, és a hazugságaimat, mint igazat tüntettem fel minden ember előtt. Sohasem ellenkezett senki sem, hanem hittek a szavaimnak. Hogyan is tudnék élni, ha ezeket elkövettem? 4. Helyesen és az igazságnak megfelelően gondolkodol – mondotta –, neked, mint Isten szolgájának az igazságban kellett volna járnod, és nem közös lakhelyet adni az igazság Szellemének és a rossz lelkiismeretnek, ezzel a tiszta és igaz Szellemet megszomorítani. Uram, sohasem hallottam ezeket a szavakat ilyen világosan – mondtam. 5. De most hallottad – válaszolta rá. Tartsd meg tehát mindezt, hogy a tetteid hamisságai, amelyeket az imént elmondtál, megtalálván ezen igazságokat, hihetővé váljanak, mert úgy még azok is hitelt érdemelnek! Ha megtartod ezeket és mostantól fogva az Igazságnak megfelelően fogsz majd beszélni, megszerezheted magadnak az életet; mindaz, aki meghallja ezt a parancsot, és távol tartja magát a hazugságtól, ettől a legnagyobb rossztól, az Istennek fog élni.

IV. PARANC SOLAT

29.

1. Megparancsolom neked – mondotta –, hogy őrizd meg a tisztaságot, és a szívedben ne vágyódjál idegen asszony után, vagy ehhez hasonló gonosz ságot, mert aki ezt teszi, nagy bünt követ el, de ha mindenkor a magad feleségére gondolsz, sohasem vétkezel. 2. Ha a szívedben ilyen vágyódás támad fel, bünt követsz el, ha pedig valami ehhez hasonló gonosz ságot, vétkezel, mert az ilyenfajta vágyódás nagy bűn az Isten szolgájának. Ha valaki megtenné ezeket, saját halálán munkálkodik. 3. Vigyázz hát, és

óvakodjál ettől a vágyódástól! Ahol ugyanis a szentség lakozik, ott a bűn nem férközhet az ember szívébe. 4. Mire ezt mondtam neki: – Engedd meg Uram, hogy még egy keveset kérdezhessenek tőled. Beszélj hát – válaszolta. – Uram, ha egy Úrban hívőnek van felesége, és ha azt házasságtörésen érte, vétkezik-e a férje, ha továbbra is együtt él vele? 5. Amíg nem tud erről, nem vétkezik – mondotta –, de ha a férj megtudja bűnét, és az asszony nem bánja meg, hanem megmarad a paráznaságban, ha így a férj együtt élne vele, bűnének részesévé válik, és a házasságtörésben a bűntársa lesz. 6. Mit tegyen hát a férj, Uram – kérdeztem tőle –, ha az asszony megmarad ebben a szenvedélyében? Bocsássa el őt – válaszolta –, és a férfi maradjon magában; mert ha a feleségét elbocsátva más asszonyt venne el, akkor ő is házasságot tör. 7. Uram, ha az asszony az elbocsátás után megbánná tettét, és szeretne visszatérni a férjéhez, már nem kell őt visszafogadni? – mondtam. 8. De igen – felelte ő –, ha nem fogadja vissza a férje, vétkezik, és nagy bűnt szerez magának, mert a megtérő bűnöst vissza kell fogadni, de nem sokszor. Az Isten szolgálai számára csak egy megtérés lehetséges, és ezen megtérés miatt a férj nem házasodhat újra. Mindez a férjre és a feleségre egyaránt vonatkozik. 9. Nemcsak egyedül az a házasságtörés, ha valaki a testét beszenyeezi – mondotta –, hanem az is, aki a pogányokhoz hasonlóan tesz, házasságot tör; és ha valaki megmaradna az ilyen tettében, és nem térne meg, tartsd távol magadat tőle, ne éljél együtt vele, mert ha nem így cselekszel, úgy bűnének részese vagy. 10. Ezért áll parancsként előttetek, akár a férjnek, akár a feleségnek, hogy megmaradjon magában, mert az ilyen állapotból még lehetséges a megtérés. 11. Én már nem adok lehetőséget ahhoz, hogy valaki az ilyen cselekedeteket folytassa, hogy senki ne vétkezhessen ezután, aki már bűnt követett el. Ami pedig a korábbi vétkeket illeti, van aki képes megadni a gyógyulást, ő pedig az, aki a mindennek feletti hatalom birtokosa.

30.

II. 1. Ismét megkérdeztem őt: – Mivel az Úr engem arra méltónak tartott, hogy te mindenkor nálam lakjál, engedj meg nekem még néhány szót, mert semmit sem értek meg, és a szívem megkeményedett a korábbi tetteim miatt! Tegyé engemet értelmessé, mert nagyon ostoba vagyok és semmit sem értek meg! 2. Erre ő így válaszolt: – Én a megtérés felett állok, minden megtérőnek értelmességet adok. Vagy te nem úgy látod – folytatta –, hogy aki megtér, értelmes? A megtérés nagyon értelmes cselekedet – mondotta –, mivel a bűnös így felfogja azt, hogy vétkezett, hogy rosszat cselekedett az Úr előtt, a szívében felmerül az a tette, amit elkövetett, majd pedig megtér, és már soha többé nem tesz rosszat, hanem mindenképpen a jót, majd pedig megalázza és gyötri a lelkét, mivel mindenképpen az vétkezett. Láthatod tehát, hogy a megtérés igen értelmes cselekedet. 3. Ezért kérdezlek' Uram, mindeztől olyan pontosan – vettem közbe. Legelőször is mivel bűnös vagyok, hadd tudjam meg, hogy mit kell tennem ahhoz, hogy éljek, mert sok és különféle bűnöm van. 4. Élni fogsz – válaszolt –, ha a parancsaimat megtartod, és azok szerint jársz el; és mindaz, aki meghallja ezeket a parancsolatokat, és meg is tartja azokat, az Istennek fog élni.

31.

III. 1. Hadd folytassam a kérdéseimet, Uram – kértem tőle. Beszélj hát – válaszolta. – Hallottam Uram, néhány tanítótól, hogy nincsen más megtérés, csak az, amikor a vízbe leszállunk, és megkapjuk a korábbi bűneinkre a bocsánatot. 2. Jól hallottad – válaszolta –, így is van. Mert aki elnyerte vétkeire a bocsánatot, többé már nem vétkezik, hanem tisztaságban kell élnie. 3. Mivel te mindent pontosan megkérdezel, én ezt is feltárom előtted, nehogy alkalmat adjak a bűnre azoknak, akik a jövőben hinni fognak, vagy azoknak, akik most hisznek az Úrban; mert azok számára, akik most hisznek, vagy majd hinni fognak, nincs már megtérés a bűneikből, mivel a régebben elkövetett bűneikre elnyerték a bocsánatot. 4. Ám azoknak, akik ezen napok előtt már meghívást nyertek, megadta az Úr a megtérést. Az Úr ugyanis ismeri szíveteket, és mindent előre tud, ismerte az emberek gyengeségét, az ördög csalárdságát, hogy ez ártani fog Isten szolgálainak, és gonoszat művel köztük. 5. Ám az Úr irgalmas, megkönyörült teremtményein, megadta a megtérést, nekem pedig a megtérés feletti hatalmat adta. 6. Ezért én azt mondom neked, hogy ezen a nagy és szent meghíváson túl, ha valaki az ördögtől megkísértetve vétkezne, de újra megtérne, ez már nem válik javára az ilyen embernek, és sohasem fog élni. 7. Újjáéleszt minket ez, amit ilyen pontosan megtudtam tőled. Tudom, ha többé már nem vétkezek, megmenekülök. – Megmenekülsz – mondotta –, meg mindazok, akik ugyanígy cselekednek.

32.

IV. 1. Majd megkérdeztem tőle: Uram, ha már egyszer megengedted nekem, még ezt tárd fel előttem!

Mondd hát! – válaszolta. – Uram, ha vagy az asszony, vagy a férje, ha valamelyikük meghal, és a másik házasságot köt, vétkezik-e az, aki a házasságot megköti? 2. Nem vétkezik – mondotta –, de ha valaki megmarad egyedül, több tiszteletet és dicsőséget szerez magának az Isten előtt, de ha házasságot köt, akkor sem vétkezik. 3. Őrizd meg tehát a tisztaságot és a szentséget, így az Istennek fogsz élni. Mindazt pedig, amit mondani fogok és mondani akarok, mostantól kezdve tartsd meg, ezektől a napoktól fogva, amelyeken átadattál nekem, és a házában veled együtt élek. 4. A korábbi vétkeidre van bocsánat, ha megtartod parancsolataimat; és mindenki számára van bűnbocsánat, akik megtartják ezeket a parancsolatokat, és megmaradnak ebben a tisztaságban.

V. PARANCSOLAT

33.

I. 1. Legyél türelmes és okos! Így majd uralkodni fogsz minden rossz felett, és a teljes igazságot munkálad! 2. Ha türelmes leszel, a benned lakozó Szent Szellem tiszta marad, és nem árnyékol be az a másik szellem, amely gonosz; hanem tágas lakása lesz, örvendezni és vigadni fog azzal az edénnyel együtt, amelyben lakozik, így az Úrnak fog szolgálni teljes vidámságban, mivel ott boldog egyedül. 3. Ha pedig valamiféle harag költözik oda, a Szent Szellem azonnal összeszorul, mivel érzékeny ő, és így nem lesz tiszta helye. Keresi majd, hogy hogyan távozhatna el erről a helyről, mivel a gonosz szellem fojtogatja őt, így nincs elég helye ahhoz, hogy úgy szolgálja az Urat, ahogyan szeretné, az indulatosság miatt beszennyezetté válik, mert az Úr a türelemben lakozik, az indulatosságban pedig az ördög. 4. Nem javára, sőt kárára lesz annak az embernek, akiben mind a két szellem lakást vesz. 5. Hogyha fogsz egy kevés ürmöt, és azt egy mézzel teli edénybe öntöd, ugye az egész méz elvész, a sok mézet a kevés üröm elrontja, mert a méz édessége megszűnik, és az többé már nem lesz hasznára gazdájának, mivel az keserűvé vált, és elveszítette a használhatóságát; ha pedig nem vegyítesz ürmöt a mézbe, édesnek találod azt, a gazdája számára pedig hasznos. 6. Vedd észre, a türelem még a méznél is édesebb, az Úr előtt pedig hasznos, mivel benne lakozik az Úr; de az indulatosság keserű és hasznavetetlen. Ha pedig az indulatosságot és a türelmet összekevered, a türelem beszennyeződik, és ez a keveredés nem lesz hasznos az Úr előtt. 7. Szeretném tudni, Uram – vettem közbe –, az indulatosság erejét, hogy magamat távol tartsam tőle! Ha nem tartod távol tőle magadat meg házád népét, minden reményt elveszítesz. Óvakodj tehát tőle! Én veled maradok. Mindazok, akik tiszta szívükből megtérnek, őrizkedjenek tőle! Velük leszek majd, és vigyázni fogok rájuk. Mindenkit a legszentebb angyal fog megigazulttá tenni.

34.

II. 1. Halljál hát az indulatosság erejéről – mondotta –, hogy milyen gonosz az, és hogyan téveszti meg az Isten szolgáit a maga erejével, és hogyan téríti el őket az igazságtól! Azokat nem tudja megtéveszteni, akik tökéletesek a hitben, erejét sem képes megmutatni velük szemben, mert az Úr ereje van velük; de tévedésbe viszi mindazokat, akik üresek és kételkedők. 2. Amikor bőségben álló embereket lát, beférkőzik ezek szívébe, és minden ok nélkül megkeseríti őket, legyen az férfi vagy nő, – vagy a világ dolgai, vagy valami csekélység, egy barát miatt, egy ajándék, vagy ajándékba kapott tárgy után, vagy valami más ostobaság miatt. Mert mindez Isten szolgálai előtt üres, haszontalan és ostoba. 3. A türelem ellenben nagy, maradandó és hatalmas ereje van, széles területen boldog, vidám, örömteli és gondtalan, minden időben dicsőíti az Urat, nincs benne semmiféle keserűség, mindig szelíd és nyugodt marad; és ez a türelem lakozik mindazokban, akikben a hit teljes. 4. Az indulatosság pedig elsősorban ostoba, könnyelmű és esztelen, az esztelenségből keserűvé válik, a keserűségből veszekedővé, a veszekedőből haragossá, s haragjában pedig engesztelhetetlen dühösség akkora mértékben lép fel, hogy nagy és gyógyíthatatlan bűnné válik. 5. Ha mindezek a szellemek ugyanabban az edényben laknak, amelyben a Szent Szellem él, akkor nem fog megmaradni ott, hanem kiömlik belőle. 6. Mert érzékeny Szellem ő, a gonosz szellemekkel nem tud együtt élni, sem a keménységgel, eltávozik az ilyen embertől, és egy szelídebb, nyugodtabb lakhelyet keres magának. 7. Miután elhagyta azt az embert, akiben lakott, ez az ember az igazság szellemétől üressé válik, majd megtelik gonosz szellemekkel, ingadozóvá lesz minden cselekedetében, így majd a gonosz szellemek fogják irányítani, egészen elvakulttá válik a helyes gondolkodással szemben, és minden indulatosságban együtt él vele. 8. Tartsd tehát magadat távol az indulatosságtól, a leggonoszabb szellemtől; öltsd magadra a türelmet, és az Isten előtt kedves, megszentelt életben találnak tégedet! Vigyázz, nehogy elhanyagold ezt a parancsolatot, mert ha ezen a

parancsolaton uralkodni fogsz, a többi parancsolatot is képes leszel megtartani, amelyeket parancsolni fogok neked. Erősödj meg tehát ezekben, és maradj meg szilárdan bennük! Erősödjenek meg mindazok, akik ezek szerint akarnak járni.

VI. PARANC SOLAT

35.

I. 1. Az előbbi parancsolatban elrendeltem – mondotta –, hogy őrizd meg a hitet, a félelmet és az önmegtagadást. – Igen, Uram – feleltem rá. Most pedig azt akarom, hogy feltáruljon előtted mindezeknek az ereje, hogy megismerjed közülük melyiknek miben áll az ereje, és hogy mit is eredményeznek ezek. Kettős, amit művelnek bennünk, igazat vagy gonoszat. 2. Te az igaznak higgyél, és ne a gonosznak, mert az igaz útja egyenes, a gonoszé azonban görbe! Te az egyenes és sík úton járjál, a görbe úttól pedig tartsd távol magadat! 3. A görbe útnak nincsenek ösvényei, hanem úttalan és akadályokkal teli, durva és tövises. Szomorúságot okoz mindannak, aki azon halad. 4. Akik pedig az egyenes úton járnak, veszélyes helyen is akadályok nélkül juthatnak előre, mert az útjuk sem nem durva, sem nem tövises. 5. Beláthatod, hogy hasznosabb ezen az úton járni. Én is azt látom jónak, Uram – mondtam –, ha ezen az úton járok. Ezen fogsz járni – válaszolta –, és mindenki, aki teljes szívéből az Úrhoz fordul, ezen az úton fog járni.

36.

II. 1. Most a hitről halljál – folytatta. – Az emberrel két angyal van együtt, az egyik az igazságosságé, a másik pedig a gonoszságé. 2. Hogyan ismerhetem meg ezeknek az erejét – vettem közbe –, mivel mindkét angyal velem lakik? 3. Halljad hát – válaszolta –, és értsd meg ezeket! Az igazságosság angyala érzékeny, szemérmes, szelíd és nyugodt. Amikor ezek az érzelmek kélnek a szívedben, és az igazságról beszélget veled, vagy a tisztaságról, a szentségről, az önuralomról, meg mindarról, ami igaz, vagy a dicsőséges erényről, ha ezek merülnek fel a szívedben, felismerheted, hogy az igazságosság angyala van veled, mert ezek az igazságosság angyalának a tettei. Higgyél neki és higgyél a tetteinek is! 4. Most pedig ismerd meg a gonoszság angyalának a tevékenkedéseit. Mindenekelőtt indulatos, majd keserű és esztelen tettei gonoszak, tévútra viszik az Isten szolgáit; ha majd feltámad a szívedben, tetteiről felismerheted. 5. Hogyan is tudnám megkülönböztetni, Uram, ha még nem ismerem ennek tetteit? Halljad hát – mondotta –, ha valamiféle indulatosság támadna fel benned, ebből megismerheted, hogy ő van veled; vagy ha sokféle foglalatosság utáni vágyódás, ételben, italban, részegeskedésben, különféle gyönyörökben és nem a szükségesekben való bővelkedés, vagy az asszonyok utáni vágyódás, vagy fősvénység, góg, nagyizálás, meg mindaz, ami ezekhez közelálló, vagy hasonló. Ha szívedben ilyen érzések támadnak fel, tudd meg, hogy a gonoszság angyala van benned. 6. Te, aki ismered már tetteit, hagyd el őt, ne neki higgyél, mivel tettei gonoszak és Isten szolgálóinak haszontalanok. Íme, ismered mindkét angyal erejét, ismerd fel ezeket, és higgyél az igazságosság angyalának! 7. A gonoszság angyalától pedig tartsd távol magadat, mert minden tettében valami rossz tanítás van. Ha még egy erőshitű ember szívében ettől az angyaltól eredő vágyódás lép fel, legyen az férfi, vagy nő, vétkezni fog valamiben. 8. Ha pedig a leggonoszabb ember szívében emelkedik fel a jó angyalától eredő vágyódás, szükségképpen valami jót fog tenni. 9. Láthatod, jobb az igazság angyalára hallgatni, a gonoszság angyalát pedig elutasítani. 10. Ez a parancsolat megvilágítja a hittel kapcsolatos dolgokat, hogy te az igazságosság angyalának tetteiben higgyél, és ha te is megteszed azokat, az Istennek fogsz élni, hidd el, a gonoszság angyalának tettei elszomorítóak, ha kerülöd ezeket, az Úrnak fogsz élni.

VII. PARANC SOLAT

37.

1. Féld az Urat – mondotta –, és tartsd meg a parancsolatait! Ha az Isten parancsait megtartod, minden tetteidben erős leszel, és cselekedeteid páratlanul kiválóak lesznek. Ha az Urat féled, mindig helyesen jársz el. Ez az a félelem, amit félned kell ahhoz, hogy megmeneküljél. 2. Az ördögöt ne féld, mert ha az Urat féled, az ördög felett is uralkodni fogsz, mivel az erőtlenség. Ahol pedig nincsen meg az erő, oda a félelem se jár; de ahol a dicsőséges erő megvan, azt a félelem is megilleti. Mindazt, akinek van ereje, megilleti a félelem is, akinek pedig nincsen ereje, azt mindenki megveti. 3. Az ördög tetteitől ellenben már féljetelek, mivel ezek gonoszak. Ha féljetelek az Urat, akkor az ördög tetteitől is félni fogtok, és nem követitek azokat,

hanem távol tartjátok magatokat tőlük. 4. Mert kétféle félelem van; ha rosszat akarnál tenni, féld az Urat, és nem fogod megtenni; ha pedig a jót akarod tenni, féld az Urat és meg is teszed azt, és ezek miatt az Úr félelme erős és dicsőséges. Féljétek tehát az Urat és neki fogtok élni! Mindazok akik félik őt, megtartják parancsolatait és az Istennek élnek. 5. Miért mondtad azt Uram, hogy parancsolatainak megtartásával Istennek élnek? – Mert az egész teremtség féli az Urat, de a parancsolatait nem tartja meg. Azoknak, akik félik őt, és a parancsolatait is megtartják, élete az Istennél van; akik pedig nem tartják meg a parancsolatait, azokban élet nincs.

VIII. PARANC SOLAT

38.

1. Mondottam neked, hogy az Isten teremtményei kétfélék, és így az önmegtartóztatás is kettős – mondotta –, van, amiben szükséges az önmegtartóztatás, és van amiben nem. 2. Ismertesd meg velem Uram, hogy miben szükséges a megtartóztatás és miben nem! Halljad hát – válaszolta –, a rossztól tartsd távol magadat, de a jóban ne legyél önmegtartóztató, hanem inkább tedd meg azt, (ha önmegtartóztatásból nem teszed a jót, nagy bünt követsz el!), és ha önmegtagadásból nem teszed meg a rosszat, nagy igazságot művelsz. Tartsd távol magadat minden rossztól, és tedd meg a jót! 3. Mik lennének ezek a rossz dolgok – kérdeztem tőle –, amelyektől távol kell tartani magunkat? Halljad hát – válaszolta –: a házasságtöréstől és a paráznaságtól, a bűnös italozástól és a parázna gyönyöröktől, a mértéktelen étkezésektől, a fényűző gazdagságtól, dicsekvésektől, nagyozolástól, hazugságtól, rágalomtól és kétszínűségtől, a gyűlölködéstől meg minden káromlástól. 4. Ezek mindennél rosszabb cselekedetek az ember életében. Mindezekről Isten szolgálóinak távol kell tartaniuk magukat! Aki pedig nem tartja távol magát ezektől, az nem lesz képes Istennek élni. Halljad hát azokat is, amelyek ezeket követik. 5. Vannak még más gonosz cselekedetek is Uram? – Sok olyan van még, amelyektől Isten szolgálóinak távol kell tartaniuk magukat; így a lopás, a csalás, a rablás, hamis tanúskodás, fösvenység, gonosz vágyak, cselszövések, hiú dicsőségvágy, meg mindaz, ami ezekhez hasonló. 6. Te talán nem úgy látod, hogy mindezek rosszak? Nagyon is rosszak az Isten szolgálóinak – feleltem. Mindezekről távol kell tartani magát annak, aki az Istennek szolgál.

Őrizd meg tehát magadat mindezekről, hogy az Istennek éljél, és följegyezzenek téged is azok közé, akik távol tartják magukat ezektől! Mindezekkel szemben önmegtartóztatónak kell lenned! 7. Amelyektől pedig nem kell távol tartanod magadat, hanem inkább cselekedned, halljad! A jóban ne legyél önmegtartóztató, hanem tedd meg azt! 8. Tárd fel előttem a jó dolgok erejét – kértem tőle – hogy azokban járjak, velük a szolgálatomat megtegyem, és ezeket elvégezvén, elnyerjem az üdvösséget! Halljad hát – válaszolta –, a jó dolgokat tenned kell, és nem távol tartani tőlük magadat! 9. Mindenekelőtt a hit, az Úr félelme, a szeretet, az egyetértés, az igazságosság szerinti beszéd, az igazság és a türelem. Az ember életében nincs jobb ezeknél, aki megérzi ezeket, és nem tartja magát távol tőlük, boldog lesz egész életén keresztül. 10. Halljad most azokat is, amelyek ezeket követik! Az özvegyeknek, árváknak tett szolgálat, nélkülözők látogatása, Isten szolgálóit szükségéikről megszabadítani, vendégszeretőnek lenni (mert a vendégszeretben megtalálható a jó cselekedet), senkivel sem ellenségeskedni, békességben élni, minden embernél szerényebbnek lenni, az idősebbek tisztelete, az igazság gyakorlása, a testvériség megőrzése, a dolyf elvetése, türelmesnek lenni, az elszenvedett sértésekre nem gondolni, a lelkekben megfáradtakat megvigasztalni, a hitben elesetteket el nem vetni, hanem visszatéríteni és jókká tenni, a vétkezőket meginteni, a nélkülözőket, szükségben szenvedőket nem szorongatni, meg mindaz ami ezekhez hasonló. 11. Ugye te is úgy látod, hogy ezek jók? – mondotta. Mi is lehetne náluk jobb Uram! – válaszoltam rá. Járjál hát ezeknek megfelelően, és ne tartsd távol magad tőlük, így az Istennek fogsz élni! 12. Tartsd meg tehát ezt a parancsolatot, mert ha a jót teszed és nem tartod magadat távol tőle, Istennek élsz, és mindazok az Istennek élnek, akik ugyanígy cselekednek! Ha a rosszat kerülöd, és nem teszed meg azt, akkor az Istennek élsz; és mindazok az Istennek élnek, akik ezeket a parancsolatokat megtartják és ezek szerint járnak el.

IX. PARANC SOLAT

39.

1. Így szólt hozzám: Vesd el magadtól a kételkedést és ne kételkedj semmiben, ha az Úrtól kérsz valamit, azt hajtogatván magadban, hogyan is kérhetném én az Úrtól, és hogyan is kapnám meg azt én, aki olyan nagyon vétettem ellene. 2. Ne gondolkodjál ezen, hanem teljes szívedből fordulj az Úr elé, és kérjed őt kételkedés nélkül, akkor majd meg fogod ismerni az ő irgalmasságát, mert nem hagy el téged, hanem teljesíteni fogja lelked kérését. 3. Az Isten nem olyan, mint az emberek, akik emlékeznek a megbántásokra, ő megfélemlít azokról, és irgalmasságot gyakorol teremtményeivel szemben. 4. De te is tisztítsd meg szívedet ennek a világnak minden hiábavalóságától, meg mindattól, ami az előbbieken elhangzott. Kérjed az Urat, és mindent meg fogsz kapni; és azokban, amit tőle kérni fogsz, nem lesz hiányosságod, ha az Urat kételkedés nélkül kéred! 5. Ha pedig kételkedni fogsz a szívedben, semmit nem kapsz meg abból, amit kértél, mert akik az Istenben kételkednek, kettős lelkűek, ezért nem kapnak meg semmit sem abból, amit kérnek. 6. Akik viszont tökéletesek hitben, mindazt, amit csak kérnek az Úrtól, megkapják, mert aggódások nélkül kérték, és nem kételkedtek. Minden kételkedő ember, ha nem fog megváltozni, nehezen jut el az üdvösségre. 7. Tisztítsd meg tehát a szívedet a kételkedésektől, öltsd magadra a hitet, mivel erős az, és hidd el az Istennek, hogy mindazt, amit kérsz megkapod. Ha pedig valamit kérnél az Úrtól, és amit kértél, csak később kapnád meg, ne kételkedj azért, mert nem kaptad meg lelkednek ezt a kérését olyan hamar! Biztosan valamilyen kísértés vagy bűn miatt történt ez, amire már nem is gondolsz, és azért kapod meg később, amit kértél. 8. Ezért ne szűnjél meg kérlelni az Urat mindazért, amit a lelked kíván, mert biztosan megkapod; de ha a kérésed közepette elbátortalanodsz és kételkedel, magadat okold, és ne azt, aki megadta volna néked! 9. Vedd hát fontolóra ezt a kételkedést! Rossz és ostoba dolog, sokakat elszakít a hittől, még ha oly erősen is hittek volna. A kételkedés ugyanis az ördög leánya, és sok rosszat tesz Isten szolgáltaival. 10. Vesd el tehát a kételkedést, legyél úrrá rajta minden cselekedeteden! Öltsd magadra az erős és hatalmas hitet! A hit mindent ígér, és mindent teljesít is, a kételkedés pedig, amely még magában sem bíz, tönkretesz mindent, amihez csak hozzáfér. 11. Láthatod azt is, hogy a hit felülről, az Istentől van, és igen nagy az ereje, a kételkedés pedig földies lélek, az ördögtől jön, és semmiféle ereje sincsen. 12. Ezért szolgálj a hitnek, amelynek van ereje, a kételkedéstől pedig tartsd távol magadat, mert annak nincsen ereje. Így majd az Istennek fogsz élni és Istennek élni mindazok, akik ugyanígy gondolkodnak.

X. PARANCSOLAT

40.

I. 1. Vesd el magadtól a szomorúságot, mert ez a kételkedés és indulatosság nővére. 2. Hogyan lehet ő ezeknek a nővére? – kérdeztem tőle. Mert úgy tűnik, hogy más az indulatosság, más a kételkedés, és más a szomorúság is. Esztelen vagy ember! – mondotta – nem érted meg, hogy a szomorúság minden szellemeknél gonoszabb és az Isten szolgálta számára rettenetes, mert minden szellemnél jobban tönkretesz az embert, elűzi a Szent Szellemet, majd pedig újra megmenti. 3. Valóban ostoba vagyok, Uram, nem értem ezeket a példázatokot, mert hogyan is tudja elűzni, majd pedig újra megmenteni, ezt nem tudom felfogni! 4. Halljad hát – válaszolta –, akik sohasem kutatták az igazságot, és sohasem keresték az istenséget, úgy egyszerűen hívőkké lettek, de a gazdagság ügyes-bajos dolgaiba, a pogány barátokba, vagy más, ennek a világnak az ügyeibe belebonyolódtak, mindazok tehát, akik ezek közé tartoznak, nem értik meg az istenség példázatait. Tetteik miatt elvakultakká váltak, romlottakká, meg haszontalanokká. 5. Ahogyan egy jó szőlőskertben, ha azt elhanyagolják, különféle tövisek meg gazok telepednek meg, ugyanígy azok az emberek is, akik hittek, de az előbb említett cselekedetekbe belegabalyodtak, az értelem útjáról eltévelyedtek, és ezért már semmit sem fognak fel az igazságból, és ha az istenségről, meg az igazsággal kapcsolatban hallanak valamit, semmit sem értenek meg egészen, mert elméjük tevékenységük közepette megrekedt. 6. Akiben pedig megvan az Istenfélelem, kutatja az istenséget és keresi az igazságot, szíve az Úrnál van és mindazt, amit mondanak neki, gyorsan felfogja és megérti, mert az Úr félelme van benne. Ahol pedig az Úr lelke lakozik, ott az értelem is gazdagon jelentkezik. Ragaszkodjál tehát az Úrhoz, akkor majd mindent felfogsz és megértesz!

41.

II. 1. Halljad hát, te ostoba, hogy miként űzi el a Szent Szellemet a szomorúság, majd pedig hogyan menti meg azt. 2. Amikor egy kételkedő belefog valamiféle tevékenykedésbe, de kételkedései miatt ez nem sikerül neki, ezért a szomorúság beleköltözik ebbe az emberbe, ott a Szent Szellemet megszorítja, majd pedig elűzi. 3. Azután ismételtelen valamiféle indulatosság fogja el az embert valamely cselekedete

miatt, és nagyon elkeseredik, majd ismét szomorúság költözik az indulatossá lett ember szívébe, ekkor már ezen a tettén szomorodott el, amit az utóbb elkövetett, majd pedig megbánja, hogy gonoszat művelt. 4. Ez a félelem már úgy mutatkozik, mint ami üdvösséget hordoz, mivel általa megbánta a gonosz tettet. Mindkét tette elszomorítja a Szellemet, a kételkedés azért, mert nem sikerült a munkája, de az indulatosság is elszomorítja a Szellemet, mivel rosszat cselekedett. Mind a kettő tehát, a kételkedés és az indulatosság is elszomorítja a Szent Szellemet. 5. Vesd el tehát magadtól a szomorúságot, és ne gyötörd a benned lakozó Szent Szellemet, nehogy az Úr előtt ellened forduljon és elhagyjon téged! Az Isten Szelleme, amely ebbe a testbe adatott, nem tudja elviselni a szomorúságot, az aggályosságot.

42.

III. 1. Inkább a vidámságot öltsd magadra, amely az Isten előtt mindig kedves, szívesen fogadott, és örvendezzel benne! Minden vidám ember a jót teszi, a jóra gondol, a szomorúságot pedig megveti. 2. A szomorkodó ember ezzel szemben mindenkor a rosszat teszi, először is azért, mert megszorítja a Szent Szellemet, amelyet még mint vidámat kapott meg az ember; másodsor pedig azzal, hogy a Szent Szellem megszorításával bűnt követett el és nem közeledik az Úrhoz, nem vallja meg az Urat. A szomorú ember imájában nincs erő, hogy felemelkedjen az Isten áldozati oltárára! 3. Miért van az – kérdeztem tőle –, hogy a szomorkodó ember imája nem emelkedik fel az oltárra? Mert ha szívében a szomorúság ül – mondotta –, és a szomorúság összekeveredik az imádsággal, és nem engedi azt tisztán felszállni az oltárra. Ahogyan az ecetnek és a bornak az összekeveredésekor nem marad meg ezeknek az íze, ugyanígy van a szomorúság és a Szent Szellem összekeveredésekor is, a szellemnek ekkor nem lesz imája. 4. Tisztítsd meg tehát magadat ettől a rossztól, a szomorúságtól, és az Istennek fogsz élni; az Istennek élnek azok is, akik kivetik magukból a szomorúságot, és a vidámságot öltik magukra.

XI. PARANCSOLAT

43.

1. Padon ülő embereket mutatott nekem, és egy olyan embert is, aki katedrán ült. Majd így szólt hozzám: – Látod azokat, akik a padon ülnek? Látom, Uram – válaszoltam. – Ők hívők, de a katedrán ülő az álpróféta, ő az, aki megrontja Isten szolgáinak értelmét, de csak a kételkedőkét rontja meg, a hívőkét nem. 2. A kételkedők úgy mennek hozzá, mint a látnokhoz, és kérdezzétek tőle, hogy mi fog történni majd velük. Az álpróféta pedig kérdéseik és a gonoszság utáni vágyaik szerint szól hozzájuk, mivel nincs meg benne az isteni Szellem ereje, így azzal tölti meg a szívüket, amit azok éppen óhajtanak. 3. Mivel ő is üres, üres dolgokat ad válaszul az üreseknek. Ha valaki kérdezi, a kérdező ember üressége szerint válaszol. Néha azonban az igazságnak megfelelő szavakat is mond, de maga az ördög tölti meg a szellemét, hátha az igazak közül valakit így meg tud téveszteni. 4. Ám azok, akik erősek az Úrban vett hitben, és az igazságot öltötték magukra, nem kapcsolódnak az ilyen szellemekhez, hanem távol tartják magukat tőlük. Ezzel szemben akik kételkedők, akik gyakran változtatják nézeteiket, jószolgatnak maguknak úgy, mint a pogányok, így bűnüket még bálványimádással is tetézik.

Mert az aki valamilyen ügyében megkérdez egy álprófétát, bálványimádó; az igazságtól üres, sőt még esztelen is. 5. Az Istentől adott szellemek közül egyik sem kérdezhető ki, mert az istenség ereje van velük, és maguktól is megmondanak mindent, mert felülről, az isteni Szellem erejétől valók. 6. A szellem, amely kérdezhető, és az emberek vágyainak megfelelően beszél, földi és könnyű, erő nincsen benne, és nem is beszél máskor, csak ha kérdezik. 7. Hogyan lehet azt megtudni, Uram – kérdeztem tőle –, hogy ki közülük a próféta és ki az álpróféta? – Halljál hát mind a két prófétáról – válaszolta –, mert amit mondani fogok neked, azzal próbára teheted a prófétát és az álprófétát egyaránt! Az életből tudod megítélni, hogy vele van-e az isteni Szellem. 8. Legelőször is, akivel a felülről való Szellem van, az szelíd, nyugodt, alázatos, és távol tartja magát mindenféle rossztól, ennek a világnak hiábavaló vágyakozásaitól, cselekedeteiben minden embernél szerényebb, senkinek semmiféle kérdésére nem felel, senkinek sem mond olyant, ami egyedül csak neki szól, és a Szent Szellem olyanképpen sem beszél, ahogyan az emberek azt szeretnék, hogy beszéljen, hanem akkor, amikor az Isten akarja, hogy szóljon. 9. Amikor egy olyan ember, akivel az isteni Szellem van, az igaz emberek gyülekezetébe érkezik, olyanokéba, akik hisznek az isteni Szellemben, és az igaz emberek ezen gyülekezetének Istenhez való imádsága alatt a prófétai szellem angyala rajta nyugszik, betölti az egész embert, és ő a Szent Szellemmel eltelve úgy beszél a sokasághoz, ahogyan azt

az Úr akarja. 10. Így mutatkozik meg az istenség Szelleme. Az istenség Szellemével kapcsolatosan ilyen nagy az Úr ereje. 11. Halljál hát arról a szellemről – folytatta –, amely földies és üres, a szellemről, amelynek nincs ereje, amely ostoba. 12. Először is az ilyen ember olyannak tünteti fel magát, mint akivel vele van a Szellem, felfuvalkodik, az első helyet követeli magának, a kezdet kezdetén szemtelenné válik, és sokat fecseg, sokféle élvezetből kiveszi a részét, meg sok cselszövésből is, bért fogad el a prófétálásáért, ha pedig nem kap, akkor nem is prófétál. Vajon elfogadhat-e fizetséget az isteni Szellem, és prófétálhat-e ennek fejében? Az Isten prófétája ezt nem teheti meg, hanem csak az ilyenféle prófétának a földies szelleme. 13. De az ilyen nem is megy az igaz emberek gyülekezetébe, sőt elűzi magától azokat. A kételkedőkhöz és az üreszekhez kapcsolódik, a sarkon prófétál, és rászedi őket, mivel azok kívánságainak megfelelően mindig csak üres dolgokat mond, mert ez tetszik az üreseknek. Ha egy üres edényt másik üres edénnyel összeütsz, nem törik az össze, hanem összecsendül a másikkal. 14. Hogyha az ilyen imádságuk idején az istenség Szellemét birtokoló igaz férfiakkal telt gyülekezetbe jön, megmutatkozik, hogy ebben az emberben nincsen semmi; a földies szellem ekkor megnémulva elmenekül tőle, az ember pedig megnémul, összerogy és még meg sem tud szólalni. 15. Hogyha a kamrádba bort vagy olajat töltögetsz, és ezek közé egy üres cserépedényt is teszel, amikor a kamrád kiüríted, akkor azt az edényt, melyet üresen tettél be, üresen is fogod találni. Ugyanígy van ez az üres prófétákkal is, amikor az igazak szellemeihez eljönnek, ahogyan odajöttek, utána is ugyanazok maradnak. 16. Láthatod mind a két próféta életét. Cselekedetei és az élete alapján tedd próbára mindazt a prófétát, aki a Szellem hordozójának tartja magát! 17. Te pedig annak a Szellemnek higgyél, aki az Istentől jött, akinek van ereje. A földies és üres szellemnek semmit se higgyél el, mert az ilyenben nincs erő, az ördögtől származik ez. 18. Most pedig halljál egy példázatot, amit elmondok neked! Fogjál egy követ, és dobd fel az égre! Vajon eléred-e vele az eget? Vagy pedig vedd kézbe a vízsugarat, irányítsd azt az ég felé? Átfúrhatod-e ezzel az égboltot? 19. – Hogyan is tudnám ezeket megtenni, Uram, – feleltem rá –, mert mind a kettő amit mondtál, lehetetlen. Ahogyan ezek lehetetlenek – folytatta ő –, ugyanúgy a földies szellemek is erőtlenek és tehetetlenek. 20. De most vedd szemügyre ezt az erőt, ami felülről jön! A jágszem egészen kicsi, de hogyha az az ember fejére esik, mekkora fájdalmat okoz; vagy a cseréptetőről lecsepegő vízcsepp még a követ is kivájja. 21. Láthatod, mekkora ereje van annak, ami felülről esik lefelé, mégha az egészen kicsi is. Ennek a Szellemnek higgyél, a másiktól pedig óvakodj!

XII. PARANCSOLAT

44.

I. 1. Így szólt hozzám: Űzz el magadtól minden rosszra irányuló vágyakozást, és öltsd magadra azokat a vágyakat, amelyek a jóra irányulnak! Ha majd ezekbe a vágyakba öltözöl, gyűlölni fogod a rosszra irányuló vágyódást, és azt úgy fékezed meg, ahogyan azt te akarod. 2. A rosszra irányuló vágyódás vad természete nehezen szelídíthető meg, mert rettenetes az; nagy vadságában tönkreteszi az embereket; de kiváltképpen akkor, ha valaki az Isten szolgái közül esik bele; ha nem lesz megfontolt, elképesztő módon tönkremegy. Tönkreteszi mindazokat, akik nem öltötték magukra a jóra irányuló vágyakozást, akik mind ezen túl még ebbe a világba is belebonyolódtak, majd pedig a halálnak adja át őket. 3. Uram, a rosszra irányuló vágyakozásnak milyen következményei vannak – kérdeztem tőle –, amelyek az embereket a halálra juttatják? Ismertesd meg velem, hogy kerülni tudjam azokat! – Halljál hát a gonoszság utáni vágyódásról, hogy mely cselekedeteikben öli meg az Isten szolgáit!

42.

II. 1. Mindent megelőző a más asszonya vagy férje utáni vágyódás, majd fényűző gazdagság, a sokféle felesleges étkezés és italozás, és más különféle gyönyörök meg örültségek; mert minden gyönyör örültség, és az Isten választottai számára üres. 2. Ezek azok a gonoszság utáni vágyakozások, amelyek Isten szolgái számára a halált hordozzák. A vágy, amely a rosszra irányul, az ördög leánya. Óvakodjatok tehát a rosszra irányuló vágyakozástól, hogy azokat elkerülve, az Istennek éljete! 3. Azok pedig, akikben ezek uralkodnak, mivel nem álltak ellent nekik, mindörökké halottak lesznek, mert az ilyen vágyódások a halált hordozzák. Ezzel szemben, te öltsd magadra az igazság utáni vágyakozást, és az Úr félelmében felfegyverkezve állj ellent a másiknak! 4. A jóra irányuló vágyódásban ugyanis az Úr félelme lakozik. Ha a rossz utáni vágyódás meglát téged fölfegyverkezve az Úr félelmében, és hogy így szállsz szembe vele, messzire elfut, és soha többé nem fogod látni, mivel fél a fegyverzetedtől. 5. Te meg mint győztes, és mint aki elnyerte a koszorút vele szemben, fordulj az igazság utáni vágyakozás felé, az elnyert

győzelmedet neki tulajdonítsd, és szolgáljad úgy, ahogyan azt ő szeretné. Mert ha a jóra irányuló vágyakozást szolgálod, és neki aláveted magadat, így majd elég erőd lesz ahhoz, hogy a rosszra irányuló vágyakozás felett uralkodjál, és leigázd azt úgy, ahogyan csak te akarod.

46.

III. 1. Szeretném megtudni, Uram, hogy hogyan szolgálhatok a jó utáni vágyakozásnak! Halljad hát – mondotta –, cselekedjed az igazságosság, az erény, az igazság, az Úr félelme, a hit és a szerénység szerint, és tedd meg mindazt, ami hasonló ehhez! Ha megteszed mindezt, jó és hasznos szolgálja leszel az Istennek, neki fogsz élni, és mindaz, aki a jóra irányuló vágyódást szolgálja, az Istennek él. 2. Ezzel befejezte tizenkét parancsolatát, majd azt mondta nekem: – Ezek a parancsolatok most már a tiéd! Szerintük járjál, és vigasztald meg azokat, akik ezeket hallani fogják, hogy a megértésük megmaradjon tisztának az életük hátralevő napjaiban! 3. Szorgalmasan végezd azt a szolgálatot, amit most átadtam neked, és fáradozzál érte sokat. Mert kegyességet nyersz azok előtt, akik a jövőben megtérnek majd, és követni fogják szavaidat. Én meg veled maradok, és ráveszem őket, hogy teljesítsék is azokat. 4. Azt mondtam neki: Ezek a parancsolatok, Uram, nagyon jók, dicsőségesek és erő van bennük ahhoz, hogy vidámmá tegyék mindazoknak az embereknek a szívét, akik ezeket a parancsolatokat képesek megtartani; de azt már nem tudom, hogy ezeket a parancsolatokat az ember egyáltalán képes-e megtartani, mivel igen kemények. 5. Erre ő így válaszolt: – Ha magadban felteszed, hogy mindez megtartható, akkor könnyen meg is tartod, és akkor már ezek nem is lesznek olyan kemények; de ha a szívedben már felmerült, hogy ezeket az embereknek nem is lehet megtartani, akkor nem is fogod megtartani azokat. 6. Most pedig ezt mondom neked, ha ezeket nem tartod meg, ha elveted, nem fogsz üdvözülni te sem, de még a gyermekeid és a háza népe sem, mivel már elítélted te magadat azzal, hogy ezeket a parancsolatokat az ember nem képes megtartani.

47.

IV. 1. Mindezt nagyon haragosan mondta nékem, hogy egészen zavarba jöttem és nagyon féltem tőle. Úgy megváltozott ugyanis az alakja, hogy haragját ember nem képes elviselni. 2. Amikor ő meglátta, hogy egészen megrémültem és összezavarodtam, kedvesebben és vidámabban kezdett hozzám beszélni, és azt mondta: Ostoba vagy, esztelen és kételkedő, és nem érted meg az Isten dicsőségét, hogy milyen nagy, erős és csodálatos az, mert megteremtette a világot az emberért, és az egész teremtetését az embernek vetette alá, és minden hatalmat neki adott át, hogy uralkodjon minden felett, ami csak az ég alatt van. 3. Ha tehát az Isten minden teremtményének ura az ember, és minden felett ő uralkodik, akkor talán ezeken a parancsolatokon nem tudna uralkodni? Az az ember, akinek a szívében az Úr van, úrrá tud lenni minden felett, így minden parancsolat felett is. 4. Azoknak pedig, akiknek csak az ajkukon van az Úr, de a szívük keménnyé vált, és messze van tőle, ezek a parancsolatok kemények és járhatatlanok. 5. Vegyétek hát szívetekbe az Urat, ti, akik üresek vagytok és gyengék a hitben, és akkor majd megtudjátok, hogy az ő parancsainál semmi sem kedvesebb, semmi sem édesebb, és semmi sem szelídebb! 6. Térjete meg ti, akik az ördög terhes, keserű, szilaj és kéjsóvár parancsai szerint jártok, és ne féljete az ördögtől, mert annak nincs semmiféle ereje ellenünk! 7. Én, a megtérés angyala, aki legyőztem őt, veletek vagytok! Az ördög csak félelmet tud kelteni, de ereje már nincs. Ne féljete tehát tőle, mert elmenekül előletek!

48.

V. 1. Azt mondtam neki: – Uram, hallgasd meg néhány szavamat! Mondd hát, mit akarsz – válaszolta. Az ember készséges ugyan, Uram, Isten parancsolatainak megtartására, senki sincs, aki ne kérné az Urat, hogy a parancsolataiban megerősödjön, és azoknak ne engedelmeskedjen, de az ördög kemény, és uralkodik mindnyájunkon. 2. Nem képes legyőzni az Isten szolgálait – mondotta –, azokat, akik benne teljes szívükből reménykednek, bár az ördög tud viaskodni ellenük, de legyőzni őket már nem. Ha pedig ti ellenálltok neki, legyőzve, megszégyenülten elmenekül előletek. Ám azok, akik üresek, az ördögtől úgy félnek, mintha annak volna ereje. 3. Ha egy ember arra alkalmas korsókat jó borral tölt meg, és ezek között a cserépedények között néhányat csak félig tölt meg, amikor újra eljön a korsókhoz, már nem nézi meg a tele levőket, mert tudja, hogy azok színültig vannak, de megvizsgálja a félig megtöltötteket, mert tart attól, hogy ezek megecetesedtek. Hamar ecetessé válik ugyanis a félig telt edényekben, és így a bor elveszti élvezhető ízét. 4. Isten minden szolgálójához hasonlóképpen közeledik az ördög is, hogy megkísértse őket. Ám azok, akik teljese a hitben, határozottan ellenállnak neki, és az így eltávozik tőlük,

mert nincsen náluk hely, ahová ő bejuthatna; majd felkeresi azokat, akik félig üresek, és ott már lesz hely, ahová ő bejuthat, és azt teszi bennük, amit csak akar, azok pedig neki alávetett szolgálkává lesznek.

49.

VI. 1. Én, a megtérés angyala mondom nektek: Ne féljetek az ördögtől! Azért küldettem, hogy veletek legyek, veletek, akik teljes szívetekből megtértetek; és hogy megerősítelek benneteket a hitben. 2. Az Istenben higgyetek ti, akik a bűneitek miatt már kétségbe estetek az életetek felől, és a bűneiteket még csak tetéztétek, így megnehezítettétek az életeteket; ám ha teljes szívetekből visszatértek az Úrhoz, és az életetek többi napján az igazságot fogjátok tenni, ha neki megfelelően, az ő akarata szerint szolgáltok, meggyógyít benneteket korábbi bűneitekből, és hatalmatok lesz majd az ördög tettein is uralkodni. Az ördög fenyegetéseitől pedig semmiképpen ne féljetek, mert nincsen neki ereje, ahogyan a halott ember inainak sincs. 3. Hallgassatok rám, féljétek a Mindenhatót, aki megmenthet és elveszíthet, tartsátok ezen parancsokat, és élni fogtok Istenben. 4. Így szóltam: Uram, most lettem erős az Úr rendeleteiben, mert velem vagy, tudom, hogy megtöröd a gonosz minden hatalmát, legyőzöd, erős vagy mesterkedéseivel szemben. Remélem, Uram, hogy már meg tudom tartani a parancsokat, amelyeket adtál, mert az Úr erőt adott megtartásukhoz. 5. Meg fogod tartani azokat, mondta, ha szíved tiszta lesz az Úrnál, és megtartják mindazok, akik megtisztították szívüket az e-világi vágyaktól, és Istennek élnek.

A PÉLDÁZATOK, AMELYEKET NEKEM ELMONDOTT

1. PÉLDÁZAT

50.

1. Így szólt hozzám: Tudjátok meg ti, az Isten szolgálói, hogy idegenben laktok, mert a ti városotok messze van ettől a várostól. Ha pedig tudtok arról a városról, amelyben lakni fogtok, akkor miért szereztek magatoknak földet, nagyszerű fölszereléseket, épületeket és felesleges házakat? 2. Mert aki ilyeneket szerez magának ebben a városban, az nem tud majd a saját városába visszatérni. 3. Esztelen, kételkedő és szálnalmas ember vagy, hát nem gondolsz arra, hogy mindez egy másik, egy idegen hatalma alatt áll?! Majd ezt fogja neked mondani annak a városnak az Ura: – Nem akarom, hogy itt lakjál az én városomban, menj el ebből a városból, mert te nem az én törvényeim szerint éltél! 4. Te, akinek földje van, ahol lakol, meg sok vagyongod is, számkivetett leszel, és akkor majd mit fogsz csinálni a földeddel, a házaddal, meg mindazzal, amit csak összeszedtél magadnak?! Ezt mondja neked majd, és helyesen is mondja, ennek a vidéknek az ura: – Vagy megtartod az én törvényeim, vagy távozz az én földemről! 5. Akkor majd mit fogsz tenni, mert a te városaidban más törvények vannak?! Vigyázz, nem válik javadra, ha megtagadod saját törvényeidet, mert ha vissza akarsz térni hazádba, már nem fogadnak be oda, mert te megtagadtad városod törvényeit, és ezért kizárnak téged onnan. 6. Vigyázz tehát, amíg idegenként élsz, semmi többet ne szerezzél magadnak, mint amennyi az életed fenntartásához szükséges; és legyél készen arra, ha a város ura ki akarna dobni téged, aki nem tartod meg az ő törvényeit, hogy elhagyván ezt a várost, bemehessél a saját városodba, és törvényeid szerint élj ott, felfuvalkodás nélkül, örvendezve. 7. Vigyázzatok hát ti, akik az Úrnak szolgáltok, és akiknek az Úr a szívében van! Tegyétek meg az Isten tetteit, parancsaira emlékezve, és az ígéretekre, amelyeket ő megígért, és higgyetek benne, hogy meg is teszi azokat, feltéve, ha ti a parancsolatait megtartjátok!! 8. Földeitekért vásároljatok szorongattatásban élő lelkeket, és hogyha módotok van rá, legyen gondotok az özvegyekre és az árvákra, és ne vessétek meg őket! Gazdagságotokat és minden vagyontokat ilyen földekre és házakra költsetek, mivel ezeket az Istentől kaptátok! 9. Ezekben az Úr fog majd gazdaggá tenni benneteket, hogyha ezt a szolgálatot ti megteszitek. Sokkal jobb ilyen földeket, birtokot meg házat vásárolni, amelyeket majd a magad városában is megtalálod, hogyha majd hazatérsz. 10. Az ilyen gazdagság jó és örömteli, félelem nincs benne, semmi rettegés, hanem csak öröm. A pogányok gazdagságára ne áhítozzatok, mert nektek, Isten szolgálóinak ezek mind haszontalanok. 11. Törődjétek inkább a magatok gazdagodásával, amely örömtökre fog szolgálni. Ne legyetek álnokok, ne nyúljatok a másikéhoz, és ne vágyódjatok azokra. A magad munkáját tedd meg, és megmenekülsz!

EGY MÁSIK PÉLDÁZAT (II.)

51.

1. A szántóföldemen sétálgatván nézegettem a szőlőt és a szilfát. Elgondolkodtam magukon a fákon, és ezek gyümölcssein, majd megjelent a pásztor és így szólt: – Mire gondolsz most magadban a szőlővel és a szilfával kapcsolatban? Arra gondoltam Uram – válaszoltam –, hogy az egyik fa a másiknak díszére és javára van. 2. Ez a két fa – folytatta ő – Isten szolgálát jelképezi. Szeretném megtudni, Uram, mennyire jelképesek a fák? Látod a szőlőt és a szilfát? – kérdezte tőlem. Látom, Uram – válaszoltam. 3. A szőlő az, amely a termést meghozza, a szilfa pedig termés nélküli fa. Ha ez a szőlő nem futna fel a szilfára, a földön elterülten nem tudna sok termést hozni, de még ha teremne is, elrothadna, mert nem a fán függeszkedik; ám ha a szőlő felkapaszkodik a szilfára, gyümölcsöt hoz még a szilfa is. 4. Láthatod, hogy a szilfa is sok gyümölcsöt ad és nem kevesebbet, mint a szőlő, sőt még többet is, és nagyobbakat is. Hogyan lehet az Uram – vettem közbe –, hogy nagyobb? – Mert a szőlő felkapaszkodva a szilfára sok és jó termést hoz, míg a földön elterülten keveset és rothadtat terem. Ez a példázat Isten szolgálataira vonatkozik, mégpedig a szegényekre és a gazdagokra. Hogy van ez Uram, ismertesd meg velem! 5. Halljad hát! – mondotta – a gazdagnak bár van vagyona, de az Úr előtt mégis szegénynek számít, mert a gazdagsága leköti figyelmét, és így igen keveset ér imádsága, az Úrnak tett vallomásai, mert ha meg is tenné ezeket, akkor is gyengén, keveset és erőtlenül; de ha a gazdag odamegy a szegényhez, és a szükséges dolgokban segítségére van abban a hitben, ha ezt megteszi a szegényekkel, a fizetséget érte majd megtalálja az Úrnál, és ezért megad mindent a gazdag kételkedés nélkül a szegénynek. 6. A szegény pedig, akit a gazdag megsegített, hálát adván az Istennek, közbenjár érte. A gazdag így újra meg újra gondoskodik a szegényről, nehogy az életében hiányt szenvedjen, mert tudja, hogy a szegény imája értékes és kedves az Isten előtt. 7. Mindketten megteszik a magukét, a szegény az imádságban munkálkodik, ő ebben gazdag, az Úrtól kapta ezt, és vissza is adja az Úrnak, ki őt megsegítette; hasonló módon a gazdag is vagyonát, amit az Úrtól kapott, fontolgatás nélkül odaadja a szegénynek, és ez a cselekedete az Úr előtt nagy és kedves, mivel a gazdag belátóvá lett, és a vagyonából, mint az Úr ajándékából a szegényről gondoskodott, így helyesen végezte szolgálatát. 8. Az ember úgy látja, hogy a szilfa nem terem gyümölcsöt, mert nem tudja, és nem is érti meg, hogy amikor majd szárazság lesz, a szilfában akkor is lesz majd víz, és ezzel a szőlőt táplálja. Így a szőlő szünet nélkül vízhez jut, kétszeres termést ad, az egyik részt magáért, a másikat pedig a szilfa helyett. Hasonlóan tesznek a szegények is, akik a gazdagokért imádkoznak az Úrhoz, ezzel gyarapítják azoknak a vagyonát, a gazdagok pedig ismételten segíteni fogják a szegényeket a szükségesekkel, és ezáltal ők lélekben töltekeznek. 9. Ezzel mindketten egy igaz cselekedetnek a részesei lesznek. Aki így tesz, azt nem hagyja el az Úr, hanem a nevét beírják az élők könyvébe. 10. Boldogok, akik megértik, hogy az Úr az, aki őket gazdaggá teszi. Mert aki ezt megérti, az képes lesz valami jó szolgálatra is.

III. PÉLDÁZAT

52.

1. Igen sok fát mutatott nekem, de ezek közül egyiknek sem volt levele, egészen olyannak tűnt, mintha elszáradtak volna. Mindegyik hasonlított egymáshoz. Látod ezeket a fákat? – kérdezte tőlem. Látom Uram, hogy egyformán szárazak – feleltem rá. Ő pedig így válaszolt: Ezek a fák, amelyeket te itt látsz, mindazok, akik ebben a világban élnek. 2. Miért olyanok, Uram, mintha kiszáradt fák lennének? Mert sem az igazak, sem a bűnösök nem lesznek nyilvánvalóvá ebben az életben, hanem egymáshoz hasonlóak itt; mert ez a világ az igazak számára olyan, mintha tél lenne, és nem mutatkozik meg a különbség mindaddig, amíg a bűnösökkel együtt élnek. 3. Ahogyan a fák télen lehullatják leveleiket, és egymáshoz hasonlóak lesznek, és nem mutatkozik meg, hogy melyik közöttük a száraz és melyik az élő; ugyanúgy ebben a világban sem lesz nyilvánvalóvá az igazak és a bűnösök közötti különbség, mert mindnyájan hasonlítanak egymáshoz.

IV. PÉLDÁZAT

53.

1. Majd ismét sok fát mutatott nekem, de voltak közöttük már zöldellő fák is, míg mások ugyanúgy szárazak maradtak, és ezt mondta: – Látod ezeket a fákat? Látom, Uram, válaszoltam rá, a kizöldellőket is, meg a szárazakat is. 2. Azok a fák, amelyek kizöldelltek, az igazak, akik majd az eljövendő világban élni fognak. Az eljövendő világ az igazak számára nyár lesz, a bűnösöknek pedig tél. Amikor majd rájuk

ragyog az Úr irgalmassága, megmutatkozik, hogy kik szolgálták az Urat, és mindnyájan nyilvánvalók lesznek. 3. Ahogy nyáron minden fa gyümölcsöket érlel, és meg lehet ismerni, hogy ezek milyenek, ugyanígy megmutatkozik majd az igazak gyümölcse is, és megismerhetővé lesz, mert ebben a világban mind ki fog zöldellni. 4. A pogányok és a bűnösök azok, amelyeket kiszáradtnak látsz, mert egész életükön át gonoszak voltak cselekedeteik. Így a bűnösök elégnek, mert bűneikből nem tértek meg. A pogányok is elégnek, mivel nem ismerték fel teremtetőjüket. 5. De te gyümölcsöt fogsz hozni, hogy ebben a nyárban felismerjék gyümölcsödöt. Tartsd távol magadat a sok mindenre irányuló foglalatosságtól, hogy semmiképpen ne vétkezzél; aki sok mindennel foglalkozik, az sokban vétkezik is, mert figyelmét elvonja a maga munkájától, és így nem az Urat szolgálja. 6. Hogyan is kérhet az ilyen ember valamit is az Úrtól, hogy megkapja? – Azok, akik neki szolgálnak, megkapják azt amit kérnek; míg azok, akik nem az Úrnak szolgálnak, semmit sem kapnak. 7. Aki csak egyben munkálkodik, az képes lesz az Urat szolgálni, mivel az értelme nem lett romlottá elhagyván az Urat, hanem tiszta értelemmel szolgál neki. 8. Ha ezek szerint jársz el, akkor majd képes leszel arra, hogy az eljövendő világban gyümölcsöt teremjél; és mindazok, akik így cselekednek, gyümölcsöt fognak teremni.

V. PÉLDÁZAT

54.

I. 1. Böjtölésemben egy hegytetőn ültem, és hálát adtam az Úrnak mindenért, amit tett velem, majd a Pásztort láttam ott, hogy mellettem ült, és megszólított: Miért jöttél ki ide ilyen korán? Mert stációt tartok – válaszoltam rá. Mi az a stáció? 2. Böjtölök, Uram, – mondtam. – Miben áll a te böjtölésed, hogyan böjtölsz? – Ahogyan szoktam, úgy böjtölök Uram. 3. – Nem tudok ti Istennek tetszően böjtölni, mert ez a böjtölés semmit sem ér; haszontalan az, ahogyan ti böjtöltök. – Miért mondod ezeket, Uram? Azt mondom neked – folytatta –, nem böjtölés az, ahogyan ti gondoltátok, de én megtanítalak tégedet arra, hogy milyen az Úr előtt kedves és tökéletes böjtölés. Igen, Uram, – válaszoltam – jót teszel velem, ha megismerhetem az Istennek tetsző böjtölést. Halljad hát – mondtam. 4. Az Isten nem akar ilyen hiábavaló böjtöt, mert ezzel a böjtöléssel semmi igazságosságot nem cselekedtek az Isten színe előtt. Az Úrnak tetszően így tudsz böjtölni: 5. Életedben semmiféle rosszat ne tegyél, hanem tiszta lélekkel szolgáljál az Úrnak, tartsd meg a parancsolatait, járj az ő törvényei szerint, és semmiféle rosszra irányuló vágyódás ne merüljön fel a szívedben. Bízál az Istenben, mert ha ezeket megteszed és féled őt, távol tartod magadat minden rossz cselekedettől, és így neki fogsz élni. Ha megteszed ezeket, nagy és Istennek tetsző böjtöt tartasz.

55.

II. 1. Halljad hát a példázatot, amit a böjtöléssel kapcsolatban mondok el néked! 2. Egy ember, akinek sok szántóföldje és szolgálja volt, a földje egyik részében szőlőt telepített. Majd kiválasztotta az egyik tiszteletben álló és megbízható szolgáját, útra kelés előtt magához hívatta és ezt mondtam neki: Vedd kézbe a szőlőt, amit ültettem! Visszatérésemig karózd meg, mást ne is tegyél vele. A parancsomat viszont tartsd meg, ennek fejében szabaddá teszek! 3. Elutazása után a szolga fogta és megkarózta a szőlőt, amikor a karózást befejezte, látta, hogy tele van gyomnövényekkel. 4. Így gondolkodott magában: Az uram parancsát már megtettem, de most fölászom a szőlőt, felásottan jobban fog kinézni, és a gyomok nélkül több termést is ad, mert így a gaz nem tudja elfojtani. Fogta magát és felásta a szőlőt. Kitépett minden gyomnövényt, ami csak ott volt a szőlőben. Így a szőlőskert szebb lett és fejlődött, mivel nem volt gyom között, ami elfojthatta volna. 5. Bizonyos idő elteltével visszatért a szántóföld és a szolga ura, és kijött a szőlőbe is. Amikor meglátta a szépen karózott szőlőtökéket, és azt, hogy felásta, meg a gyomnövényeket is kitépte közül, hogy ezáltal a szőlő szépen fejlődött, igen megörült a szolga munkájának. Odahívta szeretett fiát, aki az örökös volt, meg a barátait, akik a tanácsadói voltak, és elmondta nekik, hogy mit parancsolt meg a szolgájának, és mennyit talált elvégezve ott. Azok a szolgálival együtt örvendeztek, hogy ilyen tanúságot tett mellette a gazdája. 7. Elmondta azt nekik: – Ennek a szolgának megígértem, hogy szabaddá teszem, hogyha parancsaimat megtartja, amelyeket neki megparancsoltam. A parancsaimat megtartotta, sőt még többet is dolgozott a szőlőben, és ezzel örömet szerzett nekem. Ezért a munkájáért én a fiam örökösstársává akarom tenni, mivel helyesen gondolkodott, amikor nem hagyta azt (a gazban), hanem megmunkálta. 8. Ehhez az elhatározáshoz a tulajdonos fia is szívesen hozzájárult, hogy a szolga örökösstársa legyen a fiúnak. 9. Néhány nap elteltével lakomát rendezett a ház ura, és a lakomáról ételt küldött a szolgának. Ő átvette az urától kapott ételeket, csak annyit tartott meg magának

abból, amennyire szüksége volt, a többit pedig továbbadta szolgatársainak. 10. Szolgatársai az étel átvételekor igen megörültek, majd imádkozni kezdtek érte, hogy Ura még inkább kegyébe fogadja, mert így bánt velük is. 11. Amikor a történekről tudomást szerzett a szolgálta ura, ismételten örvendezett annak magatartásán. A ház ura újra összehívta barátait, és elmondta nekik a szolgálta tettét, amit a neki küldött ételekkel tett. Azok akkor még nagyobb örömmel hozzájárultak ahhoz, hogy a szolgálta az ő fiának örökösétársa legyen.

56.

III. 1. Azt mondtam neki: Uram, nem értem én ezeket a példázatokot, és nem is tudom felfogni, ha nem tárod fel előttem. 2. Mindent fel fogok tárni előtted – mondotta – mindazt, amit elmondok néked, meg is mutatom. Tartsd meg az Úr parancsolatait, akkor majd kedves leszel színe előtt, és nevedet felírják a parancsait megtartók sorába. 3. Ha pedig az Úr parancsain kívül még valami jót teszel, még nagyobb dicsőséget szerzel magadnak, és így dicsőséged nagyobb lesz az Istennél, mint ezek nélkül lenne. Ha tehát az Úr parancsolatait megtartván, még ezeket a jó tetteket is megteszed, örvendezni fogsz, mert megtetted azokat az én parancsolataim szerint. 4. Uram, amit te parancsoltál nekem – mondtam neki –, azt megtartom, mert tudom, te velem leszel. Veled leszek – válaszolta –, mivel te olyan készséges vagy arra, hogy a jót tedd; és mindenki vele leszek, akikben ez a készség megvan. 5. A böjt pedig az Úr parancsolatainak megtartásából áll, és ez nagyon jó. A böjtöd ilyen legyen: 6. Mindenekelőtt a gonosz beszédől és minden rossz utáni vágyakozástól óvakodjál, a szívedet pedig tisztítsd meg ennek a világnak minden hiábavalóságától! Ha mindezt megtartod, tökéletes lesz a böjtölésed. 7. Akkor majd ezeket fogod tenni: megtartasz mindent, ami eddig megíratott: és azon a napon, amelyiken böjtölsz, semmit se vegyél magadhoz, kenyéren és vízen kívül. Az ételeidből mindazt, amit megettél volna, amit csak elköltöttél volna ezen a napon, add az özvegyeknek, meg az árváknak, vagy pedig a szűkölködőknek, így gyakorold az alázatosságot, hogy azok, akik a te alázatosságod következtében kaptak valamit, ami a lelküket megtölti, könnyörögjenek érted az Úrhoz. 8. Ha majd így végzed a böjtölésed, ahogyan azt most megparancsoltam, áldozatod kedves lesz az Isten előtt, és ez a böjt már fel lesz írva; az ilyenképpen végzett szolgálat jó, örvendeztető és szívesen fogadott az Úr előtt. 9. Gyermekeiddel és egész házadnépével ilyenképpen tartsd meg! Ha ezeket megtartod, boldog leszel, és boldogok lesznek azok is, akik hallván ezt, megtartják, mert amit csak kérnek az Úrtól, megkapják ők is.

57.

IV. 1. Sokáig kérleltem őt, hogy tárja fel előttem ezt a szántóföldről és a gazdájáról, a szőlőt megkarózó szolgáról, a karókról és a szőlőből kitépett növényekről, a gazda fiáról meg a tanácsadó barátokról szóló példázatát; megértettem ugyanis, hogy mindez valamiféle példázat. 2. Erre ő így válaszolt nekem: Kérdezéseidben igen merész vagy, nem kell teneked mindenről kérdezzetned, mert ami szükséges, hogy feltáruljon előtted, az majd feltárul. Azt mondtam neki: Uram, ha te megmutatod nekem ezeket, de a jelentését nem tárod fel előttem, akkor hiába láttam mindezt, mert úgysem értem, hogy mi az. Hasonlóan, ha példázatokot mondasz nekem, de nem tárod fel előttem azok jelentését, hiába hallottam tőled. 3. Majd ismételten válaszolt nekem: Aki az Isten szolgálója, annak szívében az Úr lakozik, értelmességet kér tőle, és ő megadja neki, feltárul előtte minden példázat, és megérti az Úrnak azon szavait is, amelyeket példázatokban mond el; de azok, akik hanyagok és lusták az imádságban, mindent kételkedve kérnek az Úrtól; 4. Pedig az Úr nagyirgalmú és mindenkinek ad, aki kételkedés nélkül kér tőle. Téged a dicsőséges angyal erősített meg, és olyan nagy imádságot kaptál tőle, meg tétlen se vagy, akkor hát miért nem kérsz az Úrtól értelmességet, és megkapnád azt?! 5. Azt mondtam neki: Uram, te vagy itt velem, szükséges, hogy tőled kérjek, és tégedet kérdezzek, mivel mindent te mutatsz meg nekem, és te beszélsz velem; ha nélküled láttam, vagy hallottam volna ezeket, akkor az Urat kértem volna, hogy tárja fel előttem.

58.

V. 1. Már megmondtam neked – válaszolta –, hogy merész és ravasz vagy, ha a példázatok jelentésével kapcsolatban kérdezel. Mivel ilyen kitartó vagy, feltárom előtted a szántóföld példázatát, meg mindent, ami ide tartozik, hogy ezeket te majd mindenki előtt ismertté tegyed. Halljad hát és értsd is meg! 2. A szántóföld jelenti ezt a világot, a szántóföld ura pedig az, aki mindent megteremtett, elrendezett és megerősített. A fiú a Szentlélek, a szolgálta az Isten fia, a szőlőtőkék az Isten népe, amit maga az Isten

ültetett. 3. A karók az Úr szent angyalai, ők azok, akik népét összetartják, a szőlő közül kitépett gyomnövények pedig az Isten szolgálóinak a bűnei. Az ételek, amelyek a lakomáról származnak, a parancsolatoknak felelnek meg, melyeket Fia által adott a népének. Barátai és tanácsadói a szent angyalokat jelentik, azokat, akik az első teremtmények; az Úr elutazása pedig az az idő, ami még megjelenéséig hátra van. 4. Uram, mindez nagyszerű, csodálatos és dicsőséges – mondtam –, de vajon képes vagyok-e mindezt megérteni, még akkor sem, ha olyan értelmes is lennék, Uram – folytattam tovább –, tárd fel előttem mindazt, amit csak kérdezek tőled! Mondd hát mit akarsz? – válaszolta. – A példázatban miért volt az Isten Fia szolgáló alakjában?

59.

VI. 1. Halljad hát – mondtotta – az Isten Fia nem szolgáló alakban volt, hanem nagy hatalomban és uralkodásban. Hogyan lehetséges ez, nem értem Uram! 2. A szőlőt az Isten ültette, ez azt jelenti, hogy megteremtette népét, és átadta a Fiának. A Fiú angyalokat állított melléjük, hogy mindegyikre vigyázzanak, majd sok fáradozással megtisztította azokat bűneiktől, ezzel sok fáradozást szenvedett el, mert a szőlőt senki sem képes felásni fáradozás és küszködés nélkül. 3. Miután népét megtisztította bűneitől, megmutatta nekik az élet útját, és az Atyától kapott törvényeket átadta nekik. 4. Láthatod – mondtotta –, hogy ő a nép ura és minden hatalmát az Atyától kapta. A Fiától és a dicsőséges angyaloktól miért kért tanácsot az Úr a szolgáló örökségével kapcsolatban? Halljad! 5. A Szent Ős-létező Szellem. Amely minden teremtményt megteremtett, annak Isten egy testben adott lakozást, ahogy Ő kívánta. A test, amelyikben a Szent Szellem lakozott, alá volt vetve a Szellemnek, helyesen szolgált a Szellemnek, szentségben és tisztaságban járt, és így a Szellemet sohasem szennyezte be. 6. Tisztán és szépen élt együtt vele, együtt fáradozott a Szellemmel, amely minden tetteiben vele volt, így erős és férfias munkával nevelte, és a Szent Szellemmel való közösséget választotta. A test előbbre jutása tetszett az Úrnak, mert az nem szennyezte be magát itt a földön, amíg együtt élt a Szent Szellemmel. 7. Fiától, meg a dicsőséges angyaloktól tanácsot kért, hogy ez a test, amely szeplőtelenül szolgált a Szellemnek, kapjon lakhelyül egy bizonyos területet (helyet), nehogy szolgálatának a bére pusztulásra adasson. Minden test meg fogja kapni a bérét, amelyet tisztán és szeplőtelennek találnak, és amelyben a Szent Szellem lakozott. 8. Íme, most már a tiéd ennek a példázatnak az értelme is.

60.

VII. 1. Nagy örömömre van az, Uram, hogy hallottam ennek a példázatnak is az értelmét. Figyelj most reám – mondtotta –, ezt a testet őrizd meg tisztán és szeplőtelenül, mert a Szellem benne lakik, tanúságot tesz mellette, és tested megigazulttá teszi! 2. Vigyázz, a szívedben semmi olyan ne kerekedjék fel, ami ennek a testnek a romlására van; és ne élj vissza vele, ne mocskold be! Ha testedet beszennyezed, akkor a Szent Szellemet is beszennyezed, de ha testedet beszennyezed, nem fogsz élni. 3. Mi történik azzal az emberrel, Uram, aki a testét már beszennyezte, mielőtt még ezeket a szavakat hallotta volna? Erre a korábbi tudatlanságára egyedül Isten adhatja meg a gyógyulást, mivel csak neki van erre hatalma. 4. De te tartsd meg mindezt, és a mindenben nagy irgalmasságú Úr meggyógyítja azokat, ha a testedet – és vele együtt a szellemet – a hátralevő időben nem fogod beszennyezni; ezek ugyanis közösségben vannak egymással, az egyik a másik nélkül nem válhat beszennyezetté, ezért mindkettőt őrizd meg tisztán, és így az Istennek élsz.

VI. PÉLDÁZAT

61.

I. 1. Házamban ültem, dicsőítettem az Istent mindazért, amit csak láttam, mivel ezek nagyok és jók voltak, örvendeztetők és dicsőségesek, melyek az ember lelkét megmenthetik, majd ezt mondtam magamban: boldog leszek, ha ezen parancsolatok szerint járok, és mindenki boldog lesz, aki csak ezek szerint jár. 2. Ahogy ezeket mondogattam, hirtelen megláttam őt, amint ott ült mellettem, és így szólt: Miért kételkedel azokban, amiket megparancsoltam, amit néked átadtam? Mindez jó, és egyáltalán ne kételkedjél bennük, hanem öltsd magadra az Úrban való hitet, és így a parancsolatok szerint fogsz járni, mert én megerősítelek téged azokban. 3. Ezen parancsolatok mindazoknak a javára válnak, akik megtérnek, de ha nem járnak ezek szerint, akkor a megtérésük is hiábavaló volt. Ti, akik már megtértetek, vessétek el ennek a világnak a gonoszságait, mert ezek elpusztítanak titeket! 4. Ha magatokra öltitek az igazság minden erényét, akkor meg tudjátok tartani ezeket a parancsolatokat is, és többé már nem fogjátok tetézni

bűneiteket. Ha pedig a bűneiteket már nem tetézték, így majd az előbbi bűneitek közül sokat elhagytok. Járjatok hát az én parancsaim szerint, és az Istennek fogtok élni! Íme ezeket is elmondottam néktek! 5. Miután mindezt elmondotta, így szólt hozzám: menjünk ki a szántóföldre, és ott megmutatom néked a bárányok pásztoraikat! Menjünk, Uram, válaszoltam. Kimentünk a mezőre és ott mutatott nekem egy sáfrányszínű ruhába öltözött ifjú pásztort. 6. Rengeteg bárányt legeltetett, a bárányok dúskáltak, és elmerültek az élvezetekbe, vidámak voltak, ide-oda ugráltak. Maga a pásztor is egészen vidám volt, még a bárányoknál is vidámabb. Örömteli látvány volt az, ahogyan a pásztor a nyája között járkált, de láttam olyan bárányokat is, amelyek csak egy helyben dúskáltak és lakmároztak, és nem ugrándoztak.

62.

II. 1. Így szólt hozzám: Látod ezt a pásztort? Látom, Uram, – válaszoltam. Ő a gyönyörök és a megtévesztés angyala. Ő az, aki elpusztítja Isten üressé vált szolgálóinak a lelkét, az igazságtól elfordítja ezeket, gonosz vágyaikra keresztül megtéveszti őket, és így pusztulásba jutnak. 2. Az élő Isten parancsairól megfélemlenek, tévelyegnek, és haszontalan gyönyörök közepette járnak, és így ez az angyal a pusztulásba viszi őket, egyeseket egészen a halálig, míg másokat a romlásba. 3. Azt mondtam neki: Uram, nem tudom, hogy kiket visz a halálba, és kiket a romlásba. Halljad hát – válaszolta –, azok a bárányok, amelyeket nagyon vidámnak és ugrándozni látod, ők azok, akik végképp elfordultak az Istentől, magukat átadták ezen világ kívánságainak. Nincs már meg bennük az életet igénylő megtérés, sőt még az Úr nevét is káromolták; így övéké lesz a halál. 4. Azok, akiket úgy láttál, hogy nem ugrándoznak, hanem egy helyben legelésznek, ők bár átadták magukat a tévelygésre, meg a gyönyöröknek, de az Urat nem káromolták. Ezek az igazságtól eltávolodva jutottak a romlásba; van még reményük a megtérésre. A leromlottak van még reménye arra, hogy valamiképpen megújuljon; de a halál maga a teljes pusztulás. 5. Ezek után egy kissé előbbre mentünk, és mutatott nekem egy hatalmas termetű pásztort, megjelenésében olyan volt, mint a földi pásztorok, öltözete fehér kecskebőrből, vállán táskája, egy durva és görcsös bot a kezében, és ezen felül még egy ostor is. Tekintete olyan elkeseredett volt, hogy félelem fogott el. Ilyen volt a tekintete. 6. Ez a pásztor az ifjú pásztortól olyan juhokat vett át, amelyek tévelygésben meg gyönyörökben éltek, de nem ugrándoztak; elvitte azokat egy meredek, tövises, és bogáncsos helyre, ahol a juhok nem tudtak kiszabadulni a tövises és bogáncsok közül, sőt inkább belegabalyodtak a tövisesekbe és a bogáncsokba. 7. A tövis és a bogáncsok közé fonódva legeltek, a pásztoruk pedig nagy ütlegetéssel gyötörte őket, ide-oda kergette, megpihenni sem engedte azokat, a bárányoknak egy pillanatnyi nyugalomuk sem volt.

63.

III. 1. Amikor ezeket így megostorozottan és megkínzottan láttam, elszomorodtam, hogy ennyire gyöttrik őket, és nincs egy pillanatnyi nyugalomuk sem. 2. A pásztorhoz – amelyik velem beszélgetett – így szóltam: Uram, ki ez a kegyetlen és elkeseredett pásztor, aki nincs tekintettel ezekre a bárányokra? – A büntetés angyala ő, az igaz angyalok közül való, ő áll a büntetés felett. 3. Az Istentől eltévelyedetteket, meg azokat, akik ennek a világnak a vágyódásai szerint járnak, összefogja és megbünteti, rettenetes és sokféle büntetéssel, mivel megérdemlik azt. 4. Szeretném megtudni Uram, melyek ezek a különféle büntetések! Halljál hát – mondotta – a különféle gyöttrődésekről! Ezek a gyöttrődések a mindennapi élethez kapcsolódnak. Egyeseket károk sújtanak, míg másokat nyomorúság, vagy különféle gyengeségek, betegségek; mindenben állhatatlanok ők, az alávaló emberektől gyalázatot szenvednek el, meg sok más ehhez hasonló. 5. A sok állhatatlan tanácsaival másokat sok mindenben megterhel, de azokat semmivel sem segítik előbbre. Egymás közt pedig azt mondogatják, hogy cselekedeteikben nem jutnak előbbre, de a szívükben már nem merül fel az, hogy ők rosszat tettek, hanem e helyett az Urat okolják. 6. Akkor mindenféle gyöttrődésekben megkínözzák őket, majd átadják nekem, a jóban való fenyítésre, hogy az Úrban vetett hitükben megerősödjenek, és így életük hátralevő napjaiban tiszta lélekkel szolgáljanak az Úrnak. Ha majd megtérnek, szívükben felmerülnek bűnös cselekedeteik, és ekkor dicsőíteni fogják az Istent, mert igazságos bírónak ő, és méltán szenvedték el ezeket a cselekedeteik miatt. Ezek után tiszta lélekkel fogják szolgálni az Urat, cselekedeteikben is a jó úton fognak haladni, és megkapják mindazt az Úrtól, amit csak kérnek tőle. Akkor majd dicsőíteni fogják az Urat, hogy átadta nekem őket, és többé már semmiféle rosszat sem fognak elszenvedni.

64.

IV. 1. Uram, még azt tárd fel előttem... Mit akarsz megtudni még? – Azt Uram, hogy mennyi ideig fognak gyötrődni azok, akik tévelygésekben és gyönyörökben éltek; talán addig, amíg tévelygéseikben, meg a gyönyörökben elmerültek? 2. Azt válaszolta nekem: Annyi ideig fogják őket gyötörni. A gyötrődésük ideje rövid, Uram – jegyeztem meg –, mert azoknak, akik gyönyörökben éltek és elhagyták az Istent, hétszeresen kellene elszenvetnie a gyötrődéseket. 3. Azt mondta nekem: Ostoba vagy, nem ismered a gyötrődés erejét. Ha ismerném, Uram, akkor nem kérném tőled, hogy tárd fel előttem. Halld hát – mondotta – mindkettőnek az erejét. A gyönyörök és a tévelygés ideje csak egy óra, de a gyötrődés ideje harminc napig tart. 4. Ha valaki egy napot él a gyönyörökben meg a tévelygésekben, ezért csak egy napig gyötrődik, de gyötrődésének ezen napja egy egész esztendőnek felel meg; ilyenképpen tehát: ahány napig a gyönyörökben él valaki, ugyanannyi esztendeig tart a gyötrődése. Láthatod – mondotta –, hogy a gyönyörökben és a tobzódásban való élet ideje rövid, míg a büntetése és gyötrődése hosszú.

65.

V. 1. Még nem értem egészen, Uram – szoltam közbe –, a gyönyörök és a tévelygés meg a gyötrődés idejét, érthetőbben tárd fel előttem! 2. Erre ő így válaszolt: Az esztelenséged mindig megmarad, és a szívedet nem akarod megtisztítani, sem az Urat szolgálni. Vigyázz – mondotta –, nehogy az idő beteljen és te ostobának találtassál! Halljad tehát, amit szeretnél megérteni. 3. Aki egy napig él a tévelygésben és a gyönyörökben, azt csinál, amit jónak lát, sok ostobaságot követ el, és nem érti meg, hogy valóban mit is tett. Másnap már elhagyja mindazt, amit egy nappal azelőtt megtett. A tévelygésben és gyönyörökben való élet nem tud emlékezni a magára öltött ostobaság miatt, de ha gyötrődések és büntetések érik az ilyen embert csak egy napig is, egy éven át fogja érezni a gyötrődést meg a szenvedést, mert igen sokáig az emlékezetében marad ez a gyötrődés és szenvedése. 4. Az egy évig tartó gyötrődés és bűnhődés alatt majd megemlékezik a gyönyörökről meg a tévelygéséről, akkor majd megtudja, hogy ezek miatt a gonoszságok miatt szenved. Minden tévelygő és gyönyörökben élő embernek ilyen szenvedésekben lesz része, mert bár volt bennük élet, mégis a halálnak adták át magukat. 5. Melyek az ártalmas gyönyörök Uram? – kérdeztem tőle. – Minden cselekedet gyönyör az ember számára, ha élvezettel csinálja azt. Aki indulatosságban szenved, a gyönyöröknek adja át magát. A házasságtörő, a részeges, a rágalmozó és a hazug, a kapzsi, a cselszövő, meg mindazok, akik hasonlóképpen cselekednek, saját betegségeiknek adnak helyet, mert átadják magukat ezen cselekedeteik által a gyönyörnek. 6. Az ilyenfajta gyönyör ártalmas Isten szolgáinak. Ezek miatt, meg a tévelygéseik miatt szenvedik el a büntetéseket és a gyötrődéseket. 7. De vannak olyan gyönyörök is, amelyek az ember üdvösségét szolgálják. Sokan munkálják ezeket a jó gyönyöröket, de ez az örömükre szolgál. Ezek a gyönyörök már Isten szolgáinak a javára vannak, és az ember életét erősítik; az ártalmas gyönyörök pedig amelyeket az előbbieken felsoroltam a szenvedést és büntetést mélyítik el. Akik ezekben megmaradnak és nem térnek meg, saját halálukon munkálkodnak.

VII. PÉLDÁZAT

66.

1. Néhány nap elteltével azon a helyen láttam őt, ahol előtte a pásztorokat, és így szolt hozzám: – Mit keresel te itt? Azért vagyok itt, Uram – válaszoltam –, mert szeretnék megkérni tégedet, küldd el házamból azt a pásztort, akinek a büntetést megparancsoltad, mert nagyon szorongat minket. Szükséged van arra, hogy gyötörjelek – válaszolta –, a dicsőséges angyal rendelkezett így felőled, mivel próbára akar tenni. Milyen gonoszságot követtem én el, Uram, hogy átadott engemet ennek az angyalnak? 2. Halljad hát – mondotta –, bár sok bűnöd van, de azok nem olyanok, hogy ennek az angyalnak átadjalak érte; a háza népe követte el a nagy bűnöket, meg törvényszegéseket, az ő tetteik szomorították meg a dicsőséges angyalt, és ezért megparancsolta, hogy egy bizonyos ideig gyötörjenek téged, hogy ezáltal ők megtérjenek, és megtisztítsák magukat ennek a világnak minden vágyódásától. Ha majd megtérnek és megtisztulnak, a büntetés angyala eltávozik tőlük. 3. Uram, ha ők tettek olyant, amitől a dicsőség angyala elszomorodott – mondtam –, akkor én mit tettem? – Másképpen nem lehet őket szorongatni, ha te, a ház feje nem részesülsz a szorongattatásokban. A te szorongattatásod szükséges ahhoz, hogy ők is szorongattatásban részesüljenek, mert amikor neked jól megy sorod, akkor közülük egy sem szenved szorongattatást. 4. Uram, ők már megtértek teljes szívükből. Tudom, hogy teljes szívükből megtértek – válaszolta –, és te azt hiszed, hogy a megtérők azonnal elnyerik bűneik bocsánatát is? – Nem egészen. Ahhoz, hogy a megtért meggyötörje a lelkét, hogy minden tetteiben erősen

megalázkodjon, majd sok és sokféle szorongattatásokban lesz része. Ha a kiszabott gyötrődéseket elviselte, mindenképpen irgalmat nyer attól, aki mindent megteremtett és megerősített, a gyógyulás módját is megadja neki. 5. És ez biztosan így lesz, ha látni fogja megtért szívedet, mely tiszta minden gonosz cselekedettől, így majd neked is, meg házad népének is javára válik a mostani gyötrődés. De miért is magyarázkodok neked olyan sokat? Gyötrődnöd kell, ahogyan az Úrnak ez az angyala rendelkezett felőled, ő az, aki átadott neked téged. Inkább adj hálát az Úrnak, mert méltónak talált arra, hogy előtted táruljon fel ez a szorongattatás, és így, hogy tudomást szereztél róla, megerősödve elviseljétek azt. 6. Uram, csak te velem legyél – mondtam neki –, és minden gyötrődést képes leszek elviselni! Veled leszek – mondotta –, és megkérem a büntetés angyalát is, hogy ennyiben szorongasson tégedet. Még rövid ideig részed lesz a szorongattatásokban, majd ismét a magad helyén fogsz állni. Maradjál meg alázatosnak, és tiszta szívvel szolgáljatok az Úrnak, te is, gyermekeid is, meg házad népe is! Járjál a parancsolatok szerint, amelyeket megparancsoltam nektek, és így megtérésed tiszta és erős marad! 7. Ha te ezeket a házaddal együtt megtartod, minden szorongattatás elhagy téged, és azokat is el fogja hagyni a szorongattatás, akik ezen parancsolataim szerint járnak.

VIII. PÉLDÁZAT

67.

I. 1. Egy olyan fűzfát mutatott nekem, amely beborította a hegyeket meg a síkságokat, és a fűzfa árnyékában jöttek össze mindnyájan az Úr nevében kiválasztottak. 2. A fűzfa mellett ott állt az Úr dicsőséges angyalának hatalmas alakja, nagy sarlója volt, és a fűzfáról ágakat vagdosott le, majd ezeket kiosztotta a fűzfa árnyékában álló nép között. Egészen kicsi, mintegy könyöknyi ágakat adott át nekik. 3. Miután mindenki megkapta az ágot, az angyal letette a sarlóját; és úgy látszott, mintha a fa épségben maradt volna. 4. Elcsodálkoztam, és magamban ezt mondtam: Hogyan lehetséges az, hogy a fa épen maradt annak ellenére, hogy olyan sok ágot levagdostak róla?! Erre a pásztor így válaszolt: Ne csodálkozz azon, hogy ez a fa épen maradt sok ágának levagdosása ellenére is. Hagyd el ezt most – mondotta –, mindent látni fogsz majd, és feltárul előtted, hogyan lehetséges mindez. 5. Az az angyal, aki az ágakat kiosztotta a nép között, most visszavette ezeket tőlük. Abban a sorrendben, ahogyan ezek megkapták, úgy hívta magához őket, s mindegyikük visszaadta az ágot. Az Úr angyala pedig átvette és megvizsgálta azokat. 6. Egyesektől száraz ágakat vett át, és ezek olyanok voltak, mintha féreg rágtat volna meg. Az angyal megparancsolta azoknak, akik ilyen ágakat adtak át, hogy álljanak külön. 7. Voltak olyanok, akik félig száraz és hasadt ágakat adtak át és ezeket is külön állította. 8. Voltak olyanok, akik félig elszáradt ágakat adtak át, és ezeket is külön állította. 9. Voltak olyanok, akik zöldellő ágakat adtak át, de azok hasadásosak voltak; ezeket is külön állította. 10. Voltak olyanok, akik félig zöld és félig száraz ágakat adtak át, ezeket is külön állította. 11. Voltak olyanok, akik két részben zöld, s harmadikban száraz ágakat adtak át, ezeket is külön állította. 12. Voltak olyanok, akik kevés kivétellel teljesen zöld ágakat adtak át, az ágaiknak egy kis darabja száraz volt, és ezen a részen még hasadásos is volt; ezeket is külön állította. 13. Voltak olyanok is, akiknek az ága kis részben maradt meg zöldnek, nagyobb részében száraz volt; ezeket is külön állította. 14. Mások is jöttek oda, akik úgy hozták vissza az ágaikat, ahogyan azt az angyaloktól megkapták. A tömeg nagyobbik része ilyen ágakat adott át, és az angyal igen megörült ezeknek, és külön állította őket. 15. Mások olyan zöldellő ágakat adtak át, amelyen még egy kis hajtás is volt, és ezeket is külön állította, az angyal pedig vidám volt miattuk. 16. Mások az ágakat zölden adták át, és az ágaikon volt még egy kis hajtás is, ezeken a hajtásokon pedig valamiféle gyümölcs. Nagyon vidámak voltak azok az emberek, akiknek ilyen ág volt a kezükben. Az angyal igen örvendezett nekik, és vele együtt a pásztor is nagyon vidám volt.

68.

II. 1. Akkor az Úr angyala megparancsolta, hogy hozzanak koszorúkat. Pálmaág koszorúkat hoztak oda, és ő megkoszorúzta azokat az embereket, akiknek az ágán hajtás is volt, és a hajtáson valamiféle gyümölcs; majd a toronyba küldte őket. 2. Azokat is a toronyba küldte, akiknek az ágán volt hajtás, de rajta gyümölcs már nem; de nekik egy pecsétet adott át. 3. Mindazoknak, akik a toronyba bejutottak, olyan fehér volt a ruhájuk, mint a hó. 4. Az ágak átvételekor azokat is bebocsátotta oda, akik zöldellő ágakat adtak át neki, de ezeknek előbb fehér ruhát és pecsétet adott át. 5. Miután az angyal mindezt befejezte, így szólt a Pásztorhoz: Én most elmegyek, de te engedd őket a falakon belülre, annak mértéke szerint, ki

mennyire méltó arra, hogy ott lakjon! Gondosan vizsgálj meg az ágaikat, és úgy küldjed oda őket! Vigyázz, nehogy valaki is rászedjen téged, de ha valaki mégis rászedne, én azt az oltár felett fogom megpróbálni! Ezeket mondotta a pásztornak, majd eltávozott. 6. Az angyal eltávoztával így szólt hozzám a Pásztor: Vegyük vissza mindegyiktől az ágaikat, és ültessük el azokat, vajon közülük melyik tud majd megéledni? Azt mondtam neki: Uram, a száraz ágak hogyan is tudnának megéledni? 7. Ezt válaszolta nekem: Ez a fa fűz, és ez az életet kedvelő fák közé tartozik. Ha elültetik, és egy kevés vizet kap, sok megéled majd közülük. Nagyon fogok örülni azoknak az ágaknak, amelyek ezek közül megélednek, de ha nem is élednek meg, akkor sem tarthatnak engemet gondatlannak. 8. Akkor a Pásztor megparancsolta nekem, hogy sorjában hívjam oda őket. Egymás után, a sorrendnek megfelelően jöttek oda, és ágaikat átadták a Pásztornak. A Pásztor fogta az ágakat, és a sorrendnek megfelelően elültette azokat; sok vizet öntött rájuk, úgy, hogy az ágak nem is látszottak ki a vízből. 9. Miután megöntözte az ágakat, így szólt hozzám: Most menjünk innét, de néhány nap múlva majd visszajövünk és minden ágat meg fogunk vizsgálni, mert aki ezt a fát teremtette, azt akarja, hogy mindazoknak életük legyen, akik róla ágat kaptak. Remélem, hogy a megöntözött és a vizet magukba szívó ágak többsége majd megéled.

69.

III. 1. Így szóltam hozzá: Uram, mondd meg nékem, hogy mi valójában ez a fa? Bizonytalanságban vagyok felőle, mert ezeknek az ágaknak a levágódása után is épen maradt, és egészen olyannak mutatkozik, mintha semmit sem vágtak volna le róla. 2. Halljad hát – válaszolta –, ez a nagy fa, amely a síkságokat, meg a hegyeket, meg az egész földet beárnyékolja, az Isten törvénye, melyet ő az egész világnak átadott. Ez a Törvény az Isten Fia, akit a föld határáig hirdetni fognak, akik pedig az árnyékban vannak, azok, akik hallgatták ezt az ő hirdetését és hittek benne. 3. Az angyal pedig a nagy és dicsőséges Mihály, akinek hatalma van e nép felett, és irányítja is őket. Ő az, aki beoltja a hívők szívébe a törvényt; majd megvizsgálja azokat, akiknek a törvényt átadta, hogy megtartották-e azt. 4. Mindegyikük kezében egy ágat látsz. Ez az ág a törvény. Az ágak közül sok olyant láthatsz, amelyek haszontalanokká váltak, tudd meg, hogy ők azok, akik nem tartották meg a törvényt, és lásd meg mindegyiküknek a lakhelyét is. 5. Uram, azokat miért engedték be a toronyba, és ezeket meg miért hagyták itt neked? A megtérés miatt. Hatalmam alatt hagyta őket, akik a tőle kapott törvényt megszegették, míg azok, akik a törvénynek eleget tettek és megtartották azt, az ő hatalma alatt állnak. 6. Uram, kik azok – kérdeztem tőle –, akik megkoszorúzottan mentek be a toronyba? Ezt válaszolta nekem: A megkoszorúzottak azok, akiket az ördög megkísértett, de győztek felette; ők azok, akiknek szenvedéseket kellett elviselniük a törvény miatt. 7. A többiek pedig, akik olyan zöldellő ágakat adtak át, amelyeknek egy hajtása is volt, de termés azon már nem, ők azok, akiknek a törvény miatt szorongattatásokat kellett elviselniük, de szenvedéseket már nem, és a törvényt nem árulták el. 8. Akik pedig úgy adták vissza az ágaikat, hogyan azt megkapták, ők azok, akik szentségben és igazságban éltek, tiszta szívvel jártak mindenkor, és az Úr parancsait is megtartották. A többit majd akkor fogod megtudni, amikor az elültetett és megöntözött ágakat majd megvizsgálom.

70.

IV. 1. Néhány nap elteltével kijöttem ugyanerre a helyre. A Pásztor ott ült a nagy angyal helyén, én meg megálltam mellette. Így szólt hozzám: Végy magadra egy kötényt, és szolgálj nekem! Tiszta zsákvászon kötényt kötöttem magam elé. 2. Amikor meglátott engemet felövezve, szolgálatra készen, mondotta: Hívd ide az embereket, abban a sorrendben, ahogyan azok átadták az elültetett ágakat! Lementem a síkságra, és mindenkit odahívtam, majd mindnyájan rendben felálltak. 3. Ő meg így szólt hozzájuk: Mindegyiktek szakítsa ki a maga ágát, és hozza ide hozzám! 4. Elsőnek azok adták át, akiknek száraz és megrágott águk volt, de ezek most is száraz és megrágott ágaknak mutatkoztak; megparancsolta nekik, hogy álljanak külön. 5. Utánuk azok adták át, akiknek az ága száraz volt, de nem megrágott. Voltak közöttük, akik most zöldellő ágakat adtak át, míg mások szárazakat, és mintha a férgek is megrágták volna azokat. Azoknak, akik zöldellő ágakat adtak át, megparancsolta, hogy álljanak külön; és azoknak, akiké száraz és megrágott volt, hogy álljanak oda az előbbieket mellé. 6. Majd azok adták át, akiknek hasadásos és félig száraz ágaik voltak. Közülük sokan zöldellő, hasadás nélküli ágakat adtak át, egyeseknek a zöldellő ágán még gyümölcsöt termő hajtás is volt, ahogyan a toronyba megkoszorúzottan bejutottak ágain is. Mások száraz és megrágott ágakat adtak át, vagy száraz és megrágás nélkülit, és ismét mások félig száraz és hasadásos ágakat. Mindegyiküknek megparancsolta, hogy álljanak külön, ki a maga csoportjához, míg mások külön csoportba.

71.

V. 1. Ezek után azok adták át, akiknek zöldellő és hasadásos ágaik voltak. Mindnyájan zölden adták vissza, és ehhez a csoporthoz is álltak oda. A Pásztor igen megörült annak, hogy mindnyájan így megváltoztak, hogy elvetették a hasadásokat. 2. Majd azok adták át, akiknek félig zöld és félig száraz águk volt, voltak olyanok, akiknek az ága most egészen zöldnek mutatkozott, míg másoké félig száraznak, vagy száraznak és megrágottnak, vagy pedig zöldellőnek, amelyen még egy hajtás is volt; majd mindegyiküket a saját csoportjához küldte. 3. Ezek után azok adták át neki, akiké két részben zöld volt, a harmadikban pedig száraz. Sokan közülük most zöldellő ágakat adtak vissza, sokan félig elszáradtakat, mások meg száraz és megrágott ágakat; mindegyiküket saját csoportjához állította oda. 4. Mások úgy adták át az ágaikat, hogy azok két részben szárazak, a harmadikban pedig zöldek voltak. Sokan közülük most is félig elszáradtan adták át, mások szárazon és megrágottan, ismét mások félig szárazon és hasadásokkal, és csak kevesen adták át zölden; majd mindegyikük a saját csoportja közé állt. 5. Majd azok adták át, akiknek az ága zöld volt, de egy kissé száraz és hasadt, közülük egyesek most zölden adták vissza, mások zöldellő ágat hajtásával együtt; mindegyikük a saját csoportja közé állt. 6. Ezek után azok adták át, akiknek ágaik egy kis részben zöldek voltak, de a többi részén szárazak. Többségüknek most zöldellő águk volt hajtással együtt, míg másoké csak zöldellő. A Pásztor igen örvendezett azon, hogy ilyeneknek találta ezeket, majd ők is saját csoportjukhoz mentek oda.

72.

VI. 1. Miután a Pásztor mindenkinek az ágát megvizsgálta, így szólt hozzám: Mondtam neked, hogy ez a fa szereti az életet, láthatod, mennyien megtértek és üdvözültek? Látom, Uram, – válaszoltam. Vedd észre az Isten irgalmasságát – mondotta –, hogy milyen nagy és dicsőséges az, és a megtérés Szellemét megadja mindazoknak, akik méltóak arra. 2. Hogyan lehetséges az Uram – vettem közbe –, hogy nem tértek meg mindnyájan? Az Úr látta – mondotta – azoknak a szívét, akik tisztán megőrzik azt, akik egész szívükből szolgálni fogják őt, és megadta nekik a megtérést; azoknak pedig, akiknél látta, hogy a szívük cselszövő, gonosz, és csak képmutatásból tértek meg, az ilyeneknek nem adja meg a megtérést, nehogy ismételten káromolják az ő nevét. 3. Mondottam neki: Uram, most tárd fel előttem a visszaadott ágak jelentését is, hogy milyenek is ezek, hol van az ő helyük, hogy ezt a hívők mind meghallgassák, meg azok is, akik a pecsétet, noha már megkapták, de összetörték azt, és nem őrizték meg épségben, de később cselekedeteiket felismervén megtértek, majd újra pecsétet kaptak tőled, és dicsőítették az Istent, mivel megkönyörült rajtuk, és elküldött tégedet szellemük megújítására. 4. Halljad hát – mondotta –, akiknek az ága száraznak és férgektől megrágottnak találtatott, azok, akik elhagyták és elárulták az Egyházat, bűneikben még az Urat is káromolták, sőt még az Úr nevét is szégyellték, azt a nevet, amelyet lehívnak rájuk, ezek az Isten előtt végképp meghaltak. Láthatod, hogy közülük egy sem tért meg, bár az ígéket, amelyeket elmondottál nekik, hallották, amelyeket neked megparancsoltam. Ezekről az élet eltávozott. 5. Akik pedig száraz és rágás nélküli ágakat adtak át, azok közel állnak ezekhez. Képmutatók ők, más tanítást terjesztettek, és ezzel megtevesztették az Isten szolgálait, de még inkább a bűnösöket, és nem hagyták, hogy ezek megtérjenek, hanem esztelen tanításaikhoz vezették őket. Ezek számára még van remény megtérésre. Láthatad, sokan megtértek közülük, mióta te elmondtad nekik a parancsolataimat, és még ezután is lesznek, akik megtérnek. Akik pedig nem térnek meg, az életüket veszítik el. Mindazok, akik megtérnek közülük, jókká lesznek, és az első falakban lesz a lakhelyük, de lesznek olyanok is, akik a toronyba bejutnak. Láthatod, hogy a bűnökből való megtérésben élet van, és a megrögzöttségben pedig halál.

73.

VII. 1. Most azokról halljál, akik az ágaikat félig szárazon, hasadásokkal adták át. A kételkedők ők, akiknek az águk félig száraz volt. Ők nem élnek, de nem is haltak meg. 2. Akiké pedig a félig száraz, és még hasadásos is volt, ezek a kételkedők és rágalmazók. Ők sohasem békeeségesek egymás között, hanem mindig meghasonlottak – tette hozzá –, mégis van megtérés számukra. Láthatsz közöttük olyanokat is, akik már megtértek, vagy a megtérés reménye ott van bennük. 3. Mindazok, akik közülük megtérnek, a toronyban fognak lakni, de azok, akik csak később fognak megtérni, a külső falakban kapnak lakhelyet, azok pedig, akik nem térnek meg, hanem megrekednek cselekedeteiknél, halállal halnak meg. 4. Akik az ágaikat zölden és hasadással adták át, mindenkor hívők és jók voltak, de ott volt bennük az irigység is

egymás iránt, valamiféle dicsőség vagy az első helyek miatt. Ám azok mind esztelenek, akik egymás között az elsőbbség miatt irigykednek. 5. Ha meghallják parancsaimat, megjavulnak és megtisztítják magukat, majd hamarosan megtérnek, így lakhelyük a toronyban lesz; de ha közülük valaki ismét ismételtén visszafordul a meghasonlásba, kivetik ezt a toronyból, sőt még az életét is elveszti. 6. Mindazoknak életük lesz, akik megtartják az Úr parancsolatait. A parancsolatokban pedig nincsen szó az elsőbbségről meg a hiú dicső ségvágyról, inkább a türelemről, és az ember alázatosságáról. Az Úrnak szentelt élet ilyenekben van, meghasonlásban meg a törvényszegésben pedig a halál.

74.

VIII. 1. Azok, akik félig zöld és félig száraz ágakat adtak át, ők cselekedeteikkel beszennyezték magukat, és a szentekhez sem csatlakoztak; ezért az ág egyik része élő, a másik pedig már elhalt. 2. Sokan közülük, amikor parancsolataimat meghallják, megtérnek; és azok, akik megtérnek, a toronyban fognak lakni; de néhányan közülük mindvégig távol maradnak, sohasem térnek meg, mert cselekedeteikben az Urat káromolták és megtagadták őt. Az elkövetett gonoszságaik miatt az életüket veszítették el. 3. Sokan közülük még kételkednek, számukra van még megtérés, és ha rövid időn belül megtérnek, lakásuk lesz a toronyban, de ha később fognak csak megtérni, akkor csak a falakban fognak lakni; azok pedig, akik nem térnek meg, az életüket veszítik el. 4. Akik két részben zöld és harmadik részben száraz ágakat adtak át, ők különféle tagadásokkal árulókká lettek. 5. Közülük sokan megtérnek és bejutnak a toronyba, de sokan lesznek azok is, akik mindvégig távol maradnak az Istentől, ezek örökre elveszítik az életet. Vannak közöttük olyanok is, akik kételkednek és meghasonlottak, számukra még van megtérés, ha rövid időn belül megtérnek, és nem maradnak meg az élvezetekben; de ha megmaradnak ezekben, a cselekedeteikben, saját halálukon munkálkodnak.

75.

IX. 1. Azok pedig, akik két részben száraz és a harmadikban zöld ágakat adtak át, ők hívők voltak, de meggazdagodtak, és a pogányok szemében dicsőségesek lettek. Nagy gögöt öltöttek magukra, felfuvalkodottá váltak, elhagyták az igazságot, és az igazakhoz sem csatlakoztak, hanem a pogányokkal éltek együtt, mert ez az út kellemesebb volt nekik. Az Istentől nem távolodtak el, a hitben megmaradtak, de a hitüknek megfelelő cselekedeteket már nem gyakorolták. 2. Sokan megtérnek közülük is, és a toronyban lesz lakásuk. 3. Mások a továbbiakban is együtt élnek a pogányokkal, a pogányok hiú dicsőségeiben elmerülve, távol maradnak az Istentől, és a pogányok tetteinek megfelelően fognak cselekedni ők is, azért majd a pogányok közé számítják őket. Közülük néhányan kételkednek, de a tetteik miatt már nem reménykednek az üdvösségben. 4. Ismét mások kételkednek és szakadást támasztanak, ezen kételkedők tetteiből még van megtérés, de a megtérésük hamarosan következzen be, hogy a toronyban lakhelyük legyen. Azok számára pedig, akik megmaradnak az élvezetek közepette, továbbra is a halál vár.

76.

X. 1. Akik ágaikat úgy adták át, hogy az zöldellő volt, de a csúcsán száraz és hasadásos, ők az Isten előtt mindenkor jók, hívők és dicsőségesek voltak, de valamiféle jelentéktelen vágyódás miatt vétkeztek, és valami egészen kevés ellenségességet megőriztek egymás ellen is, de amikor a szavaimat meghallották, többségük sietve megtért, és így lakásuk van a toronyban, 2. Néhányan kételkedtek közülük, és egynéhány kételkedő sokban meghasonlott, de van reményük a megtérésre, mivel ők mindenkor jók voltak; nehéz a halálba jutni közülük valakinek is. 3. Akik pedig az ágaikat szárazan, de egy kis részben még zölden adták át, ők hívők voltak, cselekedeteikben azonban a törvényszegés szerint jártak, de az Istent sohasem hagyták el, az Ő nevét készségesen hordozták, az Isten szolgáit is szívesen befogadták házaikba. Amikor majd erről a megtérésről hallani fognak, kételkedés nélkül megtérnek, és az igazságosság minden erényét gyakorolni fogják. 4. Közülük némelyek még szenvednek is, a szorongatásokat szívesen tűrik el, mert megismerik tetteiket, amelyeket annak előtte elkövettek. Mindegyiküknek lakhelye a toronyban lesz.

77.

XI. 1. Miután befejezte a különböző ágak jelentésének magyarázatát, így szólt hozzám: Menj és mondd el mindenkinek, hogy mindnyájan megtérjenek, és az Istennek éljenek! Az Úr irgalmasságában elküldött engemet, hogy mindenkinek megadjam a megtérést, még ha tettei miatt méltatlan is lenne az

üdvösségre. Az Úr türelmes, és azt akarja, hogy a Fián keresztül meghívottak üdvözüljenek. 2. Azt mondtam neki: Uram, remélem, hogy mindenki, aki csak hallja ezeket, bűnbánatot tart. Bízom abban, hogy mindenki ráismer saját cselekedeteire, és az Istent félve bűnbánatot tart. 3. Erre ő így válaszolt: Azok, akik teljes szívükből megtérnek, és magukat is megtisztítják minden fent felsorolt gonoszságtól, és többé már sohasem vétkeznek, megkapják az Úrtól gyógyulásukat korábban elkövetett bűneikre, és ha nem kételkednek ezen parancsolatok felől, az Úrnak fognak élni. Akik pedig bűneiket még csak tetézik, és ennek a világnak a vágyódásai után járnak, magukat ítélik halálra. 4. Te azonban az én parancsolataim szerint jársz, és az Istennek fogsz élni, és mindazok az Istennek fognak élni, akik hasonlóképpen élnek, és helyesen cselekednek. 5. Miután ezeket megmutatta és mindent elmondott, így szólt hozzám: A többit majd néhány nap elteltével mutatom meg neked.

IX. PÉLDÁZAT

78.

I. 1. Miután a Pásztornak, a megtérés angyalának a parancsolatait és példázatait lejegyeztem, eljött hozzám Ő és így szólt hozzám: Még meg akarom mutatni néked azt, amit a Szent Szellemmel már megmutatott neked, amikor az Egyház alakjában beszélt veled, és ez a Szellem pedig az Isten Fia. 2. Amikor még testedben gyengébb voltál, nem kaptál kinyilatkoztatást az angyaltól, de miután már a Szellem segítségével erőssé lettél, erőidben megerősödtél úgy, az angyalt is megláthattad, majd az Egyháztól kinyilatkoztatást kaptál, amit a szűz mutatott meg neked. Most ezt a Szellem által az angyal mutatja meg néked: igen fontos, hogy ezzel kapcsolatban mindent pontosan megnézzél. 3. Ezért is küldött el a házadba a dicsőséges angyal, hogy ott lakjam, és így mindent pontosan megtudhass, hogy semmitől se féljél, mint azelőtt tetted. 4. Majd elvitt engem Árkádiába, egy emlőalakú hegyre, és ott a hegycsúcsra leültetett, és egy nagy síkságot mutatott nekem, a síkságot tizenkét hegy szegélyezte, és mindegyiknek az alakja más és más volt. 5. Az első oly fekete volt, mint a korom; a második kopár, növényzet nem volt rajta; a harmadik tele volt tövissel meg bogáncsokkal. 6. A negyediken a növények félig elszáradtak, felső részükben zöldek, míg a gyökereiknél szárazak voltak, és amikor a nap rájuk tűzött, egyes növények teljesen elszáradtak. 7. Az ötödik hegy igen durva felületű volt, de zöldellő növényzet volt rajta; a hatodik tele volt hasadásokkal, nagyokkal meg kicsinyekkel, még a növényzet is hasadásos volt itt, és nagyon fonnyadt. 8. A hetedik hegyen viruló növényzet volt, az egész hegy virágba borult, a madaraknak meg a barmoknak minden fajtája ott legelészett ezen a hegyen. A madarak meg a barmok minél inkább legelték a hegy növényeit, azok annál jobban virultak. A nyolcadik hegy forrásokkal volt tele, és az Úr mindenfajta teremtménye ivott a hegy forrásaiból. 9. A kilencedik hegyen ezzel szemben egyáltalán nem volt víz, egészen olyan volt, mint egy pusztaság. A hegyen vadállatok és halált hordozó csúszómászók voltak, akik elpusztítják az embereket. A tizedik hegyen nagy fákat lehetett látni, melyek az egész hegyet árnyékba borították. A fák árnyékában bárányok heverésztek, pihentek és kérődztek. 10. A tizenegyedik hegy sűrűn fásított volt, ezek a fák bő termést hoztak. Más-más gyümölcsökkel díszlegtek, és aki ezt látta, szeretett volna a gyümölcsökből szakítani. A tizenkettedik hegy egészen fehér volt, látványa örömet ébresztett, egészen szép volt ez a hegy.

79.

II. 1. A mező közepén mutatott nekem egy nagy fehér sziklát, ahogy az ott a síkságból kiemelkedett. Négyzetes szikla volt ez, és még a hegyeknél is magasabbra nyúlt, az egész világot képes lett volna befogadni. 2. A szikla igen ősi volt, rajta egy kaput vágtak, és úgy tűnt nekem, mintha a kapu vágása új lett volna. Ez a kapu a Napnál is jobban ragyogott, én igen csodálkoztam ezen a ragyogáson. 3. A kapu körül tizenkét szűz állott, azt a négyet, akik a kapu sarkánál álltak, dicsőségesebbnek láttam a többinél, de azért a többi is dicsőséges volt. A kapu négy oldalán álltak ők, és fent középen kettő. 4. Öltözetük lenből szőtt khitón volt, az övük díszes, a jobb válluk pedig fedetlen volt, mintha valamilyen terhet hordani készültek volna. Így álltak ott munkára készen, nagyon vidámak és készségesek voltak. 5. Ezeket látván elcsodálkoztam magamban, hogy ilyen nagy és dicsőséges látványban volt részem. A szűzekre vonatkozóan ugyanúgy bizonytalanságban voltam, mert olyan nagy erőben álltak ott, mintha az egész égboltozatot ők akarnák hordozni. 6. És akkor így szólt hozzám a Pásztor: Miért töprengesz magadban, és miért bizonytalanodtál el, és miért lettél olyan szomorú? Mindezt te nem értheted, és ne úgy közelítsd meg ezt, mint hozzáértő ember, inkább kérjed az Urat, hogy Tőle értelmezést nyerve felfoghasd ezeket! 7.

Ami mögöttem van, azt nem láthatod, de ami előtted van, azt látod. Amit nem tudsz meglátni, hagyd azt, ne törd magad érte! Amit látsz, azt tedd egészen magadévá, a többivel meg ne törődj! Mindazt, amit neked megmutatok, annak jelentését fel is tárom előtted. Most lásd meg azt is, ami hátra van.

80.

III. 1. Akkor láttam, hogy hat magas, dicsőséges, és egymáshoz igen hasonló férfi érkezett és nagy embertömeget hívtak oda magukhoz. Magas és szép férfi volt mind a hat, az embereket pedig a szikla fölé épülő torony megépítéséhez hívták össze. Nagy tolongás támadt akkor a torony építésére összegyűlt emberek között, ide-oda sűrögtek a kapu körül. 2. A szüzek a kapu körül álltak, és azt mondták a férfiaknak, hogy a torony építésével sietniük kell. Majd a szüzek kinyújtották a kezüket, úgy, mintha valamit át akarnának venni az emberektől. 3. Akkor a hat férfi megparancsolta, hogy a mély vízből köveket emeljenek ki, és vigyék azokat a toronyépítményhez. Tíz négyszögletű, munkálatlan követ emeltek ki. 4. A férfiak magukhoz hívták a szüzeket, és meghagyták nekik, minden követ, ami csak szükséges a torony megépítéséhez, hordjanak oda. A kapun át vigyék azokat, és adják át a tornyot építő férfiaknak. 5. A mélyből kiemelt első tíz követ a szüzek felsegítették egymásnak, és egyenként vitték oda ezeket a köveket.

81.

IV. 1. Ahogyan a kapu körül álltak, elég erősnek mutatkoztak ahhoz, hogy a követ hordják, de még így is meggörnyedtek ezen sarokköveknél, de a többi is ugyanúgy az oldalköveknél; így cipelték a köveket mind együtt. Átvitték a kapun, amint ezt meghagyták nekik, majd átadták azokat a férfiaknak a torony építéséhez; ők fogták a köveket és építkeztek. 2. A torony a nagy sziklára épült a kapu fölé. Az építkezésnél felhasználták azt a tíz követ, és ez betöltötte a szikla egész felületét, ezekből a kövekből tevődött össze a torony alapzata, a szikla és a kapu tartotta az egész toronyépületet. 3. A tíz kő után másik huszonöt követ emeltek ki. Ezeket is belerakták a toronyba, ugyanúgy a szüzek hordták oda, mint az előzőeket. Majd harmincöt követ emeltek ki, és hasonló módon a toronyba rakták. Ezek után negyven követ emeltek ki, és ezeket is mind beépítették a toronyba. Így a torony alapzatának négy rétege lett. 4. Akik a köveket felhozták a mélyből, szünetet tartottak, maguk az építkezők is megpihentek egy rövid időre. Majd a hat férfi újból elrendelte a sokaságnak, hogy most a hegyekből hordjanak követ a torony építéséhez. 5. Az emberek mindegyik hegyről hoztak oda különböző színű, megmunkált köveket, és átadták azokat a szüzeknek. A szüzek pedig áthordták ezeket a kapun, és átadták a torony építéséhez. Amikor a különféle köveket belerakták az épületbe, akkor azok olyan fehérre lettek, mint az előző kövek, és így a korábbi színük megváltozott. 6. Bizonyos kövek nem voltak fényesek, mikor a férfiak beépítették, és amikor az épületbe kerültek, akkor is ilyenek maradtak, mivel nem a szüzek adták át ezeket, és nem is a kapun át jutottak be oda, ezek a kövek nem is illettek bele az épületbe. 7. Amikor a hat férfi észrevette ezeket az épületbe nem illő köveket, megparancsolták, hogy fogják meg és vigyék vissza oda, ahonnan idehozták. 8. És a köveket hordozó embereknek ezt mondták: Szűnjetek meg a köveket az épületbe hordani, inkább tegyétek le mind a torony mellé, hogy a szüzek hozzák be azokat a kapun keresztül, és adják át a torony építéséhez. Mert ha nem ezeknek a szüzeknek a keze viszi át a kapun, akkor a színük nem tud megváltozni. Ne fáradozzatok hát feleslegesen! – mondták.

82.

V. 1. Erre a napra a végéhez ért az építkezés, bár a torony nem lett befejezve, folytatni kellett még a torony építését, de az építkezésben most egyelőre szünet állt be. A hat férfi megparancsolta az építkezőknek, hogy vonuljanak vissza és pihenjenek; a szüzeknek azonban azt hagyták meg, ne menjenek el onnan; én úgy láttam, a szüzek a torony őreiként maradtak ott. 2. Miután mindenki visszavonult és elpihent, így szóltam a Pásztorhoz: Miért nem fejeződött be a torony építése, Uram?! – A tornyot nem lehet addig bevégezni, amíg annak Ura nem jön el – mondotta – hogy megvizsgálja az épületet, mert ha egyes köveket romlottnak talál, kicseréli azokat. 3. A toronnyal kapcsolatosan szeretném megtudni, Uram, hogy valójában mit is jelöl az épület, vagy a kapu, a hegyek, meg a szüzek, a mélységből felhozott kövek, meg azok, amelyek megmunkálatlanul kerültek az épületbe. 4. És hogy elsőnek miért ezt a tíz követ tették le alapozásul, majd huszonötöt, harmincötöt, meg a negyvenet, és mit jelent az, hogy bizonyos köveket odahoztak az építkezéshez, de újból kiemelték onnan azokat, és visszatették eredeti helyükre? Mindezekkel kapcsolatban nyugtasd meg lelkemet, Uram, és ismertesd meg velem ezeket. 5. Ha nem csupán hiú kíváncsiskodónak találtatsz, mindent meg fogsz majd tudni; néhány nap múlva újra eljövünk

ide, és mindent látni fogsz, ami ezzel a toronnyal még történni fog, és megérted részletesen az összes példázatot. 6. Néhány nap múlva újra eljöttünk erre a helyre, ahol azelőtt is ültünk, és ezt mondta nekem: Menjünk oda a toronyhoz! Megérkezett a torony ura, hogy megvizsgálja azt. Majd a toronyhoz mentünk, de még senki sem volt ott a szüzek kivételével. 7. A Pásztor megkérdezte a szüzeket, hogy megérkezett-e már a torony ura. Ők azt válaszolták, hogy még ezután fog jönni az épület megvizsgálására.

83.

VI. 1. Kevéssel ezután láttam, hogy egy csapat ember érkezett oda, közülük az egyik ember igen kimagasodott, úgy, hogy még a tornyot is felülmúlta. 2. Vele volt az építkezést vezető hat férfi, jobbján és balján haladtak, és mindenki ott volt körülötte, akik az építkezésben részt vettek, és még más sok dicsőséges is volt vele. A toronyt őriző szüzek odafutottak hozzá és megcsókolták, azok meg közelebb jöttek és körüljárták a tornyot. 3. Ez a férfi gondosan megvizsgálta az épületet, minden egyes követ szemügyre vett, és a kezében levő vesszővel minden kőre ráütött. 4. Amikor a kövekre ütött, közülük némelyek feketék lettek, mint a korom, mások érdesekké, némelyek hasadtakká, vagy csonkává. Voltak olyanok is, amelyek se fehérek, se feketék nem lettek, némelyek darabossá, és nem illettek oda a többi közé, míg mások piszkosakká lettek; ilyenek voltak az épületben talált romlott kövek. 5. Akkor megparancsolta, hogy szedjék ki ezeket a toronyból, rakják le a torony mellé, és hozzanak más köveket a helyükre, és azokat építsék be. 6. Az építkezők megkérdezték tőle, hogy melyik helyről hozzanak oda köveket ezeknek helyébe; nem azt parancsolta meg nekik, hogy a hegyekről hozzanak oda köveket, hanem a síkságról, amely közelebb van. 7. Ezek után felásták a síkságot, fényes négyszögletű köveket találtak ott, és még sok nagy kerek kő is volt ott a mezőn, majd mindet elhozták onnan, és a szüzek átvitték a kapun ezeket is. 8. A négyszögletű köveket megmunkálták, és a kiemelt kövek helyébe rakták. A kerek alakúakat nem építették be a toronyba, mert a megmunkálásra igen kemények voltak, és ez hosszadalmas lett volna. A torony mellé rakták le ezeket, hogy később majd megmunkálva az épületbe kerüljenek, mivel igen fényesek voltak.

84.

VII. 1. Amikor a dicsőséges férfi, a torony ura mindezt befejezte, magához hívta a Pásztort, és minden követ rábízott, ami ott feküdt a torony körül, és így szólt hozzá: 2. Tisztítsd meg gondosan ezeket a köveket, és azokat a köveket, amelyek odaillenek a többi közé, rakd be a toronyba; amelyek pedig nem illenek oda, dobd a toronytól messzire! 3. Miután ezt megparancsolta a Pásztornak, eltávozott a toronytól azokkal együtt, akik vele jöttek; a szüzek pedig körülállták a tornyot, és őrizték azt. 4. Én meg így szóltam a Pásztorhoz: hogyan juthatnak be a toronyba ezek a kövek a vizsgálat után? Ezt válaszolta nekem: minden kő, amely kicsinek találtatik, belülrre kerül az épületbe, amelyek pedig nagynak, a külső részekbe, és ezek tartják össze a többieket. 5. Amikor mindezt elmondotta, így szólt hozzám: Most menjünk innen, majd két nap múlva visszajövünk, ekkor megtisztítjuk a köveket, és belerakjuk az épületbe. Meg kell tisztítani minden követ, ami csak a torony körül hever, nehogy az Úr váratlan visszatérésekor a torony környékét piszkosnak találja, és meg ne haragudjon, mert akkor ezek a kövek már nem kerülnek bele az épületbe, engemet pedig hanyagnak találna így az Úr. 6. Két nap elteltével visszajöttünk a toronyhoz, és így szólt hozzám: Vizsgáljunk át minden egyes követ, lássuk melyiket lehet még felhasználni az épülethez! Vizsgáljuk át Uram! – mondtam.

85.

VIII. 1. Legelőször a fekete köveket kezdtük vizsgálni. Ahogyan az épületből kiemelték azokat, most is ugyanolyanoknak találtattak. A Pásztor megparancsolta, hogy hordják el a toronytól ezeket, és távolítsák el. 2. A megrongálódottakat gondosan megvizsgálta, sokat csiszolt rajtuk, s megparancsolta a szüzeknek, hogy vigyék a torony belsejébe azokat. A szüzek fogták, és a toronyépület belső részébe rakták; majd megparancsolta, hogy a többi meg rakják oda a fekete kövek közé, mert ezek is feketékké váltak. 3. Ezek után a hasadtakat vizsgálta át, közülük sokat megmunkált és elrendelte, hogy a szüzek által az épületbe vitessenek. A külső részekbe rakták ezeket, mert épeknek találta őket. A visszamaradottakat a sok repedés miatt nem lehetett megmunkálni, ezért a toronytól messze dobálták őket. 4. Majd a megcsonkított köveket vizsgálta át, közülük sokat feketének talált, némelyeken még nagy hasadások is voltak, és megparancsolta, hogy ezeket tegyék oda a repedtek közé. Ami ezeken felül megmaradt, azt mind megtisztította és megmunkálta, hogy a toronyba berakják őket. A szüzek megfogták ezeket, és az

épület belső részeibe illesztették, mivel gyengék voltak. 5. Ezután a félig fényes és félig fekete köveket vizsgálta át. Közülük sokat feketének talált, megparancsolta, hogy ezeket rakják oda az elvetett kövek közé; a többi meg a szüzek vigyék el, fehér kövek voltak ezek, és a szüzek belerakták az épületbe; kívülre tették, mert egészségeseknek mutatkoztak, és képesek voltak összefogni azokat, amelyek belülrre kerültek; közülük egyikből sem kellett valamit is levágni. 6. Utána a durva és kemény köveket vizsgálta át. Keveset tudott kiválasztani közülük, mert nem lehetett megmunkálni ezeket. Igen keményeknek találtattak. Amit lehetett, megmunkált, a szüzek pedig fogták, és a toronyépületben belülrre tették, mivel gyengék voltak ezek. 7. Majd a bepiszkolt köveket vizsgálta át. Közülük néhány már egészen megfeketedett. Ezeket eltávolította a többitől, a hátramaradottakat pedig fényeseknek és egészségeseknek találta, a szüzek az épületbe rakták ezeket, kívülre tették, mivel igen erősek voltak.

86.

IX. 1. Ezután a fehér és kerek alakú köveket vizsgálta át, és így szólt hozzám: Mit tegyek ezekkel a kövekkel? Honnan tudnám én azt, Uram – válaszoltam. Semmi gondolatod sincs velük kapcsolatban? 2. Uram, nem ismerem én ezt a mesterséget – mondtam –, nem vagyok kőfaragó, így hát nem is tudhatom. Nem látod azt, hogy ezek egészen kerek alakúak, de ha négyszögletűvé akarnák tenni ezeket, akkor sokat kell lefaragni róluk, és az elengedhetetlen, hogy közülük néhányan bejussanak a toronyba. 3. Ha ez elengedhetetlen, Uram, akkor miért kínlódsz, miért nem választod ki azokat, amelyeket a toronyba akarod beilleszteni. A legnagyobbat és a legfényesebbet választom ki közülük, majd megmunkálom ezeket, a szüzek pedig fogják és beépítik a torony külső részeibe. 4. A többi, ami még ezeken felül volt, megfogták és visszavitték a mezőre, ahonnan hozták. Nem dobták el ezeket sem, azt mondta ugyanis, hogy még egy kissé elhúzódik a toronyépítés, és mindenképpen szeretné a toronyba rakatni az Úr ezeket a köveket, mivel nagyon fényesek. 5. Akkor tizenkét szépformájú asszonyt hívott oda, fekete ruhába voltak öltözve, a válluk fedetlen, a hajuk pedig kibontottan: úgy tűnt nekem, mintha kegyetlen asszonyok lennének. A Pásztor megparancsolta nekik, hogy az elvetett köveket emeljék fel, és vigyék el az épülettől a hegyekbe, ahonnan hozták azokat. 6. Vidámak voltak ők, és minden követ elhordtak, visszavitték oda, ahonnan hozták azokat. A kövek eltávolítása után egyetlen egy sem maradt már a torony körül. Akkor a Pásztor így szólt hozzám: – Járjuk most körbe a tornyot, és nézzük meg, nehogy egy kő is hiányozzon belőle! Én is vele együtt körbe mentem. 7. Látván a Pásztor, hogy a torony valóban épült, egészen vidám lett. Így épült meg a torony, annak láttán magaménak szerettem volna ezt az építményt. Olyan volt az egész épület, mintha egyetlen kőből lett volna, mivel semmiféle illesztés nem látszott azon, olyannak tűnt a kő, mintha sziklából faragták volna ki. Úgy láttam, mintha egyetlen kő lenne az egész.

87.

X. 1. Együtt sétálgattunk, igen vidám voltam, mivel ilyen szép dolgokat láthattam. Akkor így szólt hozzám a Pásztor: Menjél, és hozzád magaddal oltatlan meszet, meg egy cserépdarabot, hogy ezeket a köveket kiigazítsuk, és így majd az épületet befejezettnek láthatjuk; szükséges, hogy a torony körül minden rendben legyen! 2. Megtettem azt, amit parancsolt, és visszatértem hozzá. Segíts nekem – mondtotta –, és így a munka előbb befejeződhet. Amikor befejezte a toronyba szánt kövek kiigazítását, elrendelte, hogy söpörjék fel a torony környékét, hogy mindenütt tisztaság legyen. 3. A szüzek fogták a seprőket és felseperték, minden szemetet elvittek a toronytól, majd vizet hintettek szét, így a torony környéke szép és üde lett. 4. Majd így szólt hozzám a Pásztor: Ha eljő majd a torony ura, nem fog szidalmazni bennünket, mert itt minden tisztává lett. Miután ezeket mondotta, el akart menni. 5. De én megragadtam a tarisznyáját, és kérleltem az Úrra, hogy tárja fel előttem mindazt, amit eddig mutatott. Egy rövid időre van valami elfoglaltságom – mondtotta –, utána mindent feltárok. Várjál itt rám addig, amíg vissza nem jövök! 6. Uram, mit tegyek én itt egyedül? – szóltam közbe. Nem vagy egyedül – válaszolta –, ezek a szüzek veled lesznek. Uram, bízzál rájuk engemet! A Pásztor magához intette őket és azt mondta nekik: Amíg vissza nem térek, rátok bízom őt. 7. Akkor én ott maradtam egymagam a szüzekkel, ők pedig örvendeztek, és jók voltak hozzám, főképpen azok, akik közülük dicsőségesek voltak.

88.

XI. 1. Így szóltak hozzám a szüzek: A Pásztor ma már nem fog visszatérni. Mit tegyek hát? – mondtam. Várj itt rá estig, ha visszajön, beszélj vele, de ha nem jön, velünk maradsz mindaddig, amíg ő vissza nem tér. 2. Estéig várni fogok rá – mondtam nekik –, de ha nem jön vissza addig, hazamegyek, és korán reggel majd visszatérek. Reánk bízott tégedet, így nem hagyhat sz itt bennünket! – mondták. 3. Hol

maradhatnék itt? – kérdeztem őket. Itt alszol velünk együtt, mint testvérünk, és nem úgy mint férfi, mert te a mi testvérünk vagy, és a továbbiakban is veled fogunk lakni, mivel nagyon szeretünk tégedet. Én pedig szégyelltem ottmaradni velük. 4. Közülük az, aki első lehetett, megcsókolt, és átölelt engem. Amikor a többi látta, hogy ez átkarolt, ők is megcsókoltak és körülvettek engem a torony körül, és közben játszottak velem. 5. A legfiatalabb közülük én voltam, és én is együtt játszottam velük. Ők meg táncoltak, ugrándoztak és énekeltek. Hallgattam őket, a tornyot körbejártam velük, és igen vidám voltam közöttük. 6. Estefelé haza akartam menni, de ők nem engedtek, hanem visszatartottak. Éjszakára is közöttük maradtam, és ott a toronyban feküdtem le. 7. A szüzek leterítették a földre khitónjaikat, engem meg középre fektettek le, de nem tettek ők semmi mást, csak imádkoztak. Én is velük együtt szünet nélkül imádkoztam, és nem is kevesebbet, mint ők. A szüzek igen megörültek annak, hogy én is ott imádkozom velük. Másnap egészen két óráig együtt voltam a szüzekkel. 8. Akkor megérkezett a Pásztor, és így szólt a szüzekhez: Nem követtetek el rajta valami erőszakosságot? Kérdezd meg őt! – válaszolták. Azt mondtam neki: Uram, örömmel voltam együtt velük. Mit tettél? – kérdezte tőlem. Egész éjszaka az Úr igéjével táplálkoztam, Uram. Jól bántak veled? – kérdezte. Igen, Uram, válaszoltam. 9. Most pedig miről akarsz először hallani? Uram, az elejétől fogva, ahogyan mindezt megmutattad nekem. Ahogyan kérdezgetni foglak, Uram, kérlek, úgy tárd fel előttem mindezeket! Úgy lesz, ahogy te akarod – válaszolta, – mindent feltárok, és semmit sem rejtek el előled.

89.

XII. 1. Mindenekelőtt azt tárd fel előttem, Uram, – mondtam –, hogy a szikla és a kapu kit jelöl? A szikla és a kapu az Isten Fia – válaszolta. Hogyan lehet az, hogy a szikla olyan öreg, a kapu meg új? Halljad hát! – mondotta és értsd meg te ostoba! 2. Mert az Isten Fia még az egész Teremtés előtt született, így Atyjának tanácsadója volt a teremtésben, ezért olyan öreg a szikla. De a kapu miért új, Uram? 3. Mert Ő a beteljesedés végső napjaiban jelent meg, és ezért új ez a kapu, és azok, akik üdvözülni fognak, általa jutnak az Isten országába. 4. Láthattad, hogy a köveket a kapun keresztül vitték oda a toronyépületbe, és azokat, amelyeket nem vittek át rajta, visszakerültek a saját helyükre? Láttam. Uram, – válaszoltam. Így az Isten országába sem juthat be az, aki nem viseli az ő szent Nevét. 5. Ha egy városba be akarsz jutni, mely fallal van körülveve, és azon csak egy kapu van, nem tudsz másképpen bejutni oda, csak ezen a kapun keresztül, úgy az Isten országába sem juthat be másképpen az ember, csak a szeretett Fia neve által. 6. Láttad a toronyépítők sokaságát? Láttam, Uram, – válaszoltam. Ők mind a dicsőséges angyalok, velük, mint egy fal van körülveve az Úr, és ennek kapuzata az Isten Fia. Ő az egyetlen út, amely az Úrhoz vezet, és másképpen senki sem járulhat az Úr elé, csak Fia által. 7. Láttad azt a hat dicsőséges férfit közöttük, meg azt a hatalmas férfit is, aki körüljárta a tornyot, és megvizsgálta a köveket, némelyeket kiemelt az épületből? Láttam, Uram, válaszoltam. 8. Ez a dicsőséges férfi az Isten Fia, és az a hat dicsőséges férfi pedig az Isten hat dicsőséges angyala, akik jobb és bal oldalról körül fogják őt. Nélküle a dicsőséges angyalok közül sem járulhat senki az Isten elé; mindaz, aki nem veszi magára az ő nevét, nem juthat be az Isten országába.

90.

XIII. 1. És a torony kinek felel meg? – kérdeztem tőle. Ez a torony az Egyház – válaszolta. 2. És a szüzek kik lennének? Ők a szent szellemek, az Isten országára nem találhat rá másképpen az ember, csak ha magára ölti ezek ruháit. Ha csak magát a nevet veszed fel, de ezek ruháit nem öltöd magadra, mit sem használ neked. Ezek a szüzek Isten Fiának az erői. Ha a nevet magadra veszed, de az öltözetet már nem viseled, akkor hiába vetted magadra a nevet. 3. Mindazok a kövek, amelyeket eldobva láttál, csupán csak a Nevet viselték, de a szüzek ruháját már nem öltötték magukra. Melyek ezek az öltözékek, Uram? Neveik egyben az öltözetük is. Aki az Isten Fia nevét viseli, annak javára van az, ha az ő neveiket is hordozza, mert maga az Isten Fia is hordozza ezeknek a szüzeknek a nevét. 4. A köveket pedig, amelyeket a toronyépületbe rakva láttál, az ő kezük adta át, és ezek ott is maradtak az épületben; ők magukra vették a szüzek erejét. 5. Ezért látod azt, hogy ez a torony egyetlen kő a szikla alapjával együtt. – Mert azok, akik a Fia által hittek az Úrban, és magukra öltötték ezeket a szellemeket, egy testben, egy szellemben élnek, és a ruhájuk színe is egy lesz. Mindazoknak, akik ezen szüzeknek a nevét hordozzák, lakhelye a toronyban van. 6. Az eldobott köveket miért dobták el, Uram, annak ellenére, hogy ők is kapun át jutottak be oda, és a szüzek által rakták be a toronyépületbe? Mivel te mindent ismerni akarsz, és olyan részletesen kérdegsz, halljál hát ezekről a kövekről is. 7. Magukra öltvén ezeket a szellemeket, megerősödtek, és

együtt éltek az Isten szolgálóival, mindnyájan egy szellem, egy test, és egy öltözet voltak, mert mindezt magukra öltötték és az igazságosság szerint cselekedtek. 8. Bizonyos idő elteltével megtévesztették őket azok az asszonyok, akiket fekete ruhában láttál, a vállukat pedig fedetlenül, a hajukat kibontottan,... és szépségeseknek. Amikor ők meglátták ezeket az asszonyokat, vágyódás fogta el őket, és ezeknek erejét öltötték magukra, de a szüzek ruháját és erejét levetették. 9. Ezért kivetették őket az Isten házából, és átadták ezeknek az asszonyoknak; akiket pedig nem tévesztett meg ezeknek az asszonyoknak a szépsége, az Isten házában maradtak. Íme feltárult előtted az elvetett kövek jelentése is.

91.

XIV. 1. Mi lesz velük Uram, ha azok az emberek, akik így jártak, megtérnek, és kivetik magukból ezen asszonyok utáni vágyódásaikat, visszatérve a szüzekhez, azok erejében munkálkodnak, ők már nem juthatnak be az Isten házába? 2. Bejuthatnak – válaszolta –, ha valóban elvetik maguktól ezeknek az asszonyoknak a cselekedeteit, ha magukra öltik a szüzek erejét, és ezeknek megfelelően járnak. Ezért tartottak szünetet az építkezés közben, ha ők megtérnek, még bejuthassanak a toronyépületbe; de ha nem térnek meg, elvetik őket, mivel mások is jönnek még oda. 3. Mindezekért hálát adok az Úrnak, mert megkönyörült mindazokon, akik segítségül hívják az ő nevét; és elküldötte a megtérés angyalát hozzánk, akik vétkeztünk ellene, hogy megújítsa lelkünket, mely már a romlásban volt, és nem reménykedett abban, hogy még megújíthatja az életünket! 4. Most, Uram – mondtam –, tárd fel előttem, hogy miért nem a földre épült ez a torony, hanem a sziklára, a kapu fölé! – Még mindig ostoba és esztelen vagy? – Szükséges Uram, hogy mindent megkérdezzek tőled, mivel magamtól semmire sem tudok rájönni, és ezek olyan nagy és dicsőséges dolgok, hogy az ember nehezen érti meg. 5. Halljad hát – mondotta. Az Isten Fiának a neve nagy, határtalan és az egész világot hordozza. Ha pedig az egész teremtetést az Isten Fia hordozza, akkor mit gondolsz azokról, akiket ő maga hívott meg és az Isten Fiának a nevét viselik, és megtartják az ő parancsait? 6. Láthatod most, hogy hogyan hordozza őket, azokat, akik teljes szívükből hordozzák az ő nevét. Számukra ő lett az alapzat, szívesen hordozza őket, mert nem hoztak szégyent a nevére, mikor viselték azt.

92.

XV. 1. Tárd fel előttem, Uram, ezeknek a szüzeknek, meg a fekete ruhába öltözött asszonyoknak a nevét is! Halljad hát az erősebb szüzek neveit, azokét, akik a sarkokon álltak! 2. Az első közülük a Hit, második az Önmegtartóztatás, harmadik az Erősség, negyedik a Türelem. A többi pedig, akik közöttük álltak, ezeket a neveket viselik: Egyszerűség, Ártatlanság, Tisztaság, Vidámság, Igazságosság, Értelmesség, Egyetértés és Szeretet. Aki ezeket a neveket viseli, az az Isten Fiáét is hordozza, és így bejuthat az Isten országába. 3. Most pedig halljad a fekete ruhába öltözött asszonyok neveit is! Közülük négyen hatalmasabbak: az első a Hitetlenség, második a Mértéktelenség, harmadik az Engedetlenség, negyedik a Tévelygés. Ezeket követi a Szomorúság, a Gonoszság, a Kicsapongás, az Indulatosság, a Hazugság, az Ostobaság, a Rágalom és a Gyűlölet. Ha az Isten szolgálói ezeket a neveket viselik, nem látják meg az Isten országát, és nem is juthatnak be oda. 4. Azok a kövek, melyek a mélyből valók, és az épületbe raktak, kik lennének Uram? Az első tíz, amelyeket az alapba raktak – mondotta –, az első nemzedék. Az a huszonöt a második nemzedék, az igaz férfiak; az a harmincöt pedig az Isten prófétái és diákonusai, a negyven kő meg az apostolok és az Isten Fia tanításának hirdetőit jelöli. 5. Uram, miért a kapun keresztül átvive adták oda a szüzek ezeket a köveket az építkezéshez? 6. Mert elsőként ők hordozták ezeket a szellemeket, és a szellemek velük maradtak egészen a halálukig, nem hagyták el egymást, sem ezek az emberek a szellemeket, és a szellemek az embereket, ha pedig nem ezek a szellemek lettek volna velük, akkor most alkalmatlanok lennének ebbe a toronyépületbe.

93.

XVI. 1. Még azt tárd fel előttem, Uram,... Mire vagy még kíváncsi? – kérdezte tőlem. Miért a mélyből hozták a köveket, és miért ezek a lelkek vitték azokat, majd pedig a toronyépületbe rakták? 2. Elengedhetetlen az, hogy a vízből emeljék ki őket, mert ezáltal lesz bennük élet. Nem képesek másként bejutni az Isten országába, ha csak nem halnak meg az előbbi életük számára. 3. Akik pedig meghaltak, elnyerik az Isten Fiának pecsétjét, és így az Isten országába jutnak. Előbb halottnak számít az az ember, aki az Isten Fia nevét viseli, de amikor a pecsétet megkapja, leveti magáról a halált, és az életet ölti fel. 4. A víz maga a pecsét, akik nem szállnak le a vízbe, azok halottak, akik pedig leszállnak oda, ők élnek. Hirdették nekik ezt a pecsétet, és ezzel vele jár, hogy az Isten országába jutnak. 5. Miért volt meg ez a

pecsét annál a negyven kőnél, akik velük együtt emelkedtek fel a mélyből? Mert az apostolok, a tanítók, meg azok ők, akik hirdették az Isten Fiának a nevét, erőben hunytak el, és az Isten Fiának a hitével prédikáltak a halottaknak is, és ők adták át ezeknek is a tanítás pecsétjét. 6. Velük együtt szálltak le a vízbe, majd pedig felemelkedtek, ezek mint élők szálltak le, és mint élők is emelkedtek fel, azok pedig, akik halottak voltak, mint halottak szálltak alá, és mint élők emelkedtek fel. 7. Így életre keltek ők, és megismerték az Isten Fiának a nevét. Ezért azokkal együtt vitték őket is; a toronyépületben egymás mellé kerültek, és ezek megmunkálás nélkül egybe illettek, mert igazságosságban és igen nagy tisztaságban hunytak el, egyedül csak ezt a pecsétet nem kapták meg. Íme ez is feltárult előtted. Igen, Uram – válaszoltam.

94.

XVII. 1. Most a hegyek jelentését magyarázd el nekem! Miért van az, hogy mindegyik más és más? Halljad hát! – mondotta. Ezek a hegyek azt a tizenkét törzset jelentik, akik a világot lakják. Az apostolok közöttük hirdették az Isten Fiát. 2. Miért különböznek egymástól, miért más és más alakúak ezek a hegyek? Tárd fel ezt előttem, Uram! Halljad hát! – mondotta. Ez a tizenkét törzs, amely az egész világot lakja, a tizenkét pogány nép. Gondolkozásukban és felfogásukban különböznek egymástól. Ahogyan a hegyeket különféleképpen látod, ugyanolyan különfélék ezek a népek is gondolkozásukban és felfogásukban. Megmutatom neked minden hegy jellemzőjét. 3. De előbb azt tárd fel előttem, Uram, hogy miért van az, hogy bár különbözőek ezek a hegyek, de ha köveiket belerakják az épületbe, azok egyformán fehérek lesznek, olyanokká, mint a mélységből felhozott kövek? 4. Minden nemzet, aki csak az ég alatt található, akik csak hallottak az Isten Fiának nevééről, és akik hittek benne, meghívást nyertek. Megkapták a pecsétet, és így egy lett a gondolkozásuk és a felfogásuk, ugyanígy a hitük és szeretetük, a Névvvel együtt még a szüzek szellemeit is hordozzák. Ezért lett egyenlőképpen fényessé a torony épülete, olyanná, mint a Nap. 5. Miután ezeket egybeépítették, és egy testté lettek, azokat pedig, akik ezután beszennyezték magukat, kivetették az igazak nemzedékéből, és ismét olyanokká váltak, mint amilyenek azelőtt voltak, vagy talán még annál is gonoszabbak.

95.

XVIII. 1. Hogyan válhatott az gonosszá Uram, aki megismerte az Istent? – kérdeztem tőle. Nem ismerték meg ők az Istent, gonoszat cselekedtek akkor is, amikor a vétkeik miatt büntetést róttak rájuk, mert az, aki megismerte az Istent, többé már nem vétkezik, hanem a jót teszi. 2. Amikor egy olyan ember vétkezik, akinek jót kellene tennie, te talán nem úgy látod, hogy ő így nagyobb gonoszságot művel, mint az, aki nem ismeri az Istent? Ha pedig ilyenek miatt az Istent nem ismerő embert halálra ítélik bűnei miatt, akkor azokat, akik az Istent ismerik, és látták annak nagy tetteit is, és mégis vétkeznek, kétszeresen fogják őket megbüntetni, és örökre meghalnak. Így tisztul meg az Isten Egyháza. 3. Ahogyan azt láttad, a toronyból köveket emeltek ki, és ezeket a gonosz szellemeknek adták át, ezzel kivetettek onnan, majd a megtisztultak újra egy testté lettek, mintha egyetlen kőből épült volna a torony; úgy lesz majd Isten Egyházával is, annak megtisztítása után. Kivetik belőle a gonoszokat, a képmutatókat, a káromlókat, a kételkedőket és a különféle gonoszságok művelőit. 4. Ezeknek kivetése után az Isten Egyháza egy lesz gondolkodásban, a hitben és a szeretetben. Az Isten Fia ekkor majd örvendezni fog, hogy népét tisztán kapja meg. Uram, mindez nagy és dicsőséges! 5. Még a hegyekről, meg ezeknek az erejéről adjál külön-külön kinyilatkoztatást Uram! – kértem őt, hogy minden lélek az Úrban bízson és ezeket hallván dicsőítse az ő nagy, csodálatos és dicsőséges nevét. Halljal hát mostan a hegyeknek, azaz a tizenkét pogány népnek a különbözőségéről!...

96.

XIX. 1. Az első, a fekete hegyről való hívők ilyenek: Az Úr káromlói ők, és azok, akik az Isten szolgáit elárulták. Ezek számára nincs megtérés, de halál, az igen, és ezért feketék ők, mivel a törvényt elvetették. 2. A második, kopár hegyről való hívők ilyenek: képmutatók és a hazugság tanítói, hasonlítanak az előzőekhez, és nem hozzák meg az igazság gyümölcseit. Ahogyan ez a hegy terméketlen, úgy ezek az emberek is csak a nevet viselték, de a hitben üresek. Nincs meg bennük az igazság gyümölcse. Van még megtérés számukra, ha hamarosan megtérnek, de ha késlekednek megtenni, akkor az előbbiekkal együtt a halál lesz az övéké. 3. Miért van az, Uram, hogy ezek számára van megtérés, de az előbbieké számára már nincs? Tetteikben közel állnak egymáshoz. Azért van így – válaszolta –, hogy számukra van megtérés,

mivel ők nem káromolták az Urat, és nem árulták el az Isten szolgálait sem, de a nyereségvágy miatt kétszínűvé lettek, és az emberek bűnös vágyainak megfelelően tanított mindegyikük. De meg is bűnhődnek ezért valamiképpen. Van még számukra megtérés, mert nem váltak sem káromlókká, sem árulókká.

97.

XX. 1. A harmadik, tövises és bogáncsos hegyről való hívők ilyenek: Vannak közöttük gazdagok, meg olyanok, akik különféle cselekedetekkel bemocskolták magukat. 2. Ezek nem kapcsolódnak az Isten szolgálóihoz, hanem eltévelyedve megfulladnak saját cselekedeteik miatt, mert a gazdagnak nehéz az Isten szolgálóihoz kapcsolódni, mivel tartanak attól, hogy mások kérnek tőlük valamit, és ezért nehéz nekik az Isten országába jutni. 3. Ahogyan a bogáncsok között nehéz mezítláb járni, ugyanolyan nehéz nekik is az Isten országába eljutni. 4. De mindegyikük számára van megtérés, és mielőbb tegyék meg ezt, amit az előző időkben nem gyakoroltak, ezekben a napokban már legyenek azon, hogy valami jót is tudjanak tenni. Ha megtérnek ők, és valami jót is tesznek, az Istenben fognak élni; de ha megmaradnak a cselekedeteikben, azoknak az asszonyoknak adják át őket, akik majd a halálukat okozzák.

98.

XXI. 1. A negyedik hegyről – ahol a növényzet felső része zöld, alul pedig a gyökérnél száraz, és a Nap hevétől egészen elszáradnak – a hívők ilyenek: kételkedők és olyanok, akiknek az Úr az ajkán van, de nem a szívükben. 2. Azért szárazak a tövüknél, mert nincsen bennük erő, egyedül csak a beszédük él, de a cselekedeteik halottak. Nem élnek ők, és nem is halottak, olyanok, mint a kételkedők, mert a kételkedők sem zöldek, sem nem szárazak, nem is élnek, de nem is haltak meg. 3. Ahogyan ezek a növények elszáradnak, ha Napot látnak, ugyanúgy a kételkedők is, ha az üldözésről hallanak, gyávaságuk miatt bálványimádásba sodródnak, és ezzel meggyalázzák az Úr nevét. 4. Nem élők ők, de nem is haltak meg. Ha rövid időn belül megtérnek, akkor még képesek lesznek élni, de ha nem térnek meg, átadják őket azoknak az asszonyoknak, akik még az életet is elveszik tőlük.

99.

XXII. 1. Az ötödik hegyről – ahol a növényzet zöld volt, de maga a hegy durva felületű –, a hívők ilyenek: vakmerőek, nehezen taníthatók; kevélyek, olyanok, akik megelégedettek magukkal, mindent tudni akarnak, de semmit nem ismernek valójában. 2. Kevélységükben elvetik maguktól az értelmességet, és az őrült esztelenség költözik beléjük. Egymást dicsőítik, mintha valóban bölcses lennének, tökéletes tanítóknak akarnak mutatkozni, de valójában esztelenek. 3. Sokan nagyképűségük miatt üressé válnak. Olyanok, akik felfújják magukat. Hatalmas démon a kevélység, de a cselekedeteik üresek, ezért közülük sokakat elvetnek, míg azok, akik megtérnek és hívőkké lesznek, alávetik magukat az értelmességnek, így majd megismerik saját ostobaságukat. 4. Számukra van még megtérés, mert nem annyira gonoszak, mint inkább értetlenek és ostobák, ha megtérnek, az Istennek fognak élni, ha pedig nem térnek meg, akkor majd azokkal az asszonyokkal élnek együtt, akik ebbe a rosszba belesodorták őket.

100.

XXIII. 1. A hatodik hegyről – amelyen kisebb és nagyobb hasadások voltak, meg a növények is ugyanúgy hasadásosak és fonnyadtak voltak –, a hívők ilyenek: 2. Amelyiken kis hasadás van, azokat jelentik, akik megőriztek magukban valamit a másik ellen, rágalmaikban elsorvasztják egymást a hitben, de közülük sokan megtérnek majd, ha meghallják az én parancsolataimat. A rágalmaik kicsik, és ezért hamarosan megtérnek. 3. Amelyeken pedig nagy hasadások vannak, azok, akik megmaradtak a rágalmaikban, emlékeznek a rosszra, és haragszanak egymásra. Az ilyeneket messzire dobják a toronytól, az épület megvizsgálása után. Nehezen fognak élni ők. 4. Az Isten a mi Urunk, aki a mindenség felett uralkodik, akinek minden teremtménye felett hatalma van, nem emlékezik a bűneit megvalló gonoszságaira, hanem irgalmasságot gyakorol vele; a halandó pedig, aki tele van bűnökkel, megemlékszik a másik gonoszságáról, mintha neki módjában lenne elpusztítani vagy felmenteni őt. 5. Azért én, a megtérés angyla, azt mondom nektek: ha megvan bennetek ez a részrehajlás, akkor vessétek ki magatokból, és térjete meg, így majd meggyógyít benneteket előbbi vétkeitekből az Úr, ha megtisztítjátok magatokat ettől a démontól. Ha pedig nem, akkor titeket adnak át neki a halálra.

101.

XXIV. 1. A hetedik hegyről – ahol viruló növényzet volt, és az egész hegy virágba borult, a barmok meg a madarak, az ég minden fajtája legelte a növényeket ezen a hegyen, és a növények, melyeket ezek legeltek, még inkább virultak – a hívők ilyenek: 2. Mindig egyszerűek, ártatlanok és boldogok, nem őriznek magukban semmit sem egymás ellen, az Isten szolgáinak mindenkor örvendeznek, magukra öntötték a szüzek Szent Szellemét, mindig és mindenben könyörületesek, és a fáradozásaik által minden embernek juttatnak valamit szemrehányás és válogatás nélkül. 3. Az Úr látva egyszerűségüket és egészen gyermeki lelkületüket, segíti őket kezük fáradozásában, és kegyelmével elhalmozza őket minden cselekedetükben. 4. Én, a megtérés angyala mondom nektek, akik ilyenek vagytok, maradjatok meg mindig ilyeneknek, és magvatok nem fog kipusztulni sohasem! Az Úr megpróbált benneteket, neveteket felírta a mi sorainkba, minden ivadékokot együtt fog lakni az Isten Fiával, mert mindezt az ő szellemétől kapjátok.

102.

XXV. 1. A nyolcadik hegyről – ahol sok forrás volt, és az Úr minden teremtménye ivott a forrásból – a hívők ilyenek: 2. Az apostolok és a tanítók ők, akik az egész világon hirdetik és tanítják az Úr igéjét, szentségben és tisztaságban. A gonoszság utáni vágyakozást elvetették, mindenkor az igazságban és az igazságosság szerint jártak, mivel a Szent Szellemet magukba fogadták. Az ilyenek útja közös az angyalokéval.

103.

XXVI. 1. A kilencedik hegyről – mely hasonló volt a pusztasághoz, és halált hozó csúszómászók és vadállatok voltak rajta –, a hívők ilyenek: 2. A bepiszkolt kövek azok a diakónusok, akik beszenneyezték magukat. Rosszul végezték szolgálatukat, az özvegyek és árvák életében kárt tettek, és a szolgálatot, amit kaptak, a saját javukra használták ki. Ha megmaradnak ezekben a vágyaikban, meghalnak, és még reményük sem lesz az életre; de ha megtérnek, és szolgálatukat tisztán végzik, élni fognak. 3. Az érdesek pedig azok, akik árulókká lettek, és nem is tértek vissza az Úrhoz, hanem kiszáradtak és pusztává lettek; az Úr szolgálóihoz sem csatlakoztak, hanem egyedül maradtak, és ezzel lelküket elveszejtették. 4. Ahogyan egy szőlőskert is tönkremegy, ha azt elhanyagolják, a gyomnövények elfojtják, majd fokozatosan az egész parlaggá lesz, és így a gazdája számára hasznavehetetlenné válik; ugyanúgy ezek az emberek is a kétségbeesésük miatt parlaggá lesznek, az Úr számára haszontalanokká. 5. Számukra még van megtérés, ha nem szívük szerint lettek árulókká, de ha valaki a szívében lett áruló, nem tudom, egyáltalán alkalmas-e az életre. 6. Azt, hogy egy áruló számára még van megtérés, nem azokra a napokra értem – mert lehetetlen annak az üdvösségre eljutni –, aki ma elárulja jövődő Urát; ez a megtérés azok számára van, akik a korábbi napokban lettek árulókká. Ha valakinek szándékában áll megtérni, mielőbb tegye meg azt, amíg a torony építése be nem fejeződik! Ha ezt nem teszik meg, az asszonyok a halálba döntik őket is. 7. A megcsonkított kövek a csalókat meg a rágalmazókat jelölik, ezek azok a vadállatok, melyeket a hegyen látsz, mert ahogyan a vadállatok mérgeikkel tönkreteszik az embereket és elpusztítják, ugyanúgy pusztítja el a másik embert ezeknek a beszéde is. 8. A hitük miatt lettek ők csonkává, és a cselekedeteik, amelyeket egymás között műveltek, tette őket ilyenekké. Néhányan majd megtérnek, és ezek üdvözülni is fognak. Akik megtérnek, élni fognak, de ha nem térnek meg, azoktól az asszonyoktól, akiknek az erejéből tevékenykedtek, a halálra adják magukat.

104.

XXVII. 1. A tizedik hegyről – ahol a juhokat beárnyékolta a fák – a hívők ilyenek: 2. A püspökök vendégszeretet gyakorlói, akik képmutatás nélkül, szívesen a házukba fogadták az Isten szolgáit. A püspökök mindenkor, szünet nélkül szolgálataikkal oltalmazták az özvegyeket meg a szűkölködőket, és mindig tisztaságban jártak. 3. Őket maga az Úr fogja oltalmazni minden időben, mert akik ezeket cselekszik, dicsőségesek az Úr színe előtt, és már most megvan a helyük az angyalok között, feltéve, ha mindvégig megmaradnak az Úr szolgálatában.

105.

XXVIII. 1. A tizenegyedik hegyről – ahol gyümölcsökkel teli fák voltak, és azoknak gyümölcse más és más volt – a hívők ilyenek: 2. Ők azok, akik az Isten Fiának nevéért szenvedtek, teljes szívükből, készségesen szenvedtek érte, és lelküket (életüket) reá hagyták. 3. Miért van az, Uram, hogy bár minden fa hoz

termést, de néhánynak mégis szebb gyümölcse van? Halljad hát – mondotta –, akik szenvedtek az ő nevéért, dicsőségesek lettek az Isten előtt, és mindegyiküknek a bűne elvétel, mivel az Isten Fia nevéért szenvedtek; hogy a gyümölcseik mégis miért különbözőek, és egyeseké mégis miért kiválóbb, halljad! 4. Mindazok, akiket hatalmasságok elé vezettek, kikérdezték őket, de nem lettek árulókká, hanem készségesen szenvedtek, azok az Úr előtt dicsőségesebbek; ezeknek kiválóbb a gyümölcse is, azok pedig, akik félénkek voltak, és ezért szívükben elbizonytalanodtak, mérlegeltek, előbb megtagadták, majd megvallották, és később még szenvedtek is; ezért gyümölcseik kisebbek, mert ez a latolgatás felmerült a szívükben. Gonosz dolog ez a fontolgatás, mert miatta a szolga elárulja az urát. 5. Vigyázzatok hát, ti, akik így gondolkodtok, nehogy ez a fontolgatás megmaradjon a szívetekben, mert az Úr előtt halottak lesztek! Nektek pedig, akik az Ő nevéért szenvedtek, dicsőítenetek kell az Istent, hogy erre méltónak talált benneteket, mivel a nevét hordozzátok, és hogy minden vétkeket meggyógyítsa. 6. Boldognak mondjátok magatokat, mert nagy dolgot művel az, aki közületek az Isten nevéért szenved, életet ajándékoz nektek az Úr, és ezt ti nem értitek meg, a vétkeiteket is elveszi; de ha bűneitek miatt nem szenvedtek az Ő nevéért, halottak lesztek az Isten előtt. 7. Ezeket nektek mondom, akik a tagadás, vagy a megvallás között ingadoztok. Valljátok meg, hogy van nektek Uratok, és soha meg ne tagadjátok őt, nehogy a börtönbe adjanak benneteket! 8. Ha még a pogányok is megbüntetik azokat a szolgálókat, akik elárulják urukat, mit gondoltok, akkor mit fog tenni a ti Uratok, akinek hatalma van minden felett? Vessétek ki tehát a szívetekből ezt a fontolgatást, hogy mindenkor az Istennek tudjátok élni!

106.

XXIX. 1. A tizenkettedik hegyről – amely fehér volt –, a hívők ilyenek: a kisdedekhez hasonlóak, szívükben nem merül fel semmiféle gonoszság, hanem mindig gyermekiek ők; nem is ismerik, hogy mi a gonoszság. 2. Ők minden kétséget kizárva az Isten országában fognak élni, mert egyetlen cselekedetükkel sem szegték meg az Isten törvényeit, hanem egész életükben és gondolkodásukban gyermekiek voltak. 3. Maradjatok is meg ilyeneknek – mondotta –, és olyanok lesztek, mint a gyermekek, akikben nincs meg a gonoszság, és az előbb említettekben dicsőségesek lesztek, mert minden gyermek dicsőséges az Úr előtt, és ők az elsőké nála. Bodogok vagytok, ha elvetitek magatokat a gonoszságot, és magatokra öltitek az ártatlanságot, így mindenkit megelőzve, az Istennek éltek. 4. Miután ő befejezte a hegyek példabeszédét, így szóltam hozzá: Uram, most a mezőről kiemelt kövek jelentését tárd fel előttem, azokét, amelyeket az épületből kisedett kövek helyére beraktak, meg az épületben felhasznált kerek kövek jelentését, majd pedig azoknak a jelentését, amelyek ezek után is kerek alakúak maradtak!

107.

XXX. 1. Halljál hát mindezekről! Azok a kövek, melyeket a mezőről emeltek ki, és a toronyépületben az onnan kiemelt kövek helyére beraktak, a fehér hegy gyökerei. 2. Akik ebből a fehér hegyből valók, azok mind ártatlanok, a torony Ura megparancsolta, hogy ennek a hegynek a gyökereiből kiemelt köveket rakják be a toronyba. Tudta azt ugyanis, hogy ha ezeket a köveket a toronyba rakják, ott is fényesek maradnak, és egy sem fog megfekedni közülük. 3. Ha pedig más hegyekből hoztak volna oda, akkor ismétlen szükséges lenne újra megvizsgálni és megtisztítani a toronyépületet, de ezek mind fehérek, hívők ők, és a jövőben is hinni fognak; boldog ez a nemzedék, mivel ártatlan. 4. Halljál most a kerek alakú, fehér színű kövekről is! Ezek mind a fehér hegyből származnak. Most tudd meg azt is, miért kerek alakúak! A gazdagság egy kicsit elvakította és elámította őket az igazsággal szemben, de az Istentől sohasem távolodtak el, és egyetlen rossz szó sem hagyta el a szájukat, hanem mindig csak a méltányos és az igazságnak megfelelő. 5. Az Úr látta lelküket, hogy ők még képesek az igazságnak megfelelően cselekedni, és hogy megmaradjanak a jóban, ezért rendelte el, hogy faragják körbe az ilyeneket, hogy így még valami jót is tudjanak tenni azzal, ami megmaradt nekik, és ezáltal ők az Istennek fognak élni, mivel eredetüknél fogva jók. Ezeket egy kissé megfaragják, majd berakják a toronyba.

108.

XXXI. 1. Azok pedig, amelyek még ezek után is gömbölyűek maradnak, és így az épületbe már alkalmatlanok, mivel a pecsétet még nem kapták meg, visszarakják mindet a maguk helyére, mert egészen kerek alakúak maradtak. 2. Szükséges az, hogy még ebben a világban lefaragják róluk haszontalan tetteiket, így megfelelőkké válnak Isten országára, és szükséges az is, hogy bejussanak az Isten országába, mert ezt az egyszerű nemzedéket megáldotta az Úr. Ezen nemzedékből senki sem pusztulhat el; lehet, hogy közülük néhányat megkísért a leggonoszabb sátán, egyesek el is pártolhatnak,

de hamarosan vissza fognak térni az Úrhoz. 3. Én, a megtérés angyala mondom nektek: Boldogok vagytok ti, akik oly ártatlanul éltek, mint a gyermekek, mert a ti részetek becsben áll az Isten előtt! 4. Ezért azt mondom mindnyájatoknak, akik a pecsétet elnyerték, maradjatok meg egyszerűeknek, a megbántásokra ne emlékezzetek, és ne éljetez gonoszságban, meg a megbántásokra való keserű emlékezésekben, lélekben egyek legyetek, a szakadást vessétek el, és gyógyítsátok meg, hogy a bárányok gazdája örömét találja mindezekben! 5. Örvendezzen annak, hogy mindet egészségben találja, és senki sem esett el közülük, de ha egy is elesik közülük, jaj lesz a pásztoroknak! 6. Ha pedig magukat a pásztorokat találja elesetteknek, mit mondanak akkor a nyáj urának? Hogy a nyáj miatt estek ők el? Szavuk nem talál hitelre, mert elfogadhatatlan, hogy egy pásztort a bárányok bántsanak, ezért a hazugságukért még több büntetést mérnek rájuk. A Pásztor én vagyok. Nekem kell leginkább számot adnom rólatok.

109.

XXXII. 1. Gyógyítsátok tehát magatokat, amíg a torony még épül! 2. Az Úr a békességet kedvelő emberekben lakik, ezért a béke igen kedves, távol áll tőle minden veszekedés vagy gonoszság. Szellemeteket egészen úgy adjátok vissza az Úrnak, ahogyan azt tőle kaptátok. 3. Ha valaki egy ványolónak új és épségben levő ruhát ad át, azt visszavételekor is épen akarja; ha a ványoló darabokban adná vissza, vajon elfogadnád-e? Nem, hanem tüstént felháborodnál, és szidalmaiddal árasztanád el őt, ilyen szavakkal: Épségben adtam neked oda a ruhámat, miért szaggattad szét, a szakadozásokkal hasznavehetetlenné tetted, úgy elbántál vele, hogy többé semmire sem lehet már használni! Nemde, ezeket mondanád a ványolónak, ha elszaggatná a ruhádat?! 4. Ha te a ruhád miatt így bosszankodol, és siránkozol azon, hogy nem épségben kaptad vissza, mit gondolsz, akkor mit fog tenni veled az Úr, aki neked a lelket épségben adta át, te meg egészen hasznavehetetlenül adod vissza azt, úgy, hogy már semmire sem használhatja azt az Úr?! Hasznavehetetlenül veszi át, mert te tönkretetted. Nemde, ezért a tettedért halálra ad tégedet a szellem Ura?! 5. Elsősorban azokat, akiket a sértésekre való emlékezésben talál – tette hozzá. Ne vessétek meg az ő jóságát – mondotta, inkább áldjátok Őt, mivel olyan türelmes vétkeitekkel szemben, és nem úgy, ahogyan ti. Tartsatok bűnbánatot, mert ez a javatokra válik!

110.

XXXIII. 1. Én, a Pásztor, a megtérés angyala, elmondtam és megmutattam Isten szolgálóinak mindazt, ami a fentiekben írva van. Ha van bennetek hit, meghallgatjátok igéimet, és azok szerint fogtok járni, utaitokat megjavítjátok, és így majd képesek lesztek élni; de ha megmaradtok a rosszban, a sértésekre való emlékezésben, senki sem él így Istennek. Mindezt, amit nekem el kellett mondanom, elmondtam. 2. Majd így szólt hozzám a Pásztor: Mindent megkérdezte tőlem? Azt mondtam neki: Igen, Uram. Az épületbe visszarakott kövek alakjáról miért nem kérdezte meg, azokról, amelyeknek alakját kiegészítettük? Elfelejtettem, Uram, – válaszoltam. 3. Halljal hát most ezekről is! – mondotta. – Ők azok, akik meghallgatták parancsolataimat, és egész szívükből bűnbánatot tartottak. Amikor az Úr látta, hogy megtérésük tiszta, és hogy meg is maradnak ilyenek, elrendelte korábbi bűneik eltörlését. Nekik a bűnösökhöz hasonló formájuk volt, de a többihez hasonlóak lettek, és már nem különböznek tőlük.

X. PÉLDÁZAT

111.

I. 1. Miután mindent megírtam ebben a könyvben, az angyal, aki átadott engemet a Pásztornak, bejött abba a házba, ahol voltam, leült az ágyra, a Pásztor pedig ott állt a jobbján. Majd odaintett magához engemet, és így szólt: 2. Téged és egész házadnépét átadlak ennek a Pásztornak, hogy benne támaszt találjatok. Igen, Uram, – válaszoltam. Ha akarod, folytatta, megvédelek téged minden szenvedéstől és minden kegyetlenkedéstől, hogy minden szavadban és cselekedetedben megmaradjál jónak a hozzánk illő összes erényekben is, a tőlem kapott parancsolatok megtartásában, hogy ezáltal uralkodni tudjál minden gonoszság felett. 3. Aki ezeket a parancsolatokat megtartja, felülkerekedik ennek a világnak minden vágyódásán és gyönyörein, és ezek minden tettében ott lesznek vele. A tökéletességet és szerénységet fogadd magadba, és mondd el mindenkinek, hogy Ő nagy tiszteletben és megbecsülésben áll az Isten előtt, és nagy hatalmat kapott kötelességének teljesítésében! Az egész világon egyedül neki adatott át a bűnbocsánat feletti hatalom. Ugye, te is hatalmasnak látod őt? Ám ti megvetitek az Ő

tökéletességét és szerénységét, amellyel megtölt benneteket!

112.

II. 1. Ezt mondtam neki: Kérdezd meg Őt, Uram, hogy amióta csak a házamban van, mivel sértettem meg, és miben vétettem ellene! 2. Én tudom, hogy nem tettél semmit sem ellene, és nem is akarsz ilyesmit tenni. Ezért azt mondom neked, hogy maradjál meg továbbra is ilyenek. Ő meg jó véleményével van rólad, ahogyan azt nekem elmondta. Te pedig ezeket az igéket mondd el másoknak is, hogy azok, akik megtérnek, vagy ezt megtenni szándékoznak, ugyanazt érezzék mint te, és a Pásztor őket is mint jókat mutassa be nekem, én pedig az Úrnál teszem ezt. 3. Én meg, Uram – mondtam –, hirdetni fogom mindenkinek az Úr nagy tetteit, és remélem, hogy azok, akik korábban vétkeztek, ezeket meghallván, szívesen tartanak bűnbánatot, és visszakapják az életet. 4. Maradj meg hát ebben a szolgálatban – mondtotta –, és végezd is azt be! Élete lesz mindannak, aki elfogadja az Ő parancsolatait, s az ilyen nagy tiszteletben áll az Úr előtt. Akik nem fogadják el ezeket a parancsolatokat, a saját életüktől futnak az ilyenek, és maguk ellenségei lesznek; az Istennél megvan nekik is a megfelelő értékelésük. Mindaz, aki ellene van, és a parancsolatait sem követi, a halálnak adja át magát, és a saját vérük fogja vádolni őket. Neked pedig azt mondom: kövesd ezeket a parancsolatokat, mert megtalálod bennük az orvosságot bűneidre.

113.

III. 1. Elküldöm hozzád ezeket a szüzeket is, hogy nálad maradjanak, mert láttam, hogy kedvesek neked. Segítségre találsz bennük arra, hogy ezeket a parancsolatokat még jobban tudd szolgálni, mert nem lehetséges az, hogy valaki is ezen szüzek nélkül a parancsolatokat szolgálni tudná. Láttam azt is, hogy ők is szívesen voltak együtt veled, ezért megparancsoltam, egyikük sem hagyhatja el házat. 2. Tisztítsd meg tehát a házat, mert a tiszta házban szívesen ott maradnak, mivel tiszták ők, ártatlanok és szorgalmasok, és mindegyikük kegyelmet talált az Úrnál. Ha megtisztult a ház, ott maradnak, de ha egy kevés szemetet is találnak benne, késedelem nélkül elhagyják házat, mert ezek a szüzek egyáltalán nem szeretnek semmiféle szennyet. 3. Remélem, Uram – mondtam neki –, hogy házam tetszésükre lesz, és szívesen lakoznak ott mindenkor, és te tőlük semmi panaszt nem fogsz hallani rám, amit ők felhánytorgathatnának. 4. A Pásztornak pedig ezeket mondtotta: Tudom, Isten szolgálaként akar élni, és meg akarja a parancsolatokat őrizni, hogy a szüzek tiszta házban lakjanak együtt vele. 5. Amikor mindezt elmondotta, ismételten átadott engem a Pásztornak, majd odahívta a szüzeket is... Így szólt hozzájuk: Mivel láttam azt, hogy ti szívesen élnétek az ő házában, ajánlom nektek őt és egész házanépét, sohase hagyjátok el! A szüzek örömmel hallották mindezeket a szavakat.

114.

IV. 1. Majd ezt mondta nekem: Derekasán végezd ezt a szolgálatot! Hirdesd minden embernek az Isten nagy tetteit, hogy így a szolgálattal kegyelmet nyerj! Mert mindaz, aki ezen parancsok szerint jár, élni fog, és egész életén át boldog lesz; aki pedig megveti ezeket, nem fog élni, és itt a földön szerencsétlenné válik! 2. Mondd el hát mindenkinek: Senki el ne csüggedjen! Aki csak teheti a jót, gyakorolja azt, mert az javára fog válni. De azt is megmondom nektek, aki haszontalanná lett, elvetett lesz! Aki így cselekszik, a mindennapi életben nehézségekbe ütközik, és nagy kínódásokban meg szükségében lesz része. 3. Aki megment egy lelket ezektől a szükségektől, nagy öröme talál, aki pedig hasznavetlensége miatt hányódik, az ugyanúgy szenved, mintha fogoly lenne. Sokan a gyötrődések miatt a halálnak adják át magukat, mert nem tudják ezeket elviselni; aki még fokozza az ilyen emberek kínódásait, és nem ragadja ki őket a veszélyből, nagy bűnt követ el, és a saját vére fogja vádolni az ilyet. 4. Tegyétek a jót, ahogyan ezt az Úrtól tanultátok, és ne késlekedjete megtenni, mert közben befejeződik a torony építése! Miattatok állt be szünet az építkezés közben. Ha nem igyekeztek tenni a jót, befejeződik a toronyépítés, titeket pedig kirekesztenek onnan. Beszélgetésünk után felkelt az ágyról, a Pásztorral és a szüzekkel együtt elment, de meghagyta nekem, hogy a Pásztort és a szüzeket vissza fogja küldeni a házamba. (Mindörökre, Ámen).

A 12 Pátriarka Testamentuma

Rúben Testamentuma - Az értelmességről

I. 1 Ruben végakarátának hiteles másolata ez, amelyet halála előtt fiainak meghagyott, életének százhuszonötödik esztendejében. 2 József halála után két esztendővel, elgyengülésének napjaiban összegyűltek az ő fiai meg fiainak fiai, hogy még láthassák őt. 3 Akkor ő így szólott hozzájuk: - Gyermekeim, én meghalok, elindulok atyáim útján. 4 Amikor meglátta ott Judát, Gádot, Ászert, a testvéreit, így szólott hozzájuk: - Támasszatok meg, testvéreim, hogy elmondhassam testvéreimnek meg gyermekeimnek mindazt, amit a szívemben elrejtve őrizek, mert mostantól már elhagyatottá leszek. 5 Majd fölkel, megcsókolta őket, és sírva mondotta: - Hallgassatok reám, testvéreim, hallgassatok meg mindazt, amit Ruben, a ti atyátok most parancsolatként meghagy néktek. 6 Íme, ma én tanúnak hívom mindannyiótok előtt az ég Istenét, ne járjatok az ifjúság esztelensége és paráznasága szerint, mint én, aki megbotlottam, amikor beszennyeztem és bemocskoltam atyámnak, Jákobnak fekhelyét. 7 Megmondom néktek azt is, hogy az ÚR hét hónapon át igen nagy csapást mért rám ágyékomban, és ha az atyám, Jákob nem könyörög értem az Úrhoz, akkor az Úr elpusztított volna engem. 8 Harminc esztendő voltam, amikor ezt a gonoszat cselekedtem az Úr színe előtt, és hét hónap alatt egészen a halálig elgyengültem. 9 Hét esztendőn keresztül lelkemet bűnbánóan az Úr elé tártam. 10 Bort és részegítő italt nem ittam, semmiféle hús nem ment be a számba, a kívánczóság kenyerét nem ízleltem meg; bűnöm felett siránkoztam, mert az igen nagy volt, és nem volt hozzá hasonló egész Izraelben.

II. 1 Most pedig halljatok mindarról, gyermekeim, amit a megtéréssem idején láttam: a megtévesztés hét szelleméről! 2 Hét szellem adatott Beliártól ellenségül az embereknek, az ifjúság minden tettének ők a fejei; 3 ez a hét szellem adatott át neki a teremtéskor, hogy általuk végezze az ember minden cselekedetét. 4 Első az élet szelleme, vele létrejött az ő beállítottsága. Második a látás lelke, vele létrejött a vágyakozás. 5 Harmadik a hallás lelke, vele létrejött a tanítás; negyedik a szaglás lelke, általa adatott meg a levegő és lélegzet beszívása és kifúvása. 6 Ötödik a beszéd lelke, vele létrejött a tudás. 7 Hatodik az ízlelés lelke, vele létrejött az ételek és italok elköltése, erő teremtetett beléjük, mert a táplálékokban van az erő alapja. 8 A hetedik a nemzésnek és a közösülésnek a szelleme, vele jött közénk az élvezetvágy által a bűn. 9 Ez utóbbi a teremtés utolsó alkotása, és elsődleges az ifjúságban, mert tudatlansággal telt; és az élvezetvágy úgy vezeti a fiataalt, ahogyan a vak jár az árok felett, vagy mint a barom a szakadéknál.

III. 1 Mindezek tetejében ott van még a nyolcadik, az álom szelleme, vele létrejött a természet extázisa és a halál képmása. 2 Ezekben a szellemekben vegyült el a megtévesztés lelke. 3 Első a paráznaságé, aki az ágyékunkban és az érzékiségben él. Második a gyomorban élő telhetetlenség szelleme. 4 Harmadik a májban és az epében élő háborúskodás szelleme, negyedik a hízelkedés és az alakoskodás szelleme, hogy tetteiben szépségesnek mutakozzon. 5 Ötödik a nagyizálás szelleme, hogy előtte meghajoljanak és nagyot gondoljanak róla. Hatodik a hazugság szelleme, hogy romlásban és irigykedésben formálja meg a szavait, saját fajtája és környezete kárára. 6 Hetedik az igazságtalanság szelleme, vele együtt van a lopás és a kapzsiság, hogy szívének élvezetvágya szerint járjon el; az igazságtalanság szelleme együttműködik a többi szellemmel a [megvesztegető] ajándékok elfogadásában. 7 Mindezen szellem mellett, ott van még az álom szelleme, a nyolcadik szellem, a megtévesztés és a képzelgésé. 8 Ilyenképpen jut a pusztulásra minden fiatal, mivel ez értelmét elhomályosítja az igazságtól, nem jár az Úr törvénye szerint, és nem hallgat atyáinak intéseire sem, amint velem is megtörtént ifjúságomban. 9 Most hát, gyermekeim, szeressétek az igazságot és az megoltalmaz titeket! Tanítani akarlak benneteket, hallgassatok tehát Rubenre, a ti atyátokra! 10 Ne ragadjon meg benneteket az asszony ábrázata és ne legyetek olyan asszonyok társaságában, akiknek férjük van, és ne kotnyeleskedjétek asszonyi dolgokba. 11 Ha nem pillantottam volna meg az árnyékban fürdő Bilhát, nem követtem volna el oly súlyos törvényszegést. 12 Gondolataimat megragadta az asszonyi mezítelenség, nem hagyott aludni, mígnem elkövettem az utálatosságot. 13 Mert Jákob, az atyánk ekkor atyjánál, Izsáknál tartózkodott, akkoriban volt ez, amikor Gáderben éltünk, az efratai Betlehem szomszédságában. Bilha pedig részeg volt, ott hevert az ágyán fedetlenül. 14 Meglátva őt mezítelenül, bementem hozzá, és elkövettem azt az istentelenséget, majd

otthagytam őt úgy, hogy aludt tovább, és kimentem. 15 De az Isten angyala kinyilatkoztatásában azonnal feltárta atyám előtt az én istentelen tettemet, sírt énmiattam, őt pedig soha többé nem érintette.

IV. 1 Legyetek óvatosak, hogy ne fogjon meg benneteket az asszonyok szépsége, és ne is foglalkozzatok az ő ármánykodásaikkal, inkább járjatok a szív egyenességében és az Úr félelmében! A jó munkákon fáradozzatok, legyetek gyakorlottak az írásokban és a nyájaitok között, ameddig az Úr nem adja meg nektek a házasság kötelékét azzal, akit ő választott, nehogy úgy megszenvedjete, ahogyan egykor én. 2 Utálatos tetteim miatt egészen atyám haláláig nem volt merszem Jákob arcába tekinteni, és nem mertem egyik testvéremmel sem beszélni. 3 Lelkiismeretem a mai napig zaklat az elkövetett tisztátlanság miatt. 4 Még az atyám bátorított engemet, és könyörög érettem az Úrhoz, hogy szűnjék meg fölöttem az Úr haragja, ahogyan az Úr vezette. Attól fogva vigyáztam magamra, és bűnt többé nem követtem el. 5 Így hát gyermekeim, tartsátok meg mindazt, amit meghagyok nektek, nehogy bűnt kövessetek el! 6 Mert a paráznaság a lélek csapdája, Istentől elszakít, és fokozatosan a bálványokhoz vezet, mivel ő az, aki megteveszti az értelmet és a gondolatvilágot, az ifjakat időnek előtte a Hádészba vezeti. 7 Sokakat romlásba taszít a paráznaság, legyen bár valaki már az érett korban vagy nemes származású, szégyenletes dolgokat művel, szégyenletessé válik az emberek fiainak szemében és csúf tárgyává Beliár szemében. 8 Hallottátok József esetét, miként tartóztatta meg magát József az asszonyokkal szemben és tartotta tisztán gondolatait a paráznaságtól, így az Istennél és az embereknél egyaránt tetszésre talált. 9 Mert bár sok mindent elkövetett érte az egyiptomi asszony, mágusokat hívatott, varázsszereket vitt neki, de ő határozott elgondolásból nem engedte be szívébe a parázna vágyakat. 10 Ezért atyáink Istene megszabadította őt minden látható és elrejtett haláltól. 11 Mert ahol az értelmet nem győzi le a paráznaság, akkor ott Beliár sem diadalmaskodhat.

V. 1 Mert gyermekeim, az asszonyok mind gonoszak, mivel nincs se erejük, se hatalmuk a férfiak felett, a külsejükkel, szép formájukkal csábítanak, és így azokat a maguk oldalára állítják; 2 és, akiket bár testi erővel legyőzni nem tudnak, mégis diadalmaskodnak felettük fondorlatosságaik miatt. 3 Ezzel kapcsolatosan mondotta nékem, és oktatott engem az Úr angyala, hogy az asszonyok a férfiakon túl, inkább legyőzetnek a paráznaság lelke által, szívükben ármánykodnak a férfiak ellen, felcicomázottan legelőször a gondolataikat zavarják meg, csábos tekintetükkel mérget szórnak, majd ha cselekedeteikkel célt értek, rabságra vetnek. 4 Mert bár az asszony nem tud erővel birokra kelni a férfiakkal, de a szajhák viselkedésével elszédítik őket. 5 Meneküljete tehát gyermekeim a paráznaság elől, és parancsoljatok rá feleségeitekre meg a leányaitokra, ne cicomázzák fejüket, se külsejüket, hogy megszádjassák az elmét, mert minden asszony, aki így ármánykodik, az az örök büntetésre lesz fenntartva. 6 Hiszen így bájolták el az őrangyalokat is még a vízőzön előtt, minduntalan rajtuk járatták a szemeiket, egymás iránti vágyban éltek, gondolataikat cselekedeteik követték, így emberekké lettek, és a férfival való együttválásban mutatkoztak meg előttük. 7 És az asszonyokban felgerjedt a vágy a testük iránt, és ilyenképpen nemzették a gigászokat. Mert az égigérő őrangyalok ezért jelentek meg az asszonyok előtt.

VI. 1 Őrizkedjete tehát a paráznaságtól, és ha tisztán kívánjátok tartani az elméteket, vigyázzatok érzelmeitekre minden asszonnyal szemben. 2 Parancsoljatok rájuk, ne érintkezzenek a férfiakkal, hogy ők is megtisztuljanak gondolkodásukban! 3 Mert a velük való állandó társaság, még ha istentelenséget nem is követnek el, számukra egy gyógyíthatatlan betegség, nekünk pedig pusztítás Beliártól, és örök gyalázat. 4 A paráznaságban ugyanis nincs semmi megfontoltság, semmi istenfélelem sincs benne, de a vágyaiban ott lakik az összes irigykedés. 5 Megmondom nektek, ezek miatt ti irigykedni fogtok Lévi fiaira, próbáltok majd fölérni kerekedni, de ezt sohasem fogjátok elérni. 6 Mert az Isten tart ítéletet felettük, ti pedig a gonoszok halálával fogtok meghalni. 7 Az Úr ugyanis Lévinek és Júdának adta meg az elsőbbséget, de velük együtt nekem is, meg Dánnak és Józsefnek, hogy a fejedelmek felett álljunk. 8 Éppen ezért megparancsolom nektek, hallgassatok Léviére, mert ő ismeri az Úr törvényét, az ítéleteket ő mondja ki, és az áldozatokat ő mutatja be egész Izraelért, felkent főpapként az idők végezetéig, amint azt az Úr megmondotta. 9 Megeskettetek benneteket az ég Istenére, hogy mindegyiketek igazságosan fog bánni embertársával, 10 és hogy alázatos szívvel fogtok Lévi elé járulni, hogy megkapjátok az ő szájából az áldást. 11 Ő pedig áldást mond Izraelre és Júdára, mert benne választatott ki az Úr, aki majd uralkodik minden nemzet felett. 12 Hódoljatok az ő magva előtt, mert értünk fog meghalni a látható és láthatatlan küzdelmekben, és a világmindenség királya lesz közöttetek.

VII. 1 Ezeket hagyta meg fiainak Rúben, és meghalt. 2 Koporsóba helyezték őt egészen addig, míg fel nem hozták Egyiptomból. Hebronban temették el, a kettős barlangban, ahova egykoron atyáit helyezték.

Simeon Testamentuma - Az irigységről

I. 1 Simeon szavainak hiteles másolata ez, amelyet halála előtt fiainak elmondott, életének százhuszadik esztendejében, és ugyanebben az évben halt meg József is. 2 Elgyengülésének napjaiban összejöttek meglátogatására, ő pedig erőt véve magán, felült, megcsókolta őket és így szólott hozzájuk:

II. 1 Halljátok hát mindazt, amit a szívemben őrizek, hallgassatok hát Simeonra, az atyátokra! 2 Atyánknak Jákobnak második fiaként születtem; anyám, Lia adta nekem a Simeon nevet, mert az Úr meghallgatta könyörgéseit. 3 Roppant erős ember voltam, nem rettentem én vissza semmitől sem, nem félttem semmit elkövetni. 4 A szívem keménnyé lett, májam hajthatatlanná, bensőm könyörtelenné, 5 márpedig a férfias megjelenés a Magasságbelől adatik az emberek lelkébe és testébe egyaránt. 6 Ebben az időben irigykedtem Józsefre, mivel atyánk mindannyiunknál jobban szerette őt. 7 Az irgalmatlanságig megkeményítettem elmémet ellene, mert a megtévesztés fedelme elküldte hozzám az irigykedés szellemét, és ez elvakulttá tette az értelmemet, hogy ne úgy közeledjek Józsefhez mint a testvéremhez, és ugyanakkor nem voltam tekintettel még Jákobra, az atyámra sem. 8 Ám az ő Istene és atyáinknak Istene elküldötte angyalát, és kiszabadította őt kezeim közül. 9 Akkor történt ez, mikor én Szikhembe mentem, hogy kenetet vigyek a pásztoroknak, Ruben pedig Dothaeimbe, hogy a szükséges dolgokat beszerezze számunkra, meg mindazok pótlását, ami elhasználódott. Júda, a testvérünk eladta őt az izmaelitáknak. 10 Mikor megjött Ruben, elszomorodott, és meg akarta menteni őt atyánk miatt. 11 Én pedig megharagudtam Júdára, hogy élve elengedte Józsefet, és öt hónapon keresztül haragudtam reá. 12 Lesújtott reám ezért az Isten, megfosztott karjaim erejétől, így a jobb karom hét napon keresztül félig elszáradttá vált. 13 Akkor megértettem, gyermekeim, hogy mindez József miatt történt velem. Bűnbánatot tartottam és sírva könyörögtem az Úrhoz, hogy tegye újra egészségessé a karomat, akkor én távol tartom magamat minden szennytől, irigységtől és minden esztelenségtől. 14 Mert beláttam, hogy olyasvalami után lobbant fel a vágyam, ami gonosz az Úr előtt, meg atyánk, Jákob előtt, Józseffel a testvéremmel kapcsolatban, mivel irigykedtem reá.

III. 1 Éppen ezért óvakodjatok, gyermekeim, a megtévesztés és az irigység lelkétől, 2 mert az irigység uralni tudja az összes emberi gondolatot, nem hagyja az embert sem enni, sem inni, de még azt sem engedi, hogy az valami jót tegyen. 3 Minden esetben irgalmatlanul elbánik azzal, akit irigyel, de a megirigyelt mindenkor virulni fog, az irigykedő pedig elszorvad. 4 Két esztendő minden napján az Úr félelmében sanyargattam lelkemet, és megtudtam akkor, hogy az irigységet csak az Úr félelme tudja elűzni. 5 Aki az Úrhoz menekül, attól elfut a gonosz szellem, és a gondolatai ezzel megkönnyebbednek. 6 Ezek után már ő is együtt érez azokkal, akikre irigykednek, azokat sem ítéli el, akik szeretik őket, és így már az irigység is otthagyja őt.

IV. 1 Atyám érdeklődött felőlem, mivel szomorúnak látott, mire azt mondtam: - A májam fáj. 2 Mert jobban búsultam én, mint ők együttvéve, hiszen én voltam a vétkes József eladásában. 3 Amikor lementünk Egyiptomba, megkötözött engemet, mint egy kémet; elismertem, hogy méltán szenvedek, és ez nem szomorított el. 4 József jó ember volt, az Isten szelleme lakott benne, jószívúságában és könyörületességében nem tartott meg semmi rosszat magában velem szemben, hanem ugyanúgy szeretett engemet is, ahogy a többi testvéremet. 5 Őrizkedjete tehát, gyermekeim, mindenféle féltékenykedéstől és irigységtől, járjatok a lélek egyszerűségében és a szív jóságában, emlékezvén atyátok testvérére, hogy az Isten nektek is kegyelmet, dicsőséget és áldást adjon a fejetek felett; amint azt az ő esetében láthattátok! 6 Egyetlen napon sem mutatott haragot veletek szemben a most elmondottak miatt, sőt szeretett benneteket úgy, mint saját lelkét vagy fiait, dicsőségre emelt benneteket, gazdaggá tett titeket, és elhalmozott barmokkal meg mindenféle terményekkel. 7 Ezért, gyermekeim, szeressétek minden testvéreteket szívetek jóságából, és távozzon el tőletek az irigykedés szelleme! 8 Ez megkeményíti lelketeket, testeteket lerontja, elmétekben indulatokat támaszt, gondolataitokat véres cselekedetekre buzdítja, és nem engedi, hogy értelmünk az emberek javán fáradozzon, de még az

alvástól is megfoszt; így támaszt zavart a lélekben és remegést a testben; 9 mert még álmában is a gonoszság utáni megindultság elemészti őt, a gonosz szellemek zaklatják a lelkét, és gyötrik a testét, és zavartan ébred fel álmából; és így az ilyen, mint gonosz és mérgezett szellem birtokosa mutatkozik meg a többi ember előtt.

V. 1 Mindazonáltal József egész megjelenésében szépséges volt, látásra gyönyörködtető, semmiféle gonoszság nem lakott benne; mert az arcvonásokban kitükröződik a zaklatott szellem. 2 Most tehát, gyermekeim, szíveteket alakítsátok a jó szellemében az Úr színe előtt, egyenesítsétek meg útjaitokat az emberek színe előtt, és így majd kegyelmet fogtok találni Isten és az emberek előtt egyaránt. 3 Vigyázzatok arra, hogy ne váljatok paráznákká, mert minden rossznak szülőanyja a paráznaság, elszakít bennünket az Istentől, és Beliárhoz vezet. 4 Mert megtudtam azt is Énok írásából, hogy fiaitok veletek együtt paráznaságban romlottakká lesznek, és Lévin kardot fogva igazságtalanságot követnek el. 5 De még Lévi közelébe sem tudnak férközni, mert az Úr harcát harcolja ő, és győzelmet fog aratni összes seregeitek felett. 6 És számuk kevés lesz, szétszórva Lévíben és Júdában is, és nem lesz önállóvá közületek egy sem, ahogyan ezt atyám, Jákob is megjövendölte előre áldásában.

VI. 1 Íme mindent előre megmondtam nektek, legyetek tehát azon, hogy lelketek bűneiből megigazultakká váljatok! 2 Ha elűzitek magatokból az irigységet meg mindenféle nyakasságot, úgy fognak virágozni a csontjaim Izraelben, mint a rózsza, testem pedig mint a liliom Jákobban, illatozásom olyan lesz, mint Libanon illata, az idő végeztéig szentek növekednek ki belőlem, mint a cédrusok, amelyek ágai messzire elnyúlnak. 3 Akkor majd Kánaán magva mind kipusztul, elvész Amálek minden utódja, és elpusztulnak mind a kappadókiaiak, és minden hettita a romlásba jut. 4 Akkor majd a föld kiveti magából Kámot, és az egész pogányság elpusztul. A föld megnyugszik majd mindenféle zavargásoktól, és minden ég alatt dúló háborútól. 5 Ekkor fog majd Széth megdicsőülni, mert az Úr, Izrael hatalmas Istene megjelenik a földön emberi alakban, és megszabadítja benne Ádámot. 6 Ekkor a tévelygés minden szellemét eltaposásra adják, és az emberek uralkodni fognak a gonosz szellemek felett. 7 Akkor majd örvendezésben én is feltámadok, és áldani fogom a Magasságbelit az Ő csodálatos tetteiben, mert az Isten testet ölt magára, együtt étkezik az emberekkel, és megszabadítja az embereket.

VII. 1 Most tehát gyermekeim, hallgassatok Lévíre, és végezzétek el a tisztulást Júdában, és ne kerekedjeteك fölé ennek a két törzsnek, mert belőlük fog felkelni néktek az Isten szabadítása. 2 Mert Lévíből főpapként, Júdából királyként kelti föl az Istent és embert; így fogja ő megszabadítani az összes pogányt és Izrael népét. 3 Ezért mindannyiótoknak meghagyom, de ti is parancsoljátok meg gyermekeiteknek, hogy tartsák meg így ezeket minden nemzedékükben.

VIII. 1 Ezzel befejezte Simeon mindazt, amit csak fiainak meghagyott, és elnyugodott atyáinál százhusz esztendőskorában. 2 Romolhatatlan fából készült koporsóba helyezték, hogy csontjait átvigyék Hebronba. Az egyiptomiak háborúskodása idején titokban vitték el, 3 József csontjait pedig ott őrizték az egyiptomiak, a királyok sírboltjai között. 4 A varázslók ugyanis megénekelték, hogy József csontjainak átvitelekor egész Egyiptomot sötétség fogja borítani, és igen nagy zavargás lesz majd az egyiptomiak között, mert lámpával sem látják meg még a testvéreiket sem.

IX. 1 Simeon fiai pedig a gyászolás törvényeinek megfelelően elsiratták atyjukat, és ottmaradtak Egyiptomban egészen azon kivonulás idejéig, amely Mózes keze által történt.

Júda Testamentuma - A bátorságról, a pénzsóvárságról és a paráznaságról

I. 1 Judah szavainak hiteles másolata ez, amelyeket halála előtt intézett fiiaihoz, 2 mikor összegyűltek nála, így szólt hozzájuk: 3 gyermekeim, figyeljeteك atyátokra, Judáhra. Negyedik gyermeke voltam atyámnak; és Léa, az anyám Judahnak nevezett, mondván, köszönetet adok az JHVH-nak, amiért egy negyedik fiat is adott nekem. 4 Fiatal koromban heves, hirtelen természetű voltam, de engedelmeskedtem atyám minden szavának. 5 Magasztaltam anyámat, és a tőle született nővéremet. 6 Történt pedig amikor már férfivá értem, mikor atyám, Jákob már fölnevelt engemet, ezeket mondotta nékem: király leszel majdan, és mindenben siker kísér.

II. 1 Az Úr kegyelmét adta minden cselekedetemre, akár a mezőn, akár a házamban végeztem azokat. 2 Emlékszem, abban az időben mindenki láttára együtt futottam a szarvasünővel, földre terítettem azt, és ételt készítettem belőle atyámnak. 3 Futás közben kaptam el az őzet és a mező minden négylábú állatát, meg tudtam fogni a vad kancát, legyűrtem és megszelídítettem. 4 Az oroszlánt megöltem, és a szájából vettem ki a kecskegidát, a medvét mancsánál ragadtam meg, levettem a szikláról, és szörnyethalt; 5 utolértem a vaddisznót, futás közben elkaptam és széttéptem. 6 Hebronban egy leopárd ugrott a kutyámra, és farkánál megragadva a sziklához vágta, így zúztam össze. 7 A mezőkön legelésző vadbikát szarvainál fogva megragadtam, körbeforgással elgyengítettem, miközben az hánykolódott, elveszejtettem.

III. 1 És amikor a kananeusok királyai közül kettő felvértezten, sok néppel maguk mögött a nyájainkra tört, én egymagam Hászur királyára rontottam és a porcaiba vágta, lerántottam és végeztem vele. 2 A másik királyt, Táfuát, aki lóháton ült, szintén megragadtam, és ugyanígy szétkergettem ennek népét is. 3 Ákhor, az óriás király gerelyeket vetett rám lóhátról, amelyek elém s mögém fúródtak [a földbe], mire én egy hatvanfontos követ vágta hozzá, ami megölte a lovát. 4 Két álló órán át öldökölve küzdöttünk, és én pajzsát kettéhasítottam, lábait lecsaptam és megöltem őt. 5 És amikor én már a páncélzatát fejtegettem le a testéről, kilenc férfi támadt rám a társai közül, és tusakodni kezdtek velem. 6 Ruhámat letépték a kezemről; de négyüket az ellenem felhordott kövekkel csaptam agyon, a többiek elmenekültek. 7 És atyánk, Jákob ölte meg a hatalmas erejű, tizenkét könyök magasságú Beeliszath-ot, aki minden királyok királya volt. 8 És félelem szállta meg őket [a kánaánitákat], és megszüntették minden ellenünk való hadakozásukat. 9 Ezek után atyám mentes maradt mindenféle háborgatástól, amikor a testvéreimmel voltam. 10 Mert atyám látomást kapott arról, hogy az erősség angyala mindenhol ott kísér engemet, és soha nem fognak diadalt venni rajtam.

IV. 1 És dél felől nagyobb háború jött ránk, mint amelyet Sékemben vívtunk; és én beálltam testvéreim csatasorába, ezernyi férfit üldözőbe vettünk, magam megöltem belőlük kétszázat, köztük négy királyt. 2 Így jutottunk el védősáncaikhoz, ahol további két vezérüket öltem meg. 3 Eképpen foglaltuk el Házort, és szabadítottuk ki a királyok foglyait.

V. 1 Másnap elmentünk Areta alá, az erős, a sáncokkal ellátott város alá, amely annak előtte halálosan megfenyegetett bennünket. 2 Én és Gád a várost keleti oldala felől közelítettük meg, Ruben és Lévi nyugatról és dél felől. 3 Ők, akik a falakon belül voltak, azt gondolták, hogy mi csupán egyedül vagyunk, felénk csoportosították támadásukat, 4 de az ott elrejtőzködő testvéreink karókon felmásztak a sáncokra, és bejutottak a városba a védők tudta nélkül, 5 és elfoglalták azt a kard élével. Voltak olyanok, akik a toronyba menekültek, mire a tornyot felgyújtottuk, az ott levőket elfogtuk. 6 Amikor elhagytuk a várost, Taffosz férfiai rátörtek a fogházainkra, s mi fiainkkal együtt üldözőbe vettük őket Taffoszig. 7 Akkor ezeket is lemészároltuk, a városukat pedig felégettük, s mindent, amit abban találtunk, zsákmányként elhurcoltunk.

VI. 1 Amikor pedig Kuzéba vize mellett voltunk, Jóbel fiai támadtak meg bennünket 2 és mi megküzdöttünk velük, megfutamtatva őket, és szövetségeseiket, Shilo fiait velük együtt legyilkoltuk, és nem hagytunk nekik lehetőséget arra, hogy újra megtámadjanak bennünket. 3 Öt nap múlva Makhir férfiai törtek ránk, hogy elragadják zsákmányainkat. Heves csatát vívtunk velük, mert az erős férfiaknak egész tömege volt közöttük, de már azelőtt megöltük őket, mielőtt csatarendbe álltak volna. 4 Amikor pedig városuk alá érkeztünk, asszonyaik a hegy csúcsáról köveket gurítottak le ránk, arról a csúcsról, amelyre maga a város épült. 5 Én és Simeon elrejtőzködöttünk a város mögött, majd elfoglaltuk a magasságot, és az egész várost leromboltuk.

VII. 1 Másnap hírül adták nekünk, hogy két város királyai hatalmas sereggel vonulnak ellenünk. 2 Erre én és Dán ammoreusoknak álcáztuk magunkat, és mint szövetségesek jutottunk be a városukba. 3 Az éj leple alatt kinyitottuk a kapukat az odaérkező testvéreinknek, majd minden férfit és mindenüket elpusztítottunk, amijük csak volt elzsákmányoltuk, a hármas védőfalat pedig leromboltuk. 4 Majd Tamna alá érkeztünk, amely minden ellenünk harcoló királynak a legfőbb mentsvére volt. 5 Ott

felfuvalkodottságomban ragadott el az indulat engemet, a hegytetőn rájuk rontottam, de ők köveket meg nyilakat szórtak rám, 6 és ha akkor Dán, a testvérem nem jön segítségemre, elveszejtettek volna engemet. 7 Dühösen rájuk vetettük magunkat, erre azok mind elfutottak, ahányan voltak, annyi felé menekültek, majd atyámat kérelték, hogy békét köthessenek velünk. 8 Ezek után már semmiféle kárt nem tettünk bennük, sőt minden foglyot visszaadtunk nekik. 9 Akkor én felépítettem Tamnát, atyám pedig Rambáélt. 10 Amikor ez a háborúskodás folyt, húszesztendő voltam, a kánaániták pedig rettegetem tőlem és testvéreimtől egyaránt.

VIII. 1 Ekkorra már igen sok jószágom volt, a pásztoraim vezére pedig az adullámi Iram volt. 2 Mikoron elmentem hozzá, megláttam ott Barszánt, Adullám királyát, aki vendégségbe hívott bennünket, lakomát adott elénk, és rávett engem arra, hogy vegyem feleségül lányát, Bathsúát. 3 Ő pedig megszülte nekem Ert, Onánt és Selahot, de közülük kettőt gyermektelenül ragadott el az Úr, csak Selah maradt életben, az ő gyermekei vagytok ti.

IX. 1 Tizennyolc esztendeig tartó békességben éltünk atyám és mi mind, Ézsauval, atyánk testvérével, annak fiai meg velünk; azután történt ez, hogy mi kijöttünk Mezopotámiából, Lábánból. 2 Amikor letelt a tizennyolc esztendő, negyven esztendőskoromban, ellenünk jött Ézsau, az atyám testvére, hatalmas és erős sereggel. 3 Jákob nyilatól esett el Ézsau, halottként vitték Szeir hegyére, majd pedig felvitték őt a magasan fekvő Eirramnába, és ott eltemették. 4 Mi pedig üldöztük Ézsau fiait, városuknak vasból épült falai és bronzból készült kapui voltak, és nem tudtunk oda behatolni, így körülfogtuk és ostrom alá vettük azt. 5 Húsz nap telt el, de még akkor sem nyitották meg; látva ezt, létrát vittem oda, pajzsot tettem a fejemre, felmentem azon, miközben még három tálentumnyi köveket is félrelöktem, amikor pedig feljutottam, mintegy négy hatalmasságot ejtettem el. 6 Akkor már feljutott Ruben meg Gád is, és ők további hatvanat pusztítottak el ott. 7 Erre békét könyörögtek ki tőlünk, és mi atyánk tanácsát megfogadva legyőzöttekként fogadtuk el őket. 8 És fizették nekünk a kétszáz véka búzát, meg az ötszáz mérő olajat, és az ezerötszáz mérő bort addig, amíg kitört az éhínség, és Egyiptomba mentünk.

X. 1 Ezek után történt, hogy fiam, Er feleséget vett magához, Támárt Mezopotámiából, Arám leányát. 2 Er pedig gonosz volt, megfélekezett Támárról, mivelhogy ő nem volt Kánaán földjéről való, ezért az Úr anyaga elveszejtette őt a harmadik nap éjszakáján. 3 És nem hált még Támárral, mert anyjának gonosz terve miatt nem akart gyermeket tőle. 4 A házasság napjaiban összeadtam vele Onant, de ő ugyanúgy gonoszságában nem ismerte meg Támárt, holott egy évet élt vele. 5 És amikor bevezettem hozzá, hogy végre tegye meg, együtt háltak ugyan, de magvát, anyja parancsának megfelelően a földre eresztette, és Onan is meghalt a gonoszsága miatt. Selaht is hozzá akartam adni, de az anyja, Báthsua ezt már nem engedte meg, mert rosszat forralt Támár ellen, mivel az nem volt Kánaán leányai közül való, mint ahogyan ő maga.

XI. 1 És bár tudtam én azt, hogy gonosz egy faj a kánaánita, de ifjúságom vágyai elvakították a szívemet. 2 És amikor láttam őt bort tölteni, a bortól való bódulat miatt kelepcébe estem és így vettem őt magamhoz, anélkül, hogy kikértem volna atyámnak a tanácsát. 3 Ő pedig a távollétemben Kánaánból vett feleséget Selah mellé. 4 Amikor megtudtam, hogy mit tett, megátkoztam őt lelkem keserűségében. 5 És fiait követve ő is meghalt a gonoszsága miatt.

XII. 1 Ezek után két évre, Támár özvegy lévén, megtudta, hogy én birkanyírásra megyek, felékesítette magát, mint egy menyasszony, és leült a város előtti kapunál. 2 Törvényben van ugyanis az amorreusoknál, hogy a menyasszonyt hét napon át kiültetik a városkapuba, hogy paráználkodjon. 3 Hózáb vizeinél megittasodva, a bor miatt nem ismertem fel őt, mert megtévesztett engemet szépsége és díszes öltözete. 4 Így hát odahajoltam hozzá, és megszólítottam: - betérnék tehozzád. Erre ő így válaszolt: - Mit adsz ezért énnekem? Akkor én átadtam neki foglalóként a botomat, övemet, meg királyi fejkemet, betértem hozzá, ő pedig fogant. 5 De nem tudtam én akkor, hogy mit is teszek valójában. El akartam veszíteni őt, erre ő titokban elküldte hozzám a foglalóját, és az megszegyénített engem. 6 Magamhoz hívtam, és visszahallottam tőle a szavakat, amelyeket titokban mondtam neki, amikor részegségemben vele háltam; és nem tudtam elveszíteni őt, mert ez az Úrtól volt. 7 Erre én ezt mondtam neki: - Nemde álnokul cselekedtél, egy másik asszonytól kaptad ezeket a zálogtárgyakat is. 8 De egészen halálomig többé soha nem közeledtem hozzá, mivel elkövettem ezt az utálatosságot egész Izrael szeme láttára. 9

Később a város lakosai elmondták, hogy nem volt a városban [parázna] menyasszony, ő más vidékről való volt, és csak rövid ideig ült ott a kapuban, 10 és azt gondolta, senki nem tudja meg, hogy betértem hozzá. 11 Mindezek megtörténte után mentünk le Egyiptomba Józsefhez az éhínség miatt. Negyvenhat éves voltam akkor, és hetvenhárom esztendő éltem meg itt.

XIII. 1 Most pedig halljátok meg gyermekeim, amit én, a ti atyátok parancsolatként meghagyok nektek. Szavaimat őrizzétek meg, az Úr igazságai szerint cselekedjete, engedelmeskedjete az Úr Isten parancsolatainak. 2 Ne kívánságaitok szerint járjatek, se gondolataitok vágyai szerint, se szívetek gőgjét követve! Ne hevüljete ifjúságotok erejének cselekedeteiben, mert mindez tisztátalan az Úr szemében. 3 Valamikor én is kérkedtem a háborúkban szerzett dicsőségemben, a szép alkatú asszonyok arca nem csábított el, megfeddtem Rubent, a testvéremet Bilha, atyám asszonya miatt, de a féltékenység és a paráznaság szelleme feltámadt bennem is, úgy, hogy elbotlottam Báthsuával a kánaánitával, meg Támárral, aki fiaim jegyese volt. 4 Apósomnak pedig ezt mondtam: - kikérem atyám tanácsát, és majd úgy veszem el a lányodat. Ám ő nem hajlott erre, hanem lánya miatt megmutatott nekem egy hatalmas tárház aranyat; mivelhogy király volt ő. 5 És felékesítette a lányát arannyal meg gyöngyökkel és meghagyta neki, hogy felszolgáljon nekünk asszonyi szépségében, amint lakomázunk. 6 Akkor a bor elfordította a szemeimet, szívemet meg elhomályosította a gyönyörűség. 7 Vágy fogott el engem utána, megszerettem és lefeküdtem vele, és ezzel megszegtem az Úr törvényét és atyáim törvényét, és feleségül vettem őt. Szívemnek gondolataiért azzal fizetett nekem vissza az Úr, hogy nem lelhettem örömet a gyermekeiben.

XIV. 1 Ezért gyermekeim, ne részegedjete le a bortól, mert a bor elfordítja értelmünket az igazságtól, belopja a vágyak indulatát, és tévelygésbe viszi szemeinket. 2 A paráznaság lelke a bort szolgaként használja fel, értelmünket a gyönyörök keresésén járattja, és ez a kettő elveszi az ember erejét. 3 Ha pedig valaki a lerészegedésig issza a bort, bemocskolt gondolatai közepette összezavarja az értelmét a paráznaság végett, és feltüzeli testünket az együtt hálásra, és ha vágyaink tárgya jelen van, elköveti a bűnt, de szégyent nem érez miatta. 4 Ilyen a bor gyermekeim, a részeg embert pedig senki sem dicséri. 5 Látjátok, engemet is megtévesztett, és nem szégyenkeztem ott a városban a nagy sokaság előtt, hanem mindenki szeme láttára odahajoltam Támárhoz, így elkövettem azt a nagy bűnt, és a fiaim szégyenének lepleit felfedtem. 6 Bort ittam, és nem szégyenkeztem az Úr parancsolata miatt, hogy kánaánita asszonyt vegyek magamhoz. 7 A borivónak mértékletességre van szüksége, a mértékletességre, s ez a mértékletesség: a borivó annyit igyon, ameddig megtartja az illendőséget. 8 Mert ha eljut odáig, hogy az eszét elveszti, a tévelygés szelleme megtámadja elméjét, hogy részegségében szégyenletes dolgokat műveljen, a törvényt megszegje a szégyen érzete nélkül, sőt, bűnével még inkább tűzbe jön, és azt tartja, hogy helyesen cselekedett.

XV. 1 Az, aki paráználkodott és felfedte szemérmét, az a paráznaság rabja lesz, nem fogja fel, hogy amiatt éri kár, s nem szégyenkezik, amikor megbecstelenül. 2 Lehet az ember király, ám amikor paráználkodik, elveszti királyságát és a paráznaság szolgájává válik, ahogyan én is szégyenbe estem. 3 Mert átadtam érte pálcámat, amely a nemzetségem kormány-pálcája, az övem, amely az erősségem, hasonlóan a diadémomat is, ami a királyságom dicsősége. 4 Én pedig megbántam mindezeket, bort és húst egészen öregségem idejéig nem vettem magamhoz, és semmiféle gyönyörkeltőre rá nem tekintettem. És az Isten angyala megmutatta nekem, hogy az asszonyok mindenkor uralkodnak királyon és kolduson egyaránt, a királytól elragadják a dicsőségét, a hőstől az erejét, a koldustól pedig még azt a keveset is, amije van.

XVI. 1 Vigyázzatok hát, gyermekeim, a bor határára, mivel négy gonosz szellem lakozik benne: a heves vágyódásé, a haragé, a tékozlásé és a piszkos nyereségvágyé. 2 De ha mértékletesen, az Úr félelmében, a tisztességnek megfelelően isszátok, élni fogtok, ha pedig nem a tisztességnek megfelelően isszátok azt, és ha elvetitek magatoktól az Úr félelmét, akkor majd lerészegedtek, ezáltal szégyenletes dolgokba fogtok keveredni. 3 Így hát ne igyatok mértéktelenül, nehogy a gőg, a veszekedés, a rágalom és az Úr parancsai megszegésének szavai legyenek az ajkaitokon, mer így még idő előtt elpusztultok. 4 A bor képes arra, hogy az Isten titkait másoknak is feltárja, ahogyan ezt én is tettem az Úr parancsaival, amelyeket Jákobnak, az atyámnak titkaival együtt felfedtem a kánaánita Bathsuának, pedig az Úr meghagyta mindannyiunknak, hogy nem szabad feltárni nekik ezeket.

XVII. 1 Megparancsolom nektek gyermekeim, hogy ne ragaszkodjatok az ezüstpénzhez, és ne tekintetek az asszony szépségére; mert az ezüst szeretete és a szépsége miatt estem hibába Bathsuával, a kánaánitával. 2 Tudom, hogy e két dolog miatt esik gonoszságba a nemzetségem, 3 meg azt is, hogy a fiaimtól származó megfontolt embereket is tönkretesz, és olyanokat művelnek, amelyek Judah királyságát kisebbítik, azt, amit az Úr megadott nekem az atyám iránti engedelmisségemre való tekintettel. 4 Mert sohasem szomorítottam meg atyámat, Jákobot, hanem mindent, amit csak meghagyott nekem, megtettem. 5 Ugyanúgy Ábrahám, atyámnak atyja is megáldott engemet, hogy uralkodjam majd Izrael felett; hozzá hasonlóan Izsák is áldást mondott reám. 6 Így tudom én azt, hogy belőlem fog felkelni a királyság.

XVIII. 1 Mert tudom azt, Énoknak, az igaznak a könyvéből, hogy mi minden gonoszságot fogtok majd véghezvinni a végső napokban. 2 Őrizkedjete tehát gyermekeim a paráznaságtól meg a pénzsóvárságtól, hallgassatok Judahra, az atyátokra! 3 Mert ezek fordítanak el benneteket az Isten törvényétől, elhomályosítják a lélek gondolatait, nagyizolásra tanítanak, és nem teszik lehetővé azt sem, hogy az ember irgalmasságot gyakoroljon embertársaival. 4 Minden jóságtól kifosztja a lelket, fáradtság és levertség a következménye, az álmod elveszi, a testet tönkretesz, 5 az Istennek bemutatott áldozatot eltapossa, az áldásra nem emlékezik, a próféta szavára nem hallgat, és az isteni szóra felingerül. 6 Nem az Isten parancsaival, hanem kétféle szenvedéllyel szolgálja az Istent, és így voltaképpen nem is tud hallgatni az Istenre, mert a lelke elvakulttá válik, ezért nappal is úgy jár, mint a sötétben.

XIX. 1 Gyermekeim, a pénzsóvárság bálványimádásba visz benneteket, mert akit a pénz megtéveszt, istennek mondja azokat, amik valójában nem istenek, és azt, akinek van belőle, az örületbe kergeti. 2 A pénz miatt vesztettem el a gyermekeimet, és ha a lelkem nem alázkodik meg, és ha Jákobnak, az atyánknak, nem lettek volna a könyörgései, most gyermektelenül halhatnék meg. 3 De atyáimnak Istene, aki oly könyörületes és irgalmas, tudta jól, hogy ezeket csak tudatlanságom miatt követtem el. 4 Elvakulttá tett engem ugyanis a megtévesztés fedelme és kormányzója, mint minden embert és minden testet; a bűnben megrontott, így ismertem meg saját gyengeségemet, bár legyőzhetetlennek tudtam magamat azelőtt.

XX. 1 Tudjátok meg, gyermekeim, hogy az emberben két szellem tevékenykedik, az igazságé és a megtévesztésé. 2 És ezek között áll az értelmünk gondolkodása, és ezen áll, hogy melyik felé fog hajolni. 3 Ennek megfelelően lesz feljegyezve az ember, hogy bensőjében az igazsághoz vagy tévelygéshez tartozik-e, és mindkettőt ismeri az Úr. 4 Nincs olyan idő, amelyben rejtve maradhat az emberek cselekedete, mivel az a bensőben felíratik az Úr színe előtt. 5 Ám az igazság szelleme mindenről tanúságot tesz, és mindent megítél; és a bűnös saját szívének ismertetése szerint ég el, és bírójára nem emelheti arcát.

XXI. 1 Gyermekeim, szeressétek Lévit, hogy életben maradjatok, ne magasztaljátok magatokat nálánál nagyobbra, nehogy a teljes pusztulásra jussatok. 2 Mert az Úr nekem a királyságot adta, de neki a papsági tisztet, és a királyságot a papságnak rendelte alá. 3 Nekem adta mindazt, ami itt a földön van, de neki meg azokat, ami odafönn az egekben. 4 Ahogyan az ég felette van a földnek, úgy van felette az Istentől rendelt papság is a földön lévő királyságnak. 5 Mert az Úr angyala mondta meg énnekem: őt választotta ki az Úr, inkább mint tégedet, hogy közeledjen hozzá, és az ő asztaláról étkezzék, és fölajánlja neki Izrael fiainak elsőszengéjét, 6 te pedig olyan legyél, mint a tenger. Ahogyan a tengeren igazak és gonoszak egyaránt hanyatnak a vihartól, egyesek majd fogságba jutnak, míg mások meggazdagodnak, úgy lesz majd benned is az emberiség minden nemzetsége, egyesek a hánykolódás közepette fogságra jutnak, míg mások zsákmányt szerezve meggazdagodnak. 7 Mert a királyok olyanok lesznek, mint a tengeri szörnyek, az embereket úgy nyelik el, akár a halakat, szabadon született lányokat és ifjakat fogságra vetnek, házakat, földeket, nyájakat, meg vagyontárgyakat rabolnak el, 8 sokaknak testét igazságtalanul hollókkal és ibiszekkel etetik meg, sőt a gonoszságaikat még kapzsisággal is tetézik. 9 Olyanok lesznek, mint a másokat lerohanó hamis próféták, és minden igazat üldözni fognak.

XXII. 1 És az Úr megoszlást hoz rájuk, így fogja megbüntetni őket, és állandó háborúskodás lesz Izraelben; 2 idegen nemzetségből való emberek között teljesedik be a királyságom, egészen addig, amíg

el nem jó Izrael üdvössége, az Isten igazságának megjelenése, ő fog majd nyugalmat szerezni Jákobnak, meg az összes pogány népnek. 3 Ő lesz az, aki megőrzi országom erejét egészen az idők végezetéig, mert esküvel esküdött meg nékem az Úr, hogy nem fogja elhagyni királyságomat és magvamat egyetlen napra sem, egészen az idők végeztéig.

XIII. 1 Nagy szomorúságomra vannak, gyermekeim, a ti kicsapongásaitok, varázslataitok, meg bálványimádásaitok, amelyeket majd az országlás ellen műveltek, követvén azokat, akikben a varázslás szelleme van, meg ezeknek sugallatait. 2 Leányaitokat a megtévesztés démonainak az énekeslányaivá, meg szajháivá teszitek, és belekeveritek magatokat a pogányok mocskaiba; 3 amelyekért éhínséget meg dögvészt bocsát rátok az Úr, halálra és kardélre ítéel benneteket, mint a kutyákat szétkergetnek benneteket, szemetek begyullad és kialszik, csecsemőiteket elszakítják tőletek, elragadják tőletek az életetek társát, vagyonaitoktól megfosztanak titeket, az Úr templomát felégetik, földetek pusztasággá válik, ti meg a pogányok szolgálói lesztek. 4 Asszonyaik számára közületek fogják csonkítani eunukhjaikat; 5 mígnem visszatértek az Úrhoz jó szándékú szívvel, és megtérve az Isten törvényeiben fogtok járni; akkor könyörülettel tekint rátok az Úr, és kiszabadít benneteket a pogányok fogságából.

XXIV. 1 Mindezek megtörténtével fölkél nektek a csillag Jákobból békeességben, fölkél egy ember az én magvamból, mint az igazság Napja, egyszerűségben és igazságosságban jár az emberek között, és semmiféle bűnt nem találnak őbenne. 2 Az ég megnyílik felette, hogy a Szent Atya szellemének áldása kiáradjon rá, és kiáraszsa rátok a kegyelem szellemét. 3 Akkor az igazságban fiaivá lesztek, és elsőől az utolsóig, minden parancsolatát megtartjátok. 4 A magasságbeli Isten hajtása ő, minden test életének forrása. 5 Ő fogja fénylővé tenni királyságom jogarát, és a ti gyökereitekből sarjad majd ki a hajtás; 6 és benne fog felkelni az igazságosság pálcája a pogányok számára is, megítél és megszabadít mindenkit, aki csak segítségül hívja az Úr nevét.

XXV. 1 Ezek után az életre támad fel Ábrahám, Izsák és Jákob, én meg testvéreimmel együtt vezérek leszünk, olyanok, akik kormányozzák Izraelt. Lévi elsőként, én a második, József a harmadik, Benjamin negyedik, Simeon ötödik, Isszakár hatodik, s így rend szerint. 2 Az Úr megáldja Lévit, a jelenlét anyala pedig engemet, a dicsőség erősségei Simeont, az ég Rubent, a föld Isszakárt, a tenger Zebulont, a hegyek Józsefet, a sátor Benjamins, a csillagok Dánt, a föld bősége Naftalit, a Nap Gádot, az olajfa pedig Ásert. 3 Mindnyájan egyetlen néppé leszünk az Úr előtt, egy nyelvvé, és Beliár megtévesztő szelleme nem lesz már többé, mert tűzbe lesz vetve mindörökké. 4 Akkor majd mindazok, akik szomorúság közepette haltak meg, örömben támadnak fel; akik pedig szegénységben éltek az Úrért, gazdagokká lesznek. Az éhezőket jóllakatja, az erőtlenekeket megerősíti, és azok, akik az Úrért haltak meg, életre kelnek. A szarvasok örvendezésükben együtt futnak Jákobbal, az Izraelben élő sasok örvendezve szárnyalnak. Ám az istentelenekre szomorúság vár, a bűnösök akkor majd siránkoznak, és minden nép dicsérni fogja az Urat az idők végezetéig.

XXVI. 1 Tartsátok meg hát, gyermekeim, az Úr összes törvényét, mert ebben van minden olyan ember reménysége, aki csak az ő útján halad. 2 Majd így szólt hozzájuk: Íme, ma itt a szemetek láttára meghalok, száztizenkilenc esztendő koromban. 3 Ne előkelő öltözetben temessetek el, a benső részem ne vegyétek ki, mert ilyet csak az uralkodók tesznek, hanem majd vigyetek engem magatokkal Hebronba. 4 Amint elmondta ezeket, elszenderült Judah, fiai pedig mindent úgy tettek, ahogyan ő azt meghagyta nekik; Hebronban atyái mellé temették el.

Isszakár Testamentuma - Az egyszerűségről

I. 1 Isszakár szavainak hiteles másolata ez. Mikoron összehívta fiait, így szólott hozzájuk: - Hallgassatok most gyermekeim atyátokra, Isszakárra, fogadjátok be fületekbe annak szavait, akit Isten szeret! 2 Jákobnak ötödik fia voltam, aki a mandragóráért járó fizetségképpen születtem meg. 3 Abban az időben ugyanis Ruben, a fivérem mandragórát hozott haza a mezőről, és Rákhel, aki elébe ment, elvette tőle azokat. 4 Erre elsírta magát Ruben, akinek hangjára Lia, az anyám kijött oda. 5 Ezek voltak ugyanis azok az illatozó gyümölcsök, amelyeket Harám földje termelt a vízmosás alatt. 6 Rákhel akkor így szólott: -

Nem adom neked ezeket, mert gyermek helyett kellenek nékem. Mert az Úr megvetett engem és nem szültem gyermekeket Jákobnak. Kettő volt belőle ugyanis. 7 Lia így válaszolt rá: - Hiányzott az néked, hogy a szüzességem férjiját elvetted, hát akkor ezeket ne vennéd el tőlem? 8 Ő pedig ezt válaszolta vissza: - Íme, legyen tiéd Jákob erre az éjszakára fiad mandragórájáért cserébe. 9 Akkor Lia ezt mondta neki: - Jákob az enyém, mert én ifjúságának asszonya vagyok. 10 Erre Rákhel: - Ne dicsekedjél, és ne kérkedjél; engem jegyzett el előbb, és miattam szolgált atyámnál tizennégy esztendőn keresztül. 11 Mit tegyek hát veled, ha ő a félrevezetés áldozata lett, és az emberi ravaszságé, - mert a cselszövés itt jár közöttünk a földön, mert ha nem járna itt, nem láttad volna meg Jákob arcát, 12 akkor nem is te lettél volna az asszonya, ezért ellenben te jutottál hozzá. 13 - Ám tégedet meg atyám vezetett félre, azon az éjszakán félreállított, ő pedig nem láthatott engemet, hogy akkor én voltam ott, anélkül nem is alakulhatott volna minden ilyenképpen. 14 Mire Rákhel azt válaszolta: - Vegyél hát el egy mandragórát, és a másik mandragóra ellenében fizetségképpen átengedem néked Jákobot egyetlen éjszakára. 15 Így megismerte Jákob Liát, az pedig fogant és megszült engemet, a bérére való tekintettel nevezett el engemet Isszakárnak.

II. 1 Abban az időben Jákob látta az Úr angyalát, és ő megmondotta neki, hogy Rákhelnek két gyermeke fog majd születni, meg azt is, hogy Rákhel megveti a férjével való együttélést, és inkább az önmegtartóztatást választja. 2 De nem így tett az én anyám, Lia, ő az együttélés ellenében a gyümölcsöket átengedte. Nyolc gyermek született, Lia szült ebből hatot, kettőt pedig Rákhel, mivel az Úr reátekintett a mandragórák miatt. 3 Látta ugyanis az Úr, hogy Lia a gyermekek miatt kívánt együtt lenni Jákobbal, és nem az élvezetvágyért. 4 Ezért a másik mandragórát is odaadta ő, és így egy másik napra is megkapta Jákobot, hogy foganjon, de így tett mindenkor a mandragórákkal. Az Úr a mandragórák miatt meghallgatta Rákhelt is, 5 mert ő ugyan kívánta ezeket, de mégsem ette meg, hanem letette azokat az Úr házában, a magasságbeli papjához vitte, ahhoz, aki abban az időben ezt a szolgálatot betöltötte.

III. 1 Amikor felnevelkedtem, gyermekeim, igaz szívvel jártam, és testvéreim és atyám szolgálatában földműveléssel foglalkoztam, gyümölcsöt hordtam be nekik a mezőről, ezek érésének megfelelően. 2 Atyám megáldott engemet, mert látta azt, hogy egyszerűségben élek. 3 Cselekedeteimben nem voltam ármányos, felebarátaimmal szemben nem voltam gonosz, vagy rájuk irigykedő, 4 nem szóltam meg senkit sem, emberi életet nem oltottam ki, mindenki szeme láttára egészen egyszerűségben éltem. 5 Asszonyt csak harmincöt esztendőskoromban vettem magamhoz, mivel a munka fáradalma emésztette fel erőmet, és nem is gondoltam az asszony nyújtotta gyönyörökre, mert fáradtságomban inkább az álom vett erőt rajtam. 6 Atyám pedig mindenkor örvendett egyszerűségemnek. Fáradásaimért a terményeket, mindenek első gyümölcsét, följánlottam az Úrnak a papokon keresztül, majd pedig atyámnak, és csak ezek után jöttem én. 7 Ezért az Úr megsokszorozta a javakat kezeim között. Jákob is hálát adott, hogy az Isten ennyire megsegít engemet egyszerűségemben. 8 Szívemnek egyszerűségében minden szegénynek és rászorulóknak adtam a föld javaiból.

IV. 1 Most pedig figyeljetek reám, gyermekeim, járjatok a szív egyszerűségében, és meglátjátok, hogy így mindent az Isten tetszése szerint fogtok tenni! 2 Az egyszerű ember nem vágyódik aranyakra, nem vetélkedik felebarátjával, nincs igénye különféle étkekre, és választékos öltözetet sem óhajt magának. 3 Nem igényli a hosszú életet, hanem egyedül csak azt cselekszi, ami az Isten akarata. 4 A megtévesztés szelleme nem vesz hatalmat rajta, és az ilyen ember nem törekszik arra, hogy magához ragadja az asszonyi nem szépségét, mert gondolatai nem szennyeződtek be ferdeségekben. 5 Ugyanúgy az indulatosság sem tud beférkőzni a gondolatai közé, irigykedés sem tölti be a lelkét, nem telhetetlen, és nem is gondol a javak halmozására, 6 mert élete egyenes útján halad, mindent egyszerűségben lát meg, szemeivel fel sem fogja a rosszat, ami a világ megtévesztőjétől ered, mivel nem ismeri azt, ami ellentétben áll az Úr törvényeivel.

V. 1 Tartsátok meg az Isten törvényét, gyermekeim, mert aki elveti magától az egyszerűséget és a gonoszság szerint jár, az nem teszi meg az Isten parancsolatait sem, és még az embertársain sem segít az ilyen. 2 Ellentétben ezekkel, szeressétek az Urat és embertársaitokat, a szegényeken meg az erőtleneken könyörüljete! 3 Hátatok ott görnyedjen a földművelésben, dolgozzatok a szántóföldeken, végezzetek különféle mezei munkákat, adományaitokat pedig hálaadással ajánljátok fel az Úrnak, 4 hogy a föld termésének elsőzsengéjét megáldja az Úr, ahogyan ő minden szentet áldásában részesít, Ábeltől egészen

mostanáig mindenkit. 5 Más gyümölcsökben ne legyen részed, mint a föld javaiban, csak abban, ami munkád fáradságából ered. 6 Atyám megáldott engemet a föld, és annak kezdettől meglevő terményeinek áldásában. 7 Lévit és Judát emelte dicsőségre az Úr Jákob fiai között, közöttük vetett sorsot, egyiknek a papi tisztelet, másinak pedig a királyságot adta. 8 Hallgassatok tehát reájuk, járjatok atyátok egyszerűségének megfelelően, mert Gádnak adatott meg az, hogy elpusztítsák mindazokat, akik megrabolják Izraelt!

VI. 1 Tudomásom van arról is, gyermekeim, hogy a végső napokban a ti fiaitok is elhagyják az egyszerűséget, a telhetetlenek közé jutnak, az ártatlan életnek hátat fordítva gonosztettek közé keverednek, elvetik az Úr parancsait, és Beliárhoz pártolnak, 2 otthagyják a földművelést, gonosz hajlamaikat követik, ezért szétszórórnak a pogány nemzetek között, és az ellenségeiket fogják kiszolgálni. 3 Ezeket majd mondjátok el a gyermekeiteknek, mert ha vétkezni fognak is, gyorsan térjenek vissza az Úrhoz! 4 Irgalmas az Isten, megkegyelmez nekik, és visszavezeti őket földjeikre.

VII. 1 Százhuszonkét esztendő értem meg, egészen halálomig nem ismertem meg a bűnt, 2 feleségemen kívül mást nem ismertem meg, az égboltozat kémlelésében sem paráználkodtam a szemeimmel. 3 Halálom órájáig bort nem ittam, egyetlen egyszer sem kívántam azt, ami a másé, 4 celszövés nem volt szívemben, ajkamat hazugság nem hagyta el. 5 Együtt éreztem minden szenvedő emberrel, és a kenyeremet megtörtem a szegényeknek. Egymagamban sohasem ettem, határaitam el nem hagytam, minden egyes nap Istennek tetsző dolgokat cselekedtem, és az igazság szerint jártam el. 6 Az Urat minden erőmből szerettem, hasonlóan szerettem embertársaimat is, úgy, mintha azok a gyermekeim lennének. 7 Ti is így tegyetek, gyermekeim, és akkor elmenekül tőletek Beliárnak minden szelleme, a gonosz embereknek egyetlen cselekedete sem fog eluralkodni rajtatok, de minden földön élő állat felett uralkodni fogtok. Legyen veletek az ég Istene, aki a szív egyszerűségében jár együtt az emberekkel. 8 Ezeket hagyta meg nekik, és őt is hasonlóan Hebronba vitték, és ott a barlangban atyáival egy helyre temették. 9 A lábait kinyújtotta, és az ötödik napon temették el szép öregségében, mert minden tagja egészséges volt még, erőben szenderült el az örök álmra.

Zebulon Testamentuma - A jószívűségről és az irgalmasságról

I. 1 Zebulon szavainak hiteles másolata ez, amelyet életének száztizennegyedik esztendejében elmondott gyermekeinek, két évvel József halála után. 2 Hallgassatok reám, Zebulon fiai, fogadjátok meg atyátok szavait! Így szólt hozzájuk: 3 Zebulon vagyok, aki szülei számára jó adományt jelent, mivel az én születésem idején lett atyám erőssé mind nyájaiban, mind a földművelésben, mikor azokkal a tarka vesszőkkel történt a sorsvetés. 4 Nem emlékeztem arra gyermekeim, hogy valamiben is vétkeztem volna életem napjaiban, hacsak nem a gondolataimban; 5 és arról sem tudok, hogy valamiféle törvényszegést követtem volna el, kivéve azt, amit József ellen tudatlanságomban elkövettem. Nem árultam el ugyanis a testvéreimet, nem mondtam el atyámnak azokat, ami akkor vele történt. 6 Bár rejtekben sokat sírtam miatta, és féltem a testvéreimtől, mert azok összeesküdtek mind, hogy aki a titkot kimondaná, azt kard által vesztik el. 7 Amikor pedig nem akartak megkönyörülni Józsefnek, sokat bizonygattam nekik könnyek közepette, hogy ne tegyék meg ezt a törvénysértő cselekedetet.

II. 1 Akkor odajött Józsefhez Simeon és Gád, hogy elveszítsék őt, József pedig arcra borult előttük, és így szólt hozzájuk: 2 – Könyörüljete meg rajtam, testvéreim, szánjátok meg atyátoknak, Jákobnak érzelmét. 3 Ne emeljétek rám kezeteket, nehogy ezzel ártatlan vért ontsatok, mert én semmit sem vétettem ellenetek. Ha vétettem volna is, inkább fenyítsetek meg érte, de a kezeteket mégse emeljétek reám, atyánk, Jákob miatt. 4 Míg ő ezeket mondotta, én keserves sírásra fakadtam, májam elszabadult, egész bensőm és lelkem megindult. 5 Együtt sírtam ott Józseffel, a szívem is tompábban vert, testem nyílásai kitágultak, és nem tudtam felállni. 6 József pedig látta, hogy együtt sírok vele, de azokat is éppúgy, akik ott álltak elvesztésére, hátam mögé húzódott, úgy kérlelte őket. 7 Akkor Ruben állt fel és ezt mondotta: - Testvéreim, mégse öljük meg őt, inkább dobjuk bele ezen száraz vermek valamelyikébe, egy olyanba, amelyet még atyánk ázott ki, és nincs benne víz. 8 Az Úr pedig azért tartotta vissza a vizet, hogy József megtartassék. 9 Így tettek mindaddig, amíg el nem adták őt az izmaelitáknak.

III. 1 Nem vállaltam közösséget velük, gyermekeim, József járandóságának elosztásában sem. 2 De Simeon, Gád meg a többi testvérünk fogták József értéktárgyait, sarukat vettek rajta, maguknak, meg asszonyaiknak és gyermekeiknek, mondván: - 3 Nem ételekre költjük el azt, mert testvérünk véérének díja, hanem taposással megtapodjuk, mivel azt mondotta ő, hogy uralkodni fog majd felettünk, és meglátjuk majd, hogy mi is lesz abból, amit ő összeálmodott. 4 Ezért íratott meg Énok törvénykönyvében, hogy nem akartak magvat támasztani testvérüknek, még a saruit is leoldják lábáról, és arcul köpködik őt. 5 Józsefet nem akarták életben hagyni testvérei, ezért az Úr vetette alá őket József saruinak. 6 Mert amikor lejöttek Egyiptomba, József szolgáinak tartoztak engedelmességgel még a kapuja előtt, de ugyanúgy meghajoltak József előtt is, mint a fáraó színe előtt. 7 De nemcsak hogy leborultak előtte, hanem még le is köpték akkor őket, tüstént a földre vetették magukat, és így szegyenültek meg az egyiptomiak előtt. 8 És csak ezután hallottak az egyiptomiak mindarról a gonoszságról, amit ők Józsefen véghezvittek.

IV. 1 Miután eladták őt, testvéreim leültek enni és inni. 2 Én meg két nap és két éjszaka nem vettem semmit sem magamhoz, mert igen szomorú voltam József miatt. Juda sem evett velük, hanem kiment a veremhez, mivel attól félt, hogy Simeon és Gád hirtelen Józsefre törnek. 3 Amikor pedig amazok meglátták, hogy én nem eszem, kitettek, hogy vigyázzak reá mindaddig, amíg el nem adták őt. 4 Három nap és három éjszakán keresztül ott voltak a veremnél, de még akkor is kiéhezetten adták el. 5 Mikor pedig Ruben meghallotta azt, hogy amíg ő távol volt, eladták, megszaggatta ruháját és panaszosan mondotta: - Hogyan kerülök én most atyámnak, Jákobnak a színe elé. 6 Magához vette az ezüstpénzt és elfutott a kereskedők után, de nem találkozott senkivel sem, mivel letértek az útról, átmentek a trogloditák földjén a megrövidített úton. 7 Azon a napon Ruben még a kenyeret sem ette meg, ezért odament hozzá Dán és így szólt hozzá: 8 – Ne sírjál és ne is szomorkodjál, mert kitaláltam azt, hogy mivel fogunk majd atyánk, Jákob elé állítani. 9 Megölünk egy kecskebakot, ennek a vérébe belemártjuk József khitónját, és azt mondjuk neki: Megismered, fiad khitónja ez? 10 Mert azt a khitónt, amit atyánk adott Józsefnek, levettük róla, és olyan ruhába öltöztettük, amiben el tudtuk adni, egy régi szolgaruhába. 11 A khitón Simeoné lett, de nem akarta odaadni, szerette volna a kardjával széthasogatni azt, dühös volt ugyanis, mivel József mégiscsak életben maradt, ő nem akart megkönyörülni rajta. 12 Mindannyian felléptünk ellene és azt mondtuk, ha nem adja oda, mi mindnyájan ráfogjuk, hogy egyedül ő vitte véghez ezt a gázságot Izraelben. 13 Így már odaadta nekünk, mi pedig úgy tettünk, ahogyan Dán mondotta.

V. 1 Ezért hangoztatom előttetek, gyermekeim, tartsátok meg az Úr parancsolatait, legyetek könyörületesek embertársaitok iránt, jóindulattal közeledjete mindenkire, nemcsak az emberekhez, hanem minden lényhez is. 2 Mert ezek miatt áldott meg engemet az Úr, ezért maradtam meg épségben minden testvérem között, akik mind elgyengültek. Tudja ugyanis az Úr, hogy mindegyikünk mit fog majd választani. 3 Legyetek tehát könyörületesek jóságotokban, gyermekeim, mert ahogyan ki-kí embertársával viselkedik, úgy bánik majd vele is az Úr. 4 Testvéreimnek a fiai már mind erőtlenné váltak, és már mindnyájan meghaltak, József miatt, mert nem voltak könyörületesek a szív jóságában; az én fiaim pedig mind megmaradtak egészségben, mint ahogyan ezt ti is tudjátok. 5 Ebben az időben én még Kánaánban voltam, a tengermelléki vidéken vadakra vadásztam, legyűrtem azokat, Jákobnak, az atyánknak; a tengeren ugyanúgy a különféle hatalmas vadakat, de a veszedelmektől megszabadulva megmaradtam épségben.

VI. 1 Legelőször én készítettem hajót, hogy hajózni tudjak a tengeren, mivel az Úr értelmet és bölcsességet adott nekem ahhoz. 2 Hátulsó részre egy kormánylapátot erősítettem, és egy másik, egyenes szálfára meg lenvászmat erősítettem föl a magasba, a fa középső részére. 3 Ezzel végigjártam a tengermelléket, halakat vittem atyám házána, mindaddig, amíg Egyiptomba nem mentünk. 4 A zsákmányból minden idegen embernek jószívuén adtam, 5 legyen az bár idegen, öreg, vagy beteg, halat adtam neki, és jót tettem velük, mindenkinek a szükséglete szerint vittem, velük együtt járkáltam, velük együtt szenvedtem. 6 Ezért az Úr igen sok halat adott zsákmányul énnekem, mert aki ad embertársainak, az sokszorosan fogja visszakapni az Úrtól. 7 Hét esztendőn át halásztam, minden embernek, akit csak láttam adtam, atyám házána pedig elhalmoztam mindennel. 8 Nyáron halásztam, télen pedig a testvéreimmel együtt pásztorkodtam.

VII. 1 Most pedig elmondok néktek, mi mindent tettem én. Ha láttam télnék idején egy mezítelenül szenvedőt, megesett rajta a szívem, titokban ruhát loptam ki a házamból, és odaadtam a szenvedőnek. 2 Ti is ugyanígy tegyetek, gyermekeim, mindabból, amit néktek juttatott az Isten, latolgatás nélkül mindenkin könyöröljétek jószágosan, a szív jósága szerint adjatok minden embernek. 3 Ha nem tudnátok segíteni a szorongatottakon, könyörülő jószívúségetekben éreztetek együtt az ilyenekkel. 4 Tudom, a kéz nem keresi azt, hogy a meglevőt odaadja a szűkölködőknek, de még hétstadionnyira is menjél el az ilyennel, ahogy én is együtt sírtam vele, bensőmet együttérzően feléje fordítottam.

VIII. 1 Ezoknál fogva gyermekeim legyetek jószívűek, és minden ember iránt könyörületesekek, hogy az Úr jószívúsége szerint megkönyörüljön rajtatok. 2 Mert a végső napokban elküldi a földre az Úr az ő irgalmát, ahol jóindulata könyörületet talál, ott fog majd lakást venni. 3 Mert minden olyan emberrel, aki jó szívvel van embertársa iránt, úgy bánik vele az Úr is. 4 Ezek után, amikor lementünk Egyiptomba, és József nem emlékezett meg gonoszságainkról, én azt is megláttam, hogy ő jó szívvel van irántunk. 5 Ha megfontoljátok ezt, akkor gyermekeim, ti sem lesztek olyanok, mint akik emlékeznek a rosszra, hanem inkább szeretni fogjátok egymást, és egyiketek sem forral gonoszszágot a testvére ellen. 6 Mindez ugyanis megbontja az egységet, a rokonokat szétszórja, a lelket összezavarja, mert mindaz, aki csak a rosszra emlékezik, annak nincs könyörülete a bensőjében.

IX. 1 Lássátok csak a vizeket, mert az egyben folyó víz elhordja a köveket, fákat és homoktengert képes áttörni, 2 de ha sokfelé szétszóródna, a föld felissza, és így már semmivé válik. 3 Ti is ilyenek lesztek, ha szétszakadtok egymástól. 4 Ne szakadjatok két főre szét, mert mindennek, amit csak alkotott az Úr, egy feje van. Két vállat, két kezet és lábat adott, de minden testrész az egyetlen fő alá tartozik. 5 Mert megtudtam atyáink írásaiból azt is, hogy a végső napokban elpártoltok az Úrtól, kettészakadtok Izraelben, két uralkodót fogtok követni, és mindenféle utálatosságot megtesztek, az összes bálványokat imádni fogjátok, 6 ám ellenségeitek fogságra hurcolnak titeket, és ott fogtok ülni a pogányok között, lelketek összes romlásával, gyötrelmével és fájdalmával. 7 De ezeknek megtörténtével ismét eszetekbe fog jutni az Úr, megtértek, és ő letekint reátok, mivel könyörületes és jószívű, nem gondol az emberek fiainak gonoszságaira, mivelhogy testek ők, így a megtévesztés szellemei félrevezethetik őket minden cselekedetükben. 8 Akkor majd maga az Úr jelenik meg közöttetek, az igazságosság fénye, szárnyain hordozza a gyógyítást és a jószívúséget, Ő fogja megoldani az emberek fiainak összes bilincseit, amit csak Beliár reájuk rakott, ekkor majd eltipornak minden megtévesztő szellemet. Az összes pogány egymás közt versengve megtér, és ti visszatértek földetekre. Meglátjátok majd Őt, akit maga az Úr választott ki, a Maga nevében Jeruzsálemben. 9 De beszédetek gonoszsága miatt újra magatokra fogjátok Őt haragítani, és perlekedni fogtok vele egészen az idők végezetéig.

X. 1 Most hát gyermekeim, ne azon szomorkodjatok, hogy én meghalok, és ne essetek kétségbe azért, mert én itthagylak titeket. 2 Feltámadok majd egyszer közöttetek, és fiaitok között a fejedelem újra én leszek, örövendezni fogok akkor nemzetségemben, mindazok között, akik megtartják az Úr törvényét, meg atyjuknak, Zebulonnak a rendelkezéseit. 3 Az istentelenekre pedig örök tüzet fog majd bocsátani az Úr, és minden írmagjukat kipusztítja. 4 Most pedig miként egykor atyáim, én is megtérek nyugalmamba. 5 Ti pedig féljétek az Urat, a ti Isteneteket, minden erőtökből, és az életetek minden napján! 6 Amint kimondotta ezeket, szép álomba szenderült, fiai pedig koporsóba helyezték. 7 Később felvitték Hebronba, és atyáival egy helyre temették őt.

Dán Testamentuma - Az indulatosságról és a hazugságról

I. 1 Dán szavainak hiteles másolata ez, amelyeket utolsó napjaiban mondott el fiainak. Életének százhuszonötödik esztendejében összehívta egész nemzetségét, 2 és így szólott hozzájuk: - Hallgassátok meg beszédemet, Dán fiai, fogadjátok meg atyátok szájából ezeket a szavakat. 3 Szívemben és egész életemen át megtapasztaltam, hogy az igazság a jótettekkel együtt kedves és helyeselt az Isten előtt, meg azt is, hogy gonosz dolog az indulatosság és a hazugság, mivel ezek tanítják meg az embert az összes gonoszkodásra. 4 A mai napon már megvallom néktek gyermekeim, hogy a szívemben örvendtem József halálának, az igaz és jószágos ember halálának; 5 azért örültem annak, ami akkor Józseffel történt,

mivel atyánk jobban szerette őt, mint minket. 6 Az irigység és a nagyravágás lelke azt mondotta nékem: - Hiszen te is az ő fia vagy. 7 Beliár szellemei közül egy felszított engem, és azt mondotta: - Fogd ezt a tórt, pusztítsd el vele Józsefet, atyád tégedet fog szeretni, ha ő halott lesz. 8 Az indulatosság lelke hatalmába kerített, és ahogyan egy párdúc elkapja a kecskegidát, úgy csaptam volna le én is Józsefre. 9 De atyánknak, Jákobnak az Istene nem adta őt kezeim közé, nem engedte, hogy egyedül találjam, semmit sem hagyott elkövetni ebből a gazságból, mivel két kormánypálca adatott Izraelben.

II. 1 Gyermekeim, én mostan meghalok, hitelt érdemlő szavakkal mondom néktek; ha nem tartjátok távol magatokat a hazugság és az indulatosság szellemétől, és ha nem szeretitek az igazságot meg a türelmet, akkor elvesztek. 2 Elvakultság van ugyanis az indulatosságban, mert nincsen olyan indulatos ember, gyermekeim, aki az igazságban látná meg a másikat. 3 Legyen az ilyen akár az apa, akár az anya, úgy bánnak egymással, mintha ellenségek lennének, ha pedig testvér lenne, nem ismeri meg a másikat, ha meg az Úr prófétája az ilyen, nyomban elhallgat, ha igaz, nem lát, a barátot nem ismeri az ilyen. 4 A megtévesztés lelke ugyanis a hálójával körülveszi az ilyen embert, elvakulttá teszi természetes látásában, hazugságok által elhomályosítja értelmét, és így a saját képmását kapja meg az ilyen az emberben. 5 Mi áll az ilyen ember szeme előtt? A szív gyűlöletét állítja eléje, és a maga szívét adja oda, hogy az ilyen testvére ellen legyen és megölje azt.

III. 1 Gonosz dolog az indulatosság, gyermekeim, az ember lelke helyében az lesz a lélek, 2 de még az indulatos ember testét is kisajátítja, felette zsarnokoskodik, saját erejét adja oda az ilyen testnek, hogy mindenféle törvényszegést véghezvigyen, 3 és amikor egy lélek így cselekszik, őt igazolja, mivelhogy nem is látja, hogy mit művel valóban. 4 Ezért az indulatos ember még ha oly erős is lenne, az indulatosságában háromféle erőt kap meg: egyet a körülötte levő dolgok lehetőséget felkínáló erejétől; a másodikat az igazságtalanság művelőitől és győztesek gazdagságától, harmadikat a test természetében kapja meg, így saját indítására is megteszi a rosszat. 5 Ha pedig gyenge ember ő és így indulatos, a természetében kétféle erő segíti abban, hogy a törvényeket kikerülje. 6 Ez a lélek, az indulatossága, a hazugságával egyetemben a sátán jobbán jár, hozzá hasonlóan hazuggá válik mindenki, aki őt követve cselekszik.

IV. 1 Most pedig értsétek meg, hogy az indulatosság ereje hiábavalóság! 2 Legelőször lázító beszédekben, majd tettekben izgatja fel az embert, azután elkeseredett romlásban zavarja össze a gondolkodásunkat, ilyenképpen emelkedik fel a lelke a nagy indulatosságban. 3 Ha pedig valaki ellenetek mondana valamit, ne hajoljatok indulatosságba, és ha valaki dicsér benneteket, nem változtok meg, nem jöttök ki a sodrotokból, sem a gyönyörökben, sem a képzelődésben. 4 Legelőször is a füleket gyönyörködteti ő, és így sarkallja az értelmet, hogy az ingerlő dolgokra gondoljon, és amikor már indulatba jött, világos, hogy haragszik is. 5 Akár szükségbe, akár tobzódásba jutna közületek valaki is, gyermekeim, ne zúgolódjatok, mert ez a szellem kíván tobzódóvá tenni, azzal, hogy a kívánságok folytán indulatba jön. 6 Akár szegénységbe, akár gazdagságba juttok gyermekeim, ne legyetek szomorkodókká, mert a szomorúságból lép elő az indulatosság együtt a hazugsággal. 7 A gonosz indulatosság a hazugsággal egyetemben kettős arculatú, egymást uszítja abban, hogy hogyan zavarják össze a gondolkodásunkat, a szívben mindig zavart keltenek; és ha a szív folyton e zavarban van, az Úr otthagyja az ilyent, és így Beliár fog uralkodni felette.

V. 1 Őrizzétek meg tehát gyermekeim az Úr parancsolatait, törvényeit pedig tartsátok meg, álljatok el minden indulatosságtól, a hazugságot gyűlöljétek, hogy köztetek lakhasson az Úr, Beliár pedig eltakarodjon tőletek! 2 Mindegyiktek az igazságot mondja felebarátjának, ne kerüljétek bele az élvezetvágyakba meg a zagyvaságokba, inkább legyetek békességesek, az Isten békéje lakozzon nálatok, nehogy erőt vegyen rajtatok a háborúskodás. 3 Egész életetekben át szeressétek az Urat, de egymást is igaz szívvel. 4 Bár tudatában vagyok annak, hogy a végső napokban ti is elpártoltok az Úrtól, ellenszegültök Lévinek, Judának is ellene mondotok, de semmiképpen sem tudjátok legyőzni őket. Az Úr angyala fogja vezérelni ezeket, mert őbennük áll fenn Izrael. 5 Amint elhagyjátok az Urat, mindenféle gonoszság útjain jártok, a pogányok utálatosságait művelitek, törvénytelen asszonyoktól származtok, mindenféle gonoszságok közepette munkára kelnek bennetek a gonoszság szellemei is. 6 Énoknak, az igaznak könyvéből tudom, hogy vezérek majdnem a sátán lesz, és minden Lévi ellen fölfuvalkodott lélekre hallgattok majd, csak ne Lévinek szolgáljatok, és így azok ne is tudják büntelenné tenni őket az Úr

színe előtt. 7 Azok a fiaim, akik mégis közelednek Lévihez, velük együtt fognak vétkezni, Juda fiai pedig kapzsiak lesznek, elrabolják a másét, miként az oroszánok teszik. 8 Ezért majd velük együtt fogságra hurcolnak titeket is, és ott ugyanúgy megkapjátok ti is az egyiptomi csapásokat, meg a pogányok minden gonoszkodását. 9 Ezek után visszatértek az Úrhoz, és irgalmat fogtok nyerni nála, bevezet benneteket a megszentelődésbe, és a békességet kiáltja köztetek. 10 Fölkél majd akkor miattatok Juda és Lévi nemzetségéből az Úr szabadítása, meg fog küzdeni Beliárral, és örök bosszút áll ellenségeinken. 11 A Beliár által fogságban tartott szentek lelkeit kiragadja, szíveteket pedig visszafordítja az Úrhoz, azoknak pedig, akik segítségül hívják őt, mindörökre békességet adományoz. 12 Akkor a szentek az édenkertben nyugalomra találnak, az új Jeruzsálem felett pedig örvendezni fognak az igazak, és itten felragyog majd az Úr dicsősége az idők végezetéig. 13 Jeruzsálem többé nem válik pusztasággá, Izraelt sem fogják fogságra hurcolni, mivel az Úr közöttük lesz, és ott az emberekkel érintkezik. Izrael szentje uralkodik felettük szegénységben és alázatosságban, mindenki, aki csak hisz benne, igazságban fog uralkodni az egekben.

VI. 1 És most féljétek az Urat, gyermekeim, óvakodjatok a sátántól, meg ennek szellemeitől! 2 Járuljatok az Istenhez, meg az ő angyalához, aki a ti közbenjárótok, mert ő a közbenjáró angyal Isten és az emberek között Izrael békéjéért, ő áll fel az ellenség uralmával szemben. 3 Az ellenségetek mindezek miatt azon lesz majd, hogy tönkretegyjen mindenkit, akik csak lehívják az Úr nevét. 4 Mert tudja, hogy azon a napon, amikor Izrael megtér, az ellenség uralma véget fog érni. 5 Maga a békesség angyala erősíti meg Izraelt, és elhárítja tőlük az összes gonoszságot mindörökre. 6 Izrael törvényszegéseinek napjaiban nem hagyja el őket az Úr, hanem olyan nemzetté teszi őket, amely az akarata szerint cselekszik, mert az angyalok közül egy sem mérhető hozzá. 7 Neve ott lesz majd Izrael minden vidékén, és a pogányok között mint Megváltó. 8 Óvjátok tehát gyermekeim magatokat mindenféle gonosz cselekedettől, vessétek ki magatokból az indulatosságot és az összes hazugságot, szeressétek az igazságot meg a türelmet, 9 és mindazt, amit hallottatok atyáitoktól, adjátok tovább gyermekeiteknek, hogy ezáltal titeket is elfogadjon a nemzetek Megváltója, aki igazságos, türelmes, egyszerű és alázatos tetteivel tanítja az Úr törvényét. 10 Mindenféle igazságtalanságtól álljatok el, és ragaszkodjatok az Úr törvényének igazságosságához; és megtartattok mindörökké, 11 engemet pedig atyáim közelébe temessetek!

VII. 1 Amint elmondotta ezeket, megcsókolta őket, és igen idős kort megélve hajtotta álmra a fejét. 2 Fiai eltemették őt, majd pedig fölvitték csontjait Ábrahám, Izsák és Jákob közelébe. 3 Mindaz, amit csak megjövendölt nekik Dán - hogy az Isten törvényéről megfelelnek, örökrészüket pedig megváltoztatják, Izraelhez tartozó nemzetségüket és hazájukat egyaránt -, beteljesedett.

Neftalim Testamentuma - A természetes jóságról

I. 1 Naftali végrendeletének hiteles másolata ez, amelyet végső napjaiban mondott el, életének százharmincadik esztendejében. 2 Ennek hetedik hónapjában jöttek össze fiai, ő még jó egészségben volt, és lakomát és italokat adott nekik. 3 Amikor reggel felébredt, megmondotta nekik, hogy meg fog halni, de azok nem hitték el. 4 Erejében adott hálát az Úrnak, és még a lakoma utáni napon meghalt. 5 A fiainak pedig ezeket mondotta: - Hallgassatok reám, gyermekeim, hallgassátok meg atyátok szavait, Naftali fiai! 6 Bálától születtem, s ez Rákhel ravaszsága miatt történt – ő ugyanis maga helyett Bilhát adta oda Jákobnak -, és anyám Rákhel térdein szült meg engemet, és ezért nevezett Naftalinak. 7 De szeretett is engemet Rákhel, mivel az ő combjai felett születtem, mikor még gyengének látott, megcsókolt, és ezt mondotta: - Bárcsak ilyennek látnám majd a testvéredet is, amely már az én méhemből fog származni, mint tégedet. 8 Ezért is hasonlított reám József mindenben, Rákhel könyörgéseinek megfelelően. 9 Anyám, Bilha Debóra testvérenek, aki Rebeka dajkája, Rótheosznak a leánya volt, és ugyanazon a napon született meg, amelyiken Rákhel. 10 Rótheosz pedig Ábrahám nemzetségéből származott, káldeus volt, istenfélő, irgalmas szívű, szabad és nemes születésű. 11 És fogságba került, így Lábán fogolyként vásárolta meg őt, és feleségül adta hozzá Ainant, a szolgálóleányát, ő egy lányt szült neki, akit aztán Zilpának nevezett el, arról a vidékről, amelyről fogságba vitték. 12 Következőleg született meg Bilha, és azt mondotta: - Az én lányom gyorsan tanulja meg, ami új, mert azonnal az emlők után kapott, hogy szopni kezdjen.

II. 1 A lábaim olyan gyorsak voltak, akár a szarvasé, ezért is küldött el atyám követnek keletre, és mint a szarvast, úgy áldott meg engemet. 2 Ahogyan a fazekas ismeri azt az edényt, amit megformáz, és tudja, hogy mennyi anyagot adjon hozzá, ugyanúgy a szellemhez szabja az Isten testünket, és a test erejének megfelelően helyezi bele a szellemet, 3 És így az egy nem egyből van, hanem három a háromból, mert súlyhossz és térfogatmértékkel méri meg a Magasságbeli minden teremtményét. 4 Ahogyan a fazekasmester is tudja, mi szükséges ahhoz, hogy egy edény megfelelő legyen, ugyanúgy ismeri az Úr a testekkel kapcsolatban, hogy mennyi kell ahhoz, hogy a jóban legyen, és mennyi ahhoz, hogy a rosszban. 5 Mert nincs semmiféle anyag vagy elgondolás, amit ne ismerne az Úr, minden embert ugyanis a saját képmása szerint teremtett. 6 Amilyen ezeknek ereje, olyan a cselekedete is, amilyen értelmes, olyan a tette is, amire kiválasztják, úgy fog tevékenykedni, amilyen a szíve, olyan a szája is, amilyen a szeme, olyanok az álmai is, amilyen a lelke, olyanok az szavai is, vagy az Úr törvényét követik, vagy Beliár törvényét. 7 Mert ahogyan elválasztatott egymástól a fény és a sötétség, a látás meg a hallás, úgy húzták meg a határvonalat két ember között is, de még két asszony között is, nem lehet azt mondani, hogy arcuk vagy felfogásuk szerint egyformák lennének. 8 Minden szépet rendeltetésének megfelelően alkotott meg az Úr, a fejünkön az öt érzékszervet, a nyakat pedig összekapcsolta a fejjel, a hajzatot meg dicsőségül adta, továbbá a szívet a megfontoltság miatt, a gyomrot az ürülék elkülönítésére, a nedvkeringést az emésztésre, a gégét a levegő beszívására, a májat a harag, az epét a keserűség és a lépet a nevetés miatt, az izmokat az erő mozgékonyására, a bordákat a tárolásra, az ágyékot annak ereje miatt, és így tovább. 9 Ilyenképpen vagytok a jóra fölszerelve, gyermekeim, és ne tegyetek könnyelműen semmiféle rendellenességet, ugyanúgy a maga idején kívül se tegyetek semmit. 10 Ha pedig azt mondod, hogy képtelen vagy a szemeddel hallani, akkor a sötétségben sem tudod megtenni azt, ami a világosság cselekedetei közé tartozik.

III. 1 Ne legyetek azon, hogy a kapzsiságban lerontsátok tetteiteket, vagy üres fecsegésekkel lelketeket rászédjétek, mert azok, akik a szív tisztaságának megfelelően hallgatagok, felfogják az Isten akaratát, és képesek arra is, hogy a Sátán akaratát elvesseék. 2 A Nap, a Hold és a csillagok közül egy sem változtatja meg azt, ami annak rendje, ugyanúgy ti se változtassátok meg cselekedeteitek összevisszaságában az Isten törvényét. 3 A tévelygésben élő, és az Úrtól elpártolt pogányok változtatják meg a számukra előírt rendet, köveknek és fáknek engedelmeskednek, a megtévesztés szellemeitől félrevezetve. 4 De ti ne tegyetek így gyermekeim, ismervén azt az égben, földön, tengeren és minden teremtményben, hogy az Úr teremtette ezeket mind; ne legyetek olyanokká, mint Szodoma, amely felforgatta a természet szabta rendet. 5 Hasonlóan a Vigyázók [Órangyalok] is megváltoztatták a természetüknek megfelelő rendet, és emiatt az Úr vízözönt hozott a földre, s miattuk lett a föld lakatlan és gyümölcsseitől megfosztva.

IV. 1 Azt is megmondom nektek gyermekeim, amit Énok szent könyvében olvastam, hogy ti is el fogtok pártolni az Úrtól, és a pogányok minden gonoszságának megfelelően jártok, és a szodomiták összes törvényszegését elkövetitek. 2 Akkor majd az Úr is fogságra ad benneteket, ott az ellenségeiteknek fogtok szolgálni, mindenféle gonoszság meg szorongattatás zúdul velük együtt reátok, amíg az Úr megemészt benneteket. 3 Miután sokat elveszít közületek, és ti megfogyatkoztok, megtértek és újra elismeritek az Urat, a ti Isteneteket, ő pedig visszatérít benneteket földjeitekre, nagy irgalmának megfelelően. 4 Mikor majd visszatértek atyáitok földjére, újból megfélelkeztek az Úrról, és istentelenekké lesztek, 5 újra szétszór benneteket az Úr a föld minden tájékára, amíg el nem jön az Úr Jósága, az az ember, aki az igazságot fogja tenni, és irgalmat gyakorol a hozzá közel és a tőle távol levők felett egyaránt.

V. 1 Negyvenesztendő koromban láttam azt, hogy Jeruzsálemtől keletre az Olajfák hegyén a Nap és a Hold megállt 2 Akkor atyánknak atyja, Izsák, így szólott hozzánk: - Fussatok hát oda, ha van erő bennetek, ragadjátok meg mindegyiket, aki megküzd érte, azé lesz a Nap és a Hold. 3 Mi mindnyájan együtt odafutottunk, és akkor Lévi megragadta a Napot, Juda pedig utolérte és megragadta a Holdat, majd mindkettő a magasba emelkedett azokkal. 4 Ezért lett Lévi olyanná, mint a Nap, és az ifjak közül valaki neki adott át tizenkét pálmaágot, Juda pedig úgy tündökölt, miként a Hold, lába alatt pedig tizenkettő fénysugár látszott, és akkor odafutottak egymáshoz Lévi és Juda, majd összefogódtak. 6 Akkor megláttak egy bikát lenni a földön, amelynek két hatalmas szarva volt, a hátán pedig szárnyak, meg akarták fogni ezt a bikát, de nem sikerült nekik. 7 Erre József elébe futott és megragadta, majd a

magasságba emelkedett vele. 8 Előttem pedig amint ott vagyok, látom, hogy egy szent irat jelenik meg, amelyen ez állt: Az asszírok, médek, perzsák, elamiták, gelakhok, kaldeusok fogják örökölni a fogság idején Izrael tizenkét törzsét.

VI. 1 Hét hónap elteltével meg azt láttam, hogy az atyám ott áll a jamniai tengerparton, és mi, a fiai, együtt voltunk vele. 2 Akkor egy hajó érkezett oda vitorláival, tele szárított hallal, kivéve a kormányos és a hajós nép helyét, és ez a felirat állt rajta: Jákob hajója. 3 Atyánk így szólott hozzánk: - Szálljunk be a hajóba! 4 Amint beléptünk oda, nagy hullámvás támadt, és a nagy szélvihar elragadta atyánkat mellőlünk, és ő megragadta a szirteket. 5 Mi pedig ott hanyódtunk a viharos tengeren, a hajó megtelt vízzel, háromszoros vihar vette körül, majdhogynem összetörte. 6 Akkor József egy kis csónakban elhagyott minket, mi meg különváltunk tíz deszkadarab tetején hanyódtunk, de Lévi és Juda együtt maradtak. 7 Mi mindannyian szétszóródtunk egészen a föld határáig. 8 Akkor Lévi zsákot öltött magára, és így kérlelte az Urat mindegyikünkért. 9 Amint megszűnt a zivatar, a hajó békességben partot ért. 10 Íme akkorra odaért Jákob, az atyánk is, és együtt örvendezett velünk.

VII. 1 Ezt a két álmomat atyámnak is elmondottam, mire ő így válaszolt: - A maguk idejében be kell teljesedni mindezeknek, miután Izrael sok mindent elszenvedett. 2 De ugyanakkor ezt is mondotta: - Hiszem azt, hogy él József, mert mindebben azt látom, hogy az Isten őt is közöttetek tartja számon. 3 Majd sírva fakadt ezen szavakkal: - József, fiacskám, hát élsz, de nem láthatlak tégedet, és te sem láthatod szülő atyádat. 4 Erre én is sírva fakadtam szavai után, és égtem a vágytól, hogy megmondjam neki, József el lett adva, de egyúttal félttem a testvéreimtől is.

VIII. 1 Íme, feltártam előttetek a végső napokat, gyermekeim, és mindez bekövetkezik majd Izraelen. 2 Ti is ugyanúgy hagyjátok meg gyermekeiteknek, hogy maradjanak meg a Lévivel és Judával való egységben. Mert bennük fog feltámadni Izrael szabadulása, és bennük nyer áldást Jákob. 3 Juda kormánypálcája által lesz láthatóvá, hogy az Isten az emberek között lakozik a földön, Izrael nemzetségét megszabadítja, és a pogányok közül is összegyűjti az igazakat. 4 Ha a jót teszitek, gyermekeim, akkor áldani fognak benneteket emberek és angyalok egyaránt, és az Isten általatok dicsőül meg a pogányok között, a Sátán pedig elmenekül előletek, a vadállatok is rettegni fognak tőletek és az angyalok pedig elibétek sietnek, 5 mert az, aki helyesen neveli gyermekeit, annak jó emléke marad fenn, ugyanígy emlékezik meg az Úr is jótetteinkről. 6 Mindenkit, aki nem a jót cselekszi, elítéli mind az emberek, mind az angyalok, az Istent sem fogja megdicsőíteni az ilyen ember a pogányok között, de a Sátán ott lakik benne, mint a neki készített lakásban. Mindenféle vadállat legyűri az ilyen embert, az Úr pedig gyűlölni fogja őt. 7 A törvény parancsolatai ugyanis kettősek, gyakorlása által teljesedik be. 8 Megvan az ideje az asszonyainkkal való együttválásnak is, de ugyanúgy megvan az ideje az önmegtartóztatásnak is a könyörgéseink idején. 9 Kettő parancsolat van, és ha nem tartjuk be azoknak rendjét, nagy bűnöket követünk el vele. Így van ez a többi parancsokkal is. 10 Legyetek tehát az Isten szerinti bölcsek és megfontoltak, ismerjétek meg a parancsolatok rendjét, az összes cselekedet szabályait, és akkor majd az Úr szeretni fog benneteket.

IX. 1 Még sok ezekhez hasonlót hagyott meg nekik, majd pedig megparancsolta, hogy a csontjait vigyék át Hebronba, és ott temessék el atyái mellé. 2 Ezek után evett még és ivott is lelkének vidámsága szerint, majd betakarta arcát és meghalt. 3 Fiai mindent úgy tettek, ahogyan azt atyjuk, Naftali meghagyta nekik.

Gád Testamentuma - A gyűlöletről

I. 1 Gád végrendeletének hiteles másolata ez, amit fiainak elmondott életének százhuszonötödik esztendejében. 2 Jákobnak hetedik fia voltam, és mind között a legbátrabb a pásztorkodásban. 3 Így éjszakánként én vigyáztam a nyájra, amikor az oroslán, a farkas, a párduc, a medve meg a többi vadállat közeledik a nyájhoz. Ezeket mind üldözőbe vettem, amelyiknek elkaptam a lábát pusztá kezeimmal azt kőhajításnyi távolságra dobva öltem meg. 4 József pedig ott pásztorkodott velünk, mintegy harminc napon keresztül, de mivel ifjú volt, igen szenvedett a hőségtől. 5 Ezért visszatért atyánkhöz Hebronba, atyánk pedig maga mellé vette, mert nagyon szerette. 6 És József azt mondta atyánknak hogy Zilfa fiai

megölik a nyáj javát és megeszik azt, Juda és Ruben akarata ellenére. 7 Bár látta ő azt, hogy én a medve szájából vettem ki a bárányt és megöltem a medvét, de a bárány elpusztult, ami miatt szomorkodtam, aztán megettük, ez volt az valójában, amiről beszélt atyánknak. 8 Ezekért a szavaiért gyűlöltem Józsefet, egészen az Egyiptomba való eladásának napjáig. 9 Ott élt bennem a gyűlölet lelke, és nem akartam látni szemeimmel, vagy bármit is hallani Józsefről. Személy szerint mindegyikünket bevádolt, hogy Juda kivételével mindnyájan megettük a bárányt; atyánk pedig, bármit mondott neki, mindent elhitt neki.

II. 1 Gyermekeim, bevallom nektek bűneimet, hogy igen sok ízben nem akartam megkönyörülni rajta, mivel egészen a lelkem mélyéig gyűlöltem őt, egyáltalán nem volt meg bennem májam irgalma iránta, 2 az álmai miatt még jobban meggyűlöltem őt és ki akartam szakítani az élők közül, ahogyan egy borjú kitépi a fűvet a földből. 3 Ezek miatt adtam el Judával az izmaelitáknak harminc aranyért, de ebből tízet eltitkoltunk, és csak húszat mutattunk meg belőle a testvéreinknek, 4 így még kapzsisággal is tetéztük az ő elveszejtését. 5 Ám atyáinknak Istene megszabadította őt kezeim közül, nehogy törvénysértést kövessék el Izraelben.

III. 1 Gyermekeim hallgassatok az igazság szavaira és tegyétek az igazságot, meg a Magasságbeli minden törvényét, nehogy a gyűlölet lelke félrevezessen benneteket, mert az gonoszságot művelő az emberek minden tetteiben. 2 Bármit is tesz a gyűlölködő, mindenben utálatossá válik, ha félné is az Urat, ha akarná is az igazat, mégsem szereti azt, ha meg is tenné az Úr törvényét, nem fogja magasztalni azt. 3 Lekicsinyli az igazságot, inkább a dölyfösséget és gonosz beszédet kedveli, mert a gyűlölet elvakítja a lelkét, ahogyan ezt Józseffel kapcsolatban én is megtapasztaltam.

IV. 1 Őrizkedjete tehát gyermekeim a gyűlölettől, mert azzal az Úr törvényei ellen cselekedtek. 2 A gyűlölet hallani sem akar a felebaráti szeretetre vonatkozó parancsolatokról, és az Isten ellen is bűnöket követ el. 3 Ha egy testvére hibát követ el, örömmel viszi hírét mindenkinek és siet ítéletet mondani felette, várja a büntetését, és azt, hogy halálra adják. 4 Ha pedig szolga lenne azt, felszítja a gazdája ellen, hogy mindenféle erőszakoskodás közepette kezét emeljen rá, talán még olyan mértékben is, amivel a halálát okozza. 5 Gyűlölet szítja fel az irigységet azok ellen is, akik az egyenes úton járnak [akik bővülködnek], és minden esetben amikor az ilyen ember sikereit látja vagy hall róla, ő sínylődik magában. 6 Ahogyan a szeretet azt szeretné, hogy a halottak megelevenedjenek, és azokat, akik a halálukon vannak, meg akarja menteni, úgy a gyűlölet még azokat sem akarja meghagyni az életben, akik valami csekélyke bűnt követek el. 7 A gyűlölet lelke hirtelenkedő, a sátánnal működik együtt, mindenben az emberek halálát akarja. A szeretet pedig az Isten törvényével működik együtt a türelemben az emberek üdvösségéért.

V. 1 Gonosz dolog a gyűlölet azért is, mert szüntelenül együttműködik a hazugsággal, az igazság ellenkezőjét állítja, a kicsiből nagyot csinál, a sötétet világosnak tünteti fel, az édes helyett keserűt mond, megtanít rágalmazni, továbbá ellenségeskedésre, gőgre és mindenféle gonosz kapzsiságra, és a sátán nyilvesszőivel tölti meg a szívet. 2 Mindezt tapasztalatból mondom nektek, gyermekeim, hogy meneküljete a gyűlölködés elől, és ragaszkodjatok az Úr szeretetéhez. 3 Az igazságosság kiveti magából a gyűlöletet, a szerénység pedig elfordul az irigységtől. Az alázatos ember szégyenkezne a gyűlölet miatt, de nem azért, mert más is tudomást szerezhet erről, hanem a saját szívéből, mivel ismeri az Úr gondolatvilágát. 4 Az ilyen ember nem beszél hiábavalóságokat a szent ember ellen, mert a Magasságbeli félelme legyőzi a gyűlöletet. 5 Aki ugyanis féli az Urat, az nem árt senkinek, még gondolataiban sem, mivel fél attól, hogy az Urat ezáltal megsértse. 6 Minderre azután jöttem rá, miután megtértem Józseffel kapcsolatban. 7 Az Isten szerinti igaz megértés elűzi az engedetlenséget, a sötétséget távol tartja, megvilágítja a szemeket, a szellemnek tudást ad, gondolatainkat az üdvösségre irányítja, 8. és mindezeket nem az emberektől tanulja, hanem magabaszállása következtében. 9 Elküldötte ugyanis az Isten hozzám a máj betegségét, és ha nem lettek volna mellettem atyámnak, Jákobnak a könyörgései, kevés híján kiment volna belőlem a lélek. 10 Ahogyan egy ember megszegi a törvényt, ugyanolyan módon kapja meg érte a büntetését is. 11 Amiért májam irgalmatlanul Józsefre támadt, azért szenvedtem irgalmatlanul májamban, tizenegy hónapon keresztül tartott rajtam az ítélet, mert ugyanennyi ideig voltam József ellensége, így ez is annyi időn át történt meg velem.

VI. 1 Most hát gyermekeim, mindegyiktek szeretettel legyen a testvére iránt, a szívekből pedig vessétek

ki a gyűlölködést, inkább szeressétek egymást lelketek gondolataiban, szavaiban és tetteiben egyaránt. 2 Atyám színe előtt békességes dolgokat mondtam Józsefnek, de amint elhagytam eljött hozzám a gyűlölet szelleme, és elhomályosította az értelmemet, a lelkemet pedig összezavarta, hogy ne legyek könyörületes iránta. 3 Szívetekből szeressétek egymást, ha pedig valaki vétkezne ellened, mondd meg neki békében, a gyűlölet mérgét tépd ki, lelkedből kergesd el a cselvetést, bocsáss meg mindenkinek, aki csak beismeri vétkeit és bánatot érez miattuk. 4 Ha pedig vonakodna mindezt megtenni, akkor se kötekedjél vele, semmiképpen ne legyél hozzá hasonló, mert így kétszeresen vétkezel. 5 Ha pereskedsz, ne ismerje meg más ember a titkaidat, nehogy téged gyűlölve ellenségeddé váljon, s nagy bűnt kövessen el ellened, mert gyakran ármánykodnak, vagy tesznek rosszat neked úgy, hogy tőled veszik a mérget. 6 Ha pedig valaki megtagadná tőled, vagy szégyellne irgalmasságot gyakorolni rajtad, viseld el az ilyent, és ne legyél megvető iránta. Mindaz, aki megtagadja tőled, idővel megváltozik, és többé semmi rosszat nem művel ellened, sőt tisztelni és félni fog tégedet, és békén marad. 7 Ha pedig elvetemült lenne, akkor úgylis megmarad a rosszban, de te még ekkor is szívedből bocsáss meg neki, és hagyd Istenre az ítélkezést.

VII. 1 Ha pedig valaki titeket is felülmúlva a jó úton halad, ne szomorkodjatok rajta, sőt imádkozzatok érte, hogy még tökéletesebben járjon azon! Így ez majd néktek is javatokra fog válni. 2 Ha ezáltal magasabbra jutna, még akkor se irigykedjétek, inkább emlékezzetek meg arról, hogy minden test egykor majd a pusztulásba jut. 3 Az Úrnak himnuszt áldozzatok, neki, aki minden embernek megadja a jót és a hasznosat. Ítéleteidet hagyd az Úrra, így azok elhagynak tégedet, és békén hagyják gondolataidat. 4 Ha a gonoszok közül bárki meggazdagodna, miként Ézsau, atyám testvére, ne irigykedjétek rá, hanem várjátok meg Úr végzését. 5 Mert amikor elveszi a gonoszságokban szerzett javakat, a megtérőnek megbocsájtást ad, de annak aki nem tér meg, örök büntetést tartogat. 6 Mert ha a szegény ember nem irigykedik senkire, akkor mindenben az Úr kedvében jár, ő pedig minden nehézség ellenére gazdaggá teszi az ilyen embert, mivel semmi része sincs az emberek gonosz tetteiben. 7 Vessétek ki tehát szívetekből a gyűlöletet, és szeressétek egymást a szív őszinteségében.

VIII. 1 Mindezeket majd mondjátok el gyermekeiteknek is, hogy nekik is tisztelniük kell Lévit meg Judát, mert belőlük támasztja az Úr Izrael számára a szabadítót. 2 Tudom, a végső időkben gyermekeitek is elpártolnak Úrtól, és az összes romlásban, gonoszságban meg hamisságban állnak majd ott az Úr előtt. 3 Ezután egy kevéske szünetet tartott, majd ismét megszólalt: - Gyermekeim, hallgassatok most atyátokra, atyáim közelébe temessétek engemet! 4 Majd kinyújtotta a lábait, és békességben elszenderült. 5 Öt év múlva vitték fel őt és temették el Hebronban, atyái mellé.

Benjamin Testamentuma - A tiszta gondolkodásról

I. 1 Benjámint utolsó szavainak leírása, amelyekkel fiait utasította, miután százhuszonöt évet megélt. 2 És megcsókolta őket, és így szólt: Amint Izsák Ábrahámnak öregsége korában született meg, úgy én is Jákobnak. 3 És mivel Rákhel, a szülőanyám meghalt, ezért Bilha, az ő szolgálólánya szoptatott engem. 4 Mert Rákhel meddő maradt tizenkét évig, miután megszülte Józsefet; és bőtölve imádkozott az Úrhoz tizenkét napon át, és így fogantam én meg, s jöttem a világra. 5 Mert atyám nagyon szerette Rákhelt, és imádkozott azért, hogy legalább két fia születhessen tőle. 6 Ezért lettem Benjáminnak nevezve, mert a vágyakozás napjainak eredménye vagyok. 7 És amikor Józsefhez Egyiptomba mentem, és a bátyám felismert engem, így szólt hozzám: Mit mondtak [testvéreim] az atyámnak, miután eladtak engem? 8 Én pedig megmondtam neki, hogy kabátját vérbe mártották, és azt küldték el, kérdezvén: Felismered-e, hogy ez a fiad kabátja? 9 És ő azt mondta nekem: Bizony, testvérem, miután levették rólam a kabátomat, eladtak az Ishmaelitáknak, azok egy ágyékkötőt adtak rám, megkorbácsoltak, és futnom kellett mellettük. 10 De egyikük, az, aki vesszővel vert engem, miközben ruháimat el akarta rejteni, egy oroszlánal találkozott, ami elpusztította őt. 11 És emiatt a társait félelem fogta el miattam, ezért eladtak engem útitársaiknak. 12 Gyermekeim, szeressétek ezért ti is a mennynek és a földnek az Úr Istenét, és tartsátok meg az ő parancsolatait, és kövessétek József példáját, a jó és szent emberét. 13 Elmétekben mindig a jót fontolgassátok, amiként engem láttok tenni, mert azok, akiknek a jóra fog az elméje, azok mindent helyesen látnak. 14 Féljétek az Urat, és szeressétek az embertársaitokat; és bár Beliál szellemei vágnak utánatok, hogy mindenféle gonoszságokkal sújtsanak titeket, mégsem fognak uralkodni rajtatok, mint

ahogyan nem uralhatták Józsefet, a testvéremet sem. 15 Mennyi ember tört az életére, és Isten megóvta őt! 16 Mert aki Istent féli és szereti embertársát, azon nem fognak Beliál szellemeinek csapásai, mivel megóvja őt az Isten félelme. 17 Sem ember, sem állat ravaszsága nem árthat neki, mert az Úr szeretete megsegíti őt, amelyet embertársai felé érez. 18 József még atyánkat, Jákobot is kérlete, hogy imádkozzon testvéreiért, nehogy az Úr bűnüknek tulajdonítsa mindazokat a gonosz dolgokat, amelyeket vele tettek. 19 Jákob pedig elsírván magát, így szólt: Jó gyermekem, te felülkerekedtél atyád ágyékának gyümölcsei fölött. 20 És két órán át ölelte, csókolta őt, ezeket mondván: 21 Benned fog beteljesedni a mennyei prófécia, az Isten Bárányát és a világ Megváltóját illetően, és az a hibátlan a törvénytelen emberek kezére lesz adva, s a büntelen meghal majd az istentelenekért a szövetség vérében, hogy üdvösséget nyerhessenek a pogányok és Izrael is, és hogy elpusztítsa Béliált és az ő szolgáit. 22 Látjátok hát gyermekeim, mi lesz a vége a jó ember sorsának? 23 Kövessétek tehát az ő példáját, jó szándékokkal, hogy ti is megkaphassátok majd a dicsőség koronáit. 24 Mert a jó embernek nincs sötétség a tekintetében; kegyesen viselkedik minden emberrel, még akkor is, ha azok bűnösök. 25 És bár gonosz tervek áldozatává válhat, mégis, a jókat cselekedve felülkerekedik a gonoszságokon, mert Isten oltalmazza őt; és mert szereti az igazakat, úgy, mint önmagát. 26 Ha valaki dicsőségben részesül, azt nem kívánja el tőle; ha valaki gazdagságra jut, nem irigyli azt; ha valaki bátor, azt dicsőíti; az erélyes embert megdicséri; a szegényeken megkönyörül; a gyengéket megsegíti; Istenhez pedig dicshimnuszokat zeng. 27 És mindazokat, akik a jó szellem kegyelmében részesülnek, szereti azokat, úgy, mint saját lelkét. 28 Ha tehát ti is a jó elme szerint jártok, akkor még a gonosz emberek is békében lesznek veletek, az erkölcstelenek tisztelni fognak, és a helyes út felé fordulnak; a másokéra kívánczók pedig nemcsak, hogy elhagyják helytelen vágyaikat, hanem a rászorulókkal megosztják mindazon dolgokat, amelyekre azelőtt kívánczok voltak. 29 Ha megfelelően cselekedtek, akkor még a tisztátalan szellemek is elmenekülnek előlektől; és a vadállatok rettegni fognak benneteket. 30 Mert ott, ahol tisztelet van a jó tettek iránt, és világosság az elmében, onnan a sötétség gyorsan eltávozik. 31 És ha valaki erőszakot követ el a szent ember ellen, az megbánja tettét; mert a szent megbocsátja az elszenvedett gyalázatot, és megtartja békétűrését. 32 És ha bárki elárulja az igaz embert, az igaz ember imádkozni fog érte; mert ha egy ideig meg is aláztatik, de nem sok idő múltán megnyilvánul majd dicsősége, még annál is hatalmasabban, mint bátyámé, Józsefé. 33 A jó ember nem hajlik meg Beliál megtévesztő szellemének ereje alatt, mert a békesség angyala vezeti lelkét. 34 És nem nézi szenvedélyes vággyal a romlandó dolgokat, nem gyűjt magának gazdagságot arra, hogy azáltal az élvezeteknek éljen. 35 Nem leli örömét az élvezetekben, nem sérti meg szomszédját, nem veszi magát körül kényelemmel, nem vétkezik még szemeivel sem, mert az Úr az ő része. 36 A jó hajlamú ember nem fogad el sem dicsőséget, sem bectelenséget embertől, nem ismeri a fortélyt, sem hazugságot, vagy erőszakot és gyalázkodást; mert az Úr lakozik benne, aki világosságot ad szellemében, és mindenkor örömmel van mások iránt. 37 A jó elmében nincs kettős nyelvűség, nem átkoz, gyaláz, majd dicséretet mond, nem bánatos és örömteli is, nem nyugodt és zűrzavaros is, nem álszent és igaz is, nem szegény és gazdag is; hanem egy állapotban van, amely romlatlan és tiszta minden ember iránt. 38 Nincs kettős tekintete, kettős hallása; hanem mindent, amit tesz, vagy mond, vagy lát, azt úgy teszi, mint aki tudja, hogy az Úr a szellemébe lát. 39 És megtisztítja elméjét, nehogy elítélje őt sem ember, sem Isten. 40 Visszont Beliál munkái azok kettősek, nem található bennük állhatatosság. 41 Ezért hát, azt mondom nektek, gyermekeimnek, mentsétek magatokat meg Beliál gonoszságaitól; mert ő kardot ad azok kezébe, akik követik őt. 42 És az a kard hét gonoszság anyja. Először az elme az, amely befogadja Béliált, és elsőként vele a vérontás; másodjára a rombolás; harmadjára a nyomorúság; negyedikként a rabság, ötödikként a rettegés, hatodikként a pánik, hetedikként pedig a romlás. 43 Eképp volt Káin is átadva Isten által a hét bosszúnak, mert minden száz esztendőben az Úr egy átkot hozott rá. 44 És amikor kétszáz esztendő volt, elkezdte szenvedéseit, és kilencszázadik évében lett elpusztítva. 45 Mert megítéltetett testvére, Ábel ellen elkövetett gonoszságai miatt, és Lámek pedig hetvenszer hétszeresen. 46 Mert úgy lett meghatározva örökké, hogy akik Káin módjára irigylik és gyűlölik testvéreiket, ezen ítéletek által szenvedjenek.

II. 1 Ezért hát, gyermekeim, fussatok el a gonosz cselekedetek elől, az irigykedés és testvérgyűlölet elől, és ragaszkodjatok a jóhoz és a szeretethez. 2 Aki szeretetben, tiszta elme szerint jár, nem fog asszony után nézni perverz vágyakkal; mert szívében nincs jelen a romlottság, hiszen Isten Szelleme nyugszik benne. 3 Mert ahogyan a nap sem válik tisztátalanná azáltal, hogy a trágyára és ganéra süt, hanem kiszáritja azt, elűzve annak rossz szagát; aképpen a tiszta elme sem romlik meg ennek a világnak az őt körülvevő utálatosságaitól, inkább tisztulást hoz rá, úgy, hogy maga nem válik romlottá. 4 És Énoknak, az igaznak a

szavaiból tudom azt, hogy köztetek is felüti majd fejét a gonoszság: hogy paráználkodni fogtok a szodomaiak paráznaságai szerint, és néhány kivétellel mind elpusztultok majd, és buja cselekedetekbe fogtok keveredni asszonyokkal, és az Úr országlása el fog tűnni közületek, mert az Úr megtagadja és elveszi azt tőletek. 5 Mindazonáltal, az Úr temploma a ti örökrészetekben fog megépülni, és a végső templom dicsőségesebb lesz majd az elsőnél. 6 És a tizenkét törzs oda lesz egybegyűjtve, és mind a pogányok is, addig, amíg a Fölséges elküldi az üdvösségét az egyetlenszülött próféta látogatásakor. 7 Ő be fog térni az első templomba, ahol megbotránkoznak majd az Úr miatt, és fára emelik őt. 8 És a templom függőnye ketté fog szakadni akkor, és az Isten szelleme rászáll a pogányokra, mint a kiáramló tűz. 9 És Ő, feltámadva Hádészából, a földről a mennybe megy. 10 Tudom azt is, hogy amennyire megalázott lesz a földön, olyan dicsőséges lesz a mennyben. 11 És akkor, amikor József még Egyiptomban volt, és én annyira vágytam rá, hogy láthassam ábrázatát; atyámnak, Jákobnak imái által ébren, nappali látomásban láttam őt, egész testét, pontosan aképp, amilyen volt. 12 Miután mindezeket elmondta, még tovább beszélt hozzájuk: Gyermekeim, tudjátok meg, hogy halálomon vagyok. 13 Cselekedjete az igazság szerint embertársaitokkal, és tartsátok meg az Úr törvényét és parancsolatait. 14 Mert örökség helyett ezt hagyom rátok. 15 És adjátok ezt tovább gyermekeiteknek ti is, örökreszló hagyatékként, miképpen tette ezt Ábrahám és Izsák és Jákob. 16 Mert mindezeket örökségül hagyták nekünk, mondván: Tartsátok meg az Isten parancsolatait, amíg az Úr megnyilvánítja üdvösségét minden nemzetnek. 17 Akkor fogjátok majd látni Énokot, Noét, Sémet, és Ábrahámot, és Izsákot és Jákobot, a jobbkez felől, örömben feltámadva. 18 Akkor mi is felkelünk, mindegyikünk saját törzsünk fölött, imádattal a mennyek Királya felé, aki emberformában, alázatosan jelent meg az emberek között. 19 És mindazok, akik hittek benne a földön, vele együtt örvendeznek. 20 Aztán minden ember fel fog kelni, némelyek dicsőségre, némelyek pedig szégyenre. 21 És akkor az Úr Izraelt ítéli meg elsőként, az igazságtalanságaik miatt; mert amikor megjelent, emberi testben eljött Istenként, hogy szabadulást hozzon, nem hittek neki. 22 Azután megítéli mind a nemzeteket, mindannyiukat, akik nem hittek benne, amikor megjelent a földön. 23 És Izraelt meggyőzi a pogányok választottai által, mint ahogyan Ézsaut a midianiták által dorgálta meg, akik megtévessztették testvéreiket, hogy azok paráznaságba és bálványimádatba essenek; és ezáltal elidegenüljenek Istentől, azok gyermekeivé válva, akik rettegik az Urat. 24 Gyermekeim, ha ti az Úr parancsolatainak szentsége szerint jártok, akkor újra biztonságban lakhattok velem, és egész Izrael egybe lesz gyűjtve az Úrhoz. 25 És nem neveznek engem többé ragadozó farkasnak marakodásaitok miatt, hanem az Úr munkásának, aki ételt oszt majd azok számára, akik a jót cselekszik. 26 Feltámad hát majd a későbbi napokban egy az Úr által szeretett, Júda és Lévi törzséből, aki az Úr öröme szerint cselekszik és beszél, új ismerettel világosítva meg a pogányokat, de mint a farkas, elragadja azt Izraeltől. 27 És a kor beteljesedéséig a pogányok zsinagógáiban marad, és vezetőik között, hogy mint a zene dallama, úgy hangozzon minden szájából. 28 És ő is a Szentiratokba kerül, úgy szavai, mint cselekedetei, és ő az Úr választotta marad mindörökké. 29 És általa teljesedik be az, ami atyámnak, Jákobnak mondása: Ő kiegészíti Izrael törzseit. 30 És miután elmondta mindezt, kinyújtotta lábait. 31 És mélyen elaludva, szép halállal halt meg. 32 A fiai pedig azt tették, amit rájuk bízott, és testét felvitték Hebronba, eltemetni atyái mellé. 33 És életének teljes napjai százhuszonöt esztendő volt.

Lévi Testamentuma - A papi tisztségről és a felfuvalkodásról

I. 1. Lévi szavainak hiteles másolata ez, amelyeket fiaihoz intézett, hogy mindenben ezek szerint járjanak el, mert mindez ott áll előttük egészen az ítélet napjáig. 2. Egészséges volt még amikor fiait magához szólította, de már tudta, hogy meg fog halni. Amikor egybegyűltek, így szólt hozzájuk:

II. 1. Én, Lévi, még Háránban fogantam és ott is születtem, csak később menekültem el együtt atyámmal Szikhembe. 2. Fiatal voltam, mintegy húszesztendő, amikor Dina, a nővérünk miatt végrehajtottuk a büntetést Emmór felett. 3. Amikor Abelmaulban őriztük a nyáját, leszállott rám az Úr értelmének szelleme, és láttam azt, hogy minden ember hogyan hagyja el a maga útját, és hogyan építi fel maga köré védőfalként az igazságtalanságot, és hogyan ül ott az esztelenség védőbástyáin; 4. akkor igen elszomorodtam az emberi nem miatt, és könnyörögtem az Úrhoz, mentsen meg ezektől engem. 5. Majd álom szállt le rám, és egy nagy hegyet láttam magam előtt, ez a hegy az Abelmaulban levő Aszpidosz

hegység volt. 6. És íme, megnyíltak előttem az egek, majd így szólt hozzám az Úr angyala: - Lévi, jöjj be ide! 7. Átléptem az első égből a másodikba, és láttam a két ég közé felfüggesztett vizeket. 8. Majd a harmadik eget is láttam, mely sokkal fénylőbb volt az előző kettőnél, benne a magasság határtalan. 9. Megkérdeztem az angyalt: - Miért van ez így? Erre az angyal így válaszolt: - Ne csodálkozzál el ezek felett, még másik négy eget is fogsz látni, mikor majd odaérsz, melyek fénylőbbek is és tisztábbak is. 10. Egészen az Úr közelében fogsz állni, istentiszteleti szolgája leszel, titkait te adod hírül az embereknek, és hirdetni fogod majd Izrael eljövendő tisztulást adó fürdőjét. 11. Általad, és Juda által lesz láthatóvá az Úr az emberek között, bennetek szabadít meg minden emberi nemzettséget. 12. Az Úr osztályrészéből van életed, és ő lesz számodra a szántóföld, a szőlő, a termények, az arany meg az ezüst.

III. 1. Halljál hát most a hét égről. A legelső, és ezért a legutálatosabb is, mivel ez hordozza az emberek összes igazságtalanságát. 2. A második birtokolja a tüzet, a havat, a jeget, meg mindazt ami készen áll az Úr parancsának napjára, az Isten igazságos ítéletének megfelelően, ebben az égben lakik minden olyan szellem, akik a törvény elvetőit büntetésre hurcolják. 3. A harmadikban vannak a csatarendben álló erők, akiket az ítélet napjára állítottak fel, hogy megbüntessék a tévelygő, és Beliárhoz csatlakozott szellemeket. Ezen egek felett levő negyedik égben már a szentek vannak. 4. a szentek szentjében lévő hatalmas dicsőség ugyanis megsemmisít mindent, ami csak az első rétegekben van. 5. Az ezután következőkben az Úr színe előtt álló angyalok vannak, akik az istentisztelet szolgálatát végzik, és engesztelik az Urat az igazak minden tudatlanságáért, 6. jóillatú szellemi áldozatot mutatnak be az Úrnak, a vér nélküli áldozatot; 7. és ezek alatt ott vannak azok az angyalok, akik biztosítják a választvonalat az Úr színe előtt álló angyaloktól. 8. Az ezután következőkben vannak a trónusok és a hatalmasságok, itt mindörökre himnuszokkal áldoznak az Istennek. 9. Hogyha az Úr reánk tekintene mindannyian megremegnének; az egek és a föld, a mélységek megrendülnek nagysága színe előtt. 10. Mindezekre az emberek fiai érzéketlenek, bűnöket követnek el, és haragra ingerlik a Magasságbelit.

IV. 1. Tudjátok meg tehát, az Úr ítéletet fog tartani az emberek fiai felett, akkor majd a sziklák megrepednek, a Nap elsötétül, a vizek kiszáradnak, a tűz kialszik, minden teremtmény megsemmisül, a láthatatlan szellemek elenyésznek, a Magasságbeli szenvedése után a Hádész ki lesz rabolva, de a hitetlen emberek, de a hitetlen emberek megmaradnak igazságtalanságukban, és ezért bűnhődésre ítéltetnek. 2. A magasságbeli könyörgéseidet meghallgatta, hogy tégedet emeljen ki az igazságtalanságból, hogy tégedet fiává tegyen, színe előtt istentiszteletet végző szolgájává. 3. A tudás ragyogó fényességében világoskodsz Jákobban, és olyan leszel majd, mint a Nap Izrael minden magva számára. 4. Áldás adatik reád és minden magvadra, amíg az Úr nem tekint le az egész pogány világra, kik irgalmasságában az ő fiai lesznek majd mindörökre; a te fiaid azonban kezüket emelik rá, és agyonverik őt. 5. Ezért adatik meg most néked a tanács és az értelem, hogy a fiaiddal is megérted ezeket. 6. mert mindaz, aki áldja őt, áldásban részesül, akik pedig átkozzák, elvesznek.

V. 1. Akkor megnyitotta előttem az angyal az ég kupoláját, és megláthattam a szent templomépületet, meg a dicsőség trónusán a Magasságbelit. 2. Így szólt hozzám: - Lévi, neked adom a papi szolgálatteljesztés áldásait, egészen addig, amíg el nem jövök, hogy Izrael közepette lakozzam. 3. Majd az angyal levezetett a földre, harci felszerelést és kardot nyújtott át nekem, és azt mondta: - Hajtsd végre az ítéletet Szikhemben Dináért, veled leszek majd, mert az Úr küldött engem. 4. Azokban a napokban a pusztulásra adom Emmór fiait, amint az megíratott a mennyek tábláin. 5. Én pedig így válaszoltam: - Kérlek Uram, mondd meg nekem a nevedet, hogy a szorongattatás napján hívni tudjalak! 6. Mire ő így szólt: - Én vagyok Izrael népének közbenjáró angyala, hogy ne érje őket semmiféle csapás a vég bekövetkeztéig, mikor minden gonosz szellem lesújt rájuk, 7. hogy mindezek után miként az álomból felkelő áldja a Magasságbelit, és azt az angyalt, aki közbenjárója Izrael népének meg minden igaznak.

VI. 1. Amikor megérkeztem atyámhoz, találtam egy fémkígyót, és ezért lett ennek a hegynek Aszpisz a neve, amely közel van Gebálhoz, Abilától meg jobbra esik; 2. ezen ígéket pedig megőriztem szívemben. 3. Tanácskoztam apámmal meg Rubennel, a testvéremmel, hogy mit mondjunk majd Emmór fiainak, és mit tegyünk velük, mivel ily nagy utálatosságot követtek el azzal, amit Izraelben műveltek. 4. Akkor én az elsők között megragadtam Szikhemet, Simeon pedig Emmort. 5. Ezek után megérkeztek a testvéreim is, és a kard élével büntették meg a várost. 6. Amikor atyánk hallott ezekről, haragra lobbant, és elszomorodott, mert felvették őket a körülmetéltséget, de ennek következtében haltak meg, ezért az

áldásában másképpen cselekedett. 7. Vétkeztünk, mivel tudtán kívül ezt megtettük, ő pedig egészen belebetegedett azon a napon. 8. De én tudtam, hogy az Isten parancsa volt ez a büntetés Szikhem felett, mert Sárával is úgy akartak tenni, mint ahogyan Dinával a nővérünkkel elbántak, és ezért sújtott le rájuk az Úr. 9. Így üldözték őket Ábrahámot, atyánkat, aki idegen volt ezen a földön, eltaposták hasas nyáját, és rokonát, Jebláet pedig meggyalázták. 10. Hasonlóan bántak minden jövevénnyel országuk területén ezek, asszonyaikat elrabolták, majd elűzték őket. 11. Ezért lángolt fel az Úr haragja ellenük mindörökre.

VII. 4 Akkor így szóltam atyámhoz: - Ne töltsön el a harag azért, Uram, ha az Úr kipusztította a téged körülvevő kananeusokat, és a földjüket neked adja, utánad pedig magvadnak. 2. A mai naptól fogva Szikhemnek fogják nevezni az eszteleneknek a városát, mert ahogyan a bolondokkal szoktak bánni, úgy bántunk el mi is ővelük. 3. Mivel esztelenül cselekedtek Izraelben azzal, hogy beszennyezték nővérünket. 4. Ott ők leteperték nővérünket, így mi mint öldöklők mentünk el Bételbe.

VIII. 1 Mindezek után még láttam egy másik jelenetet is, amely hasonló volt az előbbiekhöz; és ez hetven napra rá történt. 2. Hét fehér ruhába öltözött embert láttam, akik így szóltak hozzám: - Kelj fel és öltsd magadra a papság stóláját, az igazságosság koszorúját, az érettség igéit, az igazság saruját, és a hit melltáskáját, a jeladás mitránját és a prófétaság efódját. 3. Egyesével hozták oda hozzám, majd rám adták ezekkel a szavakkal: Mostantól fogva az Úr papjává lettél, te és magvad egészen a világ végezetéig. 4. Az első megkent szent olajjal, és átadta nekem az ítélethozatal pálcáját; 5. A második tiszta vízben fürdetett, majd kenyérrel és borral kínált meg, és a legszentebbet, a szent és dicsőséges stólát adta rám; 6. A harmadik egy efódhoz hasonló bisszuszt adott rám; 7. A negyedik egy bíborhoz hasonló övvel felövezett engem; 8. az ötödik egy olajfaághoz hasonló gallyat adott a kezembe; 9. A hatodik koszorút tett a fejemre, 10. a hetedik pedig a papság diadémját tette a fejemre, a kezeimet pedig megtöltötte füstölőszerrel, hogy a papi tisztemet elvégezhessem az Úr előtt. 11. Ezek után így szóltak hozzám: - Lévi, az eljövendő Úr dicsőségének jeléig magvad három ágra fog szakadni. 12. Az első az, akiben ott lesz a hit, ő a nagy örökös, senki sem lesz nagyobb nála; 13. a második megmarad a papi hivatalában; 14. a harmadiknak pedig új név fog adatni, mert Júdából kél föl a király, aki új papságot fog alapítani, a pogányok mintája szerint, minden nemzet számára. 15. Az ő megjelenése kimondhatatlan, miként a magasságbeli prófétáé, aki Ábrahám magvából való. 16. Minden, ami csak kíváncsi Izraelben, az a tiéd és magvadé, minden gyönyörködtető látomásban nektek lesz részetek, az Úr asztalában részesül majd magvad. 17. Közülük fognak kikerülni majd a főpapok, a bírák, meg az írástudók, mivel az ő ajkuk őrzi a szentet. 18. Ha majd álmodból felébredsz, meglátod, hogy így történt minden. 19. Én pedig mindezt szívem mélyébe rejtettem, még egyetlen embernek sem mondtam el itt a földön.

IX. 1 Két nappal ezután én és Júda, atyánkkal együtt elmentünk Izsákhöz. 2. Atyámnak atyja megáldott engemet, azon látomás minden egyes igéjének megfelelően, amit előtte láttam, és nem akart lejönni velünk Bételbe. 3. Amint megérkeztünk Bételbe, atyám egy látomást látott velem kapcsolatban, hogy én úgy állok előttük ott, mint az Isten papja. 4. Akkor felkelt még kora hajnalban, és mindenéből tizedet adott az Istennek értem, 5. és megérkeztünk Hebronba, és ott letelepedtünk. 6. Izsák állandóan magához intett, és a törvényre oktatott engem ahogyan azt nekem megmutatta az Isten angyala. 7. Papi tisztem végzésére tanított, a leölt áldozat, a véres áldozat, a zsenge áldozat, a fölajánlások és a megszabadító áldozat törvényeire. 8. Minden nap tanítgatott engem, mivel még nem voltam gyakorlott az Úr színe előtt. 9. Ezt mondta: - Gyermekeim, a gonoszság szellemétől indítva ne imádkozzál, mert ez ott akar maradni nálad, és a te magvad által akarja a szenteket beszennyezni. 10. Még fiatal korodban vegyél asszonyt magadhoz, de olyant, akin nem esett sérelem, olyant ne vegyél magadhoz, aki közönséges, vagy más nemzetiségből való, és pogányt se vegyél el! 11. Mielőtt a szentélybe lépnél, fürdődj meg, az áldozat közben is mosd le magadat, és amikor pedig bevégezted az áldozatot, ismét mosakodj meg. 12. Az Úr elé tizenkét olyan fát hozzál, amelyek minden időben zöldellnek, ahogyan ezt én Ábrahámától tanultam. 13. Mindenféle tiszta állat és szárnyas közül mutassál be áldozatot az Úrnak! 14. Minden elsőszülöttet, és minden első termésből való bort áldoz fel neki, és minden áldozatot sóval hints meg!

X. 1. Most tehát gyermekeim tartsátok meg mindazt, amit meghagytam nektek! 2. Ártatlan vagyok minden istentelenségtektől, meg minden törvényszegésseitektől, amit csak tenni fogtok az idők teljességében, amikor a megváltó eljön. Mert istentelenné lestek, Izraelt félrevezetitek, és

gonoszságokat nagy bajokat hoz rá az Úrtól. 3. Izraellel egyetemben semmibe veszitek a törvényeket, tisztátalanságok miatt nem viseli Jeruzsálemet, hanem elhasítja a Templom kárpitját, mivel nem rejtegeti szégyeneteit. 4. Foglyokként lesztek szétszórva a pogányok között, utálat tárgyává váltok és olyanokká, mint akiket eltapostak. 5. Azt a házat, amelyet az Úr választ magának, Jeruzsálemnek fogják nevezni, amint ez ott van Énoknak, az igaznak könyvében is.

XI. 1. Majd pedig asszonyt vettem magamhoz, ekkor huszonnyolc éves voltam, az ő neve pedig Melkha volt. 2. Méhében fogant és szült, fiának a Gersan nevet adta, mivel a földünkön ekkor még jövények voltunk, a Gersan név ugyanis jövényt jelent. 3. Látomást láttam vele kapcsolatban, hogy nem ő lesz az, akit az első rendbe sorolnak. 4. Káth harmincöt esztendő koromban született, a napfelkelte órájában. 5. Látomásomban láttam, hogy ő az összes gyülekezet közül a leghatalmasabbak közéjére állíttatik, 6. ezért adtam neki a Káth nevet, amely a nagyság szövetségét és kezdetét jelenti. 7. Életem negyvennyolcadik évében harmadiknak született Merari, nehezen szülte meg anyja, és ezért neveztem el őt Merarinak, ami annyit jelent „Keserűségem”, és kevéssel utána meg is halt. 8. Jokabet pedig hatvannégy esztendő koromban született Egyiptomban, de ekkor már én nagy dicsőségben állottam a testvéreim között.

Áser testamentuma - Az erény és a rossz kettős arculatáról

I. 1 Áser végrendeletének hiteles másolata ez, amit fiainak mondott el életének százhuszonötödik esztendejében. 2 Egészséges volt még, amikor így szólott hozzájuk: - Hallgassátok meg atyátokat, Áser fiai, mert ami az Úr színe előtt egyenes, azt most megmutatom néktek. 3 Mert az Isten két utat, kétféle gondolkodásmódot, kétféle tevékenykedést, két helyet és két célt adott az emberek fiai elé, 4 és ezért minden kettős, az egyik ellentéte a másiknak. 5 Kétféle út van, a jóé meg a rosszé, ezek miatt ott van a kettős megosztottság mindnyájunk keblében. 6 Ha a lélek jó úton akar haladni, minden cselekedete az igazságnak megfelelően történik, és ha valamiben vétkeznek, nyomban megtér. 7 Gondolatai az igazságon járnak, a rosszat kivetí magából, a gonosztságtól sietve menekül, a bűnt pedig tövestül kivágja. 8 Annak pedig, akinek gondolkodása a gonosztság felé hajlik, minden tette a gonosztságban születik meg, a jót elveti magától, a rosszhoz viszont ragaszkodik, felette Beliár uralkodik, és még ha jót is tenne, visszafordul a gonosztsághoz. 9 Ha pedig cselekedetét a jóval kezdené, annak végén már gonosztsághoz jut, mert hajlamainak tárháza a gonosz szellem mérgével van megtöltve.

II. 1 Ez a szellem még a jót is a rossz miatt teszi – mondotta – ezért cselekedetének végén a gonosztsághoz jut. 2 Könnyörtelenségével az ember neki szolgál a rosszban, így mindaz, ami kettős arculatú, végezetül teljességében gonosz lesz. 3 Az ilyen ember azok közé kerül, akik szeretnek gonosztságot elkövetni, gonoszok közé számítanak, mivel a haláluk idején ide sorolják őket. Ezzel kapcsolatban egészen nyilvánvaló, hogy bár kettős arculatú, de minden tette gonosz. 4 Még a szeretetében is, mivelhogy a gonosztságból ered, elrejtí a rosszat, és úgy tünteti fel azt, mintha jó lenne, így minden tette végül is a rosszba torkollik. 5 Az egyik lop, és elítéli a másikat, rabol vagy harácsol, de ugyanakkor irgalmat mutat a szegények iránt, ezzel kétszínű, és így egészében gonosz. 6 A kapzsi ember megharagítja az Istent, felbőszíti a Magasságbelit, a szegénnyel szemben irgalmatlan, a törvényt elrendelő Urat félreállítja és lekicsinyli, a szűkölködő mellett elmegy, 7 lelkét beszennyezi, a testet csillogtatja, sokakat elítél, és csak kevés emberrel tesz irgalmasságot, és ez mind a kétszínűséghez tartozik. 8 A másik házasságot tör, vagy paráználkodik, a szemérmességet elveti, böjtölése idején gonosztságot művel, hatalmát és gazdagságát felhasználva sokakat meghurcol, csak hiábavalóságokra való tekintettel tesz eleget a parancsoknak. És ez mind kétszínűség, ez mind egészében rossz. 9 Az ilyen emberek, mint a hasított körmű nyulak, felében tiszták ugyan, de valójában tisztátalanok. 10 Mert így szólt az Isten az egek tábláin.

III. 1 Ti pedig gyermekeim, ne legyetek hozzájuk hasonlóan kétszínűek, hogy a jót és a rosszat egyaránt megtegyétek, inkább csak a jóhoz ragaszkodjatok, mert ebben talál nyugalmat az Isten, és ezután sóhajtoznak az emberek is. 2 A rosszat üzzétek el magatokból, a sátánt pedig kergessétek ki a jótetteitekből, mert mindaz, aki kétszínű, nem az Istennek, hanem saját vágyainak szolgál, mivel ők Beliár kedvében járnak, meg olyan emberek kedvében, akik őhöz hasonlóak.

IV. 1 Minden jó embernek csak egy arculata van, így ha a két szűkségtől távol történetesen bűnös gondolatuk lenne, igazak ők az Isten előtt. 2 Sokan megvetik ugyan a gonoszokat, de kettős cselekedeteket végeznek, rosszat a jó érdekében, de ezzel még az is jóvá lesz, mivel a rosszat gyökerénél fogva megvetik. 3 Vannak, akik gyűlölik az irgalmasságot, de elítélik a házasságtörést meg a rablást, és ezáltal kétszínűek, mégis minden tettükben jók, mert követik az Urat, és nem számítják egy helyre azt, aki helyesen gondolkodik, a valóban gonoszokkal. 4 A másik a feslettekkel együtt nem kíván jobb napokat látni, nehogy bemocskolódjon ajka, mely a lelkét is beszennyezné, kétszínű ő, de gyökerében mégis jó, 5 mert az ilyenek hasonlóan az őzekhez meg a szarvasokhoz, a vad szokásaik miatt tisztátalanoknak mutatkoznak, de mindent tisztán fogadnak, mivel az Úr iránti buzgóság hatja át őket, tartózkodnak attól, amit Isten parancsai gyűlöletesekként tiltanak, megkülönböztetik a rosszat a jótól.

V. 1 Ezekből is láthatjátok gyermekeim, hogy miképpen mutat kettőséget minden cselekedet, hogy az egyik ellentétben áll a másikkal, és az egyik elrejtí a másikat (a vagyonban, az ítélethozatalban ott rejlik a kapzsiság, a vidámságban a részegeskedés, a nevetésben a sírás, a nemzésben a kicsapongás). 2 Az életet követi a halál, a tiszteletadást a tiszteletlenség, a nappalt az éjszaka, a fényt a sötétség. Minden a nappal alá tartozik, az igazak meg az élet alá, ezért a halált az örökélet fogja felváltani. 3 A hazug nem az igazat

mondja, sem az igazságtalan az igazságot, mert minden igazság a fényből származik, ahogy minden az Istentől. 4 Mindezt én az életemben tapasztaltam meg, de nem tévelyegtem el az Úr igazságától, a Magasságbeli parancsait kutattam teljes erőmből, és a jó irányban haladtam kétszínűség nélkül.

VI. 1 Ügyeljetez tehát arra gyermekeim, hogy színlelés nélkül, igazságban kövessétek az Úr parancsolatait, 2 mert a kétszínűek kétféleképpen bűnhődnek. A megtévesztés lelkeit gyűlöljétek, azokkal együtt, akik az emberek gyengéinek megfelelő dolgok után törik magukat! 3 Az Úr törvényeit tartsátok meg, figyelmetek ne a rosszra irányuljon, mintha az jó lenne, inkább arra figyeljetez, ami valóban jó is, és tartsátok meg azt az Úr parancsolataiban, erre törekedjetez, mert nyugalmatokat ezekben fogjátok megtalálni. 4 Az emberi élet vége megmutatja majd az igazságosságot, akkor majd felismeri az Úr meg a sátán angyalait. 5 Ha pedig a lelketek zűrzavarok közepette elhagyja ezeket, a gonosz lélek fogja meggyötörni, aki ott működik vágyaitokban, és gonosz tetteitekben. 6 De ha nyugodt örvendezésben megismeritek a békesség angyalát, az majd megvéd benneteket egész életeteken át.

VII. 1 Ne váljatok olyanokká gyermekeim, mint Szodoma, aki vétkezett az Úr angyalai ellen, és így elveszett mindörökre! 2 Tudom én azt, hogy majdan ti is bűnöket fogtok elkövetni, és ezért az ellenség kezébe juttok, a földetek pusztasággá lesz, titeket pedig szétszórnak a föld sarkainak határaiig, a szórványokban élve kisemmiznek benneteket, és olyanokká váltok, mint az elpárolgó víz. 3 Így lesz ez mindaddig, amíg a Magasságbeli nem tekint le a földre, akkor úgy fog eljönni, mint ember az emberek között, eszik és iszik, a víz által egyszerűségben összetöri a sárkány fejét. Ő fogja megszabadítani Izraelt és az összes pogány nemzetet, az Isten ember képébe mutatja magát. 4 Mondjátok el majd ezeket is a gyermekeiteknek, nehogy akkor majd engedetlenek legyenek vele szemben. 5 Az egek tábláiról ismerem, hogy ti is ellene szegültök, nem az Úr törvényére irányítjátok figyelmeteket, inkább az emberek parancsait követitek megrontva a gonoszság által. 6 Ezért titeket mind széjjelszórnak, Gáddal, Dánnal meg a testvéreimmel együtt, saját földjüket nem fogják ismerni, de még nyelvüket és nemzetségüket sem. 7 De a jószívűségből fakadó reménye folytán a hitben összegyűjt majd benneteket az Úr, Ábrahámra, Izsákra és Jákobra való tekintettel.

VIII. 1 Amikor elmondotta mindezt, meghagyta nekik: - Hebronba temessetek el engemet. 2 Szép álomban elszenderülve, jó öregkort megélve halt meg, gyermekei pedig mindent úgy tettek, ahogyan azt ő nekik megparancsolta, elvitték őt, majd pedig eltemették atyái mellé.

I. 1 József végrendeletének hiteles másolata ez, azokban a napokban mikor meghalni készült, egybehívta fiait és testvéreit, majd így szólott hozzájuk: 2 – Testvéreim és gyermekeim, hallgassátok meg Józsefet, akit Izrael oly nagyon szeretett, hallgassátok meg tehát gyermekeim a ti atyátokat. 3 Életemben eleget láthattam az irigységet meg a halált, de sohasem tévedtem az Úr igazságában. 4 A testvéreim gyűöltek engemet, ám az Úr szeretett, azok nem akartak megkegyelmezni nekem, de az Úr megőrzött engemet, verembe dobtak, de a Magasságbeli kihozott onnan. 5 Rabszolgának adtak el, és az Úr megszabadított, fogságba estem, de az ő hatalmas keze segítségemre volt, az éhínség idején szükségem szenvedtem, és az Úr táplált engemet, 6 egyedül voltam, és az Úr megvigasztalt, gyengeségre jutottam, és a Magasságbeli reám tekintett, fogságban voltam, és a szabadító megkönyörült rajtam, a börtönből kiszabadított, a számkivetésben megsegített, az egyiptomiak keserű vádaitól megmentett, amikor a rabtársaim irigykedtek rám és a cselvettettek, velem volt és magasztalt fel engemet.

II. 1 Abban az időben Potifár, a fáraó főembere reám bízta a házát, és szemérmetlen feleségével tusakodnom kellett, mert arra vágyott, hogy vele a törvényt megszegjem, 2 de atyámnak, Izraelnek Istene megőrizett engemet a fellobbanó tűztől. 3 Börtönbe zártak, ott megvertek és kigúnyoltak, de az Úr a börtönőrnél irgalmasságot adott énnekem, 4 mert nem hagytam el félelmét sem sötétségben, sem börtönben, szorongattatás vagy szükség közepette sem. 5 Az Isten nem szégyenül meg, mint az ember, nem bátortalanodik el, mint az emberek fia, nem gyöngélkedik, nem futamodik meg, mint a föld szülötte. 6 Minden körülmények között ott állt mellettem, mindenütt vigasztalt, egy kis időre ugyan elhagyott, de csak azért, hogy kipróbálja lelkem gondolatait. 7 Tíz kísértésben próbált meg, és úgy mutatott rám, mint aki kiállta a próbákat, mert mindegyikben megmaradtam türelmesnek. Hatalmas gyógyszer a türelem, és a kitartás sok jóval ajándékoz meg bennünket.

III. 1 Hányszor akart engemet a halálba vinni az egyiptomi asszony? Hányszor adott ki a félelmeknek, hányszor állított elő, hányszor bocsátott el, és hányszor nem akarta azt, hogy elmenjek tőle? Azt mondta nekem: 2 Uralkodni fogsz felettem, meg enyéim felett, ha odaadod nekem magadat, uralkodónk leszel. 3 Akkor megemlékeztem atyámnak, Jákob szavairól, szobámba mentem és sírva kérleltem az Urat. 4 Bőjtöltem mintegy hét esztendeig, és olyannak mutatkoztam Egyiptom előtt, mint aki fényűzően él, mert akik az Isten kedvéért bőjtöt tartanak, arcukat a kegyelem tölti el. 5 Ha borral kínáltak, nem fogadtam el, a nekem járó ételmet három részre osztottam, és odaadtam a szükségben élőknek és az elgyengülteknek. 6 Az Úr elé álltam hajnalban, sírtam az egyiptomi, az emfizi nő miatt, mivel elháríthatatlanul terhemre volt, éjszaka is meggondolásaival jött hozzám. 7 Elsők között azért könnyörögtem, mert nem volt fiúgyermeke, ő meg úgy tekintett engemet, mintha csak a fia lennék, akkor imádkoztam az Istenhez, és fia született. 8 Egészen addig úgy bánt velem, mintha fia lennék, így megmaradhattam tisztaságban, de a végén mégis paráznaságra kívánt csábítani. 9 Mikor rádöbbsentem erre, halálos szomorúság fogott el, eltaszítva őt magamtól, egyedül éltem, de sírtam miatta igen sok napon keresztül, mivel cselszövéseit és ármánykodásait felismertem. 10 Elmondottam neki a Magasságbeli szavait, hátha eláll parázna vágyaitól.

IV. 1 Sokszor próbálkozott azzal a csábítással is, hogy mint egy szent emberhez beszélt hozzám, a férje előtt dicsérte mértékletességemet, de hatalmába akart keríteni, mikor egyedül voltunk. 2 Nyilvánosság előtt, mint mértékletes embert dicsért, de titokban már azt mondta: - Ne féljél férjemtől, ő meg van győződve mértékletességedről, ha bármit is mondanának nekik rólunk, úgysem hinné el. 3 Mindezek miatt zsákba öltözöttem a földre feküdtem, úgy kérleltem az Istent, hogy szabadítson meg engemet ettől az egyiptomi asszonytól. 4 Mikor már semmire sem ment, akkor meg azzal jött hozzám, hogy tanítsam őt az Úr ígéire. 5 Egy alkalommal pedig azt is mondta nekem: - Ha azt akarod, hogy elhagyjam a bálványokat, tedd meg a kedvemet, egyiptomi férjemet is elállítom a bálványoktól, és az Úr törvényei szerint fogunk járni. 6 Mire így válaszoltam: - Az Úr nem a tisztátalanság közepette szólítja meg azokat, akik félik őt, és nem is a házasságtörőkben leli kedvét, hanem azokban, akik tiszta szívvel és tiszta szájjal közelítenek Hozzá. 7 Erre elhallgatott, mert fájt neki, hogy nem teljesedhetett be vágyódása. 8 Én pedig megsokszoroztam böjtjeimet meg imádságaimat, hogy az Úr szabadítson már meg tőle.

V. 1 Egy másik alkalommal meg így szólott hozzám: - Ha nem akarsz velem házasságtörést elkövetni, akkor én megmérgezem egyiptomi férjemet, és majd törvényesen, mint férjemet vehetlek magamhoz. 2 Amikor meghallottam ezt, ruháimat megszagattam és így szóltam hozzá: - Asszony, féljed az Urat, és ne kövesd el ezt a gonoszságot, nehogy te is elpusztuljál, mert én elmondom mindenkinek a te istentelen gondolataidat. 3 Erre ő igen megijedt, és nem is alap nélkül, majd kérlelni kezdett, hogy senkinek se mondjam el gonoszságait. Melengetően ajándékokkal vett körül, az emberek fiainak mindenféle ingyencégeit küldte hozzám.

VI. 1 Ezután ételekben elvegyített varázsszereket is küldött nekem. 2 Amikor jött az eunukh, és hozta az ételt, reátekintettem, és egy félelmetes embert láttam, aki az étel mellett átadta nekem a tört is, és azonnal megértettem, hogy az étel hatása lelkem megtevesztésére szolgál. 3 Mikor kiment, sírva fakadtam, és sem ezt, sem más küldeményt nem ízleltem meg. 4 Másnap beállított hozzám, amikor ott meglátta az ételt, így szólt: - Mit jelentsen ez, hogy te nem eszel ebből az ételből? 5 Mert halálos varázslással töltöttem meg – válaszoltam rá – hogyan is mondhattad, „nem közeledek többet a bálványokhoz, hanem egyedül az Úrhoz”? 6 Tudd meg tehát, atyám Istene angyala által feltárta előttem gonoszságodat, és az ételt érintetlenül hagytam a te gyalázatodra, hogy mikor ezt meglátod, magadba szálljál. 7 De tudd meg, hogy az istenfélőket mértékletességük miatt sohasem fogják legyőzni az istentelének gonoszságai. Majd pedig fogtam az ételt és a szeme láttára megettem az egészet, és így szóltam: - Atyáim Istene és Ábrahám Angyala velem lesz. 8 Akkor a lábaim elé borult, sírás fogta el, de én feleltem, megintettem, és megérttettem vele, hogy soha többé ne kövessen el ilyen istentelenséget.

VII. 1 Mivel szíve a velem való kicsapongásra indította és tovább kereste annak módját, hogy engem csapdába ejtsen és sóhajtozások közepette egyre összetörtebb lett. 2 Látta ezt férje, az egyiptomi is, és megkérdezte tőle: - Miért oly beesett az arcod? – Szívem szomorúsága miatt gyötrődöm – válaszolta –, lelkem jajgatásai sorvasztanak. Férje pedig ápolta őt, hogy végképpen el ne gyengüljön. 3 Egyszer, amikor férje távol volt, odajött hozzám és így szólt: - Rettenetesen kínlódom, ha nem szánsz meg engemet, tűzbe vagy szakadékba vetem magam. 4 De én azonnal láttam, hogy Beliár lelke zavarta így meg, az Úrhoz könyörögtem és így szóltam hozzá, az asszonyhoz: 5 – Miért vagy így felindulva, miért vagy ilyen összezavart, bűneidtől elvakult? Gondolj csak arra, hogy ha nem fékezed magadat, el fogsz veszni, s Széthon, férjed ágyasa az ellenséged, gyermekeid üldözője lesz, és még az emlékedet is kitörli a föld színéről. 6 Szavaimra így válaszolt: - Ismerd be, hogy te is szeretsz engemet, és ez elég nekem, aztán tegyél ellenemre, meg gyermekeim ellen, de elvárom, hogy vágyam teljesüljön. 7 Nem fogta fel, hogy az Istenem miatt beszéltem így, nem pedig őerte. 8. Ha valaki gonosz szenvedélyébe zuhanva szenvedne és annak szolgálna olyanképpen, mint ez az egyiptomi asszony, mindazt a jót, amiről csak hall, szenvedélyébe – ami ugyan elgyengíti őt – olvasztja be, a gonosz vágyaiba juttatja.

VIII. 1 Elmondom néktek még azt is, gyermekeim, hogy már a hatodik óra felé járt az idő, amikor elment tőlem, én meg a nap további részében, meg egész éjszaka is térden álltam az Úr előtt, megszabadulásomért könyörögtem hozzá, hogy tisztára moshassam magamat az egyiptomi asszonytól. 2 Ezek után megragadta ruháimat, akkor ő erőszakosan húzott, hogy most háljunk együtt. 3 Amikor láttam, hogy őrzöngő erővel ragadja meg a ruhámat, mezítelenül elfutottam. 4 Ő pedig felindultságában bevádolt engemet a férjénél, erre az egyiptomi férje házában börtönbe vetett engemet, majd odakint megostoroztatott és a Fáraó börtönébe küldött. 5 Ahogy bilincsekben voltam, az egyiptomi asszony egészen elgyengült szomorúságában, és hallotta, hogy a sötétség házából himnusz hallatszik az Úrhoz, mert még ott is vidám hangom volt, örvendezve dicsóítottam Istenemet, egyedül azért, hogy ezen események folytán megszabadultam az egyiptomi asszonytól.

IX. 1 Ő ugyan több ízben üzent nekem, és azt mondotta: - Fontold meg, ha eleget teszel kívánságomnak, akkor kiszabadítalak a börtönből, és kiviszlek tégedet a sötétségből. 2 De mindezekből mit sem engedtem beférkőzni a gondolataimba, soha nem hajoltam hozzá. Jobban szeret engemet az Isten a sötét veremben, de önmegtagadásban és böjtölésekben, mint az étkezőtermekben kicsapongások közepette. 3 Aki a mértékletesség útján halad, az a dicsóságot akarja magához ragadni, és tudja a Magasságbeli, hogy mi az, ami javára válik, és azt adja meg neki, történetesen ezeket, és ezért is adta meg nekem mindezt. 4 Gyakran elfogta a gyengeség, és eljött énhozzám magányomban és hallotta

esdekléseim hangját. Megértettem sóhajtozásait, és elhallgattam. 5 Amikor még fent voltam a házában, karjait lemeztelenítette, ugyanúgy melleit meg lábszárait is, azért, hogy én rávessem magamat. Minden tagjában csodálatosan szép volt ő, különösen pedig akkor, ha felékesítette magát, de mindezt csak azért tette, hogy megtévesszen, ám az Úr megóvott engemet ármánykodásaitól.

X. 1 Látjátok gyermekeim, hogy mily nagy dolgokat visz végbe a türelem, az imádsággal és a böjttel egyetemben. 2 Ha ti a mértékletességet és a tisztaságot fogadjátok be szerénységben és türelemben, szívetek megalázkodásában, akkor az Úr fog lakni tibennetek, mert szereti a mértékletességet. 3 Ha azt, akiben a Magasságbeli lakozik, valaki is irigykedéssel venné körül, rágalmazó szavak és fondorkodások kíséretében, az Úr, aki benne lakozik, mértékletességére való tekintettel nemcsak hogy megszabadítja őt, hanem felemeli és megdicsőíti, ahogyan velem is ezt tette. 4 Az ilyen ember mindenben összeszedett, szavaiban, tetteiben és gondolataiban egyaránt. 5 Tudják a testvéreim is, hogyan szeretett atyám engemet, mindazonáltal én nem lettem szívemben dölyfössé, gyermeki maradtam, gondolataimban mindig ott volt az Úr félelme, mert tudtam, hogy mindez el fog múlni. 6 Mérsékeltem magamat, tartottam testvéreimtől, a tőlük való félelmemben hallgattam, mikoron ők eladtak engemet, és az izmaelitáknak sem árultam el nemzetségemet, azt, hogy Jákobnak, a hatalmas és erős embernek fia vagyok én.

XI. 1 Fiaim, legyen ott az Úr félelme a ti cselekedeteitekben is, tiszteljétek testvéreiteket, mert mindaz, aki az Úr törvényeit teszi, az Úr is szeretni fogja ezeket. 2 Akkor az izmaelitákkal eljutottam az indokolpitákhoz, és azok tudakolni kezdtek felőlem, de én azt mondtam, hogy csak szolga voltam a mi házunknál, nehogy valahogyan is megszégyenítsem testvéreimet. 3 Közöttük a legtekintélyesebb megjegyezte: - Nem vagy te szolga, még a tekinteted is elárul tégedet! Halálra faggatott engemet, de én erősködtem, hogy bizony szolgáljuk vagyok. 4 Amikor megérkeztünk Egyiptomba, azok megverekedtek érettem, aki arannyal fizetett, az kapott meg. 5 Eladóim közül mindegyik azt látta jónak, hogy az egyik kereskedőnél otthagyanak Egyiptomban, mindaddig, amíg áruikkal vissza nem térnek. 6 Az Úr kegyelmét adta nekem a kereskedő szemében, ezért rám bízta házának vezetését. 7 És megáldotta őt az Úr kezeim által, aranyban meg ezüstben meggazdagította, 8. három hónapig és öt napig maradtam ott nála.

XII. 1 Abban az időben éppen ezen a helyen időzött Memfisz, Petefrisz felesége, nagy pompával körülötte. Szemeit rámvetette, mivel beszéltek rólam neki az eunukhjai. 2 Akkor elmondotta férjének, hogy ez a kereskedő egy bizonyos héber férfi keze által meggazdagodott, és azt beszélik róla, hogy rablás útján jutott hozzá Kánaán földjén, 3 épp azért tartsál ítéletet ezen ügyben, az ifjút hozd át a te gazdaságodba, akkor majd tégedet is meg fog áldani a héberek Istene, mivel a mennyei kegyelem van rajta.

XIII. 1 Petefrisz megfogadta szavait, parancsba adta, hogy vezessék elibe a kereskedőt, és így szólt hozzá: - Mit hallok én felőled, hogy lelkeket lopsz a héberek földjéről a kereskedelmi munkádra? 2 Erre a kereskedő leborult előtte és kérlelni kezdte: - Kérlek, uram, nem tudom, mit mondasz. Amaz közbevágta: - Honnan került hozzád ez a héber szolga? 3 Az izmaeliták hagyták ott nálam letétben addig, ameddig ők vissza nem térnek. Amaz nem hitte el, megparancsolta, hogy mezítelenül korbácsolják meg a kereskedőt. 4 Miután az kitartott szava mellett, Petefrisz így szólt hozzá: - Vezesd ide hozzám azt az ifjút! 5 Amikor odaértünk hozzá, én leborultam a főeunukh előtt. A fáraónál méltóságban a harmadik volt, minden eunukh fő előjárója, feleségei és gyermekei meg ágyasai voltak. 6 Mondd tehát, szolga vagy, vagy szabad ember? - Szolga vagyok, válaszoltam neki. 7 Kinek a szolgálja vagy - folytatta tovább. Az izmaelitáké - feleltem. 8 Majd ismét kérdést tett fel: - Hogyan lettél ezeknek a szolgálja? Kánaán földjén vettek meg engem - válaszoltam. 9 Nem hitte el nekem, azt mondta, hogy hazudok. Meztelenre vetkőztetett, és parancsba adta, hogy korbácsoljanak meg.

XIV. 1 Amikor Memfisz látta, ajtón keresztül, hogy megkorbácsolnak engemet, ezekkel a szavakkal menesztett valakit a férjéhez: - Igazságtalan a te ítéleted, mert az elrabolt embert bünteted, ahelyett, hogy a büntett elkövetőjével tennéd ezt. 2 És mivel nem változtattam meg szavam a verés ellenére sem, ezek után sem, elrendelte, hogy börtönbe zárjanak, egészen addig, amíg vissza nem térnek a szolga gazdái. 3 Felesége erre megjegyezte: - A nemes születésű és fogoly gyermeket miért akarod fogságban

tartani, maradjon csak szabadon, és legyen a szolgálatodra. 4 Bűnös vágyai folytán látni akart ugyanis engemet, a gondolatai mindig ezen jártak. 5 Mire ő azt válaszolta Memfisznek: - Nincs szokásban az egyiptomiaknál, hogy bizonyítékok híján valamit is elvegyenek a másiktól. 6 Mindezt a kereskedővel és velem kapcsolatban mondotta, úgy van az rendjén, hogy én a börtönben maradjak.

XV. 1 Huszonnégy nappal ezután megérkeztek az izmaeliták. Hallottak már róla, hogy Jákob, az atyám sirat engemet, és így szóltak hozzám: 2 – Miért mondtad magadról, hogy te szolga vagy? Íme, most mi megtudtuk rólad, hogy egy tekintélyes ember fia vagy, és atyád ott sirat tégedet zsákban és hamuban. 3 Erre már engemet is fojtogatott a sírás, gyötrődtem magamban, de testvéreimet nem akartam mégsem megszégyeníteni, ezért így válaszoltam: - Erről én nem tudok, szolga vagyok. 4 Ezek után már ők is el akartak adni engemet, nehogy kezük között találjanak rám, 5 féltek ugyanis Jákobtól, nehogy bosszút álljon rajtuk, mert hallottak róla, hogy hatalmas ő az Isten és az emberek előtt egyaránt. 6 Akkor a kereskedő így szólott hozzájuk: - Most már engemet szabadítsatok meg Petefrisz ítéletétől. 7 Odajöttek és kértek engem: Mondd, hogy ezüstben fizettünk meg, és szabadon engedünk.

XVI. 1 Akkor Memfisz kifejezte óhaját a férje előtt, hogy vásároljon meg engemet. Hallottam ugyanis – mondotta –, hogy szándékukban áll eladni. 2 Majd elküldötte az egyik eunukhját az izmaelitákhoz, és megkérte őket, hogy adjanak el. 3 De nem tudtak megegyezni, ezért otthagyták egymást. Az eunukh beszámolt róluk gazdájának, hogy ezek a fiúért igen nagy árat akarnak. 4 Erre ő egy másik eunukhját küldte oda, meghagyva neki: – Még ha két aranyminát is kérnek érte, adjátok meg nekik, ne sajnáljátok érte az aranyat, úgy térjete vissza, hogy megvásároltátok azt az ifjút. 5 Végül nyolcvan aranyat fizetett ki neki értem, de az egyiptomi asszonynak százat mondott, hogy ennyit kellett értem adnia. 6 Mikor tudomást szereztem róla, hallgattam, nehogy megfenyítsék az eunukhot.

XVII. 1 Látjátok gyermekeim, hogy mi mindent kellett nekem elviselni azért, nehogy szegyenben hagyjam testvéreimet? 2 Szeressétek egymást ti is, türelemben rejtsetek el egymás gyengéit! 3 Mert az Istennek öröme van a testvérek egyetértése, és a jóindulatú szív szeretettől indított választásai. 4 Amikor testvéreim lejöttek Egyiptomba, megtudták, hogy én visszajuttattam nekik pénzüket, meg azt is, hogy nem haragudtam rájuk, hanem meghívtam őket. 5 Jákob halála után pedig még jobban szerettem mindegyiket, amit meg atyánk meghagyott, én nagyobb buzgalommal megtettem, mint ők, ők mindezekben elcsodálkoztak. 6 Azt sem tűrtem el, hogy sanyargassák őket, akár a legkisebb dologban is, ami csak megfordult a kezem között, mind nekik juttattam. 7 Az ő fiaik az én fiaim voltak, az én fiaim pedig az ő szolgálói; lelkük olyan volt, mintha csak lelkem lenne, minden fájdalmuk az én fájdalom is volt, minden gyengeségük az én erőtlenségem, földem az ő földjük, terveim az ő terveik. 8 Nem toltam magamat magasba közöttük nagyzolásba a nekem adatott dicsőség miatt, hanem olyan voltam közöttük, mint egy a legkisebbek közül.

XVIII. 1 Ha ti is az Úr parancsai szerint jártok, gyermekeim, titeket is éppúgy felmagasztal majd, és megáld a jó dolgokban mindörökre. 2 Ha valaki ártani akarna nektek, ti jócselekedeteitekben könyörögjete az ilyenekért, akkor majd az Úr minden rossztól megóv benneteket. 3 Íme láthatjátok azt is, türelmességem által Heliopolisz papjának leányát vettem feleségül, és vele együtt még száz talentumnyi aranyat is adtak nekem hozományként és őket is nekem szolgáltatta az Úr. 4 Szépséggel is megajándékozott engemet, mint egy virágszálat, mely Izrael szépségei fölé magasodott, és megtartott engemet erőmben és szépségemben, egészen az öregkorig, mivel mindenben hasonlítottam Jákobhoz.

XIX. 1 Hallgassatok reám, gyermekeim, hogy mit is láttam én az egyik álmomban! 2 Tizenkét szarvas legelészik együtt, ebből kilencen elválnak és szerteszéjjel szóródnak a földön, másnap pedig ugyanúgy a többi három is. 3 Akkor láttam, hogy a három szarvasból három bárány lesz, az Úrhoz kiáltottak, és az Úr kivezette őket egy vízben gazdag, viruló helyre, a sötétből a világosságra. 4 Az Úrhoz kiáltottak, amíg hozzájuk nem terelte a többi kilenc szarvast, és így mind olyanná lettek, mint tizenkét bárány, rövid idő alatt igen megsaporodtak, hatalmas nyájja lettek. 5 Ezek után pedig azt láttam, hogy tizenkét tehén egyetlen üszőt szoptatott, és ez a dús tejből egész tengert adott, majd a tizenkét nyáj ebből a tejből ivott, hasonlóan más megszámlálhatatlanul sok nyáj is. 6 A negyedik bikának a szarvai felemelkedtek egészen az egekig, olyanná lett az, mint az egész nyáj védőbástyája, és a két szarva között egy másik szarvat is növesztett, 7 és láttam, hogy ez a hajtás tizenkétszeresen körülvette a többit, és a bikák

tökéletes védelme lett. 8 És a szarvai közt egy szűzet láttam, aki hibiszkuszból készült stólát viselt, és belőle fog kijönni a szeplőtlen Bárány, a nemesek legnemesebbje, mint egy oroszán, de minden vadállat fellázad majd ellene, ám mint bárány győzi le azokat, elpusztítja mind, összetaposva. 9 Az angyalok örvendezni fognak, ugyanúgy az emberek, és az egész föld. 10 Mindez annak idején be fog következni, a végső napokban. 11 Ti pedig, gyermekeim, tartsátok meg az Úr parancsolatait, Júdát és Lévit tiszteljétek, mert belőlük kél fel számotokra az Isten Báránya, kegyelme által megszabadítja az összes pogányt, meg Izraelt. 12 Országá örökké tartó királyság lesz, sohasem fog meginogni; az én uralmam akkor megszűnik köztetek, mint csőszkunyó, ami a nyár elmúltával már nem is látható.

XX. 1. Tudom, halálom után az egyiptomiak sanyargatni fognak benneteket, de az Isten ítéletet fog szolgáltatni nektek, és elvezet titeket atyáitok ígéretébe. 2. Akkor vigyétek csontjaimat magatokkal; mikor majd magatokhoz veszitek csontjaimat, veletek lesz az Úr is fényességgel övezve, Beliár pedig az egyiptomiakkal, de a sötétségben. 3 Asenátot, az anyátokat is vigyétek magatokkal, Bála mellé a Hippodromnál Rákhel szomszédságában helyezzétek nyugalomra őt. 4. Amint elmondotta ezeket, lábait kinyújtotta és örök álmra szenderült. 5 Megsíratta őt egész Izrael, de az egész Egyiptom is nagy sírásban volt. 6 Az egyiptomiakkal úgy bánt ő, mint saját osztályrészével, jót tett velük, minden munkájában, szándékaival és tetteivel egyaránt mellettük állt. 6 És amikor Izrael gyermekei kivonultak Egyiptomból, magukkal vitték József csontjait és eltemették Hebronban az atyái mellé, és az ő éveinek száma száztíz esztendő volt.

Római Kelemen I. levele a Korintusiakhoz

1. 1. Isten egyháza, mely Rómában tartózkodik, Isten egyházának, amely Korintusban időzik, az Urunk Jézus Krisztus által az Isten akaratából megszentelt választottaknak. Kegyelem néktek, és a Mindenható Istennek Jézus Krisztus által ajándékozott békéje töltsön el benneteket! A bennünket érő, és egymást követő váratlanul jött nehézségek és zavarok miatt, testvéreim, csak megkésve fordíthattuk figyelmünket mindazokra a dolgokra, melyeknek rendezése, szerettem, olyan kíváncsú számotokra, arra az istentelen és hozzátok méltatlan lázadásra gondolunk, ami Isten választottjai számára idegen, és tőlük távol áll, de miatta jutott néhány vakmerő és elszánt egyén arra az esztelenségre, hogy a ti tiszteletet érdemlő, nemes, és minden ember előtt megbecsülésben álló neveteket olyan rettenetesen káromolja. 2. Mert ki lenne az, aki megfordult már köztetek, és ne győződött volna meg erényekben bővelkedő és erős hitetekről? Ki lenne az, aki ne csodálta volna megfontolt és józan istenféllemeteket Krisztusban? Ki ne beszélte volna el vendégszeretetetek kifogástalan megnyilvánulásait? Ki ne magasztalta volna tökéletes és biztonságot nyújtó tudásotokat? 3. Mindent személyválogatás nélkül tettetek, az Isten törvényei szerint jártatok, alávetettétek magatokat előljáróitoknak, a köteles tiszteletet megadtátok a köztetek élő presbitereknek, az ifjakat az életszentség és a mértéktartás megismerése felé fordítottátok, az asszonyoknak meg meghagyátok, hogy mindent tiszta, szent és szeplőtelen lelkiismerettel tegyenek, szeressék férjeiket, ahogyan ez kötelességük is, megtanítottátok őket, hogy az engedelmisség szabályát követve, otthonukat szentül, rendben tartsák, és mindenben a tisztességnak megfelelően járnak el.

2. 1. Mindannyian alázatos lelkületűek voltatok, semmiben sem felfuvalkodottak, inkább ti voltatok másoknak alávetettjei, mintsem magatoknak vetettetek volna alá másokat, szívesebben adtatok a másoknak, mintsem attól valamit elfogadtatok volna, elégedettek voltatok azzal, amit Krisztus adott nektek útravalóul, szavaira kitartóan ügyeltetek, bensőtöket átjárta, szenvedései pedig szemeitek előtt voltak. 2. Ilyenképpen mélységes és gazdagító békesség adatott néktek, kimeríthetetlen vágy élt mindegyiktekben a jótettek, telve voltatok Szent Szellemmel, mely mindegyiktekre kiáradt. 3. Megvolt bennetek a szent elszántság, jóakarásban, istenfélelemmel eltelve tártátok ki karjaitokat a mindenható Istenhez, könyörögtetek irgalmáért, ha valamit akaratlanul is vétettetek. 4. Éjjel és nappal törekedtetek segítségére lenni minden testvérnek, hogy választottjainak száma az irgalmasság és a megértő szeretet folytán az üdvösségre jusson. 5. Őszinték és egyszerűek voltatok, nem emlékeztetek a másiktól kapott sérelmekre. 6. Mindenfajta lázadás és mindenféle szakadás utálatos volt előttetek, szomorúsággal töltött el benneteket mások bukdácsolása, szükségleteiket pedig úgy tekintettétek, mintha csak a tiétek lenne. 7. Jó cselekedeteitek miatt sohasem bánkódtatok, készségesek voltatok a jóra. 8. Erényekben bővelkedve, Istennek tetsző élettel ékeskedtetek, mindenben az Ő félelmének megfelelően jártatok el; az Úr parancsolatai és rendelkezései szívetek tábláira voltak felírva.

3. 1. Mindenben tisztelet és bővelkedés adatott meg nektek, de beteljesedett rajtatok az Írás szava: „Evelt, ivott, eltelt, és meghízott, a szeretett, de azután visszarúgott” (V. Móz. 32,15) 2. Ebből származik a lázongás, az irigykedés, a viszály és a lázadás, az üldözések és a rombolások, a háborúság és a fogság. 3. Ezért támadt a tiszteletet meg nem érdemlő arra, aki azt kiérdemelte, a dicstelenek azokra, akik dicséretet érdemelnek, az esztelenek a megfontoltakra, a fiatalok az idősekre. 4. Ezért távozott el tőletek az igazságosság és a béke, és mindenki, aki csak elhagyta az istenfélelmet, hitében vak módjára tapogatózik, nem az Isten parancsolatai és törvényei szerint jár, nem Krisztushoz méltó életet él, hanem mindegyik szíve gonoszságának vágyait követi, visszatér az istentelen és igazságtalan lázongásba, amely által a halál jött erre a világra.

4. 1. Meg van írva ugyanis: „Napok múltával történt, hogy Káin a föld terméséből áldozatot mutatott be az Istennek, és Ábel is bemutatta áldozatát, de ő bárányainak zsengéiből és azok hajából. 2. Letekintett Isten Ábelre és áldozatára, de Káinhoz és annak áldozati adományához már nem fordult oda. 3. Káin igen elszomorodott és az arca beesett. 4. Akkor az Isten így szólt Káinhoz: - Miért lettél szomorú, miért esett be arcod? Ha áldozatodat helyesen mutatod be, de ha nem helyesen osztod fel azt, nemde, vétkezel? 5. Legyél nyugodt, visszahárul tereád adományod, tiéd lesz annak következménye is. 6. Akkor Káin így szólt testvérehez, Ábelhez: „Menjünk ki a mezőre! Mikor kiérték a mezőre, Káin rátámadt testvére, Ábelre, és megölte őt” (I. Móz. 4:3-8) 7. Láthatjátok, testvéreim, a lázongás és az irigység testvérgyilkosságot

művelt. 8. A lázongás miatt futott el atyánk, Jákob is, testvére Ézsau elől. 9. A lázongás volt az oka annak is, hogy Józsefet egészen a halálba üldözték, és valóságos rabszolgaságba jutott. 10. A lázongás miatt volt kénytelen elmenekülni Mózes Egyiptom királyának, a fáraónak színe előtt, mivelhogy a vele egy törzsből való embertől azt kellett hallania: „Ki tett tégedet főnökükké vagy bíránkká, talán engem is meg akarsz ölni, ahogy tegnap megölted az egyiptomit?” (II. Móz. 2:14) 11. A lázongás miatt kellett Áronnak és Máriának a táboron kívül laknia. 12. A lázongás vitte a Hádszbe a még életben levő Abiront és Dátánt, mert lázadást szítottak Isten szolgája, Mózes ellen. 13. A lázongás miatt fogta el irigység Dávid ellen nem csak az idegen népek fiait, hanem az őt üldöző Sault, Izrael királyát is.

5. 1. De most hagyjuk ezeket a kezdeti időkből való példákat, említsük meg inkább a közelmúlt idők atlétáit, vegyük csak számba korunk nemes példaképeit. 2. A lázongás és az irigykedés miatt a legnagyobb is legigazibb oszlopok szenvedtek üldöztetést, és egészen a halálig küzdeniük kellett. 3. Idézzük szemeink elé a jóságos apostolokat! 4. Péter, aki az igazságtalan lázongás miatt nem egy és nem kettő, hanem számtalan szenvedést tűrt, ilyenképpen szenvedte el a vértanúhalált, és jutott a dicsőség megérdemelt helyére. 5. A lázongás és a viszálykodás következtében mutatta fel Pál is a türelmességben való győztes bajvívását. 6. Hét ízben kellett neki börtönt elviselni, menekült, megkövezték, hirdette az igét keleten és nyugaton, hitének nagy híre messze elterjedt; az egész világon tanította az igazságot, így jutott el a nyugat határához, majd a kormányzók előtt halt vértanúhalált; ilyenképpen hagyta el ő ezt a világot, és jutott a megszentelés helyére, így lett belőle a béketűrés legkiemelkedőbb mintaképe.

6. 1. Ezekhez, a valóban Istennek tetsző módon élő férfiakhoz kapcsolódott a választottaknak oly nagy sokasága, akik a lázongások folytán annyi kint és gyötrelmet szenvedtek el, és ezzel igen szép példaképként állnak előttünk. 2. A lázongások miatt szenvedtek üldöztetést azok az asszonyok, akik a danaidák és dirkék módjára borzalmas és gyalázatos kínzásokat szenvedtek, így futották meg a hit győzedelmes versenypályáját; és ők, kik testükben gyengék voltak, nemes jutalmat nyertek. 3. A lázongások idegenítették el az asszonyokat férjeiktől, és így idegenné lett számukra atyánknak, Ádámnak mondása: „Ez most már csont a csontomból, hús a húsbomból” (I. Móz. 2:23) 4. A lázongás és a viszálykodás nagy városokat forgatott fel, hatalmas népeket irtott ki gyökerestül.

7. 1. Mindezeket, szeretteim, nemcsak azért küldjük el mi hozzátok, hogy figyelmeztessünk benneteket kötelességeitekre, hanem hogy nekünk magunknak is emlékeztünkbe vessük, mivel egyazon versenypályán vagyunk, és ugyanazt a küzdelmet kell megvívni minekünk is. 2. Ezért vetjük el magunktól az üres és hiábavaló gondolatokat, inkább áttérünk a mi hagyományunk tiszteletet érdemlő és dicső szabályaira, 3. és látni fogjuk, hogy mi az, ami szép, ami nemes, és ami kedves Alkotónk színe előtt. 4. Szegezzük figyelmünket Krisztus vérére, ismerjük fel, mennyire értékes az Istennek, a mi Atyánknak, hogy azt a mi üdvösségünkért ontotta, és ezzel az egész világ számára meghozta a megtérés kegyelmét. 5. Tekintsünk át most minden egyes nemzedéket, és tanuljuk meg belőle, hogy Uralkodónk nemzedékről nemzedékre megadta a megtérés módját (Bölcs 12:10) mindazoknak, akik feléje akarnak fordulni. 6. Hirdette a megtérést Noé, és akik hallgattak rá, megmenekültek. 7. Jónás meghirdette a niniveieknek a városuk pusztulását, és azok megtértek, bűneik miatt könyörögtek Istenhez, és elnyerték az üdvösséget, noha az Isten előtt idegenek voltak.

8. 1. Mindenki, aki az Isten kegyelmének szolgálatában volt, a Szent Szellem által beszélt a megtérésről, 2. és maga a mindenség Uralkodója is eskü alatt szólott a megtérésről: „úgy élek én – mondja az ÚR, - nem akarom a bűnös halálát úgy, mint a megtérését” és hozzátette jóságos kijelentését: 3. „Térjete meg, Izrael háza, bűneitekből! Mondd meg népem fiainak: Ha bűneitek a földtől egészen az égig érnek is, ha jobban vöröslének is, mint a skarlát, feketébbek lennének is, mint a szőrzsák, térjenek vissza hozzám teljes szívükből és mondják: Atyám, és én úgy hallgatlak meg titeket, mint szent népet” (Ezék. 33,11-27 folytatása: Ezek apocr. in.: Jos. Ant. X,5,1) 4. Egy másik helyen pedig ilyenképpen beszél: „Mosdjatok meg és tiszták legyetek, vessétek ki szemeim előtt lelketekből gonoszságaitokat, leljete nyugalomra gonoszságaitokból, tanuljatok meg jót tenni, keressétek azt, ami egyenes, szabaduljatok meg az igaztalantól, ítélkezzetek az árvák javára, és szolgáltassatok igazságot az özvegyeknek, aztán jöjjetek és perlekedjünk, mondja az ÚR; és ha olyanok is lennének bűneitek, mint a bíbor, olyan fehérré teszem, mint a hó, vagy ha olyanok lennének, mint a skarlát, olyan fehérré teszem, mint a gyapjú, ha ti szót fogadtok

nekem, és hallgattok reám, a földnek javait eszitek, de ha nem fogadtok szót, és ha nem hallgattok reám, kard emészt el benneteket; az ÚR ajka mondja ezeket” (Ézs. 1:16-20). 5. Ő ugyanis azt akarja, hogy mindaz, akit szeret, részesedjen a megtérésben, és ezt megerősítette mindenható akaratával.

9. 1. Mindezek miatt kövessük az Ő minden fölött vonzó és dicső akaratát, kérjük irgalmasságát, és folyamodjunk jószágához, elhagyva a hiábavaló viszálykodást, meg azt, ami a halálba juttat bennünket: a lázongást. 2. Figyelmünket most irányítsuk azokra, akik az Ő mindent felülmúló dicsőségének tökéletességében szolgáltak. 3. Vegyük példának Énokot, aki engedelmissége folytán igaznak találtatott, miért is felvétetett, anélkül, hogy halált látott volna. 4. Noé hűségesnek találtatott abban, hogy szolgálatával a világ újjászületését hirdette meg, és általa mentette meg az Uralkodó még azokat az állatokat is, amelyek vele egyetértésben mentek be a bárkába.

10. 1. Ábrahám, a kiválasztott barát, hűségesnek találtatott abban, hogy Isten szavaira figyelmes volt. 2. Engedelmissége következtében hagyta el földjét, rokonságát és atyai házát, hogy a kevéske földet, és a szegényes rokonságot és a kicsinyke házat elhagyva örökölje Isten ígéreteit. Mert Ő azt mondta neki: 3. „Vonulj ki földedről, rokonságod köréből és atyád házából arra a földre, amelyet majd mutatok neked! Nagy néppé teszek. Megáldalak és nagygyá teszem neved, és áldott leszel. Megáldom azokat, akik áldanak téged, de akik átkoznak téged, azokat én is megátkozom; benned nyer áldást a föld minden néptörzse” (I. Móz. 12:2-3) 4. Mikor különvált Lóttól, így szólt hozzá az Isten: „Emeld fel szemedet, és tekints le a hegyről, ahol állsz, északra és délre, keletre és nyugatra, az egész földet, amelyet látsz, néked és magvadnak adom minden időre. 5. Magvadat pedig olyanná teszem, mint a föld homokját, aki képes megszámolni a föld homokját, az lesz képes megszámolni a te magvadat” (I. Móz. 13:14-16). 6. Majd ismételtén mondotta: „Kivezette Isten Ábrahámot és így szólt hozzá: „Nézz föl az égboltra és számláld meg a csillagokat, ha meg tudod azokat számlálni! Ilyenné lesz a te magvad is! Ábrahám pedig hitt az Istennek, és ez megigazulására szolgált” (I. Móz. 15:5) 7. Hűsége és vendégszeretete következtében adatott neki fia öregségében, és az engedelmissége folytán még ezt is áldozatul ajánlotta fel az egyik hegyen az Istennek, mégpedig azon, amelyet Ő mutatott meg neki.

11. 1. Vendégszeretete és istenfélelme következtében menekült ki Lót Szodomából, arról a vidékről, mely körülötte mindenütt tűz és kénkövek általi pusztulásra ítéltetett; és ezzel jelét adta az Uralkodó, hogy a benne remélőket nem fogja magukra hagyni, míg azokat, akik a neki járó engedelmisséget elhagyták, kínokra és gyötrelmekre fogja juttatni. 2. Ennek felesége pedig, noha együtt vándorolt ki férjével, de másképpen gondolkodott az engedelmisségről, és nem élt egyetértésben vele, intő jelül állíttatott fel azzal, hogy sóoszlop lett belőle egészen a mostani napokig, és mindenki előtt ismert, hogy a kétkedők, és akik az Isten erejét ingatagon fogadják elítéltetésükben, az összes nemzedék elé, mint intő példák állíttatnak.

12. 1. Hite és vendégszeretete következtében menekült meg Ráháb, a parázna asszony is. 2. Júzsué, Nun fia ugyanis embereket küldött ki, hogy kémleljék ki Jerikó városát, ám ennek a földnek királya tudomást szerzett arról, hogy kémek jöttek, és férfiakat küldött azok elfogására, hogy az elfogott kémeket öljék meg. 3. A vendégszerető Ráháb befogadta őket, és elrejtette a tetőn a gypjúkötegek alatt. 4. Megálltak nála a király emberei, és így szóltak: - Hozzád tértek be földünknek kikémlelői, add ki nekünk őket, mert ezt a parancsot adta a király! Mire ő így válaszolt: - Azok a férfiak, akiket ti kerestek, valóban betértek hozzám, de azonnal távoztak is, most az úton mennek -, és az ellentétes irányt mutatta nekik. 5. A kémeknek kiküldött emberekhez pedig ilyenképpen szólt: - Tudván tudtam én, hogy az ÚR, az Isten tinéktek adja át ezt a földet, félelem és rettegés nyomasztja ennek lakosait miattatok; amikor majd bekövetkezik, hogy ti ezt el is foglaljátok, mentsetek meg engemet, és atyámnak házát. 6. Azok ezt válaszolták neki: - Úgy lesz majd, ahogyan te mondtad; fedeled alá hívjad össze minden hozzátartozódat; ti megmenekültök, de mindenkit, akit csak ezen a házon kívül találunk, a pusztulásra adunk. 7. Majd hozzátették, hogy adjon nekik valami jelet, így ő házának külsejére egy skarlátfonalat függesztett ki; ezzel jelét adták annak, hogy az Úr [Jézus] vére által menekül meg mindenki, aki hisz és reménykedik Istenben. 8. Látjátok, szeretteim, nemcsak hit, hanem még prófétáló erő is volt ebben az asszonyban.

13. 1. Mindannyian legyünk alázatos lelkületűek, testvéreim, vessünk el magunktól mindenféle

felfuvalkodottságot, kevélységet, ostobaságot és haragot, tegyük inkább azt, ami írva van, a Szent Szellem ugyanis azt mondja: „Bölcsességével nem dicsekszik a bölcs ember, sem erejével az erős, gazdagságával a gazdag, aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék, azzal, hogy keresi őt, a jogot és az igazságot cselekszi” (Jer. 9:23-4); de mindezeket túl emlékezzünk Urunk Jézus szavaira, amelyekben a méltányosságra és a türelemre tanított bennünket. 2. Ő ugyanis ezeket mondotta:

„Legyetek irgalmasok, hogy tinéktek is irgalmazzanak,
bocsássatok meg, hogy ti is bocsánatot nyerjetek;
ahogyan ti cselekedtek, úgy fognak majd veletek is cselekedni,
ahogyan adtok, úgy adnak majd tinéktek is,
ahogyan ítélték, olyan ítéletben lesz részetek,
ahogyan szolgáljátok mások javát, úgy fogják a tiéteket is,
amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek vissza nektek is” (Mát. 5:7, 6,14-15)

3. Erősítsük egymást e parancsolatokkal és ezekkel a rendelkezésekkel, hogy mindezeket a szent és javunkat szolgáló igéket követve alázatos lelkülettel engedelmisségben járjunk, 4. a szent Ige ugyanis ezt mondja: „Kire tekintsek le, ha nem az alázatosra, a szerényre, és aki remegve féli szavaimat?” (Ézs. 66:2)

14. 1. Igazságos és Istennek tetsző az, férfiak, testvéreim, ha inkább engedelmeskedünk az Istennek, minthogy azokat követnénk, akik a gyűlöletes lázongás gőgjében és felfuvalkodottságában vezérek. 2. Kárvallásuk ugyanis nem lesz kicsi, minket pedig nagy veszedelem fenyeget, ha könnyelműen rábízunk magunkat olyan emberek akaratára, akik viszálykodásra és lázadásra uszítanak bennünket, és arra, hogy elidegenítsenek bennünket mindattól, ami jó. 3. Ezekkel a parancsolatokkal és határozatokkal erősítsük magunkat, Teremtőnk irgalmasságának és édességének megfelelően! 4. Írva van ugyanis: „A jólelkületűek lakják a földet, az ártatlanok maradnak meg rajta, ám a gonoszok mind kivesznek” (Péld. 2:21-22). 5. Másutt meg ezt mondja Ő: „Láttam, hogy az istentelen fölmagasodott, Libanon cédrusához hasonlóan nagygyá nőtt, de mikor ott keresztülmentem, íme, az már nem volt ott, kerestem a helyét, de nem találtam. Őrizd meg az ártatlanságot, vedd tekintetbe a méltányosságot, mert a békességes embernek van utódja!” (Zsolt. 37:35-37).

15. 1. Ezért azokkal egyesüljünk, akik istenfélelemmel, békességben élnek, és ne azokkal, akik csak színélve akarják a békét. 2. Valahol ugyanis ezeket mondja: „Ez a nép ajkával ugyan tisztel engem, de a szíve messze van tőlem” (Ézs. 29:13) 3. és másutt: „Szájukkal áldást mondanak, de szívükben átkoznak” (Zsolt. 62:5) 4. még ezeket is mondotta: „Szájukkal ugyan szerettek, de nyelvükkel már hazugságot mondtak róla, szívük nem járt ott mellette az egyenes úton, és a vele kötött szövetségben sem voltak hozzá hűségesek” (Zsolt. 78:36-38), 5. „Mindezek miatt cselszövő ajkaik némuljanak el, melyek törvénytelen mondtak az igaz ellen” (Zsolt. 31:19); vagy másutt: „Pusztítson el az ÚR minden hamis ajkat, hivalkodó nyelvet, mely azt mondja: - Naggyá tesszük nyelvünket, ajkaink a mi hatalmunkban vannak, ki hát a mi Urunk?! 6. A szegények boldogtalansága, a nélkülözők siránkozásai miatt most fölkeltek – mondja az ÚR – szabadulást viszek nekik, és bizalmam beléje helyezem” (Zsolt. 12:4-6).

16. 1. Krisztus ugyanis az alázatos lelkületűeké, és nem azoké, akik nyája fölé tolják magukat. 2. Az Úr Jézus Krisztus, aki Isten fölségének kormánypálcája, nem másokat megvetően gőgösködve jött a világba – bár megtehetette volna ezt is –, hanem alázatos lelkülettel, ahogyan a Szent Szellem szólott róla; ugyanis ezeket mondotta: 3. „Uram, ki hitt volna szavainkban? és az ÚR karja kinek tárult fel? Jelenlétében híreszteltük, hogy olyan volt ő, mint gyermek, mint szomjas földben a gyökér; alakja nem volt, sem dicsősége, hiszen láttuk, nem volt alakja, sem bájossága, az alakja nem volt tisztelet keltő, az emberek megvetették. Csapásokkal sújtott, megvetett ember volt, tudta, hogy a gyengeségek elviselésében elfordulnak arcától, megvetik, és senki sem emel szót érte. 4. A bűneinket ő hordozta, a mi fájdalmaink nehezédtek rá, mi pedig azt gondoltuk, méltán van ő a gyötrelmek közepette, a fájdalmakban és a gonoszok között. 5. Sebeit a mi bűneinkért kapta, a törvényszegéseink miatt lett gyenge ő. A mi békénk fenytéke rajta volt, sebhelyeiből nyertünk gyógyulást. 6. Mindnyájan, mint a juhok tévelyegtünk, az ember kóborolt a maga útján; 7. ám az ÚR őt adta át bűneink miatt, és a bántalmazásokban nem nyitotta ki a száját. Úgy vezették őt, mint a leölésre szánt bárányt, és ahogyan a juh némán áll nyírója előtt, ő sem nyitotta meg a száját. Megaláztatásában elvételét ítélete. 8. Nemzedékét ki fogja elmondani, mert élete elvétetik a földről. 9. Népeim bűneiért ment a halálba. 10. Temetéséért gonoszokat adok cserébe, és

gazdagokat haláláért, mert törvényszegést ő nem követett el, semmiféle csalárdságot nem lehetett találni ajkán, az ÚR akarta őt megtisztítani a csapásból. 11. Ha odaadjátok bűneitekért, lelketek végig látni fogja élő magvatokat. 12. Az ÚR akarta őt kiragadni lelkének fájdmából, és megmutatni neki a világosságot, megértéssel formálni, az igazat igazzá tenni, ki sokakért helyesen szolgált, ki azok bűneit hordozta. 13. Mindezek miatt sokakat örökölt ő, erősségek fegyverzetét kifosztja, mert halálra adták lelkét, és a törvényszegők közé számították. 14. Sokak bűneit hordozta, és azok bűneiért adatott át" (Ézs. 52:1-12) 12 Egy másik helyen ugyancsak ő mondja: „Én pedig féreg vagyok és nem ember, emberek gyűlölete és a nép megvetettje. 16. Mindenki, aki csak rám tekint, kinevet, száját húzza, és a fejét csóválja: - Az ÚR-ban reménykedett, hát mentse meg őt, szabadítsa meg őt, ha akarja" (Zsolt. 22:7-9). 17. Látjátok ti is, férfiak, szeretteim, mekkora példakép adatott nekünk! Ha az Úrnak ilyen alázatos lelkülete volt, akkor mit tegyünk mi, akik őáltala kegyelmének igája alá mentünk?

17. 1. Legyünk követői azoknak is, akik kecske- vagy báránybőrbe öltözve jártak és hirdették Krisztus eljövetelét, a prófétákról beszélünk, Illésről, Elizeusról és Ezékielről, meg azokról, akik ezekhez csatlakoztak, vagy tanúságot tettek. 2. Nagyszerű tanúságot mutatott fel Ábrahám, akit Isten barátjának tartottak. Az ÚR dicsőségét szeme előtt tartván alázatosságban mondotta: „Én azonban csak föld és hamu vagyok" (I.Móz. 18:27) 3. Jóbról pedig ez van írva: „Jób igaz ember volt, megvádolhatatlan, istenfélő, minden szempontból kifogástalan és minden rossztól távol tartotta magát", 4. mégis, ilyenképpen vádolta magát: „Senki sem mentes a szennytől, még ha az élete egyetlen napig tartana is" (Jób. 14:4-5). 5. Mózes egyedül nevezték hűségeseznek Isten egész házában, és engedelmissége által ítélte el Isten Egyiptomot a rájuk mért fenyítések és csapások által; de ő, aki oly nagy dicsőségnek volt részese, nem lett felfuvalkodott beszédeiben, ellenkezőleg, mikoron a csipkebokorból hallotta a parancsot, így szólt: „Ki vagyok én, hogy engem küldesz, nehezen beszélek, a nyelvem lassú" (II.Móz. 3:11) 7. Másutt pedig ezt mondotta: „Én csak fazékból kicsapott gőz vagyok" (vö. Assumptio Moisis?).

18. 1. Mit mondjunk Dávidról, aki ugyancsak igen szép tanúságtételt mutatott fel nekünk?! Őhöz így szólt az Isten: „Dávidban, Jessze fiában, szívem szerinti férfira találtam, örökkévaló kegyelem olajával kentem fel őt" (Zsolt. 89:21) 2. Mire ő ezeket mondotta Istennek: „Irgalmaz nekem Isten, nagy irgalmasságod szerint, mérhetetlen könyörületességedben töröld el bűnemet! 3. Moss meg engem törvényszegéseimtől, bűneimtől tisztíts meg engem, mert a törvénnyel ellenkező tetteimet ismerem, a bűneim előttem vannak szüntelen! 4. Egyedül teellened vétettem, színed előtt tettem a rosszat, hogy igaznak bizonyulj szavaidban, ítélezéseidben győzelmet arass. 5. Íme, én a törvénytelenységben fogantam, bűnökben szült anyám engemet! 6. Íme, te az igazságot szereted, és feltárod előttem bölcsességed elrejtett és titkos dolgait! 7. Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, moss meg engemet, és a hónál is fehérebb leszek! 8. Meghallgatásom után add meg az örömet és az ujjongást, hogy örvendjenek megtört csontjaim! 9. Fordítsd el arcodat bűneimtől, töröld el minden törvényszegésemet! 10. Tiszta szívet teremtsél bennem, Isten, és az egyenes lelket újítsd meg bensőmben! 11. Ne vess el engem színed elől, Szent Szellemedet ne vond meg tőlem! 12. Add vissza nekem az üdvösség örömét, kormányzó szellemmel erősíts engem! 13. A törvényszegőket megtanítom utaidra, az istenteleneket visszatérítem hozzád! 14. Szabadíts meg a vértől, Isten, üdvösségem Istene! 15. Nyelvem örül igazságodnak, Uram, nyisd meg szájamat, és az ajkaim hirdetni fogják dicséretedet. 16. Ha leölt áldozatot kívánnál, megadnám, de a véres áldozatban nem találsz örömet. 17. Leölt áldozat Istennek a töredelmes lélek, a megtört és alázatos szívet Isten nem veti meg" (Zsolt 51:3-19).

19. 1. Az ilyen és a hozzájuk hasonlóan kiváló férfiak így tesznek bizonyosságot arról, hogy valóban alázatos lelkületűek, az alázatosság elfogadása ugyanis nemcsak minket magunkat tett jobbakká, hanem azokat is, akik előttünk éltek, azokat, akik igazságban és szent félelemben fogadták el Isten szavait. 2. Mindezek következtében azok olyan sokat, nagyot és dicső dolgokat véghezvivőknek mi is szegődünk a nyomába a békesség elérése végett, amit kezdettől fogva célként állítottak elénk. Figyelmünket szegezzük Atyánkra, a világmindenség Teremtőjére, és ragaszkodjunk az ő békéjének igen kívánatos és felülmúlhatatlan ajándékaihoz és jótéteményeihez. 3. Gondolatainkban idézzük magunk elé, lelki szemeinkkel tekintsünk az ő türelmes akaratára, és lássuk be, hogy mennyire nem tart haragot egyetlenegy teremtményével szemben sem.

20. 1. Az egek kormányzásának megfelelően mozognak, békében alávetik magukat neki. 2. A nappal és

az éjszaka azt a pályát futja meg, amit ő állított eléjük, és nem keresztezik egymás pályáját. 3. A Nap és a Hold, meg a csillagok kórusa rendelkezésének megfelelően mindenféle kitérők nélkül egyetértésben a maguk határain belül mozognak. 4. A föld az ő elhatározása következtében meghatározott időben bőséggel adja az ember, az állatok, meg a rajta levő élőlények táplálékát, ezek nem kételkednek, és nem is változtatnak azon, amit Isten előírt számukra. 5. A mélységek felkutathatatlan világa, a tengerfenék elmondhatatlan tartományai követik a nekik kiszabott rendet. 6. A tenger határtalan árja az Ő alkotása nyomán lesz dagálylá, de a számára kijelölt határt mégsem lépi át, hanem úgy cselekszik, ahogyan az előíratott számára. 7. Írva van ugyanis: „Eddig jössz, és hullámaid benned törnek meg” (Jób, 38:11). 8. Az emberek számára áthatolhatatlan óceán, és a rajta túl levő rendek, az Uralkodótól számukra rendelt pályát egyenesen járók meg. 9. A tavasz, a nyár, az ősz és a tél békességben váltják egymást. 10. A szelek állomásai a maguk idejében pontosan végzik szolgálatukat. Az örökkéartó források, melyek az életre és a mindennapi használatra szolgálnak, szünet nélkül nyújtják oda emlőiket az embereknek, hogy bennük élet legyen; még a legkisebb állatok is békességben, igaz egyetértésben alkotnak közösséget. 11. Nagy Alkotónk, a mindenség Ura rendelte úgy, hogy mindezek békességben és igaz egyetértésben legyenek; helyesen járt el mindezekben, jót tett mindenekkel, de legfőképpen velünk, akik irgalmasságához menekültünk Urunk Jézus Krisztus által, 12. akinek dicsőség és fenség örökkön-örökké. Ámen.

21. 1. Vigyázzatok arra, szeretteim, hogy Isten jótéteményei, melyek oly nagy bőségben vannak, ne legyenek mindannyiunknak ítéletére, ha nem élünk hozzá méltó módon, és ha nem tesszük meg azt, ami jó, meg mindazt, ami előtte tetszésre talál az egyetértésben. 2. Az egyik helyen ugyanis ő azt mondja: „Az Úr Szellemé lámpás, mely megvilágítja a belső rejtekeit” (Péld. 20:27) 3. Vegyük fontolóra, mennyire a közelünkben van Ő, és hogy semmit sem rejthetünk el előle, sem elménkben, sem gondolatainkban, sem beszédünkben. 4. Igazságnak megfelelő, ha mi nem futunk el akarata elől. 5. Inkább az ostoba és meggondolatlan embereket, a gőgös és fennhéjázó embereket sértsük, mint az Istent. 6. Az Úr Jézusnak, aki vérét adta értünk, adjuk meg a tiszteletet, ugyanúgy az előjáróinknak, és a presbitereket is tiszteljük, az ifjakat meg az Úr félelmének tanításában neveljük, asszonyainkat pedig irányítsuk a jóra, 7. hogy a tisztaság és a méltányosság szeretete méltó szokásaiban jeleskedjenek, az alázatosság egyszerű gondolkodásmódjában, nyelvük nyerjen megbecsülést azzal, hogy hallgatagok, a szeretetüket ne szeszélyesen, hanem minden Istent féltő embernek jámboran, méltányosan megadják. 8. Gyermekeiteket Krisztus szerinti nevelésben részesítsétek, tanulják meg, hogy mennyit ér az alázatosság Isten előtt, mit jelent Isten szemében a tiszta szeretet, hogy mennyire javunkra van az iránta érzett félelmünk, és mi mindenre képes, és hogy mindenkit üdvözít Ő, aki belülről, tiszta gondolataival, illő módon megtér. 9. Mert Ő megvizsgálja a gondolatainkat és vágyainkat, az Ő lehelete van mibennünk, de ezt akkor vonja meg tőlünk, amikor Ő akarja.

22. 1. Mindezeket a Krisztusba vetett hit erősíti meg. A Szent Szellem által ugyanis ő maga hívott meg bennünket ilyenféleképpen: „Jöjjetek, gyermekeim, hallgassatok reám, az ÚR félelmére tanítalak titeket. 1. Ki az az ember, aki élni akar, aki szeretne jobb napokat látni? 3. Nyelvedet tartóztasd meg a rossztól, 4. fordulj el a rossztól és tedd a jót, 5. keresd a békességet, és törekedj utána! 6. Az ÚR szemei az igazakon, fülei az őt kérlelőkön, az ÚR tekintete ott van a gonosztevő felett, hogy még az emlékezetüket is eltörölje a földről. 7. Az igaz felkiált, és meghallgatja az ÚR, minden szorongattatásából kiszabadítja őt. 8. Sokban szorongatják az igazat, de mindezekből megszabadítja őt az ÚR” (Zsolt. 34:12-18,20). 9. „A bűnösnek sok ostromlásban van része, de az ÚRban remélőt körülveszi az irgalom” (Zsolt. 32:10).

23. 1. A mindenekben irgalmas és jóságos Atya szeretettel van mindazok iránt, akik félik őt, kegyesen és igazságosan megadja kegyelmeit mindenkinek, aki egyszerű lélekkel járul hozzá. 2. Így hát ne legyünk kételkedők, és ne tétovázzunk lelkünkben az ő kiváló és dicsőséges ajándékai miatt! 3. Távol legyen tőlünk az Írás, mikor azt mondja: „Boldogtalanok a kételkedők, akik lelkükben megosztottak, és azt mondják: Mindezeket még atyáink idejében hallottuk, és íme, megöregedtünk, de semmi sem teljesedett számunkra belőle. 4. Esztelenek, vessétek össze magatokat a gyümölcsfákkal. Vegyétek példának a szőlőt, először leveleket hajt, ezután hajtást növeszt, majd kilevesedik, utána a virágot, majd éretlen termést hordoz, és ezután mutatkozik meg a szőlőfürt” (II. Clem. 11:2-3). Láthatjátok, hogy milyen rövid idő alatt érnek meg a fák gyümölcsei. 5. De igaz az is, hogy az ő akarata éppúgy rövid időn belül hirtelen fog majd beteljesedni. Erről tesz tanúságot maga az Írás is, hogy „hamarosán el fog jönni és nem késlekedik,

hirtelen érkezik meg templomába az Úr, és a Szent, akit ti vártok” (Ézs. 14,1; Mal. 3,1)

24. 1. Gondoljuk meg, szeretteim, miképpen állítja elénk az Uralkodó szüntelen az eljövendő feltámadást, melynek első zsengejét mutatta meg azzal, hogy Jézus Krisztust feltámasztotta a halottak közül. 2. Lássuk csak, szeretteim, a maga idejében bekövetkező feltámadást! 3. A nappal és az éjszaka a mi feltámadásunkat mutatja; az elszenderülésnek az éjszaka felel meg, a feltámadásnak a nappal. Amikor a nap eltávozik, megérkezik az éjszaka. 4. Vegyük csak szemügyre a gyümölcsöket, hogyan és miféle módon jön létre a termés. 5. Kimegy a magvető és mindenféle magot elszór, amelyek üresen és mezítelenül esnek a földre, és elpusztulnak; de ebből a pusztulásból Uralkodónk előrelátásának fölsége feltámasztja, és az egyből sok nő fel, mikor az termést hoz.

25. 1. Figyeljünk fel arra a csodálatos jelre, amely a keleti vidékeken, Arábia tájain történik. 2. Van ott egy bizonyos madár, amelyet Főnixnek neveznek. Egyetlen példány és az ötszáz esztendeig él. Amikor a halál fölbomlásához közel érzi magát, tömjénből, mirhából, meg más illatszerekből fészket rak, ebben érkezik el idejének betelése, és akkor meghal. 3. Rothadó húsából egy féreg születik, ez a döglött állat levével táplálkozva lesz tollassá, mikor már megerősödött, felemeli fészket, melyben szülőjének csak a csontjai maradtak, mindezt Arábia vidékéről elviszi Egyiptomba, mégpedig abba a városba, melyet Héliopolisznak neveznek. 4. Egy napon mindenki szeme láttára az oltárra rakja le azokat, majd visszatér oda, ahonnan jött. 5. Akkor a papok megvizsgálják feljegyzéseiket, és megállapítják, hogy ötszáz esztendő elteltével tért oda vissza.

26. 1. Vajon nagy és csodálatos dolognak kell-e tartanunk azt, ha a mindenség Megalkotója feltámadást készít mindazok számára, akik neki méltó módon, hitük jócselekedeteiben szolgáltak, mikor ezen madáron keresztül is megmutatja minekünk ígéreteinek nagyszerűségét? 2. Az egyik helyen ugyanis ezeket mondja: „Felkeltesz engemet, és én megvallak téged” (Zsolt. 3:6); továbbá: „Elaludtam és álmodtam, de felkeltem, mivel te velem vagy” (Zsolt. 27:7). 3. Másutt meg Jób mondja: „És feltámasztod ezt a testemet, mely mindezeket a szenvedéseket elviselte” (Jób. 19:26).

27. 1. Ennek a reménységnek a jegyében kösse magát a mi lelkünk ahhoz, aki az ígéretekben hűséges, és az ítéletekben igaz. 2. Aki ugyanis tiltja a hazugságot, bizonyára nem hazudik; és nincs semmi olyan, mi az Istennél lehetetlen lenne, kivéve a hazugságot. 3. Szítsuk fel tehát a beléje vetett hitünket, és vegyük fontolóra, hogy minden egészen közel van hozzá. 4. A Felséges Igéjében alkotott meg mindent, és Igéjében megteheti ő azt is, hogy mindezeket megsemmisíti. 5. „Ki mondhatná azt neki: - Mit tettél? Ki állhatna ellent hatalma erejének? (Bölcs. 9:1). Úgy tesz mindent, ahogyan ő akarja, és amikor ő akarja. Semmi sem múlhat el abból, ami felől rendelkezett. 6. Minden szeme előtt van, szándékai előtt semmi sem rejtőzhet el, 7. mert az egek elmondják Isten dicsőségét, az ő kezének alkotásait hirdeti az égboltozat, nappal a nappalnak adja tovább a szót, éjszaka az éjszakának mondja tovább a tudást, nincsenek oly szavak, sem beszédek, melyek ne hallatnák hangjaikat (Zsolt. 19:2-4).

28. 1. Féljük őt tehát, mivel mindent meglát és mindent meghall! Hagyjuk el a hamis cselekedetek iránti vágyakat, hogy könyörületessége által megvédjen bennünket az eljövendő ítéletektől! 2. Hogyan tehetné azt meg valaki is, hogy elfusson erős kezei közül? Melyik az a világ, mely befogadná azt, aki öelőle menekül? Valahol ugyanis ezt mondja az Írás: 3. „Hová menjek, hol rejtőzzek el színed előtt? Ha felmennék az égbe, te ott vagy; ha elmennék a föld legszélére, jobbod ott van; ha a mélységekbe vennék szállást, ott a te Szellemed” (Zsolt. 139:7-10). 4. Hogyan is futhatna el, és miképpen menekülhetne valaki is az elől, aki mindent körülvesz?!

29. 1. Járuljunk tehát elébe a szellem megszenteltségében, tiszta és szennyezetlen kezeket tárjunk feléje, szeressük őt, a mi jóságos és jóindulatú Atyánkat, aki bennünket a maga számára kiválasztott osztályrészévé tett. 2. Ilyenképpen íratott ez meg: „Akkor a Magasságbeli felosztotta a nemzeteket, mikoron széjjelszórta Ádámnak fiait. Angyalai számára hoz mérten szabta meg az Isten a népek határait, és az ÚR osztályrésze Jákobnak népe lett, örökségének mérőszinórja Izrael” (V. Móz. 32:8-9). 3. Egy másik helyen pedig ezt mondja: „Íme, az ÚR népek közül népet kapott magának, ahogyan az ember megkapja zsengejét a szérűről; és ebből a nemzetből bocsájtja ki a szentek szentjét” (V. Móz. 4:34).

30. 1. Mikor pedig, akik az ő osztályrésze vagyunk, tegyük meg mindazt, ami a megszentelődésünkhöz tartozik. Meneküljünk a rágalmazástól, az alávaló és tisztátalan kapcsolatoktól, a részegeskedéstől és az újdonságok hajhászásától, az utálatos vágyaktól, az undorító házasságtöréstől és utálatos gőgtől. 2. „Az Isten ugyanis – mint mondja –, a kevélyeknek ellenáll, az alázatosnak pedig kegyelmét adja” (I. Pét. 5:5). 3. Azokhoz kapcsolódjunk, akik megkapták Isten kegyelmét; öltük magunkra alázatos lelkülettel az egyetértést, legyünk önmegtartóztatóak, de távol álljon tőlünk mindenféle pusmogás, vagy rágalom. A tetteinkben bizonyuljunk igazaknak, és ne a szavainkban. 4. Ő ugyanis azt mondja: „Maradhat-e válasz nélkül a szóáradat, gondolhatja-e igaznak magát a fecsegő? 5. Áldott az anyaszülte, aki rövid életű; ne legyél bőbeszédű” (Jób. 11:2-3). 6. A mi dicséretünk az Istenbe legyen meg, és ne egymás között, Isten ugyanis gyűlöli azt, aki saját magát dicsérgeti. 7. Jótetteinkről mások tegyenek tanúságot, ahogy ezt megadták atyáinknak, akik valóban igazak voltak. 8. Az elrugaszkodás, a könnyelműség és a vakmerőség azoké, akiket elátkozott az Isten, a tartózkodás, az alázat és az egyszerűség pedig azoké, akiket megáldott az Isten.

31. 1. Kapcsolódjunk tehát az áldáshoz, és látni fogjuk, hogy melyek az áldás útjai. Idézzük csak vissza mindazt, ami kezdettől fogva történt. 2. Kinek a kegyelméből nyert áldást atyánk, Ábrahám? Nemde a hit által cselekedte az igazat és az igazságosságot? 3. Engedelmségében, – mivelhogy ismerte a jövőt –, szívesen ajánlotta fel Izsákot áldozatnak. 4. Jákob alázatossága következtében vándorolt ki földjéről a testvére miatt, Lábánhoz ment, és szolgált neki, de néki adatott Izrael tizenkétszeres kormánypálcája.

32. 1. Aki egyszerű lelkülettel, egyenként fontolóra veszi, az megismeri majd a tőle kapott adományok nagyszerűségét. 2. Jákobtól származtak a papok és a leviták, meg mindazok, akik Isten áldozati oltáránál teljesítettek szolgálatot, tőle származott az Úr Jézus is test szerint; tőle származtak a Júdát kormányzó királyok és fejedelmek, de a többi kormánypálcák sem bírtak kevesebb dicsőséget, megígérte ugyanis az Isten: „Magvad olyan lesz, mint az égboltozat csillagai” (I. Móz. 15:5). 3. Mindannyian dicsőségre és nagyságra emelkedtek, de nem a saját erejükből, cselekedeteik vagy az igazsággal egyező tetteik következtében, hanem Isten akaratából. 4. Mi is az ő akaratából lettünk kiválasztottak a Jézus Krisztusban, nem mi juttattuk magunkat a megigazulásra, nem saját bölcsességünk, elmességünk, istentiszteleteink vagy szívünk megszenteltségében véghezvitt cselekedeteink folytán, hanem a hit által, amely által a mindenható Isten a világ kezdetétől fogva mindenkit megigazulttá tett, akinek legyen dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

33. 1. Mit tegyünk tehát testvéreim? Tartsuk távol magunkat a jócselekedetektől, és hagyjuk el a jót? Semmiképpen sem engedné meg az Uralkodónk, hogy ez bekövetkezzen. Inkább igyekezzünk buzgón és készségesen mindenféle jócselekedeteket véghezvinni. 2. Maga az Alkotónk, a mindenség Uralkodója is műveiben leli örömét. 3. Mindenek fölé magasodó erejével szilárdította meg az egeket, és felfoghatatlan értelmével készítette el azokat, a földet pedig miután a vizektől elválasztotta, akaratának megingathatatlan alapzatára rögzítette, és az állatokat melyek rajta mozognak, rendelete értelmében parancsolta a létbe; a tengert meg a benne levő élőlényeket előbb megalkotta, majd hatalmánál fogva bezárta oda azokat. 4. Mindezekén túl, a legkiválóbbat, az értelme folytán minden más fölé magasodót, az embert, szent és szeplőtelen kezeivel formázta meg, saját képének mását. 5. Ilyenképpen mondja el ezt az Isten: „Alkossunk embert képünkre és hasonlóságunkra! És megalkotta az Isten az embert. Férfinak és nőnek alkotta” (I. Móz. 1:26-27). 6. Amikor mindent bevégezett, dicsérte azokat, megáldotta és így szólt: „Növekedjete és szaporodjatok” (I. Móz. 1:28). 7. Beláthatjuk azt is mindannyian, hogy jócselekedetekkel ékeskedett minden igaz ember, és maga az Úr is műveiben felékesítve találta örömét. 8. Előttünk áll a példakép, sietve járuljunk az ő akaratához, teljes erőnkől tegyük az igazságosság műveit!

34. 1. Aki jól munkálkodik, jó lelkülettel veszi át a munkájáért kenyerét; a hanyag és lusta, alig mer munkáltatójára nézni. 2. Mindenképpen szükséges, hogy készségesek legyünk a jót megtenni, mert minden az Istentől származik. 3. Ő ugyanis előre megmondotta nekünk: „Íme, az ÚR, a bére szeme előtt van, hogy mindenkinek megadja azt, cselekedeteinek megfelelően” (Ézs. 40:10). 4. Ilyenképpen bennünket, akik teljes szívünkben hiszünk benne, arra buzdít, hogy ne legyünk restek vagy hanyagok bármiféle jótett végzésére. 5. Dicsőségünk és bizalmunk őbenne legyen, vessük alá magunkat akaratának, vegyük fontolóra angyalainak egész teljességét, hogy azok mennyire készségesek akaratának

szolgálatára. 6. Az Írás ugyanis azt mondja: „Tízezernyi tízezren álltak ott előtte, ezernyi ezren szolgáltak neki, és így kiáltottak: Szent, szent, szent a sereget Ura, az egész teremtség telve van dicsőségével” (Dán. 7:10). 7. Lelkiismeretünk mélyén mi is évégett gyűltünk egybe egyetértésben, hogy mindannyian egyetlen ajakkal kiáltunk hozzá, és így majd részeseivé leszünk nagy és dicsőséges ígéreteinek. 8. Ő ugyanis azt mondja: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem foghatta, hogy mi mindent készített azoknak, akik várják őt” (I. Kor. 2:9)

35. 1. Mily' boldogítóak, és milyen csodálatosak Isten ajándékai, szerettem! 2. Halhatatlanságban való élet, igazságosságban való ragyogás, szabadságban való igazság, bizalomban való hit, megszenteltségben való önfegyelem, és mindez értelmünk alá tartozik! 3. Mifélek is lennének hát azok, melyeket ő a reá várakozóknak készített? A mi Alkotónk, a minden korszak Atyja, a mindenekben Szent tudja csak egyedül ezeknek a nagyságát és szépségét. 4. Mi pedig igyekezzünk elnyerni ezeket, mindazokkal, akik várakoznak reá, hogy ilyenképpen majd részesedjünk a megígért ajándékokban. 5. Hogyan is történjék mindez, szerettem? Ha hitünk által erős lesz Istenre irányuló gondolkodásunk, ha azokat keressük, ami előtte kedves, és szívesen látott, ha teljesítjük mindazt, amit kifogástalan akaratával elénk állít, ha az igazság útján járunk, ha elvetünk magunktól minden igazságtalan törvényszegést, fösvényiséget, viszálykodást, becsmérést, cselszövést, áskálódást, rágalmat, az Istenre irányuló gyűlöletet, kevélységet, nagyozást, hiú dicsőségvágyat és a vendégek iránti rosszindulatot. 6. Akik ezeket cselekszik, Isten gyűlöletét vonják magukra, de nem csupán azok, akik ilyesmit megtesznek, hanem azok is, akik egyetértenek velük. 7. Az Írás ugyanis ezt mondja: „A bűnöshöz így szól az Isten: – Miért hirdeted te igazságaimat, miért veszed szájadra szövetségemet? 8. Te, aki gyűlölöd a fegyelmet, és megveted szavaimat ott, ahol nem látnak? Ha tolvajt láttál, hozzá szegődtél, a házasságtörővel megosztottad osztályrészedet. Szájad csak úgy szórta a gonoszsgot, nyelved ontotta az álnokságot. Leültél, és testvéred ellen mondtad rágalmazat, anyád fiait gyalázzal illetted. 9. Ezeket tetted, és én hallgassak, vagy azt hiszed, te esztelen, hogy hozzád hasonlónak leszek? 10. Vádlód vagyok, és színem elé állítalak! 11. Mindezeket tehát vegyétek fontolóra, ti, akik már elfeledkeztetek az Istenről, nehogy széttépjén benneteket, mint az oroszlán, és nehogy ne legyen szabadulástokra. 12. „A dicséret áldozata tisztelet meg engemet, és az az út, amelyben az Isten üdvösségét mutatom neki” (Zsolt. 50:16-23)

36. 1. Ez lenne az az út, szerettem, amelyen megtaláljuk a mi üdvösségünket, Jézus Krisztust, a mi áldozati adományaink főpapját, gyengeségünk pártfogóját és segítőjét. 2. Általa emeljük fel tekintetünket az egek magasságaiba, általa szemléljük Isten hibátlan és felséges színét, általa nyílnak meg szívünk szemei, általa a mi ostoba és elsötétült értelmünk most már a világosságban ragyog, általa akarta az Uralkodónk, hogy megismerjük a halhatatlanság tudását, mivel Isten fenségének ragyogása ő, és annyival nagyobb az angyaloknál, amennyivel kiválóbb nevet örökölt (Zsid.1:3.4). 3. Mindez ilyenképpen íratott meg: „Aki angyalait szeleknek alkotta, szolgálattévőit pedig tűz lángjaivá” (Zsolt. 104:4) 4. Fiáról meg ezeket mondotta az ÚR: „Fiam vagy te, ma szültelek, kérjed tőlem, és neked adom örökségül a nemzeteket, hatalmadat pedig a föld határaitra teszem” (Zsolt. 2:7.8). 5. Másutt pedig ezt mondja neki: „Ülj az én jobbomra, amíg ellenségeidet lábad számolyává teszem” (Zsolt. 110:1). Kik ezek az ellenségek? Mindenki, aki silány, és aki ellenszegül akaratának.

37. 1. Mi mindannyian az ő feddhetetlen rendelkezései szerint katonáskodjunk, férfiak, testvéreim! 2. Vegyük csak szemügyre azokat a katonákat, akik a mi parancsnokaink alatt állnak, hogy milyen rendben, milyen fegyelmezetten, és milyen engedelmesen teljesítik azoknak rendelkezéseit! 3. Nem mindannyian prefektusok, nem mindannyian ezredesek, vagy századosok, sem tisztek, és így tovább, de mindegyik helyt áll a maga rendjében, mindegyik királyának és kormányzóinak parancsait teljesíti. 4. A nagyok nem állhatnak fenn a kicsik nélkül, de a kicsik sem a nagyok nélkül, az egészben van valami egymáshoz rendeltség, és ennek megvan a maga haszna. 5. Szolgáljon most példának a saját testünk! A fej mit sem ér a lábak nélkül, de ugyanígy a lábak sem a fej nélkül: testünknek még a legkisebb részére is szükségünk van (I. Kor. 12:21), mert ezeknek mindegyike az egész test javára van, de mindannyian összetartoznak, egynek vetik alá magukat, hogy az egész test boldoguljon.

38. 1. Hozzá hasonlóan boldoguljon az egész, Jézus Krisztusban levő testünk: ki-ki vesse alá magát embertársának, aszerint, hogy a kegyelemből milyen részt kapott magáénak. 2. Az erős támogassa az erőtlent, de az erőtlent legyen tisztelettel az erős iránt; a gazdag adakozzon a szegények javára, de a

szegény fejezze ki háláját az Isten iránt, hogy olyan valaki adatott melléje, aki kiszabadította őt szükségeiből; a bölcs mutassa meg bölcsességét, de ne szavakban, hanem a jótettekben; az alázatos lelkületű ne maga mellett tanúskodjék, hanem várja meg, hogy másvalaki tegyen tanúságot mellette; aki testében megőrizte a tisztaságot, ne legyen miatt felfuvalkodottá, tudván azt, hogy más az, aki megadja neki az önmegtartóztatás adományát. 3. Vegyük csak fontolóra, testvéreim, hogy miféle anyagból vagyunk, hogy és kinek jöttünk a világra, miféle sírból és sötétségből vezetett ki bennünket, hogy az Ő világába jöjjünk, de ellátott minket jótéteményeivel is mielőtt még megszülettünk volna. 4. Mivel mi mindezeket tőle kaptuk, illik, hogy köszönetet is mondjunk neki, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

39. 1. Esztelenek és ostobák, bolondok és nevetlenek azok, akik mirajtunk nevetnek, vagy gúnyolnak bennünket, ezek magukra akarnak hagyatkozni gondolkodásukban. 2. Ugyan mire is lenne képes a halandó? Miféle ereje van a föld szülöttjének? 3. Írva van ugyanis: „Alak nem volt szemeim előtt, de suttogó hangját hallottam. 4. Mi lehet ez? Egyetlen halandó sem tiszta az Úr előtt. Vagy büntelen maradhat a férfi tetteiben? még a szolgáltaiban sem bízik Ő, még angyalaiban is talál valami kivetnivalót.” (Jób. 4:16-18). 5. „Ha az ég nem tiszta előtte, még kevésbé azok, akik a sárból készült házakat lakják, de még közülük sem akad ilyen, mert mindannyian ugyanabból a sárból valók vagyunk. Elpusztíthatja azokat, mint egy molylepkét, reggelről estére már nem lesznek, mert nem tudnak magukon segíteni. 6. Mindnyájan elvesznek, mivel nem volt meg bennük a bölcsesség” (Jób. 4:21). 7. „Emeld fel hangodat, ki ad néked feleletet, vagy melyik szent angyalt szemléled? Mert az esztelent megöli a harag, a tévelygőt pedig a lázadás juttatja pusztulásba. 8. Én ugyan láttam, hogy az esztelen gyökeret eresztett, de váratlanul semmisült meg annak lakása. 9. Fiai messze estek az üdvösségtől, a legkisebbek a kapunál is elnyomják őket, és nem lesz, aki kiragadja; mert minden, ami nekik készítettett, az igazaknak adatik át, ők pedig nem fognak megszabadulni a rosszból” (Jób. 5:1-5).

40. 1. Mindez már a korábbiakban is megmutatkozott számunkra; bepillanthattunk az isteni tudás mélységeibe is, azért hát mindent a maga rendjének megfelelően kell végeznünk, amit csak Uralkodónk meghatározott időnkre véghezvinnünk rendelt. 2. Felajánlásaink, és a szent cselekményeinket gondosan végezzük, mert parancsaiban nem hanyag és rendetlen módon hagyta ránk, hanem meghatározott időre és órára. 3. Meghatározott helyen, és meghatározott személyek által akarta ő ezeket végeztetni, legfelsőbb akaratával rendelte el, hogy minden méltó módon, neki tetszően történjen, és szívesen fogadott legyen akarátának. 4. Mindazok boldogok és tetszésére vannak, akik az Uralkodó törvényeit követik, nem fognak eltévelyedni. 5. Adottak voltak ugyanis a főpapnak a maga szent cselekményei, ugyanúgy a papoknak is megvannak a nekik rendelt feladataik, a leviták számára az előírt szolgálataik, és a néphez tartozó embert is kötik a nép számára előírt rendelkezések.

41. 1. Közülünk mindenki a maga rendjében, jó lelkiismerettel adjon hálát az Istennek, megszentelődésben, senki se lépje át a szent cselekmények számára előírt szabályát. 2. Mert nem mindenütt lehetett felajánlani, testvéreim, a fogadalmi áldozatot, a könyörgést, a bűnökért bemutatott, a tisztulás áldozatát, csupán csak Jeruzsálemben, és ott sem minden helyen lehetett felajánlani, hanem csak a templom előtti áldozati oltáron, azután hogy a főpap és a fentebb említett istentiszteleti szolgák előzőleg gondosan megvizsgálták a felajánlásra kerülő adományt. 3. Akik pedig akaratával egybehangzó dolgokon kívül bármit is tettek, halállal bűnhődtek. 4. Láthatjátok tehát, testvéreim, hogy a tudásban minél nagyobb megtiszteltetés jutott ki minekünk, annál nagyobb a ránk leselkedő veszély is.

42. 1. Az apostolokat Jézus Krisztus rendelte számunkra, hogy hirdessék az evangéliumot, Jézus Krisztust pedig az Isten küldte el. 2. Krisztus az Istentől, az apostolok Jézus Krisztustól, de mindkettő annak rendje szerint az Isten akaratából volt. 3. Átvették a parancsolatokat, és Urunk Jézus Krisztus feltámadása által megbizonyosodva, és Isten ígében megerősödvé, a Szent Szellem teljes birtoklásával elmentek, hogy hirdessék az evangéliumot, az Isten országát, mely el fog érkezni. 4. Miután a különböző vidékeken és a városokban hirdették az ígét, előjárókat állítottak mindenütt, kiket próbára tettek a Szellemben, a püspököket és a diakónusokat, azok számára, akik hinni fognak. 5. És ez nem volt újdonság, mert a régi időkben is írtak már püspökről és diakónusokról. Az Írás ugyanis ilyenképpen beszél róluk: „Püspököket állítok nekik az igazságban, diakónusokat pedig a hitben” (Ézs. 60:17).

43. 1. Ugyan mi csodálatos abban, hogy akik hittek Jézus Krisztusban, Isten tettének megfelelően rendelték az előbbieken megemlített férfiakat, mert ilyenképpen jegyezte le a szent könyvekben a boldog emlékű, és „egész házában egyedül hűséges szolga” (VI.Móz. 12:7) Mózes, de mindezekben követői voltak a többi próféták, ők mindannyian együttvéve arról tesznek tanúságot, amit ő a törvény rendelkezéseiben összefoglalt. 2 Mózes ugyanis mikor lázadás tört ki a papság tiszte miatt, - és zendülés támadt a törzsek között, hogy közülük melyiket is ékesítse ez a dicsőséges név, úgy rendelkezett, hogy a tizenkét törzsi elöljáró hozzon magával egy-egy vesszőt, melyre írja fel törzsének nevét; akkor fogta ezeket, összekötötte, és a törzsi elöljárók pecsétgyűrűjével lepecsételte azt, majd a tanúságtétel sátrában az Isten asztalára tette le. 3. Bezárta a sátrat, lepecsételte a zárat, hasonlóan az ajtókat is, 4. és így szólt hozzájuk: Férfiak, testvéreim, amelyik törzsnek ága kizöldell, azt választja magának az Isten, hogy papságává legyen, és a szent szolgálatokat végezze. 5. Kora reggel egybehívta egész Izraelt, mindegy hatszázezer férfit; akkor a törzsi elöljáróknak megmutatta a pecséteket, kinyitotta a tanúságtétel sátrát, és előhozta az ágakat. Áron ágát nemcsak hajtást eresztve találta, hanem még termést is hozott. 6. Mit gondoltok, szerettem, Mózes talán nem tudta előre, hogy ez fog majd történni? Nagyon jól tudta ő, de hogy zendülés ne támadjon Izraelben, ilyenképpen cselekedett, hogy az igaz és egyetlen Isten neve megdicsőüljön, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

44. 1. A mi apostolaink is éppen ilyen jól tudták Urunktól, Jézus Krisztustól, hogy irigykedés támad a püspökség neve miatt. 2. Mivel mindezeket tökéletesen tudták előre, beiktatták az előbb említetteket, a továbbiakra pedig azt a rendelkezést adták, hogy mikor majd ők is elszenderülnek, adják tovább más, kipróbált férfiaknak szent szolgálatukat. 3. Így az általuk felállított, és ezt követően más kiváló férfiak is, az egész egyházzal való egyetértésben jutottak hivatalukba, alázatosságban, feddhetetlenül végezték szent szolgálatukat Krisztus nyájának javára, szerénységben és nagylelkűen. Hosszú időn át sokak tanúskodtak ezek mellett, azért is mi úgy véljük, nem lenne igazságos az, ha kivetnénk őket szent szolgálatukból. 4. Nem kis mértékben vétkeznénk, ha azokat, akik feddhetetlenül és illendő módon ajánlják fel adományainkat, kivetnénk a püspökségből. 5. Boldogok az előttünk járt presbiterek, gyümölcsöző és tökéletes megnyugvásban lett részük, nem kell már attól tartaniuk, hogy valaki is kimozdíthatná őket a nekik készített helyről. 6. Nekünk pedig azt kell meglátnunk, hogy ti néhányat, akik példaadóan éltek közöttetek, a kifogástalanul végzett, tiszteletet érdemlő szent szolgálatból elmozdítottatok.

45. 1. Veszekedők vagytok, testvéreim, és lázadozók, olyan dolgokban, amelyek közelebb visznek titeket az üdvösséghez. 2. Beletekintettetek-e a szent iratokban, az igazakba, melyek a Szent Szellemtől valók? 3. Bizonyára nem kerülte el a figyelmeteket, hogy semmiféle igaztalan, semmiféle mellébeszélés nem íratott meg azokban. Azt sem találjátok meg bennük, hogy az igazat kivetik a tiszteletben álló férfiak közül. 4. Az igazak szenvednek ugyan üldözéseket, de csak azoktól, akik elvetik maguktól a törvényt; börtönbe kerülnek, de csak az alávalók miatt; megkövezik őket, de csak a szentségtörők végett; megölik őket, de csak azok miatt, akiket elragadott a mocskos és igaztalan lázongás; 5. ők pedig mindezeket dicsőséggel viselték el. 6. Mit mondhatnánk tinéktek, testvéreim, Dánielt talán az istenfélők dobták az oroszlánok vermébe? 7. Ananiást, Azariást, Miszaélt talán azok vetették a tüzes kemencébe, akik a Magasságbelinek a nagyszerű és dicsőséges tiszteletet megadták? Semmiképpen sincs ez így! Hát akkor kik követték el mindezeket? Az elvetemült, és minden gonosszággal telt embereket odáig sodorta a gyűlölet, hogy azokat, akik tisztességnek megfelelően, feddhetetlen szándékkal szolgáltak az Istennek, kínzásoknak vetették alá, nem tudván, hogy a Magasságbeli eleve harcol értük, és túláradó segítséget ad mindazoknak, akik tiszta lelkiismerettel szolgálnak az ő legszentebb Nevének, akinek dicsőség mindörökkön örökké. Ámen. 8. Akik pedig bizalommal vetették alá magukat neki, dicsőséget és megtisztelést kapnak örökrészül, felmagasztalja őket az Isten, nevüket felírja emlékezetébe örökkön-örökre. Ámen.

46. 1. Az ilyen példaképekhez kell nekünk is igazodnunk, testvéreim! 2. Írva van ugyanis: „Csatlakozzatok a szentekhez, mert akik hozzájuk kapcsolódnak, szentekké lesznek (Herm. Past. Vis III. 6:3). 3. Egy másik helyen pedig ezt mondja: „Az ártatlan ember mellett ártatlanná leszel, a választott mellett választottá, a ravasz ember mellett ravasszá! (Clem. Alex. Strm. 8,52,3). 4. Az ártatlanokhoz és az igazakhoz társuljunk, mert ők az Isten választottjai. 5. Miért van köztetek irigykedés és harag, megosztottság és szakadás, meg a háborúskodás?! 6. Nemde egy Istenünk van, egy a Krisztusunk, egy a reánk áradó kegyelem Szellemé,

és egy a mi hitvallásunk Krisztusban? 7. Miért tépjük, és miért szaggatjuk szét Krisztusnak tagjait, miért kelünk fel saját testünk ellen, és az esztelenségben odáig jutunk, megfélemezünk még arról is, hogy egymásnak tagjai vagyunk? Emlékezzetek csak Urunknak, Jézus Krisztusnak szavaira! 8. Ő ugyanis ezeket mondotta: „Jaj annak az embernek, jobb lett volna neki meg sem születni, ha egyet is választottjaim közül botlásra visz; jobb lett volna, ha malomkövet akasztottak volna nyakába és a tengerbe vetették volna, mintsem hogy egy választottamat is megtévessze” (Mát. 26:24). 9. Szakadásotok sokakat eltántorított, sokakat elbátortalanított, sokakat bizonytalanságba sodort, de mindannyiokat a szomorkodásba, és megmaradt közöttetek a felfordulás.

47. 1. Vegyétek csak kezetekbe a boldog Pál apostol levelét! 2. Mit írt ő tinéktek evangéliuma elején? 3. Nyilván a Szellem indítására küldte hozzátok írását magával, Péterrel és Apollónnal kapcsolatban, mivel már akkor is szakadás támadt köztetek. 4. De az akkori pártoskodás kisebb bünt hozott magával néktek, mert a legkiválóbb tanúsnak örvendő apostolok, és az általuk kipróbált férfiak miatt támadt a pártoskodás közöttetek; 5. de mostan – gondoljátok csak végig –, kik forgattak fel benneteket, és kik rontották le a mindenütt híresztelt testvéri szeretetetek szentségét? 6. Gyalázatos, szeretteim, igen gyalázatos dolog ez, és méltatlan Krisztusban való életetekhez az, amit mi hallottunk, hogy a korintusiak erőteljes, és a kezdeti időkből való egyháza, egy vagy két egyén miatt fellázadt a presbiterek ellen! 7. Ennek híre már nemcsak mihozzánk jutott el, hanem azokhoz is, akik nem miközülünk valók, úgy hogy esztelenségetek miatt az Úr nevét káromolják, de ezzel saját magatokra is nagy veszedelmet zúdítottok.

48. 1. Ezért mielőbb vessünk véget ennek, és boruljunk le Uralkodónk elé, sírások közepette könyörögjünk hozzá, hogy legyen irgalmas hozzánk, engesztelődjön meg irántunk, a testvéri szeretet szentségére, a mi tiszta életmódunkban állítson vissza bennünket. 2. Ez az igazságosságnak kapuja, mely az életre nyílik, ahogyan megíratott: „Nyissátok meg előttem az igazságosság kapuit, belépve rajtuk megvallom az Urat. 3. Ez az Úrnak kapuja, az igazak mennek be rajta” (Zsolt. 118:19:20) 4. Sok kapu áll nyitva, de az igazságosság Krisztusban van. Boldogok mindazok, akik őrajta keresztül mennek be, akik útjukat szentségben és igazságban járják végig, mindent háborítás nélkül bevégeznek. 5. Legyen bár valaki hívő, legyen bár valakinek képessége a tudás elmondására, legyen bár valaki bölcs az igék megítélésében, legyen bár valaki tiszta cselekedeteiben, 6. annál alázatosabb lelkiületűnek kell lennie, minél nagyobb ő; és azt keresse, ami mindenkinek egyaránt hasznos, és ne csak azt, ami egyedül neki magának.

49. 1. Akinek birtokában van a Krisztusban való szeretet, tegye meg mindazt, amit Krisztus rendelt el! 2. Ki tudná elmondani Isten szeretetének kötelékét? 3. Szépségének nagyszerűségét ugyan ki bírná elbeszélni? 4. Fönséges, elmondhatatlan az, hogy a szeretet hová emel fel bennünket. 5. A szeretet minket az Istenhez kapcsol,

- a szeretet elfedi a bűneink sokaságát,
- a szeretet mindent elvisel, mindenben türelmes,
- a szeretetben nincsen semmiféle szégyenletes, semmiféle nagyizolás,
- a szeretetből nem fakadhat szakadás, nem lázad,
- a szeretet mindent egyetértésben tesz,

szeretetben teljesedett Isten minden választottjának élete, a szeretet nélkül senki sem lehet Istennek tetszésére. 6. Uralkodónk a szeretetben fogadott bennünket magához. Szeretetében, mellyel irántunk viseltetett, a mi Urunk Jézus Krisztus saját vérét adta oda értünk Isten akaratából; a testét a mi testünkért adta, életét pedig a mi életünkért.

50. 1. Láthatjátok tehát, szeretteim, hogy milyen nagy és milyen csodálatos a szeretet, tökéletességének elmondására nincsen megfelelő szó. 2. Ki lehetne képes arra, hogy benne éljen, ha nem azok, akiket erre méltatott az Isten? Könyörögjünk tehát, és kérjük az Ő irgalmától, hogy szeretetben legyünk messze mindenféle emberi ferdeségtől, feddhetetlenné váljunk. 3. Minden egyes nemzedék, Ádámától napjainkig mind letűnt, de azoknak, akik a szeretetben végezték be életüket, Isten kegyelméből ott a helyük az istenfélők között, ők mindannyian láthatóvá lesznek Krisztus országának látogatásában. 4. Írva van ugyanis: „Vonuljatok vissza kamráitokba egy rövidke időre, amíg haragom és felindultságom elmúlik; és megemlékezem majd a jóság napjairól, és feltámasztalak benneteket sírjaitokból” (Ézs. 26:20). 5.

Boldogok vagyunk szeretteim, ha az Úr rendelkezéseit megtesszük a szeretet egyetértésében, így a szeretet által bűneinkre bocsánatot nyerünk. 6. Írva van ugyanis: „Boldogok, akiknek törvényszegéseit elengedik, boldog az a férfi, akinek bűneit nem veszi számba az ÚR, akinek nincsen hamisság szájában” (Zsolt, 32:1-2). 7. Ez a boldogság azok számára van meg, akiket Urunk Jézus Krisztus által kiválasztott az Isten, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

51. 1. Bármennyit is vétettünk, vagy az ellenség miatt bármi rosszat is tettünk, mindezek miatt kérjük bocsánatát magunknak; azok pedig, akik a lázongás és a megosztottság vezérei voltak, jobb lenne, ha tekintettel lennének a közös reménységre. 2. Akik istenfélelemben és szeretetben élék le életüket, inkább maguknak akarnak bántalmazást, mintsem embertársaiknak; inkább maguk viselik el a rágalmakat, mintsem a nekik helyesen és az igazságnak megfelelően átadott egyetértést illetnék azzal. 3. Jobb, ha az ember megvallja vétkeit, minthogy a szívét megkeményítse, ahogyan Mózes az Isten szolgája ellen is megkeményítették szívüket azok, akik fellázadtak ellene; büntetésük nyilvánvaló példa előttünk. 4. Elevenen mentek le a Hádészba, és ott a halál terelgeti őket. 5. A fáraó és annak hadserege, meg Egyiptom kormányzói, a harci-szekerek és a rajuk levők nem más okból merültek bele a Vörös tengerbe, és veszték oda, mert megkeményítették értetlen szívüket azután, hogy Isten szolgája, Mózes, jeleket és csodákat művelt Egyiptomban.

52. 1. A mi Uralkodónk, testvéreim, nincs semmire se rászorulva, senkinek semmijét nem kívánja, kivéve azt, hogy Őt megvalljuk. 2. A kiválasztott Dávid ugyanis ezt mondja: „Megvallom az Urat, és az inkább kedvére van, mint a fiatal bika, mely szarvait és körmeit mereszti éppen, tudják meg ezt a szegények és örvendezzenek” (Zsolt. 69:31-33); 3. Egy másik helyen pedig ezt mondja: „A dicséret áldozatát áldozd az Istennek, add meg a Magasságbelinek fogadalmi ajándékaidat. Akkor szólíts engem, szorongattatásaid napjában, és kiragadlak téged, és dicsőíteni fogsz engem” (Zsolt. 50:14,15). 4. „Istennek ugyanis a megtört lélek az áldozat” (Zsolt. 51:19).

53. 1. Ismeritek ti, szeretteim, nagyon is jól ismeritek a szent iratokat; nézzetek csak bele az Isten mondásaiba. Emlékeztetésképpen a következőt írjuk le most nektek. 2. Mózes pedig felment a hegyre, negyven nap és negyven éjszakán keresztül böjtöt tartott, megalázta magát, és így szólt hozzá az Isten: „Sietve menj le innét, mert megszegte a törvényt a te néped, melyet kivezettél Egyiptom földjéről, hamar letértek arról az útról, amelyet előírtam nekik. Öntött borjút csináltak maguknak” (II. Móz. 32:9-10). 3. És akkor így szólt hozzá az Úr: „Egyszer már mondtam néked, és most ismét mondom: Láttam ezt a népet, íme, keménynyakú ez, engedd, hogy véget vessek nekik, még a nevüket is kitöröljem az égboltozat alól; és téged teszek nagy néppé, sokkalta nagyobbá, mint ezt” (V. Móz. 9:12-14). 4. Mózes erre így szólott: „Semmiképpen ne tedd meg ezt Uram, engedd el a nép bűneit, inkább engemet töröljél ki az élők könyvéből” (II. Móz. 32:32). 5. Ó, hatalmas szeretet, ó felülmúlhatatlan tökéletesség! A szolga nyíltan beszél urához, a sokaság számára a megbocsájtást kéri, vagy pedig azt, hogy ő is velük együtt pusztulhasson.

54. 1. Ki közületek a nemeslelkületű, ki közületek az irgalmas, kiben teljes a szeretet? 2. Az ilyen ember így beszél: - ha miattam van a lázadás, az irigykedés, és a szakadás, akkor odébb állok, elmegyek oda, ahova csak akarjátok, és megteszem azt, amit a többség parancsol, csak hogy Krisztus nyája békességben éljen a nekik állított presbiterekkel. 3. Aki ilyenképpen cselekszik, az igen nagy dicsőséget szerez magának Krisztusban, és minden helyen befogadják őt, mert az Úré a föld és annak teljessége (Zsolt. 24:1). 4. Ilyenképpen éltek azok, akik az Isten szerinti, soha meg nem bánt életformát követték, és fogják követni.

55. 1. Példaképeket a pogányok között is jól ismerünk; sok király és kormányzó vészek idején, jóslatok figyelmeztetése folytán a halálra adta magát, csak hogy polgártársait mentse a saját vére árán; sokan hagyták el szülővárosukat, mintsem hogy ott lázadás törjön ki. 2. De közöttünk is elég sokat ismerünk, akik börtönre juttatták magukat, hogy ezáltal másokat szabadítsanak ki, sokan adták el magukat rabszolgaságba, hogy az értük kapott vagyonnal másokat táplálékhoz juttassanak. 3. Számtalan asszony Isten kegyelmében megerősödve, sok férfias tettet vitt véghez. 4. A boldog emlékü Judit, a város ostroma idején a presbiterek megkérdezésével elhagyta azt, és az idegen törzsek táborába ment. 5. Veszélynek tette ki magát, hazája és népe miatti szeretetből kiment az ostromgyűrűbe; így ennek az asszonynak a kezébe adatott Holofernész. 6. Nem kisebb mértékben volt tökéletes a hitben Eszter, aki veszélyek közé

vetette magát, hogy Izrael tizenkét törzse a közelgő pusztulástól megmeneküljön. Böjtöléssel és alázatosságban kérte a mindenek látó Uralkodót, a korok Istenét, aki látván lelkének alázatát, megszabadította a népet, és kegyelme folytán messze űzte a veszedelmet.

56. 1. Mi pedig imádkozzunk mindazokért, akik bármiféle bűnben élnek, hogy az Isten adja meg nekik a jobb belátást, az alázatos lelkiületet, és így ne előttünk, hanem Isten akarata előtt hajoljanak meg, akkor majd számukra is tökéletes gyümölcsöző lesz az Istennél és a szenteknél az irgalmas megemlékezés. 2. Vegyük csak magunkra azt a fenyítéket, szerettem, amely ellen úgy sem tiltakozhat senki! Az a figyelmeztetés, amit mi megteszünk egymás iránt, jó és szerfelett hasznos is, mert az Isten akaratához kapcsol bennünket. 3. A szent ige ugyanis ilyenképpen szól: „Megfenyítvén megfenyített engem az Úr, ám a halálnak mégsem adott át engem” (Zsolt.118:18). 4. Akit szeret az Úr, azt meg is fenyíti, megostorozza minden fiát, akit magához fogad (Péld. 3:12). 5. „Megfenyített engem” - mondja -, „aki igaz az irgalmasságban, és megfeddett engem. Ne a bűnösök olaja legyen kenet a fejemen!” (Zsolt. 141:5). 6. Majd másutt ezeket mondja: „Boldog az az ember, akit megfedd az ÚR, a Mindenható intelmei nem lebecsülendők, fájdalmat okoz ő, de helyreállít. 7. Ha szétzúz is, meggyógyít keze. 8. Hatszor is kiragad a szükségek közül, és hetedszerre sem hagy ott a rosszban. 9. Éhségben is megment a halálból téged, a harcban kiragad a kard éle elől; 10. a nyelv ostorcsapásaitól elrejt tégedet, a közeledő bajtól nem kell félned. 11. Az igaztalant és a törvény elvetőit kinevetheted, a mezei vadaktól nem kell rettegned; 12. mert a mezei vadak megbékélnek veled. 13. Akkor majd megtudod, hogy házad békességben fog élni, sátrad lakhelyén nem vétkeznek. 14. Megtudod majd, hogy magvad sok lesz, gyermekeid olyanokká lesznek, mint a mezőség fűszálai. 15. Sírodba úgy térsz meg, mint a megérett gabona, melynek eljött az aratás ideje; vagy mint a gabonakéve a begyűjtés idején” (Jób. 5:17-26). 16. Láthatjátok, szerettem, milyen nagy támogatást élveznek azok, akiket megfenyít az Úr. Jóságos atya ő, aki irgalmassága folytán fenyít meg bennünket méltó fenyítésével.

57. 1. Ti pedig, akik a lázadás alapjait megvetettétek, rendeljétek alá magatokat a presbitereknek, fogadjátok el a fenyítést megtérésetek érdekében, hajtsátok meg szívetek térdeit! 2. Tanuljatok meg engedelmeskedni, vessétek el magatoktól nyelvek fennhéjázó és gőgös hencegését, mert jobb az tinéktek, ha Krisztus nyájában kicsiknek és jó hírben állóknak találtatok, minthogy látszatra tündöklésben, de kivetnek benneteket annak reménységéből. 3. Így beszél erről a minden erényt magába foglaló bölcsesség: „Íme kiöntöm elétek leheletem beszédét, megtanítalak benneteket igéimre. 4. Szólítottalak ugyan benneteket, de nem hallgattatok reám, kinyilvánítottam igéimet, de nem fogadtátok meg, semmibe vettétek tanácsaimat, feddéseimmel mit sem törődtetek; mindezek miatt kinevetem pusztulásotokat, ujjongok, ha hatalmába kerít titeket a rettegés, de még ennél is jobban, ha rátok tör a remegés, a romlás, mely hirtelen jön, mint a szélvihar érkezése, vagy ahogyan a szorongattatás, és a hosszan tartó ostromzár szakad rátok. 5. Amikor majd mégis szólítani fogtok, nem hallgatok rátok, amikor majd kerestek, nem fogok válaszolni tinektek. Gyűlölték ők a bölcsességet, az Úr félelmét lebecsülték, nem fogadták meg tanácsomat, kigúnyolták korholásomat. 6. Ezért övük lesz útjuk gyümölcse is, és betelnek majd istentelenséggel. 7. Mert a kicsikkel igaztalanul elbántak, megölik őket, elrendeli ezért az istentelenek kipusztítását; de mindaz, aki reám hallgat, reménységben verheti le sátrát, félelem nélkül nyugodhat, távol minden gonosztól” (Péld.1:23-33).

58. 1. Engedelmeskedjünk tehát az Ő szent és mindenekfölött dicsőséges nevének, de meneküljünk fenyegetései elől, amiket bölcsessége által fentebb mondott az engedetleneknek, hogy mint neki engedelmesek lakjunk felségének tiszteletet érdemlő nevében. 2. Fogadjátok meg tanácsunkat, és nem fogjátok megbánni! Mert él az Isten, ahogyan él Jézus Krisztus, a Szent Szellem, a választottak hite és reménysége, úgy mindaz, aki alázatos lelkiületben türelemmel és szerénységben teljesíti az Istentől kapott ítéleteket és rendelkezéseket, az ilyeneket a Jézus Krisztus által megváltottak számára állítják és sorolják, aki által Neki legyen dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

59. 1. Ha pedig valaki nem fogadná el azt, amit ő mondott általunk, tudja meg, nem kis veszélynek teszi ki magát! 2. Mi ugyan ártatlanok leszünk ettől a bűntől, szünet nélkül végezzük imáinkban a könyörgéseket és esdekléseket, hogy választottainak meghatározott számát az egész világban épségben megőrizze Ő, a világegyetem Alkotója, szeretett szolgálja, Jézus Krisztus, a mi Urunk által,

általa hívott ki bennünket a sötétségből a világosságra,
a tudatlanságból dicsőséges nevének ismeretére,
3. hogy reménykedjünk Nevedben,
amely minden teremtésnek forrása,
szívünk szemeit megnyitván megismerjünk Téged,
a magasságbeliek között egyetlen Magasságbelit,
a szentekben nyugvó Szentet,
aki megalázod a döllyfösök gőgjét,
aki meghíúsítod a pogányok terveit,
aki nagygyá teszed az alázatost,
de a felfuvalkodottat megalázod,
aki gazdaggá teszel és megszegényítesz,
aki pusztítasz és életet fakasztasz,
aki a szellemeknek egyedüli jótevője,
és minden testnek Istene vagy,
aki betekintesz a mélységekbe,
aki megvizsgálod az emberek tetteit,
aki segíted a veszélyekben hányódót,
aki a kétségbeesettnek üdvössége vagy,
aki az összes szellem teremtője és gondviselője vagy,
aki megsokasítod a föld népeit,
aki minden közül kiválasztottad azokat,
kik Téged szeretnek, szeretett szolgád Jézus Krisztus által,
általa neveltél bennünket,
szeretted és megtisztaltad.

4. Kérünk téged, Uralkodónk,
legyél hát segítőnk és oltalmazónk;
a közülünk szorongattatásban levőket szabadítsd meg,
a megalázotthoz legyél könyörületes,
az elesettet emeld fel,
az ínségesekre tekints le,
gyógyítsd meg a betegeket,
a népedből eltévelyedetteket térítsd vissza,
az éhezőket tápláld,
foglyainkat szabadítsd ki,
az erőtlenekeket támogasd,
a kislelkűeket vigasztald,
hadd tudja meg minden nemzet,
hogymagányul Te vagy az Isten,
és Jézus Krisztus a te szolgád,
mi pedig a te néped és legelőd nyája vagyunk

60. 1. Te a világnak rendjét
teremtényeid által hoztad nyilvánosságra,
te teremtetted, Uram, a földkerekséget,
ki hűséges vagy minden nemzedéken át,
igazságos az ítéleteidben,
csodálatos erődben,
nagy szépségedben,
bölcsmindabban, amit létrehoztál,
értelmes azzal, ahogyan ezeket megszilárdítottad,
jóságos mindazokban, ami látható,
hűséges azokhoz, akik követnek;
irgalmas és könyörületes,
bocsásd meg törvényszegéseinket,
igazságtalanságainkat, botlásainkat és vétkeinket,

2. ne említsd fel szolgálóidnak és szolgálóidnak bűnét,
hanem tegyél tisztává minket igazságod tisztaságával,
irányítsd lépteinket az igazságosságban
és abban, ami méltányos, hogy szívünk alázatosságában járjunk,
azt tegyünk ami szép,
ami előtted tetszésre talál
és vezetőink előtt.

3. Igen, Uralkodóink, mutasd meg arcodat felettünk, hogy békességben a jót tegyünk, hatalmas kezed oltalmazzon bennünket, fölséges karoddal szabadíts meg minden bűntől, ments meg bennünket mindazoktól, akik igazságtalanul gyűlölnék bennünket! 4. Adj békességet, egyetértést nekünk, és mindenkinek, akik ezt a földet lakják, ahogyan megadtad atyáinknak, akik hitben és igazságban méltó módon hívtak segítségül téged, így add meg nekünk, kik engedelmeskedünk a te mindenható és dicsőséges Nevednek, de éppúgy földi elöljáróinknak és kormányzóinknak is!

61. 1. A királyság hatalmát te adtad nekik, Uralkodóink, nagyszerű és elmondhatatlan erő által, azért, hogy a dicsőséget és méltóságot megismervén, melyet nekik ajándékoztál engedelmeskedjünk nekik is, és így semmiképpen se ellenkezzünk akaratoddal; adjál nekik, Uram, egészséget, békességet, egyetértést, boldogulást, hogy a kormányzás munkáját, amit te adtál nekik, háborgatás nélkül végezhessek! 2. Te pedig Urunk, időnknek mennyei Királya, ki az emberek fiainak hatalmat és méltóságot adsz a földiek feletti uralkodásban, Te, Uram, igazgasd szándékainkat arra, ami színed előtt szép, és tetszésre talál, hogy békességben és egyszerűségben, istenfélő módon használják a tőled kapott hatalmat, és így teáltalad irgalomra leljenek! 3. Mindezeket egyedül Te teheted meg mivelünk, mi téged vallunk meg, lelkünk főpapja és pártfogója, Jézus Krisztus által, és általa Tiéd a dicsőség és a magasztalás most és nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.

62. 1. Azon dolgokról, melyek Istennel kapcsolatos szokásainkra vonatkoznak, amelyek mindazok számára hasznosak, kik istenfélően és az igazságnak megfelelőképpen erényekben bővelkedő életet akarnak élni, úgy gondolom, mindezekről eleget elmondottunk néktek, férfiak, testvéreim! 2. Érintettünk a hit, a megtérés, az egyszerűségben való szeretet, az önmegtartóztatás, a mértékletesség és a türelem egyes területeit, mindezek után figyelmeztetnünk kell titeket, hogy igazságban és igazságosságban, meg türelemben illő módon az Isten tetszésére legyetek, elfeledvén a kapott sérelmeket, békében, szeretetben és állandó türelmességben éljete, miként az előbbieken már említett atyáink is alázatos lelkülettel fordultak Atyánkhoz, az Istenhez és Teremtőnkhez, valamint minden egyes emberhez. 3. Ezeket annál is szívesebben említjük fel tinéktek, mivel nagyon jól tudjuk, hogy hitünkben élő, kiváló férfiaknak írjuk, akik az Istennek nevelésére irányuló ígére tekintettel vannak.

63. Méltányos lenne, hogy ilyen sok, és ennyi nagyszerű példaképet követve, mi is meghajtsuk nyakunkat, és az engedelmesség nekünk rendelte helyén meghajoljunk azok előtt, akikre lelkünk vezetését bízták, hogy így végre megnyugvásra találjunk az ostoba lázongásból, és mindenféle gyalázkodás nélkül igazságban haladjunk az elénk állított cél felé. 2. Örömet, igaz örömeztetést ajándékoztok nekünk azzal, ha engedelmesek lesztek azok iránt, akikről a Szent Szellem által írtunk most néktek; és ha tövestől kiirtjátok féltékeny haragotokat a kérés értelmében, amit a békesség és az egyetértés végett ezen levelünkben vázoltunk. 3. Néhány megfontolt és hitben hűséges férfit küldünk hozzátok, akik ifjúságuktól fogva idős korukig feddhetetlenül éltek itt közöttünk, ők lesznek tanúbizonyságok köztetek és köztünk. 4. Mindezeket azért tesszük, hogy megtudjátok, minden gondunk arra irányult, és irányul, hogy rövid időn belül megbékéljete.

64. 1. Ezen túlmenően pedig, hogy a gondviselő Isten, a minden szellem Uralkodója, és minden test Ura, aki az Úr Jézus Krisztust kiválasztotta, minket pedig általa tett értékes néppé, adja meg minden léleknek, aki csak az Ő szent, és mindenek felett nagy Nevét segítségül hívja, a hitet, a félelmet, a békességet, a megnyugvást, a türelmességet, az önmegtartóztatást, a tisztaságot, a megfontoltságot, hogy Nevének tetszését elnyerjük főpapunk és pártfogónk, Jézus Krisztus által. Általa Neki legyen a dicsőség, magasztalás, erő és tisztelet most és mindörökkön örökké. Ámen

65. 1. Elküldjük hozzátok Klaudiosz Ephéboszt, és Valériosz Bitót, velük Fortunatuszt, de rövid időn belül, már békességben és örvendezésben küldjétek vissza hozzánk, hogy a várva várt és a nagyon óhajtott megbékülés és egyetértés hírére meghozzák; minél előbb örvendezhessünk annak, hogy helyreállt a rend köztetek. 2. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek, de mindenkivel, akiknek az Isten – bármerre is lennének –, általa választott ki, őáltala Neki legyen a dicsőség, tisztelet, erő és magasztalás, az örökké tartó uralom öröktől fogva, és örökkön-örökké. Ámen.

A tizenkét apostol tanítása – Didakhé

I. 1. Két út van, egy az életé, egy a halálé, a két út között pedig nagy különbség van. 2. Az élet útja ez: először, szeresd a te teremtető Istenedet, másodszor, szeresd felebarátodat, mint tenmagadat. Te se tedd azt másnak, amit nem akarsz, hogy neked tegyenek. 3. Eme igék tanítása pedig a következő: Áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, imádkozzatok ellenségeitekért, tartsatok böjtöt azokért, akik üldöznek titeket. Mert milyen érdem az, ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek? Nemde ezt teszik a nemzetek is? Ti viszont szeressétek azokat, akik gyűlölnék benneteket és ellenségeitek ne legyenek. 4. A test és hús kívánságaitól tartózkodj. Ha valaki megüti jobb arcodat, tartsd oda a másikat is, és tökéletes leszel. Ha valaki arra kényszerítene, hogy menj vele ezer lépést, tégy meg vele kétezret. Ha valaki elkéri felső ruhádat, ad oda neki alsó ruhádat is. Ha valaki elveszi, ami a tiéd, ne kérd vissza; mert úgysem tudod. 5. Mindenkinek adj, aki kér tőled, és ne kérd vissza; mert az Atya is mindenkinek adni kíván ajándékaiból. Boldog, aki a parancs szerint ad, mert ártatlan. Jaj annak, aki kap! Ha valaki úgy vesz, hogy szüksége van rá, az ártatlan; aki azonban úgy vesz, hogy nem szorul rá, az számadással tartozik, mert kapott, és valamiért kapta, amit kapott; fogságba kerül, kivizsgálják, mit cselekedett, és ki nem szabadul onnét, míg az utolsó fillért vissza nem fizette. 6. Hanem erről már mondatott: "izzadjon meg az adomány kezedben, míg megtudod, kinek adod."

II. 1. A tanítás második parancsa így szól: 2. Ne ölj, ne törj házasságot, gyermeket meg ne ronts, ne paráználkodj, ne lopj, ne varázsolj, ne keverj mérget, ne öld meg a gyermeket az anyaméhben, sem pedig a megszületett gyermeket ne pusztítsd el, ne kívánd azt, ami felebarátodé! 3. Ne esküdj, hamis tanúságot ne tégy, ne rágalmaz, ne emlékezzél a rosszra! 4. Sem kettősgondolkodású, se kettős nyelvű ne legyél; a kettős nyelv ugyanis a halál csapdája. 5. Az igéd ne legyen hazug, se üres, hanem tettekkel teljes! 6. Ne légy kapzsi, rabló, képmutató, se gőgös, se gonosz! Ne forralj gonosz tervet felebarátod ellen. 7. Ne gyűlölj senkit, de egyeseket feddjél meg, másokért könyörögj, ismét másokat pedig tulajdon lelkednél jobban szeress.

III. 1. Gyermekem, minden rossztól óvakodjál, és minden hozzá hasonlótól. 2. Ne légy haragos, mert, a harag gyilkossághoz vezet, féltékeny se légy, se viszálykodó, se erőszakoskodó; mindezekből gyilkosság származik. 3. Gyermekem, ne légy kívánczó, a kívánczóság ugyanis paráznasághoz vezet, mocskos beszédű se légy, szemeidet ne forgasd, mert ezekből származik a házasságtörés. 4. Gyermekem, ne űzz madárjóságot sem, mert az is bálványimádáshoz vezet, se ráolvasást, se csillagjóságot, se mágiát, ilyeneket se látni, se hallani ne kíváncs. Bálványimádás ered mindezekből. 5. Gyermekem, ne légy hazug, a hazugság vége a lopás, pénzsóvár se légy, ne hajhászd a hiú dicsőséget. Lopás a vége mindezeknek. 6. Gyermekem, ne légy zúgolódó, mert az káromláshoz vezet, ne légy önkényes, se silány gondolkodású; ezekből jön a káromkodás. 7. Légy inkább szelíd, mert a szelídek fogják örökölni a földet. 8. Legyél nagylelkű és irgalmas, mentes a gonoszságtól, csendes és jó, tisztelvényt mindig az igéket, melyeket hallottál. 9. Fel ne magasztald magadat, ne adj alkalmat lelkednek a hiúságra! Ne a gőgösekhez ragaszkodjon lelked, hanem az igazakkal és alázatosakkal társalogjon. 10. Úgy vegyél mindent, ami veled történik, mint valami jót, mert Isten nélkül semmi sem történik.

IV. 1. Gyermekem, éjjel és nappal emlékezz meg arról, aki neked Isten igéjét elbeszéli, úgy tiszteld őt, mint az Urat; mert ahonnan az uralom szól, ott van az Úr. 2. Naponta keresd a szentek arcát (látását), hogy felüdülj igéiken. 3. Szakadást ne okozz, békítsd ki a küzdőket! Ítéld igazságosan, ne légy személyválogató, fedd meg az elbukottat! 4. Ne kételkedj (ne légy „kétlelkű”), meglesz vagy nem. 5. Ne legyen kezed kinyújtva akkor, amikor kapsz, összeszorulva viszont, amikor rajtad a sor, hogy adj. 6. Ha valamit kezded munkájával szereztél, azt add oda vétkeid váltságául. 7. Ne vonakodj adakozni, ne is zúgolódj, amikor adakozol, mert tudod, ki az, aki a bér jó viszonzója. 8. A rászorulókat el ne utasítsd, mindenedet oszd meg testvéreddel, és semmit se mondj sajátodnak; ha a halhatatlanban közösködtök, mennyivel inkább közösködnötök kell a romlandókban! 9. Le ne vedd a kezed fiadról vagy lányodról, hanem ifjúságuktól kezdve az Úr félelmére tanítsd őket. 10. Ne parancsolj haragodban szolgádnak, vagy szolgálódnak, hisz ők is ugyanabban az Istenben remélnek, nehogy ne féljék az Istent, aki mindegyiketek fölött van; ő nem azért jött, hogy látszat szerint hívjon, hanem azokat, akiket a Szellem előkészített. 11. Ti szolgák,

tiszteletben és félelemben engedelmeskedjete uraitoknak, mint Isten képmásainak! 12. Gyűlölj mindenféle színlelést és mindent, ami nem kedves Isten előtt! 13. Az Úr parancsait el ne hagyj, tartsd meg, amit kaptál se ne tégy hozzá, se el ne végy belőle! 14. Az egyházban valld meg botlásaidat és rossz lelkiismerettel ne járulj imádsághoz! Ez az élet útja.

V. 1. Ez pedig a halál útja: mindenekelőtt rossz és átokkal teli; gyilkosság, házasságtörés, kívánczóság, paráznaság, bálványimádás, mágia, méregkeverés, rablás, hamis tanúság, képmutatás, álnokság, kétszínűség, gőg, gonoszság, erőszak, bírvágy, parázna beszéd, irigység, fennhéjázás, önteltség, hencegés, vakmerőség; 2. a jókat üldözik, az igazságot gyűlölik, a hazugságot szeretik, nem ismerik az igazságosság jutalmát, nem a jóhoz ragaszkodnak, sem az igazságos ítélethez, nem a jó, hanem a rossz miatt virrasztanak, messze van tőlük a szelídség és kitartás, a hiábavalóságot kedvelik, saját fizetségüket hajszolják, a szegényen nem könyörülnek, nem szomorkodnak a megszomorítottakkal. Teremtőjüket nem ismerik, megölik a gyermekeket, megrontják Isten teremtményét, elutasítják a szegényt, a gazdagok szószólói, a szegények törvénytelen bírái, mindenféle bűnt elkövetnek; mentesek legyetek, ó gyermekeim, mindezekről!

VI. 1. Vigyázz, le ne térítsen senki téged a tanítás útjáról, aki Isten nélkül tanít téged. 2. Ha tényleg vállalni tudod az Úr egész igáját, tökéletes leszel, ha nem tudod, tégy meg annyit, amennyire képes vagy. 3. Az ételekre vonatkozóan annyit tarts meg, amennyit meg tudsz tartani, nagyon tartózkodj azonban a bálványáldozati lakomáktól, mert azok a halott istenek előtti hódolatot jelentik.

VII. 1. A bemerítésre vonatkozóan pedig, így merítsünk be: Miután mindezeket előtte elmondtátok, élővízbe merítsünk az Atya és Fiú és Szent Szellem nevére. 2. Ha nem áll rendelkezésre élő víz, meríts más vízben; ha lehet hidegben, ha nem, melegben. 3. Ha egyik sem áll rendelkezésre, háromszor önts vizet a fejre, az Atya és Fiú és Szent Szellem nevére. 4. A bemerítendő és a bemerítő böjtöljön a bemerítés előtt, ha lehetséges, a többiek is; a bemerítendőnek hagyj meg, hogy előzőleg egy, vagy két napig böjtöljön.

VIII. 1. Böjtjeitek ne legyenek együtt a képmutatókkal, ők ugyanis a szombat utáni második napon és ötödik napon böjtölnek; ti a negyedik napon és az előkészületi napon [szombat előtti nap] böjtöljete; 2. ne imádkozzatok úgy, mint a képmutatók, hanem úgy, ahogyan az Úr parancsolta evangéliumában, így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyben, szenteltessék meg neved, jöjjön el országod, akaratod legyen meg a földön, mint megvan a mennyben; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, engedd el adósságunkat, amilyen mértékben mi is elengedjük azoknak, akik nekünk adósak, és ne vígy minket kísértésbe, hanem szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd a hatalom és a dicsőség mindörökké.

IX. 1. A hálaadásról a következőket, így végezzétek a hálaadást: 2. Először a pohár fölött: Hálát adunk Néked Atyánk a Te szolgádnak, Dávidnak szent szőlőjéért, melyet megismertettél velünk szolgád (fiad) által! Dicsőség néked mindörökké! 3. A kenyértörésről pedig a következőképpen: Hálát adunk néked, Atyánk, az életért és tudásért, melyet kinyilatkoztattál nekünk a Te szolgád, Jézus által. Dicsőség néked mindörökké! 4. Ahogyan e kenyértörések szét voltak szóródva a hegyeken és eggyé váltak összegyűjtve, úgy gyűljön össze egyházad Királyságodban a föld hatáiról! Mert tiéd a hatalom és dicsőség, Jézus által mindörökké! 5. Ne egyék és ne igyék a hálaadás étkeiből senki más, csak az, aki be van merítve az Úr nevére! Erről mondta ugyanis az Úr: ne dobjátok a szentet a kutyák elé.

X. 1. Miután pedig beteltetek, így adjatok hálát: 2. Szent Atyánk, hálát adunk néked szent nevedért, melynek sátrát szívünkben ütötted fel, a tudásért és hitért és halhatatlanságért, melyet kinyilatkoztattál nekünk a Te szolgád, Jézus által! Dicsőség néked mindörökké! 3. Mindenható Uralkodónk, ki mindent nevedért teremtettél, ételt és italt adtál az embereknek, hogy élvezzék, nekünk pedig szellemi ételt és italt adtál, és örök életet szolgád által! 4. Mindenekelőtt azért adunk hálát néked, mert hatalmas vagy! Dicsőség néked mindörökké! 5. Emlékezzél meg, Uram, egyházadról, hogy szabadítsd meg őt minden gonosztól és tedd tökéletessé szeretetedben, és gyűjtsd össze a négy szél irányából a megszenteltet királyságodba, amit neki készítettél! 6. Jöjjön a kegyelem, és múljon el e világ! Hozsanna Dávid Istenének! Aki szent, jöjjön, aki nem, az térjen meg! Maran athá! Ámen! 7. A prófétáknak engedjétek meg, hogy hálát adjanak, amennyiben akarnak.

XI. 1. Ha érkezik hozzátok valaki, és tanítja mindazt, amiről fentebb szó volt, azt fogadjátok be! 2. Ha viszont felforgatja azt, és mást tanít, hogy bomlasszon, ne hallgassatok rá! Ha ellenben azért tanít, hogy bennetek az Úr ismeretét és igazságosságát gyarapítsa, úgy fogadjátok, mint magát az Urat! 3. Az apostolokkal és prófétákkal az evangélium rendelkezésének megfelelően járjatok el. 4. Minden apostolt, aki hozzátok érkezik, úgy fogadjátok, mint az Urat magát! 5. De egy napnál tovább ne maradjon! Ha esetleg szükséges, maradjon még egy napot: ha azonban már három napig marad, akkor hamis próféta. 6. Amikor az apostol elmegy tőletek, ne vigyen magával mást, csak kenyeret, addigra, amíg szállást talál. Ha pénzt kérne, hamis próféta. 7. Ne tegyetek próbára egyetlen olyan prófétát sem, aki a Szellemben szól, és meg ne ítéljétek! Minden vétek megbocsáttatik ugyanis, de erre nincsen bocsánat. 8. Ezzel szemben, nem mindenki próféta, aki szellemben szól, csak akkor, ha erkölcsi ugyanazok, mint az Úr. Az erkölcsökről lehet felismerni a prófétát és a hamis prófétát. 9. Próféta továbbá mindaz, aki a Szellemben asztalt készít, de nem maga eszik róla; egyébként hamis próféta. 10. Azok, akik az igazságot tanítják, mind próféták, de, ha nem cselekszik azt, amit tanítanak, hamis próféták. 11. Minden igaz, kipróbált próféta az egyház egyetemes titka javára cselekszik, de mert nem tanítja, hogy azt kell tenni, amit ő tesz, azért még meg ne ítéljétek! Istennél van ítélete; így tettek a régi próféták is. 12. Amelyik viszont a szellemben szólna így: "pénzt adj nekem, vagy más valamit", arra ne hallgassatok! Ha ellenben más rászorulóknak miatt kérne, hogy adjatok, akkor senki ne ítélje meg őt!

XII. 1. Mindenkit fogadjatok be, aki az Úr nevében érkezik; próbára téve majd megismeritek, hiszen képesek vagytok a jobb és a bal megkülönböztetésére. 2. Ha a jövevény átutazóban van, segítsétek, amennyire tudjátok; ne maradjon azonban nálatok, csak két vagy három napig, amennyiben szükséges. 3. Ha mestersége van, és le akar telepedni nálatok, dolgozzék és egyék. 4. Ha nincs mestersége, gondoskodjatok róla belátásotok szerint, hogy ne éljen köztetek Krisztus-követő tétlenül. 5. Ha azonban nem akarna így cselekedni, Krisztus-kufár. Az ilyenektől óvakodjatok!

XIII. 1. Minden igaz próféta, aki le akar telepedni nálatok, megérdemli kenyerét. 2. Hasonlóképpen az igaz tanító is, mint a munkás, megérdemli kenyerét. 3. A csűr, a préház, juhaid és marháid, terményeid zsengejét vedd, és add a zsenget a prófétáknak, mivel ők a ti főpapjaitok. 4. Ha nincs köztetek próféta, akkor a szegényeknek adjátok. 5. Amikor kenyeret sütsz, vedd a javát, és add a parancs szerint. 6. Ugyanígy, ha olajos- vagy boros edényedet megnyitod, vedd zsengejét, és add a prófétáknak. 7. Pénzed, ruhád és mindennemű vagyoned javát vegyed, ahogy neked tetszik, és add a parancs szerint.

XIV. 1. Az Úr napján gyűjletek egybe, törjétek meg a kenyeret és adjatok hálát, előtte tegyetek bűnvallomást, hogy tiszta legyen áldozatotok. 2. Mindaz, akinek vitás ügye van felebarátjával, addig ne jöjjön közétek, míg ki nem békült, nehogy közönségessé váljon áldozatotok. 3. Az Úr ugyanis erről mondotta: Mindenütt tiszta áldozatot mutatnak be nékem, mert nagy uralkodó vagyok, mondja az Úr, és nevem csodálatos a nemzetek között.

XV. 1. Kézfeltétellel válasszatok magatoknak az Úrhoz méltó felügyelőket és szolgálattevőket, szelíd és nem pénzéhes, igazmondó és kipróbált férfiakat; ők látják el ugyanis nektek a tanítók és próféták szolgálatát. 2. Meg ne vessétek őket, a tanítókkal és prófétákkal együtt tiszteletben álljanak köztetek! 3. Ne haraggal, hanem békésen feddjétek meg egymást, ahogyan az evangéliumban áll; senki szóba ne álljon azokkal, akik a másik ellen valamit elkövettek, amíg meg nem tértek! 4. Imáitokat, adakozásotokat és minden cselekedeteket úgy végezzétek, ahogyan Urunk evangéliumában áll!

XVI. 1. Öröködjétek életetek fölött! Ki ne aludjanak mécseseitek és ki ne oldódjon övetek! Legyetek készen! Nem tudjátok ugyanis az órát, melyben Uratok érkezik. 2. Gyakran gyűjletek össze, azt keresve, mi válik lelketek javára! Semmilyen időnek nem lesz haszna kitartásokat illetően, ha a végső időben tökéletesek nem lesztek. 3. A végső napokban ugyanis sok hamis próféta lesz, sok rontó, a juhok farkasokká válnak, a szeretet gyűlöletbe fordul át; 4. amikor felgyülemlik a törvénytelenség és gyűlölni fogják egymást az emberek, s akkor fog megjelenni a világcsaló Isten fiaként, a föld a kezébe adatik és jeleket és csodákat művel, melyek a világ kezdete óta nem voltak. 5. Az emberek világa ekkor tűzpróbára kerül, és sokan megbotránkoznak és elvesznek, akik azonban kitartanak hitükben, megmenekednek ama átkozotttól. 6. És ekkor tűnnek fel majd az igazság jelei; először az ég megnyílásának jele, másodszor a harsona hangja, s

harmadszor a holtak feltámadása. 7. Nem mindenki támad fel azonban, amint megmondatott: Eljön az Úr és vele összes szentjei. 8. A világ akkor majd meglátja az Urat, amint eljön az ég felhői fölött.

Salamon Zsoltárai (Septuaginta)

1. Zsoltár

1. Az Úrhoz kiáltottam, amikor bajban voltam, Istenhez, amikor rám támadtak a bűnösök.
2. Hirtelen harci riadó hallatszott előttem; így szóltam: „Meghallgat, mert beteltem igazságossággal”.
3. Azt gondoltam szívem mélyén: „Elteltem igazságossággal” miközben jó módon éltem és bővelkedtem gyermekekben.
4. Gazdagságuk és dicsőségük kiterjedt az egész földre a föld végső határáig.
5. Felmagasztaltattak a csillagokig, azt mondták, semmiképpen sem buknak el.
6. De jólétükben felfuvalkodtak, és nem volt bennük megértés.
7. Bűneik titokban voltak, és még nem volt tudomásom róluk.
8. Törvénysértéseik felülmúlták az előttük lévő pogányokét; teljesen beszennyezték az Úr szent dolgait.

2. Zsoltár. Jeruzsálemről

1. Amikor a bűnös gőgösen harci gépekkel lerombolta a jól megépített falakat, Te nem tartottad vissza őket.
2. Idegen nemzetek mentek fel oltárodhoz, gőgjükben megtapodták saruikkal,
3. mert Jeruzsálem fiai bemocskolták az Úr szent dolgait, és gonoszságukkal meggyalázták az Istennek szánt felajánlásokat.
4. Ezek miatt mondta: „Vessétek el ezeket messze tőlem!”
5. Semmibe vétetett Isten előtt, a végsőig meggyalázták.
6. Fiak és leányaik, nyakukban láncsal súlyos fogságba kerültek, a pogány nemzetek között.
7. Bűneik szerint bánt velük, amikor otthagyták őket az erősek kezében.
8. Elfordította arcát tőlük, hogy irgalmazzon nekik: ifjaktól, öregektől és gyermekeiktől egyaránt,
9. mert gonoszat tettek mind, és nem hallgattak rá.
10. Az ég bosszankodott és a föld irtózott tőlük,
11. mert egy ember sem tett olyanokat, amiket ők tettek.
12. Megismeri a föld igazságos ítéleteidet, óh, Isten!
13. Gúnyolódás tárgyává tették Jeruzsálem fiait a szégyenteljes parázñaság miatt; mindenki, aki arra járt fényes nappal betért hozzá.
14. Kigúnyolták vétkeiket, mint ahogy ők szokták; fényes nappal felfedték gonoszságaikat.
15. Jeruzsálem lányai tisztátalanná lettek ítéleted szerint, mert természetellenes közöszlélssel beszennyezték magukat.
16. Egész bensőm gyötrődik ezeken. Igaznak tartalak Téged, óh, Isten, egyenes szívvel, mert ítéleted (megjelenése) igazságos, óh, Isten!
17. Mert megfizettél a bűnösöknek tetteik szerint, bizony vétkeik szerint, melyek nagyon gonoszak.
18. Felfedted bűneiket, hogy ítéleted nyilvánvalóvá legyen;
19. eltörölted emléküket a földről. Isten igazságos Bíró, és Ő nem személyválogató.
20. A népek ugyanis kigúnyolták Jeruzsálemet, amikor letaposták; szépsége lerántatott dicsősége trónjáról.
21. Ékes ruha helyett zsákruhát öltött; kötél volt feje körül korona helyett.
22. Levetette magáról dicsőséges koszorúját, amelyet Isten adott rá; Szégyenében szépségét a földre dobta.
23. Láttam ezt, könyörögtem az Úr előtt és így szóltam: „Elégeld meg, Uram, hogy kezed Jeruzsálemre nehezedik, hogy a pogányokat odavezeted!”
24. Mert kíméletlenségükből sportot űztek; haraggal, indulattal és nehezteléssel;
25. És nem pusztulnak el, hacsak Te meg nem dorgálsz meg őket haragodban.
26. Mert nem buzgósággal cselekedtek, hanem a lélek vágyával,
27. Hogy fosztogatással töltsék ki rajtunk haragjukat.
28. Ne késlekedj, óh, Isten, megfizetni nekik, és tedd gyalázatosá a sárkány fennhéjázását!
29. Nem kellett sokáig várnom, Isten megmutatta nekem az arcátlant, akit leszúrtak Egyiptom hegyein, a

semmibe-vetettet, aki a legkisebb földön és tengeren.

30. Nagy szégyenben hánykódott teste a habokon, nem volt senki, aki eltemesse, mert Isten semmibe vette őt, a becstelent.

31. Nem fontolta meg, hogy ember; egyáltalán nem fontolta meg.

32. Azt mondta: „Én leszek a szárazföld és a tenger Ura!”, de nem fogta fel, hogy Isten nagy, mindenható és hatalmas erejű,

33. Király az egek fölött; megítéli a királyokat és a helytartókat.

34. Dicsőségre emel engem, a gőgösöket elaltatja örökös, gyalázatos pusztulásra, mivel nem ismerték meg Őt.

35. És most, föld urai, lássátok az Úr ítéletét, mert nagy király és igazságos Ő, és megítél mindent az ég alatt.

36. Áldjátok az Istent, akik félitek és ismeritek az Urat, mert az Úr irgalma azokon van, akik ítélete miatt félik Őt.

37. Hogy szétválassa az igazat és a bűnöst, és megfizessen a bűnösöknek örökre, cselekedeteik szerint;

38. Hogy irgalmazzon az igaznak, mivel a bűnösök megalázzák őket, és megfizessen a bűnösöknek azért, amit az igazzal tettek.

39. Mert jóságos az Úr azokhoz, akik állhatatosan hívják őt, és irgalmasságot gyakorol szentjeivel, hogy azok mindenkor biztonsággal megállhassanak színe előtt.

40. Áldott az Úr szolgálói előtt örökké.

3. Zsoltár. Az igazakról

1. Miért szunnyadsz, én lelkem, miért nem áldod az Urat?

2. Énekelj új dalt Istennek, aki dicséretre méltó! Énekelj és virrassz őelőtte, mert jó dolog az Istennek örömteli szívvel zsoltárt zengeni.

3. Az igazak mindenkor megemlékeznek az Úrról, hálaadással és igazságosnak tartva ítéleteit.

4. Nem veti meg az igaz ember az Úr fenyítését, akarata mindenkor az Úr előtt van.

5. Bár megbotlik az igaz ember, igaznak nyilvánítja az Urat; elesik, de látni fogja, mit tesz vele az Isten,

6. Figyeli, honnan jön a szabadulás.

7. Az igazak állhatatossága Istentől való, Szabadítójuktól, és házukban nem tanyázik bűn hátán bűn.

8. Mindig átvizsgálja házat az igaz ember, hogy végképp eltávolítson minden gonoszságot, amely az ő hibájából történt.

9. Bőjtöléssel engesztel a nem szándékos bűnökért, megalázza önmagát (gyötri lelkét),

10. És az Úr minden tekintetben megtisztítja a szent férfiút és házanépét.

11. Elbotlik a bűnös, átkozza életét, születése napját és anyja vajúdását.

12. Bűnt bűnre halmoz, míg él,

13. Elesik; mivel csúfosan elesik, többé nem fog felkelni. A bűnös pusztulása örök,

14. És nem lesz róla emlékezet, amikor az igazak meglátogattnak.

15. Ez a bűnösök osztályrésze mindörökre.

16. De akik az Urat félik, feltámadnak az örök életre, életük az Úr fényében telik, és véget nem ér többé.

4. Zsoltár Salamon beszéde azokról, akik az emberek tetszését keresik

1. Miért ülsz te, óh, szentségtelen (férfi) a kegyesek gyülekezetében? Látva, hogy szíved távol az Úrtól, törvényszegésseddel miért bosszantod Izrael Istenét?

2. Szavaiban és megjelenésében mindenki felett áll; kemény szavakkal ítéli el a bűnösöket.

3. Jeleskedik, mintha jámbor lenne, közben pedig vétkes ő a vétkek sokaságában és a bujaságban.

4. Szemei ott csüngnek kivétel nélkül minden asszonyon, szájával hazudik, amikor esküről van szó.

5. Éjszaka, titokban vétkezik, mintha nem látnák; szemeivel jelez minden asszonynak, hogy rosszra csábítsa;

6. Kész bemenni minden házba, vidáman, akár az ártatlan.

7. Bárcsak eltávolítaná Isten a szentekkel képmutatásban élőket testük romlásában. Bárcsak kiirtaná életüket ínséggel.

8. Bárcsak felfedné Isten azok cselekedeteit, akik az emberek tetszését keresik! Legyenek tetteik nevetség és gúny tárgyaivá!
9. Hogy a kegyesek igazságosnak tartsák Istenük ítéletét, amikor eltávolíttatnak az igazak színe elől a bűnösök, és akik az emberek tetszését keresik, akik a törvényt csellel szólják.
10. A bűnösök szemei a biztonságban élő ember házára tekintenek, akár a kígyó; hogy a másik ember bölcsességét törvénszegő szavakkal megsemmisítsék:
11. Szavai csalókák, hogy sikerre vigyék a törvénytértő ember kívánságát; nem hagyja abba, amíg nem sikerül szétszórni az igazakat, mint az árvákat szokás.
12. Elnéptelenítette a házat törvénytértő kívánsága miatt, megtevesztette szavaival, mert nincs, aki lássa és megítélje mindezt.
13. Saját házat betölti a törvénytelenység; és (azután még) szemeit az idegenek házára veti, hogy elpusztítsa azokat szavakkal, melyet vágyai táplálnak.
14. Nem lakott jól lelke mindezekkel, akárcsak az Seol.
15. Legyen, Uram osztályrésze szégyenteljes előtted: kimenetele sóhajtásokkal, bejövetele átokkal teli.
16. Fájdalomban, ínségben és szükségben teljen élete, Uram, álma szomorúságban, ébredése szükségben.
17. Bárcsak vétetne el az álom halántékától éjszaka, és szégyenteljesen kudarcot vallana kezének minden tette által.
18. Üres kézzel lépjen be házába, legyen híjával háza mindennek, amivel éhségét csillapíthatná.
19. Öregkora gyermektelen egyedüllétben teljen, amíg a halál el nem viszi.
20. Bárcsak szétmarcangolnák a vádállatok azok testét, akik az emberek tetszését keresik, és a törvénszegők csontjait ropogtatnák fényes nappal, szégyenteljesen.
21. A képmutatók szemeit vájják ki a hollók,
22. Mert sok ember házat szégyenletes módon elnéptelenítették, és gonosz vágyukkal felélték.
23. Nem emlékeztek Istenre, nem félték, hanem feldühítették és ingerelték.
24. Bárcsak eltávolítaná Isten őket a földről, mert az ártatlanok lelkeit csalárdul becsapták.
25. Boldogok, akik ártatlanságukban félik az Urat, mert az Úr megszabadítja őket az álnok és bűnös emberektől, és megszabadít minket a törvénszegő ember minden csapdájától.
26. Bárcsak kiirtaná Isten mindazokat, akik gőgösen mindenféle jogtalanságot cselekszenek, mert igazságos, nagy és hatalmas bíró az Úr, a mi Istenünk.
27. Legyen, Uram, irgalmad mindazok fölött, akik szeretnek téged.

5. Zsoltár

1. Uram, óh, Isten, örömmel dicsérem nevedet, mindazok között, akik igazságos ítéleteidet ismerik.
2. Mert jóságos és könyörületes vagy, a szegény menedéke, amikor hozzád kiáltok, ne fordulj el tőlem némán.
3. Mert senki nem veszi el a prédát az erős embertől; és ki vehet mindabból, amit alkották, hacsak Te nem adsz neki?
4. Mert az ember osztályrésze mérlegen áll előtted, nem tehet hozzá semmit ítéleteidhez, óh, Isten.
5. Ha szorongatnak minket, Téged hívunk segítségül, ne fordulj el kérésünktől, hisz Te vagy a mi Istenünk.
6. Ne nehezítsd meg kezéd rajtunk, a szükség ne kényszerítsen arra, hogy vétkezzünk.
7. Még ha nem is fordulsz felénk, mi nem hátrálunk meg, hanem hozzád megyünk.
8. Ha ugyanis megéhezem, előtted sírok, óh, Isten és Te enni adsz nekem.
9. A madarakat és a halakat is te táplálsz, esőt hullatsz a pusztára, hogy kisarjadjon a hajtás.
10. Eledelt készítettél a pusztában minden élőlénynek, ha megéheznek, hozzád emelik tekintetüket.
11. A királyokat, a fejedelmeket és a népeket Te táplálsz, óh, Isten; a szegénynek és a szűkölködőnek ki a reménye, ha nem Te, Uram?
12. Meghallgatsz, mert rajtad kívül ki olyan jóságos és szelíd? Megörvendezteted az szegény lelkét, amikor irgalmasan megnyitod kezéd.
13. Az ember jósága szegényes; csodálnád, ha másnap morgolódás nélkül ismét jót cselekedne.
14. De a te ajándékosd jósággal teljes és gazdag, akinek reménye benned van, az nem nélkülözi az ajándékokat.
15. Jóságos irgalmad lebegjen az egész föld felett, Uram!

16. Boldog, akiről megemlékezik Isten, és megadja neki a szükségeset. Ha az ember túlságosan bővelkedik, vétkezik.
17. Elegendő, ha az ember osztályrésze az igazságosság: ez ugyanis az Úr áldása, hogy az bővelkedjen az igazságosságban.
18. Bárcsak örvendeznének javakban mindazok, akik az Urat félik; jóságod legyen Izraelen, a te királyságodon.
19. Áldott az Úr dicsősége, mert Ő a mi Királyunk!

6. Zsoltár: Reményben

1. Boldog az ember, akinek szíve kész, hogy segítségül hívja az Úr nevét,
2. Amikor az Úr nevére emlékezik, megmenekül.
3. Útjait az Úr egyengeti, kezének munkáit az Úr, az ő Istene őrzi.
4. Nem riad meg lelke a rossz álmoktól,
5. Nem rémül meg, midőn átkel a folyókon, nem fél a tengerek hullámverésétől.
6. Amikor álmából felkel és áldja az Úr nevét, állhatatos szívvel, énekkel dicsőíti Istenének nevét.
7. Könnyörög az Úr színe előtt egész házanépéért, az Úr pedig meghallgat minden istenfélő imát,
8. A benne reménykedők minden kérését teljesíti az Úr.
9. Áldott az Úr, aki irgalmasságot cselekszik azokkal, akik igazán szeretik őt.

7. Zsoltár: Megtérésre

1. Ne távozz el tőlünk, óh, Isten, nehogy megtámadjanak azok, akik ok nélkül gyűöltek minket.
2. Mert Te megvetted őket, óh, Isten. Ne taposson lábuk szentélyed örökségére!
3. Jóságod szerint Te magad fenýíts meg minket, de ne szolgáltass ki minket a népeknek.
4. Ha ugyanis dögvészt küldesz ránk, parancsot adsz annak felőlünk,
5. Irgalmasságod folytán nem haragszol annyira, hogy minket elpusztíts.
6. Míg neved köztünk lakozik, irgalomra találunk, és egyetlen pogány nép sem lesz erős fölöttünk.
7. Mert Te vagy a mi védelmezőnk, téged szólítunk, Te pedig meghallgatsz minket.
8. Mert örökké irgalmat gyakorolsz Izraelen, és nem taszítod el.
9. Mi pedig örökké a Te igád alatt leszünk, fenyítésed pálcája alatt.
10. Biztonságban vezetsz minket segítséged idején, hogy megkönyörülj Jákob házán; azon a napon, amelyről megígérted neki.

8. Zsoltár. Harcra

1. Nyomorúságot és csatazajt hallott fülem, erősen hangzó harsona hangját, gyilkolást és romlást,
2. Egy nagy nép hangját, mint óriási szél, a Negeben átsöprő viharos tűz zúgását.
3. Arra gondoltam: „Bizonyára megítél minket az Isten!”
4. Hangot hallottam Jeruzsálem felől, a szent városban.
5. Összetört ágyékom e hírnek hallatán, térdem megbénult, a szívem félt, csontjaim remegtek, mint a len.
6. Így szóltam: „Írányítsák útjaikat igazságban!”
7. Végiggondoltam Isten ítéleteit az ég és a föld teremtésétől kezdve, és igazságosnak találtam Istent ítéleteiben öröktől fogva.
8. Isten felfedte bűneiket fényes nappal, az egész föld megismerte Isten igazságos ítéleteit.
9. Földalatti rejtékhelyeken követték el bűneiket, hogy haragra ingereljék, fiú az anyjával, apa a lányával egyesült;
10. Házasságot törtek felebarátjaik asszonyaival, esküvel megerősített egyezséget kötöttek e felől.
11. Kifosztották Isten szentélyét, mintha nem lenne bosszúállás.
12. Mindenféle tisztátalan dologgal összetapodták az Úr oltárát, vérrel mocskolták be az áldozatokat, mint tisztátalan húsokat szokás.
13. Nem volt olyan bűn, amit el ne követtek volna, sokkal többet, mint a pogányok.
14. Ezért Isten megzavarta őket a kábulat szellemével, tiszta borral itatta őket, hogy megrészegedjenek.
15. A föld végső határáról vezette ide azt, aki erősen lesújtott: elrendelte a háborút Jeruzsálem és földje

ellen.

16. A föld fejedelmei örömmel mentek eléje, mondták neki: „Áldott legyen az utad! Rajta, menjetek be békével!”

17. A göröngyös utakat kisimították bevonulásra, kinyitották Jeruzsálem kapuit, koszorúkkal díszítették falait.

18. Békével ment be, mint atya a fiai házába, nagy biztonsággal vetette meg lábait.

19. Bevette erődjeiket és Jeruzsálem falait, mert Isten Maga vezette őt biztonságban, miközben ők tévelyegtek.

20. Megölte vezetőiket és minden bölcset a tanácsban; Jeruzsálem lakónak vérét kiöntötte, mint a tisztátalan vizet.

21. Elvezette fiaikat és lányaikat, akiket szégyenben nemzettek.

22. Tisztátalanul cselekedtek, mint atyáik; bemocskolták Jeruzsálemet és mindazt, amit Isten nevének volt szentelve.

23. Igaznak bizonyult Isten a föld nemzetei között, akik között Isten szentjei úgy vannak, mint az ártatlan bárányok.

24. Dicséretre méltó az Úr, aki igazságosságában megítéli az egész földet.

25. Íme, óh, Isten, megmutattad nekünk igazságos ítéleteidet, szemeink látták azokat, óh, Isten.

26. Igaznak nyilvánítottuk a Te drága neved örökké, mert Te igazságos Isten vagy, aki Izraelt fenyítéssel ítéled.

27. Fordítsd, óh, Isten, a Te irgalmasságodat felénk, és könyörülj rajtunk.

28. Gyűjtsd össze irgalmasan és jóságosan Izrael szórványát, mert a Te hűséged velünk van.

29. Mi megkeményítettük nyakunkat, de Te vagy a mi nevelőnk.

30. Istenünk, ne hagyj figyelmen kívül minket, hogy a pogányok el ne nyeljenek minket, mintha nem lenne megváltónk.

31. Te vagy a mi Istenünk kezdettől fogva, reményünk benned van, óh Uram!

32. Nem távolodunk el tőled, mert a te ítéleteid jóságosak felettünk.

33. Legyen felettünk és gyermekeink felett a Te jóakarated, örökké; Uram, Üdvözítőnk, nem rendülünk meg többé soha.

34. Dicséretre méltó ítéleteiben az Úr szentjeinek ajka által. Legyen áldott az Úr által Izrael, örökké.

9. Zsoltár. Fenyítésre

1. Amikor Izraelt fogságba vitték idegen földön - mert elfordultak az őket megváltó Úrtól -, akkor kitaszítottak az örökségből, amelyet az Úr adott nekik.

2. Minden nemzet között jelen van Izrael szóránya Isten szava szerint, hogy igaznak bizonyulj, óh, Isten, igazságosságodban, a mi törvénysértéseink miatt, mert igaz bíró vagy te a föld minden népe fölött.

3. Senki sem rejtőzhet el tudásod elől, aki jogtalanságot cselekszik. A szentek igazságos tettei színed előtt vannak. Hová is rejtőzhetne el tudásod elől az ember, óh, Isten?

4. Tetteink választásunk és döntésünk következményei: igazságosságot vagy jogtalanságot is cselekedhetünk kezeinkkel. Te azonban igazságosan meglátogatod az emberek fiait.

5. Aki igazságosságot cselekszik, életet szerez magának az Úrnál, ám aki jogtalanságot cselekszik, saját maga felelős lelkének pusztulásáért.

6. Az Úr ítéletei ugyanis igazságosak a férfi és házanépe érdemei szerint.

7. Kihez lennél jóságos, óh, Isten, ha nem azokhoz, akik az Urat szólítják?

8. Megtisztítja a lelket a vétkektől, ha beismerik és megvallják bűneiket, mert szégyenkezik arcunk ezek miatt.

9. Kinek bocsátod meg a bűnöket, ha nem azoknak, akik azt elkövetik?

10. Megáldod az igazakat, és nem korholod meg őket az elkövetett bűnök miatt.

11. Jóságod legyen azok felett, akik elkövetik a bűnt, de megbánják azokat!

12. Te Istenünk vagy, mi pedig néped vagyunk, akit szeretsz, nézz ránk és könyörülj rajtunk, óh, Izrael Istene, mert tieid vagyunk, ne vond meg tőlünk irgalmadat, hogy ne üldözzenek minket.

13. Mert kiválasztottad Ábrahám magvát minden nemzet közül, és nevedet fölénk helyezted, Uram, és nem taszítod el soha.

14. Szövetséget kötöttél atyáinkkal értünk; benned remélünk, amikor feléd fordulunk.

15. Az Úr irgalmassága legyen Izrael házában mindörökké.

10. Zsoltár. Salamon himnusza

1. Boldog az ember, akit az Úr megfenyít, aki az ostorcsapás miatt elfordul a rossz úttól, így megtisztul a bűntől, hogy az el ne hatalmasodjék fölötte.

2. Aki készen áll, hogy odatartsa hátát az ostorcsapásoknak, megtisztul; az Úr ugyanis jóságos azokhoz, akik elviselik a fenyítést.

3. Mert egyenessé teszi az igazak útjait, és nem fordítja el arcát a fenyítés során. Az Úr irgalma azokon van, akik igazán szeretik őt.

4. Irgalmassága szerint megemlékezik az Úr szolgálóiért. A tanúbizonyság ugyanis az örök szövetség törvényében van. Az Úr tanúbizonysága pedig az emberek útjain, amikor meglátogatja őket.

5. Igaz és szent a mi Urunk ítéleteiben mindörökké; Izrael örvendezve fogja dicsérni az Úr nevét.

6. Megvalljuk nevét a szentek az összegyűlt nép előtt, és Isten megkönyörül a szegényeken Izrael öröme.

7. Mert jóságos és könyörületes az Isten örökké, Izrael gyülekezetei pedig dicsőíteni fogják az Úr nevét.

8. Az Úr üdvössége legyen Izrael házában, hogy örökké örvendezzen.

11. Zsoltár. Várára

1. Fújjátok meg a harsonát a Sionon, hogy összegyűljenek a szentek; hirdessétek Jeruzsálemben az örömhírhözó üzenetét, mert megkönyörült Isten Izraelen, és meglátogatta őt.

2. Állj fel egy magaslatra, óh, Jeruzsálem, és nézd gyermekeidet, akiket az Úr egybegyűjtött keletről és nyugatról.

3. Északról jönnek Istenük örömeivel; a távoli szigetektől gyűjtötte össze őket az Isten.

4. Magas hegyeket alázott meg és tett alacsonnyá nekik, a dombok elfutottak bevonásuk előtt.

5. A tölgyerdők beárnyékolják őket útjuk során, mindenféle jó illatú fákat sarjasztott nekik az Isten,

6. Hogy elvonulhasson Izrael, mikor Istene dicsőségesen meglátogatja.

7. Öltsd fel, Jeruzsálem, ékességes ruhádat, készítsd elő szent öltözetet, mert Isten jót szólt Izrael felől mindörökkön örökké.

8. Bárcsak véghezvinné az Úr, amiket Izraelről és Jeruzsálemről szólt; Bárcsak feltámasztaná az Úr Izraelt dicső nevében.

9. Az Úr legyen irgalmas Izraelhez mindörökre.

12. Zsoltár. A bűnösök nyelve ellen

1. Uram, mentsd meg lelkemet az törvénytelen és gonosz embertől, az istentelen és rágalmazó ember nyelvétől, amely hazugságokat és álnokságokat szól.

2. A gonosz ember szavai álnokul ravaszak, mint a nép között fellángoló tűz, mely felemészti szépségüket.

3. Örömet leli abban, hogy házakat tölt fel hazug nyelvével, kivágja az örvendezés fáit, amelyeket a törvénszegők gyűjtöttek fel; fecsegő ajakkal, viszályal szétrombolja a házakat.

4. Bárcsak eltávolítaná Isten a jóktól a törvénszegők ajkát, hogy azok ínséget szenvedjenek; bárcsak messzire szórná a rágalmazók csontjai az Urat félők csontjai mellől; bárcsak elveszne a rágalmazó nyelv lángoló tűzben, távol a kegyesektől.

5. Bárcsak megőrizné az Úr a gonoszokat gyűlölő szelíd lelket, bárcsak irányítaná az Úr a békét gyakorló embert otthonában.

6. Az Úr szabadítása legyen Izraelen, az ő szolgáján örökké; Hadd vesszenek el együtt a bűnösök az Úr színe előtt, de az Úr szentjei öröklék ígéreteit mindörökre.

13. Zsoltár. Az igazak vigasztalása.

1. Az Úr jobbjára nyújtott védelmet nekem, az Úr jobbjára oltalmazott meg minket.
2. Az Úr karja mentett meg minket a kardtól, amely áthaladt: az éhezéstől és a bűnösök által okozott haláltól.
3. Ártalmas vadállatok rohantak rájuk: fogaikkal széttépték húsukat, felőrölték csontjaikat,
4. De mindezekből kimentett minket az Úr.
5. Félelem szállta meg az igazat az ő vétkeik miatt, nehogy a bűnösökkel együtt vesszen el.
6. Mert szörnyű a bűnös ember romlása, de mindezek az igazat nem illetik.
7. Mert össze sem hasonlítható a tudatlanság miatt vétkes igazak fenyítése és a bűnösök romlása.
8. Az igaz ember titokban fenyítették, hogy ne kárörvendjen a bűnös az igaz ember felett.
9. Mert Isten szeretett fiaként feddi meg az igazat, ezért fenyítése olyan, mintha elsőszülöttjét dorgálná.
10. Megkíméli ugyanis az Úr az ő szentjeit, és a fenyítés által eltörli törvényszegésüket.
11. Az igazak élete örökké tart, a bűnösök ellenben kipusztulnak, az Úr nem emlékezik meg róluk.
12. A szentek fölött ott az Úr irgalma, azok felett, akik félik őt.

14. Zsoltár. Salamon himnusza

1. Hűséges az Úr azokhoz, akik szeretik Őt igazságban, azokhoz, akik elviselik fenyítését,
2. Akik igazságos rendelkezései szerint járnak el, a Törvény szerint, amelyet az Úr parancsba adott nekünk, hogy élhessünk.
3. Az Úr szentjei élni fognak általa örökké, az Úr kertje, az élet fái: az ő szentjei.
4. Hajtásuk gyökeret ereszt örökre, nem tépik ki őket, amíg tart a ma.
5. Mert Izrael osztályrésze és öröksége Istennek.
6. De nem így a bűnösök és a törvényszegők, akik szeretik, ha bűnben telnek napjaik.
7. Romlással teli az ő vágyakozásuk, mert nem emlékeztek Istenre.
8. Hisz mindenkor ismertek előtte az emberek útjai, ismeri szívük rejtekeit, mielőtt azok lettek volna.
9. Ezért örökségük a Seol, a sötétség és a pusztulás, és nem találnak irgalomra az igazak könyörületének napján.
10. Ám az Úr szentjei örömteli életet örökölnek.

15. Zsoltár. Énekszóval.

1. Amikor szorongatásban voltam, az Úr nevét hívtam, Jákob Istenének segítségében reméltem, és megmenekültem, mert a szegények reménye és menedéke, Te vagy, óh, Isten.
2. Mert ki oly erős, óh, Isten, hogy igazán hálát adjon neked? És mire képes az ember, ha nem arra, hogy nevedet hálával megvallja?
3. Örvendező szívvel új zsoltárt zengek: ajkak gyümölcsét a nyelv jól csengő igaz hangszerével, ajkak zsengeáldozatát, mely szent és igaz szívből fakad.
4. Aki így cselekszik, azt nem rendíti meg a gonosz soha, nem érinti a tűz lángja és az igazságtalan harag,
5. Amikor az Úr színétől indulva mindez utoléri a bűnösöket, hogy teljesen elpusztítsa őket.
6. Mert Isten jele az igazakon van, hogy megmenekülhessenek.
7. Éhség, kard és döghalál távol van az igazaktól, menekülnek azok a kegyesek elől, mint a háborúban a meghátráló férfiak,
8. a bűnösöket viszont üldözik és utoléri, és akik törvényteleniséget tesznek, nem menekülnek meg az Isten ítéletétől.
9. Tapasztalt harcosokként fogják el őket, mivel a pusztulás jele ott van a homlokukon.
10. A bűnösök öröksége pusztulás és sötétség, törvénysértéseik egészen az Seolig üldözik őket.
11. Nem lesz örökségük gyermekeikben, mert bűneik elnéptelenítik a bűnösök házait.
12. A bűnösök elpusztulnak az Úr ítéletének napján örökre, amikor Isten ítéletével meglátogatja a földet.

13. De akik félík az Urat, irgalmasságot találnak akkor, és élni fognak Istenük irgalmassága által; ám a bűnösök mindörökre elvesznek.

16. Zsoltár. A szentek pártfogása

1. Amikor lelkem elszunnyadt távol az Úrtól, kis híján mély gödörbe süllyedtem, távol az Istentől.
2. Kis híja, hogy meg nem haltam, közel voltam a Seol kapuihoz a bűnösökkel.
3. Eltávozott volna lelkem az Úrtól, Izrael Istenétől, ha nem támogatott volna örök irgalmával.
4. Sarkallt, mint lovat az ösztökéje, hogy szolgáljam Őt; Üdvözítőm és Segítőm örökre megmentett engem.
5. Hálát adok neked, óh, Isten, mert pártfogásodba vettél, hogy megmentes, és nem soroltál a bűnösök közé a pusztulásra.
6. Ne vond meg tőlem irgalmadat, óh, Isten, sem a rám való emlékezést, egészen a halálig.
7. Tarts távol engem, óh, Isten, a gonosz vétektől, és minden gonosz asszonytól, aki törbe ejti az együgyűt.
8. Ne engedd, hogy törvénysértő asszony szépsége elcsábítson engem, sem senki szépsége, aki alá van vetve a haszontalan bűnnek.
9. Készítsd elő jó cselekedeteimet előtted, óvd lépéseimet, és emlékezz meg rólam.
10. Nyelvemet és ajkaimat óvd meg az igazság szavaival, tartsd távol tőlem a haragot és az esztelen dühöt.
11. Az ínség idején távolítsd el tőlem a zúgolódást és a csüggedést, ha vétkeznék, amikor fenyítesz a megtérésre.
12. Jóakarattal és vidámsággal támogass, mikor megerősítesz, amit adsz, az elég nekem.
13. Mert ha Te nem adsz erőt, ki tudná elviselni a fenyítést az ínséges időkben?
14. Amikor romlottsága miatt megdorgárod az embert, ítéletedet saját testében és az ínségben érzi.
15. Ha mindebben kitart az igaz ember, irgalmat nyer az Úrtól.

17. Zsoltár. Énekel, a királynak

1. Uram, Te magad vagy a mi királyunk mindörökké, mert benned dicsekszik lelkünk mindörökké, óh, Isten!
2. Meddig él az ember a földön? Élete hosszának megfelelő az ő reménye is.
3. Mi azonban Istenben remélünk, Üdvözítőnkben, mert Istenünk ereje örökké irgalommal teli, és királyi uralma örökké fennmarad a nemzetek fölötti ítéletben.
4. Te, Uram, Izrael királyává választottad Dávidot, megesküdtél neki magva felől mindörökre, hogy uralma nem szűnik meg előtted.
5. De bűneik miatt felkeltek ellenünk a bűnösök, megtámadtak és elűzték bennünket, akiknek Te nem tettél ígéretet. Erőszakkal eltávolították, és nem dicsőítették meg a Te drága Nevedet.
6. Dicsőséges királyi uralmat alapítottak gőgjükben, felfuvalkodottan lerombolták Dávid trónját.
7. Te azonban, Isten, letaszítottad őket, eltávolítottad ivadékaidat a földről, amikor rájuk támadt az az ember, aki idegen nemzetségünkben.
8. Fizess meg nekik bűneik szerint, óh, Isten, tetteiknek megfelelően.
9. Ne irgalmazzon nekik az Isten, kutassák fel ivadéukat, és ne hagyjanak életben közülük egyet sem!
10. Hűséges az ÚR minden ítéletében, amiket csak cselekszik a földön.
11. A törvényszegő elnéptelenítette országunkat, megöltek fiatalot és öreget, gyermekeikkel együtt.
12. Haragjában elküldte őket napnyugatig, az ország vezetőit megszegyenítette, és nem kímélte őket.
13. Idegensége folytán az ellenség gőgösen viselkedett, szíve idegen a mi Istenünktől.
14. És mindaz, amiket csak Jeruzsálemben tett, olyan volt, mint amit a pogányok tesznek hatalmas városaikban.
15. De fölényben voltak a szövetség fiai az összekeveredett nemzetek között, és nem volt senki, aki Jeruzsálemben irgalmasságot és igazságot gyakorolt volna.
16. Akik szerették a szentek gyülekezetét, elmenekültek tőlük, mint mikor a verebek kirepültek fészkeikből.

17. Bolyongtak a pusztában, hogy megmentseik lelküket a rossztól, és becses volt az elbujdosottak szemében a közülük megmenekült lélek.
18. Szétszóródtak az egész országban a törvényszegők, által, mert az ég felhagyott azzal, hogy esőt csöpögtessen a földre.
19. A mélységből eredő örök források visszaszorultak a hegyekből, mert nem volt közöttük olyan, aki igazságosságot és jogot gyakorolt volna.
20. A fejedelmüktől a nép legkisebbjéig teljes bűnben éltek: a király törvényszegésben, a bíró engedetlenségben, a nép bűnben.
21. Íme, óh, Uram, támaszd nekik királyul Dávid fiát, arra az időre, melyet kiválasztottál, óh, Isten, hogy a Te szolgád uralkodjon Izrael felett.
22. Övezd fel őt erővel, hogy széttörje az igazságtalan uralkodókat, hogy megtisztítsa Jeruzsálemet a pogány népektől, akik gyalázatosan eltiporják őt;
23. Hogy bölcs igazságossággal kirekessze a bűnösöket az örökségtől, és összetörje a bűnösök gőgjét, mint a cserépedényt;
24. Hogy összetörje vasvesszővel teljes mivoltukat és elpusztítsa szájának szavával a törvénysértő pogány népeket;
25. Hogy fenyegető szava által elmeneküljenek a pogányok színe elől, és megfeddje a bűnösöket szívük gondolataiért.
26. Hogy szent népet gyűjtsön össze, amit igazságosan fog vezetni, hogy megítélje a nép törzseit, melyet az ő Istene, az ÚR szentel meg.
27. Nem engedi, hogy továbbra is jogtalanság lakozzék közöttük, nem lakozik köztük senki olyan, aki ismerné a rosszat. Felismeri ugyanis őket, hogy mindnyájan az ő Istenük fiai.
28. Különválasztja őket törzseik között a földön, jövevény és idegen többé nem tartózkodik velük.
29. Megítéli a népeket és a nemzeteket bölcs igazságossággal. Szela
30. Igába hajtja a pogányok népeit, hogy szolgáljanak neki, hogy megdicsőítse az Urat az egész föld előtt. Megtisztítja, megszenteli Jeruzsálemet, ahogy kezdetben volt.
31. Hogy eljöjjenek a pogányok a föld határáról és meglássák dicsőségét; ajándékba hozzák elgyengült fiaikat, hogy meglássák az ÚR dicsőségét, amellyel megdicsőítette őt az Isten.
32. Igazságos, Istentől tanított király lesz fölöttük és az ő napjaiban nem lesz közöttük igazságtalanság, mert mindnyájan szentek lesznek, és királyuk a felkent úr.
33. Nem lovakban, lovasban és íjban reménykedik, nem halmoz fel magának sem aranyat, sem ezüstöt. Nem veti bizalmát a sokaságban és nem gyűjt tömeget a harc napjára.
34. Maga az ÚR az ő Királya, mivel az erők támasza: az Istenben való bizalom. Minden nemzetnek irgalmaz, aki féli őt.
35. Örökre lesújt ugyanis a földre szájának szavával, megáldja az ÚR népét bölcsességgel és örvendéssel.
36. Ő maga büntől mentes lesz, hogy uralkodhasson nagy emberek felett, hogy megfeddje a fejedelmeket és eltörölje a bűnösöket, szavának hatalmával.
37. Istenére támaszkodik, nem botorkál egyetlen napon sem, mert Isten teszi erőssé (az Ő) szentséges szelleme által, bölccsé az értés tanácsa, az erő és az igazságosság szelleme által.
38. Az ÚR áldása van vele erejében, és nem gyöngül meg.
39. Reménye az Úrban van, ki képes bármire vele szemben?
40. Erős lesz műveiben, hatalmas az istenfélelemben, az ÚR nyáját hűséggel és igazságossággal terelgeti majd; és nem hagyja, hogy bárki közülük elgyengüljön legelőjükön.
41. Mindnyájukat különbségtétel nélkül vezeti majd, nem lesz közöttük gőg, amely elhatalmasodna rajtuk.
42. Ez (lesz) Izrael fenséges királya, akit Isten megismert; Mert feltámasztja őt Izrael háza fölé, hogy helyreállítsa azt.
43. Szavai a tűz próbálta aranynál is erősebben hangzanak. Összegyülekezésében megítéli a megszentelt nép törzseit; szavai úgy hangzanak majd, mint a Szent szavai a megszentelt népek körében.
44. Boldogok, akik azokban a napokban élnek majd, mert láthatják Izrael jószerencsáját, amelyet Isten visz végbe az egybegyűjtött törzseken.
45. Bárcsak mielőbb irgalmaznál Izraelnek, és megszabadítanád a tisztátalan ellenségek

tisztátalanságától.

46. Maga az ÚR a mi királyunk mindörökké.

18. Zsoltár. Még egyszer az ÚR Felkentjéről

1. Uram, irgalmasságod legyen kezed művei fölött örökké, jóságod legyen gazdag ajándék Izrael fölött.
2. Szemeid rájuk tekintenek, és nem szenved hiányt közülük senki; füleid meghallgatják a szegény ember reményteli imáját.
3. Irgalmas ítéleteid jelen vannak az egész földön, és szereteted Ábrahám magván, Izrael fiain.
4. Fenyítésed rajtunk, mint első, egyszülött fiún, hogy elfordítsd az engedelmes lelket a nem szándékosan elkövetett balga tettektől.
5. Bárcsak megtisztítaná Isten áldásával Izraelt az irgalom napjára, a kiválasztott napra, amikor visszahozza Fölkentjét.
6. Boldogok, akik azokban a napokban élnek, mert láthatják az Úr jóságát, amiket cselekszik az eljövendő nemzedékkel,
7. az Úr felkentjének fenyítő vesszeje alatt, Istenének félelmében, a bölcsesség, igazságosság, és erő szellemében.
8. Mindnyájukat az igazságosság tetteiben vezeti, odaállítja őket istenfélelemben az ÚR elé:
9. A jó nemzedéket az Isten félelmében, az irgalom napjaiban. Szela
10. Nagy a mi Istenünk és igen dicsőséges, magasságban lakik, pályájukra állította az égitesteket idejük szerint, meghatározta az évszakokat évről évre, és azok nem térnek le az útról, amelyet rendelt nekik.
11. Amióta Isten megteremtette őket, istenfélelemben járnak útjukat minden nap, és mindörökké,
12. és nem tértek le útjaikról, attól a naptól fogva mióta megteremtette őket, az ősi nemzedékek óta nem tértek le útjaikról, hacsak Isten nem parancsolta meg nekik szolgálai által.

I. Ádám és Éva története és az ősszülők viselt dolgai, melyeket Isten Mózesnek, szolgájának kinyilatkoztatott, amikor a szövetség tábláit az Úr kezéből átvette, Mihály főangyal által tanítva.

1. Ádám és Éva története pedig ez: Miután kimentek a paradicsomból, Ádám vette feleségét, Évát és elment Keletre. Tizennyolc évig és két hónapig maradt ott, és Éva méhében fogant és két fiát szült Diatótoszt (Adiaphotos), akit Káinnak hívnak és Ábelt, akit Amilabesznek hívnak.

2. És ez után történt, hogy Ádám együtt volt Évával és Éva azt mondta urának: - Uram, ma éjjel álomban láttam fiamnak, Amilabesznek vérét, - akit Ábelnek mondanak, - amint testvérenek Káinnak szájára fröccsent és az itta azt kegyetlen módon. Kérlelte, hagyjon neki keveset belőle, de az nem hallgatta meg őt, és mind megitta, de nem maradt meg a gyomrában, hanem kijött a száján. Ádám pedig azt mondta Évának: - Keljünk fel és menjünk, lássuk, mi történt velük, nehogy valami ellenséggel verekedjenek.

3. Odaérkezvén mindketten azt találták, hogy Ábel legyilkoltatott testvére, Káin keze által. Isten pedig így szólt Mihályhoz, a főangyalhoz: Mondd meg Ádámnak: - A titkot, melyet ismersz, ne mondd el fiadnak, Káinnak, mert harag fia ő. De ne szomorkodj, mert más gyermeket adok helyette, mely világossá tesz előtted mindent, amit csak teszel vele! De te ne mondj neki semmit! Ezt mondta Isten az angyalának, Ádám pedig megőrizte szívében a szavakat, vele együtt Éva is, kik szomorkodtak Ábel miatt.

4. Majd Ádám megismerte feleségét Évát, és méhében fogant és szüle Szethet. És mondja Ádám Évának: - Íme, fiunk született Ábel helyett, akit megölt Káin, adjunk dicsőséget Istennek és mutassunk be áldozatot neki.

5. Ádám pedig nemzett harminc fiút és leányt és betegségbe esett és hangos szóval kiáltotta mondván: Jöjjenek hozzám fiaim mind, hogy lássam őket, mielőtt meghalok. Mindannyian összegyülekeztek, a föld ugyanis három részben volt lakott. Mindnyájan a ház ajtajához jöttek, bementek, imádkoztak Istenhez. Szeth fia pedig így szólt: - Atyám, Ádám, mi bajod? Ezt válaszolta: - Gyermekeim: sokféle betegség gyötör. Mire ők ezt mondták: - Mi az, hogy baj, meg betegség?

6. És Szeth válaszolt és mondta neki: - Nem emlékszel atyám, miből ettél a paradicsomban, és elszomorodtál, mert megkívántad azokat? Ha így van, küldj engem, és elmegyek és hozok neked a paradicsom gyümölcséből. Hamut teszek fejemre, sírni és könyörögni fogok, és az Úr meghallgat engem, és elküldi angyalát, és hozok neked, hogy megszűnjön szomorúságod. Ádám mondta neki:

7. – Amikor megteremtett minket az Isten, engem és anyátokat, aki miatt meg fogok halni, nekünk adott minden termést a paradicsomban, egyet tiltott, hogy együnk belőle, ami miatt meg is halunk. Az anyátokat őrző angyalok számára elérkezett az imádás ideje, hogy felmenjenek az Úrhoz. Az ellenség adott neki és evett a fáról, megtudván, hogy nem voltunk a közelében, sem én, sem a szent angyalok. Aztán ő adott nekem is enni.

8. Amikor mindketten ettünk, megharagudott Isten. Az Úr lejött a paradicsomba, felállította trónját és félelmetes hangon szólított, mondván: - Ádám hol vagy? És hogy: - Miért rejtőztél el szíнем elől? Nem rejtőzhet el a ház építője elől. És ezt mondta: - Mivel elhagytad szövetségemet, hetven csapást bocsátok testedre. Az első csapás kínja: a szemek erőszakossága. A második csapás kínja: a hallás fáradsága. És így tovább, mind a hetven csapás elkövetkezik számodra.

9. Mikor Ádám ezt mondta fiainak, hangosan felnyögött és mondta: - Mit tegyek? Nagy nyomorúságban vagyok. Éva pedig sírt és ezt mondta: - Uram, Ádám, kelj fel, add nekem betegséged felét, és viselem, mert miattam történt ez, miattam vagy kimerült és miattam szenvedsz. Ádám pedig így szólt Évához: - Kelj fel, menj Szeth fiunkkal a paradicsom közelébe, földet tegyetek fejetekre és sírjatok, kérve Istent,

hogy könyörüljön rajtam és küldje angyalát a paradicsomba és adjon nekem arról a fáról, melyben tőle való olaj csordogál, és megvilágosítom neked, miben és mi módon vezettettünk félre előzőleg.

10. Szeth és Éva a paradicsom közelébe mentek. Ahogy mentek, Éva látta, hogy a vadállat fiával harcol. Sírva fakadt ekkor Éva és mondotta: Jaj, jaj, mert ha eljön a feltámadás napja, minden bűnös átkozni fog engem, mondván, hogy nem tartotta meg Éva Isten parancsát. Éva megijedve így szólt a vadállatra: - Óh, gonosz vadállat, hogy nem félsz Isten képmásával harcolni? Hogy nyithatod ki szádát? Ennyire megerősödtek fogaid? Hogy nem emlékezel alávetettségedre, hisz előzőleg alá lettél vetve Isten képének?

11. Ekkor a vadállat így kiáltott, mondván: - Siralmaidhoz és követelőzésedhez semmi közöm, hozzád azonban van közöm, mert tőled ered a vadállatok elseje. Hogyan nyújthattad ki kezéd, hogy egyél a fáról, melyről Isten megtiltotta, hogy egyetek? Ezért változott meg a mi természetünk is. Most hát nem tudsz lekényszeríteni, ha elkezdelek cáfolni téged.

12. Szeth pedig ezt mondta a vadállatnak: - Fogd be a szád és hallgass és állj el az Isten képmásától az ítélet napjáig. Ekkor így válaszolt a vadállat Szethnek: - Íme, elállok Szeth-től, Isten képmásától. Ekkor elfutott a vadállat és otthagya őt megverve, és lement sátrába.

13. Most pedig Szeth anyjával, Évával a paradicsom közelébe ért. És ott sírtak és kérték Istent, hogy adna az irgalmasság olajából. Isten pedig Mihály főangyalt küldte hozzájuk, és e szavakat mondta nekik: - Szeth Isten embere, ne fáradj itt imádkozva e könyörgésekben kérve a fából, melyben az olaj csörgedez, hogy megkenjed vele atyádat, Ádámot. Most nem kapod meg azt, hanem a végső időkben. Akkor feltámad majd minden test, kezdve Ádám-tól egészen ama nagy napig bezárólag, és ők szent nép lesznek. Akkor őnekik adatik meg majd a paradicsom minden gyönyörűsége, és köztük lesz az Isten. És nem lesznek többé színe előtt vétkezők, mert elvételük tőlük a gonosz szív, és oly szív adatik nekik, mely a jót szokta meg, és csak neki szolgál. Menj ismét atyádhoz, mivel betelt életének mértéke, három nap híján. Amikor majd kijön belőle, látni fogod annak félelmetes felemelkedését.

14. Ezt mondva az angyal eltávozott tőle. Éva és Szeth visszajöttek a sátorba, ahol Ádám feküdt, Ádám pedig ezt mondta Évának: - Mit tettem bennetek és mily nagy haragot hoztam rátok, ami nem más, mint a halál, mely uralkodik egész nemünkön! És szólt hozzá: - Hívjad minden gyermekünket, és mondd el nekik törvényszegésünk történetét.

15. Ekkor Éva így szólt hozzájuk: - Halljátok mindannyian gyermekeim, és én elbeszélem nektek, hogyan csapott be minket ellenségünk. Történt pedig, hogy a paradicsom őrzése közben, - hisz minden részét Istentől rendelve őriztük -, a rám jutó rész folytán a déli részt vigyáztam és a nyugatit. Az ördög Ádám részében járt, ahol hímnemű állatok voltak. Miután Isten megosztotta nekünk az állatokat, és a hímeket mind atyátoknak adta és a nőstényeket mind nekem, és mindegyikünk őrizte a sajátját.

16. És az ördög beszélt a kígyóval, mondván: - Kelj fel, gyere hozzám, és hasznos dolgokat mondok neked! Akkor elment hozzá a kígyó és az ördög mondta neki: - Hallom, hogy értelmesebb vagy az összes állat között, és mind beszédbe elegyednek veled! Ugyanakkor megalázkodsz a legkisebb előtt is! Miért Ádám dudváját eszed, meg az ő feleségéét, és miért nem a paradicsom gyümölcséből?

Kelj fel és menjünk, vetessük ki őket a paradicsomból, hogy mi is kivetessünk általa. Ezt mondja neki a kígyó: - Félek, nehogy megharagudjon az Úr! Ezt mondja neki az ördög: Ne félj! Legyél az én eszközöm és én a szád által szavakat mondok, mely által megcsalhatod őt.

17. És átmászott a paradicsom falán, az óratájban, mikor az angyalok elmentek Istent dicsérni. Akkor a sátán angyal formájában jelent meg és dicsérte Istent, mint a többiek. És áthajoltam a falon és láttam őt angyalhoz hasonlóan. És ezt mondja nekem: - Mit csinálsz a paradicsomban? És mondom neki: - Isten tett ide minket, hogy őrizzük és együnk belőle. Az ördög ezt felelte nekem a kígyó szájával: - Jól teszitek, de nem esztek minden növényből. És mondom neki: De igenis, minden növényből eszünk - egy kivételével, mely a paradicsom közepén van, melyből megtiltotta Isten, hogy együnk, mert halálnak

18. Azt mondja nekem akkor a kígyó: - Ahogy él az Isten (esküszöm), sajnállak benneteket, mert ekkora barmok vagytok, de én nem akarom, hogy ismerjétek azt, hanem kelj fel gyorsan, gyere, hallgass rám és egyél, és ismerd meg a fa értékét! Én azonban mondtam neki: Félek, nehogy megharagudjon Isten, amint nekünk mondta. És azt mondja nekem: - Ne félj, amikor eszel belőle, megnyílnak szemeid, és olyanok lesztek, mint az Isten, annak tudásában, hogy mi a jó és mi a rossz! Tudván ezt az Isten, hogy olyanok lesztek, mint ő, irigykedett rátok és ezért mondta: Ne egyetek belőle. De csak nézd a gyümölcsöt és lásd meg a nagy dicsőséget körülötte! Én pedig néztem a gyümölcsöt, és tényleg láttam a nagy dicsőséget körülötte. Azt mondtam azonban neki, hogy szép a szemnek szemlélni, de félek venni a gyümölcséből. És mondja nekem: - Gyere, adok neked, kövess engem!

19. Kinyitottam neki és bejött a paradicsomba és ott előttem kúszott. És körbejárva kicsit visszafordult és azt mondja nekem: - Meggondoltam, mégsem adok neked belőle! Ezt azért mondta, hogy végleg megcsaljon és elveszejtsen. És azt mondta: - Esküdjél meg, hogy adsz belőle férjednek is. Én meg azt mondtam neki, nem tudom, hogyan kell esküdni, de amit tudok, mondom: - Az Úr trónjára és a kerubokra és az élet fájára, hogy férjemnek is adok belőle enni! Amikor kivette eskümet, akkor ment és felment rá. A gyümölcsre, melyet nekem enni adott, rátette saját gonoszságának mérgét, ami az ő vágya. Mert a vágy minden bűn feje. A földre hajlította a gallyat és vettem belőle és ettem.

20. Abban az órában megnyíltak szemeim, és megtudtam, hogy meztelen vagyok, meztelen az igazságtól, melybe öltözve voltunk. És sírva mondtam: - Miért tetted ezt velem, hogy elidegenedtem dicsőségünkötől, melybe öltözve voltunk? Sírtam azonban az eskü miatt is! Azonban eltűnt a fáról és láthatatlanná vált. Én viszont részemben leveleket kerestem, hogy elrejtsem szégyenemet, és nem találtam a paradicsom fáiról, mivel miután ettem, az én részemben a füge kivételével minden fa lehullatta levelét. Vettem hát annak leveléből, és ruhát készítettem magamnak és az abból van, mely fákról ettünk.

21. És nagy hangon kiáltottam, mondtam: - Ádám, Ádám, Hol vagy? Kelj fel, és jöjj hozzám, és nagy misztériumot mutatok neked. Amikor azonban jött atyátok, törvényszegő szavakat mondtam neki, amelyek elvezettek bennünket dicsőségünkötől. Amikor jött kinyitottam számat és megszólalt az ördög, és elkezdte útbaigazítani őt, mondván: - Jöjj Uram, Ádám, hallgass rám és egyél a fa gyümölcséből, melyről Isten azt mondta, ne egyetek belőle, mert olyanok lesztek, mint Isten. Atyátok azt válaszolta, mondta: - Félek, nehogy megharagudjon rám az Isten! És azt mondtam neki: - Ne félj! Amikor ugyanis eszel, jót és rosszat ismerni fogsz, és akkor gyorsan meggyőztem őt, evett és megnyíltak szemei: - Óh, gonosz asszony! Mit tettél velünk? Elidegenítettél engem Isten dicsőségétől!

22. Azon órában még hallottuk harsonázni Mihály főangyalt, hívta az angyalokat, mondván: - Ezt mondja az Úr: Jöjjetek velem a paradicsomba és halljátok a szavakat melyekkel megítélem Ádámot. Amikor meghallottuk a főangyalt harsonázni, mondtuk: - Lám, Isten a paradicsomba jön minket ítélni. Megijedtünk és elbujtunk. És eljött Isten a paradicsomba a kerubok szekerére szállva, és az angyalok himnuszt zengtek neki. Amikor Isten bejött a paradicsomba, Ádám és az én részemben egyaránt elfonnyadt minden növény és elszáradt, és Isten trónja ott volt, ahol az élet fája díszlett.

23. És hívta Isten Ádámot és mondta: - Ádám, hova bújtál, azt gondolod, hogy nem találalak meg? Ekkor atyátok mondta: - Nem, Uram! Nem azért bújtunk el, hogy ne találjal meg, hanem mert félek, mivel meztelen vagyok és tisztelem hatalmadat, Uram. Isten mondja neki: - Ki világosított fel arról téged, hogy meztelen vagy, csak nem hagytad el parancsomat, melyet azért adtam, hogy megőrizd? Akkor Ádám emlékezett a szóra, melyet neki mondtam, amikor be akartam csapni, hogy olyanná teszek Istennel szemben, hogy nem árthat neked! Ekkor hozzám fordult és mondta: - Miért tetted ezt? Én is a kígyó szavára emlékeztem és mondtam, a kígyó csalt meg engem.

24. Isten ezt mondta Ádámnak: - Mivel nem engedelmeskedtél parancsomnak, és az asszonyra hallgattál, átkozott lesz a föld műveidben. Valahányszor műveled, nem adja meg erejét, tövist és bojtortjánt terem és arcod verejtékével eszed kenyeredet. Sokféle fájdalomban lesz részed. Fáradozol, és meg nem pihensz,

keserűség fog gyötörni és nem ízlelsz édeset, forróság és hideg szorongat majd. Sokat görnyedezel, és meg nem gazdagodsz, és a gazdagságban nem maradsz meg, és az állatok, amelyek fölött eddig uralkodtál, fellázadnak ellened a zűrzavarban, mert nem tartottad meg a parancsodat.

25. Hozzám fordulva pedig ezt mondta az Úr: - Mivel a kígyóra hallgattál és nem az én parancsodat tartottad meg, hiábavalóságokban és tűrhetetlen kínokban lesz részed, sok fájdalommal szüled gyermekeidet, eljössz egy órában és elveszed életedet a fájdalomtól és a nagy szükség miatt. Vallomásodban mondod majd: Uram, Uram, ments, meg és én nem fordulok oda a test vétke felé! Ezért szavaidban ítélek meg, az ellenségeskedés által, melyet az ellenség adott beléd. Ismét fordulj uradhoz, ő majd uralkodik rajtad.

26. Miután nekem ezt mondta, így szólt a kígyóhoz; nagy haragban szólt hozzá: - Mivel ezt műveltél és hálátlan eszköz lettél, ezért míg csak megcsalod szívükben az általmenőket, átkozott leszel minden állat között. Eddigi eledeledtől megfosztatsz, földet eszel majd életed minden napján. Melleden és hasadon csúszol majd, és nem lesz kezed, sem lábad. Nem lesz kezed, füled, vagy tollad, vagy semmilyen testtagod, amely azoknak van, akiket becsaptál, és miattad kiűzettek a paradicsomból. És ellenségeskedést vetek közed és az ő sarja közé, ő a te fejedet tartja szemmel, te pedig az ő sarka után leselkedsz az ítélet napjáig.

27. És miután ezt mondta, angyalainak parancsolta, hogy űzenek ki minket a paradicsomból. Sírva űztek ki minket, és Atyátok, Ádám kérlelte az angyalokat: - Engedjétek még kicsit, hogy Istent kérjem és irgalmazzon és szánjon meg minket, mert egyedül én vétkeztem. Azok abbahagyták a kiűzést. Ádám sírva kiáltotta: - Bocsásd meg Istenem nekem, amit tettem! Akkor az Úr azt mondta angyalainak: - Miért nem űzitek ki Ádámot a paradicsomból? Csak nem én hibáztam, vagy talán rosszul ítéltém? Ekkor az angyalok földre borultak és imádták az Urat és mondták: - Igazságos vagy urunk és egyenesen ítélsz!

28. Az Úr pedig Ádámhoz fordulva azt mondta: - Mostantól kezdve nem engedem, hogy a paradicsomban légy. Ádám azt válaszolta és mondta: - Uram adj nekem az élet fájáról, hogy éljek, mielőtt kiűzöl minket a paradicsomból. Az Úr akkor azt mondta Ádámnak: - Nem veszel most róla! A keruboknak elrendeltem és kétélű tüzes karddal őrzik azt miattad, nehogy megízleld és halhatatlan légy mindörökké, miközben harc dúl benned, melyet az ellenség ültetett beléd. Miután kimentél a paradicsomból, és ha megtartóztatod magad minden rossztól így akarván meghalni, amikor majd itt lesz a feltámadás, feltámasztalak, és akkor kapsz az élet fájáról, és hallhatatlan leszel mindörökké.

29. Ahogy az Úr ezeket elmondta, megparancsolta, hogy űzenek ki minket a paradicsomból. Atyátok zokogott az angyalok színe előtt a paradicsommal szemben, és az angyalok ezt mondták neki: - Mit akarsz, hogy tegyünk néked Ádám? Atyátok ezt válaszolta az angyaloknak: - Íme, kiűztetek engem, kérek titeket, engedjétek meg nekem, hogy a paradicsomból jó illatot vigyek, hogy miután kimentem, áldozatot mutassak be Istennek, azért hogy meghallgasson engem Isten. És odamentek és az angyalok azt mondják Istennek: JA'ÉL (Jahwe), örökkévaló Király, parancsold meg nekünk, hogy adjunk Ádámnak jó illatú tömjént a paradicsomból. Akkor Isten megparancsolta, hogy Ádám jöjjön, és vegyen jó illatú aromákat kívánsága szerint. És odaengedték az angyalok, összegyűjtött mindenfélét, sáfrányt és nárdust, nádat és fahéjat és a többi magvakat táplálásra, és véve azokat kiment a paradicsomból. És a földön lettünk.

30. Nos tehát gyermekeim, feltártam előttetek azt, hogyan vezettettünk félre. Ti azonban vigyázzatok magatokra, nehogy elhagyjátok azt, ami jó.

31. Ezeket mondta el fiai között, miközben Ádám betegen feküdt, már csak egyetlen nap volt hátra, hogy eltávozzon testéből, s mondja Ádámnak Éva: - Miért halsz meg te, és miért élek én? És mennyi időm van még hátra az után, hogy te meghalsz? Üzend meg nekem! Akkor mondja Ádám Évának: - Ne akarjál törődni ilyen dolgokkal. Nem maradsz le tőlem, rövidesen meghalunk mindketten, és őt is majd velem egy helyre tegyék. Amikor meghaltam, hagyjatok engem, és senki ne érintsen, míg csak az Úr angyala nem mond valamit felőlem. Mert nem feledkezik meg rólam az Isten, hanem feléleszti tulajdon eszközét, melyet teremtett. Inkább kelj fel és imádkozz, de Istenhez, amíg visszaadom szellemem annak kezébe, aki

azt adta. Mert nem tudjuk, hogyan találkozunk majd Alkotónkkal, vagy haragszik ránk, vagy felénk fordul, és irgalmas lesz hozzánk.

32. Ekkor Éva felkelt és kiment és leborult a földre és mondta: - Vétkeztem, Isten, vétkeztem, Mindenség Atyja, vétkeztem ellened, vétkeztem angyalaid ellen, vétkeztem a kerubok ellen, vétkeztem megingathatatlan trónod ellen, vétkeztem Uram, nagyon tévedtem, vétkeztem ellened és minden bűn általam lett a teremtésben. Még térden állva imádkozott Éva, íme, hozzájött az emberiség angyala, felállította, és így szólt: - Kelj fel Éva töredelmedből! Íme, férjed Ádám eltávozott a testéből, kelj fel és lásd, hogyan vitetik fel szelleme Teremtőjéhez, aki megalkotta azt.

33. Felkelt pedig Éva, kezét arcára tette, és azt mondta neki az angyal: Szakadj el a földi dolgoktól! Éva az égre szegezte szemeit és fényszekeret látott jönni, melyet négy ragyogó sas vont, minek fenségét senki sem lett volna méltó elmondani, akit méh szült a világra, sem orcájukat szemlélni, és angyalok vezették a szekeret. Arra a helyre jött, ahol Ádám atyátok feküdt. Akkor megállt a szekér, a szeráfok is középen, atyátok és a szekér között. Én pedig arany füstölőket láttam és három fiolát, és íme, minden angyal tömjénnel és füstölőkkel jött és csészékkel az áldozati oltárhoz és felszították azokat és a füst, mely a tömjénből jött, beborította az égboltot. És arcra borultak az angyalok és imádták Istent, kiáltottak és mondták: JA'ÉL, Szent, bocsáss meg, mert képmásod és szent kezéd alkotása ő.

34. És íme, akkor, én, Éva, láttam, hogy két nagy és félelmetes csoda áll Isten színe előtt. A félelemtől sírtam és fiamhoz, Szethhez kiáltottam, mondván: - Kelj fel fiam, Szeth, atyád holtteste mellől és jöjj hozzám, hogy lásd, amit szem nem látott és hogyan könyörögnek ők atyádért, Ádámért.

35. Akkor Szeth felkelt és anyjához jött és mondja neki: - Mi van veled? Miért sírsz? Azt mondja neki: - Nézz fel szemeiddel és lásd a hét égboltot megnyílván, saját szemeiddel lásd, hogyan fekszik atyád holtteste arcra borultan, és minden szent angyalok érte imádkoznak és mondják: - Bocsáss meg neki mindenség Atyja, mert képmásod ő. Nos Szeth, fiam, mi ez? Átadják a láthatatlan Atya Istenünk kezébe? Ki az a két néger, akik ott állnak atyád körül, hódolván néki?

36. Ezt mondja Szeth anyjának: - a Nap és a Hold azok, akik leborulnak és imádkoznak Atyámért. Mondja neki Éva: - Hol van fényességük, és miért lettek feketék? És Szeth mondja neki: - Nem ragyoghatnak a mindenség fénye előtt, ezért rejtőzött el a fényük.

37. Miközben Szeth így beszélt anyjával, harsonáltak az angyalok arcra borultan, és félelmetes hangon kiáltottak és mondták: Áldott az Úr dicsőséges teremtményeiben. Megkönyörül kezének alkotásán, Ádámon! Miközben ekképpen zúgták az angyalok, jött egy hétszárnyú a szeráfok közül, az Acheroni tóba vitte és megmosta őt Isten színe előtt. Fekve ottan eltöltött három órát, és akkor kitárta kezeit a mindenség Ura, aki szent trónján ült, felemelte Ádámot és átadta Mihály főangyalnak: - A paradicsomba vidd őt, a harmadik égig, és hagyd ott ama nagy és félelmetes napig, melyen a világ fölött rendelkezni fogok. Mihály, a főangyal fölvette őt és elvitte oda Ádámot és letette őt, ahogyan Isten mondta neki, amikor megbocsátott Ádámnak.

38. Mindezek után a főangyal a maradéknak temetése felől érdeklődött, és Isten elrendelte, hogy színe elé jöjjenek az összes angyalok, mindegyik rendjének megfelelően. Összejöttek tehát mind az angyalok, egyesek tömjénezővel, mások harsonával. És a seregek Ura felkelt, a szelek vitték őt, és a szelek fölött a kerubok, valamint az ég angyalai vonultak előtte. És oda jöttek ahol a holttest volt, Ádám holtteste és fogták azt. És a paradicsomba mentek és a paradicsom minden fája megmozdult; akkor mindenki, aki Ádámtól származott, - Szeth kivételével, mert ő az Isten által meghatározott órában született, - elbódult az illattól.

39. Ádám testét lefektették a paradicsomban, és Szeth ezen igen elszomorodott. És az Úristen ezt mondta: - Ádám miért tetted ezt? Ha parancsodat megőrizted volna, nem örülnének azok, akik erre a helyre juttattak téged. De mondom néked, bánatra fordítom örömet és a te bánatodat fordítom örömmre. És amikor visszatérsz, annak trónjára ültetlek, aki eltaposott téged, fölötté trónolj, aki

félrevezetett téged. Akkor elítéltetnek azok, akik rá hallgatnak, és ő is; sokan fognak szomorkodni és sírni, látván téged, hogy az ő megtisztelő trónján ülsz.

40. Akkor így szólt Mihály főangyalhoz: - Menjél el a paradicsomba, a harmadik égbe és hozz nekem gyolcsokat, bysszuszt és szíriai gyolcsot, hármat. És Isten ezt mondta Mihálynak, Gabrielnek, Urielnek, Rafaelnek: - csavarjátok a gyolcsokba Ádám testét és hozzatok olajat, az illat olaját és öntsétek rá. Ezek megtételével temették el testét. És az Úr ezt mondta: - Hozzatok el Ábel testét is. És elhozták, hoztak más gyolcsokat és eltemették azt is, mert temetetlen volt azóta, hogy Káin megölte testvérét. Káinnak nagy gondja volt, hogy elrejtse azt, de nem tudta. Nem fogadta be a föld, azt mondván: Nem fogadok be más testet, míg a belőlem vett és teremtet forma vissza nem tér hozzám. Az angyalok pedig felvették őt, elhelyezték atyja mellé, amíg atyja halott lesz, és mindkettőt Isten rendeletére temették el a paradicsom egyik részében, azon a helyen, ahonnan Isten a földet vette. És Isten elküldött hét angyalt a paradicsomba, sok illatszert hoztak és eltemették a földbe. És így vették a két testet és eltemették azokat arra a helyre, amelyet megsirattak és előkészítettek.

41. Akkor Isten szólította Ádámot, és mondta: - Ádám, Ádám! És a test válaszolt a földből, és mondta: - Íme, itt vagyok Uram! És azt mondta az Úr: - Mondtam neked, hogy föld vagy, és a földbe veszel! Mostan a feltámadást hirdetem neked! Feltámasztalak téged az utolsó napon, amikor minden ember feltámad, aki magvadból való.

42. E szavak után Isten háromszögletű pecsétet készített és lepecsételte vele a sírboltot, hogy senki semmit ne tegyen azzal hat napig, míg oldalbordája hozzá nem tér. Az emberszerető Isten és az angyalok Évát is, aki hat nap múlva meghalt, ugyanoda helyezték. Éva sírt a halála miatt, hogy nem tudja, hová fogják helyezni a testét, mert Ádám temetésekor jelen volt ő az Úr a paradicsomban. Elaludt ő is és gyermekei is, kivéve Szeth, mint mondtam. Éva halála órájában hívta Istent és kérte, hogy oda temesse, ahová férjét, ekképpen szólt: - Uralkodóm, minden erények Ura és Istene, ne szakítsd el szolgálodat, engemet, Ádám testétől. Tagjából alkottál engem! Hanem méltass engem, a méltatlant és vétkest, hogy teste mellé temettessem! Ahogyan vele voltam a paradicsomban, és a törvényszegés után is együtt voltunk, így ne válasszon el minket semmi. Miután imádkozott, feltekintett az égre, felállt és melle zihált és mondta: - Mindeneknek Istene fogadd el szellememet! És azonnal átadta szellemét Istennek.

43. Amikor meghalt, eljött Mihály főangyal és jött vele három angyal, akik fogták a testet és eltemették oda, ahol Ábel teste volt. És Mihály főangyal azt mondta Szeth-nek: Így temess el minden embert, amely meghal, a feltámadás napjáig. Miután ezt a törvényt átadta, így szólt hozzá: - Csak hat napig szomorkodjatok, a hetedik napon azonban szűnjön meg és örvendjete az, mert ama napon mi is, és az Isten is örvendezünk, vele angyalai, az igaz lélek földről való áthelyezése fölött. Ezeket mondta Mihály arkangyal és elment a mennybe, dicséretet mondván és alleluját;

[Szent, Szent, Szent az Úr, az Isten az Atya dicsőségében, mert Őt illeti a dicsőség, tisztelet és imádás a kezdetnélküli és az ő éltető szellemével együtt, most és mindenkor, mindörökkön örökké, Ámen.]

[Szent, Szent, Szent a Seregek Ura, aki a dicsőség és erő örökkön örökké Ámen]

[Ekkor Joel arkangyal így dicsérte az Istent: Szent, Szent, Szent az Úr, a menny és a föld telve dicsőségével!]

Tartalomjegyzék

ÉNOK könyve.....	1
Jubileumok könyve	35
Illés Apokalipszise	86
Polikarp levele a Filippibelieknek.....	91
József és Asenáth.....	94
2 Esdras / II. Ezsdrás	109
Hermasz Pásztora.....	132
A 12 Pátriarka Testamentuma	173
Rúben Testamentuma - Az értelmességről	173
Simeon Testamentuma - Az irigységről	175
Júda Testamentuma - A bátorságról, a pénzsóvárságról és a paráznaságról.....	176
Isszakár Testamentuma - Az egyszerűségről	181
Zebulon Testamentuma - A jószívűségről és az irgalmasságról.....	183
Dán Testamentuma - Az indulatosságról és a hazugságról.....	185
Neftalim Testamentuma - A természetes jóságról	187
Gád Testamentuma - A gyűlöletről	189
Benjamin Testamentuma - A tiszta gondolkodásról	191
Lévi Testamentuma - A papi tisztségről és a felfuvalkodásról	193
Áser testamentuma - Az erény és a rossz kettős arculatáról.....	197
József testamentuma - József végrendelete a mértéktartásról.....	199
Római Kelemen I. levele a Korintusiakhoz.....	204
A tizenkét apostol tanítása – Didakhé	221
Salamon Zsoltárai (Septuaginta).....	225
Mózes apokalipszise.....	235